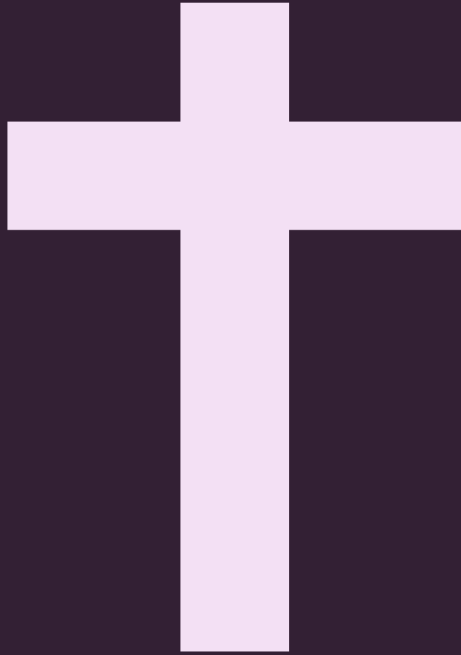

Η Καινή Διαθήκη

The Greek New Testament according to the Byzantine Text
form. Robinson-Pierpont 2018 edition

Ἡ Καινή Διαθήκη
**The Greek New Testament according to the Byzantine Text form. Robinson-Pierpont 2018
edition**

Public Domain

Language: Ελληνικά (Greek, Ancient)

Dialect: Koine

Translation by: Maurice A. Robinson and William G. Pierpont

This public domain Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org. If you would like to make a donation to help keep free Bible access like this going, please visit <https://eBible.org/give.php>.

2024-01-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 13 Jan 2024
b320f4f6-a7ea-551a-b958-9885c39d847e

Contents

Preface	1
ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ	6
ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ	33
ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ	50
ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ	78
ΠΡΑΞΕΙΣ	99
ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ	127
ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄	138
ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄	148
ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ	155
ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ	159
ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ	163
ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ	166
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄	169
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄	172
ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄	174
ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄	177
ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ	179
ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ	181
ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ	182
ΙΑΚΩΒΟΥ	190
ΠΕΤΡΟΥ Α΄	193
ΠΕΤΡΟΥ Β΄	196
ΙΩΑΝΝΟΥ Α΄	198
ΙΩΑΝΝΟΥ Β΄	201
ΙΩΑΝΝΟΥ Γ΄	202
ΙΟΥΔΑ	203
ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ	204

any word, at SEBTS, P. O. Box 1889, Wake Forest, NC 27588.

UNDECLINED FORMS:

Preface

THE ONLINE GREEK NEW TESTAMENT DECLENSION CODES FOR NOUNS, ADJECTIVES, PREPOSITIONS, CONJUNCTIONS AND PARTICLES

Derived, compared and corrected from the Bagster "Analytical Greek Lexicon," with comparison made against Perschbacher's "New Analytical Greek Lexicon"

Abbreviated in a form similar to that found in Friberg's "Analytical Greek New Testament"

Maurice A. Robinson
29 July 2004

The codes which follow reflect an original abridgment and correction of the data presented in "The Analytical Greek Lexicon" (London: Samuel Bagster and Sons, 1859).

Comparison also has been made against the revised updating of that lexicon by Wesley J. Perschbacher in his "The New Analytical Greek Lexicon" (Peabody, MA: Hendrickson, 1990). The Perschbacher revision failed to adjust over 500 parsing or declensional errors in the original Bagster edition; these now have been corrected.

The abbreviation system was developed independently. Its features are similar to those in Timothy and Barbara Friberg "The Analytical Greek New Testament" (Grand Rapids: Baker, 1981), and can be used readily by anyone familiar with the Bagster lexicon, Perschbacher, or Friberg.

Many Greek New Testament non-verbal forms (nouns, adjectives, conjunctions, prepositions, and particles) can be interpreted in more than one way. The declensions presented reflect a normal interpretation of those forms which actually occur in the Greek New Testament. Every NT occurrence is covered, and the declensions reflect the totality of Greek NT non-verbal forms.

The data presented are not claimed to be free from error; the editor may be notified of any problem regarding the parsing, declension, or Strong's number assigned to

ADV	=	ADVerb or adverb and particle combination
CONJ	=	CONJunction or conjunctive particle
COND	=	CONDitional particle or conjunction
PRT	=	PaRTicle, disjunctive particle
PREP	=	PREPosition
INJ	=	INterJection
ARAM	=	ARAMaic transliterated word (indeclinable)
HEB	=	HEBrew transliterated word (indeclinable)
N-PRI	=	Indeclinable PROper Noun
A-NUI	=	Indeclinable NUmeral (Adjective)
N-LI	=	Indeclinable Letter (Noun)
N-OI	=	Indeclinable Noun of Other type

DECLINED FORMS:

All follow the order: prefix-case-number-gender-(suffix)

Prefixes:

N-	=	Noun
A-	=	Adjective
R-	=	Relative pronoun
C-	=	reCiprocal pronoun
D-	=	Demonstrative pronoun
T-	=	definite arTicle
K-	=	correlative pronoun
I-	=	Interrogative pronoun
X-	=	indefinite pronoun
Q-	=	correlative or interrogative pronoun
F-	=	reFlexive pronoun (person 1,2,3 added)
S-	=	poSsessive pronoun (person 1,2,3 added)
P-	=	Personal pronoun (person 1,2,3 added)

(Note: 1st and 2nd personal pronouns have no gender)

Cases (5-case system only):

-N	=	Nominative
-V	=	Vocative
-G	=	Genitive
-D	=	Dative
-A	=	Accusative

Number:

S	=	Singular
P	=	Plural

Gender:

M	=	Masculine
F	=	Feminine
N	=	Neuter

Suffixes:

-S	=	Superlative (used primarily with adjectives and some adverbs)
-C	=	Comparative (used primarily with adjectives and some adverbs)
-ABB	=	ABBreviated form (used only with the number 666)
-I	=	Interrogative
-N	=	Negative (used with some particles, adverbs, adjectives, and conjunctions)
-K	=	“Kai” (CONJ), second person personal pronoun “you” directly after the definite article “to” merge
-ATT	=	ATTic Greek form

STRONG'S NUMBERS:

To access the lexical root form definition of any Greek word, the appropriate Strong's concordance number immediately follows each Greek word. The definition then can be obtained by the normal routine for definitions as used for English texts.

The Strong's numbers used for the Greek New Testament do NOT always coincide with those used in the English texts. Strong clearly assisted the lay reader of the Authorized Version by assigning numbers to each unique root word form; however, he also attempted further to aid the reader by subdividing some root forms into separately numbered entries.

The result of such subdivision can be seen in the multiple forms of the verb “to be” (each of which ultimately derives from Strong's 1510). The same policy of separate numerical entries also was applied to various comparative and superlative forms of some adjectives and adverbs, as well as to the adverbial use of some noun forms.

Conversely, rather than treating each word separately (as would have been proper for anyone able to read the Greek), Strong assigned a single unique number to certain multiple-word expressions (e.g., “ou mh” or “ei de mhge”). This number no longer was reflective of the individual root forms. Once more, this action was taken by Strong in order to assist the lay English reader who knew no Greek; in practice this policy becomes a severe hindrance to those who know and seek to

read and understand the New Testament in its original Koine Greek.

Thus, the Strong's numbers – well-suited as they may be for the lay reader of the English text – in places become confusing and detrimental to those reading the Greek New Testament who would use

for or classifying forms of

The present Greek edition attempts to

practical root form. For example, all forms of the irregular second aorist root

“eipon” (Strong's 2036) now are assigned to the root “legw” (Strong's 3004), to which “eipon” functions as the practical aorist. Similarly, all derived forms of “eidon” (originally included within Strong's 1492) now are related appropriately to either “oraw” (Strong's 3708) or “oida” (Strong's 1492), in accordance with their particular meaning.

In some cases, new words exist within the Koine Greek text that had not appeared in the Textus Receptus upon which Strong's numbering system had been based. In such cases, the new word is located either under a relatively appropriate Strong's number, or has been assigned a Strong's number that otherwise would no longer exist, due to consolidation under the root lexical forms. One case in particular is that of “ekperissou” and “ekperisswv,” neither of which exist separately in the TR: these have been assigned the (otherwise now vacant) Strong's number 4055, thus retaining a single common root, and that in close relation to other words containing some form of “periss-”.

The revision of the Strong's numbers within the Greek NT text is an ongoing process. Ultimately all Strong's numbers in the Greek text will agree with the Greek lexical root form.

ADDITIONAL NOTES:

It is ASSUMED that all Strong's numbers are correct; these have not been verified, although a few errors have been noted and corrected.

Declined proper nouns are not specifically identified as being names of persons or places; only indeclinable forms are so identified.

Reflexive pronouns have the Person (1,2,3) attached, e.g. F-3DSF See “auth” in the Bagster lexicon or Perschbacher for further examples.

THE ONLINE GREEK NEW TESTAMENT PARSING CODES FOR VERB-RELATED FORMS

Derived, compared and corrected from the Bagster “Analytical Greek Lexicon,” with comparison made against Perschbacher’s “New Analytical Greek Lexicon”

Abbreviated in a form similar to that found in Friberg’s “Analytical Greek New Testament”

Maurice A. Robinson
27 July 2004

The codes which follow reflect an original abridgment and correction of the data presented in “The Analytical Greek Lexicon” (London: Samuel Bagster and Sons, 1859). Comparison also has been made against the revised updating of that lexicon by Wesley J. Perschbacher in his “The New Analytical Greek Lexicon” (Peabody, MA: Hendrickson, 1990). The Perschbacher revision failed to adjust over 500 parsing or declensional errors in the original Bagster edition; these now have been corrected.

The abbreviation system was developed independently. Its features are similar to those in Timothy and Barbara Friberg “The Analytical Greek New Testament” (Grand Rapids: Baker, 1981), and can be used readily by anyone familiar with the Bagster lexicon, Perschbacher, or Friberg.

Many Greek New Testament verbal forms can be parsed in more than one manner. The parsings given reflect a normal interpretation of those forms which actually occur in the Greek New Testament. Every NT occurrence is covered, and the parsings reflect the totality of Greek NT verbal forms.

The data presented are not claimed to be free from error; the editor may be notified of any problem regarding the parsing, declension, or Strong’s number assigned to

any word, at SEBTS, P. O. Box 1889, Wake Forest, NC 27588.

All Greek verbs are listed in one of three various forms:

- 1) V-tense-voice-mood
- 2) V-tense-voice-mood-person-number
- 3) V-tense-voice-mood-case-number-gender

The abbreviations which pertain to each of these categories are the following:

Tense:

P	=	Present
I	=	Imperfect
F	=	Future Second Future = 2F
A	=	Aorist Second Aorist = 2A
R	=	perfect Second perfect = 2R
L	=	pLuperfect Second pLuperfect = 2L

Voice:

A	=	Active
M	=	Middle
P	=	Passive
E	=	Either middle or passive
D	=	middle DepoNent
O	=	passive depONent
N	=	middle or passive depoNent

Mood:

I	=	Indicative
S	=	Subjunctive
O	=	Optative
M	=	iMperative
N	=	iNfinitive
P	=	Participle

Extra: -ATT = Attic Greek form

Person: 1, 2, 3 = First, Second, Third person

Number: S, P = Singular, Plural

Gender: M, F, N = Masculine, Feminine, Neuter

Case:

N	=	Nominative (5-case system only!)
G	=	Genitive
D	=	Dative
A	=	Accusative
V	=	Vocative

SPECIAL NOTE: the so-called “Second” forms of the Aorist, Future, Perfect and Pluperfect are respectively designated as 2A, 2F, 2P and 2L, preceding the voice and mood designations. Functionally, these forms are equivalent to the undesignated (First) Aorist, Future, Perfect, and Pluperfect forms.

STRONG'S NUMBERS:

To access the lexical root form definition of any Greek word, the appropriate Strong's concordance number immediately follows each Greek word. The definition then can be obtained by the normal routine for definitions as used for English texts.

The Strong's numbers used for the Greek New Testament do NOT always coincide with those used in the English texts. Strong clearly assisted the lay reader of the Authorized Version by assigning numbers to each unique root word form; however, he also attempted further to aid the reader by subdividing some root forms into separately numbered entries.

The result of such subdivision can be seen in the multiple forms of the verb “to be” (each of which ultimately derives from Strong's 1510). The same policy of separate numerical entries also was applied to various comparative and superlative forms of some adjectives and adverbs, as well as to the adverbial use of some noun forms.

Conversely, rather than treating each word separately (as would have been proper for anyone able to read the Greek), Strong assigned a single unique number to certain multiple-word expressions (e.g., “ou mh” or “ei de mhge”). This number no longer was reflective of the individual root forms. Once more, this action was taken by Strong in order to assist the lay English reader who knew no Greek; in practice this policy becomes a severe hindrance to those who know and seek to read and understand the New Testament in its original Koine Greek.

Thus, the Strong's numbers – well-suited as they may be for the lay reader of the English text – in places become confusing and detrimental to those reading the Greek New Testament who would use

those numbers when searching for or classifying the ultimate lexical root forms of various Greek words.

The present Greek edition attempts to alter Strong's Greek word numbers so that they relate directly to their ultimate practical root form. For example, all forms of the irregular second aorist root “eipon” (Strong's 2036) now are assigned to the root “legw” (Strong's 3004), to which “eipon” functions as the practical aorist. Similarly, all derived forms of “eidon” (originally included within Strong's 1492) now are related appropriately to either “oraw” (Strong's 3708) or “oida” (Strong's 1492), in accordance with their particular meaning.

The revision of the Strong's numbers within the Greek NT text is an ongoing process. Ultimately all Strong's numbers in the Greek text will agree with the Greek lexical root form.

ADDITIONAL NOTES

ACCURACY OF STRONG'S NUMBERS:

It is ASSUMED that all Strong's numbers are correct; these have not been verified, although a few errors have been noted and corrected.

THE VARIOUS FORMS OF THE VERB “TO BE”:

Although the analytical lexicons state no voice for the various forms of “to be” (including compound verbs in which “-eimi” is an element), for the purposes of the current parsing data ALL such forms are considered to be in the ACTIVE voice.

In addition, Strong's Concordance gives unique numbers to many separate forms of the verb “to be”, even though all these properly derive from “eimi” (1510) alone. Perschbacher gives both numbers: the particular Strong's number in the left margin and the root number 1510 in the right margin. In the present electronic Greek NT texts, ALL forms of “eimi” reflect the single number 1510.

Since accents and breathings are not provided in these Greek texts, some word forms will appear identical although possessing distinct parsings or declensions. The following specifically should be noted:

The form “h” occurs infrequently as part of the verb “to be” (V-PAS-3S of 1510, numbered 5600 by Strong); the same form reflecting the definite article (3588), relative pronoun (3739), and disjunctive particle (2228, 2229) dominates within the Greek NT.

The form “ei” also occurs infrequently as part of the verb “to be” (V-PAI-2S of 1510, numbered 1488 by Strong); the same form (in the absence of accents and breathings) occurs most frequently as a conditional particle (1487).

The form “hn” is frequent as a verb form in the Greek NT (V-IAI-3S of 1510, numbered 2258 by Strong); it also occurs frequently as a relative pronoun (3739).

The subjunctive verb form “wsin” (V-PAS-3P of 1510) is incorrectly cited by Strong as participial (5607). Note also that the same form may be a plural noun from 3775.

The verb form “hv” can be either a present subjunctive (PAS-2S, Strong 1510) or an imperfect indicative (V-IAI-2S, Strong 2229). Both forms derive from the root 1510; the parsing information following each form makes the distinction clear.

-end of file-

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ

¹ βιβλος γενεσεωσ ιησου χριστου υιου δαυιδ υιου αβρααμ ² αβρααμ εγεννησεν τον ισαακ ισαακ δε εγεννησεν τον ιακωβ ιακωβ δε εγεννησεν τον ιουδαν και τους αδελφους αυτου ³ ιουδασ δε εγεννησεν τον φαρεσ και τον ζαρα εκ της θαμαρ φαρεσ δε εγεννησεν τον εσρωμ εσρωμ δε εγεννησεν τον αραμ ⁴ αραμ δε εγεννησεν τον αμιναδαβ αμιναδαβ δε εγεννησεν τον ναασσων ναασσων δε εγεννησεν τον σαλμων ⁵ σαλμων δε εγεννησεν τον βοοζ εκ της ραχαβ βοοζ δε εγεννησεν τον ωβηδ εκ της ρουθ ωβηδ δε εγεννησεν τον ιεσσαι ⁶ ιεσσαι δε εγεννησεν τον δαυιδ τον βασιλεα δαυιδ δε ο βασιλευσ εγεννησεν τον σολομωνα εκ της του ουριου ⁷ σολομων δε εγεννησεν τον ροβοαμ ροβοαμ δε εγεννησεν τον αβια αβια δε εγεννησεν τον ασα ⁸ ασα δε εγεννησεν τον ιωσαφατ ιωσαφατ δε εγεννησεν τον ιωραμ ιωραμ δε εγεννησεν τον οζιαν ⁹ οζιασ δε εγεννησεν τον ιωαθαμ ιωαθαμ δε εγεννησεν τον αχαζ αχαζ δε εγεννησεν τον εζεκιαν ¹⁰ εζεκιασ δε εγεννησεν τον μανασση μανασσησ δε εγεννησεν τον αμων αμων δε εγεννησεν τον ιωσιαν ¹¹ ιωσιασ δε εγεννησεν τον ιεχονιαν και τους αδελφους αυτου επι της μετοικεσιασ βαβυλωνοσ ¹² μετα δε την μετοικεσιαν βαβυλωνοσ ιεχονιασ εγεννησεν τον σαλαθιηλ σαλαθιηλ δε εγεννησεν τον ζοροβαβελ ¹³ ζοροβαβελ δε εγεννησεν τον αβιουδ αβιουδ δε εγεννησεν τον ελιακειμ ελιακειμ δε εγεννησεν τον αζωρ ¹⁴ αζωρ δε εγεννησεν τον σαδωκ σαδωκ δε εγεννησεν τον αχειμ αχειμ δε εγεννησεν τον ελιουδ ¹⁵ ελιουδ δε εγεννησεν τον ελεαζαρ ελεαζαρ δε εγεννησεν τον ματθαν ματθαν δε εγεννησεν τον ιακωβ ¹⁶ ιακωβ δε εγεννησεν τον ιωσηφ τον ανδρα μαριασ εξ ησ εγεννηθη ιησουσ ο λεγομενοσ χριστοσ ¹⁷ πασαι ουν αι γενεαι απο αβρααμ εωσ δαυιδ γενεαι δεκατεσσαρεσ και απο δαυιδ εωσ της μετοικεσιασ βαβυλωνοσ γενεαι δεκατεσσαρεσ και απο της μετοικεσιασ βαβυλωνοσ εωσ του χριστου γενεαι δεκατεσσαρεσ ¹⁸ του δε ιησου χριστου η γεννησισ ουτωσ ην μνηστευθεισ ησ γαρ της μητροσ αυτου μαριασ τω ιωσηφ πριν η συνελθειν αυτουσ ευρεθη εν γαστρι εχουσα εκ πνευματοσ αγιου ¹⁹ ιωσηφ δε ο ανηρ αυτησ δικαιοσ ων και μη θελων αυτην παραδειγματισαι εβουληθη λαθρα απολυσαι αυτην ²⁰ ταυτα δε αυτου ενθυμηθεντοσ ιδου

αγγελοσ κυριου κατ οναρ εφανη αυτω λεγων ιωσηφ υιοσ δαυιδ μη φοβηθησ παραλαβειν μαριαμ την γυναικα σου το γαρ εν αυτη γεννηθη εκ πνευματοσ εστιν αγιου ²¹ τεξεται δε υιον και καλεσεισ το ονομα αυτου ιησουν αυτοσ γαρ σωσει τον λαον αυτου απο των αμαρτιων αυτων ²² τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του κυριου δια του προφητου λεγοντοσ ²³ ιδου η παρθενοσ εν γαστρι εξει και τεξεται υιον και καλεσουσιν το ονομα αυτου εμμανουηλ ο εστιν μεθερμηνευομενοσ μεθ ημων ο θεοσ ²⁴ διεγερθεισ δε ο ιωσηφ απο του υπνου εποιοησεν ωσ προσεταξεν αυτω ο αγγελοσ κυριου και παρελαβεν την γυναικα αυτου ²⁵ και ουκ εγινωσκεν αυτην εωσ ου ετεκεν τον υιον αυτησ τον πρωτοτοκον και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιησουν

2

¹ του δε ιησου γεννηθεντοσ εν βηθλεεμ της ιουδαιασ εν ημεραισ ηρωδου του βασιλεωσ ιδου μαγοι απο ανατολων παρεγενοντο εισ ιεροσολυμα ² λεγοντεσ που εστιν ο τεχθεισ βασιλευσ των ιουδαιων ειδομεν γαρ αυτου τον αστερα εν τη ανατολη και ηλθομεν προσκυνησαι αυτω ³ ακουσασ δε ηρωδησ ο βασιλευσ εταραχθη και πασα ιεροσολυμα μετ αυτου ⁴ και συναγαγων παντασ τουσ αρχιερεισ και γραμματεισ του λαου επυνθανετο παρ αυτων που ο χριστοσ γενναται ⁵ οι δε ειπον αυτω εν βηθλεεμ της ιουδαιασ ουτωσ γαρ γεγραπται δια του προφητου ⁶ και συ βηθλεεμ γη ιουδα ουδαμωσ ελαχιστη ει εν τοισ ηγεμοσιν ιουδα εκ σου γαρ εξελευσεται ηγουμενοσ οστισ ποιμανει τον λαον μου τον ισραηλ ⁷ τοτε ηρωδησ λαθρα καλεσασ τουσ μαγουσ ηκριβωσεν παρ αυτων τον χρονον του φαινομενου αστεροσ ⁸ και πεμψασ αυτουσ εισ βηθλεεμ ειπεν πορευθεντεσ ακριβωσ εξετασατε περι του παιδιου επαν δε ευρητε απαγγειλατε μοι οπωσ καγω ελθων προσκυνησω αυτω ⁹ οι δε ακουσαντεσ του βασιλεωσ επορευθησαν και ιδου ο αστηρ ον ειδον εν τη ανατολη προηγεν αυτουσ εωσ ελθων εστη επανω ου ην το παιδιον ¹⁰ ιδοντεσ δε τον αστερα εχαρησαν χαραν μεγαλην σφοδρα ¹¹ και ελθοντεσ εισ την οικιαν ειδον το παιδιον μετα μαριασ της μητροσ αυτου και πεσοντεσ προσεκυνησαν αυτω και ανοιξαντεσ τουσ θησαυρουσ αυτων προσηνεγκαν αυτω δωρα χρυσον και λιβανον και σμυρναν ¹² και χρηματισθεντεσ κατ οναρ μη ανακαμψαι προσ ηρωδην δι αλλησ οδου ανεχωρησαν εισ την

χωραν αυτων ¹³ αναχωρησαντων δε αυτων ιδου αγγελος κυριου φαινεται κατ οναρ τω ιωσηφ λεγων εγερθεις παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και φευγε εις αιγυπτον και ισθι εκει εωσ αν ειπω σοι μελλει γαρ ηρωδης ζητειν το παιδιον του απολεσαι αυτο ¹⁴ ο δε εγερθεις παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου νυκτος και ανεχωρησεν εις αιγυπτον ¹⁵ και ην εκει εωσ της τελευτης ηρωδου ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του κυριου δια του προφητου λεγοντος εξ αιγυπτου εκαλεσα τον υιον μου ¹⁶ τοτε ηρωδης ιδων οτι ενεπαιχθη υπο των μαγων εθυμωθη λιαν και αποστειλας ανειλεν παντας τους παιδας τους εν βηθλεεμ και εν πασιν τοις οριοις αυτης απο διетуοσ και κατωτερω κατα τον χρονον ον ηκριβωσεν παρα των μαγων ¹⁷ τοτε επληρωθη το ρηθεν υπο ιερεμιου του προφητου λεγοντος ¹⁸ φωνη εν ραμα ηκουσθη θρηνοσ και κλαυθμοσ και οδυρμοσ πολυσ ραχηλ κλαιουσα τα τεκνα αυτης και ουκ ηθελεν παρακληθηναι οτι ουκ εισιν ¹⁹ τελευτησαντοσ δε του ηρωδου ιδου αγγελοσ κυριου κατ οναρ φαινεται τω ιωσηφ εν αιγυπτω ²⁰ λεγων εγερθεις παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και πορευου εις γην ισραηλ τεθνηκασιν γαρ οι ζητουντεσ την ψυχην του παιδιου ²¹ ο δε εγερθεις παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου και ηλθεν εις γην ισραηλ ²² ακουσασ δε οτι αρχελαοσ βασιλευει επι της ιουδαιασ αντι ηρωδου του πατροσ αυτου εφοβηθη εκει απελθειν χρηματισθεις δε κατ οναρ ανεχωρησεν εις τα μερη της γαλιλαιασ ²³ και ελθων κατωκησεν εις πολιν λεγομενην ναζαρετ οπωσ πληρωθη το ρηθεν δια των προφητων οτι ναζωραιοσ κληθησεται

3

¹ εν δε ταισ ημεραισ εκειναισ παραγινεται ιωαννης ο βαπτιστησ κηρυσσων εν τη ερημω της ιουδαιασ ² και λεγων μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων ³ ουτοσ γαρ εστιν ο ρηθεις υπο ησαιου του προφητου λεγοντοσ φωνη βοωντοσ εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειασ ποιειτε τασ τριβουοσ αυτου ⁴ αυτοσ δε ο ιωαννης ειχεν το ενδυμα αυτου απο τριχων καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου η δε τροφη αυτου ην ακριδεοσ και μελι αγριον ⁵ τοτε εξεπορευετο προσ αυτον ιεροσολυμα και πασα η ιουδαια και πασα η περιχωροσ του ιορδανου ⁶ και εβαπτιζοντο εν τω ιορδανη υπ αυτου εξομολογουμενοι τασ αμαρτιασ αυτων ⁷ ιδων δε πολλουοσ των φαρισαιων και

σαδδουκαιων ερχομενουοσ επι το βαπτισμα αυτου ειπεν αυτοιοσ γεννηματα εχιδνων τιοσ υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουοσ η οργησ ⁸ ποιησατε ουν καρπον αξιον της μετανοιασ ⁹ και μη δοξητε λεγειν εν εαυτοιοσ πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεοσ εκ των λιθων τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ ¹⁰ ηδη δε και η αξινη προσ την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται ¹¹ εγω μεν βαπτιζω υμαοσ εν υδατι εις μετανοιαν ο δε οπισω μου ερχομενοσ ισχυροτεροσ μου εστιν ου ουκ ειμι ικανοσ τα υποδηματα βαστασαι αυτοσ υμαοσ βαπτισει εν πνευματι αγιω ¹² ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει την αλωνα αυτου και συναξει τον σιτον αυτου εις την αποθηκην το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω ¹³ τοτε παραγινεται ο ιηουοσ απο της γαλιλαιασ επι τον ιορδανην προσ τον ιωαννην του βαπτισθηναι υπ αυτου ¹⁴ ο δε ιωαννης διεκωλυεν αυτον λεγων εγω χρειαν εχω υπο σου βαπτισθηναι και συ ερχη προσ με ¹⁵ αποκριθειοσ δε ο ιηουοσ ειπεν προσ αυτον αφεοσ αρτι ουτωσ γαρ πρεπον εστιν ημιν πληρωσαι πασαν δικαιοσυνην τοτε αφηισιν αυτον ¹⁶ και βαπτισθεις ο ιηουοσ ανεβη ευθυοσ απο του υδατοσ και ιδου ανεωχθησαν αυτω οι ουρανοι και ειδεν το πνευμα του θεου καταβαινον ωσει περιστερην και ερχομενον επ αυτον ¹⁷ και ιδου φωνη εκ των ουρανων λεγουσα ουτοσ εστιν ο υιοσ μου ο αγαπητοσ εν ω ευδοκησα

4

¹ τοτε ο ιηουοσ ανηχθη εις την ερημον υπο του πνευματοσ πειρασθηναι υπο του διαβολου ² και νηστευσαοσ ημεραοσ τεσσαρακοντα και νυκταοσ τεσσαρακοντα υστερον επειναοσεν ³ και προσελθων αυτω ο πειραζων ειπεν ει υιοσ ει του θεου ειπε ινα οι λιθοι ουτοι αρτοιοσ γενωνται ⁴ ο δε αποκριθειοσ ειπεν γεγραπται ουκ επ αρτω μονω ζησεται ανθρωποσ αλλ επι παντι ρηματι εκπορευομενω δια στοματοσ θεου ⁵ τοτε παραλαμβανει αυτον ο διαβολοσ εις την αγιαν πολιν και ιστηισιν αυτον επι το πτερυγιον του ιερου ⁶ και λεγει αυτω ει υιοσ ει του θεου βαλε σεαυτον κατω γεγραπται γαρ οτι τοιοσ αγγελιοιοσ αυτου εντελειται περι σου και επι χειρων αρουοσιν σε μηποτε προσκοψηοσ προσ λιθον τον ποδα σου ⁷ εφη αυτω ο ιηουοσ παλιν γεγραπται ουκ εκπειρασειοσ κυριον τον θεον σου ⁸ παλιν παραλαμβανει αυτον ο διαβολοσ εις οροσ υψηλον λιαν και δεικνυοσιν αυτω πασαοσ τασ

βασιλειας του κοσμου και την δοξαν αυτων ⁹ και λεγει αυτω ταυτα παντα σοι δωσω εαν πεσων προσκνησης μοι ¹⁰ τοτε λεγει αυτω ο ιησους υπαγε οπισω μου σατανα γεγραπται γαρ κυριον τον θεον σου προσκνησεις και αυτω μονω λατρευσεις ¹¹ τοτε αφησιν αυτον ο διαβολος και ιδου αγγελιοι προσηλθον και διηκουνουν αυτω ¹² ακουσας δε ο ιησους οτι ιωαννης παρεδοθη ανεχωρησεν εις την γαλιλαιαν ¹³ και καταλιπων την ναζαρετ ελθων κατωκησεν εις καπερναουμ την παραθαλασσιαν εν οριοις ζαβουλων και νεφθαλειμ ¹⁴ ινα πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος ¹⁵ γη 1093 N-NSF ζαβουλων και γη 1093 N-NSF νεφθαλειμ οδον θαλασσης περαν του ιορδανου γαλιλαια 1056 N-NSF των εθνων ¹⁶ ο λαος ο καθημενος εν σκοτει ειδεν φως μεγα και τοις καθημενοις εν χωρα και σκια θανατου φως ανετειλεν αυτοις ¹⁷ απο τοτε ηρξατο ο ιησους κηρυσσειν και λεγειν μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων ¹⁸ περιπατων δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν δυο αδελφους σιμωνα τον λεγομενον πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου βαλλοντας αμφιβληστρον εις την θαλασσαν ησαν γαρ αλιεις ¹⁹ και λεγει αυτοις δευτε οπισω μου και ποιησω υμας αλιεις ανθρωπων ²⁰ οι δε ευθεως αφεντες τα δικτυα ηκολουθησαν αυτω ²¹ και προβασ εκειθεν ειδεν αλλους δυο αδελφους ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου εν τω πλοιω μετα ζεβεδαιου του πατρος αυτων καταρτιζοντας τα δικτυα αυτων και εκαλεσεν αυτοους ²² οι δε ευθεως αφεντες το πλοιον και τον πατερα αυτων ηκολουθησαν αυτω ²³ και περιηγεν ολην την γαλιλαιαν ο ιησους διδασκων εν ταις συναγωγαίς αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπειων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν εν τω λαω ²⁴ και απηλθεν η ακοη αυτου εις ολην την συριαν και προσηνεγκαν αυτω παντας τους κακως εχοντας ποικιλαις νοσοις και βασανοις συνεχομενους και δαιμονιζομενους και σεληνιαζομενους και παραλυτικους και εθεραπευσεν αυτοους ²⁵ και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι απο της γαλιλαιας και δεκαπολεως και ιεροσολυμων και ιουδαιας και περαν του ιορδανου

5

¹ ιδων δε τους οχλους ανεβη εις το ορος και καθισαντος αυτου προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου ² και ανοιξας το στομα αυτου

εδιδασκεν αυτοους λεγων ³ μακαριοι οι πτωχοι τω πνευματι οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων ⁴ μακαριοι οι πενθουντες οτι αυτοι παρακληθησονται ⁵ μακαριοι οι πραεις οτι αυτοι κληρονομησουσιν την γην ⁶ μακαριοι οι πεινωντες και διψωντες την δικαιοσυνην οτι αυτοι χορτασθησονται ⁷ μακαριοι οι ελεημονες οτι αυτοι ελεηθησονται ⁸ μακαριοι οι καθαροι τη καρδια οτι αυτοι τον θεον οψονται ⁹ μακαριοι οι ειρηνοποιοι οτι αυτοι υιοι θεου κληθησονται ¹⁰ μακαριοι οι δεδιωγμενοι ενεκεν δικαιοσυνης οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων ¹¹ μακαριοι εστε οταν ονειδισωσιν υμας και διωξωσιν και ειπωσιν παν πονηρον ρημα καθ υμων ψευδομενοι ενεκεν εμου ¹² χαιρετε και αγαλλιασθε οτι ο μισθος υμων πολυς εν τοις ουρανοις ουτως γαρ εδιωξαν τους προφητας τους προ υμων ¹³ υμεις εστε το αλας της γης εαν δε το αλας μωρανθη εν τινι αλισθησεται εις ουδεν ισχυει ετι ει μη βληθηναι εξω και καταπατεισθαι υπο των ανθρωπων ¹⁴ υμεις εστε το φως του κοσμου ου δυναται πολις κρυβηναι επανω ορους κειμενη ¹⁵ ουδε καιουσιν λυχνον και τιθεασιν αυτον υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν και λαμπει πασιν τοις εν τη οικια ¹⁶ ουτως λαμψατω το φως υμων εμπροσθεν των ανθρωπων οπως ιδωσιν υμων τα καλα εργα και δοξασωσιν τον πατερα υμων τον εν τοις ουρανοις ¹⁷ μη νομισητε οτι ηλθον καταλυσαι τον νομον η τους προφητας ουκ ηλθον καταλυσαι αλλα πληρωσαι ¹⁸ αμην γαρ λεγω υμιν εως αν παρελθη ο ουρανος και η γη ιωτα εν η μια κεραια ου μη παρελθη απο του νομου εως αν παντα γενηται ¹⁹ ος εαν ουν λυση μιαν των εντολων τουτων των ελαχιστων και διδαξη ουτως τους ανθρωπους ελαχιστος κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων ος δ αν ποιηση και διδαξη ουτος μεγας κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων ²⁰ λεγω γαρ υμιν οτι εαν μη περισσευση η δικαιοσυνη υμων πλειον των γραμματεων και φαρισαιων ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων ²¹ ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ου φονευσεις ος δ αν φονευση ενοχος εσται τη κρισει ²² εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο οριζομενος τω αδελφω αυτου εικη ενοχος εσται τη κρισει ος δ αν ειπη τω αδελφω αυτου ρακα ενοχος εσται τω συνεδριω ος δ αν ειπη μωρε ενοχος εσται εις την γεενναν του πυρος ²³ εαν ουν προσφερησ το δωρον σου επι το θυσιαστηριον και εκει μνησθησ οτι ο αδελφος σου εχει τι κατα

σου ²⁴ αφες εκει το δωρον σου εμπροσθεν του θυσιαστηριου και υπαγε πρωτον διαλλαγηθι τω αδελφω σου και τοτε ελθων προσφερε το δωρον σου ²⁵ ισθι ευνοων τω αντιδικω σου ταχυ εως ουτου ει εν τη οδω μετ αυτου μηποτε σε παραδω ο αντιδικος τω κριτη και ο κριτης σε παραδω τω υπηρετη και εις φυλακην βληθησθι ²⁶ αμην λεγω σοι ου μη εξελθης εκειθεν εως αν αποδωσ τον εσχατον κοδραντην ²⁷ ηκουσατε οτι ερρεθη ου μοιχευσεισ ²⁸ εγω δε λεγω υμιν οτι πασ ο βλεπων γυναικα προσ το επιθυμησαι αυτην ηδη εμοιχευσεν αυτην εν τη καρδια αυτου ²⁹ ει δε ο οφθαλμος σου ο δεξιος σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθη εις γεενναν ³⁰ και ει η δεξια σου χειρ σκανδαλιζει σε εκκοψον αυτην και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθη εις γεενναν ³¹ ερρεθη δε οτι οσ αν απολυση την γυναικα αυτου δωτω αυτη αποστασιον ³² εγω δε λεγω υμιν οτι οσ αν απολυση την γυναικα αυτου παρεκτος λογου πορνειας ποιει αυτην μοιχασθαι και οσ εαν απολελυμενην γαμηση μοιχεται ³³ παλιν ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ουκ επιορκησεισ αποδωσεισ δε τω κυριω τουσ ορκουσ σου ³⁴ εγω δε λεγω υμιν μη ομοσαι ολωσ μητε εν τω ουρανω οτι θρονος εστιν του θεου ³⁵ μητε εν τη γη οτι υποποδιον εστιν των ποδων αυτου μητε εις ιεροσολυμα οτι πολις εστιν του μεγαλου βασιλεωσ ³⁶ μητε εν τη κεφαλη σου ομοσησ οτι ου δυνασαι μιαν τριχα λευκην η μελαιναν ποιησαι ³⁷ εστω δε ο λογος υμων ναι ναι ου ου το δε περισσον τουτων εκ του πονηρου εστιν ³⁸ ηκουσατε οτι ερρεθη οφθαλμον αντι οφθαλμου και οδοντα αντι οδοντοσ ³⁹ εγω δε λεγω υμιν μη αντιστηναι τω πονηρω αλλ οστισ σε ραπισει επι την δεξιαν σιαγονα στρεψον αυτω και την αλλην ⁴⁰ και τω θελοντι σοι κριθηναι και τον χιτωνα σου λαβειν αφες αυτω και το ιματιον ⁴¹ και οστισ σε αγγαρευσει μιλιον εν υπαγε μετ αυτου δυο ⁴² τω αιτουντι σε διδου και τον θελοντα απο σου δανεισασθαι μη αποστραφησ ⁴³ ηκουσατε οτι ερρεθη αγαπησεισ τον πλησιον σου και μισησεισ τον εχθρον σου ⁴⁴ εγω δε λεγω υμιν αγαπατε τουσ εχθρουσ υμων ευλογειτε τουσ καταρωμενουσ υμασ καλωσ ποιεите τοις μισουσιν υμασ και προσευχεσθε υπερ των επηρεαζοντων υμασ και διωκοντων υμασ ⁴⁵ οπωσ γενησθε υιοι του πατροσ υμων του εν τοις ουρανοις οτι

τον ηλιον αυτου ανατελλει επι πονηρουσ και αγαθουσ και βρεχει επι δικαιοουσ και αδικοουσ ⁴⁶ εαν γαρ αγαπησητε τουσ αγαπωντασ υμασ τινα μισθον εχετε ουχι και οι τελωναι το αυτο ποιουσιν ⁴⁷ και εαν ασπασησθε τουσ φιλουσ υμων μονον τι περισσον ποιεите ουχι και οι τελωναι ουτωσ ποιουσιν ⁴⁸ εσεσθε ουν υμεισ τελειοι ωσπερ ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις τελειοσ εστιν

6

¹ προσεχετε την ελεημοσυνην υμων μη ποιειν εμπροσθεν των ανθρωπων προσ το θεαθηναι αυτοις ει δε μηγε μισθον ουκ εχετε παρα τω πατρι υμων τω εν τοις ουρανοις ² οταν ουν ποιησ ελεημοσυνην μη σαλπισησ εμπροσθεν σου ωσπερ οι υποκριται ποιουσιν εν ταισ συναγωγαισ και εν ταισ ρυμαισ οπωσ δοξασθωσιν υπο των ανθρωπων αμην λεγω υμιν απεχουσιν τον μισθον αυτων ³ σου δε ποιουντοσ ελεημοσυνην μη γνωτω η αριστερα σου τι ποιει η δεξια σου ⁴ οπωσ η σου η ελεημοσυνη εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αυτοσ αποδωσει σοι εν τω φανερω ⁵ και οταν προσευχη ουκ εση ωσπερ οι υποκριται οτι φιλουσιν εν ταισ συναγωγαισ και εν ταισ γωνιαισ των πλατειων εστωτεσ προσευχεσθαι οπωσ αν φανωσιν τοις ανθρωποις αμην λεγω υμιν οτι απεχουσιν τον μισθον αυτων ⁶ συ δε οταν προσευχη εισελθε εις το ταμειον σου και κλεισασ την θυραν σου προσευξαι τω πατρι σου τω εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει σοι εν τω φανερω ⁷ προσευχομενοι δε μη βαττολογησητε ωσπερ οι εθνικοι δοκουσιν γαρ οτι εν τη πολυλογια αυτων εισακουσθησονται ⁸ μη ουν ομοιωθητε αυτοις οιδεν γαρ ο πατηρ υμων ων χρειαν εχετε προ του υμασ αιτησαι αυτον ⁹ ουτωσ ουν προσευχεσθε υμεισ πατερ ημων ο εν τοις ουρανοις αγιασθητω το ονομα σου ¹⁰ ελθετω η βασιλεια σου γενηθητω το θελημα σου ωσ εν ουρανω και επι της γησ ¹¹ τον αρτον ημων τον επιουσιον δοσ ημιν σημερον ¹² και αφες ημιν τα οφειληματα ημων ωσ και ημεισ αφιεμεν τοις οφειλεταισ ημων ¹³ και μη εισενεγκησ ημασ εις πειρασμον αλλα ρυσαι ημασ απο του πονηρου οτι σου εστιν η βασιλεια και η δυναμισ και η δοξα εις τουσ αιωνασ αμην ¹⁴ εαν γαρ αφητε τοις ανθρωποις τα παραπτωματα αυτων αφησει και υμιν ο πατηρ υμων ο ουρανοιοσ ¹⁵ εαν δε μη αφητε τοις ανθρωποις τα παραπτωματα αυτων ουδε ο πατηρ υμων αφησει τα παραπτωματα

υμων ¹⁶ οταν δε νηστευητε μη γινεσθε ωσπερ οι υποκριται σκυθρωποι αφανιζουσιν γαρ τα προσωπα αυτων οπως φανωσιν τοις ανθρωποις νηστευοντες αμην λεγω υμιν οτι απεχουσιν τον μισθον αυτων ¹⁷ συ δε νηστευων αλειψαι σου την κεφαλην και το προσωπον σου νιψαι ¹⁸ οπως μη φανησ τοις ανθρωποις νηστευων αλλα τω πατρι σου εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει σοι ¹⁹ μη θησαυριζετε υμιν θησαυρους επι της γησ οπου σης και βρωσις αφανιζει και οπου κλεπται διορυσσουσιν και κλεπτουσιν ²⁰ θησαυριζετε δε υμιν θησαυρους εν ουρανω οπου ουτε σης ουτε βρωσις αφανιζει και οπου κλεπται ου διορυσσουσιν ουδε κλεπτουσιν ²¹ οπου γαρ εστιν ο θησαυρος υμων εκει εσται και η καρδια υμων ²² ο λυχνος του σωματος εστιν ο οφθαλμος εαν ουν ο οφθαλμος σου απλους η ολον το σωμα σου φωτεινον εσται ²³ εαν δε ο οφθαλμος σου πονηρος η ολον το σωμα σου σκοτεινον εσται ει ουν το φως το εν σοι σκοτος εστιν το σκοτος ποσον ²⁴ ουδεις δυναται δυσιν κυριοις δουλευειν η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον αγαπησει η ενος ανθεξεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευειν και μαμωνα ²⁵ δια τουτο λεγω υμιν μη μεριμνατε τη ψυχη υμων τι φαγητε και τι πιητε μηδε τω σωματι υμων τι ενδυσησθε ουχι η ψυχη πλειον εστιν της τροφης και το σωμα του ενδυματος ²⁶ εμβλεψατε εις τα πετεινα του ουρανου οτι ου σπειρουσιν ουδε θεριζουσιν ουδε συναγουσιν εις αποθηκασ και ο πατηρ υμων ο ουρανιος τρεφει αυτα ουχ υμεις μαλλον διαφερετε αυτων ²⁷ τις δε εξ υμων μεριμνων δυναται προσθειναι επι την ηλικιαν αυτου πηχυν ενα ²⁸ και περι ενδυματος τι μεριμνατε καταμαθετε τα κρινα του αγρου πως αυξανει ου κοπια ουδε νηθει ²⁹ λεγω δε υμιν οτι ουδε σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ως εν τούτων ³⁰ ει δε τον χορτον του αγρου σημερον οντα και αυριον εις κλιβανον βαλλομενον ο θεος ουτως αμφιεννυσιν ου πολλω μαλλον υμασ ολιγοπιστοι ³¹ μη ουν μεριμνησητε λεγοντες τι φαγωμεν η τι πιωμεν η τι περιβαλωμεθα ³² παντα γαρ ταυτα τα εθνη επιζητει οιδεν γαρ ο πατηρ υμων ο ουρανιος οτι χρηζετε τουτων απαντων ³³ ζητειτε δε πρωτον την βασιλειαν του θεου και την δικαιοσυνην αυτου και ταυτα παντα προστεθησεται υμιν ³⁴ μη ουν μεριμνησητε εις την αυριον η γαρ αυριον μεριμνησει τα εαυτησ αρκετον τη ημερα η κακια αυτησ

7

¹ μη κρινετε ινα μη κριθητε ² εν ω γαρ κριματι κρινετε κριθησεσθε και εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν ³ τι δε βλεπεισ το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε εν τω σω οφθαλμω δοκον ου κατανοεισ ⁴ η πως ερεισ τω αδελφω σου αφεσ εκβαλω το καρφος απο του οφθαλμου σου και ιδου η δοκος εν τω οφθαλμω σου ⁵ υποκριτα εκβαλε πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλεψεισ εκβαλειν το καρφος εκ του οφθαλμου του αδελφου σου ⁶ μη δωτε το αγιον τοις κυσιν μηδε βαλητε τουσ μαργαριτασ υμων εμπροσθεν των χοιρων μηποτε καταπατησωσιν αυτουσ εν τοις ποσιν αυτων και στραφεντες ρηξωσιν υμασ ⁷ αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν ⁸ πασ γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκει και τω κρουοντι ανοιγησεται ⁹ η τις εστιν εξ υμων ανθρωποσ ον εαν αιτηση ο υιοσ αυτου αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω ¹⁰ και εαν ιχθυν αιτηση μη οφιν επιδωσει αυτω ¹¹ ει ουν υμεισ πονηροι οντεσ οιδατε δοματα αγαθα διδοναι τοις τεκνοις υμων ποσω μαλλον ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις δωσει αγαθα τοις αιτουσιν αυτον ¹² παντα ουν οσα αν θελητε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι ουτως και υμεισ ποιειτε αυτοις ουτοσ γαρ εστιν ο νομοσ και οι προφηται ¹³ εισελθετε δια της στενης πυλησ οτι πλατεια η πυλη και ευρυχωροσ η οδοσ η απαγουσα εις την απωλειαν και πολλοι εισιν οι εισερχομενοι δι αυτησ ¹⁴ τι στενη η πυλη και τεθλιμμενη η οδοσ η απαγουσα εις την ζωην και ολιγοι εισιν οι ευρισκοντεσ αυτην ¹⁵ προσεχετε δε απο των ψευδοπροφητων οιτινεσ ερχονται προσ υμασ εν ενδυμασιν προβατων εσωθεν δε εισιν λυκοι αρπαγεσ ¹⁶ απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτουσ μητι συλλεγουσιν απο ακανθων σταφυλην η απο τριβωλων συκα ¹⁷ ουτως παν δενδρον αγαθον καρπουσ καλουσ ποιει το δε σαπρον δενδρον καρπουσ πονηρουσ ποιει ¹⁸ ου δυναται δενδρον αγαθον καρπουσ πονηρουσ ποιειν ουδε δενδρον σαπρον καρπουσ καλουσ ποιειν ¹⁹ παν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται ²⁰ αρα γε απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτουσ ²¹ ου πασ ο λεγων μοι κυριε κυριε εισελευσεται εις την βασιλειαν των ουρανων αλλ ο ποιων το θελημα του πατροσ μου του εν ουρανοις ²² πολλοι ερουσιν μοι εν εκεινη τη ημερα κυριε κυριε ου τω σω ονοματι προεφητευσαμεν και τω σω ονοματι δαιμονια εξεβαλομεν και τω σω

ονοματι δυναμεις πολλας εποιησαμεν ²³ και τοτε ομολογησω αυτοις οτι ουδεποτε εγνων υμας αποχωρειτε απ εμου οι εργαζομενοι την ανομιαν ²⁴ πασ ουν οστις ακουει μου τουσ λογουσ τουτουσ και ποιει αυτοουσ ομοιωσω αυτον ανδρι φρονιμω οστις ωκοδομησεν την οικιαν αυτου επι την πετραν ²⁵ και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεπεσον τη οικια εκεινη και ουκ επεσεν τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν ²⁶ και πασ ο ακουων μου τουσ λογουσ τουτουσ και μη ποιων αυτοουσ ομοιωθησεται ανδρι μωρω οστις ωκοδομησεν την οικιαν αυτου επι την αμμον ²⁷ και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεκοψαν τη οικια εκεινη και επεσεν και ην η πτωσις αυτης μεγαλη ²⁸ και εγενετο οτε συνετελεσεν ο ιησους τουσ λογουσ τουτουσ εξεπλησσοντο οι οχλοι επι τη διδαχη αυτου ²⁹ ην γαρ διδασκων αυτοουσ ωσ εξουσιαν εχων και ουχ ωσ οι γραμματεισ

8

¹ καταβαντι δε αυτω απο του ορουσ ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι ² και ιδου λεπρος ελθων προσεκυνη αυτω λεγων κυριε εαν θελησ δυνασαι με καθαρισαι ³ και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου ο ιησους λεγων θελω καθαρισθητι και ευθεωσ εκαθαρισθη αυτου η λεπρα ⁴ και λεγει αυτω ο ιησους ορα μηδενι ειπησ αλλα υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε το δωρον ο προσεταξεν μωσις εισ μαρτυριον αυτοις ⁵ εισελθοντι δε αυτω εισ καπερναουμ προσηλθεν αυτω εκατονταρχοσ παρακαλων αυτον ⁶ και λεγων κυριε ο παισ μου βεβληται εν τη οικια παραλυτικοσ δεινωσ βασανιζομενοσ ⁷ και λεγει αυτω ο ιησους εγω ελθων θεραπευσω αυτον ⁸ και αποκριθεισ ο εκατονταρχοσ εφη κυριε ουκ ειμι ικανοσ ινα μου υπο την στεγην εισελθης αλλα μονον ειπε λογω και ιαθησεται ο παισ μου ⁹ και γαρ εγω ανθρωποσ ειμι υπο εξουσιαν εχων υπ εμαυτον στρατιωτασ και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τουτο και ποιει ¹⁰ ακουσασ δε ο ιησους εθαυμασεν και ειπεν τοις ακολουθουσιν αμην λεγω υμιν ουδε εν τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον ¹¹ λεγω δε υμιν οτι πολλοι απο ανατολων και δυσμων ηξουσιν και ανακλιθησονται μετα αβρααμ και ισαακ και ιακωβ εν τη βασιλεια των ουρανων ¹² οι δε υιοι της βασιλειασ εκβληθησονται εισ το σκοτοσ το εξωτερον εκει

εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των οδοντων ¹³ και ειπεν ο ιησους τω εκατονταρχη υπαγε και ωσ επιστευσασ γενηθητω σοι και ιαθη ο παισ αυτου εν τη ωρα εκεινη ¹⁴ και ελθων ο ιησους εισ την οικιαν πετρου ειδεν την πενθεραν αυτου βεβλημενην και πυρεσσουσαν ¹⁵ και ηψατο της χειροσ αυτης και αφηκεν αυτην ο πυρετοσ και ηγερθη και διηκονει αυτω ¹⁶ οψιασ δε γενομενησ προσηνεγκαν αυτω δαιμονιζομενουσ πολλουσ και εξεβαλεν τα πνευματα λογω και παντασ τουσ κακωσ εχοντασ εθεραπευσεν ¹⁷ οπωσ πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντοσ αυτοσ τασ ασθενειασ ημων ελαβεν και τασ νοσουσ εβαστασεν ¹⁸ ιδων δε ο ιησους πολλουσ οχλουσ περι αυτον εκελευσεν απελθειν εισ το περαν ¹⁹ και προσελθων εισ γραμματεουσ ειπεν αυτω διδασκαλε ακολουθησω σοι οπου εαν απερχη ²⁰ και λεγει αυτω ο ιησους αι αλωπεκεσ φωλεουσ εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεισ ο δε υιοσ του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη ²¹ ετεροσ δε των μαθητων αυτου ειπεν αυτω κυριε επιτρεψον μοι πρωτον απελθειν και θαψαι τον πατερα μου ²² ο δε ιησους ειπεν αυτω ακολουθει μοι και αφεσ τουσ νεκρουσ θαψαι τουσ εαυτων νεκρουσ ²³ και εμβαντι αυτω εισ το πλοιον ηκολουθησαν αυτω οι μαθηται αυτου ²⁴ και ιδου σεισμοσ μεγασ εγενετο εν τη θαλασση ωστε το πλοιον καλυπτεσθαι υπο των κυματων αυτοσ δε εκαθευδεν ²⁵ και προσελθοντεσ οι μαθηται ηγειραν αυτον λεγοντεσ κυριε σωσον ημασ απολλυμεθα ²⁶ και λεγει αυτοις τι δειλοι εστε ολιγοπιστοι τοτε εγερθεισ επετιμησεν τοις ανεμοις και τη θαλασση και εγενετο γαληνη μεγαλη ²⁷ οι δε ανθρωποι εθαυμασαν λεγοντεσ ποταποσ εστιν ουτοσ οτι και οι ανεμοι και η θαλασσα υπακουουσιν αυτω ²⁸ και ελθοντι αυτω εισ το περαν εισ την χωραν των γεργεσηνων υπηνητησαν αυτω δυο δαιμονιζομενοι εκ των μνημειων εξερχομενοι χαλεποι λιαν ωστε μη ισχυειν τινα παρελθειν δια της οδου εκεινησ ²⁹ και ιδου εκραξαν λεγοντεσ τι ημιν και σοι ιησου υιε του θεου ηλθεσ ωδε προ καιρου βασανισαι ημασ ³⁰ ην δε μακραν απ αυτων αγελη χοιρων πολλων βοσκομενη ³¹ οι δε δαιμονεσ παρεκαλουν αυτον λεγοντεσ ει εκβαλλεισ ημασ επιτρεψον ημιν απελθειν εισ την αγελην των χοιρων ³² και ειπεν αυτοις υπαγετε οι δε εξελθοντεσ απηλθον εισ την αγελην των χοιρων και ιδου ωρμησεν πασα η αγελη των χοιρων κατα του κρημνου εισ την θαλασσαν και απεθανον εν τοις υδασιν

³³ οι δε βοσκοντες εφυγον και απελθοντες εισ την πολιν απηγγειλαν παντα και τα των δαιμονιζομενων ³⁴ και ιδου πασα η πολις εξηλθεν εισ συναντησιν τω ιησου και ιδοντες αυτον παρεκαλεσαν οπως μεταβη απο των οριων αυτων

9

¹ και εμβασ εισ το πλοιον διεπερασεν και ηλθεν εισ την ιδιαν πολιν ² και ιδου προσεφερον αυτω παραλυτικον επι κλινησ βεβλημενον και ιδων ο ιησους την πιστιν αυτων ειπεν τω παραλυτικω θαρσει τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτια σου ³ και ιδου τινες των γραμματεων ειπον εν εαυτοις ουτος βλασφημει ⁴ και ιδων ο ιησους τας ενθυμησεις αυτων ειπεν ινα τι υμεις ενθυμεισθε πονηρα εν ταισ καρδιαισ υμων ⁵ τι γαρ εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφεωνται σοι αι αμαρτια η ειπειν εγειραι και περιπατει ⁶ ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιοσ του ανθρωπου επι της γησ αφιεναι αμαρτιασ τοτε λεγει τω παραλυτικω εγερθεισ αρων σου την κλινην και υπαγε εισ τον οικον σου ⁷ και εγερθεισ απηλθεν εισ τον οικον αυτου ⁸ ιδοντες δε οι οχλοι εθαυμασαν και εδοξασαν τον θεον τον δοντα εξουσιαν τοιαυτην τοις ανθρωποις ⁹ και παραγων ο ιησους εκειθεν ειδεν ανθρωπον καθημενον επι το τελωνιον ματθαιον λεγομενον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστασ ηκολουθησεν αυτω ¹⁰ και εγενετο αυτου ανακειμενου εν τη οικια και ιδου πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι ελθοντες συνανεκειντο τω ιησου και τοις μαθηταισ αυτου ¹¹ και ιδοντες οι φαρισαιοι ειπον τοις μαθηταισ αυτου δια τι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει ο διδασκαλοσ υμων ¹² ο δε ιησους ακουσασ ειπεν αυτοις ου χρειαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ οι κακωσ εχοντες ¹³ πορευθεντες δε μαθετε τι εστιν ελεον θελω και ου θυσιαν ου γαρ ηλθον καλεσαι δικαιοουσ αλλα αμαρτωλουσ εισ μετανοιαν ¹⁴ τοτε προσερχονται αυτω οι μαθηται ιωαννου λεγοντες δια τι ημεις και οι φαρισαιοι νηστευομεν πολλα οι δε μαθηται σου ου νηστεουσιν ¹⁵ και ειπεν αυτοις ο ιησους μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνοσ πενθειν εφ οσον μετ αυτων εστιν ο νυμφιοσ ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιοσ και τοτε νηστεουσιν ¹⁶ ουδεις δε επιβαλλει επιβλημα ρακουσ αγναφου επι ιματιω παλαιω αιρει γαρ το πληρωμα αυτου απο του ιματιου και χειρον σχισμα γινεται ¹⁷ ουδε βαλλουσιν οινον νεον εισ ασκουσ παλαιουσ ει δε μηγε ρηγνυνται οι ασκοι και ο οινοσ εκχειται και οι

ασκοι απολουνται αλλα βαλλουσιν οινον νεον εισ ασκουσ καινουσ και αμφοτεροι συντηρουνται ¹⁸ ταυτα αυτου λαλουντοσ αυτοις ιδου αρχων εισ ελθων προσεκυνη αυτω λεγων οτι η θυγατηρ μου αρτι ετελευτησεν αλλα ελθων επιθεσ την χειρα σου επ αυτην και ζησεται ¹⁹ και εγερθεισ ο ιησους ηκολουθησεν αυτω και οι μαθηται αυτου ²⁰ και ιδου γυνη αιμορροουσα δωδεκα ετη προσελθουσα οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου ²¹ ελεγεν γαρ εν εαυτη εαν μονον αφωμαι του ιματιου αυτου σωθησομαι ²² ο δε ιησους επιστραφεισ και ιδων αυτην ειπεν θαρσει θυγατερ η πιστισ σου σεσωκεν σε και εσωθη η γυνη απο της ωρασ εκεινησ ²³ και ελθων ο ιησους εισ την οικιαν του αρχοντοσ και ιδων τουσ αυλητασ και τον οχλον θορυβουμενον ²⁴ λεγει αυτοις αναχωρειτε ου γαρ απεθανεν το κορασιον αλλα καθευδει και κατεγελων αυτου ²⁵ οτε δε εξεβληθη ο οχλοσ εισελθων εκρατησεν της χειροσ αυτησ και ηγερθη το κορασιον ²⁶ και εξηλθεν η φημη αυτη εισ ολην την γην εκεινην ²⁷ και παραγοντι εκειθεν τω ιησου ηκολουθησαν αυτω δυο τυφλοι κραζοντες και λεγοντες ελεησον ημασ υιε δαυιδ ²⁸ ελθοντι δε εισ την οικιαν προσηλθον αυτω οι τυφλοι και λεγει αυτοις ο ιησους πιστευετε οτι δυναμαι τουτο ποιησαι λεγουσιν αυτω ναι κυριε ²⁹ τοτε ηψατο των οφθαλμων αυτων λεγων κατα την πιστιν υμων γενηθητω υμιν ³⁰ και ανεωχθησαν αυτων οι οφθαλμοι και ενεβριμησατο αυτοις ο ιησους λεγων ορατε μηδεις γινωσκετω ³¹ οι δε εξελθοντες διεφημισαν αυτον εν ολη τη γη εκεινη ³² αυτων δε εξερχομενων ιδου προσηνεγκαν αυτω ανθρωπον κωφον δαιμονιζομενον ³³ και εκβληθεντοσ του δαιμονιου ελαλησεν ο κωφοσ και εθαυμασαν οι οχλοι λεγοντες ουδεποτε εφανη ουτωσ εν τω ισραηλ ³⁴ οι δε φαρισαιοι ελεγον εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια ³⁵ και περιηγεν ο ιησους τασ πολεισ πασασ και τασ κωμασ διδασκων εν ταισ συναγωγαισ αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειασ και θεραπειων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν εν τω λαω ³⁶ ιδων δε τουσ οχλουσ εσπλαγχνισθη περι αυτων οτι ησαν εσκυλμενοι και ερριμμενοι ωσει προβατα μη εχοντα ποιμενα ³⁷ τοτε λεγει τοις μαθηταισ αυτου ο μεν θερισμοσ πολυσ οι δε εργαται ολιγοι ³⁸ δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου οπως εκβαλη εργατασ εισ τον θερισμον αυτου

10

¹ και προσκαλεσαμενος τους δωδεκα μαθητας αυτου εδωκεν αυτοις εξουσιαν πνευματων ακαθαρτων ωστε εκβαλλειν αυτα και θεραπευειν πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν ² των δε δωδεκα αποστολων τα ονοματα εστιν ταυτα πρωτος σιμων ο λεγομενος πετρος και ανδρεας ο αδελφος αυτου ιακωβος ο του ζεβεδαιου και ιωαννης ο αδελφος αυτου ³ φιλιππος και βαρθολομαιος θωμας και ματθαιος ο τελωνης ιακωβος ο του αλφαιου και λεββαιος ο επικληθεις θαδδαιος ⁴ σιμων ο κανανιτης και ιουδας ισκαριωτης ο και παραδους αυτον ⁵ τουτους τους δωδεκα απεστειλεν ο ιησους παραγγειλας αυτοις λεγων εισ οδον εθνων μη απελθητε και εισ πολιν σαμαρειτων μη εισελθητε ⁶ πορευεσθε δε μαλλον προς τα προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ ⁷ πορευομενοι δε κηρυσσετε λεγοντες οτι ηγγικεν η βασιλεια των ουρανων ⁸ ασθενουντας θεραπευετε λεπρους καθαριζετε δαιμονια εκβαλλετε δωρεαν ελαβετε δωρεαν δοτε ⁹ μη κτησησθε χρυσον μηδε αργυρον μηδε χαλκον εισ τας ζωνας υμων ¹⁰ μη πηραν εισ οδον μηδε δυο χιτωνας μηδε υποδηματα μηδε ραβδους αξιουσ γαρ ο εργατης της τροφης αυτου εστιν ¹¹ εισ ην δ αν πολιν η κωμην εισελθητε εξετασατε τις εν αυτη αξιουσ εστιν κακει μεινατε εως αν εξελθητε ¹² εισερχομενοι δε εισ την οικιαν ασπασασθε αυτην ¹³ και εαν μεν η η οικια αξια ελθετω η ειρηνη υμων επ αυτην εαν δε μη η αξια η ειρηνη υμων προς υμας επιστραφητω ¹⁴ και ος εαν μη δεξηται υμας μηδε ακουση τους λογους υμων εξερχομενοι της οικιας η της πολεως εκεινης εκτιναξατε τον κονιορτον των ποδων υμων ¹⁵ αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον εσται γη σοδομων και γομορρων εν ημερα κρισεως η τη πολει εκεινη ¹⁶ ιδου εγω αποστελλω υμας ως προβατα εν μεσω λυκων γινεσθε ουν φρονιμοι ως οι οφεις και ακεραιοι ως αι περιστεραι ¹⁷ προσεχετε δε απο των ανθρωπων παραδωσουσιν γαρ υμας εισ συνεδρια και εν ταις συναγωγαις αυτων μαστιγωσουσιν υμας ¹⁸ και επι ηγεμονας δε και βασιλεις αχθησεσθε ενεκεν εμου εισ μαρτυριον αυτοις και τοις εθνεσιν ¹⁹ οταν δε παραδιδωσιν υμας μη μεριμνησητε πως η τι λαλησητε δοθησεται γαρ υμιν εν εκεινη τη ωρα τι λαλησετε ²⁰ ου γαρ υμεις εστε οι λαλουντες αλλα το πνευμα του πατρος υμων το λαλουν εν υμιν ²¹ παραδωσει δε αδελφος αδελφον εισ θανατον και πατηρ

τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεις και θανατωσουσιν αυτους ²² και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινας εισ τελος ουτος σωθησεται ²³ οταν δε διωκωσιν υμας εν τη πολει ταυτη φευγετε εισ την αλλην αμην γαρ λεγω υμιν ου μη τελεσητε τας πολεις του ισραηλ εως αν ελθη ο υιος του ανθρωπου ²⁴ ουκ εστιν μαθητης υπερ τον διδασκαλον ουδε δουλος υπερ τον κυριον αυτου ²⁵ αρκετον τω μαθητη ινα γενηται ως ο διδασκαλος αυτου και ο δουλος ως ο κυριος αυτου ει τον οικοδεσποτην βεελζεβουλ εκαλεσαν ποσω μαλλον τους οικειακους αυτου ²⁶ μη ουν φοβηθητε αυτους ουδεν γαρ εστιν κεκαλυμμενον ο ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον ο ου γνωσθησεται ²⁷ ο λεγω υμιν εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι και ο εισ το ουσ ακουετε κηρυξατε επι των δωματων ²⁸ και μη φοβεισθε απο των αποκτενοντων το σωμα την δε ψυχην μη δυναμενων αποκτειναι φοβηθητε δε μαλλον τον δυναμενον και την ψυχην και το σωμα απολεσαι εν γεεννη ²⁹ ουχι δυο στρουθια ασσαριου πωλειται και εν εξ αυτων ου πεσειται επι την γην ανευ του πατρος υμων ³⁰ υμων δε και αι τριχες της κεφαλης πασαι ηριθμημεναι εισιν ³¹ μη ουν φοβηθητε πολλων στρουθιων διαφερετε υμεις ³² πας ουν οστις ομολογησει εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων ομολογησω καγω εν αυτω εμπροσθεν του πατρος μου του εν ουρανοις ³³ οστις δ αν αρνησηται με εμπροσθεν των ανθρωπων αρνησομαι αυτον καγω εμπροσθεν του πατρος μου του εν ουρανοις ³⁴ μη νομισητε οτι ηλθον βαλειν ειρηνην επι την γην ουκ ηλθον βαλειν ειρηνην αλλα μαχαιραν ³⁵ ηλθον γαρ διχασαι ανθρωπον κατα του πατρος αυτου και θυγατερα κατα της μητρος αυτης και νυμφην κατα της πενθερας αυτης ³⁶ και εχθροι του ανθρωπου οι οικειακοι αυτου ³⁷ ο φιλων πατερα η μητερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιουσ και ο φιλων υιον η θυγατερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιουσ ³⁸ και ος ου λαμβανει τον σταυρον αυτου και ακολουθει οπισω μου ουκ εστιν μου αξιουσ ³⁹ ο ευρων την ψυχην αυτου απολεσει αυτην και ο απολεσας την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην ⁴⁰ ο δεχομενος υμας εμε δεχεται και ο εμε δεχομενος δεχεται τον αποστειλαντα με ⁴¹ ο δεχομενος προφητην εισ ονομα προφητου μισθον προφητου ληψεται και ο δεχομενος δικαιον εισ ονομα δικαιου μισθον δικαιου ληψεται ⁴² και ος εαν ποτιση ενα των μικρων τουτων ποτηριον ψυχρου μονον εισ ονομα μαθητου αμην λεγω

υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου

11

¹ και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους διατασσω τοις δωδεκα μαθηταις αυτου μετεβη εκειθεν του διδασκειν και κηρυσσειν εν ταις πολεσιν αυτων ² ο δε ιωαννης ακουσας εν τω δεσμωτηριω τα εργα του χριστου πεμψας δυο των μαθητων αυτου ³ ειπεν αυτω συ ει ο ερχομενος η ετερον προσδοκωμεν ⁴ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννη ακουετε και βλεπετε ⁵ τυφλοι αναβλεπουσιν και χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται και κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειρονται και πτωχοι ευαγγελιζονται ⁶ και μακαριος εστιν ος εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι ⁷ τουτων δε πορευομενων ηρξατο ο ιησους λεγειν τοις οχλοις περι ιωαννου τι εξηλητε εις την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον ⁸ αλλα τι εξηλητε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοις ιματιοις ημφιεσμενον ιδου οι τα μαλακα φορουντες εν τοις οικοις των βασιλειων εισιν ⁹ αλλα τι εξηλητε ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου ¹⁰ ουτος γαρ εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου ¹¹ αμην λεγω υμιν ουκ εγηγγερται εν γεννητοις γυναικων μειζων ιωαννου του βαπτιστου ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια των ουρανων μειζων αυτου εστιν ¹² απο δε των ημερων ιωαννου του βαπτιστου εως αρτι η βασιλεια των ουρανων βιαζεται και βιασται αρπαζουσιν αυτην ¹³ παντες γαρ οι προφηται και ο νομος εως ιωαννου προεφητευσαν ¹⁴ και ει θελετε δεξασθαι αυτος εστιν ηλιας ο μελλων ερχεσθαι ¹⁵ ο εχων ωτα ακουειν ακουετω ¹⁶ τινη δε ομοιωσω την γενεαν ταυτην ομοια εστιν παιδιοις εν αγοραις καθημενοις και προσφωνουσιν τοις εταιροις αυτων ¹⁷ και λεγουσιν ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρηησασθε εθρηνησαμεν υμιν και ουκ εκοψασθε ¹⁸ ηλθεν γαρ ιωαννης μητε εσθιων μητε πινων και λεγουσιν δαιμονιον εχει ¹⁹ ηλθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγουσιν ιδου ανθρωπος φαγος και οينوποτης τελωνων φιλος και αμαρτωλων και εδικαιωθη η σοφια απο των τεκνων αυτης ²⁰ τοτε ηρξατο ονειδιζειν τας πολεις εν αις εγενοντο αι πλεισται δυναμεις αυτου οτι ου μετενοησαν ²¹ ουαι σοι χοραζιν ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν

σακκω και σποδω μετενοησαν ²² πλην λεγω υμιν τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεως η υμιν ²³ και συ καπερναουμ η εως του ουρανου υψωθεις εως αδου καταβιβασθησθι οτι ει εν σοδομοις εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν σοι εμειναν αν μεχρι της σημερον ²⁴ πλην λεγω υμιν οτι γη σοδομων ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεως η σοι ²⁵ εν εκεινω τω καιρω αποκριθεις ο ιησους ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και της γης οτι απεκρυψας ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψας αυτα νηπιοις ²⁶ ναι ο πατηρ οτι ουτως εγενετο ευδοκια εμπροσθεν σου ²⁷ παντα μοι παρεδοθη υπο του πατρος μου και ουδεις επιγινωσκει τον υιον ει μη ο πατηρ ουδε τον πατερα τισ επιγινωσκει ει μη ο υιος και ω εαν βουληται ο υιος αποκαλυψαι ²⁸ δευτε προσ με παντες οι κοπιωντες και πεφορτισμενοι καγω αναπαυσω υμας ²⁹ αρατε τον ζυγον μου εφ υμας και μαθετε απ εμου οτι πραος ειμι και ταπεινος τη καρδια και ευρησετε αναπαυσιν ταις ψυχαις υμων ³⁰ ο γαρ ζυγος μου χρηστος και το φορτιον μου ελαφρον εστιν

12

¹ εν εκεινω τω καιρω επορευθη ο ιησους τοις σαββασιν δια των σποριμων οι δε μαθηται αυτου επεινασαν και ηρξαντο τιλλειν σταχυας και εσθιειν ² οι δε φαρισαιοι ιδοντες ειπον αυτω ιδου οι μαθηται σου ποιουσιν ο ουκ εξεστιν ποιειν εν σαββατω ³ ο δε ειπεν αυτοις ουκ ανεγνωτε τι εποιησεν δαυιδ οτε επεινασεν αυτος και οι μετ αυτου ⁴ πως εισηλθεν εις τον οικον του θεου και τους αρτους της προθεσεως εφαγεν ους ουκ εξον ην αυτω φαγειν ουδε τοις μετ αυτου ει μη τοις ιερευσιν μονοις ⁵ η ουκ ανεγνωτε εν τω νομω οτι τοις σαββασιν οι ιερεις εν τω ιερω το σαββατον βεβηλουσιν και αναιτιοι εισιν ⁶ λεγω δε υμιν οτι του ιερου μειζον εστιν ωδε ⁷ ει δε εγνωκειτε τι εστιν ελεον θελω και ου θυσιαν ουκ αν κατεδικασατε τους αναιτιους ⁸ κυριος γαρ εστιν του σαββατου ο υιος του ανθρωπου ⁹ και μεταβας εκειθεν ηλθεν εις την συναγωγην αυτων ¹⁰ και ιδου ανθρωπος ην την χειρα εχων ξηραν και επηρωτησαν αυτον λεγοντες ει εξεστιν τοις σαββασιν θεραπευειν ινα κατηγορησωσιν αυτου ¹¹ ο δε ειπεν αυτοις τισ εσται εξ υμων ανθρωπος ος εξει προβατον εν και εαν εμπεση τουτο τοις σαββασιν εις βοθυνον ουχι κρατησει αυτο και εγερει ¹² ποσω ουν διαφερει ανθρωπος προβατου ωστε εξεστιν τοις σαββασιν

καλωσ ποιειν ¹³ τοτε λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και αποκατεσταθη υγιησ ωσ η αλλη ¹⁴ οι δε φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον κατ αυτου εξελθοντες οπωσ αυτον απολεσωσιν ¹⁵ ο δε ιησους γνουσ ανεχωρησεν εκειθεν και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι και εθεραπευσεν αυτοουσ παντασ ¹⁶ και επετιμησεν αυτοισ ινα μη φανερον αυτον ποιησωσιν ¹⁷ οπωσ πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντοσ ¹⁸ ιδου ο παισ μου ον ηρετισα ο αγαπητοσ μου εισ ον ευδοκησεν η ψυχη μου θησω το πνευμα μου επ αυτον και κρισιν τοισ εθνεσιν απαγγελει ¹⁹ ουκ ερισει ουδε κραυγασει ουδε ακουσει τισ εν ταισ πλατειαισ την φωνην αυτου ²⁰ καλαμον συντετριμμενον ου κατεαξει και λινον τυφομενον ου σβεσει εωσ αν εκβαλη εισ νικοσ την κρισιν ²¹ και τω ονοματι αυτου εθνη ελπιουσιν ²² τοτε προσηνεχθη αυτω δαιμονιζομενοσ τυφλοσ και κωφοσ και εθεραπευσεν αυτον ωστε τον τυφλον και κωφον και λαλειν και βλεπειν ²³ και εξισταντο παντες οι οχλοι και ελεγον μητι ουτοσ εστιν ο υιοσ δαυιδ ²⁴ οι δε φαρισαιοι ακουσαντες ειπον ουτοσ ουκ εκβαλλει τα δαιμονια ει μη εν τω βεελζεβουλ αρχοντι των δαιμονιων ²⁵ ειδωσ δε ο ιησους τασ ενθυμησεισ αυτων ειπεν αυτοισ πασα βασιλεια μερισθεισα καθ εαυτησ ερημουται και πασα πολισ η οικια μερισθεισα καθ εαυτησ ου σταθησεται ²⁶ και ει ο σατανας τον σαταναν εκβαλλει εφ εαυτον εμερισθη πωσ ουν σταθησεται η βασιλεια αυτου ²⁷ και ει εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτο αυτοι υμων εσονται κριται ²⁸ ει δε εν πνευματι θεου εγω εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν εφ υμασ η βασιλεια του θεου ²⁹ η πωσ δυναται τισ εισελθειν εισ την οικιαν του ισχυρου και τα σκευη αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον δηση τον ισχυρον και τοτε την οικιαν αυτου διαρπασει ³⁰ ο μη ων μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη συναγων μετ εμου σκορπιζει ³¹ δια τουτο λεγω υμιν πασα αμαρτια και βλασφημια αφεθησεται τοισ ανθρωποισ η δε του πνευματοσ βλασφημια ουκ αφεθησεται τοισ ανθρωποισ ³² και οσ εαν ειπη λογον κατα του υιου του ανθρωπου αφεθησεται αυτω οσ δ αν ειπη κατα του πνευματοσ του αγιου ουκ αφεθησεται αυτω ουτε εν τω νυν αιωνι ουτε εν τω μελλοντι ³³ η ποιησατε το δενδρον καλον και τον καρπον αυτου καλον η ποιησατε το δενδρον σαπρον και τον καρπον αυτου σαπρον εκ γαρ

του καρπου το δενδρον γινωσκεται ³⁴ γεννηματα εχιδνων πωσ δυνασθε αγαθα λαλειν πονηροι οντες εκ γαρ του περισσευματοσ τησ καρδιασ το στομα λαλει ³⁵ ο αγαθοσ ανθρωποσ εκ του αγαθου θησαυρου εκβαλλει αγαθα και ο πονηροσ ανθρωποσ εκ του πονηρου θησαυρου εκβαλλει πονηρα ³⁶ λεγω δε υμιν οτι παν ρημα αργον ο εαν λαλησωσιν οι ανθρωποι αποδωσουσιν περι αυτου λογον εν ημερα κρισεωσ ³⁷ εκ γαρ των λογων σου δικαιωθηση και εκ των λογων σου καταδικασθηση ³⁸ τοτε απεκριθησαν τινεσ των γραμματεων και φαρισαιων λεγοντες διδασκαλε θελομεν απο σου σημειον ιδειν ³⁹ ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ γενεα πονηρα και μοιχαλισ σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου ⁴⁰ ωσπερ γαρ ην ιωνασ εν τη κοιλια του κητουσ τρεισ ημερασ και τρεισ νυκτασ ουτωσ εσται ο υιοσ του ανθρωπου εν τη καρδια τησ γησ τρεισ ημερασ και τρεισ νυκτασ ⁴¹ ανδρεσ νινευιται αναστησονται εν τη κρισει μετα τησ γενεασ ταυτησ και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εισ το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε ⁴² βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα τησ γενεασ ταυτησ και κατακρινει αυτην οτι ηλθεν εκ των περατων τησ γησ ακουσαι την σοφιαν σολομωννοσ και ιδου πλειον σολομωννοσ ωδε ⁴³ οταν δε το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπαουσιν και ουχ ευρισκει ⁴⁴ τοτε λεγει επιστρεψω εισ τον οικον μου οθεν εξηλθον και ελθον ευρισκει σχολαζοντα σεσαρωμενον και κεκοσμημενον ⁴⁵ τοτε πορευεται και παραλαμβανει μεθ εαυτου επτα ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου και εισελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων ουτωσ εσται και τη γενεα ταυτη τη πονηρα ⁴⁶ ετι δε αυτου λαλουντοσ τοισ οχλοισ ιδου η μητηρ και οι αδελφοι αυτου ειστηκεισαν εξω ζητουντες αυτω λαλησαι ⁴⁷ ειπεν δε τισ αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εξω εστηκασιν ζητουντες σοι λαλησαι ⁴⁸ ο δε αποκριθεισ ειπεν τω ειποντι αυτω τισ εστιν η μητηρ μου και τινεσ εισιν οι αδελφοι μου ⁴⁹ και εκτεινασ την χειρα αυτου επι τουσ μαθητασ αυτου ειπεν ιδου η μητηρ μου και οι αδελφοι μου ⁵⁰ οστισ γαρ αν ποιηση το θελημα του πατροσ μου του εν ουρανοισ αυτοσ μου αδελφοσ και αδελφη και μητηρ εστιν

13

¹ εν δε τη ημερα εκεινη εξελθων ο ιησους

απο της οικιας εκαθητο παρα την θαλασσαν ² και συνηχθησαν προς αυτον οχλοι πολλοι ωστε αυτον εισ το πλοιον εμβαντα καθησθαι και πας ο οχλος επι τον αιγιαλον εισηκει ³ και ελαλησεν αυτοις πολλα εν παραβολαις λεγων ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειρειν ⁴ και εν τω σπειρειν αυτον α μεν επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα και κατεφαγεν αυτα ⁵ αλλα δε επεσεν επι τα πετρωδη οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεως εξαντειλεν δια το μη εχειν βαθος γης ⁶ ηλιου δε ανατειλαντος εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη ⁷ αλλα δε επεσεν επι τας ακανθας και ανεβησαν αι ακανθαι και απεπνιξαν αυτα ⁸ αλλα δε επεσεν επι την γην την καλην και εδιδου καρπον ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα ⁹ ο εχων ωτα ακουειν ακουετω ¹⁰ και προσελθοντες οι μαθηται ειπον αυτω δια τι εν παραβολαις λαλεις αυτοις ¹¹ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οτι υμιν δεδοται γνωσαι τα μυστηρια της βασιλειας των ουρανων εκεινοις δε ου δεδοται ¹² οστις γαρ εχει δοθησεται αυτω και περισσευθησεται οστις δε ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου ¹³ δια τουτο εν παραβολαις αυτοις λαλω οτι βλεποντες ου βλεπουσιν και ακουοντες ουκ ακουουσιν ουδε συνιουσιν ¹⁴ και αναπληρουται αυτοις η προφητεια ησαιου η λεγουσα ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε ¹⁵ επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν και τους οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτους ¹⁶ υμων δε μακαριοι οι οφθαλμοι οτι βλεπουσιν και τα ωτα υμων οτι ακουει ¹⁷ αμην γαρ λεγω υμιν οτι πολλοι προφηται και δικαιοι επεθυμησαν ιδειν α βλεπετε και ουκ ειδον και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν ¹⁸ υμεις ουν ακουσατε την παραβολην του σπειροντος ¹⁹ παντος ακουοντος τον λογον της βασιλειας και μη συνιεντος ερχεται ο πονηρος και αρπαζει το εσπαρμενον εν τη καρδια αυτου ουτος εστιν ο παρα την οδον σπαρεισ ²⁰ ο δε επι τα πετρωδη σπαρεισ ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και ευθυσ μετα χαρας λαμβανων αυτον ²¹ ουκ εχει δε ριζαν εν εαυτω αλλα προσκαιρος εστιν γενομενης δε θλιψεως η διωγμου δια τον λογον ευθυσ σκανδαλιζεται ²² ο δε εισ τας ακανθας σπαρεισ ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και η μεριμνα του αιωνος τουτου και η απατη του πλουτου συμπνιγει τον λογον και

ακαρπος γινεται ²³ ο δε επι την γην την καλην σπαρεισ ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και συνιων οσδη καρποφορει και ποιει ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα ²⁴ αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοις λεγων ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω σπειροντι καλον σπερμα εν τω αγρω αυτου ²⁵ εν δε τω καθευδειν τους ανθρωπους ηλθεν αυτου ο εχθρος και εσπειρεν ζιζανια ανα μεσον του σιτου και απηλθεν ²⁶ οτε δε εβλαστησεν ο χορτος και καρπον εποιησεν τοτε εφανη και τα ζιζανια ²⁷ προσελθοντες δε οι δουλοι του οικοδεσποτου ειπον αυτω κυριε ουχι καλον σπερμα εσπειρασ εν τω σω αγρω ποθεν ουν εχει ζιζανια ²⁸ ο δε εφη αυτοις εχθρος ανθρωπος τουτο εποιησεν οι δε δουλοι ειπον αυτω θελεις ουν απελθοντες συλλεξομεν αυτα ²⁹ ο δε εφη ου μηποτε συλλεγοντες τα ζιζανια εκριζωσητε αμα αυτοις τον σιτον ³⁰ αφετε συναυξανεσθαι αμφοτερα μεχρι του θερισμου και εν καιρω του θερισμου ερω τοις θερισταις συλλεξατε πρωτον τα ζιζανια και δησατε αυτα εισ δεσμας προς το κατακαυσαι αυτα τον δε σιτον συναγαγετε εισ την αποθηκην μου ³¹ αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοις λεγων ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων κοκκω σιναπεως ον λαβων ανθρωπος εσπειρεν εν τω αγρω αυτου ³² ο μικροτερον μεν εστιν παντων των σπερματων οταν δε αυξηθη μειζον των λαχανων εστιν και γινεται δενδρον ωστε ελθειν τα πετεινα του ουρανου και κατασκηνουν εν τοις κλαδοις αυτου ³³ αλλην παραβολην ελαλησεν αυτοις ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ζυμη ην λαβουσα γυνη εκρυσεν εισ αλευρου σατα τρια εως ου εξυμωθη ολον ³⁴ ταυτα παντα ελαλησεν ο ιησους εν παραβολαις τοις οχλοις και χωρις παραβολης ουκ ελαλει αυτοις ³⁵ οπως πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντος ανοιξω εν παραβολαις το στομα μου ερευξομαι κεκρυμμενα απο καταβολης κοσμου ³⁶ τοτε αφεις τους οχλους ηλθεν εισ την οικιαν ο ιησους και προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντες φρασον ημιν την παραβολην των ζιζανιων του αγρου ³⁷ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις ο σπειρων το καλον σπερμα εστιν ο υιος του ανθρωπου ³⁸ ο δε αγρος εστιν ο κοσμος το δε καλον σπερμα ουτοι εισιν οι υιοι της βασιλειας τα δε ζιζανια εισιν οι υιοι του πονηρου ³⁹ ο δε εχθρος ο σπειρας αυτα εστιν ο διαβολος ο δε θερισμος συντελεια του αιωνος εστιν οι δε θερισται αγγελοι εισιν ⁴⁰ ωσπερ ουν συλλεγεται τα ζιζανια και πυρι καιεται ουτως εσται εν

τη συντελεια του αιωνος τουτου ⁴¹ αποστελει ο υιος του ανθρωπου τους αγγελους αυτου και συλλεξουσιν εκ της βασιλειας αυτου παντα τα σκανδαλα και τους ποιουντας την ανομιαν ⁴² και βαλουσιν αυτους εις την καμινον του πυρος εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων ⁴³ τοτε οι δικαιοι εκλαμψουσιν ως ο ηλιος εν τη βασιλεια του πατροσ αυτων ο εχων ωτα ακουειν ακουετω ⁴⁴ παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων θησαυρω κεκρυμμενω εν τω αγρω ον ευρων ανθρωπος εκρυψεν και απο της χαρασ αυτου υπαγει και παντα οσα εχει πωλει και αγοραζει τον αγρον εκεινον ⁴⁵ παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω εμπορω ζητουντι καλους μαργαριτας ⁴⁶ οσ ευρων ενα πολυτιμον μαργαριτην απελθων πεπρακεν παντα οσα ειχεν και ηγορασεν αυτον ⁴⁷ παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων σαγηνη βληθειση εις την θαλασσαν και εκ παντοσ γενουσ συναγαγουση ⁴⁸ ην οτε επληρωθη αναβιβασαντες επι τον αιγιαλον και καθισαντες συνελεξαν τα καλα εις αγγεια τα δε σαπρα εξω εβαλον ⁴⁹ ουτωσ εσται εν τη συντελεια του αιωνος εξελευσονται οι αγγελοι και αφοριουσιν τους πονηρουσ εκ μεσου των δικαιων ⁵⁰ και βαλουσιν αυτους εις την καμινον του πυρος εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων ⁵¹ λεγει αυτοισ ο ιησουσ συνηκατε ταυτα παντα λεγουσιν αυτω ναι κυριε ⁵² ο δε ειπεν αυτοισ δια τουτο πασ γραμματεουσ μαθητευθεισ εις την βασιλειαν των ουρανων ομοιοσ εστιν ανθρωπω οικοδεσποτη οστισ εκβαλλει εκ του θησαυρου αυτου καινα και παλαια ⁵³ και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησουσ τασ παραβολασ ταυτασ μετηρεν εκειθεν ⁵⁴ και ελθων εις την πατριδα αυτου εδιδασκεν αυτους εν τη συναγωγη αυτων ωστε εκπληττεσθαι αυτους και λεγειν ποθεν τουτω η σοφια αυτη και αι δυναμεισ ⁵⁵ ουχ ουτοσ εστιν ο του τεκτονοσ υιοσ ουχι η μητηρ αυτου λεγεται μαριαμ και οι αδελφοι αυτου ιακωβοσ και ιωσησ και σιμων και ιουδασ ⁵⁶ και αι αδελφαι αυτου ουχι πασαι προσ ημασ εισιν ποθεν ουν τουτω ταυτα παντα ⁵⁷ και εσκανδαλιζοντο εν αυτω ο δε ιησουσ ειπεν αυτοισ ουκ εστιν προφητησ ατιμοσ ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τη οικια αυτου ⁵⁸ και ουκ εποιησεν εκει δυναμεισ πολλασ δια την απιστιαν αυτων

14

¹ εν εκεινω τω καιρω ηκουσεν ηρωδησ ο τετραρχησ την ακοην ιησου ² και ειπεν τοισ παισιν αυτου ουτοσ εστιν ιωαννησ ο βαπτιστησ

αυτοσ ηγερθη απο των νεκρων και δια τουτο αι δυναμεισ ενεργουσιν εν αυτω ³ ο γαρ ηρωδησ κρατησασ τον ιωαννην εδησεν αυτον και εθετο εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου ⁴ ελεγεν γαρ αυτω ο ιωαννησ ουκ εξεστιν σοι εχειν αυτην ⁵ και θελων αυτον αποκτειναι εφοβηθη τον οχλον οτι ως προφητην αυτον ειχον ⁶ γενεσιων δε αγομενων του ηρωδου ωρησατο η θυγατηρ της ηρωδιαδοσ εν τω μεσω και ηρεσεν τω ηρωδη ⁷ οθεν μεθ ορκου ωμολογησεν αυτη δουναι ο εαν αιτησηται ⁸ η δε προβιβασθεισα υπο της μητροσ αυτησ δοσ μοι φησιν ωδε επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου ⁹ και ελυπηθη ο βασιλευσ δια δε τουσ ορκουσ και τουσ συνανακειμενουσ εκελευσεν δοθηναι ¹⁰ και πεμφασ απεκεφαλισεν τον ιωαννην εν τη φυλακη ¹¹ και ηνεχθη η κεφαλη αυτου επι πινακι και εδοθη τω κορασιω και ηνεγκεν τη μητρι αυτησ ¹² και προσελθοντες οι μαθηται αυτου ηραν το σωμα και εθαψαν αυτο και ελθοντες απηγγειλαν τω ιησου ¹³ και ακουσασ ο ιησουσ ανεχωρησεν εκειθεν εν πλοιω εις ερημον τοπον κατ ιδιαν και ακουσαντες οι οχλοι ηκολουθησαν αυτω πεζη απο των πολεων ¹⁴ και εξελθων ο ιησουσ ειδεν πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτοισ και εθεραπευσεν τουσ αρρωστοουσ αυτων ¹⁵ οψιασ δε γενομενησ προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντες ερημοσ εστιν ο τοποσ και η ωρα ηδη παρηληθεν απολυσον τουσ οχλουσ ινα απελθοντες εις τασ κωμασ αγορασωσιν εαυτοισ βρωματα ¹⁶ ο δε ιησουσ ειπεν αυτοισ ου χρειαν εχουσιν απελθειν δοτε αυτοισ υμεισ φαγειν ¹⁷ οι δε λεγουσιν αυτω ουκ εχομεν ωδε ει μη πεντε αρτουσ και δυο ιχθυασ ¹⁸ ο δε ειπεν φερετε μοι αυτουσ ωδε ¹⁹ και κελευσασ τουσ οχλουσ ανακλιθηναι επι τουσ χορτουσ λαβων τουσ πεντε αρτουσ και τουσ δυο ιχθυασ αναβλεψασ εις τον ουρανον ευλογησεν και κλασασ εδωκεν τοισ μαθηταισ τουσ αρτουσ οι δε μαθηται τοισ οχλοισ ²⁰ και εφαγον παντες και εχορτασθησαν και ηραν το περισσευον των κλασματων δωδεκα κοφινουσ πληρεισ ²¹ οι δε εσθιοντες ησαν ανδρεσ ωσει πεντακισχιλιοι χωρισ γυναικων και παιδιων ²² και ευθεωσ ηναγκασεν ο ιησουσ τουσ μαθητασ εμβηναι εις το πλοιον και προαγειν αυτον εις το περαν εωσ ου απολυση τουσ οχλουσ ²³ και απολυσασ τουσ οχλουσ ανεβη εις το οροσ κατ ιδιαν προσευξασθαι οψιασ δε γενομενησ μονοσ ην εκει ²⁴ το δε πλοιον ηδη μεσον της θαλασσησ ην βασανιζομενον

υπο των κυματων ην γαρ εναντιος ο ανεμος
 25 τεταρτη δε φυλακη της νυκτος απηλθεν
 προς αυτους ο ιησους περιπατων επι της
 θαλασσης 26 και ιδοντες αυτον οι μαθηται επι την
 θαλασσαν περιπατουντα εταραχθησαν λεγοντες
 οτι φαντασμα εστιν και απο του φοβου εκραξαν
 27 ευθεως δε ελαλησεν αυτοις ο ιησους λεγων
 θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε 28 αποκριθεις δε
 αυτω ο πετρος ειπεν κυριε ει συ ει κελευσον με
 προς σε ελθειν επι τα υδατα 29 ο δε ειπεν ελθε και
 καταβασ απο του πλοιου ο πετρος περιεπατησεν
 επι τα υδατα ελθειν προς τον ιησουν 30 βλεπων
 δε τον ανεμον ισχυρον εφοβηθη και αρξαμενος
 καταποντιζεσθαι εκραξεν λεγων κυριε σωσον
 με 31 ευθεως δε ο ιησους εκτεινας την χειρα
 επελαβετο αυτου και λεγει αυτω ολιγοπιστε
 εις τι εδιστασας 32 και εμβαντων αυτων εις το
 πλοιον εκοπασεν ο ανεμος 33 οι δε εν τω πλοιω
 ελθοντες προσεκυνησαν αυτω λεγοντες αληθως
 θεου υιος ει 34 και διαπερασαντες ηλθον εις
 την γην γεννησαρετ 35 και επιγοντες αυτον οι
 ανδρες του τοπου εκεινου απεστειλαν εις ολην
 την περιχωρον εκεινην και προσηνεγκαν αυτω
 παντας τους κακως εχοντας 36 και παρεκαλουν
 αυτον ινα μονον αφωνται του κρασπεδου του
 ιματιου αυτου και οσοι ησαντο διεσωθησαν

15

1 τοτε προσερχονται τω ιησου οι απο
 ιεροσολυμων γραμματεις και φαρισαιοι λεγοντες
 2 δια τι οι μαθηται σου παραβαινουσιν την
 παραδοσιν των πρεσβυτερων ου γαρ νιπτονται
 τας χειρας αυτων οταν αρτον εσθιωσιν 3 ο
 δε αποκριθεις ειπεν αυτοις δια τι και υμεις
 παραβαινετε την εντολην του θεου δια την
 παραδοσιν υμων 4 ο γαρ θεος ενετειλατο λεγων
 τιμα τον πατερα και την μητερα και ο κακολογων
 πατερα η μητερα θανατω τελευτατω 5 υμεις δε
 λεγετε ος αν ειπη τω πατρι η τη μητρι δωρον ο εαν
 εξ εμου ωφεληθησ και ου μη τιμηση τον πατερα
 αυτου η την μητερα αυτου 6 και ηκυρωσατε
 την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων
 7 υποκριται καλως προεφητευσεν περι υμων
 ησαιας λεγων 8 εγγιζει μοι ο λαος ουτος τω
 στοματι αυτων και τοις χειλεσιν με τιμα η δε
 καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου 9 ματην δε
 σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιας ενταλματα
 ανθρωπων 10 και προσκαλεσαμενος τον οχλον
 ειπεν αυτοις ακουετε και συνιετε 11 ου το
 εισερχομενον εις το στομα κοινοι τον ανθρωπον
 αλλα το εκπορευομενον εκ του στοματος τουτο

κοινοι τον ανθρωπον 12 τοτε προσελθοντες οι
 μαθηται αυτου ειπον αυτω οιδας οτι οι φαρισαιοι
 ακουσαντες τον λογον εσκανδαλισθησαν 13 ο δε
 αποκριθεις ειπεν πασα φυτεια ην ουκ εφυτευσεν
 ο πατηρ μου ο ουρανιος εκριζωθησεται 14 αφετε
 αυτους οδηγοι εισιν τυφλοι τυφλων τυφλος
 δε τυφλον εαν οδηγη αμφοτεροι εις βοθυνον
 πεσουνται 15 αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν αυτω
 φρασον ημιν την παραβολην ταυτην 16 ο δε
 ιησους ειπεν ακμην και υμεις ασυνετοι εστε
 17 ουπω νοειτε οτι παν το εισπορευομενον
 εις το στομα εις την κοιλιαν χωρει και εις
 αφεδρωνα εκβαλλεται 18 τα δε εκπορευομενα εκ
 του στοματος εκ της καρδιας εξερχεται κακεινα
 κοινοι τον ανθρωπον 19 εκ γαρ της καρδιας
 εξερχονται διαλογισμοι πονηροι φονοι μοιχειαι
 πορνειαι κλοπαι ψευδομαρτυριαι βλασφημιαι
 20 ταυτα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον
 το δε ανιπτοις χερσιν φαγειν ου κοινοι τον
 ανθρωπον 21 και εξελθων εκειθεν ο ιησους
 ανεχωρησεν εις τα μερη τυρου και σιδωνος
 22 και ιδου γυνη χαναναια απο των οριων
 εκεινων εξελθουσα εκραυγασεν αυτω λεγουσα
 ελεησον με κυριε υιε δαυιδ η θυγατηρ μου κακως
 δαιμονιζεται 23 ο δε ουκ απεκριθη αυτη λογον και
 προσελθοντες οι μαθηται αυτου ηρωτων αυτον
 λεγοντες απολυσον αυτην οτι κραζει οπισθεν
 ημων 24 ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ απεσταλην ει
 μη εις τα προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ
 25 η δε ελθουσα προσεκυνησεν αυτω λεγουσα
 κυριε βοηθει μοι 26 ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ
 εστιν καλον λαβειν τον αρτον των τεκνων και
 βαλειν τοις κυναριοις 27 η δε ειπεν ναι κυριε
 και γαρ τα κυναρια εσθιει απο των ψιχιων
 των πιπτοντων απο της τραπεζης των κυριων
 αυτων 28 τοτε αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτη
 ω γυναι μεγαλη σου η πιστις γενηθητω σοι ως
 θελεις και ιαθη η θυγατηρ αυτης απο της ωρας
 εκεινης 29 και μεταβασ εκειθεν ο ιησους ηλθεν
 παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας και αναβασ
 εις το ορος εκαθητο εκει 30 και προσηλθον
 αυτω οχλοι πολλοι εχοντες μεθ εαυτων χωλους
 τυφλους κωφους κυλλους και ετερους πολλους
 και ερριψαν αυτους παρα τους ποδας του
 ιησου και εθεραπευσεν αυτους 31 ωστε τους
 οχλους θαυμασαι βλεποντας κωφους λαλουντας
 κυλλους υγιεις χωλους περιπατουντας και
 τυφλους βλεποντας και εδοξασαν τον θεον
 ισραηλ 32 ο δε ιησους προσκαλεσαμενος τους
 μαθητας αυτου ειπεν σπλαγχνιζομαι επι τον

οχλον οτι ηδη ημεραι τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν και απολυσαι αυτους νηστεισ ου θελω μηποτε εκλυθωσιν εν τη οδω ³³ και λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ποθεν ημιν εν ερημια αρτοι τοσουτοι ωστε χορτασαι οχλον τοσουτον ³⁴ και λεγει αυτοις ο ιησους ποσους αρτους εχετε οι δε ειπον επτα και ολιγα ιχθυδια ³⁵ και εκελευσεν τοις οχλοις αναπεσειν επι την γην ³⁶ και λαβων τους επτα αρτους και τους ιχθυα ευχαριστησας εκλασεν και εδωκεν τοις μαθηταις αυτου οι δε μαθηται τω οχλω ³⁷ και εφαγον παντες και εχορτασθησαν και ηραν το περισσευον των κλασματων επτα σπυριδας πληρεις ³⁸ οι δε εσθιοντες ησαν τετρακιςχιλιοι ανδρες χωρισ γυναικων και παιδιων ³⁹ και απολυσας τους οχλους ενεβη εις το πλοιον και ηλθεν εις τα ορια μαγδαλα

16

¹ και προσελθοντες οι φαρισαιοι και σαδδουκαιοι πειραζοντες επηρωτησαν αυτον σημειον εκ του ουρανου επιδειξαι αυτοις ² ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οψιασ γενομενησ λεγετε ευδια πυρραζει γαρ ο ουρανος ³ και πρωι σημερον χειμων πυρραζει γαρ στυгнаζων ο ουρανος υποκριται το μεν προσωπον του ουρανου γινωσκετε διακρινειν τα δε σημεια των καιρων ου δυνασθε ⁴ γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου και καταλιπων αυτους απηλθεν ⁵ και ελθοντες οι μαθηται αυτου εις το περαν επελαθοντο αρτους λαβειν ⁶ ο δε ιησους ειπεν αυτοις ορατε και προσεχετε απο της ζυμησ των φαρισαιων και σαδδουκαιων ⁷ οι δε διελογιζοντο εν εαυτοις λεγοντες οτι αρτους ουκ ελαβομεν ⁸ γνους δε ο ιησους ειπεν αυτοις τι διαλογιζεσθε εν εαυτοις ολιγοπιστοι οτι αρτους ουκ ελαβετε ⁹ ουπω νοειτε ουδε μνημονευετε τους πεντε αρτους των πεντακιςχιλιων και ποσους κοφινους ελαβετε ¹⁰ ουδε τους επτα αρτους των τετρακιςχιλιων και ποσας σπυριδας ελαβετε ¹¹ πως ου νοειτε οτι ου περι αρτου ειπον υμιν προσεχειν απο της ζυμησ των φαρισαιων και σαδδουκαιων ¹² τοτε συνηκαν οτι ουκ ειπεν προσεχειν απο της ζυμησ του αρτου αλλα απο της διδαχης των φαρισαιων και σαδδουκαιων ¹³ ελθων δε ο ιησους εις τα μερη καισαρειασ της φιλιππου ηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι ειναι τον υιον του ανθρωπου ¹⁴ οι δε ειπον οι μεν ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν ετεροι δε ιερεμιαν

η ενα των προφητων ¹⁵ λεγει αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι ¹⁶ αποκριθεις δε σιμων πετροσ ειπεν συ ει ο χριστος ο υιος του θεου του ζωντος ¹⁷ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτω μακαριος ει σιμων βαριωνα οτι σαρξ και αιμα ουκ απεκαλυψεν σοι αλλ ο πατηρ μου ο εν τοις ουρανοις ¹⁸ καγω δε σοι λεγω οτι συ ει πετροσ και επι ταυτη τη πετρα οικοδομησω μου την εκκλησιαν και πυλαι αδου ου κατισχυσουσιν αυτησ ¹⁹ και δωσω σοι τας κλεις της βασιλειασ των ουρανων και ο εαν δησησ επι της γησ εσται δεδεμενον εν τοις ουρανοις και ο εαν λυσησ επι της γησ εσται λελυμενον εν τοις ουρανοις ²⁰ τοτε διεστειλατο τοις μαθηταις αυτου ινα μηδενι ειπωσιν οτι αυτοσ εστιν ιησους ο χριστος ²¹ απο τοτε ηρξατο ο ιησους δεικνυειν τοις μαθηταις αυτου οτι δει αυτον απελθειν εις ιεροσολυμα και πολλα παθειν απο των πρεσβυτερων και αρχιερων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα εγερθηναι ²² και προσλαβομενος αυτον ο πετροσ ηρξατο επιτιμαν αυτω λεγων ιλεωσ σοι κυριε ου μη εσται σοι τουτο ²³ ο δε στραφεις ειπεν τω πετρω υπαγε οπισω μου σατανα σκανδαλον μου ει οτι ου φρονεις τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων ²⁴ τοτε ο ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου ει τις θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι ²⁵ οσ γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην οσ δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην ²⁶ τι γαρ ωφελειται ανθρωπος εαν τον κοσμον ολον κερδηση την δε ψυχην αυτου ζημιωθη η τι δωσει ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχησ αυτου ²⁷ μελλει γαρ ο υιος του ανθρωπου ερχεσθαι εν τη δοξη του πατροσ αυτου μετα των αγγελων αυτου και τοτε αποδωσει εκαστω κατα την πραξιν αυτου ²⁸ αμην λεγω υμιν εισιν τινεσ ωδε εστωτεσ οιτινεσ ου μη γευσωνται θανατου εωσ αν ιδωσιν τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν τη βασιλεια αυτου

17

¹ και μεθ ημερασ εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αναφερει αυτους εις ορος υψηλον κατ ιδιαν ² και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων και ελαμψεν το προσωπον αυτου ωσ ο ηλιος τα δε ιματια αυτου εγενοντο λευκα ωσ το φως ³ και ιδου ωφθησαν αυτοις μωσησ και ηλιασ μετ αυτου συλλαλουντες ⁴ αποκριθεις δε ο πετροσ ειπεν

τω ιησου κυριε καλον εστιν ημας ωδε ειναι ει θελεισ ποιησωμεν ωδε τρεις σκηνας σοι μιαν και μωση μιαν και μιαν ηλια ⁵ ετι αυτου λαλουντος ιδου νεφελη φωτεινη επεσκιασεν αυτους και ιδου φωνη εκ της νεφελης λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα αυτου ακουετε ⁶ και ακουσαντες οι μαθηται επεσον επι προσωπον αυτων και εφοβηθησαν σφοδρα ⁷ και προσελθων ο ιησους ηψατο αυτων και ειπεν εγερθητε και μη φοβεισθε ⁸ επارانτες δε τους οφθαλμους αυτων ουδενα ειδον ει μη τον ιησουν μονον ⁹ και καταβαινοντων αυτων εκ του ορουσ εντειλατο αυτοις ο ιησους λεγων μηδενι ειπητε το οραμα εωσ ου ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη ¹⁰ και επηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες τι ουν οι γραμματεισ λεγουσιν οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον ¹¹ ο δε ιησους αποκριθεις ειπεν αυτοις ηλιασ μεν ερχεται πρωτον και αποκαταστησει παντα ¹² λεγω δε υμιν οτι ηλιασ ηδη ηλθεν και ουκ επεγνωσαν αυτον αλλα εποιησαν εν αυτω οσα ηθελησαν ουτως και ο υιος του ανθρωπου μελλει πασχειν υπ αυτων ¹³ τοτε συνηκαν οι μαθηται οτι περι ιωαννου του βαπτιστου ειπεν αυτοις ¹⁴ και ελθοντων αυτων προσ τον οχλον προσηλθεν αυτω ανθρωπος γονυπετων αυτον ¹⁵ και λεγων κυριε ελεησον μου τον υιον οτι σεληνιαζεται και κακως πασχει πολλακις γαρ πιπτει εις το πυρ και πολλακις εις το υδωρ ¹⁶ και προσηνεγκα αυτον τοις μαθηταις σου και ουκ ηδυνηθησαν αυτον θεραπευσαι ¹⁷ αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ω γενεα απιστος και διεστραμμενη εωσ ποτε εσομαι μεθ υμων εωσ ποτε ανεξομαι υμων φερετε μοι αυτον ωδε ¹⁸ και επετιμησεν αυτω ο ιησους και εξηλθεν απ αυτου το δαιμονιον και εθεραπευθη ο παις απο της ωρας εκεινης ¹⁹ τοτε προσελθοντες οι μαθηται τω ιησου κατ ιδιαν ειπον δια τι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλιν αυτο ²⁰ ο δε ιησους ειπεν αυτοις δια την απιστιαν υμων αμην γαρ λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν ωσ κοκκον σιναπεωσ ερειτε τω ορει τουτω μεταβηθι εντευθεν εκει και μεταβησεται και ουδεν αδυνατησει υμιν ²¹ τουτο δε το γενοσ ουκ εκπορευεται ει μη εν προσευχη και νηστεια ²² αναστρεφομενων δε αυτων εν τη γαλιλαια ειπεν αυτοις ο ιησους μελλει ο υιος του ανθρωπου παραδιδοσθαι εις χειρας ανθρωπων ²³ και αποκτενουσιν αυτον και τη τριτη ημερα εγερθησεται και ελυπηθησαν σφοδρα ²⁴ ελθοντων δε αυτων εις καπερναουμ προσηλθον οι τα διδραχμα λαμβανοντες τω

πετρω και ειπον ο διδασκαλος υμων ου τελει τα διδραχμα ²⁵ λεγει ναι και οτε εισηλθεν εις την οικιαν προεφθασεν αυτον ο ιησους λεγων τι σοι δοκει σιμων οι βασιλεισ της γησ απο τινων λαμβανουσιν τελη η κηνσον απο των υιων αυτων η απο των αλλοτριων ²⁶ λεγει αυτω ο πετροσ απο των αλλοτριων εφη αυτω ο ιησους αρα γε ελευθεροι εισιν οι υιοι ²⁷ ινα δε μη σκανδαλισωμεν αυτους πορευθεισ εις την θαλασσαν βαλε αγκιστρον και τον αναβαινοντα πρωτον ιχθυν αρων και ανοιξασ το στομα αυτου ευρησεισ στατηρα εκεινον λαβων δος αυτοις αντι εμου και σου

18

¹ εν εκεινη τη ωρα προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες τισ αρα μειζων εστιν εν τη βασιλεια των ουρανων ² και προσκαλεσαμενοσ ο ιησους παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων ³ και ειπεν αμην λεγω υμιν εαν μη στραφητε και γενησθε ωσ τα παιδια ου μη εισελθητε εις την βασιλεια των ουρανων ⁴ οστισ ουν ταπεινωσει εαυτον ωσ το παιδιον τουτο ουτος εστιν ο μειζων εν τη βασιλεια των ουρανων ⁵ και οσ εαν δεξηται παιδιον τοιουτον εν επι τω ονοματι μου εμε δεχεται ⁶ οσ δ αν σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων των πιστευοντων εις εμε συμφερει αυτω ινα κρεμασθη μυλοσ ονικοσ εις τον τραχηλον αυτου και καταποντισθη εν τω πελαγει της θαλασσης ⁷ ουαι τω κοσμω απο των σκανδαλων αναγκη γαρ εστιν ελθειν τα σκανδαλα πλην ουαι τω ανθρωπω εκεινω δι ου το σκανδαλον ερχεται ⁸ ει δε η χειρ σου η ο πουσ σου σκανδαλιζει σε εκκοψον αυτα και βαλε απο σου καλον σοι εστιν εισελθειν εις την ζωην χωλον η κυλλον η δυο χειρας η δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις το πυρ το αιωνιον ⁹ και ει ο οφθαλμοσ σου σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εις την ζωην εισελθειν η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν του πυροσ ¹⁰ ορατε μη καταφρονησητε ενοσ των μικρων τουτων λεγω γαρ υμιν οτι οι αγγελοι αυτων εν ουρανοις δια παντοσ βλεπουσιν το προσωπον του πατροσ μου του εν ουρανοις ¹¹ ηλθεν γαρ ο υιος του ανθρωπου σωσαι το απολωλοσ ¹² τι υμιν δοκει εαν γενηται τινι ανθρωπω εκατον προβατα και πλανηθη εν εξ αυτων ουχι αφεισ τα ενενηκοντα εννεα επι τα ορη πορευθεισ ζητει το πλανωμενον ¹³ και εαν γενηται ευρειν αυτο αμην λεγω υμιν οτι χαιρει επ αυτω μαλλον η επι τοις ενενηκοντα εννεα τοις

μη πεπλανημενοις ¹⁴ ουτως ουκ εστιν θελημα εμπροσθεν του πατροσ υμων του εν ουρανοισ ινα αποληται εις των μικρων τουτων ¹⁵ εαν δε αμαρτηση εις σε ο αδελφος σου υπαγε και ελεγξον αυτον μεταξυ σου και αυτου μονου εαν σου ακουση εκερδησασ τον αδελφον σου ¹⁶ εαν δε μη ακουση παραλαβε μετα σου ετι ενα η δυο ινα επι στοματος δυο μαρτυρων η τριων σταθη παν ρημα ¹⁷ εαν δε παρακουση αυτων ειπε τη εκκλησια εαν δε και της εκκλησιασ παρακουση εστω σοι ωσπερ ο εθνικος και ο τελωνησ ¹⁸ αμην λεγω υμιν οσα εαν δησητε επι της γησ εσται δεδεμενα εν τω ουρανω και οσα εαν λυσητε επι της γησ εσται λελυμενα εν τω ουρανω ¹⁹ παλιν αμην λεγω υμιν οτι εαν δυο υμων συμφωνησωσιν επι της γησ περι παντοσπραγματοσ ου εαν αιτησωνται γενησεται αυτοισ παρα του πατροσ μου του εν ουρανοισ ²⁰ ου γαρ εισιν δυο η τρεις συνηγμενοι εις το εμον ονομα εκει ειμι εν μεσω αυτων ²¹ τοτε προσελθων αυτω ο πετροσ ειπεν κυριε ποσακις αμαρτησει εις εμε ο αδελφος μου και αφησω αυτω εωσ επτακις ²² λεγει αυτω ο ιησουσ ου λεγω σοι εωσ επτακις αλλ εωσ εβδομηκοντακις επτα ²³ δια τουτο ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει οσ ηθελησεν συναραι λογον μετα των δουλων αυτου ²⁴ αρξαμενου δε αυτου συναρειν προσηνεχθη αυτω εις οφειλητησ μυριων ταλαντων ²⁵ μη εχοντοσ δε αυτου αποδουнай εκελευσεν αυτον ο κυριοσ αυτου πραθηнай και την γυναικα αυτου και τα τεκνα και παντα οσα ειχεν και αποδοθηнай ²⁶ πεσων ουν ο δουλοσ προσεκυνη αυτω λεγων κυριε μακροθυμησον επ εμοι και παντα σοι αποδωσω ²⁷ σπλαγχνισθεισ δε ο κυριοσ του δουλου εκεινου απελυσεν αυτον και το δανειον αφηκεν αυτω ²⁸ εξελθων δε ο δουλοσ εκεινοσ ευρεν ενα των συνδουλων αυτου οσ ωφειλεν αυτω εκατον δηναρια και κρατησασ αυτον επνιγεν λεγων αποδοσ μοι ει τι οφειλεισ ²⁹ πεσων ουν ο συνδουλοσ αυτου εις τουσ ποδασ αυτου παρεκαλει αυτον λεγων μακροθυμησον επ εμοι και αποδωσω σοι ³⁰ ο δε ουκ ηθελεν αλλα απελθων εβαλεν αυτον εις φυλακην εωσ ου αποδω το οφειλομενον ³¹ ιδοντεσ δε οι συνδουλοι αυτου τα γενομενα ελυπηθησαν σφοδρα και ελθοντεσ διεσαφησαν τω κυριω εαυτων παντα τα γενομενα ³² τοτε προσκαλεσαμενοσ αυτον ο κυριοσ αυτου λεγει αυτω δουλε πονηρε πασαν την οφειλην εκεινην αφηκα σοι επει παρεκαλεσασ με ³³ ουκ εδει και σε ελεησαι τον συνδουλον σου ωσ και εγω σε ηλεησα

³⁴ και οργισθεισ ο κυριοσ αυτου παρεδωκεν αυτον τοισ βασανισταισ εωσ ου αποδω παν το οφειλομενον αυτω ³⁵ ουτως και ο πατηρ μου ο επουρανιοσ ποιησει υμιν εαν μη αφητε εκαστοσ τω αδελφω αυτου απο των καρδιων υμων τα παραπτωματα αυτων

19

¹ και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησουσ τουσ λογουσ τουτουσ μετηρεν απο της γαλιλαιασ και ηλθεν εις τα ορια της ιουδαιασ περαν του ιορδανου ² και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι και εθεραπευσεν αυτοουσ εκει ³ και προσηλθον αυτω οι φαρισαιοι πειραζοντεσ αυτον και λεγοντεσ αυτω ει εξεστιν ανθρωπω απολυσαι την γυναικα αυτου κατα πασαν αιτιαν ⁴ ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ ουκ ανεγνωτε οτι ο ποιησασ απ αρχησ αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτοουσ ⁵ και ειπεν ενεκεν τουτου καταλειψει ανθρωποσ τον πατερα και την μητερα και προσκολληθησεται τη γυναικι αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν ⁶ ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα σαρξ μια ο ουν ο θεοσ συνεζευξεν ανθρωποσ μη χωριζετω ⁷ λεγουσιν αυτω τι ουν μωσησ ενετειλατο δουναι βιβλιον αποστασιου και απολυσαι αυτην ⁸ λεγει αυτοισ οτι μωσησ προσ την σκληροκαρδιαν υμων επετρεψεν υμιν απολυσαι τασ γυναιकाσ υμων απ αρχησ δε ου γεγονεν ουτωσ ⁹ λεγω δε υμιν οτι οσ αν απολυση την γυναικα αυτου μη επι πορνεια και γαμηση αλλην μοιχαται και ο απολελυμενην γαμησασ μοιχαται ¹⁰ λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ει ουτωσ εστιν η αιτια του ανθρωπου μετα της γυναικοσ ου συμφερει γαμησαι ¹¹ ο δε ειπεν αυτοισ ου παντεσ χωρουσιν τον λογον τουτον αλλ οισ δεδοται ¹² εισιν γαρ ευνουχοι οιτινεσ εκ κοιλιασ μητροσ εγεννηθησαν ουτωσ και εισιν ευνουχοι οιτινεσ ευνουχισθησαν υπο των ανθρωπων και εισιν ευνουχοι οιτινεσ ευνουχισαν εαυτουσ δια την βασιλειαν των ουρανων ο δυναμενοσ χωρειν χωρειτω ¹³ τοτε προσηνεχθη αυτω παιδια ινα τασ χειρασ επιθη αυτοισ και προσευξηται οι δε μαθηται επετιμησαν αυτοισ ¹⁴ ο δε ιησουσ ειπεν αφετε τα παιδια και μη κωλυετε αυτα ελθειν προσ με των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια των ουρανων ¹⁵ και επιθεισ αυτοισ τασ χειρασ επορευθη εκειθεν ¹⁶ και ιδου εισ προσελθων ειπεν αυτω διδασκαλε αγαθε τι αγαθον ποιησω ινα εχω ζωην αιωνιον ¹⁷ ο δε ειπεν αυτω τι με λεγεισ αγαθον ουδεισ αγαθοσ ει μη εις ο θεοσ ει δε θελεισ εισελθειν εις

την ζωνν τρησον τασ εντολασ ¹⁸ λεγει αυτω ποιασ ο δε ιησουσ ειπεν το ου φονευσεισ ου μοιχευσεισ ου κλεψεισ ου ψευδομαρτυρησεισ ¹⁹ τιμα τον πατερα και την μητερα και αγαπησεισ τον πλησιον σου ωσ σεαυτον ²⁰ λεγει αυτω ο νεανισκοσ παντα ταυτα εφυλαξαμην εκ νεοτητοσ μου τι ετι υστερω ²¹ εφη αυτω ο ιησουσ ει θελεισ τελειοσ ειναι υπαγε πωλησον σου τα υπαρχοντα και δωσ πτωχοισ και εξεισ θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι ²² ακουσασ δε ο νεανισκοσ τον λογον απηλθεν λυπουμενοσ ην γαρ εχων κτηματα πολλα ²³ ο δε ιησουσ ειπεν τοισ μαθηταισ αυτου αμην λεγω υμιν οτι δυσκολωσ πλουσιοσ εισελευσεται εισ την βασιλειαν των ουρανων ²⁴ παλιν δε λεγω υμιν ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια τρυπηματοσ ραφιδοσ διελθειν η πλουσιον εισ την βασιλειαν του θεου εισελθειν ²⁵ ακουσαντεσ δε οι μαθηται αυτου εξεπλησσοντο σφοδρα λεγοντεσ τισ αρα δυναται σωθηναι ²⁶ εμβλεψασ δε ο ιησουσ ειπεν αυτοισ παρα ανθρωποισ τουτο αδυνατον εστιν παρα δε θεω παντα δυνατα ²⁷ τοτε αποκριθεισ ο πετροσ ειπεν αυτω ιδου ημεισ αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι τι αρα εσται ημιν ²⁸ ο δε ιησουσ ειπεν αυτοισ αμην λεγω υμιν οτι υμεισ οι ακολουθησαντεσ μοι εν τη παλιγγενεσια οταν καθιση ο υιοσ του ανθρωπου επι θρονου δοξησ αυτου καθισεσθε και υμεισ επι δωδεκα θρονουσ κρινοντεσ τασ δωδεκα φυλασ του ισραηλ ²⁹ και πασ οσ αφηκεν οικιασ η αδελφουσ η αδελφασ η πατερα η μητερα η γυναικα η τεκνα η αγρουσ ενεκεν του ονοματοσ μου εκατονταπλασιονα ληψεται και ζωνν αιωνιον κληρονομησει ³⁰ πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι

20

¹ ομοια γαρ εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω οικοδεσποτη οστισ εξηλθεν αμα πρωι μισθωσασθαι εργατασ εισ τον αμπελωνα αυτου ² και συμφωνησασ μετα των εργατων εκ δηναριου την ημεραν απεστειλεν αυτοουσ εισ τον αμπελωνα αυτου ³ και εξελθων περι τριτην ωραν ειδεν αλλουσ εστωτασ εν τη αγορα αργουσ ⁴ και εκεινοισ ειπεν υπαγετε και υμεισ εισ τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιοσ δωσω υμιν ⁵ οι δε απηλθον παλιν εξελθων περι εκτην και ενατην ωραν εποιησεν ωσαυτωσ ⁶ περι δε την ενδεκατην ωραν εξελθων ευρεν αλλουσ εστωτασ αργουσ και λεγει αυτοισ τι ωδε εστηκατε ολην την ημεραν αργοι ⁷ λεγουσιν αυτω οτι

ουδεισ ημασ εμισθωσατο λεγει αυτοισ υπαγετε και υμεισ εισ τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιοσ ληψεσθε ⁸ οψιασ δε γενομενησ λεγει ο κυριοσ του αμπελωνοσ τω επιτροπω αυτου καλεσον τουσ εργατασ και αποδοσ αυτοισ τον μισθον αρξαμενοσ απο των εσχατων εωσ των πρωτων ⁹ και ελθοντεσ οι περι την ενδεκατην ωραν ελαβον ανα δηναριον ¹⁰ ελθοντεσ δε οι πρωτοι ενομισαν οτι πλειονα ληψονται και ελαβον και αυτοι ανα δηναριον ¹¹ λαβοντεσ δε εγογγυζον κατα του οικοδεσποτου ¹² λεγοντεσ οτι ουτοι οι εσχατοι μιαν ωραν εποιησαν και ισουσ ημιν αυτοουσ εποιησασ τοισ βαστασασιν το βαροσ τησ ημερασ και τον καυσωνα ¹³ ο δε αποκριθεισ ειπεν ενι αυτων εταιρε ουκ αδικω σε ουχι δηναριου συνεφωνησασ μοι ¹⁴ αρον το σον και υπαγε θελω δε τουτω τω εσχατω δουναι ωσ και σοι ¹⁵ η ουκ εξεστιν μοι ποιησαι ο θελω εν τοισ εμοισ ει ο οφθαλμοσ σου πονηροσ εστιν οτι εγω αγαθοσ ειμι ¹⁶ ουτωσ εσονται οι εσχατοι πρωτοι και οι πρωτοι εσχατοι πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι ¹⁷ και αναβαινων ο ιησουσ εισ ιεροσολυμα παρελαβεν τουσ δωδεκα μαθητασ κατ ιδιαν εν τη οδω και ειπεν αυτοισ ¹⁸ ιδου αναβαινομεν εισ ιεροσολυμα και ο υιοσ του ανθρωπου παραδοθησεται τοισ αρχιερευεισιν και γραμματευεισιν και κατακρινουσιν αυτον θανατω ¹⁹ και παραδωσουσιν αυτον τοισ εθνεσιν εισ το εμπαιξαι και μαστιγωσαι και σταυρωσαι και τη τριτη ημερα αναστησεται ²⁰ τοτε προσηλθεν αυτω η μητηρ των υιων ζεβεδαιου μετα των υιων αυτησ προσκυνουσα και αιτουσα τι παρ αυτου ²¹ ο δε ειπεν αυτη τι θελεισ λεγει αυτω ειπε ινα καθισωσιν ουτοι οι δυο υιοι μου εισ εκ δεξιων σου και εισ εξ ευωνυμων σου εν τη βασιλεια σου ²² αποκριθεισ δε ο ιησουσ ειπεν ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πιειν το ποτηριον ο εγω μελλω πιειν η το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι λεγουσιν αυτω δυναμεθα ²³ και λεγει αυτοισ το μεν ποτηριον μου πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθε το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων μου ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οιοσ ητοιμασται υπο του πατροσ μου ²⁴ και ακουσαντεσ οι δεκα ηγανακτησαν περι των δυο αδελφων ²⁵ ο δε ιησουσ προσκαλεσαμενοσ αυτοουσ ειπεν οιδατε οτι οι αρχοντεσ των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι κατεξουσιαζουσιν αυτων ²⁶ ουχ ουτωσ δε εσται εν υμιν αλλ οσ εαν θελη εν υμιν μεγασ γενεσθαι εσται υμων διακονοσ

27 και ος εαν θελη εν υμιν ειναι πρωτος εστω υμων δουλος 28 ωσπερ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων 29 και εκπορευομενων αυτων απο ιεριχω ηκολουθησεν αυτω οχλος πολυς 30 και ιδου δυο τυφλοι καθημενοι παρα την οδον ακουσαντες οτι ιησους παραγει εκραξαν λεγοντες ελεησον ημας κυριε υιος δαυιδ 31 ο δε οχλος επετιμησεν αυτοις ινα σιωπησωσιν οι δε μειζον εκραζον λεγοντες ελεησον ημας κυριε υιος δαυιδ 32 και στασ ο ιησους εφωνησεν αυτοους και ειπεν τι θελετε ποιησω υμιν 33 λεγουσιν αυτω κυριε ινα ανοιχθωσιν ημων οι οφθαλμοι 34 σπλαγχνισθεις δε ο ιησους ηψατο των οφθαλμων αυτων και ευθεωσ ανεβλεψαν αυτων οι οφθαλμοι και ηκολουθησαν αυτω

21

1 και οτε ηγγισαν εις ιεροσολυμα και ηλθον εις βηθσαφαγη προσ το οροσ των ελαιων τοτε ο ιησους απεστειλεν δυο μαθητας 2 λεγων αυτοις πορευθητε εις την κωμην την απεναντι υμων και ευθεωσ ευρησετε ονον δεδεμενην και πωλον μετ αυτης λυσαντες αγαγετε μοι 3 και εαν τισ υμιν ειπη τι ερειτε οτι ο κυριος αυτων χρεια εν χει ευθεωσ δε αποσπελλει αυτοους 4 τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντος 5 ειπατε τη θυγατρι σιων ιδου ο βασιλευσ σου ερχεται σοι πραυσ και επιβεβηκωσ επι ονον και πωλον υιον υποζυγιου 6 πορευθεντες δε οι μαθηται και ποιησαντες καθωσ προσεταξεν αυτοις ο ιησους 7 ηγαγον την ονον και τον πωλον και επεθηκαν επανω αυτων τα ιματια αυτων και επεκαθισεν επανω αυτων 8 ο δε πλειστος οχλος εστρωσαν εαυτων τα ιματια εν τη οδω αλλοι δε εκοπτον κλαδουσ απο των δενδρων και εστρωννυον εν τη οδω 9 οι δε οχλοι οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες ωσαννα τω υιω δαυιδ ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου ωσαννα εν τοις υψιστοις 10 και εισελθοντος αυτου εις ιεροσολυμα εσεισθη πασα η πολις λεγουσα τισ εστιν ουτος 11 οι δε οχλοι ελεγον ουτος εστιν ιησους ο προφητης ο απο ναζαρετ της γαλιλαιας 12 και εισηλθεν ο ιησους εις το ιερον του θεου και εξεβαλεν παντας τους πωλουντας και αγοραζοντας εν τω ιερω και τας τραπεζας των κολλυβιστων κατεστρεψεν και τας καθεδρας των πωλουντων τας περιστρας 13 και λεγει αυτοις γεγραπται ο οικος μου οικος προσευχησ

κληθησεται υμεις δε αυτον εποιησατε σπηλαιον ληστων 14 και προσηλθον αυτω χωλοι και τυφλοι εν τω ιερω και εθεραπευσεν αυτοους 15 ιδοντες δε οι αρχιερεις και οι γραμματεις τα θαυμασια εποιησεν και τους παιδας κραζοντας εν τω ιερω και λεγοντας ωσαννα τω υιω δαυιδ ηγανακτησαν 16 και ειπον αυτω ακουεις τι ουτοι λεγουσιν ο δε ιησους λεγει αυτοις ναι ουδεποτε ανεγνωτε οτι εκ στοματος νηπιων και θηλαζοντων κατηρτισω αινον 17 και καταλιπων αυτοους εξηλθεν εξω της πολεωσ εις βηθανιαν και ηυλισθη εκει 18 πρωιασ δε επαναγων εις την πολιν επεινασεν 19 και ιδων συκην μιαν επι της οδου ηλθεν επ αυτην και ουδεν ευρεν εν αυτη ει μη φυλλα μονον και λεγει αυτη μηκετι εκ σου καρποσ γενηται εις τον αιωνα και εξηρανθη παραχρημα η συκη 20 και ιδοντες οι μαθηται εθαυμασαν λεγοντες πως παραχρημα εξηρανθη η συκη 21 αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν και μη διακριθητε ου μονον το της συκης ποιησετε αλλα καν τω ορει τουτω ειπητε αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν γενησεται 22 και παντα οσα εαν αιτησητε εν τη προσευχη πιστευοντες ληψεσθε 23 και ελθοντι αυτω εις το ιερον προσηλθον αυτω διδασκοντι οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου λεγοντες εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις και τισ σοι εδωκεν την εξουσιαν ταυτην 24 αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις ερωτησω υμασ καγω λογον ενα ον εαν ειπητε μοι καγω υμιν ερω εν ποια εξουσια ταυτα ποιω 25 το βαπτισμα ιωαννου ποθεν ην εξ ουρανου η εξ ανθρωπων οι δε διελογιζοντο παρ εαυτοις λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει ημιν δια τι ουν ουκ επιστευσατε αυτω 26 εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων φοβουμεθα τον οχλον παντες γαρ εχουσιν τον ιωαννην ωσ προφητην 27 και αποκριθεντες τω ιησου ειπον ουκ οιδαμεν εφη αυτοις και αυτοσ ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω 28 τι δε υμιν δοκει ανθρωποσ ειχεν τεκνα δυο και προσελθων τω πρωτω ειπεν τεκνον υπαγε σημερον εργαζου εν τω αμπελωνι μου 29 ο δε αποκριθεις ειπεν ου θελω υστερον δε μεταμεληθεις απηλθεν 30 και προσελθων τω δευτερω ειπεν ωσαυτωσ ο δε αποκριθεις ειπεν εγω κυριε και ουκ απηλθεν 31 τισ εκ των δυο εποιησεν το θελημα του πατροσ λεγουσιν αυτω ο πρωτος λεγει αυτοις ο ιησους αμην λεγω υμιν οτι οι τελωναι και αι πορναι προαγουσιν υμασ εις την βασιλειαν του θεου 32 ηλθεν γαρ προσ υμασ ιωαννης εν οδω

δικαιοσύνης και ουκ επιστευσατε αυτω οι δε τελωναι και αι πορναι επιστευσαν αυτω υμεις δε ιδοντες ου μετεμεληθητε υστερον του πιστευσαι αυτω ³³ αλλην παραβολην ακουσατε ανθρωπος τις ην οικοδεσποτης οστις εφυτευσεν αμπελωνα και φραγμαν αυτω περιεθηκεν και ωρυξεν εν αυτω ληνον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδото αυτον γεωργοις και απεδημησεν ³⁴ οτε δε ηγγισεν ο καιρος των καρπων απεστειλεν τους δουλους αυτου προς τους γεωργους λαβειν τους καρπους αυτου ³⁵ και λαβοντες οι γεωργοι τους δουλους αυτου ον μεν εδειραν ον δε απεκτειναν ον δε ελιθοβολησαν ³⁶ παλιν απεστειλεν αλλους δουλους πλειονας των πρωτων και εποιησαν αυτοις ωσαυτως ³⁷ υστερον δε απεστειλεν προς αυτους τον υιον αυτου λεγων εντραπησονται τον υιον μου ³⁸ οι δε γεωργοι ιδοντες τον υιον ειπον εν εαυτοις ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και κατασχωμεν την κληρονομιαν αυτου ³⁹ και λαβοντες αυτον εξεβαλον εξω του αμπελωνος και απεκτειναν ⁴⁰ οταν ουν ελθη ο κυριος του αμπελωνος τι ποιησει τοις γεωργοις εκεινοις ⁴¹ λεγουσιν αυτω κακους κακως απολεσει αυτους και τον αμπελωνα εκδωσεται αλλοις γεωργοις οτινες αποδωσουσιν αυτω τους καρπους εν τοις καιροις αυτων ⁴² λεγει αυτοις ο ιησους ουδεποτε ανεγνωτε εν ταις γραφαις λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων ⁴³ δια τουτο λεγω υμιν οτι αρθησεται αφ υμων η βασιλεια του θεου και δοθησεται εθνη ποιουντι τους καρπους αυτης ⁴⁴ και ο πεσων επι τον λιθον τουτον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικμησει αυτον ⁴⁵ και ακουσαντες οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι τας παραβολας αυτου εγνωσαν οτι περι αυτων λεγει ⁴⁶ και ζητουντες αυτον κρατησαι εφοβηθησαν τους οχλους επειδη ως προφητην αυτον ειχον

22

¹ και αποκριθεις ο ιησους παλιν ειπεν αυτοις εν παραβολαις λεγων ² ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει οστις εποιησεν γαμους τω υιω αυτου ³ και απεστειλεν τους δουλους αυτου καλεσαι τους κεκλημενους εις τους γαμους και ουκ ηθελον ελθειν ⁴ παλιν απεστειλεν αλλους δουλους λεγων ειπατε τοις κεκλημενοις ιδου το αριστον μου ητοιμασα οι ταυροι μου και τα σιτιστα τεθυμενα και

παντα ετοιμα δευτε εις τους γαμους ⁵ οι δε αμελησαντες απηλθον ο μεν εις τον ιδιον αγρον ο δε εις την εμποριαν αυτου ⁶ οι δε λοιποι κρατησαντες τους δουλους αυτου υβρισαν και απεκτειναν ⁷ και ακουσας ο βασιλευς εκεινος ωργισθη και πεμψας τα στρατευματα αυτου απωλεσεν τους φονεις εκεινους και την πολιν αυτων ενεπρησεν ⁸ τοτε λεγει τοις δουλους αυτου ο μεν γαμος ετοιμος εστιν οι δε κεκλημενοι ουκ ησαν αξιοι ⁹ πορευεσθε ουν επι τας διεξοδους των οδων και οσους αν ευρητε καλεσατε εις τους γαμους ¹⁰ και εξελθοντες οι δουλοι εκεινοι εις τας οδους συνηγαγον παντας οσους ευρον πονηρους τε και αγαθους και επλησθη ο γαμος ανακειμενων ¹¹ εισελθων δε ο βασιλευς θεασασθαι τους ανακειμενους ειδεν εκει ανθρωπον ουκ ενδεδυμενον ενδυμα γαμου ¹² και λεγει αυτω εταιρε πως εισηλθες ωδε μη εχων ενδυμα γαμου ο δε εφιμωθη ¹³ τοτε ειπεν ο βασιλευς τοις διακονοις δησαντες αυτου ποδας και χειρας αρατε αυτον και εκβαλετε εις το σκοτος το εξωτερικον εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων ¹⁴ πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι ¹⁵ τοτε πορευθεντες οι φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον οπως αυτον παγιδευσωσιν εν λογω ¹⁶ και αποστελλουσιν αυτω τους μαθητας αυτων μετα των ηρωδιανων λεγοντες διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθης ει και την οδον του θεου εν αληθεια διδασκεις και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων ¹⁷ ειπε ουν ημιν τι σοι δοκει εξεστιν δουναι κηνσον καισαρι η ου ¹⁸ γνους δε ο ιησους την πονηριαν αυτων ειπεν τι με πειραζετε υποκριται ¹⁹ επιδειξατε μοι το νομισμα του κηνσου οι δε προσηνεγκαν αυτω δηναριον ²⁰ και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη ²¹ λεγουσιν αυτω καισαρος τοτε λεγει αυτοις αποδοτε ουν τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω ²² και ακουσαντες εθαυμασαν και αφεντες αυτον απηλθον ²³ εν εκεινη τη ημερα προσηλθον αυτω σαδδουκαιοι οι λεγοντες μη ειναι αναστασιν και επηρωτησαν αυτον ²⁴ λεγοντες διδασκαλε μωσης ειπεν εαν τις αποθανη μη εχων τεκνα επιγαμβρευσει ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και αναστησει σπερμα τω αδελφω αυτου ²⁵ ησαν δε παρ ημιν επτα αδελφοι και ο πρωτος γαμησας ετελευτησεν και μη εχων σπερμα αφηκεν την γυναικα αυτου τω αδελφω αυτου ²⁶ ομοιωσ και ο δευτερος και ο τριτος εως των επτα ²⁷ υστερον δε παντων

απεθανεν και η γυνη ²⁸ εν τη ουν αναστασει τινος των επτα εσται γυνη παντες γαρ εσχον αυτην ²⁹ αποκριθεισ δε ο ιησους ειπεν αυτοις πλανασθε μη ειδοτες τας γραφας μηδε την δυναμιν του θεου ³⁰ εν γαρ τη αναστασει ουτε γαμουσιν ουτε εκγαμιζονται αλλ ως αγγελοι του θεου εν ουρανω εισιν ³¹ περι δε της αναστασεως των νεκρων ουκ ανεγνωτε το ρηθεν υμιν υπο του θεου λεγοντος ³² εγω ειμι ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ ουκ εστιν ο θεος θεος νεκρων αλλα ζωντων ³³ και ακουσαντες οι οχλοι εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου ³⁴ οι δε φαρισαιοι ακουσαντες οτι εφιμωσεν τους σαδδουκαιοις συνηχθησαν επι το αυτο ³⁵ και επηρωτησεν εισ εξ αυτων νομικος πειραζων αυτον και λεγων ³⁶ διδασκαλε ποια εντολη μεγαλη εν τω νομω ³⁷ ο δε ιησους εφη αυτω αγαπησεις κυριον τον θεον σου εν ολη καρδια σου και εν ολη ψυχη σου και εν ολη τη διανοια σου ³⁸ αυτη εστιν πρωτη και μεγαλη εντολη ³⁹ δευτερα δε ομοια αυτη αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον ⁴⁰ εν ταυταισ ταισ δυσιν εντολαισ ολος ο νομος και οι προφηται κρεμανται ⁴¹ συνηγμενων δε των φαρισαιων επηρωτησεν αυτους ο ιησους ⁴² λεγων τι υμιν δοκει περι του χριστου τινος υιος εστιν λεγουσιν αυτω του δαυιδ ⁴³ λεγει αυτοις πως ουν δαυιδ εν πνευματι κυριον αυτον καλει λεγων ⁴⁴ ειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου ⁴⁵ ει ουν δαυιδ καλει αυτον κυριον πως υιος αυτου εστιν ⁴⁶ και ουδεις εδυνατο αυτω αποκριθηαι λογον ουδε ετολμησεν τις απ εκεινησ της ημερας επερωτησαι αυτον ουκετι

23

¹ τοτε ο ιησους ελαλησεν τοις οχλοις και τοις μαθηταισ αυτου ² λεγων επι της μωσεως καθεδρας εκαθισαν οι γραμματαισ και οι φαρισαιοι ³ παντα ουν οσα εαν ειπωσιν υμιν τηρειν τηρειτε και ποιεите κατα δε τα εργα αυτων μη ποιεите λεγουσιν γαρ και ου ποιουσιν ⁴ δεσμεουσιν γαρ φορτια βαρεα και δυσβαστακτα και επιτιθεασιν επι τους ωμους των ανθρωπων τω δε δακτυλω αυτων ου θελουσιν κινησαι αυτα ⁵ παντα δε τα εργα αυτων ποιουσιν προσ το θεαθηαι τοις ανθρωποις πλατυνουσιν δε τα φυλακτηρια αυτων και μεγαλυνουσιν τα κρασπεδα των ιματιων αυτων ⁶ φιλουσιν τε την πρωτοκλισιαν εν τοις δειπνοις και τας πρωτοκαθεδριασ εν ταισ συναγωγαισ ⁷ και τους

ασπασμους εν ταισ αγοραισ και καλεισθαι υπο των ανθρωπων ραββι ραββι ⁸ υμεις δε μη κληθητε ραββι εισ γαρ εστιν υμων ο καθηγητης ο χριστος παντες δε υμεις αδελφοι εστε ⁹ και πατερα μη καλεσητε υμων επι της γησ εισ γαρ εστιν ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις ¹⁰ μηδε κληθητε καθηγηται εισ γαρ υμων εστιν ο καθηγητης ο χριστος ¹¹ ο δε μειζων υμων εσται υμων διακονος ¹² οστις δε υψωσει εαυτον ταπεινωθησεται και οστις ταπεινωσει εαυτον υψωθησεται ¹³ ουαι δε υμιν γραμματαισ και φαρισαιοι υποκριται οτι κατεσθιετε τας οικιασ των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι δια τουτο ληψεσθε περισσοτερον κριμα ¹⁴ ουαι υμιν γραμματαισ και φαρισαιοι υποκριται οτι κλειετε την βασιλειαν των ουρανων εμπροσθεν των ανθρωπων υμεις γαρ ουκ εισερχεσθε ουδε τους εισερχομενους αφιετε εισελθειν ¹⁵ ουαι υμιν γραμματαισ και φαρισαιοι υποκριται οτι περιαγετε την θαλασσαν και την ξηραν ποιησαι ενα προσηλυτον και οταν γενηται ποιεите αυτον υιον γεεννης διπλοτερον υμων ¹⁶ ουαι υμιν οδηγοι τυφλοι οι λεγοντες οσ αν ομοση εν τω ναω ουδεν εστιν οσ δ αν ομοση εν τω χρυσω του ναου οφειλει ¹⁷ μωροι και τυφλοι τισ γαρ μειζων εστιν ο χρυσος η ο ναος ο αγιαζων τον χρυσον ¹⁸ και οσ εαν ομοση εν τω θυσιαστηριω ουδεν εστιν οσ δ αν ομοση εν τω δωρω τω επανω αυτου οφειλει ¹⁹ μωροι και τυφλοι τι γαρ μειζον το δωρον η το θυσιαστηριον το αγιαζον το δωρον ²⁰ ο ουν ομοσας εν τω θυσιαστηριω ομνυει εν αυτω και εν πασιν τοις επανω αυτου ²¹ και ο ομοσας εν τω ναω ομνυει εν αυτω και εν τω κατοικησαντι αυτον ²² και ο ομοσας εν τω ουρανω ομνυει εν τω θρονω του θεου και εν τω καθημενω επανω αυτου ²³ ουαι υμιν γραμματαισ και φαρισαιοι υποκριται οτι αποδεκατουτε το ηδυοσμον και το ανηθον και το κυμινον και αφηκατε τα βαρυτερα του νομου την κρισιν και τον ελεον και την πιστιν ταυτα εδει ποιησαι κακεινα μη αφιεναι ²⁴ οδηγοι τυφλοι οι δυλιζοντες τον κωνωπα την δε καμηλον καταπινοντες ²⁵ ουαι υμιν γραμματαισ και φαρισαιοι υποκριται οτι καθαριζετε το εξωθεν του ποτηριου και της παροψιδος εσωθεν δε γεμουσιν εξ αρπαγησ και αδικιασ ²⁶ φαρισαιε τυφλε καθαρισον πρωτον το εντος του ποτηριου και της παροψιδος ινα γενηται και το εκτος αυτων καθαρων ²⁷ ουαι υμιν γραμματαισ και φαρισαιοι υποκριται οτι παρομοιαζετε ταφοισ κεκονιαμενοις οιτινες εξωθεν μεν φαινονται ωραιοι εσωθεν δε γεμουσιν οστων νεκρων και

πασης ακαθαρσίας ²⁸ ουτως και υμεις εξωθεν μεν φαινεσθε τοις ανθρωποις δικαιοι εσωθεν δε μεστοι εστε υποκρισεωσ και ανομιασ ²⁹ ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι οικοδομειτε τουσ ταφουσ των προφητων και κοσμιτε τα μνημεια των δικαιων ³⁰ και λεγετε ει ημεν εν ταισ ημεραισ των πατερων ημων ουκ αν ημεν κοινωνοι αυτων εν τω αιματι των προφητων ³¹ ωστε μαρτυρειτε εαυτοισ οτι υιοι εστε των φονευσαντων τουσ προφητασ ³² και υμεις πληρωσατε το μετρον των πατερων υμων ³³ οφεισ γεννηματα εχιδνων πωσ φυγητε απο της κρισεωσ της γεεννης ³⁴ δια τουτο ιδου εγω αποστελλω προς υμασ προφητασ και σοφουσ και γραμματεισ και εξ αυτων αποκτενειτε και σταυρωσατε και εξ αυτων μαστιγωσατε εν ταισ συναγωγαισ υμων και διωξετε απο πολεωσ εισ πολιν ³⁵ οπωσ ελθη εφ υμασ παν αιμα δικαιον εκχνομενον επι της γησ απο του αιματοσ αβελ του δικαιου εωσ του αιματοσ ζαχαριου υιου βαραχιου ον εφονευσατε μεταξυ του ναου και του θυσιαστηριου ³⁶ αμην λεγω υμιν οτι ηξει παντα ταυτα επι την γενεαν ταυτην ³⁷ ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτενουσα τουσ προφητασ και λιθοβολουσα τουσ απεσταλμενουσ προς αυτην ποσακισ ηθελησα επισυναγαγειν τα τεκνα σου ον τροπον επισυναγει ορνισ τα νοσσια εαυτησ υπο τασ πτερυγασ και ουκ ηθελησατε ³⁸ ιδου αφιεται υμιν ο οικοσ υμων ερημοσ ³⁹ λεγω γαρ υμιν ου μη με ιδητε απ αρτι εωσ αν ειπητε ευλογημενοσ ο ερχομενοσ εν ονοματι κυριου

24

¹ και εξελθων ο ιησουσ επορευετο απο του ιερου και προσηλθον οι μαθηται αυτου επιδειξαι αυτω τασ οικοδομασ του ιερου ² ο δε ιησουσ ειπεν αυτοισ ου βλεπετε παντα ταυτα αμην λεγω υμιν ου μη αφεθη ωδε λιθοσ επι λιθον οσ ου καταλυθησεται ³ καθημενου δε αυτου επι του ορουσ των ελαιων προσηλθον αυτω οι μαθηται κατ ιδιαν λεγοντεσ ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον της σησ παρουσιασ και της συντελειασ του αιωνοσ ⁴ και αποκριθεισ ο ιησουσ ειπεν αυτοισ βλεπετε μη τισ υμασ πλανηση ⁵ πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντεσ εγω ειμι ο χριστοσ και πολλουσ πλανησουσιν ⁶ μελλησατε δε ακουειν πολεμουσ και ακοασ πολεμων ορατε μη θροεισθε δει γαρ παντα γενεσθαι αλλ ουπω εστιν το τελοσ ⁷ εγερθησεται γαρ εθνοσ επι εθνοσ και βασιλεια επι βασιλεια και εσονται λιμοι και λοιμοι και

σεισμοι κατα τοπουσ ⁸ παντα δε ταυτα αρχη ωδινων ⁹ τοτε παραδωσουσιν υμασ εισ θλιψιν και αποκτενουσιν υμασ και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων των εθνων δια το ονομα μου ¹⁰ και τοτε σκανδαλισθησονται πολλοι και αλληλουσ παραδωσουσιν και μισησουσιν αλληλουσ ¹¹ και πολλοι ψευδοπροφηται εγερθησονται και πλανησουσιν πολλουσ ¹² και δια το πληθυνθηναι την ανομιαν ψυγησεται η αγαπη των πολλων ¹³ ο δε υπομεινασ εισ τελοσ ουτοσ σωθησεται ¹⁴ και κηρυχθησεται τουτο το ευαγγελιον της βασιλειασ εν ολη τη οικουμενη εισ μαρτυριον πασιν τοισ εθνεσιν και τοτε ηξει το τελοσ ¹⁵ οταν ουν ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεωσ το ρηθεν δια δανιηλ του προφητου εστωσ εν τοπω αγιω ο αναγινωσκων νοειτω ¹⁶ τοτε οι εν τη ιουδαια φυγετωσαν επι τα ορη ¹⁷ ο επι του δωματοσ μη καταβαινετω αραι τα εκ της οικιασ αυτου ¹⁸ και ο εν τω αγρω μη επιστρεψατω οπισω αραι τα ιματια αυτου ¹⁹ ουαι δε ταισ εν γαστρι εχουσαισ και ταισ θηλαζουσαισ εν εκειναισ ταισ ημεραισ ²⁰ προσευχεσθε δε ινα μη γενηται η φυγη υμων χειμωνοσ μηδε σαββατω ²¹ εσται γαρ τοτε θλιψισ μεγαλη οια ου γεγονεν απ αρχησ κοσμου εωσ του νυν ουδ ου μη γενηται ²² και ει μη εκολοβωθησαν αι ημεραι εκειναι ουκ αν εσωθη πασα σαρξ δια δε τουσ εκλεκτουσ κολοβωθησονται αι ημεραι εκειναι ²³ τοτε εαν τισ υμιν ειπη ιδου ωδε ο χριστοσ η ωδε μη πιστευσητε ²⁴ εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια μεγαλα και τερατα ωστε πλανησαι ει δυνατον και τουσ εκλεκτουσ ²⁵ ιδου προειρηκα υμιν ²⁶ εαν ουν ειπωσιν υμιν ιδου εν τη ερημω εστιν μη εξελθητε ιδου εν τοισ ταμειοισ μη πιστευσητε ²⁷ ωσπερ γαρ η αστραπη εξερχεται απο ανατολων και φαινεται εωσ δυσμων ουτως εσται και η παρουσια του υιου του ανθρωπου ²⁸ οπου γαρ εαν η το πτωμα εκει συναχθησονται οι αετοι ²⁹ ευθεωσ δε μετα την θλιψιν των ημερων εκεινων ο ηλιοσ σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγοσ αυτησ και οι αστερεσ πεσουνται απο του ουρανου και αι δυναμεισ των ουρανων σαλευθησονται ³⁰ και τοτε φανησεται το σημειον του υιου του ανθρωπου εν τω ουρανω και τοτε κοψονται πασαι αι φυλαι της γησ και οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου μετα δυναμειωσ και δοξησ πολλησ ³¹ και αποστελει τουσ αγγελουσ αυτου μετα σαλιγγοσ φωνησ μεγαλησ και επισυναξουσιν τουσ εκλεκτουσ αυτου εκ των τεσσαρων ανεμων

απ ακρων ουρανων εως ακρων αυτων ³² απο δε της συκης μαθετε την παραβολην οταν ηδη ο κλαδος αυτης γενηται απαλος και τα φυλλα εκφυη γινωσκετε οτι εγγυς το θερος ³³ ουτως και υμεις οταν ιδητε ταυτα παντα γινωσκετε οτι εγγυς εστιν επι θυραις ³⁴ αμην λεγω υμιν ου μη παρελθη η γενεα αυτη εως αν παντα ταυτα γενηται ³⁵ ο ουρανος και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν ³⁶ περι δε της ημερας εκεινης και ωρας ουδεις οιδεν ουδε οι αγγελοι των ουρανων ει μη ο πατηρ μου μονος ³⁷ ωσπερ δε αι ημεραι του νωε ουτως εσται και η παρουσια του υιου του ανθρωπου ³⁸ ωσπερ γαρ ησαν εν ταις ημεραις ταις προ του κατακλυσμου τρωγοντες και πινοντες γαμουντες και εκγαμιζοντες αχρι ης ημερας εισηλθεν νωε εις την κιβωτον ³⁹ και ουκ εγνωσαν εως ηλθεν ο κατακλυσμος και ηρεν απαντας ουτως εσται και η παρουσια του υιου του ανθρωπου ⁴⁰ τοτε δυο εσονται εν τω αγρω ο εις παραλαμβανεται και ο εις αφιεται ⁴¹ δυο αληθουςαι εν τω μυλωνι μια παραλαμβανεται και μια αφιεται ⁴² γρηγορειτε ουν οτι ουκ οιδατε ποια ωρα ο κυριος υμων ερχεται ⁴³ εκεινο δε γινωσκετε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτης ποια φυλακη ο κλεπτης ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ αν ειασεν διορυγηται την οικιαν αυτου ⁴⁴ δια τουτο και υμεις γινεσθε ετοιμοι οτι η ωρα ου δοκειτε ο υιος του ανθρωπου ερχεται ⁴⁵ τις αρα εστιν ο πιστος δουλος και φρονιμος ον κατεστησεν ο κυριος αυτου επι της θεραπειας αυτου του διδοναι αυτοις την τροφην εν καιρω ⁴⁶ μακαριος ο δουλος εκεινος ον ελθων ο κυριος αυτου ευρησει ποιουντα ουτως ⁴⁷ αμην λεγω υμιν οτι επι πασιν τοις υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον ⁴⁸ εαν δε ειπη ο κακος δουλος εκεινος εν τη καρδια αυτου χρονιζει ο κυριος μου ελθειν ⁴⁹ και αρξηται τυπτειν τους συνδουλους εσθιειν δε και πινειν μετα των μεθουοντων ⁵⁰ ηξει ο κυριος του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γινωσκει ⁵¹ και διχοτομησει αυτον και το μερος αυτου μετα των υποκριτων θησει εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγγμος των οδοντων

25

¹ τοτε ομοιωθησεται η βασιλεια των ουρανων δεκα παρθενοι αιτινες λαβουσαι τας λαμπαδας αυτων εξηλθον εις απαντησιν του νυμφιου ² πεντε δε ησαν εξ αυτων φρονιμοι και αι πεντε μωραι ³ αιτινες μωραι λαβουσαι τας λαμπαδας

αυτων ουκ ελαβον μεθ εαυτων ελαιον ⁴ αι δε φρονιμοι ελαβον ελαιον εν τοις αγγειοις αυτων μετα των λαμπαδων αυτων ⁵ χρονιζοντες δε του νυμφιου ενυσταξαν πασαι και εκαθευδον ⁶ μεσης δε νυκτος κραυγη γεγονεν ιδου ο νυμφιος ερχεται εξερχεσθε εις απαντησιν αυτου ⁷ τοτε ηγερθησαν πασαι αι παρθενοι εκειναι και εκοσμησαν τας λαμπαδας αυτων ⁸ αι δε μωραι ταις φρονιμοις ειπον δοτε ημιν εκ του ελαιου υμων οτι αι λαμπαδες ημων σβεννυνται ⁹ απεκριθησαν δε αι φρονιμοι λεγουσαι μηποτε ουκ αρκεση ημιν και υμιν πορευεσθε δε μαλλον προς τους πωλουντας και αγορασατε εαυταις ¹⁰ απερχομενων δε αυτων αγορασαι ηλθεν ο νυμφιος και αι ετοιμοι εισηλθον μετ αυτου εις τους γαμους και εκλεισθη η θυρα ¹¹ υστερον δε ερχονται και αι λοιπαι παρθενοι λεγουσαι κυριε κυριε ανοιζον ημιν ¹² ο δε αποκριθεις ειπεν αμην λεγω υμιν ουκ οίδα υμας ¹³ γρηγορειτε ουν οτι ουκ οιδατε την ημεραν ουδε την ωραν εν η ο υιος του ανθρωπου ερχεται ¹⁴ ωσπερ γαρ ανθρωπος αποδημων εκαλεσεν τους ιδιους δουλους και παρεδωκεν αυτοις τα υπαρχοντα αυτου ¹⁵ και ω μεν εδωκεν πεντε ταλαντα ω δε δυο ω δε εν εκαστω κατα την ιδιαν δυναμιν και απεδημησεν ευθεως ¹⁶ πορευθεις δε ο τα πεντε ταλαντα λαβων ειργασατο εν αυτοις και εποιησεν αλλα πεντε ταλαντα ¹⁷ ωσαυτως και ο τα δυο εκερδησεν και αυτοσ αλλα δυο ¹⁸ ο δε το εν λαβων απελθων ωρυξεν εν τη γη και απεκρυψεν το αργυριον του κυριου αυτου ¹⁹ μετα δε χρονον πολυν ερχεται ο κυριος των δουλων εκεινων και συναιρει μετ αυτων λογον ²⁰ και προσελθων ο τα πεντε ταλαντα λαβων προσηνεγκεν αλλα πεντε ταλαντα λεγων κυριε πεντε ταλαντα μοι παρεδωκας ιδε αλλα πεντε ταλαντα εκερδησα επ αυτοις ²¹ εφη δε αυτω ο κυριος αυτου ευ δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ης πιστος επι πολλων σε καταστησω εισελθε εις την χαραν του κυριου σου ²² προσελθων δε και ο τα δυο ταλαντα λαβων ειπεν κυριε δυο ταλαντα μοι παρεδωκας ιδε αλλα δυο ταλαντα εκερδησα επ αυτοις ²³ εφη αυτω ο κυριος αυτου ευ δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ης πιστος επι πολλων σε καταστησω εισελθε εις την χαραν του κυριου σου ²⁴ προσελθων δε και ο το εν ταλαντον ειληφωσ ειπεν κυριε εγνωσ σε οτι σκληρος ει ανθρωπος θεριζων οπου ουκ εσπειρασ και συναγων οθεν ου διεσκορπισας ²⁵ και φοβηθεις απελθων εκρυψα το ταλαντον σου εν τη γη ιδε εχεις το σον ²⁶ αποκριθεις δε

ο κυριος αυτου ειπεν αυτω πονηρε δουλε και οκνηρε ηδεις οτι θεριζω οπου ουκ εσπειρα και συναγω οθεν ου διεσκορπισα ²⁷ εδει ουν σε βαλειν το αργυριον μου τοις τραπεζιταις και ελθων εγω εκομισαμην αν το εμον συν τοκω ²⁸ αρατε ουν απ αυτου το ταλαντον και δοτε τω εχοντι τα δεκα ταλαντα ²⁹ τω γαρ εχοντι παντι δοθησεται και περισσευθησεται απο δε του μη εχοντος και ο εχει αρθησεται απ αυτου ³⁰ και τον αχρειον δουλον εκβαλετε εις το σκοτος το εξωτερικον εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων ³¹ οταν δε ελθη ο υιος του ανθρωπου εν τη δοξη αυτου και παντες οι αγιοι αγγελοι μετ αυτου τοτε καθισει επι θρονου δοξης αυτου ³² και συναχθησεται εμπροσθεν αυτου παντα τα εθνη και αφοριει αυτους απ αλληλων ωσπερ ο ποιμην αφοριζει τα προβατα απο των εριφων ³³ και στησει τα μεν προβατα εκ δεξιων αυτου τα δε εριφια εξ ευωνυμων ³⁴ τοτε ερει ο βασιλευς τοις εκ δεξιων αυτου δευτε οι ευλογημενοι του πατρος μου κληρονομησατε την ητοιμασμενην υμιν βασιλειαν απο καταβολης κοσμου ³⁵ επεινασα γαρ και εδωκατε μοι φαγειν εδιψησα και εποτισατε με ξενος ημην και συνηγαγετε με ³⁶ γυμνος και περιεβαλετε με ησθηνησα και επεσκεψασθε με εν φυλακη ημην και ηλθετε προσ με ³⁷ τοτε αποκριθσονται αυτω οι δικαιοι λεγοντες κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωντα και εθρεψαμεν η διψωντα και εποτισαμεν ³⁸ ποτε δε σε ειδομεν ξενον και συνηγαγομεν η γυμνον και περιεβαλομεν ³⁹ ποτε δε σε ειδομεν ασθηνη η εν φυλακη και ηλθομεν προσ σε ⁴⁰ και αποκριθεις ο βασιλευς ερει αυτοις αμην λεγω υμιν εφ οσον εποιησατε ενι τούτων των αδελφων μου των ελαχιστων εμοι εποιησατε ⁴¹ τοτε ερει και τοις εξ ευωνυμων πορευεσθε απ εμου οι κατηραμενοι εις το πυρ το αιωνιον το ητοιμασμενον τω διαβωλω και τοις αγγελιοις αυτου ⁴² επεινασα γαρ και ουκ εδωκατε μοι φαγειν εδιψησα και ουκ εποτισατε με ⁴³ ξενος ημην και ου συνηγαγετε με γυμνος και ου περιεβαλετε με ασθηνησα και εν φυλακη και ουκ επεσκεψασθε με ⁴⁴ τοτε αποκριθσονται και αυτοι λεγοντες κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωντα η διψωντα η ξενον η γυμνον η ασθηνη η εν φυλακη και ου διηκονησαμεν σοι ⁴⁵ τοτε αποκριθησεται αυτοις λεγων αμην λεγω υμιν εφ οσον ουκ εποιησατε ενι τούτων των ελαχιστων ουδε εμοι εποιησατε ⁴⁶ και απελευσονται ουτοι εις κολασιν αιωνιον οι δε δικαιοι εις ζωην αιωνιον

26

¹ και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους παντας τους λογους τουτους ειπεν τοις μαθηταις αυτου ² οιδατε οτι μετα δυο ημερας το πασχα γινεται και ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις το σταυρωθηναι ³ τοτε συνηχθησαν οι αρχιερεις και οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι του λαου εις την αυλην του αρχιερωσ του λεγομενου καιαφα ⁴ και συνεβουλευσαντο ινα τον ιησουν δολω κρατησωσιν και αποκτεινωσιν ⁵ ελεγον δε μη εν τη εορτη ινα μη θορυβος γενηται εν τω λαω ⁶ του δε ιησου γενομενου εν βηθανια εν οικια σιμωνος του λεπρου ⁷ προσηλθεν αυτω γυνη αλαβαστρον μυρου εχουσα βαρυτιμου και κατεχεεν επι την κεφαλην αυτου ανακειμενου ⁸ ιδοντες δε οι μαθηται αυτου ηγανακτησαν λεγοντες εις τι η απωλεια αυτη ⁹ ηδυνατο γαρ τουτο το μυρον πραθηναι πολλου και δοθηναι πτωχοις ¹⁰ γνους δε ο ιησους ειπεν αυτοις τι κοπους παρεχετε τη γυναικι εργον γαρ καλον ειργασατο εις εμε ¹¹ παντοτε γαρ τους πτωχους εχετε μεθ εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε ¹² βαλουσα γαρ αυτη το μυρον τουτο επι του σωματος μου προσ το ενταφιασαι με εποιησεν ¹³ αμην λεγω υμιν οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον τουτο εν ολω τω κοσμω λαληθησεται και ο εποιησεν αυτη εις μνημοσυνον αυτης ¹⁴ τοτε πορευθεις εις των δωδεκα ο λεγομενος ιουδας ισκαριωτης προσ τους αρχιερεις ¹⁵ ειπεν τι θελετε μοι δουναι καγω υμιν παραδωσω αυτον οι δε εστησαν αυτω τριακοντα αργυρια ¹⁶ και απο τοτε εζητει ευκαιριαν ινα αυτον παραδω ¹⁷ τη δε πρωτη των αζυμων προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες αυτω που θελεις ετοιμασομεν σοι φαγειν το πασχα ¹⁸ ο δε ειπεν υπαγετε εις την πολιν προσ τον δεινα και ειπατε αυτω ο διδασκαλος λεγει ο καιρος μου εγγυς εστιν προσ σε ποιω το πασχα μετα των μαθητων μου ¹⁹ και εποιησαν οι μαθηται ωσ συνεταξεν αυτοις ο ιησους και ητοιμασαν το πασχα ²⁰ οψιασ δε γενομενης ανεκειτο μετα των δωδεκα ²¹ και εσθιοντων αυτων ειπεν αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με ²² και λυπουμενοι σφοδρα ηρξαντο λεγειν αυτω εκαστος αυτων μητι εγω ειμι κυριε ²³ ο δε αποκριθεις ειπεν ο εμβαψασ μετ εμου εν τω τρυβλιω την χειρα ουτος με παραδωσει ²⁴ ο μεν υιος του ανθρωπου υπαγει καθωσ γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη

ο ανθρωπος εκεινος ²⁵ αποκριθεις δε ιουδας ο παραδιδουσ αυτον ειπεν μητι εγω ειμι ραββι λεγει αυτω συ ειπας ²⁶ εσθιοντων δε αυτων λαβων ο ιησους τον αρτον και ευχαριστησας εκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο εστιν το σωμα μου ²⁷ και λαβων το ποτηριον και ευχαριστησας εδωκεν αυτοις λεγων πιετε εξ αυτου παντες ²⁸ τουτο γαρ εστιν το αιμα μου το της καινης διαθηκης το περι πολλων εκχυνομενον εις αφεσιν αμαρτιων ²⁹ λεγω δε υμιν οτι ου μη πιω απ αρτι εκ τουτου του γεννηματος της αμπελου εως της ημερας εκεινης οταν αυτο πινω μεθ υμων καινον εν τη βασιλεια του πατρος μου ³⁰ και υμνησαντες εξηλθον εις το ορος των ελαιων ³¹ τοτε λεγει αυτοις ο ιησους παντες υμεις σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη γεγραπται γαρ παταξω τον ποιμενα και διασκορπισθησεται τα προβατα της ποιμνης ³² μετα δε το εγερθηναι με προαξω υμας εις την γαλιλαιαν ³³ αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν αυτω ει παντες σκανδαλισθησονται εν σοι εγω δε ουδεποτε σκανδαλισθησομαι ³⁴ εφη αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι οτι εν ταυτη τη νυκτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρις απαρνηση με ³⁵ λεγει αυτω ο πετρος καν δεη με συν σοι αποθανειν ου μη σε απαρνησωμαι ομοιωσ δε και παντες οι μαθηται ειπον ³⁶ τοτε ερχεται μετ αυτων ο ιησους εις χωριον λεγομενον γεθσημανη και λεγει τοις μαθηταις καθισατε αυτου εως ου απελθων προσευξωμαι εκει ³⁷ και παραλαβων τον πετρον και τους δυο υιους ζεβεδαιου ηρξατο λυπεισθαι και αδημονειν ³⁸ τοτε λεγει αυτοις ο ιησους περιλυπος εστιν η ψυχη μου εως θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε μετ εμου ³⁹ και προσελθων μικρον επεσεν επι προσωπον αυτου προσευχομενος και λεγων πατερ μου ει δυνατον εστιν παρελθτω απ εμου το ποτηριον τουτο πλην ουχ ως εγω θελω αλλ ως συ ⁴⁰ και ερχεται προς τους μαθητας και ευρισκε αυτους καθευδοντας και λεγει τω πετρω ουτως ουκ ισχυσατε μιαν ωραν γρηγορησαι μετ εμου ⁴¹ γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενης ⁴² παλιν εκ δευτερου απελθων προσηυξατο λεγων πατερ μου ει ου δυναται τουτο το ποτηριον παρελθειν απ εμου εαν μη αυτο πιω γενηθητω το θελημα σου ⁴³ και ελθων ευρισκε αυτους παλιν καθευδοντας ησαν γαρ αυτων οι οφθαλμοι βεβαρημενοι ⁴⁴ και αφεισ αυτους απελθων παλιν προσηυξατο εκ τριτου τον αυτον

λογον ειπων ⁴⁵ τοτε ερχεται προς τους μαθητας αυτου και λεγει αυτοις καθευδετε ^{2518 V-PAI-2P} το λοιπον και αναπαυεσθε ^{373 V-PMI-2P} ιδου ηγγικεν η ωρα και ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρας αμαρτωλων ⁴⁶ εγειρεσθε αγωμεν ιδου ηγγικεν ο παραδιδουσ με ⁴⁷ και ετι αυτου λαλουντος ιδου ιουδας εις των δωδεκα ηλθεν και μετ αυτου οχλος πολυς μετα μαχαιρων και ξυλων απο των αρχιερων και πρεσβυτερων του λαου ⁴⁸ ο δε παραδιδουσ αυτον εδωκεν αυτοις σημειον λεγων ον αν φιλησω αυτοσ εστιν κρατησατε αυτον ⁴⁹ και ευθεωσ προσελθων τω ιησου ειπεν χαιρε ραββι και κατεφιλησεν αυτον ⁵⁰ ο δε ιησους ειπεν αυτω εταιρε εφ ω παρει τοτε προσελθοντες επεβαλον τας χειρας επι τον ιησουν και εκρατησαν αυτον ⁵¹ και ιδου εις των μετα ιησου εκτεινας την χειρα απεσπασεν την μαχαιραν αυτου και παταξασ τον δουλον του αρχιερωσ αφειλεν αυτου το ωτιον ⁵² τοτε λεγει αυτω ο ιησους αποστρεψον σου την μαχαιραν εις τον τοπον αυτης παντες γαρ οι λαβοντες μαχαιραν εν μαχαιρα αποθानουνται ⁵³ η δοκεισ οτι ου δυναμαι αρτι παρακαλεσαι τον πατερα μου και παραστησει μοι πλειουσ η δωδεκα λεγεωνασ αγγελων ⁵⁴ πως ουν πληρωθωσιν αι γραφαι οτι ουτως δει γενεσθαι ⁵⁵ εν εκεινη τη ωρα ειπεν ο ιησους τοις οχλοις ως επι ληστην εξηλθετε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με καθ ημεραν προς υμας εκαθεζομην διδασκων εν τω ιερω και ουκ εκρατησατε με ⁵⁶ τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθωσιν αι γραφαι των προφητων τοτε οι μαθηται παντες αφεντες αυτον εφυγον ⁵⁷ οι δε κρατησαντες τον ιησουν απηγαγον προς καιαφαν τον αρχιερα οπου οι γραμματεισ και οι πρεσβυτεροι συνηχθησαν ⁵⁸ ο δε πετρος ηκολουθει αυτω απο μακροθεν εως της αυλης του αρχιερωσ και εισελθων εσω εκαθητο μετα των υπηρετων ιδειν το τελος ⁵⁹ οι δε αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι και το συνεδριον ολον εζητουν ψευδομαρτυριαν κατα του ιησου οπως θανατωσωσιν αυτον ⁶⁰ και ουχ ευρον και πολλων ψευδομαρτυρων προσελθοντων ουχ ευρον ⁶¹ υστερον δε προσελθοντες δυο ψευδομαρτυρες ειπον ουτος εφη δυναμαι καταλυσαι τον ναον του θεου και δια τριων ημερων οικοδομησαι αυτον ⁶² και αναστας ο αρχιερευσ ειπεν αυτω ουδεν αποκρινη τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν ⁶³ ο δε ιησους εσιωπα και αποκριθεις ο αρχιερευσ ειπεν αυτω εξορκιζω σε κατα του θεου του ζωντος ινα ημιν ειπησ ει συ ει ο χριστος ο υιος του θεου ⁶⁴ λεγει αυτω ο ιησους συ ειπας

πλην λεγω υμιν απ αρτι οψεσθε τον υιον του ανθρωπου καθημενον εκ δεξιων της δυναμεως και ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου ⁶⁵ τοτε ο αρχιερευς διερρηξεν τα ιματια αυτου λεγων οτι εβλασφημησεν τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων ιδε νυν ηκουσατε την βλασφημιαν αυτου ⁶⁶ τι υμιν δοκει οι δε αποκριθεντες ειπον ενοχος θανατου εστιν ⁶⁷ τοτε ενεπτυσαν εις το προσωπον αυτου και εκολαφισαν αυτον οι δε ερραπισαν ⁶⁸ λεγοντες προφητευσον ημιν χριστε τις εστιν ο παισας σε ⁶⁹ ο δε πετρος εξω εκαθητο εν τη αυλη και προσηλθεν αυτω μια παιδισκη λεγουσα και συ ησθα μετα ιησου του γαλιλαιου ⁷⁰ ο δε ηρνησατο εμπροσθεν αυτων παντων λεγων ουκ οιδα τι λεγεις ⁷¹ εξελθοντα δε αυτον εις τον πυλωνα ειδεν αυτον αλλη και λεγει αυτοις εκει και ουτος ην μετα ιησου του ναζωραιου ⁷² και παλιν ηρνησατο μεθ ορκου οτι ουκ οιδα τον ανθρωπον ⁷³ μετα μικρον δε προσελθοντες οι εστωτες ειπον τω πετρω αληθως και συ εξ αυτων ει και γαρ η λαλια σου δηλον σε ποιει ⁷⁴ τοτε ηρξατο καταθεματιζειν και ομνυειν οτι ουκ οιδα τον ανθρωπον και ευθεως αλεκτωρ εφωνησεν ⁷⁵ και εμνησθη ο πετρος του ρηματος του ιησου ειρηκοτος αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρισ απαρνηση με και εξελθων εξω εκλαυσεν πικρως

27

¹ πρωιας δε γενομενης συμβουλιον ελαβον παντες οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου κατα του ιησου ωστε θανατωσαι αυτον ² και δησαντες αυτον απηγαγον και παρεδωκαν αυτον ποντιω πιλατω τω ηγεμονι ³ τοτε ιδων ιουδας ο παραδιδους αυτον οτι κατεκριθη μεταμεληθεισ αποστρεψεν τα τριακοντα αργυρια τοις αρχιερευσι και τοις πρεσβυτεροις ⁴ λεγων ημαρτον παραδουσαι αιμα αθων οι δε ειπον τι προσ ημας συ οψει ⁵ και ριψας τα αργυρια εν τω ναω ανεχωρησεν και απελθων απηγατο ⁶ οι δε αρχιερεις λαβοντες τα αργυρια ειπον ουκ εξεστιν βαλειν αυτα εις τον κορβαναν επει τιμη αιματος εστιν ⁷ συμβουλιον δε λαβοντες ηγορασαν εξ αυτων τον αγρον του κεραμεως εις ταφην τοις ξενοις ⁸ διο εκληθη ο αγρος εκεινος αγρος αιματος εως της σημερον ⁹ τοτε επληρωθη το ρηθεν δια ιερεμιου του προφητου λεγοντος και ελαβον **2983 V-2AAI-3P** τα τριακοντα αργυρια την τιμην του τετιμημενου ον ετιμησαντο απο υιων ισραηλ ¹⁰ και εδωκαν αυτα εις τον αγρον του κεραμεως καθα συνεταξεν

μοι κυριος ¹¹ ο δε ιησους εστη εμπροσθεν του ηγεμονος και επηρωτησεν αυτον ο ηγεμων λεγων συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε ιησους εφη αυτω συ λεγεις ¹² και εν τω κατηγορεισθαι αυτον υπο των αρχιερων και των πρεσβυτερων ουδεν απεκρινατο ¹³ τοτε λεγει αυτω ο πιλατος ουκ ακουεις ποσα σου καταμαρτυρουσιν ¹⁴ και ουκ απεκριθη αυτω προσ ουδε εν ρημα ωστε θαυμαζειν τον ηγεμονα λιαν ¹⁵ κατα δε εορτην ειωθει ο ηγεμων απολυειν ενα τω οχλω δεσμιον ον ηθελον ¹⁶ ειχον δε τοτε δεσμιον επισημον λεγομενον βααραββαν ¹⁷ συνηγμενων ουν αυτων ειπεν αυτοις ο πιλατος τινα θελετε απολυσω υμιν βααραββαν η ιησουν τον λεγομενον χριστον ¹⁸ ηδει γαρ οτι δια φθονον παρεδωκαν αυτον ¹⁹ καθημενου δε αυτου επι του βηματος απεστειλεν προσ αυτον η γυνη αυτου λεγουσα μηδεν σοι και τω δικαιω εκεινω πολλα γαρ επαθον σημερον κατ οναρ δι αυτον ²⁰ οι δε αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι επεισαν τους οχλους ινα αιτησωνται τον βααραββαν τον δε ιησουν απολεσωσιν ²¹ αποκριθεις δε ο ηγεμων ειπεν αυτοις τινα θελετε απο των δυο απολυσω υμιν οι δε ειπον βααραββαν ²² λεγει αυτοις ο πιλατος τι ουν ποιησω ιησουν τον λεγομενον χριστον λεγουσιν αυτω παντες σταυρωθητω ²³ ο δε ηγεμων εφη τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισσως εκραζον λεγοντες σταυρωθητω ²⁴ ιδων δε ο πιλατος οτι ουδεν ωφελει αλλα μαλλον θορυβος γινεται λαβων υδωρ απενιψατο τας χειρας απεναντι του οχλου λεγων αθωος ειμι απο του αιματος του δικαιου τουτου υμεις οψεσθε ²⁵ και αποκριθεις πας ο λαος ειπεν το αιμα αυτου εφ ημας και επι τα τεκνα ημων ²⁶ τοτε απελυσεν αυτοις τον βααραββαν τον δε ιησουν φραγελλωσας παρεδωκεν ινα σταυρωθη ²⁷ τοτε οι στρατιωται του ηγεμονος παραλαβοντες τον ιησουν εις το πραιτωριον συνηγαγον επ αυτον ολην την σπειραν ²⁸ και εκδυσαντες αυτον περιεθηκαν αυτω χλαμυδα κοκκινην ²⁹ και πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν επι την κεφαλην αυτου και καλαμον επι την δεξιαν αυτου και γονυπετησαντες εμπροσθεν αυτου ενεπαιζον αυτω λεγοντες χαιρε ο βασιλευς των ιουδαιων ³⁰ και εμπτυσαντες εις αυτον ελαβον τον καλαμον και ετυπτον εις την κεφαλην αυτου ³¹ και οτε ενεπαιζαν αυτω εξεδυσαν αυτον την χλαμυδα και ενεδυσαν αυτον τα ιματια αυτου και απηγαγον αυτον εις το σταυρωσαι ³² εξερχομενοι δε ευρον ανθρωπον κυρηναιον ονοματι σιμωνα τουτον ηγαρευσαν

ινα αρη τον σταυρον αυτου ³³ και ελθοντες εις τοπον λεγομενον γολγοθα ο εστιν λεγομενος κρανιου τοπος ³⁴ εδωκαν αυτω πειν οξος μετα χολησ μειγμενον και γευσαμενος ουκ ηθελεν πειν ³⁵ σταυρωσαντες δε αυτον διεμερισαντο τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον ³⁶ και καθημενοι ετηρουν αυτον εκει ³⁷ και επεθηκαν επανω της κεφαλης αυτου την αιτιαν αυτου γεγραμμενην ουτος εστιν ιησους ο βασιλευσ των ιουδαιων ³⁸ τοτε σταυρουνται συν αυτω δυο λησται εις εκ δεξιων και εις εξ ευωνυμων ³⁹ οι δε παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινουντες τας κεφαλας αυτων ⁴⁰ και λεγοντες ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραισ οικοδομων σωσον σεαυτον ει υιοσ ει του θεου καταβηθι απο του σταυρου ⁴¹ ομοιωσ δε και οι αρχιερεις εμπαιζοντες μετα των γραμματεων και πρεσβυτερων και φαρισαιων ελεγον ⁴² αλλουσ εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι ει βασιλευσ ισραηλ εστιν καταβατω νυν απο του σταυρου και πιστευσομεν επ αυτω ⁴³ πεποιθεν επι τον θεον ρυσασθω νυν αυτον ει θελει αυτον ειπεν γαρ οτι θεου ειμι υιοσ ⁴⁴ το δε αυτο και οι λησται οι συσταυρωθεντες αυτω ωνειδιζον αυτον ⁴⁵ απο δε εκτης ωρας σκοτοσ εγενετο επι πασαν την γην εωσ ωρασ ενατησ ⁴⁶ περι δε την ενατην ωραν ανεβοησεν ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων ηλι ηλι λιμα σαβαχθανι τουτ εστιν θεε μου θεε μου ινα τι με εγκατελιπεσ ⁴⁷ τινεσ δε των εκει εστωτων ακουσαντες ελεγον οτι ηλιαν φωνει ουτοσ ⁴⁸ και ευθεωσ δραμων εις εξ αυτων και λαβων σπογγον πλησασ τε οξουσ και περιθεισ καλαμω εποτιζεν αυτον ⁴⁹ οι δε λοιποι ελεγον αφεσ ιδωμεν ει ερχεται ηλιασ σωσων αυτον ⁵⁰ ο δε ιησους παλιν κραξασ φωνη μεγαλη αφηκεν το πνευμα ⁵¹ και ιδου το καταπετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απο ανωθεν εωσ κατω και η γη εσεισθη και αι πετραι εσχισθησαν ⁵² και τα μνημεια ανεωχθησαν και πολλα σωματα των κεκοιμημενων αγιων ηγερθη ⁵³ και εξελθοντες εκ των μνημειων μετα την εγερσιν αυτου εισηλθον εις την αγιαν πολιν και ενεφανισθησαν πολλοισ ⁵⁴ ο δε εκατονταρχοσ και οι μετ αυτου τηρουντες τον ιησουν ιδοντες τον σεισμον και τα γενομενα εφοβηθησαν σφοδρα λεγοντες αληθωσ θεου υιοσ ην ουτοσ ⁵⁵ ησαν δε εκει γυναικεσ πολλα απο μακροθεν θεωρουσαι αιτινεσ ηκολουθησαν τω ιησου απο της γαλιλαιασ διακονουσαι αυτω ⁵⁶ εν αισ ην μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου και ιωση μητηρ και η μητηρ των

υιων ζεβεδαιου ⁵⁷ οφιασ δε γενομενησ ηλθεν ανθρωποσ πλουσιοσ απο αριμαθαιασ τουνομα ιωσηφ οσ και αυτοσ εμαθητευσεν τω ιησου ⁵⁸ ουτοσ προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου τοτε ο πιλατοσ εκελευσεν αποδοθηναι το σωμα ⁵⁹ και λαβων το σωμα ο ιωσηφ ενετυλιξεν αυτο σινδονι καθαρα ⁶⁰ και εθηκεν αυτο εν τω καινω αυτου μνημειω ο ελατομησεν εν τη πετρα και προσκυλισασ λιθον μεγαν τη θυρα του μνημειου απηλθεν ⁶¹ ην δε εκει μαρια η μαγδαληνη και η αλλη μαρια καθημεναι απεναντι του ταφου ⁶² τη δε επαυριον ητισ εστιν μετα την παρασκευην συνηχθησαν οι αρχιερεισ και οι φαρισαιοι προσ πιλατον ⁶³ λεγοντες κυριε εμνησθημεν οτι εκεινοσ ο πλανοσ ειπεν ετι ζων μετα τρεισ ημερασ εγειρομαι ⁶⁴ κελυσον ουν ασφαλισθηναι τον ταφον εωσ της τριτησ ημερασ μηποτε ελθοντες οι μαθηται αυτου νυκτοσ κλειψωσιν αυτον και ειπωσιν τω λαω ηγερθη απο των νεκρων και εσται η εσχατη πλανη χειρων της πρωτησ ⁶⁵ εφη δε αυτοισ ο πιλατοσ εχετε κουστωδιαν υπαγετε ασφαλισασθε ωσ οιδατε ⁶⁶ οι δε πορευθεντες ησφαλισαντο τον ταφον σφραγισαντες τον λιθον μετα της κουστωδιασ

28

¹ οψε δε σαββατων τη επιφωσκουση εις μιαν σαββατων ηλθεν μαρια η μαγδαληνη και η αλλη μαρια θεωρησαι τον ταφον ² και ιδου σεισμοσ εγενετο μεγασ αγγελοσ γαρ κυριου καταβασ εξ ουρανου προσελθων απεκυλισεν τον λιθον απο της θυρασ και εκαθητο επανω αυτου ³ ην δε η ιδεα αυτου ωσ αστραπη και το ενδυμα αυτου λευκον ωσει χιων ⁴ απο δε του φοβου αυτου εσεισθησαν οι τηρουντες και εγενοντο ωσει νεκροι ⁵ αποκριθεισ δε ο αγγελοσ ειπεν ταισ γυναιξιν μη φοβεισθε υμεισ οιδα γαρ οτι ιησουν τον εσταυρωμενον ζητειτε ⁶ ουκ εστιν ωδε ηγερθη γαρ καθωσ ειπεν δευτε ιδετε τον τοπον οπου εκειτο ο κυριοσ ⁷ και ταχυ πορευθεισαι ειπατε τοισ μαθηταισ αυτου οτι ηγερθη απο των νεκρων και ιδου προαγει υμασ εις την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε ιδου ειπον υμιν ⁸ και εξελθουσαι ταχυ απο του μνημειου μετα φοβου και χαρασ μεγαλησ εδραμον απαγγελιαι τοισ μαθηταισ αυτου ⁹ ωσ δε επορευοντο απαγγελιαι τοισ μαθηταισ αυτου και ιδου ιησουσ απηνητησεν αυταισ λεγων χαιρετε αι δε προσελθουσαι εκρατησαν αυτου τουσ ποδασ και προσεκυνησαν αυτω ¹⁰ τοτε λεγει αυταισ ο

ιησους μη φοβεισθε υπαγετε απαγγειλατε τοις αδελφοις μου ινα απελθωσιν εις την γαλιλαιαν και εκει με οψονται ¹¹ πορευομενων δε αυτων ιδου τινες της κουστωδιας ελθοντες εις την πολιν απηγγειλαν τοις αρχιερευσιν απαντα τα γενομενα ¹² και συναχθεντες μετα των πρεσβυτερων συμβουλιον τε λαβοντες αργυρια ικανα εδωκαν τοις στρατιωταις ¹³ λεγοντες ειπατε οτι οι μαθηται αυτου νυκτος ελθοντες εκλεψαν αυτον ημων κοιμωμενων ¹⁴ και εαν ακουσθη τουτο επι του ηγεμονοσ ημεις πεισομεν αυτον και υμασ αμεριμνουσ ποιησομεν ¹⁵ οι δε λαβοντες τα αργυρια εποιησαν ωσ εδιδαχθησαν και διεφημισθη ο λογοσ ουτοσ παρα ιουδαιοις μεχρι της σημερον ¹⁶ οι δε ενδεκα μαθηται επορευθησαν εις την γαλιλαιαν εις το οροσ ου εταξατο αυτοις ο ιησους ¹⁷ και ιδοντες αυτον προσεκυνησαν αυτω οι δε εδιστασαν ¹⁸ και προσελθων ο ιησους ελαλησεν αυτοις λεγων εδοθη μοι πασα εξουσια εν ουρανω και επι γησ ¹⁹ πορευθεντες μαθητευσατε παντα τα εθνη βαπτιζοντες αυτοουσ εις το ονομα του πατροσ και του υιου και του αγιου πνευματοσ ²⁰ διδασκοντες αυτοουσ τηρειν παντα οσα ενετειλαμην υμιν και ιδου εγω μεθ υμων ειμι πασασ τασ ημερασ εωσ της συντελειασ του αιωνοσ αμην

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

¹ αρχη του ευαγγελιου ιησου χριστου υιου του θεου ² ως γεγραπται εν τοις προφηταις ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου ³ φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιεите τας τριβους αυτου ⁴ εγενετο ιωαννης βαπτιζων εν τη ερημω και κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εισ αφεσιν αμαρτιων ⁵ και εξεπορευετο προς αυτον πασα η ιουδαια χωρα και οι ιεροσολυμιται και εβαπτιζοντο παντες εν τω ιορδανη ποταμω υπ αυτου εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων ⁶ ην δε ο ιωαννης ενδεδυμενος τριχας καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου και εσθιων ακριδας και μελι αγριον ⁷ και εκηρυσσεν λεγων ερχεται ο ισχυροτερος μου οπισω μου ου ουκ ειμι ικανος κυψασ λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου ⁸ εγω μεν εβαπτισα υμας εν υδατι αυτος δε βαπτισει υμας εν πνευματι αγιω ⁹ και εγενετο εν εκειναις ταις ημεραις ηλθεν ιησους απο ναζαρετ της γαλιλαιας και εβαπτισθη υπο ιωαννου εισ τον ιορδανην ¹⁰ και ευθεως αναβαινων απο του υδατος ειδεν σχιζομενους τους ουρανους και το πνευμα ωσει περιστεραν καταβαινον επ αυτον ¹¹ και φωνη εγενετο εκ των ουρανων συ ει ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα ¹² και ευθυσ το πνευμα αυτον εκβαλλει εισ την ερημον ¹³ και ην εκει εν τη ερημω ημερας τεσσαρακοντα πειραζομενος υπο του σατανα και ην μετα των θηριων και οι αγγελοι διηκουνουν αυτω ¹⁴ μετα δε το παραδοθηναι τον ιωαννην ηλθεν ο ιησους εισ την γαλιλαιαν κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας του θεου ¹⁵ και λεγων οτι πεπληρωται ο καιρος και ηγγικεν η βασιλεια του θεου μετανοειτε και πιστευετε εν τω ευαγγελιω ¹⁶ περιπατων δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν σιμωνα και ανδρεαν τον αδελφον αυτου του σιμωνος βαλλοντας αμφιβληστρον εν τη θαλασση ησαν γαρ αλιεις ¹⁷ και ειπεν αυτοις ο ιησους δευτε οπισω μου και ποιησω υμας γενεσθαι αλιεις ανθρωπων ¹⁸ και ευθεως αφεντες τα δικτυα αυτων ηκολουθησαν αυτω ¹⁹ και προβασ εκειθεν ολιγον ειδεν ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αυτους εν τω πλοιω καταρτιζοντας τα δικτυα ²⁰ και ευθεως εκαλεσεν αυτους και αφεντες τον πατερα αυτων ζεβεδαιον εν τω

πλοιω μετα των μισθωτων απηλθον οπισω αυτου ²¹ και εισπορευονται εισ καπερναουμ και ευθεως τοις σαββασιν εισελθων εισ την συναγωγην εδιδασκεν ²² και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου ην γαρ διδασκων αυτους ως εξουσιαν εχων και ουχ ως οι γραμματεις ²³ και ην εν τη συναγωγη αυτων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω και ανεκραξεν ²⁴ λεγων εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνη ηλθεσ απολεσαι ημας οίδα σε τις ει ο αγιος του θεου ²⁵ και επετιμησεν αυτω ο ιησους λεγων φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου ²⁶ και σπαραξαν αυτον το πνευμα το ακαθαρτον και κραξαν φωνη μεγαλη εξηλθεν εξ αυτου ²⁷ και εθαμβηθησαν παντες ωστε συζητειν προς εαυτους λεγοντας τι εστιν τουτο τις η διδαχη η καινη αυτη οτι κατ εξουσιαν και τοις πνευμασις τοις ακαθαρμοις επιτασσει και υπακουουσιν αυτω ²⁸ εξηλθεν δε η ακοη αυτου ευθυσ εισ ολην την περιχωρον της γαλιλαιας ²⁹ και ευθεως εκ της συναγωγης εξελθοντες ηλθον εισ την οικιαν σιμωνος και ανδρεου μετα ιακωβου και ιωαννου ³⁰ η δε πενθερα σιμωνος κατεκειτο πυρεσσουσα και ευθεως λεγουσιν αυτω περι αυτης ³¹ και προσελθων ηγειρεν αυτην κρατησας της χειρος αυτης και αφηκεν αυτην ο πυρετος ευθεως και διηκονει αυτοις ³² οψιας δε γενομενης οτε εδυ ο ηλιος εφερον προς αυτον παντας τους κακως εχοντας και τους δαιμονιζομενους ³³ και η πολις ολη επισυνηγμενη ην προς την θυραν ³⁴ και εθεραπευσεν πολλους κακως εχοντας ποικιλαις νοσοις και δαιμονια πολλα εξεβαλεν και ουκ ηφιεν λαλειν τα δαιμονια οτι ηδεισαν αυτον ³⁵ και πρωι εννυχον λιαν αναστας εξηλθεν και απηλθεν εισ ερημον τοπον κακει προσηυχето ³⁶ και κατεδιωξαν αυτον ο σιμων και οι μετ αυτου ³⁷ και ευροντες αυτον λεγουσιν αυτω οτι παντες σε ζητουσιν ³⁸ και λεγει αυτοις αγωμεν εισ τας εχομενας κωμοπολεις ινα και εκει κηρυξω εισ τουτο γαρ εξεληλυθα ³⁹ και ην κηρυσσων εν ταις συναγωγαις αυτων εισ ολην την γαλιλαιαν και τα δαιμονια εκβαλλων ⁴⁰ και ερχεται προς αυτον λεπρος παρακαλων αυτον και γονυπετων αυτον και λεγων αυτω οτι εαν θελησ δυνασαι με καθαρισαι ⁴¹ ο δε ιησους σπλαγχνισθεισ εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου και λεγει αυτω θελω καθαρισθητι ⁴² και ειποντος αυτου ευθεως απηλθεν απ αυτου η λεπρα και εκαθαρισθη ⁴³ και εμβριμησαμενος αυτω ευθεως εξεβαλεν αυτον ⁴⁴ και λεγει αυτω ορα μηδενι μηδεν ειπησ αλλ υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε

περι του καθαρισμου σου α προσεταξεν μωση εισ μαρτυριον αυτοις ⁴⁵ ο δε εξελθων ηρξατο κηρυσσειν πολλα και διαφημιζειν τον λογον ωστε μηκετι αυτον δυνασθαι φανερωσ εισ πολιν εισελθειν αλλ εξω εν ερημοις τοποις ην και ηρχοντο προσ αυτον πανταχοθεν

2

¹ και εισηλθεν παλιν εισ καπερναουμ δι ημερων και ηκουσθη οτι εισ οικον εστιν ² και ευθεωσ συνηχθησαν πολλοι ωστε μηκετι χωρειν μηδε τα προσ την θυραν και ελαλει αυτοις τον λογον ³ και ερχονται προσ αυτον παραλυτικον φεροντες αιρομενον υπο τεσσαρων ⁴ και μη δυναμενοι προσεγγισαι αυτω δια τον οχλον απεστεγασαν την στεγην οπου ην και εξορυξαντες χαλωσιν τον κραββατον εφ ω ο παραλυτικος κατεκειτο ⁵ ιδων δε ο ιησους την πιστιν αυτων λεγει τω παραλυτικω τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτια σου ⁶ ησαν δε τινες των γραμματεων εκει καθημενοι και διαλογιζομενοι εν ταις καρδιαις αυτων ⁷ τι ουτος ουτως λαλει βλασφημιας τις δυναται αφιεναι αμαρτιας ει μη εισ ο θεος ⁸ και ευθεωσ επιγνουσ ο ιησους τω πνευματι αυτου οτι ουτως αυτοι διαλογιζονται εν εαυτοις ειπεν αυτοις τι ταυτα διαλογιζεσθε εν ταις καρδιαις υμων ⁹ τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν τω παραλυτικω αφεωνται σοι αι αμαρτια η ειπειν εγειραι και αρον σου τον κραββατον και περιπατει ¹⁰ ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του ανθρωπου αφιεναι επι της γης αμαρτιας λεγει τω παραλυτικω ¹¹ σοι λεγω εγειραι και αρον τον κραββατον σου και υπαγε εισ τον οικον σου ¹² και ηγερθη ευθεωσ και αρας τον κραββατον εξηλθεν εναντιον παντων ωστε εξιστασθαι παντας και δοξαζειν τον θεον λεγοντας οτι ουδεποτε ουτως ειδομεν ¹³ και εξηλθεν παλιν παρα την θαλασσαν και πασ ο οχλος ηρχετο προσ αυτον και εδιδασκεν αυτους ¹⁴ και παραγων ειδεν λευι τον του αλφαιου καθημενον επι το τελωνιον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστας ηκολουθησεν αυτω ¹⁵ και εγενετο εν τω κατακεισθαι αυτον εν τη οικια αυτου και πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι συνανεκειντο τω ιησου και τοις μαθηταις αυτου ησαν γαρ πολλοι και ηκολουθησαν αυτω ¹⁶ και οι γραμματεις και οι φαρισαιοι ιδοντες αυτον εσθιοντα μετα των τελωνων και αμαρτωλων ελεγον τοις μαθηταις αυτου τι οτι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει και πινει ¹⁷ και

ακουσας ο ιησους λεγει αυτοις ου χρειαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ οι κακωσ εχοντες ουκ ηλθον καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους εισ μετανοιαν ¹⁸ και ησαν οι μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων νηστευοντες και ερχονται και λεγουσιν αυτω δια τι οι μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων νηστεουσιν οι δε σοι μαθηται ου νηστεουσιν ¹⁹ και ειπεν αυτοις ο ιησους μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνος εν ω ο νυμφιος μετ αυτων εστιν νηστευειν οσον χρονον μεθ εαυτων εχουσιν τον νυμφιον ου δυνανται νηστευειν ²⁰ ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος και τοτε νηστεουσιν εν εκειναις ταις ημεραις ²¹ και ουδεις επιβλημα ρακουσ αγναφου επιραπτει επι ιματιω παλαιω ει δε μη αιρει το πληρωμα αυτου το καινον του παλαιου και χειρον σχισμα γινεται ²² και ουδεις βαλλει οινον νεον εισ ασκουσ παλαιουσ ει δε μη ρησσει ο οινος ο νεος τουσ ασκουσ και ο οινος εκχειται και οι ασκοι απολουνται αλλα οινον νεον εισ ασκουσ καινουσ βλητεον ²³ και εγενετο παραπορευεσθαι αυτον εν τοις σαββασιν δια των σποριμων και ηρξαντο οι μαθηται αυτου οδον ποιειν τιλλοντες τουσ σταχυασ ²⁴ και οι φαρισαιοι ελεγον αυτω ιδε τι ποιουσιν εν τοις σαββασιν ο ουκ εξεστιν ²⁵ και αυτοσ ελεγεν αυτοις ουδεποτε ανεγνωτε τι εποιησεν δαυιδ οτε χρειαν εσχεν και επεινασεν αυτοσ και οι μετ αυτου ²⁶ πως εισηλθεν εισ τον οικον του θεου επι αβιαθαρ αρχιερεωσ και τουσ αρτουσ της προθεσεωσ εφαγεν ουσ ουκ εξεστιν φαγειν ει μη τοις ιερευσιν και εδωκεν και τοις συν αυτω ουσιν ²⁷ και ελεγεν αυτοις το σαββατον δια τον ανθρωπον εγενετο ουχ ο ανθρωπος δια το σαββατον ²⁸ ωστε κυριος εστιν ο υιος του ανθρωπου και του σαββατου

3

¹ και εισηλθεν παλιν εισ την συναγωγην και ην εκει ανθρωπος εξηραμμενην εχων την χειρα ² και παρετηρουν αυτον ει τοις σαββασιν θεραπευσει αυτον ινα κατηγορησωσιν αυτου ³ και λεγει τω ανθρωπω τω εξηραμμενην εχοντι την χειρα εγειραι εισ το μεσον ⁴ και λεγει αυτοις εξεστιν τοις σαββασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι οι δε εσιωπων ⁵ και περιβλεψαμενοσ αυτουσ μετ οργησ συλλυπουμενοσ επι τη πωρωσει της καρδιασ αυτων λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιησ ωσ η αλλη ⁶ και εξελθοντες

οι φαρισαίοι ευθέως μετά των ηρωδιανών συμβούλιον ποιοῦν κατ' αὐτοῦ ὡς αὐτὸν ἀπολέσωσιν ⁷ καὶ ὁ ἰησοῦς ἀνεχώρησεν μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς γαλιλαίας ἠκολούθησαν αὐτῷ καὶ ἀπὸ τῆς ἰουδαίας ⁸ καὶ ἀπὸ ἱεροσολυμῶν καὶ ἀπὸ τῆς ἰδουμαίας καὶ πέραν τοῦ ἰορδάνου καὶ οἱ περὶ τυρόν καὶ σιδῶνα πλῆθος πολὺ ἀκουσάντες ὅσα ποιεῖ ἦλθον πρὸς αὐτὸν ⁹ καὶ εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα πλοῖαριον προσκαρτερῇ αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον ἵνα μὴ θλιβῶσιν αὐτὸν ¹⁰ πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσεν ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ ἵνα αὐτοῦ ἀψῶνται ὅσοι εἶχον μαστίγας ¹¹ καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκαθάρτα ὅταν αὐτὸν ἐθεωρεῖ προσεπίπτειν αὐτῷ καὶ ἐκράζεν λέγοντα ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ¹² καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερόν αὐτὸν ποιήσωσιν ¹³ καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος καὶ προσκαλεῖται οὐς ἠθέλην αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτὸν ¹⁴ καὶ ἐποίησεν δώδεκα ἵνα ὡσιν μετ' αὐτοῦ καὶ ἵνα ἀποστείλῃ αὐτοὺς κηρῦσσειν ¹⁵ καὶ ἔχειν ἐξουσίαν θεραπεύειν τὰς νόσους καὶ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια ¹⁶ καὶ ἐπεθῆκεν τῷ σιμωνί ὄνομα πέτρον ¹⁷ καὶ ἰακώβον τὸν τοῦ ζεβεδαίου καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἰακώβου καὶ ἐπεθῆκεν αὐτοῖς ὀνόματα βοανέργες ὁ ἐστὶν υἱοὶ βροντῆς ¹⁸ καὶ ἀνδρέαν καὶ φιλιππὸν καὶ βαρθολομαῖον καὶ ματθαῖον καὶ θωμᾶν καὶ ἰακώβον τὸν τοῦ ἀλφαίου καὶ θαδδαῖον καὶ σιμῶνα τὸν κανανιτῆν ¹⁹ καὶ ἰουδᾶν ἰσκαριώτην ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτὸν καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον ²⁰ καὶ συνέρχεται πάλιν ὄχλος ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μῆτε ἄρτον φαγεῖν ²¹ καὶ ἀκουσάντες οἱ παρ' αὐτοῦ ἐξηλθὼν κρατῆσαι αὐτὸν ἔλεγον γὰρ ὅτι ἐξεστὴ ²² καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ ἱεροσολυμῶν καταβάντες ἔλεγον ὅτι βεελζεβούλ ἔχει καὶ ὅτι ἐν τῷ ἀρχόντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια ²³ καὶ προσκαλεσαμένους αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς πῶς δύναται σατάνᾳ σατάναν ἐκβάλλειν ²⁴ καὶ εἰάν βασιλεῖα ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῆ οὐ δύναται σταθῆναι ἡ βασιλεῖα ἐκείνη ²⁵ καὶ εἰάν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῆ οὐ δύναται σταθῆναι ἡ οἰκία ἐκείνη ²⁶ καὶ εἰ ὁ σατάνᾳ ἀνεστῆ ἐφ' ἑαυτὸν καὶ μεμερισταὶ οὐ δύναται σταθῆναι ἀλλὰ τέλος ἔχει ²⁷ οὐδεὶς δύναται τὰ σκευὴ τοῦ ἰσχυροῦ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπᾶσαι εἰ μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν δῆσῃ καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπᾶσῃ ²⁸ ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τὰ ἀμαρτήματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων καὶ βλασφημίαι ὅσας

ἀν βλασφημῆσωσιν ²⁹ ὃς δ' ἀν βλασφημῆσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον οὐκ ἔχει ἀφεσίν εἰς τὸν αἰῶνα ἀλλ' ἐνοχὸς ἐστὶν αἰωνίου κρίσεως ³⁰ ὅτι ἔλεγον πνεῦμα ἀκαθάρτον ἔχει ³¹ ἔρχονται οὖν οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἐξῶ ἐστῶτες ἀπεστείλαν πρὸς αὐτὸν φωνούντες αὐτὸν ³² καὶ ἐκαθήτο ὄχλος περὶ αὐτὸν εἶπον δὲ αὐτῷ ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου καὶ αἱ ἀδελφαὶ σου ἐξῶ ζητοῦσιν σε ³³ καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου ἢ οἱ ἀδελφοὶ μου ³⁴ καὶ περιβλεψάμενος κύκλῳ τοὺς περὶ αὐτὸν καθημένους λέγει ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοὶ μου ³⁵ ὃς γὰρ ἀν ποιῆσῃ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ οὗτος ἀδελφὸς μου καὶ ἀδελφὴ μου καὶ μήτηρ ἐστὶν

4

¹ καὶ πάλιν ἠρξάτο διδάσκειν παρα τὴν θάλασσαν καὶ συνήχθη πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολὺς ὥστε αὐτὸν ἐμβάντα εἰς τὸ πλοῖον καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν ² καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλὰ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ ³ ἀκούετε ἰδοὺ ἐξηλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείραι ⁴ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν ὁ μὲν ἐπέσεν παρα τὴν ὁδὸν καὶ ἦλθεν τὰ πέτεια καὶ κατέφαγεν αὐτὸ ⁵ ἄλλο δὲ ἐπέσεν ἐπὶ τὸ πέτρωδες ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλὴν καὶ ευθέως ἐξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ εἶχεν βάθος γῆς ⁶ ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη καὶ διὰ τὸ μὴ εἶχεν ρίζαν ἐξηρανθῆ ⁷ καὶ ἄλλο ἐπέσεν εἰς τὰς ἀκανθὰς καὶ ἀνεβῆσαν αἱ ἀκανθὰ καὶ συνεπνίξαν αὐτὸ καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκεν ⁸ καὶ ἄλλο ἐπέσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξάνοντα καὶ ἔφερεν ἐν τριακοντᾷ καὶ ἐν ἐξηκοντᾷ καὶ ἐν ἑκατῷ ⁹ καὶ ἔλεγεν ὁ ἔχων ὠτα ἀκουεῖν ἀκουέτω ¹⁰ ὅτε δὲ ἐγένετο καταμονὰς ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὴν παραβολὴν ¹¹ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὑμῖν δεδοταὶ γινῶναι τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ ἐκείνοις δὲ τοῖς ἐξῶ ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεταί ¹² ἵνα βλέποντες βλέπωσιν καὶ μὴ ἰδῶσιν καὶ ἀκούοντες ἀκουῶσιν καὶ μὴ συνίωσιν μήποτε ἐπιστρέψωσιν καὶ ἀφεθῆ αὐτοῖς τὰ ἀμαρτήματα ¹³ καὶ λέγει αὐτοῖς οὐκ οἰδατε τὴν παραβολὴν ταύτην καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γινώσεσθε ¹⁴ ὁ σπείρων τὸν λόγον σπείρει ¹⁵ οὗτοι δὲ εἰσὶν οἱ παρα τὴν ὁδὸν ὅπου σπείρεται ὁ λόγος καὶ ὅταν ἀκουσῶσιν ευθέως ἔρχεται ὁ σατάνᾳ καὶ αἶρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ¹⁶ καὶ οὗτοι εἰσὶν ὁμοίως οἱ ἐπὶ τὰ πέτρωδη σπείρομενοι

οι οταν ακουσωσιν τον λογον ευθεωσ μετα χαρασ λαμβανουσιν αυτον ¹⁷ και ουκ εχουσιν ριζαν εν εαυτοις αλλα προσκαιροι εισιν ειτα γενομενης θλιψεωσ η διωγμου δια τον λογον ευθεωσ σκανδαλιζονται ¹⁸ και ουτοι εισιν οι εισ τασ ακανθασ σπειρομενοι οι τον λογον ακουοντες ¹⁹ και αι μεριμναι του αιωνοσ τουτου και η απατη του πλουτου και αι περι τα λοιπα επιθυμιαι εισπορευομεναι συμπνιγουσιν τον λογον και ακαρποσ γινεται ²⁰ και ουτοι εισιν οι επι την γην την καλην σπαρεντες οιτινες ακουουσιν τον λογον και παραδεχονται και καρποφορουσιν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον ²¹ και ελεγεν αυτοις μητι ο λυχνοσ ερχεται ινα υπο τον μοδιον τεθη η υπο την κλινην ουχ ινα επι την λυχνιαν επιτεθη ²² ου γαρ εστιν τι κρυπτον ο εαν μη φανερωθη ουδε εγενετο αποκρυφον αλλ ινα εισ φανερον ελθη ²³ ει τισ εχει ωτα ακουειν ακουετω ²⁴ και ελεγεν αυτοις βλεπετε τι ακουετε εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν και προστεθησεται υμιν τοις ακουουσιν ²⁵ οσ γαρ αν εχη δοθησεται αυτω και οσ ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου ²⁶ και ελεγεν ουτωσ εστιν η βασιλεια του θεου ωσ εαν ανθρωποσ βαλη τον σπορον επι της γησ ²⁷ και καθευδη και εγειρηται νυκτα και ημεραν και ο σποροσ βλαστανη και μηκυνηται ωσ ουκ οιδεν αυτοσ ²⁸ αυτοματη γαρ η γη καρποφορει πρωτον χορτον ειτα σταχυν ειτα πληρη σιτον εν τω σταχυι ²⁹ οταν δε παραδω ο καρποσ ευθεωσ αποστελλει το δρεπανον οτι παρεστηκεν ο θερισμοσ ³⁰ και ελεγεν τινι ομοιωσωμεν την βασιλειαν του θεου η εν ποια παραβολη παραβαλωμεν αυτην ³¹ ωσ κοκκον σιναπεωσ οσ οταν σπαρη επι της γησ μικροτεροσ παντων των σπερματων εστιν των επι της γησ ³² και οταν σπαρη αναβαινει και γινεται παντων των λαχανων μειζων και ποιει κλαδουσ μεγαλουσ ωστε δυνασθαι υπο την σκιαν αυτου τα πετεινα του ουρανου κατασκηνουν ³³ και τοιαυταισ παραβολαισ πολλαισ ελαλει αυτοις τον λογον καθωσ εδυναντο ακουειν ³⁴ χωρισ δε παραβολησ ουκ ελαλει αυτοις κατ ιδιαν δε τοις μαθηταισ αυτου επελυεν παντα ³⁵ και λεγει αυτοις εν εκεινη τη ημερα οψιασ γενομενης διελθωμεν εισ το περαν ³⁶ και αφεντες τον οχλον παραλαμβανουσιν αυτον ωσ ην εν τω πλοιω και αλλα δε πλοιαρια ην μετ αυτου ³⁷ και γινεται λαιλαψ ανεμου μεγαλη τα δε κυματα επεβαλλεν εισ το πλοιον ωστε αυτο ηδη γεμιζεσθαι ³⁸ και ην αυτοσ επι τη πρυμνη επι το προσκεφαλαιον καθευδων και διεγειρουσιν αυτον και λεγουσιν

αυτω διδασκαλε ου μελει σοι οτι απολλυμεθα ³⁹ και διεγερθεισ επετιμησεν τω ανεμω και ειπεν τη θαλασση σιωπα πεφιμωσο και εκοπασεν ο ανεμοσ και εγενετο γαληνη μεγαλη ⁴⁰ και ειπεν αυτοις τι δειλοι εστε ουτωσ πωσ ουκ εχετε πιστιν ⁴¹ και εφοβηθησαν φοβον μεγαν και ελεγον προσ αλληλουσ τισ αρα ουτοσ εστιν οτι και ο ανεμοσ και η θαλασσα υπακουουσιν αυτω

5

¹ και ηλθον εισ το περαν της θαλασσησ εισ την χωραν των γαδαρηνων ² και εξελθοντι αυτω εκ του πλοιου ευθεωσ απηνητησεν αυτω εκ των μνημειων ανθρωποσ εν πνευματι ακαθαρτω ³ οσ την κατοικησιν ειχεν εν τοις μνημασιν και ουτε αλυσεσιν ουδεις εδυνατο αυτον δησαι ⁴ δια το αυτον πολλακισ πεδαισ και αλυσεσιν δεδεσθαι και διεσπασθαι υπ αυτου τασ αλυσεισ και τασ πεδασ συντετριφθαι και ουδεις αυτον ισχυεν δαμασαι ⁵ και δια παντοσ νυκτοσ και ημερασ εν τοις ορεσιν και εν τοις μνημασιν ην κραζων και κατακοπτων εαυτον λιθοισ ⁶ ιδων δε τον ιησουν απο μακροθεν εδραμεν και προσεκυνησεν αυτω ⁷ και κραζασ φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υψιστου ορκιζω σε τον θεον μη με βασανισησ ⁸ ελεγεν γαρ αυτω εξελθε το πνευμα το ακαθαρτον εκ του ανθρωπου ⁹ και επηρωτα αυτον τι σοι ονομα και απεκριθη λεγων λεγεων ονομα μοι οτι πολλοι εσμεν ¹⁰ και παρεκαλει αυτον πολλα ινα μη αυτοουσ αποστειλη εξω της χωρασ ¹¹ ην δε εκει προσ τω ορει αγελη χοιρων μεγαλη βοσκομενη ¹² και παρεκαλεσαν αυτον παντες οι δαιμονεσ λεγοντες πεμψον ημασ εισ τουσ χοιρουσ ινα εισ αυτοουσ εισελθωμεν ¹³ και επετρεψεν αυτοις ευθεωσ ο ιησουσ και εξελθοντα τα πνευματα τα ακαθαρτα εισηλθον εισ τουσ χοιρουσ και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εισ την θαλασσαν ησαν δε ωσ δισχιλιοι και επνιγοντο εν τη θαλασση ¹⁴ οι δε βοσκοντες τουσ χοιρουσ εφυγον και ανηγγειλαν εισ την πολιν και εισ τουσ αγρουσ και εξηλθον ιδειν τι εστιν το γεγονοσ ¹⁵ και ερχονται προσ τον ιησουν και θεωρουσιν τον δαιμονιζομενον καθημενον και ιματισμενον και σωφρονουντα τον εσχηκοτα τον λεγεωνα και εφοβηθησαν ¹⁶ διηγησαντο δε αυτοις οι ιδοντες πωσ εγενετο τω δαιμονιζομενω και περι των χοιρων ¹⁷ και ηρξαντο παρακαλειν αυτον απελθειν απο των οριων αυτων ¹⁸ και εμβαντοσ αυτου εισ το πλοιον παρεκαλει αυτον ο δαιμονισθεισ ινα η μετ αυτου ¹⁹ ο δε ιησουσ ουκ αφηκεν αυτον

αλλα λεγει αυτω υπαγε εις τον οικον σου προς τους σουσ και αναγγειλον αυτοις οσα σοι ο κυριος πεποιηκεν και ηλησεν σε ²⁰ και απηλθεν και ηρξατο κηρυσσειν εν τη δεκαπολει οσα εποιησεν αυτω ο ιησους και παντες εθαυμαζον ²¹ και διαπερασαντος του ιησου εν τω πλοιω παλιν εις το περαν συνηχθη οχλος πολυσ επ αυτον και ην παρα την θαλασσαν ²² και ιδου ερχεται εις των αρχισυναγωγων ονοματι ιαειρος και ιδων αυτον πιπτει προς τους ποδας αυτου ²³ και παρεκαλει αυτον πολλα λεγων οτι το θυγατριον μου εσχατως εχει ινα ελθων επιθησ αυτη τας χειρας οπως σωθη και ζησεται ²⁴ και απηλθεν μετ αυτου και ηκολουθει αυτω οχλος πολυσ και συνεθλιβον αυτον ²⁵ και γυνη τις ουσα εν ρυσει αιματος ετη δωδεκα ²⁶ και πολλα παθουσα υπο πολλων ιατρων και δαπανησασα τα παρ αυτης παντα και μηδεν ωφεληθεισα αλλα μαλλον εις το χειρον ελθουσα ²⁷ ακουσασα περι του ιησου ελθουσα εν τω οχλω οπισθεν ηψατο του ιματιου αυτου ²⁸ ελεγεν γαρ οτι καν των ιματιων αυτου αφωμαι σωθησομαι ²⁹ και ευθεως εξηρανθη η πηγη του αιματος αυτης και εγνω τω σωματι οτι ιαται απο της μαστιγος ³⁰ και ευθεως ο ιησους επιγνους εν εαυτω την εξ αυτου δυναμιν εξελθουσαν επιστραφεις εν τω οχλω ελεγεν τις μου ηψατο των ιματιων ³¹ και ελεγον αυτω οι μαθηται αυτου βλεπεις τον οχλον συνθλιβοντα σε και λεγεις τις μου ηψατο ³² και περιεβλεπετο ιδειν την τουτο ποιησασαν ³³ η δε γυνη φοβηθεισα και τρεμουσα ειδυια ο γεγονεν επ αυτη ηλθεν και προσεπεσεν αυτω και ειπεν αυτω πασαν την αληθειαν ³⁴ ο δε ειπεν αυτη θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε υπαγε εις ειρηνην και ισθι υγιησ απο της μαστιγος σου ³⁵ ετι αυτου λαλουντος ερχονται απο του αρχισυναγωγου λεγοντες οτι η θυγατηρ σου απεθανεν τι ετι σκυλλεις τον διδασκαλον ³⁶ ο δε ιησους ευθεως ακουσας τον λογον λαλουμενον λεγει τω αρχισυναγωγω μη φοβου μονον πιστευε ³⁷ και ουκ αφηκεν ουδενα αυτω συνακολουθησαι ει μη πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον ιακωβου ³⁸ και ερχεται εις τον οικον του αρχισυναγωγου και θεωρει θορυβον κλαιοντας και αλαλαζοντας πολλα ³⁹ και εισελθων λεγει αυτοις τι θορυβεισθε και κλαιετε το παιδιον ουκ απεθανεν αλλα καθευδει ⁴⁰ και κατεγελων αυτου ο δε εκβαλων παντας παραλαμβανει τον πατερα του παιδιου και την μητερα και τους μετ αυτου και εισπορευεται οπου ην το παιδιον ανακειμενον

⁴¹ και κρατησας της χειρος του παιδιου λεγει αυτη ταλιθα κουμι ο εστιν μεθερμηνευομενον το κορασιον σοι λεγω εγειραι ⁴² και ευθεως ανεστη το κορασιον και περιεπατει ην γαρ ετων δωδεκα και εξεστησαν εκστασει μεγαλη ⁴³ και διεστειλατο αυτοις πολλα ινα μηδεις γνω τουτο και ειπεν δοθηναι αυτη φαγειν

6

¹ και εξηλθεν εκειθεν και ηλθεν εις την πατριδα αυτου και ακολουθουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ² και γενομενου σαββατου ηρξατο εν τη συναγωγη διδασκειν και πολλοι ακουοντες εξεπλησσοντο λεγοντες ποθεν τουτω ταυτα και τις η σοφια η δοθεισα αυτω και δυναμεις τοιαυται δια των χειρων αυτου γινονται ³ ουχ ουτος εστιν ο τεκτων ο υιος μαριασ αδελφος δε ιακωβου και ιωση και ιουδα και σιμωνος και ουκ εισιν αι αδελφαι αυτου ωδε προς ημασ και εσκανδαλιζοντο εν αυτω ⁴ ελεγεν δε αυτοις ο ιησους οτι ουκ εστιν προφητης ατιμος ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τοις συγγενεσιν και εν τη οικια αυτου ⁵ και ουκ ηδυνατο εκει ουδεμιαν δυναμιν ποιησαι ει μη ολιγοις αρρωστοις επιθεισ τας χειρας εθεραπευσεν ⁶ και εθαυμαζεν δια την απιστιαν αυτων και περιηγεν τας κωμασ κυκλω διδασκων ⁷ και προσκαλειται τους δωδεκα και ηρξατο αυτους αποστελλειν δυο δυο και εδιδου αυτοις εξουσιαν των πνευματων των ακαθαρτων ⁸ και παρηγγειλεν αυτοις ινα μηδεν αιρωσιν εις οδον ει μη ραβδον μονον μη πηραν μη αρτον μη εις την ζωνην χαλκον ⁹ αλλ υποδεδεμενους σανδαλια και μη ενδυσησθε δυο χιτωνασ ¹⁰ και ελεγεν αυτοις οπου εαν εισελθητε εις οικιαν εκει μενετε εωσ αν εξελθητε εκειθεν ¹¹ και οσοι αν μη δεξωνται υμασ μηδε ακουσωσιν υμων εκπορευομενοι εκειθεν εκτιναξατε τον χουν τον υποκατω των ποδων υμων εις μαρτυριον αυτοις αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον εσται σοδομοις η γομορροις εν ημερα κρισεωσ η τη πολει εκεινη ¹² και εξελθοντες εκηρυσσον ινα μετανοησωσιν ¹³ και δαιμονια πολλα εξεβαλλον και ηλειφον ελαιω πολλουσ αρρωστουσ και εθεραπευον ¹⁴ και ηκουσεν ο βασιλευσ ηρωδησ φανερον γαρ εγενετο το ονομα αυτου και ελεγεν οτι ιωαννης ο βαπτιζων εκ νεκρων ηγερθη και δια τουτο ενεργουσιν αι δυναμεις εν αυτω ¹⁵ αλλοι ελεγον οτι ηλιασ εστιν αλλοι δε ελεγον οτι προφητης εστιν ωσ εις των προφητων ¹⁶ ακουσας δε ηρωδησ ειπεν οτι ον εγω απεκεφαλισα

ιωαννην ουτος εστιν αυτοσ ηγερθη εκ νεκρων ¹⁷ αυτοσ γαρ ο ηρωδησ αποστειλασ εκρατησεν τον ιωαννην και εδησεν αυτον εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου οτι αυτην εγαμησεν ¹⁸ ελεγεν γαρ ο ιωαννησ τω ηρωδη οτι ουκ εξεστιν σοι εχειν την γυναικα του αδελφου σου ¹⁹ η δε ηρωδιασ ενειχεν αυτω και ηθελεν αυτον αποκτειναι και ουκ ηδυνατο ²⁰ ο γαρ ηρωδησ εφοβειτο τον ιωαννην ειδωσ αυτον ανδρα δικαιον και αγιον και συνετηρει αυτον και ακουσασ αυτου πολλα εποιει και ηδεωσ αυτου ηκουεν ²¹ και γενομενησ ημερασ ευκαιρου οτε ηρωδησ τοισ γενεσιοισ αυτου δειπνον εποιει τοισ μεγιστασιν αυτου και τοισ χλιαρχοισ και τοισ πρωτοισ της γαλιλαιασ ²² και εισελθουσησ της θυγατροσ αυτησ της ηρωδιαδοσ και ορχησαμενησ και αρεσασησ τω ηρωδη και τοισ συνανακειμενοισ ειπεν ο βασιλευσ τω κορασιω αιτησον με ο εαν θελησ και δωσω σοι ²³ και ωμοσεν αυτη οτι ο εαν με αιτησησ δωσω σοι εωσ ημισουσ της βασιλειασ μου ²⁴ η δε εξελθουσα ειπεν τη μητρι αυτησ τι αιτησομαι η δε ειπεν την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου ²⁵ και εισελθουσα ευθεωσ μετα σπουδησ προσ τον βασιλεα ητησατο λεγουσα θελω ινα μοι δωσ εξ αυτησ επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου ²⁶ και περιλυποσ γενομενοσ ο βασιλευσ δια τουσ ορκουσ και τουσ συνανακειμενουσ ουκ ηθελησεν αυτην αθετησαι ²⁷ και ευθεωσ αποστειλασ ο βασιλευσ σπεκουλατορα επεταξεν ενεχθηναι την κεφαλην αυτου ²⁸ ο δε απελθων απεκεφαλισεν αυτον εν τη φυλακη και ηνεγκεν την κεφαλην αυτου επι πινακι και εδωκεν αυτην τω κορασιω και το κορασιον εδωκεν αυτην τη μητρι αυτησ ²⁹ και ακουσαντεσ οι μαθηται αυτου ηλθον και ηραν το πτωμα αυτου και εθηκαν αυτο εν μνημειω ³⁰ και συναγονται οι αποστολοι προσ τον ιησουν και απηγγειλαν αυτω παντα και οσα εποιησαν και οσα εδιδαξαν ³¹ και ειπεν αυτοισ δευτε υμεισ αυτοι κατ ιδιαν εισ ερημον τοπον και αναπαυεσθε ολιγον ησαν γαρ οι ερχομενοι και οι υπαγοντεσ πολλοι και ουδε φαγειν ευκαιρουν ³² και απηλθον εισ ερημον τοπον τω πλοιω κατ ιδιαν ³³ και ειδον αυτοουσ υπαγοντασ και επεγνωσαν αυτον πολλοι και πεζη απο πασων των πολεων συνεδραμον εκει και προηλθον αυτοουσ και συνηλθον προσ αυτον ³⁴ και εξελθων ειδεν ο ιηουουσ πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτοισ οτι ησαν ωσ προβατα μη εχοντα ποιμενα

και ηρξατο διδασκειν αυτοουσ πολλα ³⁵ και ηδη ωρασ πολλησ γενομενησ προσελθοντεσ αυτω οι μαθηται αυτου λεγουσιν οτι ερημοσ εστιν ο τοποσ και ηδη ωρα πολλη ³⁶ απολυσον αυτοουσ ινα απελθοντεσ εισ τουσ κυκλω αγρουσ και κωμασ αγορασωσιν εαυτοισ αρτουσ τι γαρ φαγωσιν ουκ εχουσιν ³⁷ ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ δοτε αυτοισ υμεισ φαγειν και λεγουσιν αυτω απελθοντεσ αγορασωμεν δηναριων διακοσιων αρτουσ και δωμεν αυτοισ φαγειν ³⁸ ο δε λεγει αυτοισ ποσουσ αρτουσ εχετε υπαγετε και ιδετε και γνοντεσ λεγουσιν πεντε και δυο ιχθυασ ³⁹ και επεταξεν αυτοισ ανακλιναι παντασ συμποσια συμποσια επι τω χλωρω χορτω ⁴⁰ και ανεπεσον πρασιαι πρασιαι ανα εκατον και ανα πεντηκοντα ⁴¹ και λαβων τουσ πεντε αρτουσ και τουσ δυο ιχθυασ αναβλεψασ εισ τον ουρανον ευλογησεν και κατεκλασεν τουσ αρτουσ και εδιδου τοισ μαθηταισ αυτου ινα παραθωσιν αυτοισ και τουσ δυο ιχθυασ εμερισεν πασιν ⁴² και εφαγον παντεσ και εχορτασθησαν ⁴³ και ηραν κλασματων δωδεκα κοφινουσ πληρεισ και απο των ιχθυων ⁴⁴ και ησαν οι φαγοντεσ τουσ αρτουσ πεντακισχιλιοι ανδρεσ ⁴⁵ και ευθεωσ ηναγκασεν τουσ μαθητασ αυτου εμβηναι εισ το πλοιον και προαγειν εισ το περαν προσ βηθσαιδαν εωσ αυτοσ απολυση τον οχλον ⁴⁶ και αποταξαμενοσ αυτοισ απηλθεν εισ το οροσ προσευξασθαι ⁴⁷ και οψιασ γενομενησ ην το πλοιον εν μεσω της θαλασσησ και αυτοσ μονοσ επι της γησ ⁴⁸ και ειδεν αυτοουσ βασανιζομενουσ εν τω ελαυνειν ην γαρ ο ανεμοσ εναντιοσ αυτοισ και περι τεταρτην φυλακην της νυκτοσ ερχεται προσ αυτοουσ περιπατων επι της θαλασσησ και ηθελεν παρελθειν αυτοουσ ⁴⁹ οι δε ιδοντεσ αυτον περιπατουντα επι της θαλασσησ εδοξαν φαντασμα ειναι και ανεκραξαν ⁵⁰ παντεσ γαρ αυτον ειδον και εταραχθησαν και ευθεωσ ελαλησεν μετ αυτων και λεγει αυτοισ θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε ⁵¹ και ανεβη προσ αυτοουσ εισ το πλοιον και εκοπασεν ο ανεμοσ και λιαν εκπερισσου εν εαυτοισ εξισταντο και εθαυμαζον ⁵² ου γαρ συνηκαν επι τοισ αρτοισ ην γαρ αυτων η καρδια πεπωρωμενη ⁵³ και διαπερασαντεσ ηλθον επι την γην γεννησαρετ και προσωρμισθησαν ⁵⁴ και εξελθοντων αυτων εκ του πλοιου ευθεωσ επιγνοντεσ αυτον ⁵⁵ περιδραμοντεσ ολην την περιχωρον εκεινην ηρξαντο επι τοισ κραββατοισ τουσ κακωσ εχοντασ περιφερειν οπου ηκουον οτι εκει εστιν ⁵⁶ και οπου αν εισεπορευετο εισ κωμασ η πολεισ η αγρουσ εν ταισ αγοραισ ετιθουν τουσ ασθενουντασ και παρεκαλουν αυτον ινα καν του

κρασπεδου του ιματιου αυτου αφωνται και οσοι αν ηπτοντο αυτου εσωζοντο

7

¹ και συναγονται προς αυτον οι φαρισαιοι και τινες των γραμματεων ελθοντες απο ιεροσολυμων ² και ιδοντες τινας των μαθητων αυτου κοιναις χερσιν τουτ εστιν ανιπτοις εσθιοντας αρτουσ εμεμψαντο ³ οι γαρ φαρισαιοι και παντες οι ιουδαιοι εαν μη πυγμη νιψωνται τας χειρας ουκ εσθιουσιν κρατουντες την παραδοσιν των πρεσβυτερων ⁴ και απο αγορας εαν μη βαπτισωνται ουκ εσθιουσιν και αλλα πολλα εστιν α παρελαβον κρατειν βαπτισμουσ ποτηριων και ξεστων και χαλκιων και κλινων ⁵ επειτα επρωτωσιν αυτον οι φαρισαιοι και οι γραμματεισ δια τι οι μαθηται σου ου περιπατουσιν κατα την παραδοσιν των πρεσβυτερων αλλα ανιπτοις χερσιν εσθιουσιν τον αρτον ⁶ ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ οτι καλωσ προεφητευσεν ησαιασ περι υμων των υποκριτων ωσ γεγραπται ουτοσ ο λαοσ τοισ χειλεσιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου ⁷ ματην δε σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιασ ενταλματα ανθρωπων ⁸ αφεντες γαρ την εντολην του θεου κρατειτε την παραδοσιν των ανθρωπων βαπτισμουσ ξεστων και ποτηριων και αλλα παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε ⁹ και ελεγεν αυτοισ καλωσ αθετειτε την εντολην του θεου ινα την παραδοσιν υμων τηρησητε ¹⁰ μωσησ γαρ ειπεν τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω ¹¹ υμεισ δε λεγετε εαν ειπη ανθρωποσ τω πατρι η τη μητρι κορβαν ο εστιν δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθησ ¹² και ουκετι αφιετε αυτον ουδεν ποιησαι τω πατρι αυτου η τη μητρι αυτου ¹³ ακυρουντες τον λογον του θεου τη παραδοσει υμων η παρεδωκατε και παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε ¹⁴ και προσκαλεσαμενοσ παντα τον οχλον ελεγεν αυτοισ ακουετε μου παντες και συνιετε ¹⁵ ουδεν εστιν εξωθεν του ανθρωπου εισπορευομενοσ εισ αυτον ο δυναται αυτον κοινωσαι αλλα τα εκπορευομενα απ αυτου εκεινα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον ¹⁶ ει τισ εχει ωτα ακουειν ακουετω ¹⁷ και οτε εισηλθεν εισ οικον απο του οχλου επηρωτων αυτον οι μαθηται αυτου περι της παραβολησ ¹⁸ και λεγει αυτοισ ουτωσ και υμεισ ασυνετοι εστε ου νοειτε οτι παν το εξωθεν εισπορευομενοσ εισ τον ανθρωπον ου δυναται αυτον κοινωσαι ¹⁹ οτι ουκ εισπορευεται αυτου εισ την καρδιαν αλλ εισ την κοιλιαν και εισ

τον αφεδρωνα εκπορευεται καθαριζον παντα τα βρωματα ²⁰ ελεγεν δε οτι το εκ του ανθρωπου εκπορευομενοσ εκεινο κοινοι τον ανθρωπον ²¹ εσωθεν γαρ εκ της καρδιασ των ανθρωπων οι διαλογισμοι οι κακοι εκπορευονται μοιχειαι πορνειαι φονοι ²² κλοπαι πλεονεξιαι πονηριαι δολοσ ασελγεια οφθαλμοσ πονηροσ βλασφημια υπερηφανια αφροσυνη ²³ παντα ταυτα τα πονηρα εσωθεν εκπορευεται και κοινοι τον ανθρωπον ²⁴ και εκειθεν αναστασ απηλθεν εισ τα μεθορια τυρου και σιδωνοσ και εισελθων εισ οικιαν ουδενα ηθελεν γνωνα και ουκ ηδυνηθη λαθειν ²⁵ ακουσασα γαρ γυνη περι αυτου ησ ειχεν το θυγατριον αυτησ πνευμα ακαθαρτον ελθουσα προσεπεσεν προς τουσ ποδασ αυτου ²⁶ ην δε η γυνη ελληνησ συραφοινικισσα τω γενει και ηρωτα αυτον ινα το δαιμονιον εκβαλη εκ της θυγατροσ αυτησ ²⁷ ο δε ιηουσοσ ειπεν αυτη αφεσ πρωτον χορτασθηναι τα τεκνα ου γαρ καλον εστιν λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοισ κυναριοισ ²⁸ η δε απεκριθη και λεγει αυτω ναι κυριε και γαρ τα κυναρια υποκατω της τραπεζησ εσθιει απο των ψιχιων των παιδιων ²⁹ και ειπεν αυτη δια τουτον τον λογον υπαγε εξεληλυθεν το δαιμονιον εκ της θυγατροσ σου ³⁰ και απελθουσα εισ τον οικον αυτησ ευρεν το δαιμονιον εξεληλυθοσ και την θυγατερα βεβλημενην επι της κλινησ ³¹ και παλιν εξελθων εκ των οριων τυρου και σιδωνοσ ηλθεν προς την θαλασσαν της γαλιλαιασ ανα μεσον των οριων δεκαπολεωσ ³² και φερουσιν αυτω κωφον μογγιλαλον και παρακαλουσιν αυτον ινα επιθη αυτω την χειρα ³³ και απολαβομενοσ αυτον απο του οχλου κατ ιδιαν εβαλεν τουσ δακτυλουσ αυτου εισ τα ωτα αυτου και πτυσασ ηψατο της γλωσσησ αυτου ³⁴ και αναβλεψασ εισ τον ουρανον εστεναξεν και λεγει αυτω εφραθα ο εστιν διανοιχθητι ³⁵ και ευθεωσ διηνοιχθησαν αυτου αι ακοαι και ελυθη ο δεσμοσ της γλωσσησ αυτου και ελαλει ορθωσ ³⁶ και διεστειλατο αυτοισ ινα μηδενι ειπωσιν οσον δε αυτοσ αυτοισ διεστειλετο μαλλον περισσοτερον εκηρυσσον ³⁷ και υπερπερισσωσ εξεπλησσοντο λεγοντες καλωσ παντα πεποιηκεν και τουσ κωφουσ ποιει ακουειν και τουσ αλαλουσ λαλειν

8

¹ εν εκειναισ ταισ ημεραισ παμπολλου οχλου οντοσ και μη εχοντων τι φαγωσιν προσκαλεσαμενοσ ο ιηουσοσ τουσ μαθητασ αυτου λεγει αυτοισ ² σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον

οτι ηδη ημεραι τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν ³ και εαν απολυσω αυτους νηστεισ εισ οικον αυτων εκλυθησονται εν τη οδω τινες γαρ αυτων μακροθεν ηκουσιν ⁴ και απεκριθησαν αυτω οι μαθηται αυτου ποθεν τουτους δυνησεται τισ ωδε χορτασαι αρτων επ ερημιασ ⁵ και επηρωτα αυτους ποσους εχετε αρτους οι δε ειπον επτα ⁶ και παρηγγειλεν τω οχλω αναπεσειν επι της γης και λαβων τους επτα αρτους ευχαριστησας εκλασεν και εδιδου τοις μαθηταισ αυτου ινα παραθωσιν και παρεθηκαν τω οχλω ⁷ και ειχον ιχθυδια ολιγα και ευλογησας ειπεν παραθειναι και αυτα ⁸ εφαγον δε και εχορτασθησαν και ηραν περισσευματα κλασματων επτα σπυριδας ⁹ ησαν δε οι φαγοντες ωσ τετρακιςχιλιοι και απελυσεν αυτους ¹⁰ και ευθεωσ εμβασ εισ το πλοιον μετα των μαθητων αυτου ηλθεν εισ τα μερη δαλμανουθα ¹¹ και εξηλθον οι φαρισαιοι και ηρξαντο συζητειν αυτω ζητουντες παρ αυτου σημειον απο του ουρανου πειραζοντες αυτον ¹² και αναστεναξασ τω πνευματι αυτου λεγει τι η γενεα αυτη σημειον επιζητει αμην λεγω υμιν ει δοθησεται τη γενεα ταυτη σημειον ¹³ και αφεισ αυτους εμβασ παλιν εισ πλοιον απηλθεν εισ το περαν ¹⁴ και επελαθοντο λαβειν αρτους και ει μη ενα αρτον ουκ ειχον μεθ εαυτων εν τω πλοιω ¹⁵ και διεστελλετο αυτοις λεγων ορατε βλεπετε απο της ζυμης των φαρισαιων και της ζυμης ηρωδου ¹⁶ και διελογιζοντο προς αλληλους λεγοντες οτι αρτους ουκ εχομεν ¹⁷ και γνους ο ιησους λεγει αυτοις τι διαλογιζεσθε οτι αρτους ουκ εχετε ουπω νοειτε ουδε συνιετε επι πεπωρωμενην εχετε την καρδιαν υμων ¹⁸ οφθαλμους εχοντες ου βλεπετε και ωτα εχοντες ουκ ακουετε και ου μνημονευετε ¹⁹ οτε τους πεντε αρτους εκλασα εισ τους πεντακιςχιλιους ποσους κοφινους πληρεις κλασματων ηρατε λεγουσιν αυτω δωδεκα ²⁰ οτε δε τους επτα εισ τους τετρακιςχιλιους ποσων σπυριδων πληρωματα κλασματων ηρατε οι δε ειπον επτα ²¹ και ελεγεν αυτοις πως ου συνιετε ²² και ερχεται εισ βηθσαιδαν και φερουσιν αυτω τυφλον και παρακαλουσιν αυτον ινα αυτου αφηται ²³ και επιλαβομενος της χειροσ του τυφλου εξηγαγεν αυτον εξω της κωμης και πτυσασ εισ τα ομματα αυτου επιθεισ τασ χειρας αυτω επηρωτα αυτον ει τι βλεπει ²⁴ και αναβλειψασ ελεγεν βλεπω τους ανθρωπους οτι ωσ δενδρα ορω περιπατουντας ²⁵ ειτα παλιν επεθηκεν τασ χειρας επι τους οφθαλμους

αυτου και εποιησεν αυτον αναβλειψαι και αποκατεσταθη και ενεβλεψεν τηλαυγωσ απαντας ²⁶ και απεστειλεν αυτον εισ τον οικον αυτου λεγων μηδε εισ την κωμην εισελθης μηδε ειπης τινι εν τη κωμη ²⁷ και εξηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου εισ τασ κωμασ καισαρειασ της φιλιππου και εν τη οδω επηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων αυτοις τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι ειναι ²⁸ οι δε απεκριθησαν ιωαννην τον βαπτιστην και αλλοι ηλιαν αλλοι δε ενα των προφητων ²⁹ και αυτος λεγει αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι αποκριθεισ δε ο πετροσ λεγει αυτω συ ει ο χριστος ³⁰ και επετιμησεν αυτοις ινα μηдени λεγωσιν περι αυτου ³¹ και ηρξατο διδασκειν αυτους οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και των αρχιερων και των γραμματεων και αποκτανθηναι και μετα τρεις ημερασ αναστηναι ³² και παρρησια τον λογον ελαλει και προσλαβομενος αυτον ο πετροσ ηρξατο επιτιμαν αυτω ³³ ο δε επιστραφεισ και ιδων τους μαθητας αυτου επετιμησεν τω πετρω λεγων υπαγε οπισω μου σατανα οτι ου φρονεισ τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων ³⁴ και προσκαλεσαμενος τον οχλον συν τοις μαθηταισ αυτου ειπεν αυτοις οστισ θελει οπισω μου ακολουθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι ³⁵ οσ γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην οσ δ αν απολεση την εαυτου ψυχην ενεκεν εμου και του ευαγγελιου ουτος σωσει αυτην ³⁶ τι γαρ ωφελησει ανθρωπον εαν κερδηση τον κοσμον ολον και ζημιωθη την ψυχην αυτου ³⁷ η τι δωσει ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου ³⁸ οσ γαρ εαν επαισχυνθη με και τους εμους λογους εν τη γενεα ταυτη τη μοιχαλιδι και αμαρτωλω και ο υιος του ανθρωπου επαισχυνθησεται αυτον οταν ελθη εν τη δοξη του πατροσ αυτου μετα των αγγελων των αγιων

9

¹ και ελεγεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι εισιν τινες των ωδε εστηκοτων οιτινες ου μη γευσωνται θανατου εωσ αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου εληλυθυιαν εν δυναμει ² και μεθ ημερασ εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και τον ιακωβον και ιωαννην και αναφερει αυτους εισ οροσ υψηλον κατ ιδιαν μονους και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων ³ και τα ιματια αυτου εγενοντο στιλβοντα λευκα λιαν ωσ χιων οια γναφευσ επι της γης ου δυναται λευκαναι ⁴ και ωφθη αυτοις

ηλιασ συν μωση και ησαν συλλαλουντες τω ιησου ⁵ και αποκριθεις ο πετρος λεγει τω ιησου ραββι καλον εστιν ημασ ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνασ τρεις σοι μιαν και μωση μιαν και ηλια μιαν ⁶ ου γαρ ηδει τι λαλησει ησαν γαρ εκφοβοι ⁷ και εγενετο νεφελη επισκιαζουσα αυτοισ και ηλθεν φωνη εκ της νεφελησ ουτοσ εστιν ο υιοσ μου ο αγαπητοσ αυτου ακουετε ⁸ και εξαπινα περιβλεψαμενοι ουκετι ουδενα ειδον αλλα τον ιησουν μονον μεθ εαυτων ⁹ καταβαινοντων δε αυτων απο του ορουσ διεστειλατο αυτοισ ινα μηδενι διηγησωνται α ειδον ει μη οταν ο υιοσ του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη ¹⁰ και τον λογον εκρατησαν προσ εαυτουσ συζητουντες τι εστιν το εκ νεκρων αναστηναι ¹¹ και επηρωτων αυτον λεγοντες οτι λεγουσιν οι γραμματεισ οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον ¹² ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοισ ηλιασ μεν ελθων πρωτον αποκαθιστα παντα και πωσ γεγραπται επι τον υιον του ανθρωπου ινα πολλα παθη και εξουδενωθη ¹³ αλλα λεγω υμιν οτι και ηλιασ εληλυθεν και εποιησαν αυτω οσα ηθελησαν καθωσ γεγραπται επ αυτον ¹⁴ και ελθων προσ τουσ μαθητασ ειδεν οχλον πολυν περι αυτουσ και γραμματεισ συζητουντασ αυτοισ ¹⁵ και ευθεωσ πασ ο οχλοσ ιδων αυτον εξεθαμβηθη και προστρεχοντες ησπαζοντο αυτον ¹⁶ και επηρωτησεν τουσ γραμματεισ τι συζητειτε προσ αυτουσ ¹⁷ και αποκριθεις εις εκ του οχλου ειπεν διδασκαλε ηνεγκα τον υιον μου προσ σε εχοντα πνευμα αλαλον ¹⁸ και οπου αν αυτον καταλαβη ρησσει αυτον και αφριζει και τριζει τουσ οδοντασ αυτου και ξηραινεται και ειπον τοισ μαθηταισ σου ινα αυτο εκβαλωσιν και ουκ ισχυσαν ¹⁹ ο δε αποκριθεις αυτω λεγει ω γενεα απιστοσ εωσ ποτε προσ υμασ εσομαι εωσ ποτε ανεξομαι υμων φερετε αυτον προσ με ²⁰ και ηνεγκαν αυτον προσ αυτον και ιδων αυτον ευθεωσ το πνευμα εσπαραξεν αυτον και πεσων επι της γησ εκυλιετο αφριζων ²¹ και επηρωτησεν τον πατερα αυτου ποσοσ χρονοσ εστιν ωσ τουτο γεγονεν αυτω ο δε ειπεν παιδιοθεν ²² και πολλακισ αυτον και εις το πυρ εβαλεν και εις υδατα ινα απολεση αυτον αλλ ει τι δυνασαι βοηθησον ημιν σπλαγχνισθεισ εφ ημασ ²³ ο δε ιησουσ ειπεν αυτω το ει δυνασαι πιστευσαι παντα δυνατα τω πιστευοντι ²⁴ και ευθεωσ κραξασ ο πατηρ του παιδιου μετα δακρυων ελεγεν πιστευω κυριε βοηθει μου τη απιστια ²⁵ ιδων δε ο ιησουσ οτι επισυντρεχει οχλοσ επετιμησεν τω πνευματι τω ακαθαρτω λεγων αυτω το πνευμα το αλαλον

και κωφον εγω σοι επιτασσω εξελθε εξ αυτου και μηκετι εισελθησ εις αυτον ²⁶ και κραξαν και πολλα σπαραξαν αυτον εξηλθεν και εγενετο ωσει νεκροσ ωστε πολλουσ λεγειν οτι απεθανεν ²⁷ ο δε ιησουσ κρατησασ αυτον της χειροσ ηγειρεν αυτον και ανεστη ²⁸ και εισελθοντα αυτον εις οικον οι μαθηται αυτου επηρωτων αυτον κατ ιδιαν οτι ημεισ ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο ²⁹ και ειπεν αυτοισ τουτο το γενοσ εν ουδενι δυναται εξελθειν ει μη εν προσευχη και νηστεια ³⁰ και εκειθεν εξελθοντες παρεπορευοντο δια της γαλιλαιασ και ουκ ηθελεν ινα τισ γνω ³¹ εδιδασκεν γαρ τουσ μαθητασ αυτου και ελεγεν αυτοισ οτι ο υιοσ του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρασ ανθρωπων και αποκτενουσιν αυτον και αποκτανθεισ τη τριτη ημερα αναστησεται ³² οι δε ηγνοουν το ρημα και εφοβουντο αυτον επερωτησαι ³³ και ηλθεν εις καπερναουμ και εν τη οικια γενομενοσ επηρωτα αυτουσ τι εν τη οδω προσ εαυτουσ διελογιζεσθε ³⁴ οι δε εσιωπων προσ αλληλουσ γαρ διελεχθησαν εν τη οδω τισ μειζων ³⁵ και καθισασ εφωνησεν τουσ δωδεκα και λεγει αυτοισ ει τισ θελει πρωτοσ ειναι εσται παντων εσχατοσ και παντων διακονοσ ³⁶ και λαβων παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων και εναγκαλισαμενοσ αυτο ειπεν αυτοισ ³⁷ οσ εαν εν των τοιουτων παιδιων δεξηται επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και οσ εαν εμε δεξηται ουκ εμε δεχεται αλλα τον αποστειλαντα με ³⁸ απεκριθη δε αυτω ιωαννησ λεγων διδασκαλε ειδομεν τινα τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια οσ ουκ ακολουθει ημιν και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ ακολουθει ημιν ³⁹ ο δε ιησουσ ειπεν μη κωλυετε αυτον ουδεισ γαρ εστιν οσ ποιησει δυναμιν επι τω ονοματι μου και δυνησεται ταχυ κακολογησαι με ⁴⁰ οσ γαρ ουκ εστιν καθ υμων υπερ υμων εστιν ⁴¹ οσ γαρ αν ποτιση υμασ ποτηριον υδατοσ εν ονοματι μου οτι χριστου εστε αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου ⁴² και οσ εαν σκανδαλιση ενα των μικρων των πιστευοντων εις εμε καλον εστιν αυτω μαλλον ει περικειται λιθοσ μυλικοσ περι τον τραχηλον αυτου και βεβληται εις την θαλασσαν ⁴³ και εαν σκανδαλιζη σε η χειρ σου αποκοψον αυτην καλον σοι εστιν κυλλον εις την ζωην εισελθειν η τασ δυο χειρασ εχοντα απελθειν εις την γεενναν εις το πυρ το αβεστον ⁴⁴ οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται ⁴⁵ και εαν ο πουσ σου σκανδαλιζη σε αποκοψον αυτον καλον εστιν σοι εισελθειν εις την ζωην χωλον η τουσ δυο ποδασ εχοντα

βληθηναι εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον ⁴⁶ οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται ⁴⁷ και εαν ο οφθαλμος σου σκανδαλιζη σε εκβαλε αυτον καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν του πυρος ⁴⁸ οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται ⁴⁹ πασ γαρ πυρι αλισθησεται και πασα θυσια αλι αλισθησεται ⁵⁰ καλον το αλας εαν δε το αλας αναλον γενηται εν τινι αυτο αρτυσετε εχετε εν εαυτοις αλας και ειρηνευετε εν αλληλοις

10

¹ κακειθεν αναστας ερχεται εις τα ορια της ιουδαιας δια του περαν του ιορδανου και συμπορευονται παλιν οχλοι προς αυτον και ως ειωθει παλιν εδιδασκεν αυτους ² και προσελθοντες φαρισαιοι επηρωτησαν αυτον ει εξεστιν ανδρι γυναικα απολυσαι πειραζοντες αυτον ³ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις τι υμιν ενετειλατο μωσις ⁴ οι δε ειπον μωσις επετρεψεν βιβλιον αποστασιου γραψαι και απολυσαι ⁵ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις προς την σκληροκαρδιαν υμων εγραψεν υμιν την εντολην ταυτην ⁶ απο δε αρχης κτισεωσ αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους ο θεος ⁷ ενεκεν τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα και προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου ⁸ και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα μια σαρξ ⁹ ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζετω ¹⁰ και εν τη οικια παλιν οι μαθηται αυτου περι του αυτου επηρωτησαν αυτον ¹¹ και λεγει αυτοις ος εαν απολυση την γυναικα αυτου και γαμηση αλλην μοιχαται επ αυτην ¹² και εαν γυνη απολυση τον ανδρα αυτησ και γαμηθη αλλω μοιχαται ¹³ και προσεφερον αυτω παιδια ινα αφηται αυτων οι δε μαθηται επετιμων τοις προσφερουσιν ¹⁴ ιδων δε ο ιησους ηγανακτησεν και ειπεν αυτοις αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου ¹⁵ αμην λεγω υμιν ος εαν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον ου μη εισελθη εις αυτην ¹⁶ και εναγκαλισαμενος αυτα τιθεισ τας χειρας επ αυτα ευλογει αυτα ¹⁷ και εκπορευομενου αυτου εις οδον προσδραμων εις και γονυπετησας αυτον επηρωτα αυτον διδασκαλε αγαθε τι ποιησω ινα ζων αιωνιον κληρονομησω ¹⁸ ο δε ιησους ειπεν αυτω τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος ¹⁹ τας εντολας οιδας μη μοιχευσης

μη φονευσης μη κλεψης μη ψευδομαρτυρησης μη αποστερησης τιμα τον πατερα σου και την μητερα ²⁰ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτω διδασκαλε ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου ²¹ ο δε ιησους εμβλεψας αυτω ηγαπησεν αυτον και ειπεν αυτω εν σοι υστερει υπαγε οσα εχεις πωλησον και δος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι αρσεν τον σταυρον ²² ο δε στυγνασας επι τω λογω απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα ²³ και περιβλεψαμενος ο ιησους λεγει τοις μαθηταις αυτου πως δυσκολωσ οι τα χρηματα εχοντες εις την βασιλειαν του θεου εισελευσονται ²⁴ οι δε μαθηται εθαμβουντο επι τοις λογοις αυτου ο δε ιησους παλιν αποκριθεις λεγει αυτοις τεκνα πως δυσκολον εστιν τους πεποιθοτας επι χρημασιν εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν ²⁵ ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια της τρυμαλιασ της ραφιδος εισελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν ²⁶ οι δε περισσως εξεπλησσαντο λεγοντες προς εαυτους και τις δυναται σωθηναι ²⁷ εμβλεψας δε αυτοις ο ιησους λεγει παρα ανθρωποις αδυνατον αλλ ου παρα θεω παντα γαρ δυνατα εστιν παρα τω θεω ²⁸ ηρξατο ο πετροσ λεγειν αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι ²⁹ αποκριθεις ο ιησους ειπεν αμην λεγω υμιν ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η αδελφους η αδελφασ η πατερα η μητερα η γυναικα η τεκνα η αγρους ενεκεν εμου και ενεκεν του ευαγγελιου ³⁰ εαν μη λαβη εκατονταπλασιονα νυν εν τω καιρω τουτω οικιασ και αδελφους και αδελφασ και μητερας και τεκνα και αγρους μετα διωγμων και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζων αιωνιον ³¹ πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι ³² ησαν δε εν τη οδω αναβαινοντες εις ιεροσολυμα και ην προαγων αυτους ο ιησους και εθαμβουντο και ακολουθουντες εφοβουντο και παραλαβων παλιν τους δωδεκα ηρξατο αυτοις λεγειν τα μελλοντα αυτω συμβαινειν ³³ οτι ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιοσ του ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον θανατω και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν ³⁴ και εμπαιξουσιν αυτω και μαστιγωσουσιν αυτον και εμπτυσουσιν αυτω και αποκτενουσιν αυτον και τη τριτη ημερα αναστησεται ³⁵ και προσπορευονται αυτω ιακωβος και ιωαννης οι υιοι ζεβεδαιου λεγοντες διδασκαλε θελομεν ινα ο εαν αιτησωμεν ποιησης ημιν ³⁶ ο δε ειπεν αυτοις τι θελετε ποιησαι με υμιν ³⁷ οι δε ειπον

αυτω δος ημιν ινα εισ εκ δεξιων σου και εισ εξ ευωνυμων σου καθισωμεν εν τη δοξη σου ³⁸ ο δε ιησους ειπεν αυτοις ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πειν το ποτηριον ο εγω πινω και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι ³⁹ οι δε ειπον αυτω δυναμεθα ο δε ιησους ειπεν αυτοις το μεν ποτηριον ο εγω πινω πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθε ⁴⁰ το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οιοι ητοιμασται ⁴¹ και ακουσαντες οι δεκα ηρξαντο αγανακτειν περι ιακωβου και ιωαννου ⁴² ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτους λεγει αυτοις οιδατε οτι οι δοκουντες αρχειν των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι αυτων κατεξουσιαζουσιν αυτων ⁴³ ουχ ουτως δε εσται εν υμιν αλλ ος εαν θελη γενεσθαι μεγας εν υμιν εσται υμων διακονος ⁴⁴ και ος εαν θελη υμων γενεσθαι πρωτος εσται παντων δουλος ⁴⁵ και γαρ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων ⁴⁶ και ερχονται εισ ιεριχω και εκπορευομενου αυτου απο ιεριχω και των μαθητων αυτου και οχλου ικανου υιοσ τιμαίου βαρτιμαίου ο τυφλος εκαθητο παρα την οδον προσαιτων ⁴⁷ και ακουσας οτι ιησους ο ναζωραιος εστιν ηρξατο κραζειν και λεγειν ο υιος δαυιδ ιησου ελεησον με ⁴⁸ και επετιμων αυτω πολλοι ινα σιωπηση ο δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαυιδ ελεησον με ⁴⁹ και στας ο ιησους ειπεν αυτον φωνηθηναι και φωνουσιν τον τυφλον λεγοντες αυτω θαρσει εγειραι φωνει σε ⁵⁰ ο δε αποβαλων το ιματιον αυτου αναστας ηλθεν προσ τον ιησουν ⁵¹ και αποκριθεις λεγει αυτω ο ιησους τι θελεις ποιησω σοι ο δε τυφλος ειπεν αυτω ραββουνι ινα αναβλεψω ⁵² ο δε ιησους ειπεν αυτω υπαγε η πιστις σου σεσωκεν σε και ευθεως ανεβλεψεν και ηκολουθει τω ιησου εν τη οδω

11

¹ και οτε εγγιζουσιν εισ ιερουσαλημ εισ βηθσφαγη και βηθανιαν προσ το ορος των ελαιων αποστελλει δυο των μαθητων αυτου ² και λεγει αυτοις υπαγετε εισ την κωμην την κατεναντι υμων και ευθεως εισπορευομενοι εισ αυτην ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις ανθρωπων κεκαθικεν λυσαντες αυτον αγαγετε ³ και εαν τις υμιν ειπη τι ποιεите τουτο ειπατε οτι ο κυριος αυτου χρεϊαν εχει και ευθεως αυτον αποστελλει ωδε ⁴ απηλθον δε και ευρον πωλον δεδεμενον προσ την θυραν εξω επι του αμφοδου και λουσιν αυτον ⁵ και τινες των εκει

εστηκοτων ελεγον αυτοις τι ποιεите λυοντες τον πωλον ⁶ οι δε ειπον αυτοις καθως ενετειλατο ο ιησους και αφηκαν αυτους ⁷ και ηγαγον τον πωλον προσ τον ιησουν και επεβαλον αυτω τα ιματια αυτων και εκαθισεν επ αυτω ⁸ πολλοι δε τα ιματια αυτων εστρωσαν εισ την οδον αλλοι δε στοιβαδας εκοπτον εκ των δενδρων και εστρωννυον εισ την οδον ⁹ και οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου ¹⁰ ευλογημενη η ερχομενη βασιλεια εν ονοματι κυριου του πατροσ ημων δαυιδ ωσαννα εν τοις υψιστοις ¹¹ και εισηλθεν εισ ιεροσολυμα ο ιησους και εισ το ιερον και περιβλεψαμενος παντα οψιασ ηδη ουσης της ωρας εξηλθεν εισ βηθανιαν μετα των δωδεκα ¹² και τη επαυριον εξελθοντων αυτων απο βηθανιασ επεινασεν ¹³ και ιδων συκην μακροθεν εχουσαν φυλλα ηλθεν ει αρα ευρησει τι εν αυτη και ελθων επ αυτην ουδεν ευρεν ει μη φυλλα ου γαρ ην καιρος συκων ¹⁴ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτη μηκετι εκ σου εισ τον αιωνα μηδεις καρπον φαγοι και ηκουον οι μαθηται αυτου ¹⁵ και ερχονται εισ ιεροσολυμα και εισελθων ο ιησους εισ το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τουσ πωλουντας και αγοραζοντας εν τω ιερω και τασ τραπεζασ των κολλυβιστων και τασ καθεδρασ των πωλουντων τασ περιστερας κατεστρεψεν ¹⁶ και ουκ ηφιεν ινα τις διενεγκη σκευος δια του ιερου ¹⁷ και εδιδασκεν λεγων αυτοις ου γεγραπται οτι ο οικος μου οικος προσευχης κληθησεται πασιν τοις εθνεσιν υμεις δε εποιησατε αυτον σπηλαιον ληστων ¹⁸ και ηκουσαν οι γραμματεισ και οι αρχιερεισ και εζητουν πως αυτον απολεσωσιν εφοβουντο γαρ αυτον οτι πασ ο οχλος εξεπλησσετο επι τη διδαχη αυτου ¹⁹ και οτε οψε εγενετο εξεπορευετο εξω της πολεωσ ²⁰ και πρωι παραπορευομενοι ειδον την συκην εξηραμμενην εκ ριζων ²¹ και αναμνησθεις ο πετροσ λεγει αυτω ραββι ιδε η συκη ην κατηρασω εξηρανται ²² και αποκριθεις ο ιησους λεγει αυτοις εχετε πιστιν θεου ²³ αμην γαρ λεγω υμιν οτι ος αν ειπη τω ορει τουτω αρθητι και βληθητι εισ την θαλασσαν και μη διακριθη εν τη καρδια αυτου αλλα πιστευση οτι α λεγει γινεται εσται αυτω ο εαν ειπη ²⁴ δια τουτου λεγω υμιν παντα οσα αν προσευχομενοι αιτησθε πιστευετε οτι λαμβανετε και εσται υμιν ²⁵ και οταν στηκητε προσευχομενοι αφιετε ει τι εχετε κατα τινος ινα και ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφη υμιν τα παραπτωματα υμων ²⁶ ει δε υμεις ουκ αφιετε ουδε ο πατηρ υμων ο εν τοις

ουρανοιοσ αφησει τα παραπτωματα υμων ²⁷ και ερχονται παλιν εις ιεροσολυμα και εν τω ιερω περιπατουντοσ αυτου ερχονται προσ αυτον οι αρχιεριοσ και οι γραμματεισ και οι πρεσβυτεροι ²⁸ και λεγουσιν αυτω εν ποια εξουσια ταυτα ποιεισ και τισ σοι την εξουσιαν ταυτην εδωκεν ινα ταυτα ποιησ ²⁹ ο δε ιησουσ αποκριθεισ ειπεν αυτοιοσ επερωτησω υμασ και εγω ενα λογον και αποκριθητε μοι και ερω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω ³⁰ το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων αποκριθητε μοι ³¹ και ελογιζοντο προσ εαυτουσ λεγοντεσ εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι ουν ουκ επιστευσατε αυτω ³² αλλ ειπωμεν εξ ανθρωπων εφοβουντο τον λαον απαντεσ γαρ ειχον τον ιωαννην οτι οντωσ προφητησ ην ³³ και αποκριθεντεσ λεγουσιν τω ιησου ουκ οίδαμεν και ο ιησουσ αποκριθεισ λεγει αυτοιοσ ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

12

¹ και ηρξατο αυτοιοσ εν παραβολαιοσ λεγειν αμπελωνα εφυτευσεν ανθρωποσ και περιεθηκεν φραγμασ και ωρυξεν υποληνιον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδото αυτον γεωργοιοσ και απεδημησεν ² και απεστειλεν προσ τουσ γεωργοιοσ τω καιρω δουλον ινα παρα των γεωργων λαβη απο του καρπου του αμπελωνοσ ³ οι δε λαβοντεσ αυτον εδειραν και απεστειλαν κενον ⁴ και παλιν απεστειλεν προσ αυτουσ αλλον δουλον κακεινον λιθοβολησαντεσ εκεφαλαιωσαν και απεστειλαν ητιμωμενον ⁵ και παλιν αλλον απεστειλεν κακεινον απεκτειναν και πολλουσ αλλουσ τουσ μεν δερωντεσ τουσ δε αποκτενοντεσ ⁶ ετι ουν ενα υιον εχων αγαπητον αυτου απεστειλεν και αυτον προσ αυτουσ εσχατον λεγων οτι εντραπησονται τον υιον μου ⁷ εκεινοι δε οι γεωργοι ειπον προσ εαυτουσ οτι ουτοσ εστιν ο κληρονομοσ δευτε αποκτεινωμεν αυτον και ημων εσται η κληρονομια ⁸ και λαβοντεσ αυτον απεκτειναν και εξεβαλον εξω του αμπελωνοσ ⁹ τι ουν ποιησει ο κυριοσ του αμπελωνοσ ελευσεται και απολεσει τουσ γεωργοιοσ και δωσει τον αμπελωνα αλλοιοσ ¹⁰ ουδε την γραφην ταυτην ανεγνωτε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντεσ ουτοσ εγενηθη εις κεφαλην γωνιασ ¹¹ παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοιοσ ημων ¹² και εξητουν αυτον κρατησαι και εφοβηθησαν τον οχλον εγνωσαν γαρ οτι προσ αυτουσ την παραβολην ειπεν και αφεντεσ αυτον απηληθον

¹³ και αποστελλουσιν προσ αυτον τινασ των φαρισαιων και των ηρωδιανων ινα αυτον αρευσωσιν λογω ¹⁴ οι δε ελθοντεσ λεγουσιν αυτω διδασκαλε οίδαμεν οτι αληθησ ει και ου μελει σοι περι ουδενοσ ου γαρ βλεπεισ εις προσωπον ανθρωπων αλλ επ αληθειασ την οδον του θεου διδασκεισ εξεστιν κησον καισαρι δουναι η ου ¹⁵ δωμεν η μη δωμεν ο δε ειδωσ αυτων την υποκρισιν ειπεν αυτοιοσ τι με πειραζετε φερετε μοι δηναριον ινα ιδω ¹⁶ οι δε ηνεγκαν και λεγει αυτοιοσ τινοσ η εικων αυτη και η επιγραφη οι δε ειπον αυτω καισαροσ ¹⁷ και αποκριθεισ ο ιησουσ ειπεν αυτοιοσ αποδοτε τα καισαροσ καισαρι και τα του θεου τω θεω και εθαυμασαν επ αυτω ¹⁸ και ερχονται σαδδουκαιοι προσ αυτον οιτινεσ λεγουσιν αναστασιν μη εινα και επηρωτησαν αυτον λεγοντεσ ¹⁹ διδασκαλε μωσησ εγραψεν ημιν οτι εαν τινοσ αδελφοσ αποθανη και καταλιπη γυναικα και τεκνα μη αφη ινα λαβη ο αδελφοσ αυτου την γυναικα αυτου και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου ²⁰ επτα αδελφοι ησαν και ο πρωτοσ ελαβεν γυναικα και αποθνησκων ουκ αφηκεν σπερμα ²¹ και ο δευτεροσ ελαβεν αυτην και απεθανεν και ουδε αυτοσ αφηκεν σπερμα και ο τριτοσ ωσαυτωσ ²² και ελαβον αυτην οι επτα και ουκ αφηκαν σπερμα εσχατη παντων απεθανεν και η γυνη ²³ εν τη αναστασει οταν αναστωσιν τινοσ αυτων εσται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα ²⁴ και αποκριθεισ ο ιησουσ ειπεν αυτοιοσ ου δια τουτο πλανασθε μη ειδοτεσ τασ γραφασ μηδε την δυναμιν του θεου ²⁵ οταν γαρ εκ νεκρων αναστωσιν ουτε γαμουσιν ουτε γαμισκονται αλλ εισιν ωσ αγγελοιοσ οι εν τοιοσ ουρανοιοσ ²⁶ περι δε των νεκρων οτι εγειρονται ουκ ανεγνωτε εν τη βιβλω μωσεωσ επι του βατου ωσ ειπεν αυτω ο θεοσ λεγων εγω ο θεοσ αβρααμ και ο θεοσ ισαακ και ο θεοσ ιακωβ ²⁷ ουκ εστιν ο θεοσ νεκρων αλλα θεοσ ζωντων υμεισ ουν πολυ πλανασθε ²⁸ και προσελθων εις των γραμματεων ακουσασ αυτων συζητουντων ειδωσ οτι καλωσ αυτοιοσ απεκριθη επηρωτησεν αυτον ποια εστιν πρωτη παντων εντολη ²⁹ ο δε ιησουσ απεκριθη αυτω οτι πρωτη παντων των εντολων ακουε ισραηλ κυριοσ ο θεοσ ημων κυριοσ εις εστιν ³⁰ και αγαπησεισ κυριον τον θεον σου εξ ολησ της καρδιασ σου και εξ ολησ της ψυχης σου και εξ ολησ της διανοιασ σου και εξ ολησ της ισχυοσ σου αυτη πρωτη εντολη ³¹ και δευτερα ομοια αυτη αγαπησεισ τον πλησιον σου ωσ σεαυτον μειζων τουτων αλλη εντολη ουκ εστιν ³² και ειπεν αυτω ο γραμματεωσ

καλως διδασκαλε επ αληθειας ειπασ οτι εις εστιν και ουκ εστιν αλλος πλην αυτου ³³ και το αγαπαν αυτον εξ ολησ της καρδιασ και εξ ολησ της συνεσεωσ και εξ ολησ της ψυχης και εξ ολησ της ισχυοσ και το αγαπαν τον πλησιον ωσ εαυτον πλειον εστιν παντων των ολοκαυτωματων και θυσιων ³⁴ και ο ιησους ιδων αυτον οτι νουνεχωσ απεκριθη ειπεν αυτω ου μακραν ει απο της βασιλειασ του θεου και ουδεις ουκετι ετολμα αυτον επερωτησαι ³⁵ και αποκριθεις ο ιησους ελεγεν διδασκων εν τω ιερω πως λεγουσιν οι γραμματεισ οτι ο χριστοσ υιοσ εστιν δαυιδ ³⁶ αυτοσ γαρ δαυιδ ειπεν εν πνευματι αγιω λεγει ο κυριοσ τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εωσ αν θω τουσ εχθρουσ σου υποποδιον των ποδων σου ³⁷ αυτοσ ουν δαυιδ λεγει αυτον κυριον και ποθεν υιοσ αυτου εστιν και ο πολυσ οχλοσ ηκουεν αυτου ηδεωσ ³⁸ και ελεγεν αυτοισ εν τη διδαχη αυτου βλεπετε απο των γραμματεων των θελοντων εν στολαισ περιπατειν και ασπασμουσ εν ταισ αγοραισ ³⁹ και πρωτοκαθεδριασ εν ταισ συναγωγαισ και πρωτοκλισιασ εν τοισ δειπνοισ ⁴⁰ οι κατεσθιοντεσ τασ οικιασ των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι ουτοι ληφονται περισσοτερον κριμα ⁴¹ και καθισασ ο ιησους κατεναντι του γαζοφυλακιου εθεωρει πως ο οχλοσ βαλλει χαλκον εις το γαζοφυλακιον και πολλοι πλουσιοι εβαλλον πολλα ⁴² και ελθουσα μια χηρα πτωχη εβαλεν λεπτα δυο ο εστιν κοδραντησ ⁴³ και προσκαλεσαμενοσ τουσ μαθητασ αυτου λεγει αυτοισ αμην λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλειον παντων βεβληκεν των βαλλοντων εις το γαζοφυλακιον ⁴⁴ παντεσ γαρ εκ του περισσευοντοσ αυτοισ εβαλον αυτη δε εκ της υστερησεωσ αυτησ παντα οσα ειχεν εβαλεν ολον τον βιον αυτησ

13

¹ και εκπορευομενου αυτου εκ του ιερου λεγει αυτω εις των μαθητων αυτου διδασκαλε ιδε ποταποι λιθοι και ποταπαι οικοδομαι ² και ο ιησους αποκριθεις ειπεν αυτω βλεπεισ ταυτασ τασ μεγαλασ οικοδομασ ου μη αφεθη λιθοσ επι λιθω οσ ου μη καταλυθη ³ και καθημενου αυτου εις το οροσ των ελαιων κατεναντι του ιερου επηρωτων αυτον κατ ιδιαν πετροσ και ιακωβοσ και ιωαννησ και ανδρεασ ⁴ ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη παντα ταυτα συντελεισθαι ⁵ ο δε ιησους αποκριθεις αυτοισ ηρξατο λεγειν βλεπετε μη τισ υμασ πλανηση ⁶ πολλοι γαρ ελευσονται

επι τω ονοματι μου λεγοντεσ οτι εγω ειμι και πολλουσ πλανησουσιν ⁷ οταν δε ακουσητε πολεμουσ και ακοασ πολεμων μη θροεισθε δει γαρ γενεσθαι αλλ ουπω το τελοσ ⁸ εγερθησεται γαρ εθνοσ επι εθνοσ και βασιλεια επι βασιλειαν και εσονται σεισμοι κατα τοπουσ και εσονται λιμοι και ταραχαι αρχαι ωδινων ταυτα ⁹ βλεπετε δε υμεισ εαυτουσ παραδωσουσιν γαρ υμασ εις συνεδρια και εις συναγωγασ δαρησεσθε και επι ηγεμονων και βασιλεων σταθησεσθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοισ ¹⁰ και εις παντα τα εθνη δει πρωτον κηρυχθηναι το ευαγγελιον ¹¹ οταν δε αγαγωσιν υμασ παραδιδοντεσ μη προμεριμνατε τι λαλησητε μηδε μελετατε αλλ ο εαν δοθη υμιν εν εκεινη τη ωρα τουτο λαλειτε ου γαρ εστε υμεισ οι λαλουντεσ αλλα το πνευμα το αγιον ¹² παραδωσει δε αδελφοσ αδελφον εις θανατον και πατηρ τεκνον και επανασθησονται τεκνα επι γονεισ και θανατωσουσιν αυτοουσ ¹³ και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινασ εις τελοσ ουτοσ σωθησεται ¹⁴ οταν δε ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεωσ το ρηθεν υπο δανιηλ του προφητου εστωσ οπου ου δει ο αναγινωσκων νοειτω τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εις τα ορη ¹⁵ ο δε επι του δωματοσ μη καταβατω εις την οικιαν μηδε εισελθητω αραι τι εκ της οικιασ αυτου ¹⁶ και ο εις τον αγρον ων μη επιστρεψατω εις τα οπισω αραι το ιματιον αυτου ¹⁷ ουαι δε ταισ εν γαστρι εχουσαισ και ταισ θηλαζουσαισ εν εκειναισ ταισ ημεραισ ¹⁸ προσευχεσθε δε ινα μη γενηται η φυγη υμων χειμωνοσ ¹⁹ εσονται γαρ αι ημεραι εκειναι θλιψιοσ οια ου γεγονεν τοιαυτη απ αρχησ κτισεωσ ησ εκτισεν ο θεοσ εωσ του νυν και ου μη γενηται ²⁰ και ει μη κυριοσ εκολοβωσεν τασ ημερασ ουκ αν εσωθη πασα σαρξ αλλα δια τουσ εκλεκτουσ ουσ εξελεξατο εκολοβωσεν τασ ημερασ ²¹ τοτε εαν τισ υμιν ειπη ιδου ωδε ο χριστοσ η ιδου εκει μη πιστευετε ²² εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια και τερατα προσ το αποπλαναν ει δυνατον και τουσ εκλεκτουσ ²³ υμεισ δε βλεπετε ιδου προειρηκα υμιν παντα ²⁴ αλλ εν εκειναισ ταισ ημεραισ μετα την θλιψιν εκεινην ο ηλιοσ σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγοσ αυτησ ²⁵ και οι αστερεσ του ουρανου εσονται εκπιπτοντεσ και αι δυναμεισ αι εν τοισ ουρανοισ σαλευθησονται ²⁶ και τοτε οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελαισ μετα δυναμεωσ πολλησ και δοξησ ²⁷ και τοτε αποστελει τουσ αγγελουσ αυτου και επισυναξει τουσ εκλεκτουσ αυτου

εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρου γης εως ακρου ουρανου ²⁸ απο δε της συκης μαθετε την παραβολην οταν αυτης ηδη ο κλαδος απαλος γενηται και εκφυη τα φυλλα γινωσκετε οτι εγγυσ το θερος εστιν ²⁹ ουτως και υμεις οταν ταυτα ιδητε γινομενα γινωσκετε οτι εγγυσ εστιν επι θυραις ³⁰ αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη μεχρι ου παντα ταυτα γενηται ³¹ ο ουρανος και η γη παρελευσεται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν ³² περι δε της ημερας εκεινης η ωρας ουδεις οιδεν ουδε οι αγγελοι οι εν ουρανω ουδε ο υιος ει μη ο πατηρ ³³ βλεπετε αγρυπνειτε και προσευχεσθε ουκ οιδατε γαρ ποτε ο καιρος εστιν ³⁴ ως ανθρωπος αποδημος αφεισ την οικιαν αυτου και δουσ τοις δουλοις αυτου την εξουσιαν και εκαστω το εργον αυτου και τω θυρωρω ενετειλατο ινα γρηγορη ³⁵ γρηγορειτε ουν ουκ οιδατε γαρ ποτε ο κυριος της οικιας ερχεται οψε η μεσονυκτιου η αλεκτοροφωνιας η πρωι ³⁶ μη ελθων εξαιφνης ευρη υμας καθευδοντας ³⁷ α δε υμιν λεγω πασιν λεγω γρηγορειτε

14

¹ ην δε το πασχα και τα αζυμα μετα δυο ημερας και εξητουν οι αρχιερεις και οι γραμματεις πως αυτον εν δολω κρατησαντες αποκτεινωσιν ² ελεγον δε μη εν τη εορτη μηποτε θορυβος εσται του λαου ³ και οντος αυτου εν βηθανια εν τη οικια σιμωνος του λεπρου κατακειμενου αυτου ηλθεν γυνη εχουσα αλαβαστρον μυρου ναρδου πιστικης πολυτελους και συντριψασα το αλαβαστρον κατεχεεν αυτου κατα της κεφαλης ⁴ ησαν δε τινες αγανακτουντες προς εαυτους και λεγοντες εισ τι η απωλεια αυτη του μυρου γεγονεν ⁵ ηδυνατο γαρ τουτο πραθηναι επανω τριακοσιων δηναριων και δοθηναι τοις πτωχοις και ενεβριμωντο αυτη ⁶ ο δε ιησους ειπεν αφετε αυτην τι αυτη κοπους παρεχετε καλον εργον ειργασατο εν εμοι ⁷ παντοτε γαρ τους πτωχους εχετε μεθ εαυτων και οταν θελητε δυνασθε αυτους ευ ποιησαι εμε δε ου παντοτε εχετε ⁸ ο εσχεν αυτη εποιησεν προελαβεν μυρισαι μου το σωμα εισ τον ενταφιασμον ⁹ αμην λεγω υμιν οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον τουτο εισ ολον τον κοσμον και ο εποιησεν αυτη λαληθησεται εισ μνημοσυνον αυτης ¹⁰ και ο ιουδας ο ισκαριωτης εισ των δωδεκα απηλθεν προς τους αρχιερεις ινα παραδω αυτον αυτοις ¹¹ οι δε ακουσαντες εχαρησαν και επηγγειλαντο αυτω αργυριον δουναι και ζητει πως ευκαιρωσ αυτον παραδω

¹² και τη πρωτη ημερα των αζυμων οτε το πασχα εθουν λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου που θελεις απελθοντες ετοιμασωμεν ινα φαγησ το πασχα ¹³ και αποστελλει δυο των μαθητων αυτου και λεγει αυτοις υπαγετε εισ την πολιν και απαντησει υμιν ανθρωπος κεραμιον υδατος βασταζων ακολουθησατε αυτω ¹⁴ και οπου εαν εισελθη ειπατε τω οικοδεσποτη οτι ο διδασκαλος λεγει που εστιν το καταλυμα οπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω ¹⁵ και αυτος υμιν δειξει ανωγειον μεγα εστρωμενον ετοιμον εκει ετοιμασατε ημιν ¹⁶ και εξηλθον οι μαθηται αυτου και ηλθον εισ την πολιν και ευρον καθως ειπεν αυτοις και ητοιμασαν το πασχα ¹⁷ και οψιας γενομενης ερχεται μετα των δωδεκα ¹⁸ και ανακειμενων αυτων και εσθιοντων ειπεν ο ιησους αμην λεγω υμιν οτι εισ εξ υμων παραδωσει με ο εσθιων μετ εμου ¹⁹ οι δε ηρξαντο λυπεισθαι και λεγειν αυτω εισ καθ εισ μητι εγω και αλλος μητι εγω ²⁰ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις εισ εκ των δωδεκα ο εμβαπτομενος μετ εμου εισ το τρυβλιον ²¹ ο μεν υιος του ανθρωπου υπαγει καθως γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωπος εκεινος ²² και εσθιοντων αυτων λαβων ο ιησους αρτον ευλογησας εκλασεν και εδωκεν αυτοις και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο εστιν το σωμα μου ²³ και λαβων το ποτηριον ευχαριστησας εδωκεν αυτοις και επιον εξ αυτου παντες ²⁴ και ειπεν αυτοις τουτο εστιν το αιμα μου το της καινης διαθηκης το περι πολλων εκχυνομενον ²⁵ αμην λεγω υμιν οτι ουκετι ου μη πιω εκ του γεννηματος της αμπελου εως της ημερας εκεινης οταν αυτο πινω καινον εν τη βασιλεια του θεου ²⁶ και υμνησαντες εξηλθον εισ το οροσ των ελαιων ²⁷ και λεγει αυτοις ο ιησους οτι παντες σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη οτι γεγραπται παταξω τον ποιμενα και διασκορπισθησεται τα προβατα ²⁸ αλλα μετα το εγερθηναι με προαξω υμας εισ την γαλιλαιαν ²⁹ ο δε πετρος εφη αυτω και ει παντες σκανδαλισθησονται αλλ ουκ εγω ³⁰ και λεγει αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι οτι συ σημερον εν τη νυκτι ταυτη πριν η δια αλεκτορα φωνησαι τρισ απαρνηση με ³¹ ο δε εκπερισσου ελεγεν μαλλον εαν με δεη συναποθανειν σοι ου μη σε απαρνησωμαι ωσαυτως δε και παντες ελεγον ³² και ερχονται εισ χωριον ου το ονομα γεθσημανη και λεγει τοις

μαθηταις αυτου καθισατε ωδε εως προσευξωμαι ³³ και παραλαμβανει τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην μεθ εαυτου και ηρξατο εκθαμβεισθαι και αδημονειν ³⁴ και λεγει αυτοις περιλυπος εστιν η ψυχη μου εως θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε ³⁵ και προσελθων μικρον επεσεν επι της γησ και προσηχετο ινα ει δυνατον εστιν παρελθη απ αυτου η ωρα ³⁶ και ελεγεν αββα ο πατηρ παντα δυνατα σοι παρενεγκε το ποτηριον απ εμου τουτο αλλ ου τι εγω θελω αλλα τι συ ³⁷ και ερχεται και ευρισκει αυτους καθευδοντας και λεγει τω πετρω σιμων καθευδεις ουκ ισχυσασ μιαν ωραν γρηγορησαι ³⁸ γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενησ ³⁹ και παλιν απελθων προσηξατο τον αυτον λογον ειπων ⁴⁰ και υποστρεψασ ευρεν αυτους παλιν καθευδοντας ησαν γαρ οι οφθαλμοι αυτων βεβαρημενοι και ουκ ηδεισαν τι αυτω αποκριθωσιν ⁴¹ και ερχεται το τριτον και λεγει αυτοις καθευδετε ^{2518 V-PAI-2P} λοιπον και αναπαυεσθε ^{373 V-PMI-2P} απεχει ηλθεν η ωρα ιδου παραδιδοται ο υιοσ του ανθρωπου εις τασ χειρασ των αμαρτωλων ⁴² εγειρεσθε αγωμεν ιδου ο παραδιδουσ με ηγγικεν ⁴³ και ευθεωσ ετι αυτου λαλουντοσ παραγινεται ιουδασ εις ων των δωδεκα και μετ αυτου οχλοσ πολυσ μετα μαχαιρων και ξυλων παρα των αρχιερων και των γραμματεων και των πρεσβυτερων ⁴⁴ δεδωκει δε ο παραδιδουσ αυτον συσσημον αυτοις λεγων ον αν φιλησω αυτοσ εστιν κρατησατε αυτον και απαγαγετε ασφαλωσ ⁴⁵ και ελθων ευθεωσ προσελθων αυτω λεγει αυτω ραββι ραββι και κατεφιλησεν αυτον ⁴⁶ οι δε επεβαλον επ αυτον τασ χειρασ αυτων και εκρατησαν αυτον ⁴⁷ εις δε τισ των παρεστηκοτων σπασαμενοσ την μαχαιραν επαισεν τον δουλον του αρχιερωσ και αφειλεν αυτου το ωτιον ⁴⁸ και αποκριθεισ ο ιησουσ ειπεν αυτοις ωσ επι ληστην εξηλθετε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με ⁴⁹ καθ ημεραν ημην προσ υμασ εν τω ιερω διδασκων και ουκ εκρατησατε με αλλ ινα πληρωθωσιν αι γραφαι ⁵⁰ και αφεντεσ αυτον παντεσ εφυγον ⁵¹ και εις τισ νεανισκοσ ηκολουθησεν αυτω περιβεβλημενοσ σινδωνα επι γυμνου και κρατουσιν αυτον οι νεανισκοι ⁵² ο δε καταλιπων την σινδωνα γυμνοσ εφυγεν απ αυτων ⁵³ και απηγαγον τον ιησουν προσ τον αρχιερα και συνερχονται αυτω παντεσ οι αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι και οι γραμματεισ ⁵⁴ και ο πετροσ

απο μακροθεν ηκολουθησεν αυτω εωσ εσω εις την αυλην του αρχιερωσ και ην συγκαθημενοσ μετα των υπηρετων και θερμαινομενοσ προσ το φωσ ⁵⁵ οι δε αρχιερεισ και ολον το συνεδριον εξητουν κατα του ιησου μαρτυριαν εις το θανατωσαι αυτον και ουχ ευρισκον ⁵⁶ πολλοι γαρ εψευδομαρτυρουν κατ αυτου και ισαι αι μαρτυριαι ουκ ησαν ⁵⁷ και τινεσ ανασταντεσ εψευδομαρτυρουν κατ αυτου λεγοντεσ ⁵⁸ οτι ημεισ ηκουσαμεν αυτου λεγοντοσ οτι εγω καταλυσω τον ναον τουτον τον χειροποιητον και δια τριων ημερων αλλον αχειροποιητον οικοδομησω ⁵⁹ και ουδε ουτωσ ιση ην η μαρτυρια αυτων ⁶⁰ και αναστασ ο αρχιερευσ εις μεσον επηρωτησεν τον ιησουν λεγων ουκ αποκρινη ουδεν τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν ⁶¹ ο δε εσιωπα και ουδεν απεκρινατο παλιν ο αρχιερευσ επηρωτα αυτον και λεγει αυτω συ ει ο χριστοσ ο υιοσ του ευλογητου ⁶² ο δε ιησουσ ειπεν εγω ειμι και οψεσθε τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων καθημενον της δυναμewσ και ερχομενον μετα των νεφελων του ουρανου ⁶³ ο δε αρχιερευσ διαρρηξασ τουσ χιτωνασ αυτου λεγει τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων ⁶⁴ ηκουσατε της βλασφημιασ τι υμιν φαίνεται οι δε παντεσ κατεκριναν αυτον ειναι ενοχον θανατου ⁶⁵ και ηρξαντο τινεσ εμπτυειν αυτω και περικαλυπτειν το προσωπον αυτου και κολαφιζειν αυτον και λεγειν αυτω προφητευσον και οι υπηρεται ραπισμασιν αυτον εβαλλον ⁶⁶ και οντοσ του πετρου εν τη αυλη κατω ερχεται μια των παιδισκων του αρχιερωσ ⁶⁷ και ιδουσα τον πετρον θερμαινομενον εμβλεψασα αυτω λεγει και συ μετα του ναζαρηνου ιησου ησθα ⁶⁸ ο δε ηρνησατο λεγων ουκ οйда ουδε επισταμαι τι συ λεγεισ και εξηλθεν εξω εις το προαυλιον και αλεκτωρ εφωνησεν ⁶⁹ και η παιδισκη ιδουσα αυτον παλιν ηρξατο λεγειν τοισ παρεστηκοσιν οτι ουτοσ εξ αυτων εστιν ⁷⁰ ο δε παλιν ηρνειτο και μετα μικρον παλιν οι παρεστωτεσ ελεγον τω πετρω αληθωσ εξ αυτων ει και γαρ γαλιλαιοσ ει και η λαλια σου ομοιαζει ⁷¹ ο δε ηρξατο αναθεματιζειν και ομνυναι οτι ουκ οйда τον ανθρωπον τουτον ον λεγετε ⁷² και εκ δευτερου αλεκτωρ εφωνησεν και ανεμνησθη ο πετροσ το ρημα ο ειπεν αυτω ο ιησουσ οτι πριν αλεκτορα φωνησαι δισ απαρνηση με τρισ και επιβαλων εκλαιεν

15

¹ και ευθεωσ επι το πρωι συμβουλιον ποιησαντεσ οι αρχιερεισ μετα των πρεσβυτερων

και γραμματεων και ολον το συνεδριον δησαντες τον ιησουν απηνεγκαν και παρεδωκαν τω πιλατω ² και επηρωτησεν αυτον ο πιλατος συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων ο δε αποκριθεις ειπεν αυτω συ λεγεις ³ και κατηγορουν αυτου οι αρχιερεις πολλα ⁴ ο δε πιλατος παλιν επηρωτησεν αυτον λεγων ουκ αποκρινη ουδεν ιδε ποσα σου καταμαρτυρουσιν ⁵ ο δε ιησους ουκετι ουδεν απεκριθη ωστε θαυμαζειν τον πιλατον ⁶ κατα δε εορτην απελυεν αυτοις ενα δεσμιον ονπερ ητουντο ⁷ ην δε ο λεγομενος βαραββας μετα των συστασιαστων δεδεμενος οιτινες εν τη στασει φονον πεποιηκεισαν ⁸ και αναβοησας ο οχλος ηρξατο αιτεισθαι καθως αιε ποιεει αυτοις ⁹ ο δε πιλατος απεκριθη αυτοις λεγων θελετε απολυσω υμιν τον βασιλεα των ιουδαιων ¹⁰ εγινωσκεν γαρ οτι δια φθονον παραδεδωκεισαν αυτον οι αρχιερεις ¹¹ οι δε αρχιερεις ανεσεισαν τον οχλον ινα μαλλον τον βαραββαν απολυση αυτοις ¹² ο δε πιλατος αποκριθεις παλιν ειπεν αυτοις τι ουν θελετε ποιησω ον λεγετε βασιλεα των ιουδαιων ¹³ οι δε παλιν εκραξαν σταυρωσον αυτον ¹⁴ ο δε πιλατος ελεγεν αυτοις τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισσοτερωσ εκραξαν σταυρωσον αυτον ¹⁵ ο δε πιλατος βουλομενος τω οχλω το ικανον ποιησαι απελυσεν αυτοις τον βαραββαν και παρεδωκεν τον ιησουν φραγελλωσας ινα σταυρωθη ¹⁶ οι δε στρατιωται απηγαγον αυτον εσω της αυλης ο εστιν πραιτωριον και συγκαλουσιν ολην την σπειραν ¹⁷ και ενδυουσιν αυτον πορφυραν και περιτιθεασιν αυτω πλεξαντες ακανθινον στεφανον ¹⁸ και ηρξαντο ασπαζεσθαι αυτον χαιρε ο βασιλευσ των ιουδαιων ¹⁹ και ετυπτον αυτου την κεφαλην καλαμω και ενεπτυν αυτω και τιθεντες τα γονατα προσεκυνουν αυτω ²⁰ και οτε ενεπαιξαν αυτω εξεδυσαν αυτον την πορφυραν και ενεδυσαν αυτον τα ιματια τα ιδια και εξαγουσιν αυτον ινα σταυρωσωσιν αυτον ²¹ και αγγαρευουσιν παραγοντα τινα σιμωνα κυρηναιον ερχομενον απ αγρου τον πατερα αλεξανδρου και ρουφου ινα αρη τον σταυρον αυτου ²² και φερουσιν αυτον επι γολγοθα τοπον ο εστιν μεθερμηνευομενον κρανιου τοπος ²³ και εδιδουν αυτω πιειν εσμυρνισμενον οινον ο δε ουκ ελαβεν ²⁴ και σταυρωσαντες αυτον διαμεριζονται τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον επ αυτα τις τι αρη ²⁵ ην δε ωρα τριτη και εσταυρωσαν αυτον ²⁶ και ην η επιγραφη της αιτιασ αυτου επιγεγραμμενη ο βασιλευσ των ιουδαιων ²⁷ και

συν αυτω σταυρουσιν δυο ληστας ενα εκ δεξιων και ενα εξ ευωνυμων αυτου ²⁸ και επληρωθη η γραφη η λεγουσα και μετα ανομων ελογισθη ²⁹ και οι παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινουντες τας κεφαλασ αυτων και λεγοντες ουα ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραισ οικοδομων ³⁰ σωσον σεαυτον και καταβα απο του σταυρου ³¹ ομοιωσ και οι αρχιερεις εμπαιζοντες προσ αλληλους μετα των γραμματεων ελεγον αλλουσ εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι ³² ο χριστος ο βασιλευσ του ισραηλ καταβατω νυν απο του σταυρου ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν αυτω και οι συνεσταυρωμενοι αυτω ωνειδιζον αυτον ³³ γενομενησ δε ωρασ εκτησ σκοτοσ εγενετο εφ ολην την γην εωσ ωρασ ενατησ ³⁴ και τη ωρα τη ενατη εβοησεν ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων ελωι ελωι λιμα σαβαχθανι ο εστιν μεθερμηνευομενον ο θεοσ μου ο θεοσ μου εις τι με εγκατελιπεσ ³⁵ και τινεσ των παρεστηκοτων ακουσαντες ελεγον ιδου ηλιαν φωνει ³⁶ δραμων δε εις και γεμισασ σπογγον οζουσ περιθεισ τε καλαμω εποτιζειν αυτον λεγων αφερε ιδωμεν ει ερχεται ηλιασ καθελειν αυτον ³⁷ ο δε ιησους αφεισ φωνην μεγαλην εξεπνευσεν ³⁸ και το καταπετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απο ανωθεν εωσ κατω ³⁹ ιδων δε ο κεντυριων ο παρεστηκωσ εξ εναντιασ αυτου οτι ουτωσ κραξασ εξεπνευσεν ειπεν αληθωσ ο ανθρωποσ ουτοσ υιοσ ην θεου ⁴⁰ ησαν δε και γυναικεσ απο μακροθεν θεωρουσαι εν αισ ην και μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου του μικρου και ιωση μητηρ και σαλωμη ⁴¹ αι και οτε ην εν τη γαλιλαια ηκολουθουν αυτω και διηκονουν αυτω και αλλαι πολλα αι συναναβασαι αυτω εις ιεροσολυμα ⁴² και ηδη οψιασ γενομενησ επει ην παρασκευη ο εστιν προσαββατον ⁴³ ηλθεν ιωσηφ ο απο αριμαθιασ ευσχημων βουλευτησ οσ και αυτοσ ην προσδεχομενοσ την βασιλειαν του θεου τολμησασ εισηλθεν προσ πιλατον και ητησατο το σωμα του ιησου ⁴⁴ ο δε πιλατοσ εθαυμασεν ει ηδη τεθνηκεν και προσκαλεσαμενοσ τον κεντυριωνα επηρωτησεν αυτον ει παλαι απεθανεν ⁴⁵ και γνουσ απο του κεντυριωνοσ εδωρησατο το σωμα τω ιωσηφ ⁴⁶ και αγορασασ σινδονα και καθελων αυτον ενειλησεν τη σινδονι και κατεθηκεν αυτον εν μνημειω ο ην λελατομημενον εκ πετρασ και προσεκυλισεν λιθον επι την θυραν του μνημειου ⁴⁷ η δε μαρια η μαγδαληνη και μαρια ιωση εθεωρουν που τιθεται

16

¹ και διαγενομενου του σαββατου μαρια η μαγδαληνη και μαρια ιακωβου και σαλωμη ηγορασαν αρωματα ινα ελθουσαι αλειψωσιν αυτον ² και λιαν πρωι της μίας σαββατων ερχονται επι το μνημειον ανατειλαντος του ηλιου ³ και ελεγον προς εαυτας τις αποκυλισει ημιν τον λιθον εκ της θυρας του μνημειου ⁴ και αναβλειψασαι θεωρουσιν οτι αποκεκυλισται ο λιθος ην γαρ μεγας σφοδρα ⁵ και εισελθουσαι εισ το μνημειον ειδον νεανισκον καθημενον εν τοις δεξιοις περιβεβλημενον στολην λευκην και εξεθαμβηθησαν ⁶ ο δε λεγει αυταις μη εκθαμβεισθε ιησουν ζητειτε τον ναζαρηνον τον εσταυρωμενον ηγερθη ουκ εστιν ωδε ιδε ο τοπος οπου εθηκαν αυτον ⁷ αλλ υπαγετε ειπατε τοις μαθηταις αυτου και τω πετρω οτι προαγει υμας εισ την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε καθως ειπεν υμιν ⁸ και εξελθουσαι εφυγον απο του μνημειου ειχεν δε αυτας τρομος και εκστασις και ουδενι ουδεν ειπον εφοβουντο γαρ ⁹ αναστας δε πρωι πρωτη σαββατου εφανη πρωτον μαρια τη μαγδαληνη αφ ης εκβεβληκει επτα δαιμονια ¹⁰ εκεινη πορευθεισα απηγγειλεν τοις μετ αυτου γενομενοις πενθουσιν και κλαιουσιν ¹¹ κακεινοι ακουσαντες οτι ζη και εθεαθη υπ αυτης ηπιστησαν ¹² μετα δε ταυτα δυσιν εξ αυτων περιπατουσιν εφανερωθη εν ετερα μορφη πορευομενοις εισ αγρον ¹³ κακεινοι απελθοντες απηγγειλαν τοις λοιποις ουδε εκεινοις επιστευσαν ¹⁴ υστερον ανακειμενοις αυτοις τοις ενδεκα εφανερωθη και ωνειδισεν την απιστιαν αυτων και σκληροκαρδιαν οτι τοις θεασαμενοις αυτον εγηγερμενον ουκ επιστευσαν ¹⁵ και ειπεν αυτοις πορευθεντες εισ τον κοσμον απαντα κηρυξατε το ευαγγελιον παση τη κτισει ¹⁶ ο πιστευσας και βαπτισθεις σωθησεται ο δε απιστησας κατακριθησεται ¹⁷ σημεια δε τοις πιστευσασιν ταυτα παρακολουθησει εν τω ονοματι μου δαιμονια εκβαλουσιν γλωσσαις λαλησουσιν καιναις ¹⁸ οφεις αρουσιν καν θανασιμον τι πιωσιν ου μη αυτους βλαψη επι αρρωστους χειρας επιθησουσιν και καλωσ εξουσιν ¹⁹ ο μεν ουν κυριος μετα το λαλησαι αυτοις ανεληφθη εισ τον ουρανον και εκαθισεν εκ δεξιων του θεου ²⁰ εκεινοι δε εξελθοντες εκηρυξαν πανταχου του κυριου συνεργουντος και τον λογον βεβαιουντος δια των επακολουθουντων σημειων αμην

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

¹ επειδηπερ πολλοι επεχειρησαν αναταξασθαι διηγησιν περι των πεπληροφορημενων εν ημιν πραγματων ² καθωσ παρεδοσαν ημιν οι απ αρχης αυτοπται και υπηρεται γενομενοι του λογου ³ εδοξεν καμοι παρηκολουθηκοτι ανωθεν πασιν ακριβωσ καθεξησ σοι γραφαι κρατιστε θεοφιλε ⁴ ινα επιγνωσ περι ων κατηχηθησ λογων την ασφαλειαν ⁵ εγενετο εν ταισ ημεραισ ηρωδου του βασιλεωσ της ιουδαιασ ιερευσ τισ ονοματι ζαχαριασ εξ εφημεριασ αβια και η γυνη αυτου εκ των θυγατερων ααρων και το ονομα αυτης ελισαβετ ⁶ ησαν δε δικαιοι αμφοτεροι ενωπιον του θεου πορευομενοι εν πασαισ ταισ εντολαισ και δικαιωμασιν του κυριου αμεμπτοι ⁷ και ουκ ην αυτοισ τεκνον καθοτι η ελισαβετ ην στειρα και αμφοτεροι προβεβηκοτεσ εν ταισ ημεραισ αυτων ησαν ⁸ εγενετο δε εν τω ιερατευειν αυτον εν τη ταξει της εφημεριασ αυτου εναντι του θεου ⁹ κατα το εθωσ της ιερατειασ ελαχεν του θυμιασαι εισελθων εισ τον ναον του κυριου ¹⁰ και παν το πληθωσ ην του λαου προσευχομενον εξω τη ωρα του θυμιαματοσ ¹¹ ωφθη δε αυτω αγγελωσ κυριου εστωσ εκ δεξιων του θυσιαστηριου του θυμιαματοσ ¹² και εταραχθη ζαχαριασ ιδων και φοβωσ επεπεσεν επ αυτον ¹³ ειπεν δε προς αυτον ο αγγελωσ μη φοβου ζαχαρια διοτι εισηκουσθη η δεησισ σου και η γυνη σου ελισαβετ γεννησει υιον σοι και καλεσεισ το ονομα αυτου ιωαννην ¹⁴ και εσται χαρα σοι και αγαλλιασισ και πολλοι επι τη γεννησει αυτου χαρησονται ¹⁵ εσται γαρ μεγασ ενωπιον του κυριου και οινον και σικερα ου μη πιη και πνευματοσ αγιου πλησθησεται ετι εκ κοιλιασ μητροσ αυτου ¹⁶ και πολλουσ των υιων ισραηλ επιστρεψει επι κυριον τον θεον αυτων ¹⁷ και αυτοσ προελευσεται ενωπιον αυτου εν πνευματι και δυναμει ηλιου επιστρεψαι καρδιασ πατερων επι τεκνα και απειθεισ εν φρονησει δικαιων ετοιμασαι κυριω λαον κατεσκευασμενον ¹⁸ και ειπεν ζαχαριασ προς τον αγγελον κατα τι γνωσομαι τουτο εγω γαρ ειμι πρεσβυτησ και η γυνη μου προβεβηκυια εν ταισ ημεραισ αυτης ¹⁹ και αποκριθεισ ο αγγελωσ ειπεν αυτω εγω ειμι γαβριηλ ο παρεστηκωσ ενωπιον του θεου και απεσταλην λαλησαι προς σε και ευαγγελισασθαι σοι ταυτα ²⁰ και ιδου εση σιωπων και μη δυναμενοσ λαλησαι αχρι ησ ημερασ γενηται ταυτα ανθ ων ουκ επιστευσασ τοισ λογοισ μου

οτινεσ πληρωθησονται εισ τον καιρον αυτων ²¹ και ην ο λαωσ προσδοκων τον ζαχαριαν και εθαυμαζον εν τω χρονιζειν αυτον εν τω ναω ²² εξελθων δε ουκ ηδυνατο λαλησαι αυτοισ και επεγνωσαν οτι οπτασιαν εωρακεν εν τω ναω και αυτοσ ην διανευων αυτοισ και διεμενεν κωφοσ ²³ και εγενετο ωσ επλησθησαν αι ημεραι της λειτουργιασ αυτου απηλθεν εισ τον οικον αυτου ²⁴ μετα δε ταυτασ τασ ημερασ συνελαβεν ελισαβετ η γυνη αυτου και περιεκρυβεν εαυτην μηνασ πεντε λεγουσα ²⁵ οτι ουτωσ μοι πεποιηκεν ο κυριοσ εν ημεραισ αισ επειδεν αφελειν το ονειδοσ μου εν ανθρωποισ ²⁶ εν δε τω μηνι τω εκτω απεσταλη ο αγγελωσ γαβριηλ υπο του θεου εισ πολιν της γαλιλαιασ η ονομα ναζαρετ ²⁷ προς παρθενον μεμνηστευμενην ανδρι ω ονομα ιωσηφ εξ οικου δαυιδ και το ονομα της παρθενου μαριαμ ²⁸ και εισελθων ο αγγελωσ προς αυτην ειπεν χαιρε κεχαριτωμενη ο κυριοσ μετα σου ευλογημενη συ εν γυναιξιν ²⁹ η δε ιδουσα διεταραχθη επι τω λογω αυτου και διελογιζετο ποταπωσ ειη ο ασπασμοσ ουτοσ ³⁰ και ειπεν ο αγγελωσ αυτη μη φοβου μαριαμ ευρεσ γαρ χαριν παρα τω θεω ³¹ και ιδου συλληψη εν γαστρι και τεξη υιον και καλεσεισ το ονομα αυτου ιησουν ³² ουτοσ εσται μεγασ και υιοσ υψιστου κληθησεται και δωσει αυτω κυριοσ ο θεωσ τον θρονον δαυιδ του πατροσ αυτου ³³ και βασιλευσει επι τον οικον ιακωβ εισ τουσ αιωνασ και της βασιλειασ αυτου ουκ εσται τελωσ ³⁴ ειπεν δε μαριαμ προς τον αγγελον πωσ εσται τουτο επει ανδρα ου γινωσκω ³⁵ και αποκριθεισ ο αγγελωσ ειπεν αυτη πνευμα αγιον επελευσεται επι σε και δυναμισ υψιστου επισκιασει σοι διο και το γεννωμενον αγιον κληθησεται υιοσ θεου ³⁶ και ιδου ελισαβετ η συγγενησ σου και αυτη συνειληφυια υιον εν γηρει αυτησ και ουτοσ μην εκτωσ εστιν αυτη τη καλουμενη στειρα ³⁷ οτι ουκ αδυνατησει παρα τω θεω παν ρημα ³⁸ ειπεν δε μαριαμ ιδου η δουλη κυριου γενοιτο μοι κατα το ρημα σου και απηλθεν απ αυτησ ο αγγελωσ ³⁹ αναστασα δε μαριαμ εν ταισ ημεραισ ταυταισ επορευθη εισ την ορεινην μετα σπουδησ εισ πολιν ιουδα ⁴⁰ και εισηλθεν εισ τον οικον ζαχαριου και ησπασατο την ελισαβετ ⁴¹ και εγενετο ωσ ηκουσεν η ελισαβετ τον ασπασμον της μαριασ εσκιρτησεν το βρεφοσ εν τη κοιλια αυτησ και επλησθη πνευματοσ αγιου η ελισαβετ ⁴² και ανεφωνησεν φωνη μεγαλη και ειπεν ευλογημενη συ εν γυναιξιν και ευλογημενοσ ο καρποσ της κοιλιασ σου ⁴³ και

ποθεν μοι τουτο ινα ελθη η μητηρ του κυριου μου προς με ⁴⁴ ιδου γαρ ως εγενετο η φωνη του ασπασμου σου εις τα ωτα μου εσκιρτησεν το βρεφος εν αγαλλιασει εν τη κοιλια μου ⁴⁵ και μακαρια η πιστευσασα οτι εσται τελειωσις τοις λελαλημενοις αυτη παρα κυριου ⁴⁶ και ειπεν μαριαμ μεγαλυνει η ψυχη μου τον κυριον ⁴⁷ και ηγαλλιασεν το πνευμα μου επι τω θεω τω σωτηρι μου ⁴⁸ οτι επεβλεψεν επι την ταπεινωσιν της δουλησ αυτου ιδου γαρ απο του νυν μακαριουσιν με πασαι αι γενεαι ⁴⁹ οτι εποιησεν μοι μεγαλεια ο δυνατος και αγιον το ονομα αυτου ⁵⁰ και το ελεος αυτου εις γενεασ γενεων τοις φοβουμενοις αυτον ⁵¹ εποιησεν κρατος εν βραχιονι αυτου διεσκορπισεν υπερηφανουσ διανοια καρδιασ αυτων ⁵² καθειλεν δυναστας απο θρονων και υψωσεν ταπεινους ⁵³ πεινωντας ενεπλησεν αγαθων και πλουτουντας εξαπεστειλεν κενους ⁵⁴ αντελαβετο ισραηλ παιδος αυτου μνησθηναι ελεουσ ⁵⁵ καθωσ ελαλησεν προς τουσ πατερας ημων τω αβρααμ και τω σπερματι αυτου εις τον αιωνα ⁵⁶ εμεινεν δε μαριαμ συν αυτη ωσει μηνασ τρεις και υπεστρεψεν εις τον οικον αυτησ ⁵⁷ τη δε ελισαβητ επλησθη ο χρονος του τεκειν αυτην και εγεννησεν υιον ⁵⁸ και ηκουσαν οι περιοικοι και οι συγγενεισ αυτησ οτι εμεγαλυνεν κυριος το ελεος αυτου μετ αυτησ και συνεχαιρον αυτη ⁵⁹ και εγενετο εν τη ογδοη ημερα ηλθον περιτεμειν το παιδιον και εκαλουν αυτο επι τω ονοματι του πατροσ αυτου ζαχαριαν ⁶⁰ και αποκριθεισα η μητηρ αυτου ειπεν ουχι αλλα κληθησεται ιωαννησ ⁶¹ και ειπον προς αυτην οτι ουδεις εστιν εν τη συγγενεια σου οσ καλειται τω ονοματι τουτω ⁶² ενενευον δε τω πατρι αυτου το τι αν θελοι καλεισθαι αυτον ⁶³ και αιτησασ πινακιδιον εγραψεν λεγων ιωαννησ εστιν το ονομα αυτου και εθαυμασαν παντες ⁶⁴ ανεωχθη δε το στομα αυτου παραρημα και η γλωσσα αυτου και ελαλει ευλογων τον θεον ⁶⁵ και εγενετο επι παντας φοβος τουσ περιοικουντας αυτοουσ και εν ολη τη ορεινη της ιουδαιασ διελαλειτο παντα τα ρηματα ταυτα ⁶⁶ και εθεντο παντες οι ακουσαντες εν τη καρδια αυτων λεγοντες τι αρα το παιδιον τουτο εσται και χειρ κυριου ην μετ αυτου ⁶⁷ και ζαχαριασ ο πατηρ αυτου επλησθη πνευματοσ αγιου και προεφητευσεν λεγων ⁶⁸ ευλογητοσ κυριος ο θεοσ του ισραηλ οτι επεσκεψατο και εποιησεν λυτρωσιν τω λαω αυτου ⁶⁹ και ηγειρεν κερασ σωτηριασ ημιν εν τω οικω δαυιδ του παιδος αυτου ⁷⁰ καθωσ ελαλησεν δια στοματοσ

των αγιων των απ αιωνοσ προφητων αυτου ⁷¹ σωτηριαν εξ εχθρων ημων και εκ χειροσ παντων των μισουντων ημασ ⁷² ποιησαι ελεοσ μετα των πατερων ημων και μνησθηναι διαθηκησ αγιασ αυτου ⁷³ ορκον ον ωμοσεν προς αβρααμ τον πατερα ημων του δουναι ημιν ⁷⁴ αφοβωσ εκ χειροσ των εχθρων ημων ρυσθεντας λατρευειν αυτω ⁷⁵ εν οσιοτητι και δικαιοσυνη ενωπιον αυτου πασασ τασ ημερασ της ζωησ ημων ⁷⁶ και συ παιδιον προφητησ υψιστου κληθηση προπορευση γαρ προ προσωπου κυριου ετοιμασαι οδουσ αυτου ⁷⁷ του δουναι γνωσιν σωτηριασ τω λαω αυτου εν αφεσει αμαρτιων αυτων ⁷⁸ δια σπλαγχνα ελεουσ θεου ημων εν οισ επεσκεψατο ημασ ανατολη εξ υψουσ ⁷⁹ επιφαναι τοις εν σκοτει και σκια θανατου καθημενοισ του κατευθυναι τουσ ποδασ ημων εις οδον ειρηνησ ⁸⁰ το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πνευματι και ην εν ταισ ερημοισ εωσ ημερασ αναδειξεωσ αυτου προς τον ισραηλ

2

¹ εγενετο δε εν ταισ ημεραισ εκειναισ εξηλθεν δογμα παρα καισαροσ αυγουστου απογραφεσθαι πασαν την οικουμενην ² αυτη η απογραφη πρωτη εγενετο ηγεμονευοντοσ της συριασ κυρηνιου ³ και επορευοντο παντες απογραφεσθαι εκαστοσ εις την ιδιαν πολιν ⁴ ανεβη δε και ιωσηφ απο της γαλιλαιασ εκ πολεωσ ναζαρετ εις την ιουδαιαν εις πολιν δαυιδ ητισ καλειται βηθλεεμ δια το ειναι αυτον εξ οικου και πατριασ δαυιδ ⁵ απογραψασθαι συν μαριαμ τη μεμνηστευμενη αυτω γυναικι ουση εγκυω ⁶ εγενετο δε εν τω ειναι αυτοουσ εκει επλησθησαν αι ημεραι του τεκειν αυτην ⁷ και ετεκεν τον υιον αυτησ τον πρωτοτοκον και εσπαργανωσεν αυτον και ανεκλινεν αυτον εν τη φατηνη διοτι ουκ ην αυτοισ τοποσ εν τω καταλυματι ⁸ και ποιμενεσ ησαν εν τη χωρα τη αυτη αγραυλουντες και φυλασσοντες φυλακασ της νυκτοσ επι την ποιμνην αυτων ⁹ και ιδου αγγελοσ κυριου επεστη αυτοισ και δοξα κυριου περιελαμψεν αυτοουσ και εφοβηθησαν φοβον μεγαν ¹⁰ και ειπεν αυτοισ ο αγγελοσ μη φοβεισθε ιδου γαρ ευαγγελιζομαι υμιν χαραν μεγαλην ητισ εσται παντι τω λαω ¹¹ οτι ετεχθη υμιν σημερον σωτηρ οσ εστιν χριστοσ κυριοσ εν πολει δαυιδ ¹² και τουτο υμιν το σημειον ευρησετε βρεφοσ εσπαργανωμενον κειμενον εν φατηνη ¹³ και εξαιφνησ εγενετο συν τω αγγελω πληθοσ στρατιασ ουρανιου αινουντων τον θεον και λεγοντων ¹⁴ δοξα εν υψιστοισ θεω και επι γησ ειρηνη εν ανθρωποισ ευδοκια ¹⁵ και

εγενετο ως απηλθον απ αυτων εισ τον ουρανον οι αγγελοι και οι ανθρωποι οι ποιμενες ειπον προς αλληλους διελθωμεν δη εως βηθλεεμ και ιδωμεν το ρημα τουτο το γεγονος ο ο κυριος εγνωρισεν ημιν ¹⁶ και ηλθον σπευσαντες και ανευρον την τε μαριαμ και τον ιωσηφ και το βρεφος κειμενον εν τη φατνη ¹⁷ ιδοντες δε διεγνωρισαν περι του ρηματος του λαληθεντος αυτοις περι του παιδιου τουτου ¹⁸ και παντες οι ακουσαντες εθαυμασαν περι των λαληθεντων υπο των ποιμενων προς αυτους ¹⁹ η δε μαριαμ παντα συνετηρει τα ρηματα ταυτα συμβαλλουσα εν τη καρδια αυτης ²⁰ και υπεστρεψαν οι ποιμενες δοξαζοντες και αινουντες τον θεον επι πασιν οισ ηκουσαν και ειδον καθως ελαληθη προς αυτους ²¹ και οτε πλησθησαν ημεραι οκτω του περιτεμειν αυτον και εκληθη το ονομα αυτου ιησους το κληθεν υπο του αγγελου προ του συλληφθηναι αυτον εν τη κοιλια ²² και οτε πλησθησαν αι ημεραι του καθαρισμού αυτων κατα τον νομον μωσεως ανηγαγον αυτον εισ ιεροσολυμα παραστησαι τω κυριω ²³ καθως γεγραπται εν νομω κυριου οτι παν αρσεν διανοιγον μητραν αγιον τω κυριω κληθησεται ²⁴ και του δουναι θυσιαν κατα το ειρημενον εν νομω κυριου ζευγος τρυγωνων η δυο νεοσσους περιστερων ²⁵ και ιδου ην ανθρωπος εν ιερουσαλημ ω ονομα συμεων και ο ανθρωπος ουτος δικαιος και ευλαβης προσδεχομενος παρακλησιν του ισραηλ και πνευμα ην αγιον επ αυτον ²⁶ και ην αυτω κεχηματισμενον υπο του πνευματος του αγιου μη ιδειν θανατον πριν η ιδη τον χριστον κυριου ²⁷ και ηλθεν εν τω πνευματι εισ το ιερον και εν τω εισαγαγειν τους γονεις το παιδιον ιησουν του ποιησαι αυτους κατα το ειθισμενον του νομου περι αυτου ²⁸ και αυτοσ εδεξατο αυτο εισ τας αγκαλας αυτου και ευλογησεν τον θεον και ειπεν ²⁹ νυν απολυεις τον δουλον σου δεσποτα κατα το ρημα σου εν ειρηνη ³⁰ οτι ειδον οι οφθαλμοι μου το σωτηριον σου ³¹ ο ητοιμασας κατα προσωπον παντων των λαων ³² φως εισ αποκαλυψιν εθνων και δοξαν λαου σου ισραηλ ³³ και ην ιωσηφ και η μητηρ αυτου θαυμαζοντες επι τοις λαλουμενοις περι αυτου ³⁴ και ευλογησεν αυτους συμεων και ειπεν προς μαριαμ την μητερα αυτου ιδου ουτος κειται εισ πτωσιν και αναστασιν πολλων εν τω ισραηλ και εισ σημειον αντιλεγομενον ³⁵ και σου δε αυτης την ψυχην διελευσεται ρομφαια οπως αν αποκαλυφθωσιν εκ πολλων καρδιων διαλογισμοι ³⁶ και ην αννα προφητισ θυγατηρ φανουηλ εκ φυλης ασηρ αυτη προβεβηκυια εν

ημεραισ πολλαισ ζησασα ετη μετα ανδρος επτα απο της παρθενιασ αυτης ³⁷ και αυτη χηρα ως ετων ογδοηκοντα τεσσαρων η ουκ αφιστατο απο του ιερου νηστειασ και δεησεν λατρευουσα νυκτα και ημεραν ³⁸ και αυτη αυτη τη ωρα επιστασα ανθωμολογειτο τω κυριω και ελαλει περι αυτου πασιν τοις προσδεχομενοις λυτρωσιν εν ιερουσαλημ ³⁹ και ως ετελεσαν απαντα τα κατα τον νομον κυριου υπεστρεψαν εισ την γαλιλαιαν εισ την πολιν εαυτων ναζαρετ ⁴⁰ το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πνευματι πληρουμενον σοφιασ και χαρισ θεου ην επ αυτο ⁴¹ και επορευοντο οι γονεις αυτου κατ ετος εισ ιερουσαλημ τη εορτη του πασχα ⁴² και οτε εγενετο ετων δωδεκα αναβαντων αυτων εισ ιεροσολυμα κατα το εθος της εορτης ⁴³ και τελειωσαντων τας ημερας εν τω υποστρεφειν αυτους υπεμεινεν ιησους ο παις εν ιερουσαλημ και ουκ εγνω ιωσηφ και η μητηρ αυτου ⁴⁴ νομισαντες δε αυτον εν τη συνοδια ειναι ηλθον ημερας οδον και ανεζητουν αυτον εν τοις συγγενεσιν και εν τοις γνωστοις ⁴⁵ και μη ευροντες αυτον υπεστρεψαν εισ ιερουσαλημ ζητουντες αυτον ⁴⁶ και εγενετο μεθ ημερας τρεις ευρον αυτον εν τω ιερω καθεζομενον εν μεσω των διδασκαλων και ακουοντα αυτων και επερωτωντα αυτους ⁴⁷ εξισταντο δε παντες οι ακουοντες αυτου επι τη συνεσει και ταισ αποκρισειν αυτου ⁴⁸ και ιδοντες αυτον εξεπλαγησαν και προς αυτον η μητηρ αυτου ειπεν τεκνον τι εποιησας ημιν ουτως ιδου ο πατηρ σου καγω οδυνωμενοι εξητουμεν σε ⁴⁹ και ειπεν προς αυτους τι οτι εξητειτε με ουκ ηδειτε οτι εν τοις του πατροσ μου δει ειναι με ⁵⁰ και αυτοι ου συνηκαν το ρημα ο ελαλησεν αυτοις ⁵¹ και κατεβη μετ αυτων και ηλθεν εισ ναζαρετ και ην υποτασσομενος αυτοις και η μητηρ αυτου διετηρει παντα τα ρηματα ταυτα εν τη καρδια αυτης ⁵² και ιησους προεκοπτεν σοφια και ηλικια και χαριτι παρα θεω και ανθρωποις

3

¹ εν ετει δε πεντεκαιδεκατω της ηγεμονιασ τιβεριου καισαροσ ηγεμονευοντος ποντιου πιλατου της ιουδαιιασ και τετραρχουντοσ της γαλιλαιιασ ηρωδου φιλιππου δε του αδελφου αυτου τετραρχουντοσ της ιτουραιιασ και τραχωνιτιδοσ χωρασ και λυσανιου της αβιληνησ τετραρχουντοσ ² επι αρχιερεωσ αννα και καιαφα εγενετο ρημα θεου επι ιωαννην τον ζαχαριου υιον εν τη ερημω ³ και ηλθεν εισ πασαν την περιχωρον του ιορδανου κηρυσσων βαπτισμα

μετανοιασ εις αφεσιν αμαρτιων ⁴ ως γεγραπται εν βιβλω λογων ησαιου του προφητου λεγοντος φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβουσ αυτου ⁵ πασα φαραγξ πληρωθησεται και παν ορος και βουνος ταπεινωθησεται και εσται τα σκολια εις ευθειαν και αι τραχειαι εις οδους λειασ ⁶ και οψεται πασα σαρξ το σωτηριον του θεου ⁷ ελεγεν ουν τοις εκπορευομενοις οχλοις βαπτισθηναι υπ αυτου γεννηματα εχιδνων τισ υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργης ⁸ ποιησατε ουν καρπους αξιουσ της μετανοιασ και μη αρξησθε λεγειν εν εαυτοις πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεος εκ των λιθων τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ ⁹ ηδη δε και η αξινη προς την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται ¹⁰ και επηρωτων αυτον οι οχλοι λεγοντες τι ουν ποιησομεν ¹¹ αποκριθεις δε λεγει αυτοις ο εχων δυο χιτωνασ μεταδοτω μη εχοντι και ο εχων βρωματα ομοιωσ ποιειτω ¹² ηλθον δε και τελωναι βαπτισθηναι και ειπον προς αυτον διδασκαλε τι ποιησομεν ¹³ ο δε ειπεν προς αυτους μηδεν πλεον παρα το διατεταγμενον υμιν πρασσετε ¹⁴ επηρωτων δε αυτον και στρατευομενοι λεγοντες και ημεις τι ποιησομεν και ειπεν προς αυτους μηδεν διασεισητε μηδε συκοφαντησητε και αρκεισθε τοις οψωνιοις υμων ¹⁵ προσδοκωντος δε του λαου και διαλογιζομενων παντων εν ταισ καρδιαις αυτων περι του ιωαννου μηποτε αυτοσ ειη ο χριστος ¹⁶ απεκρινατο ο ιωαννης απασιν λεγων εγω μεν υδατι βαπτιζω υμασ ερχεται δε ο ισχυροτεροσ μου ου ουκ ειμι ικανοσ λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου αυτοσ υμασ βαπτισει εν πνευματι αγιω και πυρι ¹⁷ ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει την αλωνα αυτου και συναξει τον σιτον εις την αποθηκην αυτου το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω ¹⁸ πολλα μεν ουν και ετερα παρακαλων ευηγγελιζετο τον λαον ¹⁹ ο δε ηρωδησ ο τετραρχησ ελεγχομενοσ υπ αυτου περι ηρωδιαδοσ της γυναικοσ του αδελφου αυτου και περι παντων ων εποιησεν πονηρων ο ηρωδησ ²⁰ προσεθηκεν και τουτο επι πασιν και κατεκλεισεν τον ιωαννην εν τη φυλακη ²¹ εγενετο δε εν τω βαπτισθηναι απαντα τον λαον και ιησου βαπτισθεντοσ και προσευχομενου ανεωχθηναι τον ουρανον ²² και καταβηναι το πνευμα το αγιον σωματικω ειδει ωσει περιστερην

επ αυτον και φωνην εξ ουρανου γενεσθαι λεγουσαν συ ει ο υιοσ μου ο αγαπητοσ εν σοι ευδοκησα ²³ και αυτοσ ην ο ιησους ωσει ετων τριακοντα αρχομενοσ ων ως ενομιζετο υιοσ ιωσηφ του ηλι ²⁴ του ματθατ του λευι του μελχι του ιαννα του ιωσηφ ²⁵ του ματταθιου του αμωσ του ναουμ του εσλι του ναγγαι ²⁶ του μααθ του ματταθιου του σεμει του ιωσηφ του ιουδα ²⁷ του ιωαναν του ρησα του ζοροβαβελ του σαλαθιηλ του νηρι ²⁸ του μελχι του αδδι του κωσαμ του ελμωδαμ του ηρ ²⁹ του ιωση του ελιεζερ του ιωρειμ του ματθατ του λευι ³⁰ του συμεων του ιουδα του ιωσηφ του ιωαναν του ελιακειμ ³¹ του μελεα του μαιναν του ματταθα του ναθαν του δαυιδ ³² του ιεσσαι του ωβηδ του βοοζ του σαλμων του ναασων ³³ του αμιναδαβ του αραμ του εσρωμ του φαρεσ του ιουδα ³⁴ του ιακωβ του ισαακ του αβρααμ του θαρα του ναχωρ ³⁵ του σερουχ του ραγαυ του φαλεγ του εβερ του σαλα ³⁶ του καιναν του αρφαξαδ του σημ του νωε του λαμεχ ³⁷ του μαθουσαλα του ενωχ του ιαρεδ του μαλεληλ του καιναν ³⁸ του ενωσ του σηθ του αδαμ του θεου

4

¹ ιησους δε πνευματοσ αγιου πληρησ υπεστρεψεν απο του ιορδανου και ηγετο εν τω πνευματι εις την ερημον ² ημερασ τεσσαρακοντα πειραζομενοσ υπο του διαβολου και ουκ εφαγεν ουδεν εν ταισ ημεραισ εκειναισ και συντελεσθεισων αυτων υστερον επεινασεν ³ και ειπεν αυτω ο διαβολοσ ει υιοσ ει του θεου ειπε τω λιθω τουτω ινα γενηται αρτοσ ⁴ και απεκριθη ιησους προς αυτον λεγων γεγραπται οτι ουκ επ αρτω μονω ζησεται ανθρωποσ αλλ επι παντι ρηματι θεου ⁵ και αναγαγων αυτον ο διαβολοσ εις οροσ υψηλον εδειξεν αυτω πασασ τασ βασιλειασ της οικουμενης εν στιγμη χρονου ⁶ και ειπεν αυτω ο διαβολοσ σοι δωσω την εξουσιαν ταυτην απασαν και την δοξαν αυτων οτι εμοι παραδεδοται και ω εαν θελω διδωμι αυτην ⁷ συ ουν εαν προσκνησησ ενωπιον εμου εσται σου πασα ⁸ και αποκριθεις αυτω ειπεν ο ιησους υπαγε οπισω μου σατανα γεγραπται προσκνησεισ κυριον τον θεον σου και αυτω μονω λατρευσεισ ⁹ και ηγαγεν αυτον εις ιερουσαλημ και εστησεν αυτον επι το πτερυγιον του ιερου και ειπεν αυτω ει υιοσ ει του θεου βαλε σεαυτον εντευθεν κατω ¹⁰ γεγραπται γαρ οτι τοις αγγελοις αυτου εντελειται περι σου

του διαφυλαξαι σε ¹¹ και επι χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκοψησ προσ λιθον τον ποδα σου ¹² και αποκριθεις ειπεν αυτω ο ιησους οτι ειρηται ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου ¹³ και συντελεσας παντα πειρασμον ο διαβολος απεστη απ αυτου αχρι καιρου ¹⁴ και υπεστρεψεν ο ιησους εν τη δυναμει του πνευματος εισ την γαλιλαιαν και φημη εξηλθεν καθ ολησ της περιχωρου περι αυτου ¹⁵ και αυτοσ εδιδασκεν εν ταισ συναγωγαισ αυτων δοξαζομενοσ υπο παντων ¹⁶ και ηλθεν εισ την ναζαρετ ου ην τεθραμμενοσ και εισηλθεν κατα το ειωθοσ αυτω εν τη ημερα των σαββατων εισ την συναγωγην και ανεστη αναγνωνας ¹⁷ και επεδοθη αυτω βιβλιον ησαιου του προφητου και αναπτυξασ το βιβλιον ευρεν τον τοπον ου ην γεγραμμενον ¹⁸ πνευμα κυριου επ εμε ου εινεκεν εχρισεν με ευαγγελισασθαι πτωχοισ απεσταλκεν με ιασασθαι τουσ συντετριμμενουσ την καρδιαν κηρυξαι αιχμαλωτοισ αφεσιν και τυφλοισ αναβλειψιν αποστειλαι τεθραυσμενουσ εν αφεσει ¹⁹ κηρυξαι ενιαυτον κυριου δεκτον ²⁰ και πτυξασ το βιβλιον αποδουσ τω υπηρετη εκαθισεν και παντων εν τη συναγωγη οι οφθαλμοι ησαν ατενιζοντεσ αυτω ²¹ ηρξατο δε λεγειν προσ αυτοουσ οτι σημερον πεπληρωται η γραφη αυτη εν τοισ ωσιν υμων ²² και παντεσ εμαρτυρουν αυτω και εθαυμαζον επι τοισ λογοισ της χαριτοσ τοισ εκπορευομενοισ εκ του στοματοσ αυτου και ελεγον ουχ ουτοσ εστιν ο υιοσ ιωσηφ ²³ και ειπεν προσ αυτοουσ παντωσ ερειτε μοι την παραβολην ταυτην ιατρε θεραπευσον σεαυτον οσα ηκουσαμεν γενομενα εν τη καπερναουμ ποιησον και ωδε εν τη πατριδι σου ²⁴ ειπεν δε αμην λεγω υμιν οτι ουδεις προφητησ δεκτοσ εστιν εν τη πατριδι αυτου ²⁵ επ αληθειας δε λεγω υμιν πολλαι χηραι ησαν εν ταισ ημεραισ ηλιου εν τω ισραηλ οτε εκλεισθη ο ουρανοσ επι ετη τρια και μηνασ εξ ωσ εγενετο λιμοσ μεγασ επι πασαν την γην ²⁶ και προσ ουδεμιαν αυτων επεμφθη ηλιασ ει μη εισ σαρεπτα της σιδωνοσ προσ γυναικα χηραν ²⁷ και πολλοι λεπροι ησαν επι ελισσαιου του προφητου εν τω ισραηλ και ουδεις αυτων εκαθαρισθη ει μη νεεμαν ο συροσ ²⁸ και επλησθησαν παντεσ θυμου εν τη συναγωγη ακουοντεσ ταυτα ²⁹ και ανασταντεσ εξεβαλον αυτον εξω της πολεωσ και ηγαγον αυτον εωσ οφρουσ του ορουσ εφ ου η πολισ αυτων ωκοδομητο εισ το κατακρημνισαι αυτον ³⁰ αυτοσ δε διελθων δια μεσου αυτων επορευετο ³¹ και κατηλθεν εισ καπερναουμ

πολιν της γαλιλαιασ και ην διδασκων αυτουσ εν τοισ σαββασιν ³² και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου οτι εν εξουσια ην ο λογοσ αυτου ³³ και εν τη συναγωγη ην ανθρωποσ εχων πνευμα δαιμονιου ακαθαρτου και ανεκραξεν φωνη μεγαλη ³⁴ λεγων εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνε ηλθεσ απολεσαι ημασ οйда σε τισ ει ο αγιοσ του θεου ³⁵ και επετιμησεν αυτω ο ιησους λεγων φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου και ριψαν αυτον το δαιμονιον εισ μεσον εξηλθεν απ αυτου μηδεν βλαψαν αυτον ³⁶ και εγενετο θαμβοσ επι παντασ και συνελαλουν προσ αλληλουσ λεγοντεσ τισ ο λογοσ ουτοσ οτι εν εξουσια και δυναμει επιτασσει τοισ ακαθαρμοισ πνευμασιν και εξερχονται ³⁷ και εξεπορευετο ηχοσ περι αυτου εισ παντα τοπον της περιχωρου ³⁸ αναστασ δε εκ της συναγωγησ εισηλθεν εισ την οικιαν σιμωνοσ πενθερα δε του σιμωνοσ ην συνεχομενη πυρετω μεγαλω και ηρωτησαν αυτον περι αυτησ ³⁹ και επιστασ επανω αυτησ επετιμησεν τω πυρετω και αφηκεν αυτην παραχρημα δε αναστασα διηκονει αυτοισ ⁴⁰ δυνοντοσ δε του ηλιου παντεσ οσοι ειχον ασθενουντασ νοσοισ ποικιλαισ ηγαγον αυτοουσ προσ αυτον ο δε ενι εκαστω αυτων τασ χειρασ επιθεισ εθεραπευσεν αυτοουσ ⁴¹ εξηρχετο δε και δαιμονια απο πολλων κραζοντα και λεγοντα οτι συ ει ο χριστοσ ο υιοσ του θεου και επιτιμων ουκ εια αυτα λαλειν οτι ηδεισαν τον χριστον αυτον ειναι ⁴² γενομενησ δε ημερασ εξελθων επορευθη εισ ερημον τοπον και οι οχλοι επεζητουν αυτον και ηλθον εωσ αυτου και κατειχον αυτον του μη πορευεσθαι απ αυτων ⁴³ ο δε ειπεν προσ αυτοουσ οτι και ταισ ετεραισ πολεσιν ευαγγελισασθαι με δει την βασιλειαν του θεου οτι εισ τουτο απεσταλμαι ⁴⁴ και ην κηρυσσων εν ταισ συναγωγαισ της γαλιλαιασ

5

¹ εγενετο δε εν τω τον οχλον επικεισθαι αυτω του ακουειν τον λογον του θεου και αυτοσ ην εστωσ παρα την λιμνην γεννησαρετ ² και ειδεν δυο πλοια εστωτα παρα την λιμνην οι δε αλειοσ αποβαντεσ απ αυτων απεπλυναν τα δικτυα ³ εμβασ δε εισ εν των πλοιων ο ην του σιμωνοσ ηρωτησεν αυτον απο της γησ επαναγαγειν ολιγον και καθισασ εδιδασκεν εκ του πλοιου τουσ οχλουσ ⁴ ωσ δε επαυσατο λαλων ειπεν προσ τον σιμωνα επαναγαγε εισ το βαθοσ και χαλασατε τα δικτυα υμων εισ αγραν ⁵ και αποκριθεις ο σιμων ειπεν αυτω επιστατα δι ολησ της νυκτοσ κοπιασαντεσ ουδεν ελαβομεν επι δε τω ρηματι σου χαλασω

το δικτυον ⁶ και τουτο ποιησαντες συνεκλεισαν πληθος ιχθυων πολυ διερρηγγυτο δε το δικτυον αυτων ⁷ και κατενευσαν τοις μετοχοις τοις εν τω ετερω πλοιω του ελθοντασ συλλαβεσθαι αυτοις και ηλθον και επλησαν αμφοτερα τα πλοια ωστε βυθιζεσθαι αυτα ⁸ ιδων δε σιμων πετροσ προσεπεσεν τοις γονασιν ιησου λεγων εξελθε απ εμου οτι ανηρ αμαρτωλοσ ειμι κυριε ⁹ θαμβοσ γαρ περιεσχεν αυτον και παντασ τουσ συν αυτω επι τη αγρα των ιχθυων η συνελαβον ¹⁰ ομοιωσ δε και ιακωβον και ιωαννην υιουσ ζεβεδαιου οι ησαν κοινωνοι τω σιμωνι και ειπεν προς τον σιμωνα ο ιησοσ μη φοβου απο του νυν ανθρωπουσ εση ζωγρων ¹¹ και καταγαγοντεσ τα πλοια επι την γην αφεντεσ απαντα ηκολουθησαν αυτω ¹² και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν μια των πολεων και ιδου ανηρ πληρησ λεπρασ και ιδων τον ιησοσν πεσων επι προσωπον εδεηθη αυτου λεγων κυριε εαν θελησ δυνασαι με καθαρισαι ¹³ και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου ειπων θελω καθαρισθητι και ευθεωσ η λεπρα απηλθεν απ αυτου ¹⁴ και αυτοσ παρηγγειλεν αυτω μηδενι ειπειν αλλα απελθων δειξον σεαυτον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου καθωσ προσεταξεν μωσησ εισ μαρτυριον αυτοις ¹⁵ διηρχετο δε μαλλον ο λογοσ περι αυτου και συνηρχοντο οχλοι πολλοι ακουειν και θεραπευεσθαι υπ αυτου απο των ασθeneiων αυτων ¹⁶ αυτοσ δε ην υποχωρων εν ταισ ερημοις και προσευχομενοσ ¹⁷ και εγενετο εν μια των ημερων και αυτοσ ην διδασκων και ησαν καθημενοι φαρισαιοι και νομοδιδασκαλοι οι ησαν εληλυθοτεσ εκ πασησ κωμησ της γαλιλαιασ και ιουδαιασ και ιερουσαλημ και δυναμισ κυριου ην εισ το ιασθαι αυτουσ ¹⁸ και ιδου ανδρεσ φεροντεσ επι κλινησ ανθρωπον οσ ην παραλελυμενοσ και εζητουν αυτον εισενεγκειν και θειναι ενωπιον αυτου ¹⁹ και μη ευροντεσ ποιασ εισενεγκωσιν αυτον δια τον οχλον αναβαντεσ επι το δωμα δια των κεραμων καθηκαν αυτον συν τω κλινιδιω εισ το μεσον εμπροσθεν του ιησου ²⁰ και ιδων την πιστιν αυτων ειπεν αυτω ανθρωπε αφεωνται σοι αι αμαρτια σου ²¹ και ηρξαντο διαλογιζεσθαι οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι λεγοντεσ τισ εστιν ουτοσ οσ λαλει βλασφημιασ τισ δυναται αφιεναι αμαρτιασ ει μη μονοσ ο θεοσ ²² επιγνουσ δε ο ιησοσ τουσ διαλογισμουσ αυτων αποκριθεισ ειπεν προς αυτοουσ τι διαλογιζεσθε εν ταισ καρδιαις υμων ²³ τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφεωνται σοι αι αμαρτια σου η ειπειν εγειραι και περιπατει ²⁴ ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν

εχει ο υιοσ του ανθρωπου επι της γησ αφιεναι αμαρτιασ ειπεν τω παραλελυμενω σοι λεγω εγειραι και αρασ το κλινιδιον σου πορευου εισ τον οικον σου ²⁵ και παραχρημα αναστασ ενωπιον αυτων αρασ εφ ο κατεκειτο απηλθεν εισ τον οικον αυτου δοξαζων τον θεον ²⁶ και εκστασισ ελαβεν απαντασ και εδοξαζον τον θεον και επλησθησαν φοβου λεγοντεσ οτι ειδομεν παραδοξα σημερον ²⁷ και μετα ταυτα εξηλθεν και εθεασατο τελωνην ονοματι λευιν καθημενον επι το τελωνιον και ειπεν αυτω ακολουθει μοι ²⁸ και καταλιπων απαντα αναστασ ηκολουθησεν αυτω ²⁹ και εποιησεν δοχην μεγαλην λευισ αυτω εν τη οικια αυτου και ην οχλοσ τελωνων πολυσ και αλλων οι ησαν μετ αυτων κατακειμενοι ³⁰ και εγογγυζον οι γραμματεισ αυτων και οι φαρισαιοι προς τουσ μαθητασ αυτου λεγοντεσ δια τι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιετε και πινετε ³¹ και αποκριθεισ ο ιησοσ ειπεν προς αυτοουσ ου χρειαν εχουσιν οι υγιαινωντεσ ιατρου αλλ οι κακωσ εχοντεσ ³² ουκ εληλυθα καλεσαι δικαιοουσ αλλα αμαρτωλουσ εισ μετανοιαν ³³ οι δε ειπον προς αυτον δια τι οι μαθηται ιωαννου νηστεουσιν πυκνα και δεησεισ ποιουνται ομοιωσ και οι των φαρισαιων οι δε σοι εσθιουσιν και πινουσιν ³⁴ ο δε ειπεν προς αυτοουσ μη δυνασθε τουσ υιοουσ του νυμφωνοσ εν ω ο νυμφιοσ μετ αυτων εστιν ποιησαι νηστευειν ³⁵ ελευσονται δε ημεραι και οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιοσ τοτε νηστεουσουσιν εν εκειναισ ταισ ημεραισ ³⁶ ελεγεν δε και παραβολην προς αυτοουσ οτι ουδεισ επιβλημα ιματιου καινου επιβαλλει επι ιματιον παλαιον ει δε μηγε και το καινον σχιζει και τω παλαιω ου συμφωνει το απο του καινου ³⁷ και ουδεισ βαλλει οινον νεον εισ ασκουσ παλαιουσ ει δε μηγε ρηξει ο νεοσ οινοσ τουσ ασκουσ και αυτοσ εκχυθησεται και οι ασκοι απολουνται ³⁸ αλλα οινον νεον εισ ασκουσ καινουσ βλητεον και αμφοτεροι συντηρουνται ³⁹ και ουδεισ πιων παλαιον ευθεωσ θελει νεον λεγει γαρ ο παλαιοσ χρηστοτεροσ εστιν

6

¹ εγενετο δε εν σαββατω δευτεροπρωτω διαπορευεσθαι αυτον δια των σποριμων και ετιλλον οι μαθηται αυτου τουσ σταχυασ και ησθιον ψωχοντεσ ταισ χειρσιν ² τινεσ δε των φαρισαιων ειπον αυτοις τι ποιειτε ο ουκ εξεστιν ποιειν εν τοις σαββασιν ³ και αποκριθεισ προς αυτοουσ ειπεν ο ιησοσ ουδε τουτο ανεγγυωτε ο εποιησεν δαυιδ οποτε επεινασεν αυτοσ και

οι μετ αυτου οντες ⁴ ως εισηλθεν εις τον οικον του θεου και τους αρτους της προθεσεως ελαβεν και εφαγεν και εδωκεν και τοις μετ αυτου ους ουκ εξεστιν φαγειν ει μη μονους τους ιερεις ⁵ και ελεγεν αυτοις οτι κυριος εστιν ο υιος του ανθρωπου και του σαββατου ⁶ εγενετο δε και εν ετερω σαββατω εισελθειν αυτον εις την συναγωγην και διδασκειν και ην εκει ανθρωπος και η χειρ αυτου η δεξια ην ξηρα ⁷ παρετηρουν δε οι γραμματεις και οι φαρισαιοι ει εν τω σαββατω θεραπευσει ινα ευρωσιν κατηγοριαν αυτου ⁸ αυτοσ δε ηδει τους διαλογισμους αυτων και ειπεν τω ανθρωπω τω ξηραν εχοντι την χειρα εγειραι και στηθι εις το μεσον ο δε αναστας εστη ⁹ ειπεν ουν ο ιησους προς αυτους επερωτησω υμασ τι εξεστιν τοις σαββασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι ¹⁰ και περιβλεψαμενος παντας αυτους ειπεν αυτω εκτεινον την χειρα σου ο δε εποιησεν και αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιησ ως η αλλη ¹¹ αυτοι δε επλησθησαν ανοιασ και διελαλουν προς αλληλους τι αν ποιησειαν τω ιησου ¹² εγενετο δε εν ταις ημεραισ ταυταισ εξηλθεν εις το οροσ προσευξασθαι και ην διανυκτερευων εν τη προσευχη του θεου ¹³ και οτε εγενετο ημερα προσεφωνησεν τους μαθητασ αυτου και εκλεξαμενος απ αυτων δωδεκα ουσ και αποστολουσ ωνομασεν ¹⁴ σιμωνα και ωνομασεν πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου ιακωβον και ιωαννην φιλιππον και βαρθολομαιον ¹⁵ μαθθαιον και θωμαν ιακωβον τον του αλφαιου και σιμωνα τον καλουμενον ζηλωτην ¹⁶ ιουδαν ιακωβου και ιουδαν ισκαριωτην οσ και εγενετο προδοτησ ¹⁷ και καταβασ μετ αυτων εστη επι τοπου πεδινου και οχλοσ μαθητων αυτου και πληθοσ πολυ του λαου απο πασησ της ιουδαιασ και ιερουσαλημ και της παραλιου τυρου και σιδωνοσ οι ηλθον ακουσαι αυτου και ιαθηναι απο των νοσων αυτων ¹⁸ και οι οχλουμενοι υπο πνευματων ακαθαρτων και εθεραπευοντο ¹⁹ και πασ ο οχλοσ εξητει απτεσθαι αυτου οτι δυναμισ παρ αυτου εξηρχετο και ιατο παντασ ²⁰ και αυτοσ επαρασ τους οφθαλμουσ αυτου εις τουσ μαθητασ αυτου ελεγεν μακαριοι οι πτωχοι οτι υμετερα εστιν η βασιλεια του θεου ²¹ μακαριοι οι πεινωντεσ νυν οτι χορτασθησεσθε μακαριοι οι κλαιοντεσ νυν οτι γελασετε ²² μακαριοι εστε οταν μισησωσιν υμασ οι ανθρωποι και οταν αφορισωσιν υμασ και ονειδισωσιν και εκβαλωσιν το ονομα υμων

ως πονηρον ενεκα του υιου του ανθρωπου ²³ χαρητε εν εκεινη τη ημερα και σκιρτησατε ιδου γαρ ο μισθοσ υμων πολυσ εν τω ουρανω κατα ταυτα γαρ εποιουν τοις προφηταισ οι πατερεσ αυτων ²⁴ πλην ουαι υμιν τοις πλουσιοισ οτι απεχετε την παρακλησιν υμων ²⁵ ουαι υμιν οι εμπεπλησμενοι οτι πεινασετε ουαι υμιν οι γελωντεσ νυν οτι πενησετε και κλαυσετε ²⁶ ουαι οταν καλωσ υμασ ειπωσιν οι ανθρωποι κατα ταυτα γαρ εποιουν τοις ψευδοπροφηταισ οι πατερεσ αυτων ²⁷ αλλ υμιν λεγω τοις ακουουσιν αγαπατε τουσ εχθρουσ υμων καλωσ ποιειτε τοις μισουσιν υμασ ²⁸ ευλογειτε τουσ καταρωμενουσ υμιν προσευχεσθε υπερ των επηρεαζοντων υμασ ²⁹ τω τυπτοντι σε επι την σιαγονα παρεχε και την αλλην και απο του αιροντοσ σου το ιματιον και τον χιτωνα μη κωλυσησ ³⁰ παντι δε τω αιτουντι σε διδου και απο του αιροντοσ τα σα μη απαιτει ³¹ και καθωσ θελετε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι και υμεισ ποιειτε αυτοισ ομοιωσ ³² και ει αγαπατε τουσ αγαπωντασ υμασ ποια υμιν χαρισ εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι τουσ αγαπωντασ αυτουσ αγαπωσιν ³³ και εαν αγαθοποιητε τουσ αγαθοποιουντασ υμασ ποια υμιν χαρισ εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι το αυτο ποιουσιν ³⁴ και εαν δανειζητε παρ ων ελπιζετε απολαβειν ποια υμιν χαρισ εστιν και γαρ αμαρτωλοι αμαρτωλοισ δανειζουσιν ινα απολαβωσιν τα ισα ³⁵ πλην αγαπατε τουσ εχθρουσ υμων και αγαθοποιειτε και δανειζετε μηδεν απελπιζοντεσ και εσται ο μισθοσ υμων πολυσ και εσεσθε υιοι υψιστου οτι αυτοσ χρηστοσ εστιν επι τουσ αχαριστουσ και πονηρουσ ³⁶ γινεσθε ουν οικτιριμενοσ καθωσ και ο πατηρ υμων οικτιριμων εστιν ³⁷ και μη κρινετε και ου μη κριθητε μη καταδικαζετε και ου μη καταδικασθητε απολυετε και απολυθησεσθε ³⁸ διδοτε και δοθησεται υμιν μετρον καλον πεπιεσμενον και σεσαλευμενον και υπερεκχυνομενον δωσουσιν εις τον κολπον υμων τω γαρ αυτω μετρω ω μετρειτε αντιμετρηθησεται υμιν ³⁹ ειπεν δε παραβολην αυτοισ μητι δυναται τυφλοσ τυφλον οδηγειν ουχι αμφοτεροι εις βοθυννον πεσουνται ⁴⁰ ουκ εστιν μαθητησ υπερ τον διδασκαλον αυτου κατηρτισμενοσ δε πασ εσται ως ο διδασκαλοσ αυτου ⁴¹ τι δε βλεπεισ το καρφοσ το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε δοκον την εν τω ιδιω οφθαλμω ου κατανοεισ ⁴² η πωσ δυνασαι λεγειν τω αδελφω σου αδελφε αφεσ εκβαλω το καρφοσ το εν τω οφθαλμω σου αυτοσ την εν τω οφθαλμω σου δοκον ου βλεπων υποκριτα

εκβαλε πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλεψεις εκβαλιν το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου ⁴³ ου γαρ εστιν δενδρον καλον ποιουν καρπον σαπρον ουδε δενδρον σαπρον ποιουν καρπον καλον ⁴⁴ εκαστον γαρ δενδρον εκ του ιδιου καρπου γινωσκεται ου γαρ εξ ακανθων συλλεγουσιν συκα ουδε εκ βατου τρυγωσιν σταφυλην ⁴⁵ ο αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου της καρδιας αυτου προφερει το αγαθον και ο πονηρος ανθρωπος εκ του πονηρου θησαυρου της καρδιας αυτου προφερει το πονηρον εκ γαρ του περισσευματος της καρδιας λαλει το στομα αυτου ⁴⁶ τι δε με καλειτε κυριε κυριε και ου ποιειτε α λεγω ⁴⁷ πας ο ερχομενος προς με και ακουων μου των λογων και ποιων αυτους υποδειξω υμιν τι εστιν ομοιος ⁴⁸ ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδομουντι οικιαν ος εσκαψεν και εβαθυνεν και εθηκεν θεμελιον επι την πετραν πλημμυρας δε γενομενης προσερρηξεν ο ποταμος τη οικια εκεινη και ουκ ισχυσεν σαλευσαι αυτην τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν ⁴⁹ ο δε ακουσας και μη ποιησας ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδομησαντι οικιαν επι την γην χωρισ θεμελιου η προσερρηξεν ο ποταμος και ευθεως επεσεν και εγενετο το ρηγμα της οικιας εκεινης μεγα

7

¹ επει δε επληρωσεν παντα τα ρηματα αυτου εισ τας ακοας του λαου εισηλθεν εισ καπερναουμ ² εκατονταρχου δε τινος δουλος κακως εχων εμελλεν τελευταν ος ην αυτω εντιμος ³ ακουσας δε περι του ιησου απεστειλεν προς αυτον πρεσβυτερους των ιουδαιων ερωτων αυτον οπως ελθων διασωση τον δουλον αυτου ⁴ οι δε παραγενομενοι προς τον ιησουν παρεκαλουν αυτον σπουδαιως λεγοντες οτι αξιος εστιν ω παρεξει τουτο ⁵ αγαπα γαρ το εθνος ημων και την συναγωγην αυτος ωκοδομησεν ημιν ⁶ ο δε ιησους επορευετο συν αυτοις ηδη δε αυτου ου μακραν απεχοντος απο της οικιας επεμψεν προς αυτον ο εκατονταρχος φιλους λεγων αυτω κυριε μη σκυλλου ου γαρ ειμι ικανος ινα υπο την στεγην μου εισελθης ⁷ διο ουδε εμαυτον ηξιωσα προς σε ελθειν αλλ ειπε λογω και ιαθησεται ο παις μου ⁸ και γαρ εγω ανθρωπος ειμι υπο εξουσιαν τασσομενος εχων υπ εμαυτον στρατιωτας και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τουτο και ποιει ⁹ ακουσας δε ταυτα ο ιησους εθαυμασεν αυτον και στραφεις τω ακολουθουντι

αυτω οχλω ειπεν λεγω υμιν ουτε εν τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον ¹⁰ και υποστρεψαντες οι πεμφθεντες εισ τον οικον ευρον τον ασθενουντα δουλον υγαινοντα ¹¹ και εγενετο εν τω εξησ επορευετο εισ πολιν καλουμενην ναιν και συνεπορευοντο αυτω οι μαθηται αυτου ικανοι και οχλος πολυσ ¹² ως δε ηγγισεν τη πυλη της πολεως και ιδου εξεκομιζετο τεθνηκως υιος μονογενης τη μητρι αυτου και αυτη χηρα και οχλος της πολεως ικανος συν αυτη ¹³ και ιδων αυτην ο κυριος εσπλαγχνισθη επ αυτη και ειπεν αυτη μη κλαιε ¹⁴ και προσελθων ηψατο της σορου οι δε βασταζοντες εστησαν και ειπεν νεανισκε σοι λεγω εγερθητι ¹⁵ και ανεκαθισεν ο νεκρος και ηρξατο λαλειν και εδωκεν αυτον τη μητρι αυτου ¹⁶ ελαβεν δε φοβος παντας και εδοξαζον τον θεον λεγοντες οτι προφητης μεγας εγηγερται εν ημιν και οτι επεσκεψατο ο θεος τον λαον αυτου ¹⁷ και εξηλθεν ο λογος ουτος εν ολη τη ιουδαια περι αυτου και εν παση τη περιχωρω ¹⁸ και απηγγειλαν ιωαννη οι μαθηται αυτου περι παντων τουτων ¹⁹ και προσκαλεσαμενος δυο τινας των μαθητων αυτου ο ιωαννης επεμψεν προς τον ιησουν λεγων συ ει ο ερχομενος η αλλον προσδοκωμεν ²⁰ παραγενομενοι δε προς αυτον οι ανδρες ειπον ιωαννης ο βαπτιστης απεσταλκεν ημας προς σε λεγων συ ει ο ερχομενος η αλλον προσδοκωμεν ²¹ εν αυτη δε τη ωρα εθεραπευσεν πολλους απο νοσων και μαστιγων και πνευματων πονηρων και τυφλοις πολλοις εχαρισατο το βλεπειν ²² και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννη α ειδετε και ηκουσατε οτι τυφλοι αναβλεπουσιν χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειρονται πτωχοι ευαγγελιζονται ²³ και μακαριος εστιν ος εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι ²⁴ απελθοντων δε των αγγελων ιωαννου ηρξατο λεγειν τοις οχλοις περι ιωαννου τι εξεληλυθατε εισ την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον ²⁵ αλλα τι εξεληλυθατε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοις ιματιοις ημφιεσμενον ιδου οι εν ιματισμω ενδοξω και τρυφη υπαρχοντες εν τοις βασιλαιοις εισιν ²⁶ αλλα τι εξεληλυθατε ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου ²⁷ ουτος εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου ²⁸ λεγω γαρ υμιν μειζων εν γεννητοις γυναικων προφητης ιωαννου του βαπτιστου ουδεις εστιν ο

δε μικροτερος εν τη βασιλεια του θεου μειζων αυτου εστιν ²⁹ και πασ ο λαοσ ακουσας και οι τελωναι εδικαιωσαν τον θεον βαπτισθεντες το βαπτισμα ιωαννου ³⁰ οι δε φαρισαιοι και οι νομικοι την βουλην του θεου ηθετησαν εις εαυτους μη βαπτισθεντες υπ αυτου ³¹ τινη ουν ομοιωσω τους ανθρωπουσ της γενεασ ταυτης και τινη εισιν ομοιοι ³² ομοιοι εισιν παιδιοισ τοισ εν αγορα καθημενοισ και προσφωνουσιν αλληλοισ και λεγουσιν ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρχησασθε εθρηνησαμεν υμιν και ουκ εκλαυσατε ³³ εληλυθεν γαρ ιωαννης ο βαπτιστησ μητε αρτον εσθιων μητε οινον πινων και λεγετε δαιμονιον εχει ³⁴ εληλυθεν ο υιοσ του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγετε ιδου ανθρωποσ φαγοσ και οينوποτησ φιλοσ τελωνων και αμαρτωλων ³⁵ και εδικαιωθη η σοφια απο των τεκνων αυτησ παντων ³⁶ ηρωτα δε τισ αυτον των φαρισαιων ινα φαγη μετ αυτου και εισελθων εις την οικιαν του φαρισαιου ανεκλιθη ³⁷ και ιδου γυνη εν τη πολει ητισ ην αμαρτωλοσ επιγνουσα οτι ανακειται εν τη οικια του φαρισαιου κομισασα αλαβαστρον μυρου ³⁸ και στασα παρα τουσ ποδασ αυτου οπισω κλαιουσα ηρξατο βρεχειν τουσ ποδασ αυτου τοισ δακρυσιν και ταισ θριξιν της κεφαλησ αυτησ εξεμασσεν και κατεφιλει τουσ ποδασ αυτου και ηλειφεν τω μυρω ³⁹ ιδων δε ο φαρισαιοσ ο καλεσασ αυτον ειπεν εν εαυτω λεγων ουτοσ ει ην προφητησ εγινωσκεν αν τισ και ποταπη η γυνη ητισ απτεται αυτου οτι αμαρτωλοσ εστιν ⁴⁰ και αποκριθεισ ο ιησουσ ειπεν προσ αυτον σιμων εχω σοι τι ειπειν ο δε φησιν διδασκαλε ειπε ⁴¹ δυο χρεωφειλεται ησαν δανειστη τινη ο εις ωφειλεν δηναρια πεντακοσια ο δε ετεροσ πεντηκοντα ⁴² μη εχοντων δε αυτων αποδουναι αμφοτεροισ εχαρισατο τισ ουν αυτων ειπε πλειον αυτον αγαπησει ⁴³ αποκριθεισ δε ο σιμων ειπεν υπολαμβανω οτι ω το πλειον εχαρισατο ο δε ειπεν αυτω ορθωσ εκρινασ ⁴⁴ και στραφεισ προσ την γυναικα τω σιμωνι εφη βλεπεισ ταυτην την γυναικα εισηλθον σου εις την οικιαν υδωρ επι τουσ ποδασ μου ουκ εδωκασ αυτη δε τοισ δακρυσιν εβρεξεν μου τουσ ποδασ και ταισ θριξιν της κεφαλησ αυτησ εξεμαξεν ⁴⁵ φιλημα μοι ουκ εδωκασ αυτη δε αφ ησ εισηλθον ου διελιπεν καταφιλουσα μου τουσ ποδασ ⁴⁶ ελαιω την κεφαλην μου ουκ ηλειψασ αυτη δε μυρω ηλειψεν μου τουσ ποδασ ⁴⁷ ου χαριν λεγω σοι αφεωνται αι αμαρτια αυτησ αι πολλαι οτι ηγαπησεν πολυ ω δε ολιγον αφιεται ολιγον αγαπα ⁴⁸ ειπεν δε

αυτη αφεωνται σου αι αμαρτια ⁴⁹ και ηρξαντο οι συνανακειμενοι λεγειν εν εαυτοισ τισ ουτοσ εστιν οσ και αμαρτιασ αφησιν ⁵⁰ ειπεν δε προσ την γυναικα η πιστισ σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην

8

¹ και εγενετο εν τω καθεξησ και αυτοσ διωδευεν κατα πολιν και κωμην κηρυσσων και ευαγγελιζομενοσ την βασιλειαν του θεου και οι δωδεκα συν αυτω ² και γυναικεσ τινεσ αι ησαν τεθεραπευμεναι απο πνευματων πονηρων και ασθενειων μαρια η καλουμενη μαγδαληνη αφ ησ δαιμονια επτα εξεληλυθει ³ και ιωαννα γυνη χουζα επιτροπου ηρωδου και σουσαννα και ετεραι πολλαι αιτινεσ διηκονουν αυτοισ απο των υπαρχοντων αυταισ ⁴ συνιοντοσ δε οχλου πολλου και των κατα πολιν επιπορευομενων προσ αυτον ειπεν δια παραβολησ ⁵ εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι τον σπορον αυτου και εν τω σπειρειν αυτον ο μεν επεσεν παρα την οδον και κατεπατηθη και τα πετεινα του ουρανου κατεφαγεν αυτο ⁶ και ετερον επεσεν επι την πετραν και φυεν εξηρανθη δια το μη εχειν ικμαδα ⁷ και ετερον επεσεν εν μεσω των ακανθων και συμφυεισαι αι ακανθαι απεπνιξαν αυτο ⁸ και ετερον επεσεν εις την γην την αγαθην και φυεν εποιησεν καρπον εκατονταπλασιονα ταυτα λεγων εφωνει ο εχων ωτα ακουειν ακουετω ⁹ επηρωτων δε αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντεσ τισ ειη η παραβολη αυτη ¹⁰ ο δε ειπεν υμιν δεδοται γνωναι τα μυστηρια της βασιλειασ του θεου τοισ δε λοιποισ εν παραβολαισ ινα βλεποντεσ μη βλεπωσιν και ακουοντεσ μη συνιωσιν ¹¹ εστιν δε αυτη η παραβολη ο σποροσ εστιν ο λογοσ του θεου ¹² οι δε παρα την οδον εισιν οι ακουοντεσ ειτα ερχεται ο διαβολοσ και αιρει τον λογον απο της καρδιασ αυτων ινα μη πιστευσαντεσ σωθωσιν ¹³ οι δε επι της πετρασ οι οταν ακουσωσιν μετα χαρασ δεχονται τον λογον και ουτοι ριζαν ουκ εχουσιν οι προσ καιρον πιστευουσιν και εν καιρω πειρασμου αφιστανται ¹⁴ το δε εισ τασ ακανθασ πεσον ουτοι εισιν οι ακουσαντεσ και υπο μεριμνων και πλουτου και ηδωνων του βιου πορευομενοι συμπνιγονται και ου τελεσφορουσιν ¹⁵ το δε εν τη καλη γη ουτοι εισιν οιτινεσ εν καρδια καλη και αγαθη ακουσαντεσ τον λογον κατεχουσιν και καρποφορουσιν εν υπομονη ¹⁶ ουδεις δε λυχνον αφασ καλυπτει αυτον σκευει η υποκατω κλινησ τιθησιν αλλ επι λυχνιασ επιτιθησιν ινα οι εισπορευομενοι βλεπωσιν το

φωσ ¹⁷ ου γαρ εστιν κρυπτον ο ου φανερον γενησεται ουδε αποκρυφον ο ου γνωσθησεται και εισ φανερον ελθη ¹⁸ βλεπετε ουν πως ακουετε οσ γαρ εαν εχη δοθησεται αυτω και οσ εαν μη εχη και ο δοκει εχειν αρθησεται απ αυτου ¹⁹ παρεγενοντο δε προς αυτον η μητηρ και οι αδελφοι αυτου και ουκ ηδυναντο συντυχειν αυτω δια τον οχλον ²⁰ και απηγγελη αυτω λεγοντων η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εστηκασιν εξω ιδειν σε θελοντες ²¹ ο δε αποκριθεις ειπεν προς αυτους μητηρ μου και αδελφοι μου ουτοι εισιν οι τον λογον του θεου ακουοντες και ποιουντες αυτον ²² και εγενετο εν μια των ημερων και αυτος ενεβη εισ πλοιον και οι μαθηται αυτου και ειπεν προς αυτους διελθωμεν εισ το περαν της λιμνης και ανηχθησαν ²³ πλεοντων δε αυτων αφυπνωσεν και κατεβη λαιλαψ ανεμου εισ την λιμνην και συνεπληρουοντο και εκινδυνευον ²⁴ προσελθοντες δε διηγειραν αυτον λεγοντες επιστατα επιστατα απολλυμεθα ο δε εγερθεις επετιμησεν τω ανεμω και τω κλυδωνι του υδατος και επαυσαντο και εγενετο γαληνη ²⁵ ειπεν δε αυτοις που εστιν η πιστις υμων φοβηθεντες δε εθαυμασαν λεγοντες προς αλληλους τισ αρα ουτος εστιν οτι και τοις ανεμοις επιτασσει και τω υδατι και υπακουουσιν αυτω ²⁶ και κατεπλευσαν εισ την χωραν των γαδαρηνων ητις εστιν αντιπεραν της γαλιλαιας ²⁷ εξελθοντι δε αυτω επι την γην υπηντησεν αυτω ανηρ τισ εκ της πολεως οσ ειχεν δαιμονια εκ χρονων ικανων και ιματιον ουκ ενεδιδυσκετο και εν οικια ουκ εμενεν αλλ εν τοις μνημασι ²⁸ ιδων δε τον ιησουν και ανακραζας προσεπεσεν αυτω και φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υπιστου δεομαι σου μη με βασανιση ²⁹ παρηγγειλεν γαρ τω πνευματι τω ακαθαρτω εξελθειν απο του ανθρωπου πολλοις γαρ χρονοις συνηρπακει αυτον και εδεσμειτο αλυσεσιν και πεδαισ φυλασσομενος και διαρρησων τα δεσμα ηλαυνετο υπο του δαιμονος εισ τας ερημους ³⁰ επηρωτησεν δε αυτον ο ιησους λεγων τι σοι εστιν ονομα ο δε ειπεν λεγων οτι δαιμονια πολλα εισηλθεν εισ αυτον ³¹ και παρεκαλει αυτον ινα μη επιταξη αυτοις εισ την αβυσσον απελθειν ³² ην δε εκει αγελη χοιρων ικανων βοσκομενων εν τω ορει και παρεκαλουν αυτον ινα επιτρεψη αυτοις εισ εκεινους εισελθειν και επετρεψεν αυτοις ³³ εξελθοντα δε τα δαιμονια απο του ανθρωπου εισηλθον εισ τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη

κατα του κρημνου εισ την λιμνην και απεπνιγη ³⁴ ιδοντες δε οι βοσκοντες το γεγενημενον εφυγον και απηγγειλαν εισ την πολιν και εισ τους αγρους ³⁵ εξηλθον δε ιδειν το γεγονος και ηλθον προς τον ιησουν και ευρον καθημενον τον ανθρωπον αφ ου τα δαιμονια εξεληλυθει ιματισμενον και σωφρονουντα παρα τους ποδας του ιησου και εφοβηθησαν ³⁶ απηγγειλαν δε αυτοις και οι ιδοντες πως εσωθη ο δαιμονισθεις ³⁷ και ηρωτησαν αυτον απαν το πληθος της περιχωρου των γαδαρηνων απελθειν απ αυτων οτι φοβω μεγαλω συνειχοντο αυτος δε εμβασ εισ το πλοιον υπεστρεψεν ³⁸ εδεετο δε αυτου ο ανηρ αφ ου εξεληλυθει τα δαιμονια εισαι συν αυτω απελυσεν δε αυτον ο ιησους λεγων ³⁹ υποστρεφε εισ τον οικον σου και διηγου οσα εποιησεν σοι ο θεος και απηλθεν καθ ολην την πολιν κηρυσων οσα εποιησεν αυτω ο ιησους ⁴⁰ εγενετο δε εν τω υποστρεψαι τον ιησουν απεδεξατο αυτον ο οχλος ησαν γαρ παντες προσδοκωντες αυτον ⁴¹ και ιδου ηλθεν ανηρ ω ονομα ιαειρος και αυτος αρχων της συναγωγης υπηρχεν και πεσων παρα τους ποδας του ιησου παρεκαλει αυτον εισελθειν εισ τον οικον αυτου ⁴² οτι θυγατηρ μονογενησ ην αυτω ωσ ετων δωδεκα και αυτη απεθνησκειν εν δε τω υπαγειν αυτον οι οχλοι συνεπνιγον αυτον ⁴³ και γυνη ουσα εν ρυσει αιματος απο ετων δωδεκα ητις ιατροις προσαναλωσασα ολον τον βιον ουκ ισχυσεν υπ ουδενος θεραπευθηναι ⁴⁴ προσελθουσα οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου και παραχρημα εστη η ρυσις του αιματος αυτης ⁴⁵ και ειπεν ο ιησους τισ ο αψαμενος μου αρνουμενων δε παντων ειπεν ο πετρος και οι μετ αυτου επιστατα οι οχλοι συνεχουσιν σε και αποθλιβουσιν και λεγεις τισ ο αψαμενος μου ⁴⁶ ο δε ιησους ειπεν ηψατο μου τισ εγω γαρ εγνω δυναμιν εξελθουσας απ εμου ⁴⁷ ιδουσα δε η γυνη οτι ουκ ελαθεν τρεμουσα ηλθεν και προσπεσουσα αυτω δι ην αιτιαν ηψατο αυτου απηγγειλεν αυτω ενωπιον παντος του λαου και ωσ ιαθη παραχρημα ⁴⁸ ο δε ειπεν αυτη θαρσει θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εισ ειρηνην ⁴⁹ ετι αυτου λαλουντος ερχεται τισ παρα του αρχισυναγωγου λεγων αυτω οτι τεθνηκεν η θυγατηρ σου μη σκυλλε τον διδασκαλον ⁵⁰ ο δε ιησους ακουσας απεκριθη αυτω λεγων μη φοβου μονον πιστευε και σωθησεται ⁵¹ ελθων δε εισ την οικιαν ουκ αφηκεν εισελθειν ουδενα ει μη πετρον και ιωαννην και ιακωβον και τον πατερα της παιδος και την

μητέρα ⁵² εκλαιον δε παντες και εκοπτοντο αυτην ο δε ειπεν μη κλαιετε ουκ απεθανεν αλλα καθευδει ⁵³ και κατεγελων αυτου ειδοτες οτι απεθανεν ⁵⁴ αυτος δε εκβαλων εξω παντας και κρατησας της χειρος αυτης εφωνησεν λεγων η πασις εγειρου ⁵⁵ και επεστρεψεν το πνευμα αυτης και ανεστη παραχρημα και διεταξεν αυτη δοθηναι φαγειν ⁵⁶ και εξεστησαν οι γονεις αυτης ο δε παρηγγειλεν αυτοις μηδενι ειπειν το γεγονος

9

¹ συγκαλεσαμενος δε τους δωδεκα εδωκεν αυτοις δυναμιν και εξουσιαν επι παντα τα δαιμονια και νοσους θεραπευειν ² και απεστειλεν αυτους κηρυσσειν την βασιλειαν του θεου και ιασθαι τους ασθενουντας ³ και ειπεν προς αυτους μηδεν αιρετε εις την οδον μητε ραβδους μητε πηραν μητε αρτον μητε αργυριον μητε ανα δυο χιτωνας εχειν ⁴ και εις ην αν οικιαν εισελθητε εκει μενετε και εκειθεν εξερχεσθε ⁵ και οσοι εαν μη δεξωνται υμας εξερχομενοι απο της πολεως εκεινησ και τον κονιορτον απο των ποδων υμων αποτιναξατε εις μαρτυριον επ αυτους ⁶ εξερχομενοι δε διηρχοντο κατα τας κωμας ευαγγελιζομενοι και θεραπευοντες πανταχου ⁷ ηκουσεν δε ηρωδης ο τετραρχησ τα γινομενα υπ αυτου παντα και διηπορει δια το λεγεσθαι υπο τινων οτι ιωαννης εγηγερται εκ νεκρων ⁸ υπο τινων δε οτι ηλιασ εφανε αλλων δε οτι προφητης εις των αρχαιων ανεστη ⁹ και ειπεν ηρωδης ιωαννην εγω απεκεφαλισα τις δε εστιν ουτος περι ου εγω ακουω τοιαυτα και εζητει ιδειν αυτον ¹⁰ και υποστρεψαντες οι αποστολοι διηγησαντο αυτω οσα εποιησαν και παραλαβων αυτους υπεχωρησεν κατ ιδιαν εις τοπον ερημον πολεως καλουμενης βηθσαιδαν ¹¹ οι δε οχλοι γνοντες ηκολουθησαν αυτω και δεξαμενος αυτους ελαλει αυτοις περι της βασιλειασ του θεου και τους χριαν εχοντας θεραπειασ ιατο ¹² η δε ημερα ηρξατο κλινειν προσελθοντες δε οι δωδεκα ειπον αυτω απολυσον τον οχλον ινα απελθοντες εις τας κυκλω κωμας και τους αγρους καταλυσωσιν και ευρωσιν επισιτισμον οτι ωδε εν ερημω τοπω εσμεν ¹³ ειπεν δε προς αυτους δοτε αυτοις υμεις φαγειν οι δε ειπον ουκ εισιν ημιν πλειον η πεντε αρτοι και ιχθυες δυο ει μητι πορευθεντες ημεις αγορασωμεν εις παντα τον λαον τουτον βρωματα ¹⁴ ησαν γαρ ωσει ανδρες πεντακισχιλιοι ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου κατακλινατε αυτους κλισιασ ανα πεντηκοντα ¹⁵ και εποιησαν ουτως

και ανεκλιναν απαντας ¹⁶ λαβων δε τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν αυτους και κατεκλασεν και εδιδου τοις μαθηταισ παρατιθεναι τω οχλω ¹⁷ και εφαγον και εχορτασθησαν παντες και ηρθη το περισσευσαν αυτοις κλασματων κοφινοι δωδεκα ¹⁸ και εγενετο εν τω ειναι αυτον προσευχομενον καταμονας συνησαν αυτω οι μαθηται και επηρωτησεν αυτους λεγων τινα με λεγουσιν οι οχλοι ειναι ¹⁹ οι δε αποκριθεντες ειπον ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν αλλοι δε οτι προφητης τις των αρχαιων ανεστη ²⁰ ειπεν δε αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι αποκριθεις δε ο πετροσ ειπεν τον χριστον του θεου ²¹ ο δε επιτιμησας αυτοις παρηγγειλεν μηδενι ειπειν τουτο ²² ειπων οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και αρχιερων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα αναστηναι ²³ ελεγεν δε προς παντας ει τις θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι ²⁴ οσ γαρ εαν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην οσ δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ουτος σωσει αυτην ²⁵ τι γαρ ωφελειται ανθρωπος κερδησας τον κοσμον ολον εαυτον δε απολεσας η ζημιωθεισ ²⁶ οσ γαρ αν επαισχυνθη με και τους εμους λογους τουτον ο υιοσ του ανθρωπου επαισχυνθησεται οταν ελθη εν τη δοξη αυτου και του πατροσ και των αγιων αγγελων ²⁷ λεγω δε υμιν αληθωσ εισιν τινεσ των ωδε εστωτων οι ου μη γευσωνται θανατου εωσ αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου ²⁸ εγενετο δε μετα τους λογους τουτους ωσει ημεραι οκτω και παραλαβων πετρον και ιωαννην και ιακωβον ανεβη εις το ορος προσευξασθαι ²⁹ και εγενετο εν τω προσευχεσθαι αυτον το ειδος του προσωπου αυτου ετερον και ο ιματισμοσ αυτου λευκοσ εξαστραπτων ³⁰ και ιδου ανδρες δυο συνελαλουν αυτω οιτινεσ ησαν μωσησ και ηλιασ ³¹ οι οφθεντες εν δοξη ελεγον την εξοδον αυτου ην εμελλεν πληρουν εν ιερουσαλημ ³² ο δε πετροσ και οι συν αυτω ησαν βεβαρημενοι υπνω διαγρηγορησαντες δε ειδον την δοξαν αυτου και τους δυο ανδρας τους συνεστωτας αυτω ³³ και εγενετο εν τω διαχωριζεσθαι αυτους απ αυτου ειπεν πετροσ προς τον ιησουν επιστατα καλον εστιν ημασ ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνασ τρεις μιαν σοι και μιαν μωση και μιαν ηλια μη ειδωσ ο λεγει ³⁴ ταυτα δε αυτου λεγοντοσ εγενετο

νεφελή και επεσκίασεν αυτούς εφοβήθησαν δε εν τω εκείνους εισελθείν εις την νεφέλην ³⁵ και φωνή εγενετο εκ τής νεφέλης λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος αυτου ακουετε ³⁶ και εν τω γενεσθαι την φωνήν ευρεθη ο ιησους μονος και αυτοι εσιγησαν και ουδενι απηγγειλαν εν εκείναις ταις ημεραις ουδεν ων εωρακασιν ³⁷ εγενετο δε εν τη εξησ ημερα κατελθοντων αυτων απο του ορους συνηντησεν αυτω οχλος πολυς ³⁸ και ιδου ανηρ απο του οχλου ανεβοησεν λεγων διδασκαλε δεομαι σου επιβλεψαι επι τον υιον μου οτι μονογενης εστιν μοι ³⁹ και ιδου πνευμα λαμβανει αυτον και εξαιφνης κραζει και σπαρασσει αυτον μετα αφρου και μογισ αποχωρει απ αυτου συντριβον αυτον ⁴⁰ και εδεθηθη των μαθητων σου ινα εκβαλωσιν αυτο και ουκ ηδυνηθησαν ⁴¹ αποκριθεισ δε ο ιησους ειπεν ω γενα απιστος και διεστραμμενη εως ποτε εσομαι προσ υμας και ανεξομαι υμων προσαγαγε τον υιον σου ωδε ⁴² ετι δε προσερχομενου αυτου ερρηξεν αυτον το δαιμονιον και συνεσπαραξεν επετιμησεν δε ο ιησους τω πνευματι τω ακαθαρτω και ιασατο τον παιδα και απεδωκεν αυτον τω πατρι αυτου ⁴³ εξεπλησσοντο δε παντες επι τη μεγαλειοτητι του θεου παντων δε θαυμαζοντων επι πασιν οισ εποιησεν ο ιησους ειπεν προσ τους μαθητας αυτου ⁴⁴ θεσθε υμεις εις τα ωτα υμων τους λογους τουτους ο γαρ υιος του ανθρωπου μελλει παραδιδοσθαι εις χειρας ανθρωπων ⁴⁵ οι δε ηγνοουν το ρημα τουτο και ην παρακεκαλυμμενον απ αυτων ινα μη αισθωνται αυτο και εφοβουντο ερωτησαι αυτον περι του ρηματος τουτου ⁴⁶ εισηλθεν δε διαλογισμος εν αυτοις το τις αν ειη μειζων αυτων ⁴⁷ ο δε ιησους ιδων τον διαλογισμον τής καρδιας αυτων επιλαβομενος παιδιου εστησεν αυτο παρ εαυτω ⁴⁸ και ειπεν αυτοις οσ εαν δεξεται τουτο το παιδιον επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και οσ εαν εμε δεξεται δεχεται τον αποστειλαντα με ο γαρ μικροτερος εν πασιν υμιν υπαρχων ουτος εσται μεγας ⁴⁹ αποκριθεισ δε ο ιωαννης ειπεν επιστατα ειδομεν τινα επι τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ ακολουθει μεθ ημων ⁵⁰ και ειπεν προσ αυτον ο ιησους μη κωλυετε οσ γαρ ουκ εστιν καθ ημων υπερ ημων εστιν ⁵¹ εγενετο δε εν τω συμπληρουσθαι τας ημερας τής αναληψεως αυτου και αυτος το προσωπον αυτου εστηριξεν του πορευεσθαι εις ιερουσαλημ ⁵² και απεστειλεν αγγελους προ προσωπου αυτου και πορευθεντες εισηλθον εις κωμην σαμαρειτων ωστε ετοιμασαι

αυτω ⁵³ και ουκ εδεξαντο αυτον οτι το προσωπον αυτου ην πορευομενον εις ιερουσαλημ ⁵⁴ ιδοντες δε οι μαθηται αυτου ιακωβος και ιωαννης ειπον κυριε θελεισ ειπωμεν πυρ καταβηναι απο του ουρανου και αναλωσαι αυτους ωσ και ηλιασ εποιησεν ⁵⁵ στραφεισ δε επετιμησεν αυτοις και ειπεν ουκ οιδατε οιου πνευματος εστε υμεις ⁵⁶ ο γαρ υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν ψυχας ανθρωπων απολεσαι αλλα σωσαι και επορευθησαν εις ετεραν κωμην ⁵⁷ εγενετο δε πορευομενων αυτων εν τη οδω ειπεν τις προσ αυτον ακολουθησω σοι οπου αν απερχη κυριε ⁵⁸ και ειπεν αυτω ο ιησους αι αλωπεκες φωλεουσ εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεισ ο δε υιος του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη ⁵⁹ ειπεν δε προσ ετερον ακολουθει μοι ο δε ειπεν κυριε επιτρεψον μοι απελθοντι πρωτον θαψαι τον πατερα μου ⁶⁰ ειπεν δε αυτω ο ιησους αφες τους νεκρους θαψαι τους εαυτων νεκρους συ δε απελθων διαγγελλε την βασιλειαν του θεου ⁶¹ ειπεν δε και ετερος ακολουθησω σοι κυριε πρωτον δε επιτρεψον μοι αποταξασθαι τοις εις τον οικον μου ⁶² ειπεν δε ο ιησους προσ αυτον ουδεις επιβαλων την χειρα αυτου επ αροτρον και βλεπων εις τα οπισω ευθετος εστιν εις την βασιλειαν του θεου

10

¹ μετα δε ταυτα ανεδειξεν ο κυριος και ετερουσ εβδομηκοντα και απεστειλεν αυτους ανα δυο προ προσωπου αυτου εις πασαν πολιν και τοπον ου εμελλεν αυτος ερχεσθαι ² ελεγεν ουν προσ αυτους ο μεν θερισμος πολυς οι δε εργαται ολιγοι δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου οπως εκβαλη εργατας εις τον θερισμον αυτου ³ υπαγετε ιδου εγω αποσπελλω υμας ωσ αρνας εν μεσω λυκων ⁴ μη βασταζετε βαλαντιον μη πηραν μηδε υποδηματα και μηδενα κατα την οδον ασπασησθε ⁵ εις ην δ αν οικιαν εισερχησθε πρωτον λεγετε ειρηνη τω οικω τουτω ⁶ και εαν η εκει υιος ειρηνης επαναπαυσεται επ αυτον η ειρηνη υμων ει δε μηγε εφ υμας ανακαμψει ⁷ εν αυτη δε τη οικια μενετε εσθιοντες και πινοντες τα παρ αυτων αξιοσ γαρ ο εργατης του μισθου αυτου εστιν μη μεταβαινετε εξ οικιασ εις οικιαν ⁸ και εις ην αν πολιν εισερχησθε και δεχωνται υμας εσθιετε τα παρατιθεμενα υμιν ⁹ και θεραπευετε τους εν αυτη ασθενεισ και λεγετε αυτοις ηγγικεν εφ υμας η βασιλεια του θεου ¹⁰ εις ην δ αν πολιν εισερχησθε και μη δεχωνται υμας εξελθοντες εις

τας πλατειας αυτης ειπατε ¹¹ και τον κονιορτον τον κολληθεντα ημιν εκ της πολεως υμων απομασσομεθα υμιν πλην τουτο γινωσκετε οτι ηγγικεν εφ υμας η βασιλεια του θεου ¹² λεγω υμιν οτι σοδομοις εν τη ημερα εκεινη ανεκτοτερον εσται η τη πολει εκεινη ¹³ ουαι σοι χοραζιν ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω καθημεναι μετενοησαν ¹⁴ πλην τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν τη κρισει η υμιν ¹⁵ και συ καπερναουμ η εως του ουρανου υψωθεις εως αδου καταβιβασθη ¹⁶ ο ακουων υμων εμου ακουει και ο αθετων υμας εμε αθετει ο δε εμε αθετων αθετει τον αποστειλαντα με ¹⁷ υπεστρεψαν δε οι εβδομηκοντα μετα χαρας λεγοντες κυριε και τα δαιμονια υποτασσειται ημιν εν τω ονοματι σου ¹⁸ ειπεν δε αυτοις εθεωρουν τον σαταναν ωσ αστραπην εκ του ουρανου πεσοντα ¹⁹ ιδου διδωμι υμιν την εξουσιαν του πατειν επανω οφειων και σκορπιων και επι πασαν την δυναμιν του εχθρου και ουδεν υμας ου μη αδικηση ²⁰ πλην εν τουτω μη χαιρετε οτι τα πνευματα υμιν υποτασσειται χαιρετε δε οτι τα ονοματα υμων εγραφη εν τοις ουρανοις ²¹ εν αυτη τη ωρα ηγαλλιασατο τω πνευματι ο ιησους και ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και της γης οτι απεκρυψας ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψας αυτα νηπιοις ναι ο πατηρ οτι ουτως εγενετο ευδοκια εμπροσθεν σου ²² και στραφεις προς τους μαθητας ειπεν παντα μοι παρεδοθη υπο του πατρος μου και ουδεις γινωσκει τισ εστιν ο υιοσ ει μη ο πατηρ και τισ εστιν ο πατηρ ει μη ο υιοσ και ω εαν βουληται ο υιοσ αποκαλυψαι ²³ και στραφεις προς τους μαθητας κατ ιδιαν ειπεν μακαριοι οι οφθαλμοι οι βλεποντες α βλεπετε ²⁴ λεγω γαρ υμιν οτι πολλοι προφηται και βασιλεις ηθελησαν ιδειν α υμεις βλεπετε και ουκ ειδον και ακουσαι ακουετε και ουκ ηκουσαν ²⁵ και ιδου νομικοσ τισ ανεστη εκπειραζων αυτον και λεγων διδασκαλε τι ποιησας ζωην αιωνιον κληρονομησω ²⁶ ο δε ειπεν προς αυτον εν τω νομω τι γεγραπται πως αναγινωσκεισ ²⁷ ο δε αποκριθεις ειπεν αγαπησεισ κυριον τον θεον σου εξ ολης της καρδιασ σου και εξ ολης της ψυχης σου και εξ ολης της ισχυοσ σου και εξ ολης της διανοιασ σου και τον πλησιον σου ωσ σεαυτον ²⁸ ειπεν δε αυτω ορθωσ απεκριθησ τουτο ποιει και ζηση ²⁹ ο δε θελων δικαιουν εαυτον ειπεν προς τον ιησουν και τισ εστιν μου πλησιον ³⁰ υπολαβων δε ο ιησους ειπεν ανθρωποσ τισ κατεβαινεν απο ιερουσαλημ εις

ιεριχω και λησταισ περιεπεσεν οι και εκδυσαντες αυτον και πληγασ επιθεντες απηλθον αφεντες ημιθανη τυγχανοντα ³¹ κατα συγκυριαν δε ιερευσ τισ κατεβαινεν εν τη οδω εκεινη και ιδων αυτον αντιπαρηλθεν ³² ομοιωσ δε και λευιτησ γενομενοσ κατα τον τοπον ελθων και ιδων αντιπαρηλθεν ³³ σαμαρειτησ δε τισ οδευων ηλθεν κατ αυτον και ιδων αυτον εσπλαγχνισθη ³⁴ και προσελθων κατεδησεν τα τραυματα αυτου επιχεων ελαιον και οινον επιβιβασασ δε αυτον επι το ιδιον κτηνοσ ηγαγεν αυτον εις πανδοχειον και επεμεληθη αυτου ³⁵ και επι την αυριον εξελθων εκβαλων δυο δηναρια εδωκεν τω πανδοχει και ειπεν αυτω επιμεληθητι αυτου και ο τι αν προσδαπανησ εγω εν τω επανερχεσθαι με αποδωσω σοι ³⁶ τισ ουν τουτων των τριων πλησιον δοκει σοι γεγονεναι του εμπεσοντοσ εις τουσ ληστας ³⁷ ο δε ειπεν ο ποιησασ το ελεοσ μετ αυτου ειπεν ουν αυτω ο ιησους πορευου και συ ποιει ομοιωσ ³⁸ εγενετο δε εν τω πορευεσθαι αυτουσ και αυτοσ εισηλθεν εις κωμην τινα γυνη δε τισ ονοματι μαρθα υπεδεξατο αυτον εις τον οικον αυτης ³⁹ και τηδε ην αδελφη καλουμενη μαρια η και παρακαθισασα παρα τουσ ποδασ του ιησου ηκουεν τον λογον αυτου ⁴⁰ η δε μαρθα περιεσπατο περι πολλην διακονιαν επιστασα δε ειπεν κυριε ου μελει σοι οτι η αδελφη μου μονην με κατελειπεν διακονειν ειπε ουν αυτη ινα μοι συναντιλαβηται ⁴¹ αποκριθεις δε ειπεν αυτη ο ιησους μαρθα μαρθα μεριμνας και τυρβαζη περι πολλα ⁴² ενοσ δε εστιν χρεια μαρια δε την αγαθην μεριδα εξελεξατο ητισ ουκ αφαιρεθησεται απ αυτης

11

¹ και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν τοπω τινι προσευχομενον ωσ επαυσατο ειπεν τισ των μαθητων αυτου προς αυτον κυριε διδαξον ημασ προσευχεσθαι καθωσ και ιωαννησ εδιδαξεν τουσ μαθητας αυτου ² ειπεν δε αυτοις οταν προσευχησθε λεγετε πατερ ημων ο εν τοις ουρανοις αγιασθητω το ονομα σου ελθετω η βασιλεια σου γενηθητω το θελημα σου ωσ εν ουρανω και επι της γης ³ τον αρτον ημων τον επιουσιον διδου ημιν το καθ ημεραν ⁴ και αφεσ ημιν τασ αμαρτιασ ημων και γαρ αυτοι αφιεμεν παντι οφειλοντι ημιν και μη εισενεγκησ ημασ εις πειρασμον αλλα ρυσαι ημασ απο του πονηρου ⁵ και ειπεν προς αυτουσ τισ εξ υμων εξει φιλον και πορευσεται προς αυτον μεσονυκτιου και ειπη αυτω φιλε χρησον μοι τρεις αρτουσ

6 επειδη φιλος παρεγενετο εξ οδου προς με και ουκ εχω ο παραθησω αυτω 7 κακεινος εσωθεν αποκριθεις ειπη μη μοι κοπους παρεχε ηδη η θυρα κεκλεισται και τα παιδια μου μετ εμου εισ την κοιτην εισιν ου δυναμαι αναστας δουναι σοι 8 λεγω υμιν ει και ου δωσει αυτω αναστας δια το ειναι αυτου φιλον δια γε την αναιδειαν αυτου εγερθεις δωσει αυτω οσον χρηζει 9 καγω υμιν λεγω αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν 10 πασ γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκει και τω κρουοντι ανοιγησεται 11 τινα δε υμων τον πατερα αιτησει ο υιος αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω η και ιχθυν μη αντι ιχθυος οφιν επιδωσει αυτω 12 η και εαν αιτηση ων μη επιδωσει αυτω σκορπιον 13 ει ουν υμεις πονηροι υπαρχοντες οιδατε δοματα αγαθα διδοναι τοις τεκνοις υμων ποσω μαλλον ο πατηρ ο εξ ουρανου δωσει πνευμα αγιον τοις αιτουσιν αυτον 14 και ην εκβαλλων δαιμονιον και αυτο ην κωφον εγενετο δε του δαιμονιου εξελθοντος ελαλησεν ο κωφος και εθαυμασαν οι οχλοι 15 τινες δε εξ αυτων ειπον εν βεελζεβουλ αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια 16 ετεροι δε πειραζοντες σημειον παρ αυτου εξητουν εξ ουρανου 17 αυτοσ δε ειδωσ αυτων τα διανοηματα ειπεν αυτοις πασα βασιλεια εφ εαυτην διαμερισθεισα ερημουται και οικος επι οικον πιπτει 18 ει δε και ο σατανας εφ εαυτον διεμερισθη πως σταθησεται η βασιλεια αυτου οτι λεγετε εν βεελζεβουλ εκβαλλειν με τα δαιμονια 19 ει δε εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτο κριται υμων αυτοι εσονται 20 ει δε εν δακτυλω θεου εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν εφ υμασ η βασιλεια του θεου 21 οταν ο ισχυρος καθωπλισμενος φυλασση την εαυτου αυλην εν ειρηνη εστιν τα υπαρχοντα αυτου 22 επαν δε ο ισχυροτεροσ αυτου επελθων νικηση αυτον την πανοπλιαν αυτου αιρει εφ η επεποιθει και τα σκυλα αυτου διαδιδωσιν 23 ο μη ων μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη συναγων μετ εμου σκορπιζει 24 οταν το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν και μη ευρισκον λεγει υποστρεψω εισ τον οικον μου οθεν εξηλθον 25 και ελθον ευρισκει σεσαρωμενον και κεκοσμημενον 26 τοτε πορευεται και παραλαμβανει επτα ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου και ελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων 27 εγενετο δε εν

τω λεγειν αυτον ταυτα επαρασα τισ γυνη φωνην εκ του οχλου ειπεν αυτω μακαρια η κοιλια η βαστασασα σε και μαστοι ουσ εθηλασασ 28 αυτοσ δε ειπεν μενουγγε μακαριοι οι ακουοντες τον λογον του θεου και φυλασσοντες αυτον 29 των δε οχλων επαθροιζομενων ηρξατο λεγειν η γενεα αυτη πονηρα εστιν σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου 30 καθωσ γαρ εγενετο ιωνασ σημειον τοις νινευιταισ ουτωσ εσται και ο υιοσ του ανθρωπου τη γενεα ταυτη 31 βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα των ανδρων της γενεασ ταυτησ και κατακρινει αυτοουσ οτι ηλθεν εκ των περατων της γησ ακουσαι την σοφian σολομωνοσ και ιδου πλειον σολομωνοσ ωδε 32 ανδρες νινευι αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεασ ταυτησ και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εισ το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε 33 ουδεις δε λυχνον αφασ εισ κρυπτην τιθησιν ουδε υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν ινα οι εισπορευομενοι το φεγγοσ βλεπωσιν 34 ο λυχνοσ του σωματοσ εστιν ο οφθαλμοσ οταν ουν ο οφθαλμοσ σου απλουσ η και ολον το σωμα σου φωτεινον εστιν επαν δε πονηροσ η και το σωμα σου σκοτεινον 35 σκοπει ουν μη το φωσ το εν σοι σκοτοσ εστιν 36 ει ουν το σωμα σου ολον φωτεινον μη εχον τι μεροσ σκοτεινον εσται φωτεινον ολον ωσ οταν ο λυχνοσ τη αστραπη φωτιζη σε 37 εν δε τω λαλησαι ηρωτα αυτον φαρισαιοσ τισ οπωσ αριστηση παρ αυτω εισελθων δε ανεπεσεν 38 ο δε φαρισαιοσ ιδων εθαυμασεν οτι ου πρωτον εβαπτισθη προ του αριστου 39 ειπεν δε ο κυριοσ προσ αυτον νυν υμεις οι φαρισαιοι το εξωθεν του ποτηριου και του πινακοσ καθαριζετε το δε εσωθεν υμων γεμει αρπαγησ και πονηριασ 40 αφρονεσ ουχ ο ποιησασ το εξωθεν και το εσωθεν εποιησεν 41 πλην τα ενοντα δοτε ελεημοσυνην και ιδου παντα καθαρα υμιν εστιν 42 αλλ ουαι υμιν τοις φαρισαιοισ οτι αποδεκατουτε το ηδυοοσμον και το πηγανον και παν λαχανον και παρερχεσθε την κρισιν και την αγαπην του θεου ταυτα εδει ποιησαι κακεινα μη αφιεναι 43 ουαι υμιν τοις φαρισαιοισ οτι αγαπατε την πρωτοκαθεδριαν εν ταισ συναγωγαισ και τουσ ασπασμοουσ εν ταισ αγοραισ 44 ουαι υμιν γραμματαισ και φαρισαιοι υποκριται οτι εστε ωσ τα μνημεια τα αδηλα και οι ανθρωποι περιπατουντεσ επανω ουκ οιδασιν 45 αποκριθεις δε τισ των νομικων λεγει αυτω διδασκαλε ταυτα λεγων και ημασ υβριζεισ 46 ο δε ειπεν και υμιν τοις νομικοισ

ουαι οτι φορτιζετε τους ανθρωπους φορτια δυσβαστακτα και αυτοι ενι των δακτυλων υμων ου προσψαυετε τοις φορτιοις ⁴⁷ ουαι υμιν οτι οικοδομειτε τα μνημεια των προφητων οι δε πατερες υμων απεκτειναν αυτους ⁴⁸ αρα μαρτυρειτε και συνευδοκειτε τοις εργοις των πατερων υμων οτι αυτοι μεν απεκτειναν αυτους υμεις δε οικοδομειτε αυτων τα μνημεια ⁴⁹ δια τουτο και η σοφια του θεου ειπεν αποστειλω εις αυτους προφητας και αποστολους και εξ αυτων αποκτενουσιν και εκδιωξουσιν ⁵⁰ ινα εκζητηθη το αιμα παντων των προφητων το εκχυνομενον απο καταβολησ κοσμου απο της γενεασ ταυτης ⁵¹ απο του αιματος αβελ εωσ του αιματος ζαχαριου του απολομενου μεταξυ του θυσιαστηριου και του οικου ναι λεγω υμιν εκζητηθησεται απο της γενεασ ταυτης ⁵² ουαι υμιν τοις νομικοις οτι ηρατε την κλειδα της γνωσεωσ αυτοι ουκ εισηλθετε και τους εισερχομενους εκωλυσατε ⁵³ λεγοντοσ δε αυτου ταυτα προσ αυτους ηρξαντο οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι δεινωσ ενεχειν και αποστοματιζειν αυτον περι πλειονων ⁵⁴ ενεδρευοντες αυτον ζητουντες θηρευσαι τι εκ του στοματος αυτου ινα κατηγορησωσιν αυτου

12

¹ εν οισ επισυναχθεισων των μυριαδων του οχλου ωστε καταπατειν αλληλουσ ηρξατο λεγειν προσ τουσ μαθητασ αυτου πρωτον προσεχετε εαυτοισ απο της ζυμησ των φαρισαιων ητισ εστιν υποκρισισ ² ουδεν δε συγκεκαλυμμενον εστιν ο ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον ο ου γνωσθησεται ³ ανθων οσα εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι ακουσθησεται και ο προσ το ουσ ελαλησατε εν τοις ταμειοις κηρυχθησεται επι των δωματων ⁴ λεγω δε υμιν τοις φιλοισ μου μη φοβηθητε απο των αποκτενοντων το σωμα και μετα ταυτα μη εχοντων περισσοτερον τι ποιησαι ⁵ υποδειξω δε υμιν τινα φοβηθητε φοβηθητε τον μετα το αποκτειναι εξουσιαν εχοντα εμβαλιν εις την γεενναν ναι λεγω υμιν τουτον φοβηθητε ⁶ ουχι πεντε στρουθια πωλειται ασσαριων δυο και εν εξ αυτων ουκ εστιν επιλελησμενον ενωπιον του θεου ⁷ αλλα και αι τριχεσ της κεφαλησ υμων πασαι ηριθμηνται μη ουν φοβεισθε πολλων στρουθιων διαφερετε ⁸ λεγω δε υμιν πασ οσ αν ομολογησεν εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων και ο υιοσ του ανθρωπου ομολογησεν εν αυτω εμπροσθεν των αγγελων του θεου ⁹ ο δε αρνησαμενοσ με ενωπιον των ανθρωπων απαρνηθησεται ενωπιον των

αγγελων του θεου ¹⁰ και πασ οσ ερειλογον εις τον υιον του ανθρωπου αφεθησεται αυτω τω δε εις το αγιον πνευμα βλασφημησαντι ουκ αφεθησεται ¹¹ οταν δε προσφερωσιν υμασ επι τασ συναγωγασ και τασ αρχασ και τασ εξουσιασ μη μεριμνατε πωσ η τι απολογησησθε η τι ειπητε ¹² το γαρ αγιον πνευμα διδαξει υμασ εν αυτη τη ωρα αδει ειπειν ¹³ ειπεν δε τισ αυτω εκ του οχλου διδασκαλε ειπε τω αδελφω μου μερισασθαι μετ εμου την κληρονομιαν ¹⁴ ο δε ειπεν αυτω ανθρωπε τισ με κατεστησεν δικαστην η μεριστην εφ υμασ ¹⁵ ειπεν δε προσ αυτουσ ορατε και φυλασσεσθε απο της πλεονεξιασ οτι ουκ εν τω περισσευειν τινη ζωη αυτω εστιν εκ των υπαρχοντων αυτου ¹⁶ ειπεν δε παραβολην προσ αυτουσ λεγων ανθρωπου τινος πλουσιου ευφορησεν η χωρα ¹⁷ και διελογιζετο εν εαυτω λεγων τι ποιησω οτι ουκ εχω που συναξω τουσ καρπουσ μου ¹⁸ και ειπεν τουτο ποιησω καθελω μου τασ αποθηκασ και μειζονασ οικοδομησω και συναξω εκει παντα τα γεννηματα μου και τα αγαθα μου ¹⁹ και ερω τη ψυχη μου ψυχη εχεισ πολλα αγαθα κειμενα εις ετη πολλα αναπαουσ φαγε πιε ευφραινου ²⁰ ειπεν δε αυτω ο θεοσ αφρον ταυτη τη νυκτι την ψυχην σου απαιτουσιν απο σου αδε ητοιμασασ τινη εσται ²¹ ουτωσ ο θησαυριζων εαυτω και μη εις θεον πλουτων ²² ειπεν δε προσ τουσ μαθητασ αυτου δια τουτο υμιν λεγω μη μεριμνατε τη ψυχη υμων τι φαγητε μηδε τω σωματι τι ενδυσησθε ²³ η ψυχη πλειον εστιν της τροφησ και το σωμα του ενδυματος ²⁴ κατανοησατε τουσ κορακασ οτι ου σπειρουσιν ουδε θεριζουσιν οισ ουκ εστιν ταμειον ουδε αποθηκη και ο θεοσ τρεφει αυτουσ ποσω μαλλον υμεις διαφερετε των πετεινων ²⁵ τισ δε εξ υμων μεριμνων δυναται προσθειναι επι την ηλικιαν αυτου πηχυν ενα ²⁶ ει ουν ουτε ελαχιστον δυνασθε τι περι των λοιπων μεριμνατε ²⁷ κατανοησατε τα κρινα πωσ αυξανει ου κοπια ουδε νηθει λεγω δε υμιν ουδε σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ωσ εν τουτων ²⁸ ει δε τον χορτον εν τω αγρω σημερον οντα και αυριον εις κλιβανον βαλλομενον ο θεοσ ουτωσ αμφιεννυσιν ποσω μαλλον υμασ ολιγοπιστοι ²⁹ και υμεισ μη ζητειτε τι φαγητε η τι πιητε και μη μετεωριζεσθε ³⁰ ταυτα γαρ παντα τα εθνη του κοσμου επιζητει υμων δε ο πατηρ οιδεν οτι χρηζετε τουτων ³¹ πλην ζητειτε την βασιλειαν του θεου και ταυτα παντα προστεθησεται υμιν ³² μη φοβου το μικρον ποιμνιον οτι ευδοκησεν ο πατηρ υμων δουναι υμιν την βασιλειαν

33 πωλησατε τα υπαρχοντα υμων και δοτε ελεημοσυνην ποιησατε εαυτοις βαλαντια μη παλαιουμενα θησαυρον ανεκλειπτον εν τοις ουρανοις οπου κλεπτης ουκ εγγιζει ουδε σις διαφθειρει 34 οπου γαρ εστιν ο θησαυρος υμων εκει και η καρδια υμων εσται 35 εστωσαν υμων αι οσφυες περιεζωσμεναι και οι λυχνοι καιομενοι 36 και υμεις ομοιοι ανθρωποις προσδεχομενοι τον κυριον εαυτων ποτε αναλυση εκ των γαμων ινα ελθοντος και κρουσαντος ευθεως ανοιξωσιν αυτω 37 μακαριοι οι δουλοι εκεινοι ους ελθων ο κυριος ευρησει γρηγορουντας αμην λεγω υμιν οτι περιζωσεται και ανακλινει αυτους και παρελθων διακονησει αυτοις 38 και εαν ελθη εν τη δευτερα φυλακη και εν τη τριτη φυλακη ελθη και ευρη ουτως μακαριοι εισιν οι δουλοι εκεινοι 39 τουτο δε γινωσκετε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτης ποια ωρα ο κλεπτης ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ αν αφηκεν διορυγηται τον οικον αυτου 40 και υμεις συν γινεσθε ετοιμοι οτι η ωρα ου δοκειτε ο υιος του ανθρωπου ερχεται 41 ειπεν δε αυτω ο πετρος κυριε προσ ημας την παραβολην ταυτην λεγεις η και προσ παντας 42 ειπεν δε ο κυριος τις αρα εστιν ο πιστος οικονομος και φρονιμος ον καταστησει ο κυριος επι της θεραπειας αυτου του διδοναι εν καιρω το σιτομετριον 43 μακαριος ο δουλος εκεινος ον ελθων ο κυριος αυτου ευρησει ποιουντα ουτως 44 αληθως λεγω υμιν οτι επι πασιν τοις υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον 45 εαν δε ειπη ο δουλος εκεινος εν τη καρδια αυτου χρονιζει ο κυριος μου ερχεσθαι και αρξηται τυπτειν τους παιδας και τας παιδισκας εσθιειν τε και πινειν και μεθυσκεσθαι 46 ηξει ο κυριος του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γινωσκει και διχοτομησει αυτον και το μεροσ αυτου μετα των απιστων θησει 47 εκεινος δε ο δουλος ο γνους το θελημα του κυριου εαυτου και μη ετοιμασας μηδε ποιησας προσ το θελημα αυτου δαρησεται πολλας 48 ο δε μη γνους ποιησας δε αξια πληγων δαρησεται ολιγας παντι δε ω εδοθη πολυ πολυ ζητηθησεται παρ αυτου και ω παρεθεντο πολυ περισσοτερον αιτησουσιν αυτον 49 πυρ ηλθον βαλειν εις την γην και τι θελω ει ηδη ανηφθη 50 βαπτισμα δε εχω βαπτισθηναι και πως συνεχομαι εωσ ου τελεσθη 51 δοκειτε οτι ειρηνην παρεγενομην δουναι εν τη γη ουχι λεγω υμιν αλλ η διαμερισμον 52 εσονται γαρ απο του νυν πεντε εν οικω ενι διαμεμερισμενοι τρεις επι δυσιν και δυο επι τρισιν 53 διαμερισθησεται πατηρ επι υιω και υιος επι πατρι μητηρ επι θυγατρι και θυγατηρ επι μητρι

πενθερα επι την νυμφην αυτης και νυμφη επι την πενθεραν αυτης 54 ελεγεν δε και τοις οχλοις οταν ιδητε την νεφελην ανατελλουσαν απο δυσμων ευθεως λεγετε ομβρος ερχεται και γινεται ουτως 55 και οταν νοτον πνεοντα λεγετε οτι καυσων εσται και γινεται 56 υποκριται το προσωπον της γης και του ουρανου οιδατε δοκιμαζειν τον δε καιρον τουτον πως ου δοκιμαζετε 57 τι δε και αφ εαυτων ου κρινετε το δικαιον 58 ως γαρ υπαγεισ μετα του αντιδικου σου επ αρχοντα εν τη οδω δοσ εργασιαν απηλλαχθαι απ αυτου μηποτε κατασυρη σε προσ τον κριτην και ο κριτης σε παραδω τω πρακτορι και ο πρακτωρ σε βαλη εις φυλακην 59 λεγω σοι ου μη εξελθης εκειθεν εωσ ου και τον εσχατον λεπτον αποδωσ

13

1 παρησαν δε τινες εν αυτω τω καιρω απαγγελοντες αυτω περι των γαλιλαιων ων το αιμα πιλατος εμιξεν μετα των θυσιων αυτων 2 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις δοκειτε οτι οι γαλιλαιοι ουτοι αμαρτωλοι παρα παντας τους γαλιλαιους εγενοντο οτι τοιαυτα πεπονθασιν 3 ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντες ωσαυτως απολεισθε 4 η εκεινοι οι δεκα και οκτω εφ ους επεσεν ο πυργος εν τω σιλωαμ και απεκτεινεν αυτους δοκειτε οτι ουτοι οφειλεται εγενοντο παρα παντας ανθρωπους τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ 5 ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντες ομοιως απολεισθε 6 ελεγεν δε ταυτην την παραβολην συκην ειχεν τις εν τω αμπελωνι αυτου πεφυτευμενην και ηλθεν ζητων καρπον εν αυτη και ουχ ευρεν 7 ειπεν δε προσ τον αμπελουργον ιδου τρια ετη ερχομαι ζητων καρπον εν τη συκη ταυτη και ουχ ευρισκω εκκοψον αυτην ινα τι και την γην καταργει 8 ο δε αποκριθεις λεγει αυτω κυριε αφες αυτην και τουτο το ετος εωσ οτου σκαψω περι αυτην και βαλω κοπρια 9 καν μεν ποιηση καρπον ει δε μηγε εις το μελλον εκκοψεις αυτην 10 ην δε διδασκων εν μια των συναγωγων εν τοις σαββασιν 11 και ιδου γυνη ην πνευμα εχουσα ασθειας ετη δεκα και οκτω και ην συγκυπτουσα και μη δυναμενη ανακυψαι εις το παντελεσ 12 ιδων δε αυτην ο ιησους προσεφωνησεν και ειπεν αυτη γυναι απολελυσαι της ασθειας σου 13 και επεθηκεν αυτη τας χειρας και παραχρημα ανωρθωθη και εδοξαζεν τον θεον 14 αποκριθεις δε ο αρχισυναγωγος αγανακτων οτι τω σαββατω θεραπευσεν ο ιησους ελεγεν τω οχλω εξ ημεραι

εἰσιν ἐν αἰσὶν δεῖ ἐργαζέσθαι ἐν ταύταισιν οὐκ ἐρχομένοι· θεραπευέσθε καὶ μὴ τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου ¹⁵ ἀπεκριθῆναι οὐκ ἐπὶ αὐτῷ ὁ κύριος καὶ εἶπεν ὑποκριταὶ ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βουνὸν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φατνῆς καὶ ἀπαγαγὼν ποτιζεῖ ¹⁶ ταύτην δὲ θυγατέρα ἀβραάμ οὐσαν ἣν ἐδήσεν ὁ σατανασ ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἐτῆ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου ¹⁷ καὶ ταῦτα λέγοντες αὐτοῦ κατήσχυνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐχαιρῆν ἐπὶ πασὶν τοῖς ἐνδοξοῖς τοῖς γινομένοις ὑπὸ αὐτοῦ ¹⁸ ἔλεγεν δὲ τινὶ ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ καὶ τινὶ ὁμοιωσῶ αὐτὴν ¹⁹ ὁμοία ἐστὶν κοκκῷ σιναπέωσ ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἐβάλεν εἰς κηπὸν αὐτοῦ καὶ ἠξήσεν καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα καὶ τὰ πετεῖνα τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλαδοῖς αὐτοῦ ²⁰ πάλιν εἶπεν τινὶ ὁμοιωσῶ τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ²¹ ὁμοία ἐστὶν ζυμῇ ἣν λαβούσα γυνὴ ἐνεκρύψεν εἰς ἀλευροῦ σάτα τρία ἕως οὐ ἐζυμώθη ὅλον ²² καὶ διεπορευετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδασκῶν καὶ πορείαν ποιοῦμενος εἰς ἱερουσαλήμ ²³ εἶπεν δὲ τὶς αὐτῷ κυριε εἰ ὀλιγοὶ οἱ σωζόμενοι ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ²⁴ ἀγωνιζέσθε εἰσελθῆναι διὰ τῆς στενῆς πυλῆς ὅτι πολλοὶ λέγω ὑμῖν ζητήσουσιν εἰσελθῆναι καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν ²⁵ ἀφ' οὗ ἀν' ἐγερθῆ ὁ οἰκοδεσποτὴς καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν καὶ ἀρξήσθε ἐξω εἶσθαι καὶ κρούειν τὴν θύραν λέγοντες κυριε κυριε ἀνοίξον ἡμῖν καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν οὐκ οἶδα ὑμᾶς ποθεν ἐστε ²⁶ τότε ἀρξέσθε λέγειν ἐφαγομένον ἐνώπιόν σου καὶ ἐπιόμενον καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας ²⁷ καὶ ἐρεῖ λέγω ὑμῖν οὐκ οἶδα ὑμᾶς ποθεν ἐστε ἀποστήτε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας ²⁸ ἐκεῖ ἐστὶ ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων ὅταν ὀψήσθε ἀβραάμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ καὶ πάντα τοὺς προφῆτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλόμενους ἐξω ²⁹ καὶ ἠξοῦσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ βορρᾶ καὶ νοτοῦ καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ ³⁰ καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἐσχατοὶ οἱ ἐσονται πρῶτοι καὶ εἰσὶν πρῶτοι οἱ ἐσονται ἐσχατοὶ ³¹ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ προσήλθον τινεσ φαρισαῖοι λέγοντες αὐτῷ ἐξέλθε καὶ πορευοῦ ἐντευθεν ὅτι ἠρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι ³² καὶ εἶπεν αὐτοῖς πορευθέντες εἶπατε τῇ ἀλωπεκῇ ταύτῃ ἰδοὺ ἐκβάλλω δαιμονία καὶ ἰασεῖσ ἐπιτελῶ σήμερον καὶ αὔριον καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι ³³ πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ αὔριον καὶ τῇ ἐχομένῃ πορευέσθαι ὅτι οὐκ

ἐνδέχεται προφήτην ἀπολεσθαι ἐξω ἱερουσαλήμ ³⁴ ἱερουσαλήμ ἱερουσαλήμ ἡ ἀποκτενοῦσα τοὺς προφῆτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτὴν ποσακίς ἠθελῆσα επισυναξαὶ τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ὄρνις τὴν εαυτῆς νόσσιαν ὑπὸ τὰς πτερυγᾶς καὶ οὐκ ἠθελήσατε ³⁵ ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἐρημὸς λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ με ἰδῆτε ἕως ἄν ἤξῃ ὅτε εἰπήτε εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου

14

¹ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκον τινος τῶν ἀρχόντων τῶν φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτὸν ² καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος τὶς ἦν ὑδρωπικὸς ἐμπροσθεν αὐτοῦ ³ καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ φαρισαίους λέγων εἰ ἐξεστὶν τῷ σαββάτῳ θεραπευεῖν ⁴ οἱ δὲ ἠσυχασάν καὶ ἐπιλαβομένουσ ἰασάτο αὐτὸν καὶ ἀπελύσεν ⁵ καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν τίνος ὑμῶν υἱὸς ἢ βουσ εἰς φρεὰρ ἐμπεσείται καὶ οὐκ εὐθεὸς ἀνασπασεῖ αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου ⁶ καὶ οὐκ ἰσχύσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα ⁷ ἔλεγεν δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολὴν ἐπεχῶν πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελεγόντο λέγων πρὸς αὐτοὺς ⁸ ὅταν κληθῆσ ὑπὸ τίνος εἰς γάμους μὴ κατακλιθῆσ εἰς τὴν πρωτοκλισίαν μῆποτε ἐντιμότερος σου ἢ κεκλημένος ὑπὸ αὐτοῦ ⁹ καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας ἐρεῖ σοὶ δὸς τούτῳ τόπον καὶ τότε ἀρξῇ μετ' αἰσχυνῆσ τὸν ἐσχάτον τόπον κατεχεῖν ¹⁰ ἀλλ' ὅταν κληθῆσ πορευθεὶς ἀναπέσε εἰς τὸν ἐσχάτον τόπον ἵνα ὅταν ἐλθῇ ὁ κεκληκῶσ σὲ εἴπῃ σοὶ φίλε προσαναβῆθι ἀνωτερον τότε ἐστὶ σοὶ δόξα ἐνώπιον τῶν συνανακειμένων σοὶ ¹¹ ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν εαυτὸν ταπεινώθησεται καὶ ὁ ταπεινῶν εαυτὸν ὑψώθησεται ¹² ἔλεγεν δὲ καὶ τῷ κεκληκοτῇ αὐτὸν ὅταν ποιῆσ ἀρίστον ἢ δειπνὸν μὴ φωνεῖ τοὺς φίλους σου μῆδε τοὺς ἀδελφούς σου μῆδε τοὺς συγγενεῖς σου μῆδε γείτονας πλουσίους μῆποτε καὶ αὐτοὶ σὲ ἀντικαλέσωσιν καὶ γενῆται σοὶ ἀνταποδομᾶ ¹³ ἀλλ' ὅταν ποιῆσ δοχὴν καλεῖ πτωχούς ἀναπήρους χῶλους τυφλοὺς ¹⁴ καὶ μακαρίοσ ἐσῆ ὅτι οὐκ ἐχουσιν ἀνταποδοῦναι σοὶ ἀνταποδοθησεται γὰρ σοὶ ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων ¹⁵ ἀκούσας δὲ τὶς τῶν συνανακειμένων ταῦτα εἶπεν αὐτῷ μακαρίοσ ὅσ φαγεται ἀρίστον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ ¹⁶ ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ἄνθρωπος τὶς ἐποίησεν δειπνὸν μέγα καὶ ἐκάλεσεν πολλούς ¹⁷ καὶ ἀπεστείλεν τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δειπνοῦ εἰπεῖν

τοιοσ κεκλημενοιοσ ερχεσθε οτι ηδη ετοιμα εστιν παντα ¹⁸ και ηρξαντο απο μιασ παραιτεισθαι παντεσ ο πρωτοσ ειπεν αυτω αγρον ηγορασα και εχω αναγκην εξελθειν και ιδειν αυτον ερωτω σε εχε με παρητημενον ¹⁹ και ετεροσ ειπεν ζευγη βωων ηγορασα πεντε και πορευομαι δοκιμασαι αυτα ερωτω σε εχε με παρητημενον ²⁰ και ετεροσ ειπεν γυναικα εγημα και δια τουτο ου δυναμαι ελθειν ²¹ και παραγενομενοσ ο δουλοσ εκεινοσ απηγγειλεν τω κυριω αυτου ταυτα τοτε οργισθεισ ο οικοδεσποτησ ειπεν τω δουλω αυτου εξελθε ταχεωσ εισ τασ πλατειασ και ρυμασ τησ πολεωσ και τουσ πτωχοσ και αναπηρουσ και χωλουσ και τυφλουσ εισαγαγε ωδε ²² και ειπεν ο δουλοσ κυριε γεγονεν ωσ επεταξασ και ετι τοποσ εστιν ²³ και ειπεν ο κυριοσ προσ τον δουλον εξελθε εισ τασ οδουσ και φραγμουσ και αναγκασον εισελθειν ινα γεμισθη ο οικοσ μου ²⁴ λεγω γαρ υμιν οτι ουδεισ των ανδρων εκεινων των κεκλημενων γευσεται μου του δειπνου πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι ²⁵ συνεπορευοντο δε αυτω οχλοι πολλοι και στραφεισ ειπεν προσ αυτοουσ ²⁶ ει τισ ερχεται προσ με και ου μισει τον πατερα αυτου και την μητερα και την γυναικα και τα τεκνα και τουσ αδελφουσ και τασ αδελφασ ετι δε και την εαυτου ψυχην ου δυναται μου μαθητησ ειναι ²⁷ και οστισ ου βασταζει τον σταυρον αυτου και ερχεται οπισω μου ου δυναται ειναι μου μαθητησ ²⁸ τισ γαρ εξ υμων ο θελων πυργον οικοδομησαι ουχι πρωτον καθισασ ψηφιζει την δαπανην ει εχει τα εισ απαρτισμον ²⁹ ινα μηποτε θεντοσ αυτου θεμελιον και μη ισχυοντοσ εκτελεσαι παντεσ οι θεωρουντεσ αρξωνται εμπαιζειν αυτω ³⁰ λεγοντεσ οτι ουτοσ ο ανθρωποσ ηρξατο οικοδομειν και ουκ ισχυσεν εκτελεσαι ³¹ η τισ βασιλευσ πορευομενοσ συμβαλειν ετερω βασιλει εισ πολεμον ουχι καθισασ πρωτον βουλευεται ει δυνατοσ εστιν εν δεκα χιλιασιν απαντησαι τω μετα εικοσι χιλιαδων ερχομενω επ αυτον ³² ει δε μηγε ετι πορρω αυτου οντοσ πρεσβειαν αποστειλασ ερωτα τα προσ ειρηνην ³³ ουτωσ ουν πασ εξ υμων οσ ουκ αποτασσεται πασιν τοιοσ εαυτου υπαρχουσιν ου δυναται μου ειναι μαθητησ ³⁴ καλον το αλασ εαν δε το αλασ μωρανθη εν τινι αρτυθησεται ³⁵ ουτε εισ γην ουτε εισ κοπριαν ευθετον εστιν εξω βαλλουσιν αυτο ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

15

¹ ησαν δε εγγιζοντεσ αυτω παντεσ οι

τελωναι και οι αμαρτωλοι ακουειν αυτου ² και διεγογγυζον οι φαρισαιοι και οι γραμματεισ λεγοντεσ οτι ουτοσ αμαρτωλουσ προσδεχεται και συνεσθιει αυτοιοσ ³ ειπεν δε προσ αυτοουσ την παραβολην ταυτην λεγων ⁴ τισ ανθρωποσ εξ υμων εχων εκατον προβατα και απολεσασ εν εξ αυτων ου καταλειπει τα ενενηκοντα εννεα εν τη ερημω και πορευεται επι το απολωλοσ εωσ ευρη αυτω ⁵ και ευρων επιτιθησιν επι τουσ ωμουσ εαυτου χαιρων ⁶ και ελθων εισ τον οικον συγκαλει τουσ φιλουσ και τουσ γειτονασ λεγων αυτοιοσ συγχαρητε μοι οτι ευρον το προβατον μου το απολωλοσ ⁷ λεγω υμιν οτι ουτωσ χαρα εσται εν τω ουρανω επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι η επι ενενηκοντα εννεα δικαιοιοσ οιτινεσ ου χρειαν εχουσιν μετανοιασ ⁸ η τισ γυνη δραχμασ εχουσα δεκα εαν απολεση δραχμην μιαν ουχι απτει λυχνον και σαροι την οικιαν και ζητει επιμελωσ εωσ οτου ευρη ⁹ και ευρουσα συγκαλειται τασ φιλασ και τασ γειτονασ λεγουσα συγχαρητε μοι οτι ευρον την δραχμην ην απωλεσα ¹⁰ ουτωσ λεγω υμιν χαρα γινεται ενωπιον των αγγελων του θεου επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι ¹¹ ειπεν δε ανθρωποσ τισ ειχεν δυο υιοουσ ¹² και ειπεν ο νεωτεροσ αυτων τω πατρι πατερ δοσ μοι το επιβαλλον μεροσ τησ ουσιασ και διειλεν αυτοιοσ τον βιον ¹³ και μετ ου πολλασ ημερασ συναγαγων απαντα ο νεωτεροσ υιοσ απεδημησεν εισ χωραν μακραν και εκει διεσκορπισεν την ουσιαν αυτου ζων ασωτωσ ¹⁴ δαπανησαντοσ δε αυτου παντα εγενετο λιμοσ ισχυροσ κατα την χωραν εκεινην και αυτοσ ηρξατο υστερεισθαι ¹⁵ και πορευθεισ εκολληθη ενι των πολιτων τησ χωρασ εκεινησ και επεμψεν αυτον εισ τουσ αγρουσ αυτου βοσκειν χοιρουσ ¹⁶ και επεθυμει γεμισαι την κοιλιαν αυτου απο των κερατιων ων ησθιον οι χοιροι και ουδεισ εδιδου αυτω ¹⁷ εισ εαυτον δε ελθων ειπεν ποσοι μισθιοι του πατροσ μου περισσεουσιν αρτων εγω δε λιμω απολλυμαι ¹⁸ αναστασ πορευσομαι προσ τον πατερα μου και ερω αυτω πατερ ημαρτον εισ τον ουρανον και ενωπιον σου ¹⁹ και ουκετι ειμι αξιοσ κληθηναι υιοσ σου ποιησον με ωσ ενα των μισθιων σου ²⁰ και αναστασ ηλθεν προσ τον πατερα αυτου ετι δε αυτου μακραν απεχοντοσ ειδεν αυτον ο πατηρ αυτου και εσπλαγχνισθη και δραμων επεπεσεν επι τον τραχηλον αυτου και κατεφιλησεν αυτον ²¹ ειπεν δε αυτω ο υιοσ πατερ ημαρτον εισ τον ουρανον και ενωπιον σου και ουκετι ειμι αξιοσ κληθηναι υιοσ σου

22 ειπεν δε ο πατηρ προς τους δουλους αυτου εξενεγκατε την στολην την πρωτην και ενδυσαστε αυτον και δοτε δακτυλιον εις την χειρα αυτου και υποδηματα εις τους ποδας 23 και ενεγκαντες τον μοσχον τον σιτευτον θυσαστε και φαγοντες ευφρανθημεν 24 οτι ουτος ο υιος μου νεκρος ην και ανεζησεν και απολωλωσ ην και ευρεθη και ηρξαντο ευφραϊνεσθαι 25 ην δε ο υιος αυτου ο πρεσβυτερος εν αγρω και ως ερχομενος ηγγισεν τη οικια ηκουσεν συμφωνιασ και χορων 26 και προσκαλεσαμενος ενα των παιδων επυνθανετο τι ειη ταυτα 27 ο δε ειπεν αυτω οτι ο αδελφος σου ηκει και εθυσεν ο πατηρ σου τον μοσχον τον σιτευτον οτι υγιαϊνοντα αυτον απελαβεν 28 ωργισθη δε και ουκ ηθελεν εισελθειν ο ουν πατηρ αυτου εξελθων παρεκαλει αυτον 29 ο δε αποκριθεις ειπεν τω πατρι ιδου τοσαυτα ετη δουλευω σοι και ουδεποτε εντολην σου παρηλθον και εμοι ουδεποτε εδωκασ εριφον ινα μετα των φιλων μου ευφρανθω 30 οτε δε ο υιος σου ουτος ο καταφαγων σου τον βιον μετα πορνων ηλθεν εθυσασ αυτω τον μοσχον τον σιτευτον 31 ο δε ειπεν αυτω τεκνον συ παντοτε μετ εμου ει και παντα τα εμα σα εστιν 32 ευφρανθησαι δε και χαρησαι εδει οτι ο αδελφος σου ουτος νεκρος ην και ανεζησεν και απολωλωσ ην και ευρεθη

16

1 ελεγεν δε και προς τους μαθητας αυτου ανθρωπος τις ην πλουσιος ος ειχεν οικονομον και ουτος διεβληθη αυτω ως διασκορπιζων τα υπαρχοντα αυτου 2 και φωνησασ αυτον ειπεν αυτω τι τουτο ακουω περι σου αποδος τον λογον της οικονομιασ σου ου γαρ δυνηση ετι οικονομειν 3 ειπεν δε εν εαυτω ο οικονομος τι ποιησω οτι ο κυριος μου αφαιρειται την οικονομιαν απ εμου σκαπτειν ουκ ισχυω επατειν αισχυνομαι 4 εγνων τι ποιησω ινα οταν μετασταθω της οικονομιασ δεξωνται με εις τους οικους αυτων 5 και προσκαλεσαμενος ενα εκαστον των χρεωφειλετων του κυριου εαυτου ελεγεν τω πρωτω ποσον οφειλεις τω κυριω μου 6 ο δε ειπεν εκατον βατους ελαιου και ειπεν αυτω δεξαι σου το γραμμα και καθισασ ταχεως γραψον πεντηκοντα 7 επειτα ετερω ειπεν συ δε ποσον οφειλεις ο δε ειπεν εκατον κορους σιτου και λεγει αυτω δεξαι σου το γραμμα και γραψον ογδοηκοντα 8 και επηνεσεν ο κυριος τον οικονομον της αδικιασ οτι φρονιμωσ εποησεν οτι οι υιοι του αιωνος τουτου φρονιμωτεροι υπερ τους υιους του φωτος εις την γενεαν

την εαυτων εισιν 9 καγω υμιν λεγω ποιησατε εαυτοις φιλους εκ του μαμωνα της αδικιασ ινα οταν εκλιπητε δεξωνται υμασ εις τας αιωνιουσ σκηνας 10 ο πιστος εν ελαχιστω και εν πολλω πιστος εστιν και ο εν ελαχιστω αδικος και εν πολλω αδικος εστιν 11 ει ουν εν τω αδικω μαμωνα πιστοι ουκ εγενεσθε το αληθινον τις υμιν πιστευσει 12 και ει εν τω αλλοτριω πιστοι ουκ εγενεσθε το υμετερον τις υμιν δωσει 13 ουδεις οικειτης δυναται δυσιν κυριοις δουλευειν η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον αγαπησει η ενος ανθεξεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευειν και μαμωνα 14 ηκουον δε ταυτα παντα και οι φαρισαιοι φιλαργυροι υπαρχοντες και εξεμυκτηριζον αυτον 15 και ειπεν αυτοις υμεις εστε οι δικαιουντες εαυτους ενωπιον των ανθρωπων ο δε θεος γινωσκει τας καρδιασ υμων οτι το εν ανθρωποισ υψηλον βδελυγμα ενωπιον του θεου 16 ο νομος και οι προφηται εως ιωαννου απο τοτε η βασιλεια του θεου ευαγγελιζεται και πασ εις αυτην βιαζεται 17 ευκοπωτερον δε εστιν τον ουρανον και την γην παρελθειν η του νομου μιαν κεραιαν πεσειν 18 πασ ο απολυων την γυναικα αυτου και γαμων ετεραν μοιχευει και πασ ο απολελυμενην απο ανδρος γαμων μοιχευει 19 ανθρωπος δε τις ην πλουσιος και ενεδιδυσκετο πορφυραν και βυσσον ευφραϊνομενος καθ ημεραν λαμπρως 20 πτωχος δε τις ην ονοματι λαζαρος ος εβεβλητο προς τον πυλωνα αυτου ηλκωμενος 21 και επιθυμων χορτασθηναι απο των ψιχιων των πιπτοντων απο της τραπεζησ του πλουσιου αλλα και οι κυνες ερχομενοι απελειχον τα ελκη αυτου 22 εγενετο δε αποθανειν τον πτωχον και απενεχθησαι αυτον υπο των αγγελων εις τον κολπον αβρααμ απεθανεν δε και ο πλουσιος και εταφη 23 και εν τω αδη επαρασ τους οφθαλμους αυτου υπαρχων εν βασανοισ ορα τον αβρααμ απο μακροθεν και λαζαρον εν τοισ κολποισ αυτου 24 και αυτοσ φωνησασ ειπεν πατερ αβρααμ ελεησον με και πεμψον λαζαρον ινα βαψη το ακρον του δακτυλου αυτου υδατος και καταψυξη την γλωσσαν μου οτι οδυνωμαι εν τη φλογι ταυτη 25 ειπεν δε αβρααμ τεκνον μνησθητι οτι απελαβες συ τα αγαθα σου εν τη ζωη σου και λαζαρος ομοιωσ τα κακα νυν δε ωδε παρακαλειται συ δε οδυνασαι 26 και επι πασιν τουτοις μεταξυ ημων και υμων χασμα μεγα εστηρικται οπως οι θελοντες διαβηναι ενθεν προς υμασ μη δυνανται μηδε οι εκειθεν προς ημασ διαπερωσιν 27 ειπεν δε ερωτω ουν σε πατερ ινα πεμψησ αυτον εις

τον οικον του πατροσ μου ²⁸ εχω γαρ πεντε αδελφουσ οπωσ διαμαρτυρηται αυτοισ ινα μη και αυτοι ελθωσιν εισ τον τοπον τουτον της βασανου ²⁹ λεγει αυτω αβρααμ εχουσιν μωσα και τουσ προφητασ ακουσατωσαν αυτων ³⁰ ο δε ειπεν ουχι πατερ αβρααμ αλλ εαν τισ απο νεκρων πορευθη προς αυτοουσ μετανοησουσιν ³¹ ειπεν δε αυτω ει μωσεωσ και των προφητων ουκ ακουουσιν ουδε εαν τισ εκ νεκρων αναστη πεισθησονται

17

¹ ειπεν δε προς τουσ μαθητασ ανενδεκτον εστιν του μη ελθειν τα σκανδαλα ουαι δε δι ου ερχεται ² λυσιτελει αυτω ει μυλοσ ονικοσ περικειται περι τον τραχηλον αυτου και ερριπται εισ την θαλασσαν η ινα σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων ³ προσεχετε εαυτοισ εαν δε αμαρτη εισ σε ο αδελφοσ σου επιτιμησον αυτω και εαν μετανοηση αφεσ αυτω ⁴ και εαν επτακισ της ημερασ αμαρτη εισ σε και επτακισ της ημερασ επιστρεψη λεγων μετανωω αφησεισ αυτω ⁵ και ειπον οι αποστολοι τω κυριω προσθεσ ημιν πιστιν ⁶ ειπεν δε ο κυριοσ ει εχετε πιστιν ωσ κοκκον σιναπεωσ ελεγετε αν τη συκαμινω ταυτη εκριζωθητι και φυτευθητι εν τη θαλασση και υπηκουσεν αν υμιν ⁷ τισ δε εξ υμων δουλον εχων αροτριωντα η ποιμαινοντα οσ εισελθοντι εκ του αγρου ερει ευθεωσ παρελθων αναπεσε ⁸ αλλ ουχι ερει αυτω ετοιμασον τι δειπνησω και περιζωσαμενοσ διακονει μοι εωσ φαγω και πιω και μετα ταυτα φαγεσαι και πιεσαι συ ⁹ μη χαριν εχει τω δουλω εκεινω οτι εποιησεν τα διαταχθεντα ου δοκω ¹⁰ ουτωσ και υμεισ οταν ποιησητε παντα τα διαταχθεντα υμιν λεγετε οτι δουλοι αχρειοι εσμεν οτι ο οφειλομεν ποιησαι πεποιηκαμεν ¹¹ και εγενετο εν τω πορευεσθαι αυτον εισ ιερουσαλημ και αυτοσ διηρχετο δια μεσουσ σαμαρειασ και γαλιλαιασ ¹² και εισερχομενου αυτου εισ τινα κωμην απηνητησαν αυτω δεκα λεπροι ανδρεσ οι εστησαν πορρωθεν ¹³ και αυτοι ηραν φωνην λεγοντεσ ιησουσ επιστατα ελεησον ημασ ¹⁴ και ιδων ειπεν αυτοισ πορευθεντεσ επιδειξατε εαυτουσ τοισ ιερευσιν και εγενετο εν τω υπαγειν αυτοουσ εκαθαρισθησαν ¹⁵ εισ δε εξ αυτων ιδων οτι ιαθη υπεστρεψεν μετα φωνησ μεγαλησ δοξαζων τον θεον ¹⁶ και επεσεν επι προσωπον παρα τουσ ποδασ αυτου ευχαριστων αυτω και αυτοσ ην σαμαρειτησ ¹⁷ αποκριθεισ δε ο ιησουσ ειπεν ουχι οι δεκα εκαθαρισθησαν οι δε εννεα που ¹⁸ ουχ ευρεθησαν υποστρεψαντεσ δουναι δοξαν τω θεω ει μη ο

αλλογενησ ουτοσ ¹⁹ και ειπεν αυτω αναστασ πορευου η πιστισ σου σεσωκεν σε ²⁰ επερωτηθεισ δε υπο των φαρισαιων ποτε ερχεται η βασιλεια του θεου απεκριθη αυτοισ και ειπεν ουκ ερχεται η βασιλεια του θεου μετα παρατηρησεωσ ²¹ ουδε ερουσιν ιδου ωδε η ιδου εκει ιδου γαρ η βασιλεια του θεου εντοσ υμων εστιν ²² ειπεν δε προς τουσ μαθητασ ελευσονται ημεραι οτε επιθυμησετε μιαν των ημερων του υιου του ανθρωπου ιδειν και ουκ οψεσθε ²³ και ερουσιν υμιν ιδου ωδε η ιδου εκει μη απελθητε μηδε διωξητε ²⁴ ωσπερ γαρ η αστραπη η αστραπτουσα εκ της υπ ουρανον εισ την υπ ουρανον λαμπει ουτωσ εσται ο υιοσ του ανθρωπου εν τη ημερα αυτου ²⁵ πρωτον δε δει αυτον πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο της γενεασ ταυτησ ²⁶ και καθωσ εγενετο εν ταισ ημεραισ νωε ουτωσ εσται και εν ταισ ημεραισ του υιου του ανθρωπου ²⁷ ησθιον επινον εγαμουν εξεγαμιζοντο αχρησ ημερασ εισηλθεν νωε εισ την κιβωτον και ηλθεν ο κατακλυσμοσ και απωλεσεν απαντασ ²⁸ ομοιωσ και ωσ εγενετο εν ταισ ημεραισ λωτ ησθιον επινον ηγοραζον επωλουν εφυτευον ωκοδομουν ²⁹ η δε ημερα εξηλθεν λωτ απο σοδομων εβρεξεν πυρ και θειον απ ουρανου και απωλεσεν απαντασ ³⁰ κατα ταυτα εσται η ημερα ο υιοσ του ανθρωπου αποκαλυπτεται ³¹ εν εκεινη τη ημερα οσ εσται επι του δωματοσ και τα σκευη αυτου εν τη οικια μη καταβατω αραι αυτα και ο εν τω αγρω ομοιωσ μη επιστρεψατω εισ τα οπισω ³² μνημονευετε της γυναικοσ λωτ ³³ οσ εαν ζητηση την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην και οσ εαν απολεση αυτην ζωογονησει αυτην ³⁴ λεγω υμιν ταυτη τη νυκτι εσονται δυο επι κλινησ μιασ εισ παραληφθησεται και ο ετεροσ αφεθησεται ³⁵ δυο εσονται αληθουσαι επι το αυτο μια παραληφθησεται και η ετερα αφεθησεται ³⁶ ³⁷ και αποκριθεντεσ λεγουσιν αυτω που κυριε ο δε ειπεν αυτοισ οπου το σωμα εκει συναχθησονται οι αετοι

18

¹ ελεγεν δε και παραβολην αυτοισ προς το δειν παντοτε προσευχεσθαι και μη εκκακειν ² λεγων κριτησ τισ ην εν τινι πολει τον θεον μη φοβουμενοσ και ανθρωπον μη εντρεπομενοσ ³ χηρα δε ην εν τη πολει εκεινη και ηρχετο προς αυτον λεγουσα εκδικησον με απο του αντιδικου μου ⁴ και ουκ ηθελησεν επι χρονον μετα δε ταυτα ειπεν εν εαυτω ει και τον θεον ου φοβουμαι και ανθρωπον ουκ εντρεπομαι ⁵ δια γε το παρεχειν

μοι κοπον την χηραν ταυτην εκδικησω αυτην ινα μη εισ τελος ερχομενη υποπιαζη με ⁶ ειπεν δε ο κυριος ακουσατε τι ο κριτης της αδικιας λεγει ⁷ ο δε θεος ου μη ποιηση την εκδικησιν των εκλεκτων αυτου των βωωντων προς αυτον ημερας και νυκτος και μακροθυμων επ αυτοις ⁸ λεγω υμιν οτι ποιησει την εκδικησιν αυτων εν ταχει πλην ο υιος του ανθρωπου ελθων αρα ευρησει την πιστιν επι της γης ⁹ ειπεν δε προς τινας τους πεποιθοτας εφ εαυτοις οτι εισιν δικαιοι και εξουθενουντας τους λοιπους την παραβολην ταυτην ¹⁰ ανθρωποι δυο ανεβησαν εισ το ιερον προσευξασθαι ο εισ φαρισαιοσ και ο ετερος τελωνησ ¹¹ ο φαρισαιοσ σταθεις προς εαυτον ταυτα προσηυχето ο θεος ευχαριστω σοι οτι ουκ ειμι ωσπερ οι λοιποι των ανθρωπων αρπαγες αδικοι μοιχοι η και ωσ ουτος ο τελωνησ ¹² νηστευω δις του σαββατου αποδεκατω παντα οσα κτωμαι ¹³ και ο τελωνησ μακροθεν εστωσ ουκ ηθελεν ουδε τους οφθαλμους εισ τον ουρανον επαραι αλλ ετυπτεν εισ το στηθος αυτου λεγων ο θεος ιλασθητι μοι τω αμαρτωλω ¹⁴ λεγω υμιν κατεβη ουτος δεδικαιωμενος εισ τον οικον αυτου η γαρ εκεινος οτι πασ ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται ο δε ταπεινων εαυτον υψωθησεται ¹⁵ προσεφερον δε αυτω και τα βρεφη ινα αυτων απτηται ιδοντες δε οι μαθηται επετιμησαν αυτοις ¹⁶ ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτα ειπεν αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με και μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου ¹⁷ αμην λεγω υμιν οσ εαν μη δεζηται την βασιλειαν του θεου ωσ παιδιον ου μη εισελθη εισ αυτην ¹⁸ και επηρωτησεν τισ αυτον αρχων λεγων διδασκαλε αγαθε τι ποιησας ζων αιωνιον κληρονομησω ¹⁹ ειπεν δε αυτω ο ιησους τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εισ ο θεος ²⁰ τας εντολασ οιδασ μη μοιχευσησ μη φονευσησ μη κλεψησ μη ψευδομαρτυρησησ τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου ²¹ ο δε ειπεν ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου ²² ακουσας δε ταυτα ο ιησους ειπεν αυτω ετι εν σοι λειπει παντα οσα εχεισ πωλησον και διαδος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι ²³ ο δε ακουσας ταυτα περιλυπος εγενετο ην γαρ πλουσιος σφοδρα ²⁴ ιδων δε αυτον ο ιησους περιλυπον γενομενον ειπεν πως δυσκολωσ οι τα χρηματα εχοντες εισελευσονται εισ την βασιλειαν του θεου ²⁵ ευκοπωτερον γαρ εστιν καμηλον δια τρυμαλιασ ραφιδος

εισελθην η πλουσιον εισ την βασιλειαν του θεου εισελθην ²⁶ ειπον δε οι ακουσαντες και τισ δυναται σωθηναι ²⁷ ο δε ειπεν τα αδυνατα παρα ανθρωποισ δυνατα εστιν παρα τω θεω ²⁸ ειπεν δε πετροσ ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι ²⁹ ο δε ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι ουδεις εστιν οσ αφηκεν οικιαν η γονεισ η αδελφους η γυναικα η τεκνα ενεκεν της βασιλειασ του θεου ³⁰ οσ ου μη απολαβη πολλαπλασιονα εν τω καιρω τουτω και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζων αιωνιον ³¹ παραλαβων δε τους δωδεκα ειπεν προς αυτους ιδου αναβαινομεν εισ ιεροσολυμα και τελεσθησεται παντα τα γεγραμμενα δια των προφητων τω υιω του ανθρωπου ³² παραδοθησεται γαρ τοις εθνεσιν και εμπαιχθησεται και υβρισθησεται και εμπτυσθησεται ³³ και μαστιγωσαντες αποκτενουσιν αυτον και τη ημερα τη τριτη αναστησεται ³⁴ και αυτοι ουδεν τουτων συνηκαν και ην το ρημα τουτο κεκρυμμενον απ αυτων και ουκ εγινωσκον τα λεγομενα ³⁵ εγενετο δε εν τω εγγιζειν αυτον εισ ιεριχω τυφλος τισ εκαθητο παρα την οδον προσαιτων ³⁶ ακουσας δε οχλου διαπορευομενου επυνθανετο τι ειη τουτο ³⁷ απηγγειλαν δε αυτω οτι ιησους ο ναζωραιος παρερχεται ³⁸ και εβοησεν λεγων ιησου υιε δαυιδ ελεησον με ³⁹ και οι προαγοντες επετιμων αυτω ινα σιωπηση αυτοσ δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαυιδ ελεησον με ⁴⁰ σταθεις δε ο ιησους εκελευσεν αυτον αχθηναι προς αυτον εγγισαντος δε αυτου επηρωτησεν αυτον ⁴¹ λεγων τι σοι θελεις ποιησω ο δε ειπεν κυριε ινα αναβλεψω ⁴² και ο ιησους ειπεν αυτω αναβλεψον η πιστις σου σεσωκεν σε ⁴³ και παραχημα ανεβλεψεν και ηκολουθει αυτω δοξαζων τον θεον και πασ ο λαοσ ιδων εδωκεν αινον τω θεω

19

¹ και εισελθων διηρχετο την ιεριχω ² και ιδου ανηρ ονοματι καλουμενος ζακχαιος και αυτοσ ην αρχιτελωνησ και ουτος ην πλουσιος ³ και εξητει ιδειν τον ιησουν τισ εστιν και ουκ ηδυνατο απο του οχλου οτι τη ηλικια μικροσ ην ⁴ και προδραμων εμπροσθεν ανεβη επι συκομωραιαν ινα ιδη αυτον οτι εκεινησ εμελλεν διερχεσθαι ⁵ και ωσ ηλθεν επι τον τοπον αναβλεψας ο ιησους ειδεν αυτον και ειπεν προς αυτον ζακχαιε σπευσας καταβηθι σημερον γαρ εν τω οικω σου δει με μειναι ⁶ και σπευσας κατεβη και υπεδεξατο αυτον χαιρων ⁷ και ιδοντες παντες διεγογγυζον λεγοντες οτι παρα αμαρτωλω ανδρι

εισηλθεν καταλυσαι ⁸ σταθεισ δε ζακχαιουσ ειπεν προς τον κυριον ιδου τα ημιση των υπαρχοντων μου κυριε διδωμι τοις πτωχοις και ει τινοσ τι εσυκοφαντησα αποδιδωμι τετραπλουν ⁹ ειπεν δε προς αυτον ο ιησους οτι σημερον σωτηρια τω οικω τουτω εγενετο καθοτι και αυτος υιοσ αβρααμ εστιν ¹⁰ ηλθεν γαρ ο υιοσ του ανθρωπου ζητησαι και σωσαι το απολωλοσ ¹¹ ακουοντων δε αυτων ταυτα προσθεισ ειπεν παραβολην δια το εγγυσ αυτον ειναι ιερουσαλημ και δοκειν αυτουσ οτι παραχρημα μελλει η βασιλεια του θεου αναφαινεσθαι ¹² ειπεν ουν ανθρωποσ τισ ευγενησ επορευθη εισ χωραν μακραν λαβειν εαυτω βασιλειαν και υποστρεψαι ¹³ καλεσασ δε δεκα δουλουσ εαυτου εδωκεν αυτοις δεκα μνας και ειπεν προς αυτουσ πραγματευσασθε εωσ ερχομαι ¹⁴ οι δε πολιται αυτου εμισουν αυτον και απεστειλαν πρεσβειαν οπισω αυτου λεγοντες ου θελομεν τουτον βασιλευσαι εφ ημασ ¹⁵ και εγενετο εν τω επανελθειν αυτον λαβοντα την βασιλειαν και ειπεν φωνηθηναι αυτω τουσ δουλουσ τουτουσ οισ εδωκεν το αργυριον ινα γνω τισ τι διεπραγματευσατο ¹⁶ παρεγενετο δε ο πρωτοσ λεγων κυριε η μνα σου προσειργασατο δεκα μνας ¹⁷ και ειπεν αυτω ευ αγαθε δουλε οτι εν ελαχιστω πιστοσ εγενου ισθι εξουσιαν εχων επανω δεκα πολεων ¹⁸ και ηλθεν ο δευτεροσ λεγων κυριε η μνα σου εποιησεν πεντε μνας ¹⁹ ειπεν δε και τουτω και συ γινου επανω πεντε πολεων ²⁰ και ετεροσ ηλθεν λεγων κυριε ιδου η μνα σου ην ειχον αποκειμενην εν σουδαριω ²¹ εφοβουμην γαρ σε οτι ανθρωποσ αυστηροσ ει αιρεισ ο ουκ εθηκασ και θεριζεισ ο ουκ εσπειρασ ²² λεγει δε αυτω εκ του στοματοσ σου κρινω σε πονηρε δουλε ηδεισ οτι εγω ανθρωποσ αυστηροσ ειμι αιρων ο ουκ εθηκα και θεριζων ο ουκ εσπειρα ²³ και δια τι ουκ εδωκασ το αργυριον μου επι τραπεζαν και εγω ελθων συν τοκω αν επραξα αυτο ²⁴ και τοις παρεστωσιν ειπεν αρατε απ αυτου την μναν και δοτε τω τασ δεκα μνας εχοντι ²⁵ και ειπον αυτω κυριε εχει δεκα μνας ²⁶ λεγω γαρ υμιν οτι παντι τω εχοντι δοθησεται απο δε του μη εχοντοσ και ο εχει αρθησεται απ αυτου ²⁷ πλην τουσ εχθρουσ μου εκεινουσ τουσ μη θελησαντασ με βασιλευσαι επ αυτουσ αγαγετε ωδε και κατασφαξατε εμπροσθεν μου ²⁸ και ειπων ταυτα επορευετο εμπροσθεν αναβαινων εισ ιεροσολυμα ²⁹ και εγενετο ωσ ηγγισεν εισ βηθσαφαγη και βηθανιαν προς το οροσ το καλουμενον ελαιων απεστειλεν δυ

των μαθητων αυτου ³⁰ ειπων υπαγετε εισ την κατεναντι κωμην εν η εισπορευομενοι ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεισ πωποτε ανθρωπων εκαθισεν λυσαντεσ αυτον αγαγετε ³¹ και εαν τισ υμασ ερωτα δια τι λυετε ουτωσ ερειτε αυτω οτι ο κυριοσ αυτου χρειαν εχει ³² απελθοντεσ δε οι απεσταλμενοι ευρον καθωσ ειπεν αυτοις ³³ λυοντων δε αυτων τον πωλον ειπον οι κυριοι αυτου προς αυτουσ τι λυετε τον πωλον ³⁴ οι δε ειπον ο κυριοσ αυτου χρειαν εχει ³⁵ και ηγαγον αυτον προς τον ιησουν και επιρριψαντεσ εαυτων τα ιματια επι τον πωλον επεβιβασαν τον ιησουν ³⁶ πορευομενου δε αυτου υπεστρωννυσον τα ιματια αυτων εν τη οδω ³⁷ εγγιζοντοσ δε αυτου ηδη προς τη καταβασει του ορουσ των ελαιων ηρξαντο απαν το πληθοσ των μαθητων χαιροντεσ αινειν τον θεον φωνη μεγαλη περι πασων ων ειδον δυναμεων ³⁸ λεγοντεσ ευλογημενοσ ο ερχομενοσ βασιλευσ εν ονοματι κυριου ειρηνη εν ουρανω και δοξα εν υψιστοις ³⁹ και τινεσ των φαρισαιων απο του οχλου ειπον προς αυτον διδασκαλε επιτιμησον τοις μαθηταισ σου ⁴⁰ και αποκριθεισ ειπεν αυτοις λεγω υμιν οτι εαν ουτοι σιωπησωσιν οι λιθοι κεκραζονται ⁴¹ και ωσ ηγγισεν ιδων την πολιν εκλαυσεν επ αυτη ⁴² λεγων οτι ει εγνωσ και συ και γε εν τη ημερα σου ταυτη τα προς ειρηνην σου νυν δε εκρυβη απο οφθαλμων σου ⁴³ οτι ηξουσιν ημεραι επι σε και περιβαλουσιν οι εχθροι σου χαρακα σοι και περικυκλωσουσιν σε και συνεξουσιν σε παντοθεν ⁴⁴ και εδαφιουσιν σε και τα τεκνα σου εν σοι και ουκ αφησουσιν εν σοι λιθον επι λιθω ανθων ουκ εγνωσ τον καιρον της επισκοπησ σου ⁴⁵ και εισελθων εισ το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τουσ πωλουντασ εν αυτω και αγοραζοντασ ⁴⁶ λεγων αυτοις γεγραπται ο οικοσ μου οικοσ προσευχησ εστιν υμεισ δε αυτον εποιησατε σπηλαιον ληστων ⁴⁷ και ην διδασκων το καθ ημεραν εν τω ιερω οι δε αρχιερεισ και οι γραμματεισ εζητουν αυτον απολεσαι και οι πρωτοι του λαου ⁴⁸ και ουχ ευρισκον το τι ποιησωσιν ο λαοσ γαρ απασ εξεκρεματο αυτου ακουων

20

¹ και εγενετο εν μια των ημερων εκεινων διδασκοντοσ αυτου τον λαον εν τω ιερω και ευαγγελιζομενου επεστησαν οι ιερεισ και οι γραμματεισ συν τοις πρεσβυτεροις ² και ειπον προς αυτον λεγοντεσ ειπε ημιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιεισ η τισ εστιν ο δουσ σοι την εξουσιαν ταυτην ³ αποκριθεισ δε ειπεν προς αυτουσ

ερωτησω υμασ καγω ενα λογον και ειπατε μοι
⁴ το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ
 ανθρωπων ⁵ οι δε συνελογισαντο προς εαυτους
 λεγοντες οτι εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια
 τι ουκ επιστευσατε αυτω ⁶ εαν δε ειπωμεν
 εξ ανθρωπων πασ ο λαοσ καταλιθασει ημασ
 πεπεισμενοσ γαρ εστιν ιωαννην προφητην ειναι
⁷ και απεκριθησαν μη ειδεναι ποθεν ⁸ και ο ιησους
 ειπεν αυτοισ ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια
 ταυτα ποιω ⁹ ηρξατο δε προς τον λαον λεγειν
 την παραβολην ταυτην ανθρωποσ εφυτευσεν
 αμπελωνα και εξεδото αυτον γεωργοισ και
 απεδημησεν χρονουσ ικανουσ ¹⁰ και εν καιρω
 απεστειλεν προς τουσ γεωργουσ δουλον ινα
 απο του καρπου του αμπελωνοσ δωσιν αυτω
 οι δε γεωργοι δειραντες αυτον εξαπεστειλαν
 κενον ¹¹ και προσεθετο πεμψαι ετερον δουλον
 οι δε κακεινον δειραντες και ατιμασαντες
 εξαπεστειλαν κενον ¹² και προσεθετο πεμψαι
 τριτον οι δε και τουτον τραυματισαντες εξεβαλον
¹³ ειπεν δε ο κυριοσ του αμπελωνοσ τι ποιησω
 πεμψω τον υιον μου τον αγαπητον ισωσ
 τουτον ιδοντες εντραπησονται ¹⁴ ιδοντες δε
 αυτον οι γεωργοι διελογιζοντο προς εαυτουσ
 λεγοντες ουτοσ εστιν ο κληρονομοσ δευτε
 αποκτεινωμεν αυτον ινα ημων γενηται η
 κληρονομια ¹⁵ και εκβαλοντες αυτον εξω του
 αμπελωνοσ απεκτειναν τι ουν ποιησει αυτοισ
 ο κυριοσ του αμπελωνοσ ¹⁶ ελευσεται και
 απολεσει τουσ γεωργουσ τουτουσ και δωσει
 τον αμπελωνα αλλοισ ακουσαντες δε ειπον
 μη γενοιτο ¹⁷ ο δε εμβλεψασ αυτοισ ειπεν
 τι ουν εστιν το γεγραμμενον τουτο λιθον ον
 απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτοσ εγενηθη
 εισ κεφαλην γωνιασ ¹⁸ πασ ο πεσων επ εκεινον
 τον λιθον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση
 λικμησει αυτον ¹⁹ και εξητησαν οι αρχιεριοσ και
 οι γραμματεισ επιβαλειν επ αυτον τασ χειρασ
 εν αυτη τη ωρα και εφοβηθησαν εγνωσαν γαρ
 οτι προς αυτοουσ την παραβολην ταυτην ειπεν
²⁰ και παρατηρησαντες απεστειλαν εγκαθετουσ
 υποκρινομενουσ εαυτουσ δικαιοουσ ειναι ινα
 επιλαβωνται αυτου λογου εισ το παραδουнай
 αυτον τη αρχη και τη εξουσια του ηγεμονοσ
²¹ και επηρωτησαν αυτον λεγοντες διδασκαλε
 οίδαμεν οτι ορθωσ λεγεισ και διδασκεισ και
 ου λαμβανεισ προσωπον αλλ επ αληθειασ την
 οδον του θεου διδασκεισ ²² εξεστιν ημιν καισαρι
 φορον δουнай η ου ²³ κατανοησασ δε αυτων την
 πανουργιαν ειπεν προς αυτοουσ τι με πειραζετε

²⁴ επιδειξατε μοι δηναριον τινουσ εχει εικονα
 και επιγραφην αποκριθεντεσ δε ειπον καισαροσ
²⁵ ο δε ειπεν αυτοισ αποδοτε τοιουν τα καισαροσ
 καισαρι και τα του θεου τω θεω ²⁶ και ουκ
 ισχυσαν επιλαβεσθαι αυτου ρηματοσ εναντιον
 του λαου και θαυμασαντεσ επι τη αποκρισει
 αυτου εσιγησαν ²⁷ προσελθοντεσ δε τινεσ των
 σαδδουκαιων οι αντιλεγοντεσ αναστασιν μη
 ειναι επηρωτησαν αυτον ²⁸ λεγοντεσ διδασκαλε
 μωσησ εγραψεν ημιν εαν τινουσ αδελφοσ αποθανη
 εχων γυναικα και ουτοσ ατεκνοσ αποθανη
 ινα λαβη ο αδελφοσ αυτου την γυναικα και
 εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου ²⁹ επτα
 ουν αδελφοι ησαν και ο πρωτοσ λαβων γυναικα
 απεθανεν ατεκνοσ ³⁰ και ελαβεν ο δευτεροσ την
 γυναικα και ουτοσ απεθανεν ατεκνοσ ³¹ και
 ο τριτοσ ελαβεν αυτην ωσαυτωσ ωσαυτωσ δε
 και οι επτα ου κατελιπον τεκνα και απεθανον
³² υστερον δε παντων απεθανεν και η γυνη
³³ εν τη ουν αναστασει τινουσ αυτων γινεται
 γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα ³⁴ και
 αποκριθεισ ειπεν αυτοισ ο ιησους οι υιοι του
 αιωνοσ τουτου γαμουσιν και εκγαμισκονται ³⁵ οι
 δε καταξιωθεντεσ του αιωνοσ εκεινου τυχειν και
 τησ αναστασεωσ τησ εκ νεκρων ουτε γαμουσιν
 ουτε εκγαμιζονται ³⁶ ουτε γαρ αποθανειν επι
 δυνανται ισαγγελοι γαρ εισιν και υιοι εισιν
 του θεου τησ αναστασεωσ υιοι οντεσ ³⁷ οτι δε
 εγειρονται οι νεκροι και μωσησ εμηνυσεν επι τησ
 βατου ωσ λεγει κυριον τον θεον αβρααμ και τον
 θεον ισαακ και τον θεον ιακωβ ³⁸ θεοσ δε ουκ
 εστιν νεκρων αλλα ζωντων παντεσ γαρ αυτω
 ζωσιν ³⁹ αποκριθεντεσ δε τινεσ των γραμματεων
 ειπον διδασκαλε καλωσ ειπασ ⁴⁰ ουκετι δε
 ετολμων επερωταν αυτον ουδεν ⁴¹ ειπεν δε προς
 αυτοουσ πωσ λεγουσιν τον χριστον υιον δαυιδ
 ειναι ⁴² και αυτοσ δαυιδ λεγει εν βιβλω ψαλμων
 ειπεν ο κυριοσ τω κυριω μου καθου εκ δεξιων
 μου ⁴³ εωσ αν θω τουσ εχθρουσ σου υποποδιον
 των ποδων σου ⁴⁴ δαυιδ ουν κυριον αυτον
 καλει και πωσ υιοσ αυτου εστιν ⁴⁵ ακουοντοσ
 δε παντοσ του λαου ειπεν τοισ μαθηταισ αυτου
⁴⁶ προσεχετε απο των γραμματεων των θελοντων
 περιπατειν εν στολαισ και φιλονυτων ασπασμουσ
 εν ταισ αγοραισ και πρωτοκαθεδριασ εν ταισ
 συναγωγαισ και πρωτοκλισιασ εν τοισ δειπνοισ
⁴⁷ οι κατεσθιουσιν τασ οικιασ των χηρων και
 προφασει μακρα προσευχονται ουτοι ληψονται
 περισσοτερον κριμα

21

¹ αναβλεψας δε ειδεν τους βαλλοντας τα δωρα αυτων εισ το γαζοφυλακιον πλουσιους ² ειδεν δε τινα και χηραν πενιχραν βαλλουσαν εκει δυο λεπτα ³ και ειπεν αληθως λεγω υμιν οτι η χηρα η πτωχη αυτη πλειον παντων εβαλεν ⁴ απαντες γαρ ουτοι εκ του περισσευοντος αυτοις εβαλον εισ τα δωρα του θεου αυτη δε εκ του υστερηματος αυτης απαντα τον βιον ον ειχεν εβαλεν ⁵ και τινων λεγοντων περι του ιερου οτι λιθοις καλοισ και αναθημασιν κεκοσμηται ειπεν ⁶ ταυτα α θεωρειτε ελευσονται ημεραι εν αις ουκ αφεθησεται λιθος επι λιθω ος ου καταλυθησεται ⁷ επηρωτησαν δε αυτον λεγοντες διδασκαλε ποτε ουν ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη ταυτα γινεσθαι ⁸ ο δε ειπεν βλεπετε μη πλανηθητε πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι και ο καιρος ηγγικεν μη ουν πορευθητε οπισω αυτων ⁹ οταν δε ακουσητε πολεμους και ακαταστασις μη πτοηθητε δει γαρ ταυτα γενεσθαι πρωτον αλλ ουκ ευθεωσ το τελος ¹⁰ τοτε ελεγεν αυτοις εγερθησεται εθνος επι εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν ¹¹ σεισμοι τε μεγαλοι κατα τοπους και λιμοι και λοιμοι εσονται φοβητρα τε και σημεια απ ουρανου μεγαλα εσται ¹² προ δε τουτων παντων επιβαλουσιν εφ υμας τας χειρας αυτων και διωξουσιν παραδιδοντες εισ συναγωγας και φυλακας αγομενους επι βασιλεις και ηγεμονας ενεκεν του ονοματος μου ¹³ αποβησεται δε υμιν εισ μαρτυριον ¹⁴ θεσθε ουν εισ τας καρδιας υμων μη προμελεταν απολογηθηται ¹⁵ εγω γαρ δωσω υμιν στομα και σοφιαν η ου δυνασονται αντειπειν ουδε αντιστηναι παντες οι αντικειμενοι υμιν ¹⁶ παραδοθησεσθε δε και υπο γονεων και συγγενων και φιλων και αδελφων και θανατωσουσιν εξ υμων ¹⁷ και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ¹⁸ και θριξ εκ της κεφαλης υμων ου μη αποληται ¹⁹ εν τη υπομονη υμων κτησασθε τας ψυχας υμων ²⁰ οταν δε ιδητε κυκλουμενην υπο στρατοπεδων την ιερουσαλημ τοτε γνωτε οτι ηγγικεν η ερημωσις αυτης ²¹ τοτε οι εν τη ιουδαια φυγετωσαν εισ τα ορη και οι εν μεσω αυτης εκχωρειτωσαν και οι εν ταις χωραις μη εισερχεσθωσαν εισ αυτην ²² οτι ημεραι εκδικησεωσ αυται εισιν του πλησθηναι παντα τα γεγραμμενα ²³ ουαι δε ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν εκειναις ταις ημεραις εσται γαρ αναγκη μεγαλη επι της γης και οργη εν

τω λαω τουτω ²⁴ και πεσουνται στοματι μαχαιρας και αιχμαλωτισθησονται εισ παντα τα εθνη και ιερουσαλημ εσται πατουμενη υπο εθνων αχρι πληρωθωσιν καιροι εθνων ²⁵ και εσται σημεια εν ηλιω και σεληνη και αστροις και επι της γης συνοχη εθνων εν απορια ηχουσης θαλασσης και σαλου ²⁶ αποψυχοντων ανθρωπων απο φοβου και προσδοκias των επερχομενων τη οικουμενη αι γαρ δυναμεις των ουρανων σαλευθησονται ²⁷ και τοτε οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελη μετα δυναμεωσ και δοξης πολλης ²⁸ αρχομενων δε τουτων γινεσθαι ανακουψατε και επαρατε τας κεφαλας υμων διοτι εγγιζει η απολυτρωσις υμων ²⁹ και ειπεν παραβολην αυτοις ιδετε την συκην και παντα τα δενδρα ³⁰ οταν προβαλωσιν ηδη βλεποντες αφ εαυτων γινωσκετε οτι ηδη εγγυσ το θερος εστιν ³¹ ουτως και υμεις οταν ιδητε ταυτα γινομενα γινωσκετε οτι εγγυσ εστιν η βασιλεια του θεου ³² αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη εωσ αν παντα γενηται ³³ ο ουρανος και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν ³⁴ προσεχετε δε εαυτοις μηποτε βαρηθωσιν υμων αι καρδιαι εν κραιπαλη και μεθη και μεριμναις βιωτικαις και αιφνιδιος εφ υμας επιστη η ημερα εκεινη ³⁵ ως παγισ γαρ επελευσεται επι παντας τους καθημενους επι προσωπον πασης της γης ³⁶ αγρυπνειτε ουν εν παντι καιρω δεομενοι ινα καταξιωθητε εκφυγειν παντα τα μελλοντα γινεσθαι και σταθηναι εμπροσθεν του υιου του ανθρωπου ³⁷ ην δε τας ημερας εν τω ιερω διδασκων τας δε νυκτας εξερχομενος ηυλιζετο εισ το ορος το καλουμενον ελαιων ³⁸ και πας ο λαος ωρθηριζεν προς αυτον εν τω ιερω ακουειν αυτου

22

¹ ηγγιζεν δε η εορτη των αζυμων η λεγομενη πασχα ² και εξητουν οι αρχιερεις και οι γραμματεις το πως ανελωσιν αυτον εφοβουντο γαρ τον λαον ³ εισηλθεν δε σατανας εισ ιουδαν τον επικαλουμενον ισκαριωτην οντα εκ του αριθμου των δωδεκα ⁴ και απελθων συνελαλησεν τοις αρχιερευσις και στρατηγοις το πως αυτον παραδω αυτοις ⁵ και εχαρησαν και συνεθεντο αυτω αργυριον δουναι ⁶ και εξωμολογησεν και εξητει ευκαιριαν του παραδουναι αυτον αυτοις ατερ οχλου ⁷ ηλθεν δε η ημερα των αζυμων εν η εδει θυεσθαι το πασχα ⁸ και απεστειλεν πετρον και ιωαννην ειπων πορευθεντες ετοιμασατε ημιν το πασχα ινα φαγωμεν ⁹ οι δε ειπον

αυτω που θελεισ ετοιμασομεν ¹⁰ ο δε ειπεν αυτοις ιδου εισελθοντων υμων εισ την πολιν συναντησει υμιν ανθρωπος κεραμιον υδατος βασταζων ακολουθησατε αυτω εισ την οικιαν ου εισπορευεται ¹¹ και ερειτε τω οικοδεσποτη της οικιας λεγει σοι ο διδασκαλος που εστιν το καταλυμα οπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω ¹² κακεινος υμιν δειξει ανωγειον μεγα εστρωμενον εκει ετοιμασατε ¹³ απελθοντες δε ευρον καθωσ ειρηκεν αυτοις και ητοιμασαν το πασχα ¹⁴ και οτε εγενετο η ωρα ανεπεσεν και οι δωδεκα αποστολοι συν αυτω ¹⁵ και ειπεν προς αυτοουσ επιθυμια επεθυμησα τουτο το πασχα φαγειν μεθ υμων προ του με παθειν ¹⁶ λεγω γαρ υμιν οτι ουκετι ου μη φαγω εξ αυτου εωσ οτου πληρωθη εν τη βασιλεια του θεου ¹⁷ και δεξαμενος ποτηριον ευχαριστησας ειπεν λαβετε τουτο και διαμερισατε εαυτοις ¹⁸ λεγω γαρ υμιν οτι ου μη πιω απο του γενηματος της αμπελου εωσ οτου η βασιλεια του θεου ελθη ¹⁹ και λαβων αρτον ευχαριστησας εκλασεν και εδωκεν αυτοις λεγων τουτο εστιν το σωμα μου το υπερ υμων διδομενον τουτο ποιειτε εισ την εμην αναμνησιν ²⁰ ωσαυτωσ και το ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εν τω αιματι μου το υπερ υμων εκχυνομενον ²¹ πλην ιδου η χειρ του παραδιδοντος με μετ εμου επι της τραπεζης ²² και ο μεν υιος του ανθρωπου πορευεται κατα το ωρισμενον πλην ουαι τω ανθρωπω εκεινω δι ου παραδιδοται ²³ και αυτοι ηρξαντο συζητειν προσ εαυτους το τισ αρα ειη εξ αυτων ο τουτο μελλων πρασσειν ²⁴ εγενετο δε και φιλονεικια εν αυτοις το τισ αυτων δοκει ειναι μειζων ²⁵ ο δε ειπεν αυτοις οι βασιλεις των εθνων κυριευουσιν αυτων και οι εξουσιαζοντες αυτων ευεργεται καλουνται ²⁶ υμεις δε ουχ ουτωσ αλλ ο μειζων εν υμιν γενεσθω ωσ ο νεωτερος και ο ηγουμενος ωσ ο διακωνων ²⁷ τισ γαρ μειζων ο ανακειμενος η ο διακωνων ουχι ο ανακειμενος εγω δε ειμι εν μεσω υμων ωσ ο διακωνων ²⁸ υμεις δε εστε οι διαμεμενηκοτεσ μετ εμου εν τοις πειρασμοις μου ²⁹ καγω διατιθεμαι υμιν καθωσ διεθετο μοι ο πατηρ μου βασιλειαν ³⁰ ινα εσθιητε και πινητε επι της τραπεζης μου και καθισεσθε επι θρονων κρινοντες τασ δωδεκα φυλασ του ισραηλ ³¹ ειπεν δε ο κυριος σιμων σιμων ιδου ο σατανας εξητησατο υμασ του σινιασαι ωσ τον σιτον ³² εγω δε εδεθηθην περι σου ινα μη εκλιπη η πιστις σου και συ ποτε επιστρεψασ στηριζον τουσ αδελφουσ σου ³³ ο δε ειπεν αυτω κυριε μετα σου

ετοιμοσ ειμι και εισ φυλακην και εισ θανατον πορευεσθαι ³⁴ ο δε ειπεν λεγω σοι πετρε ου μη φωνηση σημερον αλεκτωρ πριν η τρισ απαρνηση μη ειδεναι με ³⁵ και ειπεν αυτοις οτε απεστειλα υμασ ατερ βαλαντιου και πηρασ και υποδηματων μη τινος υστερησατε οι δε ειπον ουθενος ³⁶ ειπεν ουν αυτοις αλλα νυν ο εχων βαλαντιον αρατω ομοιωσ και πηραν και ο μη εχων πωλησει το ιματιον αυτου και αγορασει μαχαιραν ³⁷ λεγω γαρ υμιν οτι ετι τουτο το γεγραμμενον δει τελεσθηναι εν εμοι το και μετα ανομων ελογισθη και γαρ τα περι εμου τελος εχει ³⁸ οι δε ειπον κυριε ιδου μαχαιραι ωδε δυο ο δε ειπεν αυτοις ικανον εστιν ³⁹ και εξελθων επορευθη κατα το εθος εισ το οροσ των ελαιων ηκολουθησαν δε αυτω και οι μαθηται αυτου ⁴⁰ γενομενος δε επι του τοπου ειπεν αυτοις προσευχεσθε μη εισελθειν εισ πειρασμον ⁴¹ και αυτοσ απεσπασθη απ αυτων ωσει λιθου βολην και θεισ τα γονατα προσηυχето ⁴² λεγων πατερ ει βουλει παρενεγκειν το ποτηριον τουτο απ εμου πλην μη το θελημα μου αλλα το σον γενεσθω ⁴³ ωφθη δε αυτω αγγελος απ ουρανου ενισχυων αυτον ⁴⁴ και γενομενος εν αγωνια εκτενεστερον προσηυχето εγενετο δε ο ιδρωσ αυτου ωσει θρομβοι αιματοσ καταβαινοντες επι την γην ⁴⁵ και αναστας απο της προσευχης ελθων προσ τουσ μαθητασ ευρεν αυτοουσ κοιμωμενουσ απο της λυπης ⁴⁶ και ειπεν αυτοις τι καθευδετε ανασταντες προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εισ πειρασμον ⁴⁷ ετι δε αυτου λαλουντος ιδου οχλοσ και ο λεγομενος ιουδασ εισ των δωδεκα προηρχετο αυτοουσ και ηγγισεν τω ιησου φιλησαι αυτον ⁴⁸ ο δε ιησουσ ειπεν αυτω ιουδα φιληματι τον υιον του ανθρωπου παραδιδωσ ⁴⁹ ιδοντες δε οι περι αυτον το εσομενον ειπον αυτω κυριε ει παταξομεν εν μαχαιρα ⁵⁰ και επαταξεν εισ τισ εξ αυτων τον δουλων του αρχιερεωσ και αφειλεν αυτου το ουσ το δεξιον ⁵¹ αποκριθεισ δε ο ιησουσ ειπεν εατε εωσ τουτου και αφαμενος του ωτιου αυτου ιασατο αυτον ⁵² ειπεν δε ο ιησουσ προσ τουσ παραγενομενουσ επ αυτον αρχιερεισ και στρατηγουσ του ιερου και πρεσβυτερουσ ωσ επι ληστην εξεληλυθατε μετα μαχαιρων και ξυλων ⁵³ καθ ημεραν οντοσ μου μεθ υμων εν τω ιερω ουκ εξετεινατε τασ χειρασ επ εμε αλλ αυτη υμων εστιν η ωρα και η εξουσια του σκοτουσ ⁵⁴ συλλαβοντες δε αυτον ηγαγον και εισηγαγον αυτον εισ τον οικον του αρχιερεωσ ο δε πετροσ ηκολουθει μακροθεν ⁵⁵ αφαντων δε πυρ εν μεσω της αυλης και συγκαθισαντων αυτων

εκαθητο ο πετροσ εν μεσω αυτων ⁵⁶ ιδουσα δε αυτον παιδικη τισ καθημενον προσ το φωσ και ατενισασα αυτω ειπεν και ουτοσ συν αυτω ην ⁵⁷ ο δε ηρνησατο αυτον λεγων γυναι ουκ οίδα αυτον ⁵⁸ και μετα βραχυ ετεροσ ιδων αυτον εφη και συ εξ αυτων ει ο δε πετροσ ειπεν ανθρωπε ουκ ειμι ⁵⁹ και διαστασης ωσει ωρασ μιασ αλλοσ τισ δισχυριζετο λεγων επ αληθειας και ουτοσ μετ αυτου ην και γαρ γαλιλαιοσ εστιν ⁶⁰ ειπεν δε ο πετροσ ανθρωπε ουκ οίδα ο λεγεισ και παραχρημα ετι λαλουντοσ αυτου εφωνησεν αλεκτωρ ⁶¹ και στραφεισ ο κυριοσ ενεβλεψεν τω πετρω και υπεμνησθη ο πετροσ του λογου του κυριου ωσ ειπεν αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι απαρνηση με τρισ ⁶² και εξελθων εξω ο πετροσ εκλαυσεν πικρωσ ⁶³ και οι ανδρεσ οι συνεχοντεσ τον ιησουν ενεπαιζον αυτω δερντεσ ⁶⁴ και περικαλυψαντεσ αυτον ετυπτον αυτου το προσωπον και επηρωτων αυτον λεγοντεσ προφητευσον τισ εστιν ο παισασ σε ⁶⁵ και ετερα πολλα βλασφημουντεσ ελεγον εισ αυτον ⁶⁶ και ωσ εγενετο ημερα συνηχθη το πρεσβυτεριον του λαου αρχιερεισ και γραμματεισ και ανηγαγον αυτον εισ το συνεδριον αυτων λεγοντεσ ⁶⁷ ει συ ει ο χριστοσ ειπε ημιν ειπεν δε αυτοισ εαν υμιν ειπω ου μη πιστευσητε ⁶⁸ εαν δε και ερωτησω ου μη αποκριθητε μοι η απολυσητε ⁶⁹ απο του νυν εσται ο υιοσ του ανθρωπου καθημενοσ εκ δεξιων της δυναμεωσ του θεου ⁷⁰ ειπον δε παντεσ συ ουν ει ο υιοσ του θεου ο δε προσ αυτοουσ εφη υμεισ λεγετε οτι εγω ειμι ⁷¹ οι δε ειπον τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυριασ αυτοι γαρ ηκουσαμεν απο του στοματοσ αυτου

23

¹ και ανασταν απαν το πληθοσ αυτων ηγαγον αυτον επι τον πιλατον ² ηρξαντο δε κατηγορειν αυτου λεγοντεσ τουτον ευρομεν διαστρεφοντα το εθνοσ και κωλυοντα καισαρι φοροουσ διδοναι λεγοντα εαυτον χριστον βασιλεα εινα ³ ο δε πιλατοσ επηρωτησεν αυτον λεγων συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων ο δε αποκριθεισ αυτω εφη συ λεγεισ ⁴ ο δε πιλατοσ ειπεν προσ τουσ αρχιερεισ και τουσ οχλουσ ουδεν ευρισκω αιτιον εν τω ανθρωπω τουτω ⁵ οι δε επισχουν λεγοντεσ οτι ανασειει τον λαον διδασκων καθ ολησ της ιουδαιασ αρξαμενοσ απο της γαλιλαιασ εωσ ωδε ⁶ πιλατοσ δε ακουσασ γαλιλαιαν επηρωτησεν ει ο ανθρωποσ γαλιλαιοσ εστιν ⁷ και επιγνουσ οτι εκ της εξουσιασ ηρωδου εστιν ανεπεμψεν αυτον προσ ηρωδην οντα και αυτον εν ιεροσολυμοισ

εν ταυταισ ταισ ημεραισ ⁸ ο δε ηρωδησ ιδων τον ιησουν εχαρη λιαν ην γαρ θελων εξ ικανου ιδειν αυτον δια το ακουειν πολλα περι αυτου και ηλπιζεν τι σημειον ιδειν υπ αυτου γινομενον ⁹ επηρωτα δε αυτον εν λογοισ ικανοισ αυτοσ δε ουδεν απεκρινατο αυτω ¹⁰ ειστηκεισαν δε οι αρχιερεισ και οι γραμματεισ ευτονωσ κατηγορουντεσ αυτου ¹¹ εξουθενησασ δε αυτον ο ηρωδησ συν τοισ στρατευμασιν αυτου και εμπαιξασ περιβαλων αυτον εσθητα λαμπραν ανεπεμψεν αυτον τω πιλατω ¹² εγενοντο δε φιλοι ο τε πιλατοσ και ο ηρωδησ εν αυτη τη ημερα μετ αλληλων προυπηρχον γαρ εν εχθρα οντεσ προσ εαυτουσ ¹³ πιλατοσ δε συγκαλεσαμενοσ τουσ αρχιερεισ και τουσ αρχοντασ και τον λαον ¹⁴ ειπεν προσ αυτοουσ προσηνεγκατε μοι τον ανθρωπον τουτον ωσ αποστρεφοντα τον λαον και ιδου εγω ενωπιον υμων ανακρινασ ουδεν ευρον εν τω ανθρωπω τουτω αιτιον ων κατηγορειτε κατ αυτου ¹⁵ αλλ ουδε ηρωδησ ανεπεμψα γαρ υμασ προσ αυτον και ιδου ουδεν αξιον θανατου εστιν πεπραγμενον αυτω ¹⁶ παιδευσασ ουν αυτον απολυσω ¹⁷ αναγκην δε ειχεν απολυειν αυτοισ κατα εορτην ενα ¹⁸ ανεκραξαν δε παμπληθει λεγοντεσ αιρε τουτον απολυσον δε ημιν βαραββαν ¹⁹ οστισ ην δια στασιν τινα γενομενην εν τη πολει και φονον βεβλημενοσ εισ φυλακην ²⁰ παλιν ουν ο πιλατοσ προσεφωνησεν θελων απολυσαι τον ιησουν ²¹ οι δε επεφωνουν λεγοντεσ σταυρωσον σταυρωσον αυτον ²² ο δε τριτον ειπεν προσ αυτοουσ τι γαρ κακον εποιησεν ουτοσ ουδεν αιτιον θανατου ευρον εν αυτω παιδευσασ ουν αυτον απολυσω ²³ οι δε επεκειντο φωναισ μεγαλαισ αιτουμενοι αυτον σταυρωθηναι και κατισχουν αι φωναι αυτων και των αρχιερωσ ²⁴ ο δε πιλατοσ επεκρινεν γενεσθαι το αιτημα αυτων ²⁵ απελυσεν δε τον δια στασιν και φονον βεβλημενον εισ την φυλακην ον ητουντο τον δε ιησουν παρεδωκεν τω θεληματι αυτων ²⁶ και ωσ απηγαγον αυτον επιλαβομενοι σιμωνοσ τινοσ κυρηναιου ερχομενου απ αγρου επεθηκαν αυτω τον σταυρον φερειν οπισθεν του ιησου ²⁷ ηκολουθει δε αυτω πολυ πληθοσ του λαου και γυναικων αι και εκοπτοντο και εθρηνουν αυτον ²⁸ στραφεισ δε προσ αυτασ ο ιησουσ ειπεν θυγατερεσ ιερουσαλημ μη κλαιετε επ εμε πλην εφ εαυτασ κλαιετε και επι τα τεκνα υμων ²⁹ οτι ιδου ερχονται ημεραι εν αισ ερουσιν μακαριαι αι στειραι και κοιλιαι αι ουκ εγεννησαν

και μαστοι οι ουκ εθηλασαν ³⁰ τοτε αρξονται λεγειν τοις ορεσιν πεσετε εφ ημας και τοις βουνοις καλυψατε ημας ³¹ οτι ει εν τω υγρω ξυλω ταυτα ποιουσιν εν τω ξηρω τι γενηται ³² ηγοντο δε και ετεροι δυο κακουργοι συν αυτω αναιρεθηνα ³³ και οτε απηλθον επι τον τοπον τον καλουμενον κρανιον εκει εσταυρωσαν αυτον και τους κακουργους ον μεν εκ δεξιων ον δε εξ αριστερων ³⁴ ο δε ιησους ελεγεν πατερ αφες αυτοις ου γαρ οιδασιν τι ποιουσιν διαμεριζομενοι δε τα ιματια αυτου εβαλον κληρον ³⁵ και ειστηκει ο λαος θεωρων εξεμυκτηριζον δε και οι αρχοντες συν αυτοις λεγοντες αλλουσι εσωσεν σωσατω εαυτον ει ουτος εστιν ο χριστος ο του θεου εκλεκτος ³⁶ ενεπαιζον δε αυτω και οι στρατιωται προσερχομενοι και οξοσ προσφεροντες αυτω ³⁷ και λεγοντες ει συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων σωσον σεαυτον ³⁸ ην δε και επιγραφη γεγραμμενη επ αυτω γραμμασιν ελληνικοις και ρωμαικοις και εβραιοις ουτος εστιν ο βασιλευσ των ιουδαιων ³⁹ εις δε των κρεμασθεντων κακουργων εβλασφημει αυτον λεγων ει συ ει ο χριστος σωσον σεαυτον και ημας ⁴⁰ αποκριθεισ δε ο ετερος επετιμα αυτω λεγων ουδε φοβη συ τον θεον οτι εν τω αυτω κριματι ει ⁴¹ και ημεις μεν δικαιωσ αξια γαρ ων επραξαμεν απολαμβανομεν ουτος δε ουδεν ατοπον επραξεν ⁴² και ελεγεν τω ιησου μνησθητι μου κυριε οταν ελθης εν τη βασιλεια σου ⁴³ και ειπεν αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι σημερον μετ εμου εση εν τω παραδεισω ⁴⁴ ην δε ωσει ωρα εκτη και σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εωσ ωρασ ενατησ ⁴⁵ και εσκοτισθη ο ηλιος και εσχισθη το καταπετασμα του ναου μεσον ⁴⁶ και φωνησασ φωνη μεγαλη ο ιησους ειπεν πατερ εις χειρας σου παραθησομαι το πνευμα μου και ταυτα ειπων εξεπνευσεν ⁴⁷ ιδων δε ο εκατονταρχοσ το γενομενον εδοξασεν τον θεον λεγων οντωσ ο ανθρωποσ ουτοσ δικαιοσ ην ⁴⁸ και παντεσ οι συμπαραγενομενοι οχλοι επι την θεωριαν ταυτην θεωρουντεσ τα γενομενα τυπτοντεσ εαυτων τα στηθη υπεστρεφον ⁴⁹ ειστηκεισαν δε παντεσ οι γνωστοι αυτου μακροθεν και γυναικεσ αι συνακολουθησασαι αυτω απο της γαλιλαιασ ορωσαι ταυτα ⁵⁰ και ιδου ανηρ ονοματι ιωσηφ βουλευτησ υπαρχων ανηρ αγαθοσ και δικαιοσ ⁵¹ ουτοσ ουκ ην συγκατατεθειμενοσ τη βουλη και τη πραξει αυτων απο αριμαθαιασ πολεωσ των ιουδαιων οσ και προσεδεχετο και αυτοσ την βασιλειαν του θεου ⁵² ουτοσ

προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου ⁵³ και καθελων αυτο ενετυλιξεν αυτο σινδονι και εθηκεν αυτο εν μνηματι λαξευτω ου ουκ ην ουδεπω ουδεις κειμενοσ ⁵⁴ και ημερα ην παρασκευη σαββατον επεφωσκεν ⁵⁵ κατακολουθησασαι δε γυναικεσ αιτινεσ ησαν συνεληλυθυιαι αυτω εκ της γαλιλαιασ εθεασαντο το μνημειον και ωσ ετεθη το σωμα αυτου ⁵⁶ υποστρεψασαι δε ητοιμασαν αρωματα και μυρα και το μεν σαββατον ησυχασαν κατα την εντολην

24

¹ τη δε μια των σαββατων ορθρου βαθεοσ ηλθον επι το μνημα φερουσαι α ητοιμασαν αρωματα και τινεσ συν αυταισ ² ευρον δε τον λιθον αποκεκυλισμενον απο του μνημειου ³ και εισελθουσαι ουχ ευρον το σωμα του κυριου ιησου ⁴ και εγενετο εν τω διαπορεισθαι αυτασ περι τουτου και ιδου ανδρεσ δυο επεστησαν αυταισ εν εσθησεσιν αστραπτουσαισ ⁵ εμφοβων δε γενομενων αυτων και κλινουσων το προσωπον εις την γην ειπον προσ αυτασ τι ζητειτε τον ζωντα μετα των νεκρων ⁶ ουκ εστιν ωδε αλλ ηγερθη μνησθητε ωσ ελαλησεν υμιν ετι ων εν τη γαλιλαια ⁷ λεγων οτι δει τον υιον του ανθρωπου παραδοθηναι εις χειρας ανθρωπων αμαρτωλων και σταυρωθηναι και τη τριτη ημερα αναστηναι ⁸ και εμνησθησαν των ρηματων αυτου ⁹ και υποστρεψασαι απο του μνημειου απηγγειλαν ταυτα παντα τοις ενδεκα και πασιν τοις λοιποισ ¹⁰ ησαν δε η μαγδαληνη μαρια και ιωαννα και μαρια ιακωβου και αι λοιπαι συν αυταισ αι ελεγον προσ τουσ αποστολουσ ταυτα ¹¹ και εφανησαν ενωπιον αυτων ωσει ληροσ τα ρηματα αυτων και ηπιστουν αυταισ ¹² ο δε πετροσ αναστασ εδραμεν επι το μνημειον και παρακυψασ βλεπει τα οθονια κειμενα μονα και απηλθεν προσ εαυτον θαυμαζων το γεγονοσ ¹³ και ιδου δυο εξ αυτων ησαν πορευομενοι εν αυτη τη ημερα εις κωμην απεχουσαν σταδιουσ εξηκοντα απο ιερουσαλημ η ονομα εμμαουσ ¹⁴ και αυτοι ωμιλουν προσ αλληλουσ περι παντων των συμβεβηκοτων τουτων ¹⁵ και εγενετο εν τω ομιλειν αυτουσ και συζητειν και αυτοσ ο ιησους εγγισασ συνεπορευετο αυτοισ ¹⁶ οι δε οφθαλμοι αυτων εκρατουντο του μη επιγνωναι αυτον ¹⁷ ειπεν δε προσ αυτοουσ τινεσ οι λογοι ουτοι ουσ αντιβαλλετε προσ αλληλουσ περιπατουντεσ και εστε σκυθρωποι ¹⁸ αποκριθεισ δε ο εισ ω ονομα κλεοπασ ειπεν προσ αυτον

συ μονος παροικεις ιερουσαλημ και ουκ εγνωσ
 τα γενομενα εν αυτη εν ταις ημεραις ταυταις
 19 και ειπεν αυτοις ποια οι δε ειπον αυτω τα
 περι ιησου του ναζωραιου ος εγενετο ανηρ
 προφητης δυνατος εν εργω και λογω εναντιον
 του θεου και παντος του λαου 20 οπως τε
 παρεδωκαν αυτον οι αρχιερεις και οι αρχοντες
 ημων εις κριμα θανατου και εσταυρωσαν αυτον
 21 ημεις δε ηλπιζομεν οτι αυτος εστιν ο μελλων
 λυτρουσθαι τον ισραηλ αλλα γε συν πασιν
 τουτοις τριτην ταυτην ημεραν αγει σημερον αφ
 ου ταυτα εγενετο 22 αλλα και γυναικες τινες
 εξ ημων εξεστησαν ημας γενομεναι ορθριαι
 επι το μνημειον 23 και μη ευρουσαι το σωμα
 αυτου ηλθον λεγουσαι και οπτασιαν αγγελων
 εωρακεναι οι λεγουσιν αυτον ζην 24 και απηλθον
 τινες των συν ημιν επι το μνημειον και ευρον
 ουτως καθως και αι γυναικες ειπον αυτον δε
 ουκ ειδον 25 και αυτος ειπεν προς αυτοους ω
 ανοητοι και βραδεις τη καρδια του πιστευειν
 επι πασιν οισ ελαλησαν οι προφηται 26 ουχι
 ταυτα εδει παθειν τον χριστον και εισελθειν εις
 την δοξαν αυτου 27 και αρξαμενος απο μωσεως
 και απο παντων των προφητων διηρμηνευεν
 αυτοις εν πασαις ταις γραφαις τα περι εαυτου
 28 και ηγγισαν εις την κωμην ου επορευοντο
 και αυτος προσεποιετο πορρωτερω πορευεσθαι
 29 και παρεβιασαντο αυτον λεγοντες μεινον μεθ
 ημων οτι προσ εσπεραν εστιν και κεκλικεν η
 ημερα και εισηλθεν του μειναι συν αυτοις 30 και
 εγενετο εν τω κατακλιθηναι αυτον μετ αυτων
 λαβων τον αρτον ευλογησεν και κλασας επεδιδου
 αυτοις 31 αυτων δε διηνοιχθησαν οι οφθαλμοι
 και επεγνωσαν αυτον και αυτος αφαντος εγενετο
 απ αυτων 32 και ειπον προς αλληλους ουχι η
 καρδια ημων καιιομενη ην εν ημιν ωσ ελαλει
 ημιν εν τη οδω και ωσ διηνοιγεν ημιν τας γραφας
 33 και ανασταντες αυτη τη ωρα υπεστρεψαν εις
 ιερουσαλημ και ευρον συνηθροισμενους τους
 ενδεκα και τους συν αυτοις 34 λεγοντας οτι
 ηγερθη ο κυριος οντως και ωφθη σιμωνι 35 και
 αυτοι εξηγουντο τα εν τη οδω και ωσ εγνωσθη
 αυτοις εν τη κλασει του αρτου 36 ταυτα δε αυτων
 λαλουντων αυτος ο ιησους εστη εν μεσω αυτων
 και λεγει αυτοις ειρηνη υμιν 37 πτοηθεντες δε
 και εμφοβοι γενομενοι εδοκουν πνευμα θεωρειν
 38 και ειπεν αυτοις τι τεταραγμενοι εστε και δια
 τι διαλογισμοι αναβαινουσιν εν ταις καρδιαις
 υμων 39 ιδετε τας χειρας μου και τους ποδας
 μου οτι αυτος εγω ειμι ψηλαφησατε με και
 ιδετε οτι πνευμα σαρκα και οστεα ουκ εχει

καθως εμε θεωρειτε εχοντα 40 και τουτο ειπων
 επεδειξεν αυτοις τας χειρας και τους ποδας
 41 ετι δε απιστωντων αυτων απο της χαρας και
 θαυμαζοντων ειπεν αυτοις εχετε τι βρωσιμον
 ενθαδε 42 οι δε επεδωκαν αυτω ιχθυος οπτου
 μερος και απο μελισσιου κηριου 43 και λαβων
 ενωπιον αυτων εφαγεν 44 ειπεν δε αυτοις ουτοι
 οι λογοι ους ελαλησα προς υμας ετι ων συν υμιν
 οτι δει πληρωθηναι παντα τα γεγραμμενα εν
 τω νομω μωσεως και προφηταις και ψαλμοις
 περι εμου 45 τοτε διηνοιξεν αυτων τον νουν
 του συνιεναι τας γραφας 46 και ειπεν αυτοις
 οτι ουτως γεγραπται και ουτως εδει παθειν
 τον χριστον και αναστηναι εκ νεκρων τη τριτη
 ημερα 47 και κηρυχθηναι επι τω ονοματι αυτου
 μετανοιαν και αφεσιν αμαρτιων εις παντα τα
 εθνη αρξαμενον απο ιερουσαλημ 48 υμεις δε εστε
 μαρτυρες τουτων 49 και ιδου εγω αποσπελλω
 την επαγγελιαν του πατρος μου εφ υμας υμεις
 δε καθισατε εν τη πολει ιερουσαλημ εωσ ου
 ενδυσησθε δυναμιν εξ υψους 50 εξηγαγεν δε
 αυτοους εξω εωσ εις βηθανιαν και επαρας
 τας χειρας αυτου ευλογησεν αυτοους 51 και
 εγενετο εν τω ευλογειν αυτον αυτοους διεστη απ
 αυτων και ανεφερετο εις τον ουρανον 52 και
 αυτοι προσκυνησαντες αυτον υπεστρεψαν εις
 ιερουσαλημ μετα χαρας μεγαλης 53 και ησαν δια
 παντος εν τω ιερω αινουντες και ευλογουντες
 τον θεον αμην

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

¹ εν αρχη ην ο λογος και ο λογος ην προς τον θεον και θεος ην ο λογος ² ουτος ην εν αρχη προς τον θεον ³ παντα δι αυτου εγενετο και χωρισ αυτου εγενετο ουδε εν ο γεγονεν ⁴ εν αυτω ζωη ην και η ζωη ην το φως των ανθρωπων ⁵ και το φως εν τη σκοτια φαινει και η σκοτια αυτο ου κατελαβεν ⁶ εγενετο ανθρωπος απεσταλμενος παρα θεου ονομα αυτω ιωαννης ⁷ ουτος ηλθεν εις μαρτυριαν ινα μαρτυρηση περι του φωτος ινα παντες πιστευσωσιν δι αυτου ⁸ ουκ ην εκεινος το φως αλλ ινα μαρτυρηση περι του φωτος ⁹ ην το φως το αληθινον ο φωτιζει παντα ανθρωπον ερχομενον ¹⁰ εν τω κοσμω ην και ο κοσμος δι αυτου εγενετο και ο κοσμος αυτον ουκ εγνω ¹¹ εις τα ιδια ηλθεν και οι ιδιοι αυτον ου παρελαβον ¹² οσοι δε ελαβον αυτον εδωκεν αυτοις εξουσιαν τεκνα θεου γενεσθαι τοις πιστεουσιν εις το ονομα αυτου ¹³ οι ουκ εξ αιματων ουδε εκ θεληματος σαρκος ουδε εκ θεληματος ανδρος αλλ εκ θεου εγεννηθησαν ¹⁴ και ο λογος σαρξ εγενετο και εσκηνωσεν εν ημιν και εθεασαμεθα την δοξαν αυτου δοξαν ωσ μονογενουσ παρα πατροσ πληρης χαριτος και αληθειας ¹⁵ ιωαννης μαρτυρει περι αυτου και κεκραγεν λεγων ουτος ην ον ειπον ο οπισω μου ερχομενος εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην ¹⁶ και εκ του πληρωματος αυτου ημεις παντες ελαβομεν και χαριν αντι χαριτος ¹⁷ οτι ο νομος δια μωσεωσ εδοθη η χαρις και η αληθεια δια ιησου χριστου εγενετο ¹⁸ θεον ουδεις εωρακεν πωποτε ο μονογενησ υιοσ ο ων εις τον κολπον του πατροσ εκεινοσ εξηγησατο ¹⁹ και αυτη εστιν η μαρτυρια του ιωαννου οτε απεστειλαν οι ιουδαιοι εξ ιεροσολυμων ιερεισ και λευιτασ ινα ερωτησωσιν αυτον συ τισ ει ²⁰ και ωμολογησεν και ουκ ηρνησατο και ωμολογησεν οτι ουκ ειμι εγω ο χριστοσ ²¹ και ηρωτησαν αυτον τι ουν ηλιασ ει συ και λεγει ουκ ειμι ο προφητησ ει συ και απεκριθη ου ²² ειπον ουν αυτω τισ ει ινα αποκρισιν δωμεν τοις πεμφασιν ημασ τι λεγεισ περι σεαυτου ²³ εφη εγω φωνη βωωντοσ εν τη ερημω ευθυνατε την οδον κυριου καθωσ ειπεν ησαιασ ο προφητησ ²⁴ και οι απεσταλμενοι ησαν εκ των φαρισαιων ²⁵ και ηρωτησαν αυτον και ειπον αυτω τι ουν βαπτιζεισ ει συ ουκ ει ο χριστοσ ουτε ηλιασ ουτε ο προφητησ ²⁶ απεκριθη αυτοις ο ιωαννης λεγων εγω βαπτιζω εν υδατι μεσοσ

δε υμων εστηκεν ον υμεισ ουκ οιδατε ²⁷ αυτοσ εστιν ο οπισω μου ερχομενοσ οσ εμπροσθεν μου γεγονεν ου εγω ουκ ειμι αξιοσ ινα λυσω αυτου τον ιμαντα του υποδηματοσ ²⁸ ταυτα εν βηθανια εγενετο περαν του ιορδανου οπου ην ιωαννης βαπτιζων ²⁹ τη επαυριον βλεπει τον ιησουν ερχομενον προς αυτον και λεγει ιδε ο αμνοσ του θεου ο αιρων την αμαρτιαν του κοσμου ³⁰ ουτοσ εστιν περι ου εγω ειπον οπισω μου ερχεται ανηρ οσ εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτοσ μου ην ³¹ καγω ουκ ηδειν αυτον αλλ ινα φανερωθη τω ισραηλ δια τουτο ηλθον εγω εν τω υδατι βαπτιζων ³² και εμαρτυρησεν ιωαννης λεγων οτι τεθεαμαι το πνευμα καταβαινον ωσει περιστεραν εξ ουρανου και εμεινεν επ αυτον ³³ καγω ουκ ηδειν αυτον αλλ ο πεμφασ με βαπτιζειν εν υδατι εκεινοσ μοι ειπεν εφ ον αν ιδησ το πνευμα καταβαινον και μενον επ αυτον ουτοσ εστιν ο βαπτιζων εν πνευματι αγιω ³⁴ καγω εωρακα και μεμαρτυρηκα οτι ουτοσ εστιν ο υιοσ του θεου ³⁵ τη επαυριον παλιν εισηκει ο ιωαννης και εκ των μαθητων αυτου δυο ³⁶ και εμβλεψασ τω ιησου περιπατουντι λεγει ιδε ο αμνοσ του θεου ³⁷ και ηκουσαν αυτου οι δυο μαθηται λαλουντοσ και ηκολουθησαν τω ιησου ³⁸ στραφεισ δε ο ιησουσ και θεασαμενοσ αυτοουσ ακολουθουντασ λεγει αυτοις τι ζητειτε οι δε ειπον αυτω ραββι ο λεγεται ερμηνευομενον διδασκαλε που μενεισ ³⁹ λεγει αυτοις ερχεσθε και ιδετε ηλθον και ειδον που μενει και παρ αυτω εμειναν την ημεραν εκεινην ωρα ην ωσ δεκατη ⁴⁰ ην ανδρεασ ο αδελφοσ σιμωνοσ πετρου εις εκ των δυο των ακουσαντων παρα ιωαννου και ακολουθησαντων αυτω ⁴¹ ευρισκει ουτοσ πρωτοσ τον αδελφον τον ιδιον σιμωνα και λεγει αυτω ευρηκαμεν τον μεσιαν ο εστιν μεθερμηνευομενον χριστοσ ⁴² και ηγαγεν αυτον προς τον ιησουν εμβλεψασ αυτω ο ιησουσ ειπεν συ ει σιμων ο υιοσ ιωνα συ κληθηση κηφασ ο ερμηνευεται πετροσ ⁴³ τη επαυριον ηθελησεν εξελθειν εις την γαλιλαιαν και ευρισκει φιλιππον και λεγει αυτω ο ιησουσ ακολουθει μοι ⁴⁴ ην δε ο φιλιπποσ απο βηθσαιδα εκ τησ πολεωσ ανδρεου και πετρου ⁴⁵ ευρισκει φιλιπποσ τον ναθαναηλ και λεγει αυτω ον εγραψεν μωσησ εν τω νομω και οι προφηται ευρηκαμεν ιησουν τον υιον του ιωσηφ τον απο ναζαρετ ⁴⁶ και ειπεν αυτω ναθαναηλ εκ ναζαρετ δυναται τι αγαθον ειναι λεγει αυτω φιλιπποσ ερχου και ιδε ⁴⁷ ειδεν ο ιησουσ τον ναθαναηλ ερχομενον προς αυτον

και λεγει περι αυτου ιδε αληθως ισραηλιτης εν ω δολος ουκ εστιν ⁴⁸ λεγει αυτω ναθαναηλ ποθεν με γινωσκεις απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω προ του σε φιλιππον φωνησαι οντα υπο την συκην ειδον σε ⁴⁹ απεκριθη ναθαναηλ και λεγει αυτω ραββι συ ει ο υιος του θεου συ ει ο βασιλευς του ισραηλ ⁵⁰ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω οτι ειπον σοι ειδον σε υποκατω της συκης πιστευεις μειζω τουτων οψει ⁵¹ και λεγει αυτω αμην αμην λεγω υμιν απ αρτι οψεσθε τον ουρανον ανεωγοτα και τους αγγελους του θεου αναβαινοντας και καταβαινοντας επι τον υιον του ανθρωπου

2

¹ και τη ημερα τη τριτη γαμος εγενετο εν κανα της γαλιλαιας και ην η μητηρ του ιησου εκει ² εκληθη δε και ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις τον γαμον ³ και υστερησαντος οινου λεγει η μητηρ του ιησου προς αυτον οινον ουκ εχουσιν ⁴ λεγει αυτη ο ιησους τι εμοι και σοι γυναι ουπω ηκει η ωρα μου ⁵ λεγει η μητηρ αυτου τοις διακονοις ο τι αν λεγη υμιν ποιησατε ⁶ ησαν δε εκει υδριαι λιθιναι εξ κειμεναι κατα τον καθαρισμον των ιουδαιων χωρουσαι ανα μετρητας δυο η τρεις ⁷ λεγει αυτοις ο ιησους γεμισατε τας υδριας υδατος και εγεμισαν αυτας εως ανω ⁸ και λεγει αυτοις αντλησατε νυν και φερετε τω αρχιτρικλινω και ηνεγκαν ⁹ ως δε εγευσατο ο αρχιτρικλινος το υδωρ οινον γεγενημενον και ουκ ηδει ποθεν εστιν οι δε διακονοι ηδειςαν οι ηντληκοτες το υδωρ φωνει τον νυμφιον ο αρχιτρικλινος ¹⁰ και λεγει αυτω πας ανθρωπος πρωτον τον καλον οινον τιθησιν και οταν μεθυσθωσιν τοτε τον ελασσω συ τετηρηκας τον καλον οινον εως αρτι ¹¹ ταυτην εποιησεν την αρχην των σημειων ο ιησους εν κανα της γαλιλαιας και εφανερωσεν την δοξαν αυτου και επιστευσαν εις αυτον οι μαθηται αυτου ¹² μετα τουτο κατεβη εις καπερναουμ αυτος και η μητηρ αυτου και οι αδελφοι αυτου και οι μαθηται αυτου και εκει εμειναν ου πολλας ημερας ¹³ και εγγυσ ην το πασχα των ιουδαιων και ανεβη εις ιεροσολυμα ο ιησους ¹⁴ και ευρεν εν τω ιερω τους πωλουντας βοας και προβατα και περιστερας και τους κερματιστας καθημενους ¹⁵ και ποιησας φραγελλιον εκ σχοινιων παντας εξεβαλεν εκ του ιερου τα τε προβατα και τους βοας και των κολλυβιστων εξεχεεν το κερμα και τας τραπεζας ανεστρεψεν ¹⁶ και τοις τας περιστερας πωλουσιν ειπεν αρατε ταυτα εντευθεν μη ποιειτε τον οικον του πατρος μου οικον εμποριου ¹⁷ εμνησθησαν δε

οι μαθηται αυτου οτι γεγραμμενον εστιν ο ζηλος του οικου σου καταφαγεται με ¹⁸ απεκριθησαν ουν οι ιουδαιοι και ειπον αυτω τι σημειον δεικνυεις ημιν οτι ταυτα ποιεις ¹⁹ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις λυσατε τον ναον τουτον και εν τρισιν ημεραις εγερω αυτον ²⁰ ειπον ουν οι ιουδαιοι τεσσαρακοντα και εξ ετεσιν ωκοδομηθη ο ναος ουτος και συ εν τρισιν ημεραις εγερεις αυτον ²¹ εκεινος δε ελεγεν περι του ναου του σωματος αυτου ²² οτε ουν ηγερθη εκ νεκρων εμνησθησαν οι μαθηται αυτου οτι τουτο ελεγεν και επιστευσαν τη γραφη και τω λογω ω ειπεν ο ιησους ²³ ως δε ην εν τοις ιεροσολυμοις εν τω πασχα εν τη εορτη πολλοι επιστευσαν εις το ονομα αυτου θεωρουντες αυτου τα σημεια α ποιει ²⁴ αυτος δε ο ιησους ουκ επιστευεν εαυτον αυτοις δια το αυτον γινωσκειν παντας ²⁵ και οτι ου χριαν ειχεν ινα τις μαρτυρηση περι του ανθρωπου αυτος γαρ εγινωσκεν τι ην εν τω ανθρωπω

3

¹ ην δε ανθρωπος εκ των φαρισαιων νικοδημος ονομα αυτω αρχων των ιουδαιων ² ουτος ηλθεν προς αυτον νυκτος και ειπεν αυτω ραββι οιδαμεν οτι απο θεου εληλυθας διδασκαλος ουδεις γαρ ταυτα τα σημεια δυναται ποιειν α συ ποιεις εαν μη η ο θεος μετ αυτου ³ απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυτω αμην αμην λεγω σοι εαν μη τις γεννηθη ανωθεν ου δυναται ιδειν την βασιλειαν του θεου ⁴ λεγει προς αυτον ο νικοδημος πως δυναται ανθρωπος γεννηθηναι γερωνων μη δυναται εις την κοιλιαν της μητρος αυτου δευτερον εισελθειν και γεννηθηναι ⁵ απεκριθη ιησους αμην αμην λεγω σοι εαν μη τις γεννηθη εξ υδατος και πνευματος ου δυναται εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου ⁶ το γεγεννημενον εκ της σαρκος σαρξ εστιν και το γεγεννημενον εκ του πνευματος πνευμα εστιν ⁷ μη θαυμασης οτι ειπον σοι δει υμας γεννηθηναι ανωθεν ⁸ το πνευμα οπου θελει πνει και την φωνην αυτου ακουεις αλλ ουκ οιδας ποθεν ερχεται και που υπαγει ουτως εστιν πας ο γεγεννημενος εκ του πνευματος ⁹ απεκριθη νικοδημος και ειπεν αυτω πως δυναται ταυτα γενεσθαι ¹⁰ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω συ ει ο διδασκαλος του ισραηλ και ταυτα ου γινωσκεις ¹¹ αμην αμην λεγω σοι οτι ο οιδαμεν λαλουμεν και ο εωρακαμεν μαρτυρουμεν και την μαρτυριαν ημων ου λαμβανετε ¹² ει τα επιγεια ειπον υμιν και ου πιστευετε πως εαν

ειπω υμιν τα επουρανια πιστευσετε ¹³ και ουδεις αναβηκεν εις τον ουρανον ει μη ο εκ του ουρανου καταβας ο υιος του ανθρωπου ο ων εν τω ουρανω ¹⁴ και καθως μωσης υψωσεν τον οφιν εν τη ερημω ουτως υψωθη να δει τον υιον του ανθρωπου ¹⁵ ινα πας ο πιστευων εις αυτον μη αποληται αλλ εχη ζωην αιωνιον ¹⁶ ουτως γαρ ηγαπησεν ο θεος τον κοσμον ωστε τον υιον αυτου τον μονογενη εδωκεν ινα πας ο πιστευων εις αυτον μη αποληται αλλ εχη ζωην αιωνιον ¹⁷ ου γαρ απεστειλεν ο θεος τον υιον αυτου εις τον κοσμον ινα κρινη τον κοσμον αλλ ινα σωθη ο κοσμος δι αυτου ¹⁸ ο πιστευων εις αυτον ου κρινεται ο δε μη πιστευων ηδη κεκριται οτι μη πεπιστευκεν εις το ονομα του μονογενους υιου του θεου ¹⁹ αυτη δε εστιν η κρισις οτι το φως εληλυθεν εις τον κοσμον και ηγαπησαν οι ανθρωποι μαλλον το σκοτος η το φως ην γαρ πονηρα αυτων τα εργα ²⁰ πας γαρ ο φαυλα πρασων μισει το φως και ουκ ερχεται προς το φως ινα μη ελεγχθη τα εργα αυτου ²¹ ο δε ποιων την αληθειαν ερχεται προς το φως ινα φανερωθη αυτου τα εργα οτι εν θεω εστιν ειργασμενα ²² μετα ταυτα ηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις την ιουδαιαν γην και εκει διετριβεν μετ αυτων και εβαπτιζεν ²³ ην δε και ιωαννης βαπτιζων εν αιωνων εγγυσ του σαλημ οτι υδατα πολλα ην εκει και παρεγινοντο και εβαπτιζοντο ²⁴ ουπω γαρ ην βεβλημενος εις την φυλακην ο ιωαννης ²⁵ εγενετο ουν ζητησις εκ των μαθητων ιωαννου μετα ιουδαιου περι καθαρισμου ²⁶ και ηλθον προς τον ιωαννην και ειπον αυτω ραββι ος ην μετα σου περαν του ιορδανου ω συ μεμαρτυρηκας ιδε ουτος βαπτιζει και παντες ερχονται προς αυτον ²⁷ απεκριθη ιωαννης και ειπεν ου δυναται ανθρωπος λαμβανειν ουδεν εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του ουρανου ²⁸ αυτοι υμεις μαρτυρειτε οτι ειπον ουκ ειμι εγω ο χριστος αλλ οτι απεσταλμενος ειμι εμπροσθεν εκεινου ²⁹ ο εχων την νυμφην νυμφιος εστιν ο δε φιλος του νυμφιου ο εστηκωσ και ακουων αυτου χαρα χαιρει δια την φωνην του νυμφιου αυτη ουν η χαρα η εμη πεπληρωται ³⁰ εκεινον δει αυξανειν εμε δε ελαττουσθαι ³¹ ο ανωθεν ερχομενος επανω παντων εστιν ο ων εκ της γησ εκ της γησ εστιν και εκ της γησ λαλει ο εκ του ουρανου ερχομενος επανω παντων εστιν ³² και ο εωρακεν και ηκουσεν τουτο μαρτυρει και την μαρτυριαν αυτου ουδεις λαμβανει ³³ ο λαβων αυτου την μαρτυριαν εσφραγισεν οτι ο θεος αληθης εστιν ³⁴ ον γαρ απεστειλεν ο θεος τα ρηματα του θεου

λαλει ου γαρ εκ μετρου διδωσιν ο θεος το πνευμα ³⁵ ο πατηρ αγαπα τον υιον και παντα δεδωκεν εν τη χειρι αυτου ³⁶ ο πιστευων εις τον υιον εχει ζωην αιωνιον ο δε απειθων τω υιω ουκ οψεται ζωην αλλ η οργη του θεου μενει επ αυτον

4

¹ ωσ ουν εγνω ο κυριος οτι ηκουσαν οι φαρισαιοι οτι ιησους πλειονας μαθητας ποιει και βαπτιζει η ιωαννης ² καιτοιγε ιησους αυτοσ ουκ εβαπτιζεν αλλ οι μαθηται αυτου ³ αφηκεν την ιουδαιαν και απηλθεν εις την γαλιλαιαν ⁴ εδει δε αυτον διερχεσθαι δια της σαμαρειας ⁵ ερχεται ουν εις πολιν της σαμαρειας λεγομενην συχαρ πλησιον του χωριου ο εδωκεν ιακωβ ιωσηφ τω υιω αυτου ⁶ ην δε εκει πηγη του ιακωβ ο ουν ιησους κεκοπιακωσ εκ της οδοποριασ εκαθεζετο ουτως επι τη πηγη ωρα ην ωσει εκτη ⁷ ερχεται γυνη εκ της σαμαρειας αντλησαι υδωρ λεγει αυτη ο ιησους δος μοι πειν ⁸ οι γαρ μαθηται αυτου απεληλυθεισαν εις την πολιν ινα τροφασ αγορασωσιν ⁹ λεγει ουν αυτω η γυνη η σαμαρειτις πωσ συ ιουδαιος ων παρ εμου πειν αιτεισ ουσης γυναικος σαμαρειτιδος ου γαρ συγχρωνται ιουδαιοι σαμαρειταισ ¹⁰ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτη ει ηδεις την δωρεαν του θεου και τισ εστιν ο λεγων σοι δος μοι πειν συ αν ητησασ αυτον και εδωκεν αν σοι υδωρ ζων ¹¹ λεγει αυτω η γυνη κυριε ουτε αντλημα εχεισ και το φρεαρ εστιν βαθυ ποθεν ουν εχεισ το υδωρ το ζων ¹² μη συ μειζων ει του πατροσ ημων ιακωβ οσ εδωκεν ημιν το φρεαρ και αυτοσ εξ αυτου επιεν και οι υιοι αυτου και τα θρεμματα αυτου ¹³ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτη πασ ο πινων εκ του υδατοσ τουτου διψησει παλιν ¹⁴ οσ δ αν πιη εκ του υδατοσ ου εγω δωσω αυτω ου μη διψηση εις τον αιωνα αλλα το υδωρ ο δωσω αυτω γενησεται εν αυτω πηγη υδατοσ αλλομενου εις ζωην αιωνιον ¹⁵ λεγει προς αυτον η γυνη κυριε δος μοι τουτο το υδωρ ινα μη διψω μηδε ερχομαι ενθαδε αντλειν ¹⁶ λεγει αυτη ο ιησους υπαγε φωνησον τον ανδρα σου και ελθε ενθαδε ¹⁷ απεκριθη η γυνη και ειπεν ουκ εχω ανδρα λεγει αυτη ο ιησους καλωσ ειπασ οτι ανδρα ουκ εχω ¹⁸ πεντε γαρ ανδρασ εσχες και νυν ον εχεισ ουκ εστιν σου ανηρ τουτο αληθεσ ειρηκασ ¹⁹ λεγει αυτω η γυνη κυριε θεωρω οτι προφητησ ει συ ²⁰ οι πατερεσ ημων εν τω ορει τουτω προσεκυνησαν και υμεις λεγετε οτι εν ιεροσολυμοισ εστιν ο τοποσ οπου δει προσκυνειν ²¹ λεγει αυτη ο ιησους γυνα

πιστευσον μοι οτι ερχεται ωρα οτε ουτε εν τω ορει τουτω ουτε εν ιεροσολυμοις προσκυνησετε τω πατρι ²² υμεις προσκυνειτε ο ουκ οιδατε ημεις προσκυνουμεν ο οιδαμεν οτι η σωτηρια εκ των ιουδαιων εστιν ²³ αλλ ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι αληθινοι προσκυνηται προσκυνησουσιν τω πατρι εν πνευματι και αληθεια και γαρ ο πατηρ τοιουτους ζητει τουσ προσκυνουντας αυτον ²⁴ πνευμα ο θεος και τουσ προσκυνουντας αυτον εν πνευματι και αληθεια δει προσκυνειν ²⁵ λεγει αυτω η γυνη οιδα οτι μεσιασ ερχεται ο λεγομενος χριστος οταν ελθη εκεινος αναγγελοι ημιν παντα ²⁶ λεγει αυτη ο ιησους εγω ειμι ο λαλων σοι ²⁷ και επι τουτω ηλθον οι μαθηται αυτου και εθαυμασαν οτι μετα γυναικοσ ελαλει ουδεις μεντοι ειπεν τι ζητεισ η τι λαλεισ μετ αυτησ ²⁸ αφηκεν ουν την υδριαν αυτησ η γυνη και απηλθεν εις την πολιν και λεγει τοισ ανθρωποισ ²⁹ δευτε ιδετε ανθρωπον οσ ειπεν μοι παντα οσα εποιησα μητι ουτοσ εστιν ο χριστοσ ³⁰ εξηλθον εκ της πολεωσ και ηρχοντο προσ αυτον ³¹ εν δε τω μεταξυ ηρωτων αυτον οι μαθηται λεγοντες ραββι φαγε ³² ο δε ειπεν αυτοισ εγω βρωσιν εχω φαγειν ην υμεις ουκ οιδατε ³³ ελεγον ουν οι μαθηται προσ αλληλουσ μη τισ ηνεγκεν αυτω φαγειν ³⁴ λεγει αυτοισ ο ιησους εμον βρωμα εστιν ινα ποιω το θελημα του πεμψαντοσ με και τελειωσω αυτου το εργον ³⁵ ουχ υμεις λεγετε οτι ετι τετραμηνοσ εστιν και ο θερισμοσ ερχεται ιδου λεγω υμιν επαρατε τουσ οφθαλμοουσ υμων και θεασασθε τασ χωρασ οτι λευκαι εισιν προσ θερισμον ηδη ³⁶ και ο θεριζων μισθον λαμβανει και συναγει καρπον εις ζωην αιωνιον ινα και ο σπειρων ομου χαιρη και ο θεριζων ³⁷ εν γαρ τουτω ο λογοσ εστιν ο αληθινοσ οτι αλλοσ εστιν ο σπειρων και αλλοσ ο θεριζων ³⁸ εγω απεστειλα υμασ θεριζειν ο ουχ υμεις κεκοπιακατε αλλοι κεκοπιακασιν και υμεις εις τον κοπον αυτων εισεληλυθατε ³⁹ εκ δε της πολεωσ εκεινησ πολλοι επιστευσαν εις αυτον των σαμαρειτων δια τον λογον της γυναικοσ μαρτυρουσησ οτι ειπεν μοι παντα οσα εποιησα ⁴⁰ ωσ ουν ηλθον προσ αυτον οι σαμαρειται ηρωτων αυτον μειναι παρ αυτοισ και εμεινεν εκει δυο ημερασ ⁴¹ και πολλω πλειουσ επιστευσαν δια τον λογον αυτου ⁴² τη τε γυναικι ελεγον οτι ουκετι δια την σην λαλιαν πιστευομεν αυτοι γαρ ακηκοαμεν και οιδαμεν οτι ουτοσ εστιν αληθωσ ο σωτηρ του κοσμου ο χριστοσ ⁴³ μετα δε τασ δυο ημερασ εξηλθεν εκειθεν και απηλθεν εις την

γαλιλαιαν ⁴⁴ αυτοσ γαρ ο ιησους εμαρτυρησεν οτι προφητησ εν τη ιδια πατριδι τιμην ουκ εχει ⁴⁵ οτε ουν ηλθεν εις την γαλιλαιαν εδεξαντο αυτον οι γαλιλαιοι παντα εωρακοτεσ α εποιησεν εν ιεροσολυμοισ εν τη εορτη και αυτοι γαρ ηλθον εις την εορτην ⁴⁶ ηλθεν ουν παλιν ο ιησους εις την κανα της γαλιλαιασ οπου εποιησεν το υδωρ οινον και ην τισ βασιλικοσ ου ο υιοσ ησθενει εν καπερναουμ ⁴⁷ ουτοσ ακουσασ οτι ιησους ηκει εκ της ιουδαιασ εις την γαλιλαιαν απηλθεν προσ αυτον και ηρωτα αυτον ινα καταβη και ιασηται αυτου τον υιον εμελλεν γαρ αποθνησκειν ⁴⁸ ειπεν ουν ο ιησους προσ αυτον εαν μη σημεια και τερατα ιδητε ου μη πιστευσητε ⁴⁹ λεγει προσ αυτον ο βασιλικοσ κυριε καταβηθι πριν αποθανειν το παιδιον μου ⁵⁰ λεγει αυτω ο ιησους πορευου ο υιοσ σου ζη και επιστευσεν ο ανθρωποσ τω λογω ω ειπεν αυτω ο ιησους και επορευετο ⁵¹ ηδη δε αυτου καταβαινοντοσ οι δουλοι αυτου απηνητησαν αυτω και απηγγειλαν λεγοντεσ οτι ο παισ σου ζη ⁵² επυθετο ουν παρ αυτων την ωραν εν η κομψοτερον εσχεν και ειπον αυτω οτι χθεσ ωραν εβδομην αφηκεν αυτον ο πυρετοσ ⁵³ εγνω ουν ο πατηρ οτι εν εκεινη τη ωρα εν η ειπεν αυτω ο ιησους οτι ο υιοσ σου ζη και επιστευσεν αυτοσ και η οικια αυτου ολη ⁵⁴ τουτο παλιν δευτερον σημειον εποιησεν ο ιησους ελθων εκ της ιουδαιασ εις την γαλιλαιαν

5

¹ μετα ταυτα ην η εορτη των ιουδαιων και ανεβη ο ιησους εις ιεροσολυμα ² εστιν δε εν τοισ ιεροσολυμοισ επι τη προβατικη κολυμβηθρα η επιλεγομενη εβραιστι βηθεσδα πεντε στοασ εχουσα ³ εν ταυταισ κατεκειτο πληθοσ πολυ των ασθενουντων τυφλων χωλων ξηρων εκδεχομενων την του υδατοσ κινησιν ⁴ αγγελοσ γαρ κατα καιρον κατεβαινεν εν τη κολυμβηθρα και εταρασσεν το υδωρ ο ουν πρωτοσ εμβασ μετα την ταραχην του υδατοσ υγιησ εγινετο ω δηποτε κατειχετο νοσηματι ⁵ ην δε τισ ανθρωποσ εκει τριακοντα οκτω ετη εχων εν τη ασθενεια ⁶ τουτον ιδων ο ιησους κατακειμενον και γνουσ οτι πολυν ηδη χρονον εχει λεγει αυτω θελεισ υγιησ γενεσθαι ⁷ απεκριθη αυτω ο ασθενων κυριε ανθρωπον ουκ εχω ινα οταν ταραχθη το υδωρ βαλη με εις την κολυμβηθραν εν ω δε ερχομαι εγω αλλοσ προ εμου καταβαινει ⁸ λεγει αυτω ο ιησους εγειραι αρον τον κραββατον σου και περιπατει ⁹ και ευθεωσ εγενετο υγιησ ο ανθρωποσ και ηρεν τον κραββατον αυτου και περιεπατει ην

δε σαββατον εν εκεινη τη ημερα ¹⁰ ελεγον ουν οι ιουδαιοι τω τεθεραπευμενω σαββατον εστιν ουκ εξεστιν σοι αραι τον κραββατον ¹¹ απεκριθη αυτοις ο ποιησας με υγιη εκεινος μοι ειπεν αρων τον κραββατον σου και περιπατει ¹² ηρωτησαν ουν αυτον τις εστιν ο ανθρωπος ο ειπων σοι αρων τον κραββατον σου και περιπατει ¹³ ο δε ιαθεις ουκ ηδει τις εστιν ο γαρ ιησους εξενευσεν οχλου οντος εν τω τοπω ¹⁴ μετα ταυτα ευρισκει αυτον ο ιησους εν τω ιερω και ειπεν αυτω ιδε υγιησ γεγονασ μηκετι αμαρτανε ινα μη χειρον τι σοι γενηται ¹⁵ απηλθεν ο ανθρωπος και ανηγγειλεν τοις ιουδαιοις οτι ιησους εστιν ο ποιησας αυτον υγιη ¹⁶ και δια τουτο εδιωκον τον ιησουν οι ιουδαιοι και εζητουν αυτον αποκτειναι οτι ταυτα εποιει εν σαββατω ¹⁷ ο δε ιησους απεκρινατο αυτοις ο πατηρ μου εως αρτι εργαζεται καγω εργαζομαι ¹⁸ δια τουτο ουν μαλλον εζητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι οτι ου μονον ελυεν το σαββατον αλλα και πατερα ιδιον ελεγεν τον θεον ισον εαυτον ποιων τω θεω ¹⁹ απεκρινατο ουν ο ιησους και ειπεν αυτοις αμην αμην λεγω υμιν ου δυναται ο υιος ποιειν αφ εαυτου ουδεν εαν μη τι βλεπη τον πατερα ποιουντα α γαρ αν εκεινος ποιη ταυτα και ο υιος ομοιωσ ποιει ²⁰ ο γαρ πατηρ φιλει τον υιον και παντα δεικνυσιν αυτω α αυτος ποιει και μειζονα τουτων δειξει αυτω εργα ινα υμεις θαυμαζητε ²¹ ωσπερ γαρ ο πατηρ εγειρει τουσ νεκρους και ζωοποιει ουτως και ο υιος ουσ θελει ζωοποιει ²² ουδε γαρ ο πατηρ κρινει ουδενα αλλα την κρισιν πασαν δεδωκεν τω υιω ²³ ινα παντες τιμωσιν τον υιον καθωσ τιμωσιν τον πατερα ο μη τιμων τον υιον ου τιμα τον πατερα τον πεμφαντα αυτον ²⁴ αμην αμην λεγω υμιν οτι τον λογον μου ακουων και πιστευων τω πεμφαντι με εχει ζωνη αιωνιον και εις κρισιν ουκ ερχεται αλλα μεταβεβηκεν εκ του θανατου εις την ζωνη ²⁵ αμην αμην λεγω υμιν οτι ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι νεκροι ακουσονται της φωνησ του υιου του θεου και οι ακουσαντες ζησονται ²⁶ ωσπερ γαρ ο πατηρ εχει ζωνη εν εαυτω ουτως εδωκεν και τω υιω ζωνη εχειν εν εαυτω ²⁷ και εξουσιαν εδωκεν αυτω και κρισιν ποιειν οτι υιος ανθρωπου εστιν ²⁸ μη θαυμαζετε τουτο οτι ερχεται ωρα εν η παντες οι εν τοις μνημειοις ακουσονται της φωνησ αυτου ²⁹ και εκπορευσονται οι τα αγαθα ποιησαντες εις αναστασιν ζωησ οι δε τα φαυλα πραξαντες εις αναστασιν κρισεωσ ³⁰ ου δυναμαι εγω ποιειν απ εμαυτου ουδεν καθωσ ακουω κρινω και η κρισιη εμη δικαια εστιν οτι ου ζητω το θελημα το εμον

αλλα το θελημα του πεμφαντος με πατροσ ³¹ εαν εγω μαρτυρω περι εμαυτου η μαρτυρια μου ουκ εστιν αληθησ ³² αλλοσ εστιν ο μαρτυρων περι εμου και οίδα οτι αληθησ εστιν η μαρτυρια ην μαρτυρει περι εμου ³³ υμεις απεσταλκατε προσ ιωαννην και μεμαρτυρηκεν τη αληθεια ³⁴ εγω δε ου παρα ανθρωπου την μαρτυριαν λαμβανω αλλα ταυτα λεγω ινα υμεις σωθητε ³⁵ εκεινος ην ο λυχνοσ ο καιομενοσ και φαινων υμεις δε ηθελησατε αγαλλιαθηναι προσ ωραν εν τω φωτι αυτου ³⁶ εγω δε εχω την μαρτυριαν μειζω του ιωαννου τα γαρ εργα α εδωκεν μοι ο πατηρ ινα τελειωσω αυτα αυτα τα εργα α εγω ποιω μαρτυρει περι εμου οτι ο πατηρ με απεσταλκεν ³⁷ και ο πεμφασ με πατηρ αυτοσ μεμαρτυρηκεν περι εμου ουτε φωνην αυτου ακηκοατε πωποτε ουτε ειδοσ αυτου εωρακατε ³⁸ και τον λογον αυτου ουκ εχετε μενοντα εν υμιν οτι ον απεστειλεν εκεινοσ τουτω υμεις ου πιστευετε ³⁹ ερευνατε 2045 V-PAI-2P τασ γραφασ οτι υμεις δοκειτε εν αυταισ ζωνη αιωνιον εχειν και εκειναι εισιν αι μαρτυρουσαι περι εμου ⁴⁰ και ου θελετε ελθειν προσ με ινα ζωνη εχητε ⁴¹ δοξαν παρα ανθρωπων ου λαμβανω ⁴² αλλ εγνωκα υμασ οτι την αγαπην του θεου ουκ εχετε εν εαυτοις ⁴³ εγω εληλυθα εν τω ονοματι του πατροσ μου και ου λαμβανετε με εαν αλλοσ ελθη εν τω ονοματι τω ιδιω εκεινον ληψησθε ⁴⁴ πωσ δυνασθε υμεις πιστευσαι δοξαν παρα αλληλων λαμβανοντες και την δοξαν την παρα του μονου θεου ου ζητειτε ⁴⁵ μη δοκειτε οτι εγω κατηγορησω υμων προσ τον πατερα εστιν ο κατηγορων υμων μωσησ εις ον υμεις ηλπικατε ⁴⁶ ει γαρ επιστευετε μωση επιστευετε αν εμοι περι γαρ εμου εκεινοσ εγραψεν ⁴⁷ ει δε τοις εκεινου γραμμασιν ου πιστευετε πωσ τοις εμοισ ρημασιν πιστευσετε

6

¹ μετα ταυτα απηλθεν ο ιησους περαν της θαλασσησ της γαλιλαιασ της τιβεριαδοσ ² και ηκολουθει αυτω οχλοσ πολυσ οτι εωρων αυτου τα σημεια α εποιει επι των ασθενουντων ³ ανηλθεν δε εις το οροσ ο ιησους και εκει εκαθητο μετα των μαθητων αυτου ⁴ ην δε εγγυσ το πασχα η εορτη των ιουδαιων ⁵ επαρασ ουν ο ιησους τουσ οφθαλμουσ και θεασαμενοσ οτι πολυσ οχλοσ ερχεται προσ αυτον λεγει προσ τον φιλιππον ποθεν αγορασομεν αρτουσ ινα φαγωσιν ουτοι ⁶ τουτο δε ελεγεν πειραζων αυτον αυτοσ γαρ ηδει τι εμελλεν ποιειν ⁷ απεκριθη αυτω φιλιπποσ διακοσιων δηναριων αρτοι ουκ αρκουσιν αυτοισ

ινα εκαστος αυτων βραχυ τι λαβη ⁸ λεγει αυτω
 εισ εκ των μαθητων αυτου ανδρεασ ο αδελφος
 σιμωνος πετρου ⁹ εστιν παιδαριον εν ωδε ο εχει
 πεντε αρτους κριθινους και δυο οψαρια αλλα
 ταυτα τι εστιν εισ τοσουτουσ ¹⁰ ειπεν δε ο ιησους
 ποιησατε τουσ ανθρωπουσ αναπεσειν ην δε
 χορτοσ πολυσ εν τω τοπω ανεπεσον ουν οι ανδρεσ
 τον αριθμον ωσει πεντακιςχιλιοι ¹¹ ελαβεν
 δε τουσ αρτουσ ο ιησους και ευχαριστησασ
 διεδωκεν τοισ μαθηταισ οι δε μαθηται τοισ
 ανακειμενοισ ομοιωσ και εκ των οψαριων
 οσον ηθελον ¹² ωσ δε ενεπλησθησαν λεγει τοισ
 μαθηταισ αυτου συναγαγετε τα περισσευσαντα
 κλασματα ινα μη τι αποληται ¹³ συνηγαγον ουν
 και εγεμισαν δωδεκα κοφινουσ κλασματων εκ
 των πεντε αρτων των κριθινων α επερισευσεν
 τοισ βεβρωκοσιν ¹⁴ οι ουν ανθρωποι ιδοντεσ ο
 εποιησεν σημειον ο ιησους ελεγον οτι ουτοσ εστιν
 αληθωσ ο προφητησ ο ερχομενοσ εισ τον κοσμον
¹⁵ ιησους ουν γνουσ οτι μελλουσιν ερχεσθαι και
 αρπαζειν αυτον ινα ποιησωσιν αυτον βασιλεα
 ανεχωρησεν εισ το οροσ αυτοσ μονοσ ¹⁶ ωσ δε
 οψια εγενετο κατεβησαν οι μαθηται αυτου επι
 την θαλασσαν ¹⁷ και εμβαντεσ εισ το πλοιον
 ηρχοντο περαν τησ θαλασσησ εισ καπερναουμ
 και σκοτια ηδη εγεγονει και ουκ εληλυθει προσ
 αυτουσ ο ιησους ¹⁸ η τε θαλασσα ανεμου μεγαλου
 πνεοντοσ διηγειρετο ¹⁹ εληλακοτεσ ουν ωσ
 σταδιουσ εικοσι πεντε η τριακοντα θεωρουσιν
 τον ιησουν περιπατουντα επι τησ θαλασσησ και
 εγγυσ του πλοιου γινομενον και εφοβηθησαν ²⁰ ο
 δε λεγει αυτοισ εγω ειμι μη φοβεισθε ²¹ ηθελον
 ουν λαβειν αυτον εισ το πλοιον και ευθεωσ
 το πλοιον εγενετο επι τησ γησ εισ ην υπηγον
²² τη επαυριον ο οχλοσ ο εστηκωσ περαν τησ
 θαλασσησ ιδων οτι πλοιαριον αλλο ουκ ην
 εκει ει μη εν εκεινο εισ ο ενεβησαν οι μαθηται
 αυτου και οτι ου συνεισηλθεν τοισ μαθηταισ
 αυτου ο ιησους εισ το πλοιαριον αλλα μονοι
 οι μαθηται αυτου απηλθον ²³ αλλα δε ηλθεν
 πλοιαρια εκ τιβεριαδοσ εγγυσ του τοπου οπου
 εφαγον τον αρτον ευχαριστησαντοσ του κυριου
²⁴ οτε ουν ειδεν ο οχλοσ οτι ιησους ουκ εστιν
 εκει ουδε οι μαθηται αυτου ενεβησαν αυτοι εισ
 τα πλοια και ηλθον εισ καπερναουμ ζητουντεσ
 τον ιησουν ²⁵ και ευροντεσ αυτον περαν τησ
 θαλασσησ ειπον αυτω ραββι ποτε ωδε γεγονασ
²⁶ απεκριθη αυτοισ ο ιησους και ειπεν αμην
 αμην λεγω υμιν ζητειτε με ουχ οτι ειδετε σημεια
 αλλ οτι εφαγετε εκ των αρτων και εχορτασθητε

²⁷ εργαζεσθε μη την βρωσιν την απολλυμενην
 αλλα την βρωσιν την μενουσαν εισ ζωην αιωνιον
 ην ο υιοσ του ανθρωπου υμιν δωσει τουτον γαρ
 ο πατηρ εσφραγισεν ο θεοσ ²⁸ ειπον ουν προσ
 αυτον τι ποιωμεν ινα εργαζωμεθα τα εργα του
 θεου ²⁹ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοισ τουτο
 εστιν το εργον του θεου ινα πιστευσητε εισ ον
 απεστειλεν εκεινοσ ³⁰ ειπον ουν αυτω τι ουν
 ποιεισ συ σημειον ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν
 σοι τι εργαζη ³¹ οι πατερεσ ημων το μαννα εφαγον
 εν τη ερημω καθωσ εστιν γεγραμμενον αρτον
 εκ του ουρανου εδωκεν αυτοισ φαγειν ³² ειπεν
 ουν αυτοισ ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν ου
 μωσσησ δεδωκεν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου
 αλλ ο πατηρ μου διδωσιν υμιν τον αρτον εκ του
 ουρανου τον αληθινον ³³ ο γαρ αρτοσ του θεου
 εστιν ο καταβαινων εκ του ουρανου και ζωην
 διδουσ τω κοσμω ³⁴ ειπον ουν προσ αυτον κυριε
 παντοτε δοσ ημιν τον αρτον τουτον ³⁵ ειπεν δε
 αυτοισ ο ιησους εγω ειμι ο αρτοσ τησ ζωησ ο
 ερχομενοσ προσ με ου μη πειναση και ο πιστευων
 εισ εμε ου μη διψηση πωποτε ³⁶ αλλ ειπον υμιν
 οτι και εωρακατε με και ου πιστευετε ³⁷ παν
 ο διδωσιν μοι ο πατηρ προσ εμε ηξει και τον
 ερχομενον προσ με ου μη εκβαλω εξω ³⁸ οτι
 καταβεβηκα εκ του ουρανου ουχ ινα ποιω το
 θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμψαντοσ
 με ³⁹ τουτο δε εστιν το θελημα του πεμψαντοσ
 με πατροσ ινα παν ο δεδωκεν μοι μη απολεσω
 εξ αυτου αλλα αναστησω αυτο τη εσχατη ημερα
⁴⁰ τουτο δε εστιν το θελημα του πεμψαντοσ με
 ινα πασ ο θεωρων τον υιον και πιστευων εισ
 αυτον εχη ζωην αιωνιον και αναστησω αυτον
 εγω τη εσχατη ημερα ⁴¹ εγογγυζον ουν οι ιουδαιοι
 περι αυτου οτι ειπεν εγω ειμι ο αρτοσ ο καταβασ
 εκ του ουρανου ⁴² και ελεγον ουχ ουτοσ εστιν
 ιησους ο υιοσ ιωσηφ ου ημεισ οίδαμεν τον πατερα
 και την μητερα πωσ ουν λεγει ουτοσ οτι εκ του
 ουρανου καταβεβηκα ⁴³ απεκριθη ουν ο ιησους
 και ειπεν αυτοισ μη γογγυζετε μετ αλληλων
⁴⁴ ουδεισ δυναται ελθειν προσ με εαν μη ο πατηρ
 ο πεμψασ με ελκυση αυτον και εγω αναστησω
 αυτον εν τη εσχατη ημερα ⁴⁵ εστιν γεγραμμενον
 εν τοισ προφηταισ και εσονται παντεσ διδακτοι
 θεου πασ ουν ο ακουων παρα του πατροσ και
 μαθων ερχεται προσ με ⁴⁶ ουχ οτι τον πατερα τισ
 εωρακεν ει μη ο ων παρα του θεου ουτοσ εωρακεν
 τον πατερα ⁴⁷ αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων
 εισ εμε εχει ζωην αιωνιον ⁴⁸ εγω ειμι ο αρτοσ τησ
 ζωησ ⁴⁹ οι πατερεσ υμων εφαγον το μαννα εν τη

ερημω και απεθανον ⁵⁰ ουτος εστιν ο αρτος ο εκ του ουρανου καταβαινων ινα τισ εξ αυτου φαγη και μη αποθανη ⁵¹ εγω ειμι ο αρτος ο ζων ο εκ του ουρανου καταβας εαν τισ φαγη εκ τουτου του αρτου ζησεται εις τον αιωνα και ο αρτος δε ον εγω δωσω η σαρξ μου εστιν ην εγω δωσω υπερ της του κοσμου ζωης ⁵² εμαχοντο ουν προς αλληλους οι ιουδαιοι λεγοντες πως δυναται ουτος ημιν δουναι την σαρκα φαγειν ⁵³ ειπεν ουν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν εαν μη φαγητε την σαρκα του υιου του ανθρωπου και πιητε αυτου το αιμα ουκ εχετε ζωην εν εαυτοις ⁵⁴ ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα εχει ζωην αιωνιον και εγω αναστησω αυτον τη εσχατη ημερα ⁵⁵ η γαρ σαρξ μου αληθως εστιν βρωσις και το αιμα μου αληθως εστιν ποσις ⁵⁶ ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα εν εμοι μενει καγω εν αυτω ⁵⁷ καθως απεστειλεν με ο ζων πατηρ καγω ζω δια τον πατερα και ο τρωγων με κακεινος ζησεται δι εμε ⁵⁸ ουτος εστιν ο αρτος ο εκ του ουρανου καταβας ου καθως εφαγον οι πατερες υμων το μαννα και απεθανον ο τρωγων τουτου τον αρτον ζησεται εις τον αιωνα ⁵⁹ ταυτα ειπεν εν συναγωγη διδασκων εν καπερναουμ ⁶⁰ πολλοι ουν ακουσαντες εκ των μαθητων αυτου ειπον σκληρος εστιν ουτος ο λογος τισ δυναται αυτου ακουειν ⁶¹ ειδωσ δε ο ιησους εν εαυτω οτι γογγυζουσιν περι τουτου οι μαθηται αυτου ειπεν αυτοις τουτο υμας σκανδαλιζει ⁶² εαν ουν θεωρητε τον υιον του ανθρωπου αναβαινοντα οπου ην το προτερον ⁶³ το πνευμα εστιν το ζωοποιουν η σαρξ ουκ ωφελει ουδεν τα ρηματα α εγω λαλω υμιν πνευμα εστιν και ζωη εστιν ⁶⁴ αλλ εισιν εξ υμων τινες οι ου πιστευουσιν ηδει γαρ εξ αρχης ο ιησους τινες εισιν οι μη πιστευοντες και τισ εστιν ο παραδωσων αυτον ⁶⁵ και ελεγεν δια τουτο ειρηκα υμιν οτι ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του πατρος μου ⁶⁶ εκ τουτου πολλοι απηλθον των μαθητων αυτου εις τα οπισω και ουκετι μετ αυτου περιεπατουν ⁶⁷ ειπεν ουν ο ιησους τοις δωδεκα μη και υμεις θελετε υπαγειν ⁶⁸ απεκριθη ουν αυτω σιμων πετρος κυριε προς τινα απελευσομεθα ρηματα ζωης αιωνιου εχεις ⁶⁹ και ημεις πεπιστευκαμεν και εγνωκαμεν οτι συ ει ο χριστος ο υιος του θεου του ζωντος ⁷⁰ απεκριθη αυτοις ο ιησους ουκ εγω υμας τους δωδεκα εξελεξαμην και εξ υμων εις διαβολος εστιν ⁷¹ ελεγεν δε τον ιουδαν σιμωνος ισκαριωτην ουτος γαρ εμελλεν αυτον παραδιδοναι εις ων εκ των δωδεκα

7

¹ και περιεπατει ο ιησους μετα ταυτα εν τη γαλιλαια ου γαρ ηθελεν εν τη ιουδαια περιπατειν οτι εξητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι ² ην δε εγγυσ η εορτη των ιουδαιων η σκηνοπηγια ³ ειπον ουν προς αυτον οι αδελφοι αυτου μεταβηθι εντευθεν και υπαγε εις την ιουδαιαν ινα και οι μαθηται σου θεωρησωσιν τα εργα σου α ποιεις ⁴ ουδεις γαρ εν κρυπτω τι ποιει και ζητει αυτοσ εν παρρησια ειναι ει ταυτα ποιεις φανερωσον σεαυτον τω κοσμω ⁵ ουδε γαρ οι αδελφοι αυτου επιστευον εις αυτον ⁶ λεγει ουν αυτοις ο ιησους ο καιρος ο εμοσ ουπω παρεστιν ο δε καιρος ο υμετερος παντοτε εστιν ετοιμος ⁷ ου δυναται ο κοσμος μισειν υμασ εμε δε μισει οτι εγω μαρτυρω περι αυτου οτι τα εργα αυτου πονηρα εστιν ⁸ υμεις αναβητε εις την εορτην ταυτην εγω ουπω αναβαινω εις την εορτην ταυτην οτι ο καιρος ο εμοσ ουπω πεπληρωται ⁹ ταυτα δε ειπων αυτοις εμεινεν εν τη γαλιλαια ¹⁰ ωσ δε ανεβησαν οι αδελφοι αυτου τοτε και αυτοσ ανεβη εις την εορτην ου φανερωσ αλλ ωσ εν κρυπτω ¹¹ οι ουν ιουδαιοι εξητουν αυτον εν τη εορτη και ελεγον που εστιν εκεινος ¹² και γογγυσμος πολυσ περι αυτου ην εν τοις οχλοις οι μεν ελεγον οτι αγαθος εστιν αλλοι ελεγον ου αλλα πλανα τον οχλον ¹³ ουδεις μεντοι παρρησια ελαλει περι αυτου δια τον φοβον των ιουδαιων ¹⁴ ηδη δε της εορτης μεσουσης ανεβη ο ιησους εις το ιερον και εδιδασκεν ¹⁵ και εθαυμαζον οι ιουδαιοι λεγοντες πως ουτος γραμματα οιδεν μη μεμαθηκωσ ¹⁶ απεκριθη ουν αυτοις ο ιησους και ειπεν η εμη διδαχη ουκ εστιν εμη αλλα του πεμψαντος με ¹⁷ εαν τισ θελη το θελημα αυτου ποιειν γνωσεται περι της διδαχης ποτερον εκ του θεου εστιν η εγω απ εμαυτου λαλω ¹⁸ ο αφ εαυτου λαλων την δοξαν την ιδιαν ζητει ο δε ζητων την δοξαν του πεμψαντος αυτον ουτος αληθης εστιν και αδικια εν αυτω ουκ εστιν ¹⁹ ου μωσης δεδωκεν υμιν τον νομον και ουδεις εξ υμων ποιει τον νομον τι με ζητειτε αποκτειναι ²⁰ απεκριθη ο οχλος και ειπεν δαιμονιον εχεις τισ σε ζητει αποκτειναι ²¹ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις εν εργον εποησα και παντες θαυμαζετε ²² δια τουτο μωσης δεδωκεν υμιν την περιτομην ουχ οτι εκ του μωσεωσ εστιν αλλ εκ των πατερων και εν σαββατω περιτεμνετε ανθρωπον ²³ ει περιτομην λαμβανει ανθρωπος εν σαββατω ινα μη λυθη ο νομος μωσεωσ εμοι χολατε οτι ολον ανθρωπον υγιη εποησα εν σαββατω ²⁴ μη

κρινετε κατ οψιν αλλα την δικαιαν κρισιν κρινατε ²⁵ ελεγον ουν τινες εκ των ιεροσολυμιτων ουχ ουτος εστιν ον ζητουσιν αποκτειναι ²⁶ και ιδε παρρησια λαλει και ουδεν αυτω λεγουσιν μηποτε αληθως εγνωσαν οι αρχοντες οτι ουτος εστιν αληθως ο χριστος ²⁷ αλλα τουτον οιδαμεν ποθεν εστιν ο δε χριστος οταν ερχηται ουδεις γινωσκει ποθεν εστιν ²⁸ εκραξεν ουν εν τω ιερω διδασκων ο ιησους και λεγων καμε οιδατε και οιδατε ποθεν ειμι και απ εμαυτου ουκ εληλυθα αλλ εστιν αληθινος ο πεμψασ με ον υμεις ουκ οιδατε ²⁹ εγω οίδα αυτον οτι παρ αυτου ειμι κακεινος με απεστειλεν ³⁰ εζητουν ουν αυτον πιασαι και ουδεις επεβαλεν επ αυτον την χειρα οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου ³¹ πολλοι δε εκ του οχλου επιστευσαν εις αυτον και ελεγον οτι ο χριστος οταν ελθη μητι πλειονα σημεια τουτων ποιησει ων ουτος εποιησεν ³² ηκουσαν οι φαρισαιοι του οχλου γογγυζοντος περι αυτου ταυτα και απεστειλαν υπηρετας οι φαρισαιοι και οι αρχιερεις ινα πιασωσιν αυτον ³³ ειπεν ουν ο ιησους ετι μικρον χρονον μεθ υμων ειμι και υπαγω προς τον πεμψαντα με ³⁴ ζητησετε με και ουχ ευρησετε και οπου ειμι εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν ³⁵ ειπον ουν οι ιουδαιοι προς εαυτους που ουτος μελλει πορευεσθαι οτι ημεις ουχ ευρησομεν αυτον μη εις την διασποραν των ελληνων μελλει πορευεσθαι και διδασκειν τους ελληνας ³⁶ τις εστιν ουτος ο λογος ον ειπεν ζητησετε με και ουχ ευρησετε και οπου ειμι εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν ³⁷ εν δε τη εσχατη ημερα τη μεγαλη της εορτης ειστηκει ο ιησους και εκραξεν λεγων εαν τις διψα ερχεσθω προς με και πινετω ³⁸ ο πιστευων εις εμε καθως ειπεν η γραφη ποταμοι εκ της κοιλιας αυτου ρευσουσιν υδατος ζωντος ³⁹ τουτο δε ειπεν περι του πνευματος ου εμελλον λαμβανειν οι πιστευοντες εις αυτον ουπω γαρ ην πνευμα αγιον οτι ιησους ουδεπω εδοξασθη ⁴⁰ πολλοι ουν εκ του οχλου ακουσαντες τον λογον ελεγον ουτος εστιν αληθως ο προφητης ⁴¹ αλλοι ελεγον ουτος εστιν ο χριστος αλλοι ελεγον μη γαρ εκ της γαλιλαιας ο χριστος ερχεται ⁴² ουχι η γραφη ειπεν οτι εκ του σπερματος δαυιδ και απο βηθλεεμ της κωμης οπου ην δαυιδ ο χριστος ερχεται ⁴³ σχισμα ουν εν τω οχλω εγενετο δι αυτον ⁴⁴ τινες δε ηθελον εξ αυτων πιασαι αυτον αλλ ουδεις επεβαλεν επ αυτον τας χειρας ⁴⁵ ηλθον ουν οι υπηρεται προς τους αρχιερεις και φαρισαιους και ειπον αυτοις εκεινοι δια τι ουκ ηγαγετε αυτον ⁴⁶ απεκριθησαν οι υπηρεται ουδεποτε ουτως ελαλησεν ανθρωπος

ως ουτος ο ανθρωπος ⁴⁷ απεκριθησαν ουν αυτοις οι φαρισαιοι μη και υμεις πεπλανησθε ⁴⁸ μη τις εκ των αρχοντων επιστευσεν εις αυτον η εκ των φαρισαιων ⁴⁹ αλλ ο οχλος ουτος ο μη γινωσκων τον νομον επικαταρατοι εισιν ⁵⁰ λεγει νικοδημος προς αυτους ο ελθων νυκτος προς αυτον εις ων εξ αυτων ⁵¹ μη ο νομος ημων κρινει τον ανθρωπον εαν μη ακουση παρ αυτου προτερον και γνω τι ποιει ⁵² απεκριθησαν και ειπον αυτω μη και συ εκ της γαλιλαιας ει ερευνησον και ιδε οτι προφητης εκ της γαλιλαιας ουκ εγηγερται ⁵³ και επορευθη εκαστος εις τον οικον αυτου

8

¹ ιησους δε επορευθη εις το ορος των ελαιων ² ορθρου δε παλιν παρεγενετο εις το ιερον και πας ο λαος ηρχετο και καθισας εδιδασκεν αυτους ³ αγουσιν δε οι γραμματεις και οι φαρισαιοι προς αυτον γυναικα εν μοιχεια καταληφθεισαν και στησαντες αυτην εν μεσω ⁴ λεγουσιν αυτω πειραζοντες διδασκαλε αυτη η γυνη κατεληφθη επ αυτοφορω μοιχευομενη ⁵ εν δε τω νομω μωσης ημιν ενετειλατο τας τοιαυτας λιθοβολεισθαι συ ουν τι λεγεις ⁶ τουτο δε ελεγον πειραζοντες αυτον ινα εχωσιν κατηγορειν αυτου ο δε ιησους κατω κυψας τω δακτυλω εγραφεν εις την γην μη προσποιουμενος ⁷ ως δε επεμενον ερωτωντες αυτον ανακυψας ειπεν προς αυτους ο αναμαρτητος υμων πρωτον επ αυτην τον λιθον βαλετω ⁸ και παλιν κατω κυψας εγραφεν εις την γην ⁹ οι δε ακουσαντες και υπο της συνειδησεως ελεγχομενοι εξηρχοντο εις καθ εις αρξαμενοι απο των πρεσβυτερων και κατελειφθη μονος ο ιησους και η γυνη εν μεσω ουσα ¹⁰ ανακυψας δε ο ιησους και μηδεν θεασαμενος πλην της γυναικος ειπεν αυτη που εισιν εκεινοι οι κατηγοροι σου ουδεις σε κατεκρινεν ¹¹ η δε ειπεν ουδεις κυριε ειπεν δε ο ιησους ουδε εγω σε κρινω πορευου και μηκετι αμαρτανε ¹² παλιν ουν αυτοις ο ιησους ελαλησεν λεγων εγω ειμι το φως του κοσμου ο ακολουθων εμοι ου μη περιπατηση εν τη σκοτια αλλ εξει το φως της ζωης ¹³ ειπον ουν αυτω οι φαρισαιοι συ περι σεαυτου μαρτυρεις η μαρτυρια σου ουκ εστιν αληθης ¹⁴ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις καν εγω μαρτυρω περι εμαυτου αληθης εστιν η μαρτυρια μου οτι οίδα ποθεν ηλθον και που υπαγω υμεις δε ουκ οιδατε ποθεν ερχομαι και που υπαγω ¹⁵ υμεις κατα την σαρκα κρινετε εγω ου κρινω ουδεν ¹⁶ και εαν κρινω δε εγω η κρισις η εμη αληθης εστιν οτι μονος ουκ ειμι αλλ εγω και ο πεμψασ με πατηρ ¹⁷ και

εν τω νομω δε τω υμετερω γεγραπται οτι δυο ανθρωπων η μαρτυρια αληθης εστιν ¹⁸ εγω ειμι ο μαρτυρων περι εμαυτου και μαρτυρει περι εμου ο πεμψασ με πατηρ ¹⁹ ελεγον ουν αυτω που εστιν ο πατηρ σου απεκριθη ιησους ουτε εμε οιδατε ουτε τον πατερα μου ει εμε ηδειτε και τον πατερα μου ηδειτε αν ²⁰ ταυτα τα ρηματα ελαλησεν ο ιησους εν τω γαζοφυλακιω διδασκων εν τω ιερω και ουδεις επιασεν αυτον οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου ²¹ ειπεν ουν παλιν αυτοις ο ιησους εγω υπαγω και ζητησετε με και εν τη αμαρτια υμων αποθανεισθε οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν ²² ελεγον ουν οι ιουδαιοι μητι αποκτενει εαυτον οτι λεγει οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν ²³ και ειπεν αυτοις υμεις εκ των κατω εστε εγω εκ των ανω ειμι υμεις εκ του κοσμου τουτου εστε εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου τουτου ²⁴ ειπον ουν υμιν οτι αποθανεισθε εν ταις αμαρτιας υμων εαν γαρ μη πιστευσητε οτι εγω ειμι αποθανεισθε εν ταις αμαρτιας υμων ²⁵ ελεγον ουν αυτω συ τις ει και ειπεν αυτοις ο ιησους την αρχην ο τι και λαλω υμιν ²⁶ πολλα εχω περι υμων λαλειν και κρινειν αλλ ο πεμψασ με αληθης εστιν καγω α ηκουσα παρ αυτου ταυτα λεγω εις τον κοσμον ²⁷ ουκ εγνωσαν οτι τον πατερα αυτοις ελεγεν ²⁸ ειπεν ουν αυτοις ο ιησους οταν υψωσητε τον υιον του ανθρωπου τοτε γνωσεσθε οτι εγω ειμι και απ εμαυτου ποιω ουδεν αλλα καθως εδιδαξεν με ο πατηρ μου ταυτα λαλω ²⁹ και ο πεμψασ με μετ εμου εστιν ουκ αφηκεν με μονον ο πατηρ οτι εγω τα αρεστα αυτω ποιω παντοτε ³⁰ ταυτα αυτου λαλουντος πολλοι επιστευσαν εις αυτον ³¹ ελεγεν ουν ο ιησους προς τους πεπιστευκοτας αυτω ιουδαιουσ εαν υμεις μεινητε εν τω λογω τω εμω αληθως μαθηται μου εστε ³² και γνωσεσθε την αληθειαν και η αληθεια ελευθερωσει υμας ³³ απεκριθησαν αυτω σπερμα αβρααμ εσμεν και ουδενι δεδουλευκαμεν πωποτε πωσ συ λεγεις οτι ελευθεροι γενησεσθε ³⁴ απεκριθη αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν οτι πασ ο ποιων την αμαρτιαν δουλος εστιν της αμαρτιας ³⁵ ο δε δουλος ου μενει εν τη οικια εις τον αιωνα ο υιος μενει εις τον αιωνα ³⁶ εαν ουν ο υιος υμας ελευθερωση οντως ελευθεροι εσεσθε ³⁷ οίδα οτι σπερμα αβρααμ εστε αλλα ζητειτε με αποκτειναι οτι ο λογοσ ο εμοσ ου χωρει εν υμιν ³⁸ εγω ο εωρακα παρα τω πατρι μου λαλω και υμεις ουν ο εωρακατε παρα τω πατρι υμων ποιειτε ³⁹ απεκριθησαν και ειπον αυτω ο πατηρ ημων αβρααμ εστιν λεγει αυτοις ο ιησους ει τεκνα

του αβρααμ ητε τα εργα του αβρααμ εποιειτε ⁴⁰ νυν δε ζητειτε με αποκτειναι ανθρωπον οσ την αληθειαν υμιν λελαληκα ην ηκουσα παρα του θεου τουτου αβρααμ ουκ εποιοησεν ⁴¹ υμεις ποιειτε τα εργα του πατροσ υμων ειπον ουν αυτω ημεις εκ πορνειας ου γεγεννημεθα ενα πατερα εχομεν τον θεον ⁴² ειπεν ουν αυτοις ο ιησους ει ο θεοσ πατηρ υμων ην ηγαπατε αν εμε εγω γαρ εκ του θεου εξηλθον και ηκω ουδε γαρ απ εμαυτου εληλυθα αλλ εκεινοσ με απεστειλεν ⁴³ δια τι την λαλιαν την εμην ου γινωσκετε οτι ου δυνασθε ακουειν τον λογον τον εμον ⁴⁴ υμεις εκ του πατροσ του διαβολου εστε και τασ επιθυμιασ του πατροσ υμων θελετε ποιειν εκεινοσ ανθρωποκτονοσ ην απ αρχησ και εν τη αληθεια ουχ εστηκεν οτι ουκ εστιν αληθεια εν αυτω οταν λαλη το ψευδοσ εκ των ιδιων λαλει οτι ψευστησ εστιν και ο πατηρ αυτου ⁴⁵ εγω δε οτι την αληθειαν λεγω ου πιστευετε μοι ⁴⁶ τις εξ υμων ελεγχει με περι αμαρτιασ ει δε αληθειαν λεγω δια τι υμεις ου πιστευετε μοι ⁴⁷ ο ων εκ του θεου τα ρηματα του θεου ακουει δια τουτου υμεις ουκ ακουετε οτι εκ του θεου ουκ εστε ⁴⁸ απεκριθησαν ουν οι ιουδαιοι και ειπον αυτω ου καλωσ λεγομεν ημεις οτι σαμαρειτησ ει συ και δαιμονιον εχεισ ⁴⁹ απεκριθη ιησους εγω δαιμονιον ουκ εχω αλλα τιμω τον πατερα μου και υμεις ατιμαζετε με ⁵⁰ εγω δε ου ζητω την δοξαν μου εστιν ο ζητων και κρινων ⁵¹ αμην αμην λεγω υμιν εαν τις τον λογον τον εμον τηρηση θανατον ου μη θεωρηση εις τον αιωνα ⁵² ειπον ουν αυτω οι ιουδαιοι νυν εγνωκαμεν οτι δαιμονιον εχεισ αβρααμ απεθανεν και οι προφηται και συ λεγεις εαν τις τον λογον μου τηρηση ου μη γευσηται θανατου εις τον αιωνα ⁵³ μη συ μειζων ει του πατροσ ημων αβρααμ οστισ απεθανεν και οι προφηται απεθανον τινα σεαυτον συ ποιεις ⁵⁴ απεκριθη ιησους εαν εγω δοξαζω εμαυτον η δοξα μου ουδεν εστιν εστιν ο πατηρ μου ο δοξαζων με ον υμεις λεγετε οτι θεοσ ημων εστιν ⁵⁵ και ουκ εγνωκατε αυτον εγω δε οίδα αυτον και εαν ειπω οτι ουκ οίδα αυτον εσομαι ομοιοσ υμων ψευστησ αλλ οίδα αυτον και τον λογον αυτου τηρω ⁵⁶ αβρααμ ο πατηρ υμων ηγαλλιασατο ινα ιδη την ημεραν την εμην και ειδεν και εχαρη ⁵⁷ ειπον ουν οι ιουδαιοι προς αυτον πεντηκοντα ετη ουπω εχεισ και αβρααμ εωρακασ ⁵⁸ ειπεν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν πριν αβρααμ γενεσθαι εγω ειμι ⁵⁹ ηραν ουν λιθουσ ινα βαλωσιν επ αυτον ιησους δε εκρυβη και εξηλθεν εκ του ιερου διελθων δια

μεσου αυτων και παρηγεν ουτωσ

9

¹ και παραγων ειδεν ανθρωπον τυφλον εκ γενετησ ² και ηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντεσ ραββι τισ ημαρτεν ουτοσ η οι γονεισ αυτου ινα τυφλοσ γεννηθη ³ απεκριθη ιηουσ ουτε ουτοσ ημαρτεν ουτε οι γονεισ αυτου αλλ ινα φανερωθη τα εργα του θεου εν αυτω ⁴ εμε δει εργαζεσθαι τα εργα του πεμψαντοσ με εωσ ημερα εστιν ερχεται νυξ οτε ουδεισ δυναται εργαζεσθαι ⁵ οταν εν τω κοσμω ω φωσ ειμι του κοσμου ⁶ ταυτα ειπων επτυσεν χαμαι και εποιησεν πηλον εκ του πτυσματοσ και επεχρισεν τον πηλον επι τουσ οφθαλμουσ του τυφλου ⁷ και ειπεν αυτω υπαγε νιψαι εισ την κολυμβηθραν του σιλωαμ ο ερμηνευεται απεσταλμενοσ απηλθεν ουν και ενιψατο και ηλθεν βλεπων ⁸ οι ουν γειτονεσ και οι θεωρουντεσ αυτον το προτερον οτι τυφλοσ ην ελεγον ουχ ουτοσ εστιν ο καθημενοσ και προσαιτων ⁹ αλλοι ελεγον οτι ουτοσ εστιν αλλοι δε οτι ομοιοσ αυτω εστιν εκεινοσ ελεγεν οτι εγω ειμι ¹⁰ ελεγον ουν αυτω πωσ ανεωχθησαν σου οι οφθαλμοι ¹¹ απεκριθη εκεινοσ και ειπεν ανθρωποσ λεγομενοσ ιηουσ πηλον εποιησεν και επεχρισεν μου τουσ οφθαλμουσ και ειπεν μοι υπαγε εισ την κολυμβηθραν του σιλωαμ και νιψαι απελθων δε και νιψαμενοσ ανεβλεψα ¹² ειπον ουν αυτω που εστιν εκεινοσ λεγει ουκ οιδα ¹³ αγουσιν αυτον προς τουσ φαρισαιουσ τον ποτε τυφλον ¹⁴ ην δε σαββατον οτε τον πηλον εποιησεν ο ιηουσ και ανεωξεν αυτου τουσ οφθαλμουσ ¹⁵ παλιν ουν ηρωτων αυτον και οι φαρισαιοι πωσ ανεβλεψεν ο δε ειπεν αυτοισ πηλον επεθηκεν μου επι τουσ οφθαλμουσ και ενιψαμην και βλεπω ¹⁶ ελεγον ουν εκ των φαρισαιων τινεσ ουτοσ ο ανθρωποσ ουκ εστιν παρα του θεου οτι το σαββατον ου τηρει αλλοι ελεγον πωσ δυναται ανθρωποσ αμαρτωλοσ τοιαυτα σημεια ποιειν και σχισμα ην εν αυτοισ ¹⁷ λεγουσιν τω τυφλω παλιν συ τι λεγεισ περι αυτου οτι ηνοιξεν σου τουσ οφθαλμουσ ο δε ειπεν οτι προφητησ εστιν ¹⁸ ουκ επιστευσαν ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι τυφλοσ ην και ανεβλεψεν εωσ οτου εφωνησαν τουσ γονεισ αυτου του αναβλεψαντοσ ¹⁹ και ηρωτησαν αυτουσ λεγοντεσ ουτοσ εστιν ο υιοσ υμων ον υμεισ λεγετε οτι τυφλοσ εγεννηθη πωσ ουν αρτι βλεπει ²⁰ απεκριθησαν δε αυτοισ οι γονεισ αυτου και ειπον οιδαμεν οτι ουτοσ εστιν ο υιοσ ημων και

οτι τυφλοσ εγεννηθη ²¹ πωσ δε νυν βλεπει ουκ οιδαμεν η τισ ηνοιξεν αυτου τουσ οφθαλμουσ ημεισ ουκ οιδαμεν αυτοσ ηλικιαν εχει αυτον ερωτησατε αυτοσ περι εαυτου λαλησει ²² ταυτα ειπον οι γονεισ αυτου οτι εφοβουντο τουσ ιουδαιοουσ ηδη γαρ συνετεθειντο οι ιουδαιοι ινα εαν τισ αυτον ομολογησ ηχιστον αποσυναγωγοσ γενηται ²³ δια τουτο οι γονεισ αυτου ειπον οτι ηλικιαν εχει αυτον ερωτησατε ²⁴ εφωνησαν ουν εκ δευτερου τον ανθρωπον οσ ην τυφλοσ και ειπον αυτω δοσ δοξαν τω θεω ημεισ οιδαμεν οτι ο ανθρωποσ ουτοσ αμαρτωλοσ εστιν ²⁵ απεκριθη ουν εκεινοσ και ειπεν ει αμαρτωλοσ εστιν ουκ οιδα εν οιδα οτι τυφλοσ ων αρτι βλεπω ²⁶ ειπον δε αυτω παλιν τι εποιησεν σοι πωσ ηνοιξεν σου τουσ οφθαλμουσ ²⁷ απεκριθη αυτοισ ειπον υμιν ηδη και ουκ ηκουσατε τι παλιν θελετε ακουειν μη και υμεισ θελετε αυτου μαθηται γενεσθαι ²⁸ ελοιδορησαν αυτον και ειπον συ ει μαθητησ εκεινου ημεισ δε του μωσεωσ εσμεν μαθηται ²⁹ ημεισ οιδαμεν οτι μωση λελαληκεν ο θεοσ τουτον δε ουκ οιδαμεν ποθεν εστιν ³⁰ απεκριθη ο ανθρωποσ και ειπεν αυτοισ εν γαρ τουτω θαυμαστον εστιν οτι υμεισ ουκ οιδατε ποθεν εστιν και ανεωξεν μου τουσ οφθαλμουσ ³¹ οιδαμεν δε οτι αμαρτωλων ο θεοσ ουκ ακουει αλλ εαν τισ θεοσεβησ η και το θελημα αυτου ποιη τουτου ακουει ³² εκ του αιωνοσ ουκ ηκουσθη οτι ηνοιξεν τισ οφθαλμουσ τυφλου γεγεννημενου ³³ ει μη ην ουτοσ παρα θεου ουκ ηδυνατο ποιειν ουδεν ³⁴ απεκριθησαν και ειπον αυτω εν αμαρτιαισ συ εγεννηθησ ολοσ και συ διδασκεισ ημασ και εξεβαλον αυτον εξω ³⁵ ηκουσεν ο ιηουσ οτι εξεβαλον αυτον εξω και ευρων αυτον ειπεν αυτω συ πιστευεισ εισ τον υιον του θεου ³⁶ απεκριθη εκεινοσ και ειπεν και τισ εστιν κυριε ινα πιστευσω εισ αυτον ³⁷ ειπεν δε αυτω ο ιηουσ και εωρακασ αυτον και ο λαλων μετα σου εκεινοσ εστιν ³⁸ ο δε εφη πιστευω κυριε και προσεκυνησεν αυτω ³⁹ και ειπεν ο ιηουσ εισ κριμα εγω εισ τον κοσμον τουτον ηλθον ινα οι μη βλεποντεσ βλεπωσιν και οι βλεποντεσ τυφλοι γενωνται ⁴⁰ και ηκουσαν εκ των φαρισαιων ταυτα οι οντεσ μετ αυτου και ειπον αυτω μη και ημεισ τυφλοι εσμεν ⁴¹ ειπεν αυτοισ ο ιηουσ ει τυφλοι ητε ουκ αν ειχετε αμαρτιαν νυν δε λεγετε οτι βλεπομεν η ουν αμαρτια υμων μενει

10

¹ αμην αμην λεγω υμιν ο μη εισερχομενοσ δια της θυρασ εισ την αυλην των προβατων αλλα

αναβαινων αλλαχοθεν εκεινος κλεπτησ εστιν και ληστησ ² ο δε εισερχομενος δια της θυρας ποιμην εστιν των προβατων ³ τουτω ο θυρωροσ ανοιγει και τα προβατα της φωνησ αυτου ακουει και τα ιδια προβατα καλει κατ ονομα και εξαγει αυτα ⁴ και οταν τα ιδια προβατα εκβαλη εμπροσθεν αυτων πορευεται και τα προβατα αυτω ακολουθει οτι οιδασιν την φωνην αυτου ⁵ αλλοτριω δε ου μη ακολουθησωσιν αλλα φευξονται απ αυτου οτι ουκ οιδασιν των αλλοτριων την φωνην ⁶ ταυτην την παροιμιαν ειπεν αυτοισ ο ιησουσ εκεινοι δε ουκ εγνωσαν τινα ην α ελαλει αυτοισ ⁷ ειπεν ουν παλιν αυτοισ ο ιησουσ αμην αμην λεγω υμιν οτι εγω ειμι η θυρα των προβατων ⁸ παντες οσοι ηλθον κλεπται εισιν και λησται αλλ ουκ ηκουσαν αυτων τα προβατα ⁹ εγω ειμι η θυρα δι εμου εαν τισ εισελθη σωθησεται και εισελευσεται και εξελευσεται και νομην ευρησει ¹⁰ ο κλεπτησ ουκ ερχεται ει μη ινα κλειψη και θυση και απολεση εγω ηλθον ινα ζων εχωσιν και περισσον εχωσιν ¹¹ εγω ειμι ο ποιμην ο καλοσ ο ποιμην ο καλοσ την ψυχην αυτου τιθησιν υπερ των προβατων ¹² ο μισθωτοσ δε και ουκ ων ποιμην ου ουκ εισιν τα προβατα ιδια θεωρει τον λυκον ερχομενον και αφησιν τα προβατα και φευγει και ο λυκοσ αρπαζει αυτα και σκορπιζει τα προβατα ¹³ ο δε μισθωτοσ φευγει οτι μισθωτοσ εστιν και ου μελει αυτω περι των προβατων ¹⁴ εγω ειμι ο ποιμην ο καλοσ και γινωσκω τα εμα και γινωσκομαι υπο των εμων ¹⁵ καθωσ γινωσκει με ο πατηρ καγω γινωσκω τον πατερα και την ψυχην μου τιθημι υπερ των προβατων ¹⁶ και αλλα προβατα εχω α ουκ εστιν εκ της αυλησ ταυτησ κακεινα με δει αγαγειν και της φωνησ μου ακουσουσιν και γενησεται μια ποιμνη εις ποιμην ¹⁷ δια τουτω ο πατηρ με αγαπα οτι εγω τιθημι την ψυχην μου ινα παλιν λαβω αυτην ¹⁸ ουδεις αιρει αυτην απ εμου αλλ εγω τιθημι αυτην απ εμαυτου εξουσιαν εχω θειναι αυτην και εξουσιαν εχω παλιν λαβειν αυτην ταυτην την εντολην ελαβον παρα του πατροσ μου ¹⁹ σχισμα ουν παλιν εγενετο εν τοισ ιουδαιοισ δια τουσ λογουσ τουτουσ ²⁰ ελεγον δε πολλοι εξ αυτων δαιμονιον εχει και μαινεται τι αυτου ακουετε ²¹ αλλοι ελεγον ταυτα τα ρηματα ουκ εστιν δαιμονιζομενου μη δαιμονιον δυναται τυφλων οφθαλμουσ ανοιγειν ²² εγενετο δε τα εγκαινια εν ιεροσολυμοισ και χειμων ην ²³ και περιεπατει ο ιησουσ εν τω ιερω εν τη στοα σολομωνοσ ²⁴ εκυκλωσαν ουν αυτον οι ιουδαιοι και ελεγον

αυτω εωσ ποτε την ψυχην ημων αιρεισ ει συ ει ο χριστοσ ειπε ημιν παρησια ²⁵ απεκριθη αυτοισ ο ιησουσ ειπον υμιν και ου πιστευετε τα εργα α εγω ποιω εν τω ονοματι του πατροσ μου ταυτα μαρτυρει περι εμου ²⁶ αλλ υμεισ ου πιστευετε ου γαρ εστε εκ των προβατων των εμων καθωσ ειπον υμιν ²⁷ τα προβατα τα εμα της φωνησ μου ακουει καγω γινωσκω αυτα και ακολουθουσιν μοι ²⁸ καγω ζων αιωνιον διδωμι αυτοισ και ου μη απολωνται εις τον αιωνα και ουχ αρπασει τισ αυτα εκ της χειροσ μου ²⁹ ο πατηρ μου οσ δεδωκεν μοι μειζων παντων εστιν και ουδεις δυναται αρπαζειν εκ της χειροσ του πατροσ μου ³⁰ εγω και ο πατηρ εν εσμεν ³¹ εβαστασαν ουν παλιν λιθουσ οι ιουδαιοι ινα λιθασωσιν αυτον ³² απεκριθη αυτοισ ο ιησουσ πολλα καλα εργα εδειξα υμιν εκ του πατροσ μου δια ποιον αυτων εργων λιθαζετε με ³³ απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι λεγοντες περι καλου εργου ου λιθαζομεν σε αλλα περι βλασφημιασ και οτι συ ανθρωποσ ων ποιεισ σεαυτον θεον ³⁴ απεκριθη αυτοισ ο ιησουσ ουκ εστιν γεγραμμενον εν τω νομω υμων εγω ειπα θεοι εστε ³⁵ ει εκεινουσ ειπεν θεουσ προσ ουσ ο λογοσ του θεου εγενετο και ου δυναται λυθηναι η γραφη ³⁶ ον ο πατηρ ηγιασεν και απεστειλεν εις τον κοσμον υμεισ λεγετε οτι βλασφημεισ οτι ειπον υιοσ του θεου ειμι ³⁷ ει ου ποιω τα εργα του πατροσ μου μη πιστευετε μοι ³⁸ ει δε ποιω καν εμοι μη πιστευητε τοισ εργοισ πιστευσατε ινα γνωτε και πιστευσητε οτι εν εμοι ο πατηρ καγω εν αυτω ³⁹ εζητουν ουν παλιν αυτον πιασαι και εξηλθεν εκ της χειροσ αυτων ⁴⁰ και απηλθεν παλιν περαν του ιορδανου εις τον τοπον οπου ην ιωαννησ το πρωτον βαπτιζων και εμεινεν εκει ⁴¹ και πολλοι ηλθον προσ αυτον και ελεγον οτι ιωαννησ μεν σημειον εποιησεν ουδεν παντα δε οσα ειπεν ιωαννησ περι τουτου αληθη ην ⁴² και επιστευσαν πολλοι εκει εις αυτον

11

¹ ην δε τισ ασθενων λαζαροσ απο βηθανιασ εκ της κωμησ μαριασ και μαρθασ της αδελφησ αυτησ ² ην δε μαρια η αλειψασα τον κυριον μυρω και εκμαξασα τουσ ποδασ αυτου ταισ θριξιν αυτησ ησ ο αδελφοσ λαζαροσ ησθενει ³ απεστειλαν ουν αι αδελφαι προσ αυτον λεγουσαι κυριε ιδε ον φιλεισ ασθενει ⁴ ακουσασ δε ο ιησουσ ειπεν αυτη η ασθενεια ουκ εστιν προσ θανατον αλλ υπερ της δοξησ του θεου ινα δοξασθη ο υιοσ του θεου δι αυτησ ⁵ ηγαπα δε ο ιησουσ την μαρθαν και την αδελφην αυτησ και τον λαζαρον

6 ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ τότε μὲν ἐμείνεν ἐν ὧ ἦν τοπῶ δύο ἡμέρας 7 ἐπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς ἀγῶμεν εἰς τὴν ἰουδαίαν πάλιν 8 λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ ραββὶ νῦν ἐζητοῦν σε λιθάσαι οἱ ἰουδαῖοι καὶ πάλιν ὑπαγεῖς ἐκεῖ 9 ἀπεκριθὴ ἰησοῦς οὐχὶ δώδεκα εἰσὶν ὥραι τῆς ἡμέρας εἴαν τίς περιπατῆ ἐν τῇ ἡμέρᾳ οὐ προσκοπτεῖ ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τοῦτου βλέπει 10 εἴαν δὲ τίς περιπατῆ ἐν τῇ νυκτὶ προσκοπτεῖ ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἐστὶν ἐν αὐτῷ 11 ταῦτα εἶπεν καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς λαζάρου ὁ φίλος ἡμῶν κεκοιμηταὶ ἀλλὰ πορευομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν 12 εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κυριε εἰ κεκοιμηταὶ σωθήσεται 13 εἰρηκεῖ δὲ ὁ ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐκεῖνοι δὲ ἐδοξάν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὑπνίου λέγει 14 τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς παρρησία λαζάρου ἀπέθανεν 15 καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς ἵνα πιστευσήτε ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ ἀλλὰ ἀγῶμεν πρὸς αὐτόν 16 εἶπεν οὖν θωμᾶς ὁ λεγομένου διδυμῶς τοῖς συμμαθηταῖς ἀγῶμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀποθανῶμεν μετ' αὐτοῦ 17 ἐλθὼν οὖν ὁ ἰησοῦς εὗρεν αὐτόν τεσσαρὰς ἡμέρας ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ 18 ἦν δὲ ἡ βηθανία ἐγγὺς τῶν ἱεροσολυμῶν ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε 19 καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἰουδαίων ἐληλυθεισάν πρὸς τὰς περὶ μαρθᾶν καὶ μαριαν ἵνα παραμυθισθῶνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν 20 ἡ οὖν μαρθᾶ ὡς ἤκουσεν ὅτι ἰησοῦς ἐρχεται ὑπὸντησεν αὐτῷ μαριὰ δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθεζέτο 21 εἶπεν οὖν μαρθᾶ πρὸς τὸν ἰησοῦν κυριε εἰ ἦς ὡδὲ ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἐτεθνήκει 22 ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν θεὸν δώσει σοὶ ὁ θεός 23 λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου 24 λέγει αὐτῷ μαρθᾶ οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἑσχατῇ ἡμέρᾳ 25 εἶπεν αὐτῇ ὁ ἰησοῦς ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ ὁ πιστευῶν εἰς ἐμὲ κἀποθάνῃ ζήσεται 26 καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστευῶν εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα πιστεῦεις τοῦτο 27 λέγει αὐτῷ ναι κυριε ἐγὼ πεπιστεύκα ὅτι σύ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος 28 καὶ ταῦτα εἶπουσα ἀπῆλθεν καὶ ἐφώνησεν μαριαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λαθρὰ εἶπουσα ὁ διδάσκαλος παρεστὶν καὶ φωνεῖ σε 29 ἐκείνη ὡς ἤκουσεν ἐγείρεται ταχὺ καὶ ἐρχεται πρὸς αὐτόν 30 οὕπῳ δὲ ἐληλυθεὶ ὁ ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τοπῳ οὗο ὑπὸντησεν αὐτῷ ἡ μαρθᾶ 31 οἱ οὖν ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτὴν ἰδόντες τὴν μαριαν ὅτι ταχέως ἀνεστή καὶ ἐξῆλθεν ἠκολούθησαν αὐτὴ λέγοντες ὅτι

ὑπαγεῖ εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ 32 ἡ οὖν μαριὰ ὡς ἦλθεν οὗο ἦν ὁ ἰησοῦς ἰδούσα αὐτόν ἐπεσεν αὐτοῦ εἰς τοὺς ποδᾶς λέγουσα αὐτῷ κυριε εἰ ἦς ὡδὲ οὐκ ἂν ἀπέθανεν μοῦ ὁ ἀδελφός 33 ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ ἰουδαίους κλαίοντας ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ ἐταράξεν ἑαυτόν 34 καὶ εἶπεν πῶς τεθεικάτε αὐτόν λέγουσιν αὐτῷ κυριε ἐρχου καὶ ἴδε 35 ἐδάκρυσεν ὁ ἰησοῦς 36 ἐλέγον οὖν οἱ ἰουδαῖοι ἴδε πῶς ἐφιλεῖ αὐτόν 37 τινεσ δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον οὐκ ἠδύνατο οὗτος ὁ ἀνοιξάσ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ 38 ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ ἐρχεται εἰς τὸ μνημεῖον ἦν δὲ σπηλαῖον καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ 39 λέγει ὁ ἰησοῦς ἀράτε τὸν λίθον λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος μαρθᾶ κυριε ἤδη ὀζει τεταρταῖος γὰρ ἐστὶν 40 λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς οὐκ εἶπον σοὶ ὅτι εἴαν πιστευσῇς ὀψεί τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ 41 ἦραν οὖν τὸν λίθον οὐ ἦν ὁ τεθνηκὼς κείμενος ὁ δὲ ἰησοῦς ἦρεν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνω καὶ εἶπεν πατέρ εὐχαρίστῳ σοὶ ὅτι ἤκουσας μοῦ 42 ἐγὼ δὲ ἠδὲν ὅτι πάντοτε μοῦ ἀκουεῖς ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιστώτα εἶπον ἵνα πιστευσῶσιν ὅτι σύ με ἀπεστείλας 43 καὶ ταῦτα εἰπὼν φωνῇ μεγάλῃ ἐκραυγᾶσεν λαζάρε δέυρο ἐξῶ 44 καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκὼς δεδεμένος τοὺς ποδᾶς καὶ τὰς χεῖρας κειριαῖς καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδεδέτο λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς λύσατε αὐτόν καὶ ἀφετε ὑπαγεῖν 45 πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν ἰουδαίων οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν μαριαν καὶ θεασάμενοι ἃ ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν 46 τινεσ δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τοὺς φαρισαίους καὶ εἶπον αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς 47 συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι συνέδριον καὶ ἐλέγον τί ποιοῦμεν ὅτι οὗτος ὁ ἀνθρώπος πολλὰ σημεῖα ποιεῖ 48 εἴαν ἀφῶμεν αὐτόν οὕτως πάντες πιστευσούσιν εἰς αὐτόν καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἀρῶσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος 49 εἰς δὲ τίς ἐξ αὐτῶν καιάφας ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου εἶπεν αὐτοῖς ὑμεῖς οὐκ οἰδατε οὐδὲν 50 οὐδὲ διαλογίζεσθε ὅτι συμφερεῖ ἡμῖν ἵνα εἰς ἀνθρώπος ἀποθάνῃ ὑπερ τοῦ λαοῦ καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀποληται 51 τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου προεφήτευσεν ὅτι ἐμελλεν ἰησοῦς ἀποθνήσκῃν ὑπερ τοῦ ἐθνοῦς 52 καὶ οὐχ ὑπερ τοῦ ἐθνοῦς μόνον ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συναγαγῇ εἰς ἐν 53 ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας συνεβούλευσαντο

ινα αποκτεινωσιν αυτον ⁵⁴ ιησους ουν ουκετι παρρησια περιεπατει εν τοις ιουδαιοις αλλα απηλθεν εκειθεν εις την χωραν εγγυσ της ερημου εις εφραιμ λεγομενην πολιν κακει διετριβεν μετα των μαθητων αυτου ⁵⁵ ην δε εγγυσ το πασχα των ιουδαιων και ανεβησαν πολλοι εις ιεροσολυμα εκ της χωρας προ του πασχα ινα αγνισωσιν εαυτους ⁵⁶ εζητουν ουν τον ιησουν και ελεγον μετ αλληλων εν τω ιερω εστηκοτες τι δοκει υμιν οτι ου μη ελθη εις την εορτην ⁵⁷ δεδωκεισαν δε και οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι εντολην ινα εαν τις γνω που εστιν μηνυση οπως πιασωσιν αυτον

12

¹ ο ουν ιησους προ εξ ημερων του πασχα ηλθεν εις βηθανιαν οπου ην λαζαρος ο τεθνηκωσ ον ηγειρεν εκ νεκρων ² εποιησαν ουν αυτω δειπνον εκει και η μαρθα διηκονει ο δε λαζαρος εις ην των ανακειμενων συν αυτω ³ η ουν μαρια λαβουσα λιτραν μυρου ναρδου πιστικησ πολυτιμου ηλειψεν τους ποδας του ιησου και εξεμαξεν ταισ θριξιν αυτης τους ποδας αυτου η δε οικια επληρωθη εκ της οσμης του μυρου ⁴ λεγει ουν εις εκ των μαθητων αυτου ιουδας σιμωνος ισκαριωτης ο μελλων αυτον παραδιδουαι ⁵ δια τι τουτο το μυρον ουκ επραθη τριακοσιων δηναριων και εδοθη πτωχοις ⁶ ειπεν δε τουτο ουχ οτι περι των πτωχων εμελεν αυτω αλλ οτι κλεπτησ ην και το γλωσσοκομον ειχεν και τα βαλλομενα εβασταζεν ⁷ ειπεν ουν ο ιησους αφες αυτην εις την ημεραν του ενταφιασμου μου τετηρηκεν αυτο ⁸ τους πτωχους γαρ παντοτε εχετε μεθ εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε ⁹ εγνω ουν οχλος πολυσ εκ των ιουδαιων οτι εκει εστιν και ηλθον ου δια τον ιησουν μονον αλλ ινα και τον λαζαρον ιδωσιν ον ηγειρεν εκ νεκρων ¹⁰ εβουλευσαντο δε οι αρχιερεις ινα και τον λαζαρον αποκτεινωσιν ¹¹ οτι πολλοι δι αυτον υπηγον των ιουδαιων και επιστευον εις τον ιησουν ¹² τη επαυριον οχλος πολυσ ο ελθων εις την εορτην ακουσαντες οτι ερχεται ιησους εις ιεροσολυμα ¹³ ελαβον τα βαια των φοινικων και εξηλθον εις υπαντησιν αυτω και εκραζον ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου βασιλευσ του ισραηλ ¹⁴ ευρων δε ο ιησους οναριον εκαθισεν επ αυτο καθωσ εστιν γεγραμμενον ¹⁵ μη φοβου θυγατερ σιων ιδου ο βασιλευσ σου ερχεται καθημενος επι πωλον ονου ¹⁶ ταυτα δε ουκ εγνωσαν οι μαθηται αυτου το πρωτον αλλ οτε εδοξασθη ιησους τοτε εμνησθησαν οτι ταυτα ην επ αυτω γεγραμμενα και ταυτα εποιησαν

αυτω ¹⁷ εμαρτυρει ουν ο οχλος ο ων μετ αυτου οτε τον λαζαρον εφωνησεν εκ του μνημειου και ηγειρεν αυτον εκ νεκρων ¹⁸ δια τουτο και υπηνητησεν αυτω ο οχλος οτι ηκουσεν τουτο αυτον πεποηκεναι το σημειον ¹⁹ οι ουν φαρισαιοι ειπον προσ εαυτους θεωρειτε οτι ουκ ωφελειτε ουδεν ιδε ο κοσμος οπισω αυτου απηλθεν ²⁰ ησαν δε τινεσ ελληνεσ εκ των αναβαινοντων ινα προσκυνησωσιν εν τη εορτη ²¹ ουτοι ουν προσηλθον φιλιππω τω απο βηθσαιδα της γαλιλαιας και ηρωτων αυτον λεγοντες κυριε θελομεν τον ιησουν ιδειν ²² ερχεται φιλιππος και λεγει τω ανδρεα και παλιν ανδρεασ και φιλιππος λεγουσιν τω ιησου ²³ ο δε ιησους απεκρινατο αυτοις λεγων εληλυθεν η ωρα ινα δοξασθη ο υιοσ του ανθρωπου ²⁴ αμην αμην λεγω υμιν εαν μη ο κοκκος του σιτου πεσων εις την γην αποθανη αυτοσ μονοσ μενει εαν δε αποθανη πολυν καρπον φερει ²⁵ ο φιλων την ψυχην αυτου απολεσει αυτην και ο μισων την ψυχην αυτου εν τω κοσμω τουτω εις ζωην αιωνιον φυλαξει αυτην ²⁶ εαν εμοι διακονη τις εμοι ακολουθειτω και οπου ειμι εγω εκει και ο διακονοσ ο εμοσ εσται και εαν τις εμοι διακονη τιμησει αυτον ο πατηρ ²⁷ νυν η ψυχη μου τεταρακται και τι ειπω πατερ σωσον με εκ της ωρας ταυτης αλλα δια τουτο ηλθον εις την ωραν ταυτην ²⁸ πατερ δοξασον σου το ονομα ηλθεν ουν φωνη εκ του ουρανου και εδοξασα και παλιν δοξασω ²⁹ ο ουν οχλος ο εστωσ και ακουσασ ελεγεν βροντην γεγονεναι αλλοι ελεγον αγγελοσ αυτω λελαληκεν ³⁰ απεκριθη ιησους και ειπεν ου δι εμε αυτη η φωνη γεγονεν αλλα δι υμασ ³¹ νυν κρισισ εστιν του κοσμου τουτου νυν ο αρχων του κοσμου τουτου εκβληθησεται εξω ³² καγω εαν υψωθω εκ της γησ παντασ ελκυσω προσ εμαυτον ³³ τουτο δε ελεγεν σημαινων ποιω θανατω εμελλεν αποθνησκειν ³⁴ απεκριθη αυτω ο οχλος ημεισ ηκουσαμεν εκ του νομου οτι ο χριστοσ μενει εις τον αιωνα και πωσ συ λεγεις δι υψωθηναι τον υιον του ανθρωπου τις εστιν ουτοσ ο υιοσ του ανθρωπου ³⁵ ειπεν ουν αυτοις ο ιησους ετι μικρον χρονον το φωσ μεθ υμων εστιν περιπατειτε εωσ το φωσ εχετε ινα μη σκοτια υμασ καταλαβη και ο περιπατων εν τη σκοτια ουκ οιδεν που υπαγει ³⁶ εωσ το φωσ εχετε πιστευετε εις το φωσ ινα υιοι φωτοσ γενησθε ταυτα ελαλησεν ο ιησους και απελθων εκρυβη απ αυτων ³⁷ τοσαυτα δε αυτου σημεια πεποηκοτοσ εμπροσθεν αυτων ουκ επιστευον εις αυτον ³⁸ ινα ο λογοσ ησαιου του προφητου πληρωθη ον ειπεν κυριε τις

επιστευσεν τη ακοη ημων και ο βραχιων κυριου τινι απεκαλυφθη ³⁹ δια τουτο ουκ ηδυναντο πιστευειν οτι παλιν ειπεν ησαιας ⁴⁰ τετυφλωκεν αυτων τους οφθαλμους και πεπωρωκεν αυτων την καρδια ινα μη ιδωσιν τοις οφθαλμοις και νοησωσιν τη καρδια και επιστραφωσιν και ιασωμαι αυτοουσ ⁴¹ ταυτα ειπεν ησαιας οτε ειδεν την δοξαν αυτου και ελαλησεν περι αυτου ⁴² ομως μεντοι και εκ των αρχοντων πολλοι επιστευσαν εις αυτον αλλα δια τους φαρισαιουσ ουχ ωμολογουν ινα μη αποσυναγωγοι γενωνται ⁴³ ηγαπησαν γαρ την δοξαν των ανθρωπων μαλλον ηπερ την δοξαν του θεου ⁴⁴ ιησους δε εκραξεν και ειπεν ο πιστευων εις εμε ου πιστευει εις εμε αλλ εις τον πεμψαντα με ⁴⁵ και ο θεωρων εμε θεωρει τον πεμψαντα με ⁴⁶ εγω φως εις τον κοσμον εληλυθα ινα πας ο πιστευων εις εμε εν τη σκοτια μη μεινη ⁴⁷ και εαν τισ μου ακουση των ρηματων και μη πιστευση εγω ου κρινω αυτον ου γαρ ηλθον ινα κρινω τον κοσμον αλλ ινα σωσω τον κοσμον ⁴⁸ ο αθετων εμε και μη λαμβανων τα ρηματα μου εχει τον κρινοντα αυτον ο λογος ον ελαλησα εκεινος κρινει αυτον εν τη εσχατη ημερα ⁴⁹ οτι εγω εξ εμαυτου ουκ ελαλησα αλλ ο πεμψας με πατηρ αυτος μοι εντολην εδωκεν τι ειπω και τι λαλησω ⁵⁰ και οιδα οτι η εντολη αυτου ζωη αιωνιος εστιν α ουν λαλω εγω καθως ειρηκεν μοι ο πατηρ ουτως λαλω

13

¹ προ δε της εορτης του πασχα ειδωσ ο ιησους οτι εληλυθεν αυτου η ωρα ινα μεταβη εκ του κοσμου τουτου προς τον πατερα αγαπησας τους ιδιους τους εν τω κοσμω εις τελος ηγαπησεν αυτους ² και δειπνου γενομενου του διαβολου ηδη βεβληκοτος εις την καρδιαν ιουδα σιμωνος ισκαριωτου ινα αυτον παραδω ³ ειδωσ ο ιησους οτι παντα δεδωκεν αυτω ο πατηρ εις τας χειρας και οτι απο θεου εξηλθεν και προς τον θεον υπαγει ⁴ εγειρεται εκ του δειπνου και τιθησιν τα ιματια και λαβων λεντιον διεζωσεν εαυτον ⁵ ειτα βαλλει υδωρ εις τον νιπτηρα και ηρξατο νιπτειν τους ποδας των μαθητων και εκμασσειν τω λεντιω ω ην διεζωσμενος ⁶ ερχεται ουν προς σιμωνα πετρον και λεγει αυτω εκεινος κυριε συ μου νιπτεις τους ποδας ⁷ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω ο εγω ποιω συ ουκ οιδας αρτι γνωση δε μετα ταυτα ⁸ λεγει αυτω πετρος ου μη νιψησ τους ποδας μου εις τον αιωνα απεκριθη αυτω ο ιησους εαν μη νιψω σε ουκ εχεις μεροσ μετ εμου ⁹ λεγει αυτω σιμων πετρος κυριε μη τους

ποδας μου μονον αλλα και τας χειρας και την κεφαλην ¹⁰ λεγει αυτω ο ιησους ο λελουμενος ου χρειαν εχει η τους ποδας νιψασθαι αλλ εστιν καθαρος ολος και υμεις καθαροι εστε αλλ ουχι παντες ¹¹ ηδει γαρ τον παραδιδοντα αυτον δια τουτο ειπεν ουχι παντες καθαροι εστε ¹² οτε ουν ενιψεν τους ποδας αυτων και ελαβεν τα ιματια αυτου αναπεσων παλιν ειπεν αυτοις γινωσκετε τι πεποιηκα υμιν ¹³ υμεις φωνειτε με ο διδασκαλος και ο κυριος και καλως λεγετε ειμι γαρ ¹⁴ ει ουν εγω ενιψα υμων τους ποδας ο κυριος και ο διδασκαλος και υμεις οφειλετε αλληλων νιπτειν τους ποδας ¹⁵ υποδειγμα γαρ εδωκα υμιν ινα καθως εγω εποιησα υμιν και υμεις ποιητε ¹⁶ αμην αμην λεγω υμιν ουκ εστιν δουλος μειζων του κυριου αυτου ουδε αποστολος μειζων του πεμψαντος αυτον ¹⁷ ει ταυτα οιδατε μακαριοι εστε εαν ποιητε αυτα ¹⁸ ου περι παντων υμων λεγω εγω οιδα ους εξελεξαμην αλλ ινα η γραφη πληρωθη ο τρωγων μετ εμου τον αρτον επηρην επ εμε την πτερναν αυτου ¹⁹ απ αρτι λεγω υμιν προ του γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε οτι εγω ειμι ²⁰ αμην αμην λεγω υμιν ο λαμβανων εαν τινα πεμψω εμε λαμβανει ο δε εμε λαμβανων λαμβανει τον πεμψαντα με ²¹ ταυτα ειπων ο ιησους εταραχθη τω πνευματι και εμαρτυρησεν και ειπεν αμην αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με ²² εβλεπον ουν εις αλληλους οι μαθηται απορουμενοι περι τινος λεγει ²³ ην δε ανακειμενος εις των μαθητων αυτου εν τω κολπω του ιησου ον ηγαπα ο ιησους ²⁴ νευει ουν τουτω σιμων πετρος πυθεσθαι τισ αν ειη περι ου λεγει ²⁵ επιπεσων δε εκεινος ουτως επι το στηθος του ιησου λεγει αυτω κυριε τισ εστιν ²⁶ αποκρινεται ο ιησους εκεινος εστιν ω εγω βαψασ το ψωμιον επιδωσω και εμβαψασ το ψωμιον διδωσιν ιουδα σιμωνος ισκαριωτη ²⁷ και μετα το ψωμιον τοτε εισηλθεν εις εκεινον ο σατανας λεγει ουν αυτω ο ιησους ο ποιεις ποιησον ταχιον ²⁸ τουτο δε ουδεις εγνω των ανακειμενων προς τι ειπεν αυτω ²⁹ τινες γαρ εδοκουν επει το γλωσσοκομον ειχεν ο ιουδας οτι λεγει αυτω ο ιησους αγορασον ων χρειαν εχομεν εις την εορτην η τοις πτωχοις ινα τι δω ³⁰ λαβων ουν το ψωμιον εκεινος ευθεως εξηλθεν ην δε νυξ ³¹ οτε εξηλθεν λεγει ο ιησους νυν εδοξασθη ο υιος του ανθρωπου και ο θεος εδοξασθη εν αυτω ³² ει ο θεος εδοξασθη εν αυτω και ο θεος δοξασει αυτον εν εαυτω και ευθυσ δοξασει αυτον ³³ τεκνια ετι μικρον μεθ υμων ειμι

ζητήσετε με και καθως ειπον τοις ιουδαιοις οτι οπου υπαγω εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν και υμιν λεγω αρτι³⁴ εντολην καινην διδωμι υμιν ινα αγαπατε αλληλους καθως ηγαπησα υμας ινα και υμεις αγαπατε αλληλους³⁵ εν τουτω γνωσκονται παντες οτι εμοι μαθηται εστε εαν αγαπην εχητε εν αλληλοις³⁶ λεγει αυτω σιμων πετρος κυριε που υπαγεισ απεκριθη αυτω ο ιησους οπου υπαγω ου δυνασαι μοι νυν ακολουθησαι υστερον δε ακολουθησεις μοι³⁷ λεγει αυτω πετρος κυριε δια τι ου δυναμαι σοι ακολουθησαι αρτι την ψυχην μου υπερ σου θησω³⁸ απεκριθη αυτω ο ιησους την ψυχην σου υπερ εμου θησεις αμην αμην λεγω σοι ου μη αλεκτωρ φωνηση εως ου απαρνηση με τρισ

14

¹ μη ταρασσεσθω υμων η καρδια πιστευετε εις τον θεον και εις εμε πιστευετε² εν τη οικια του πατρος μου μοναι πολλαι εισιν ει δε μη ειπον αν υμιν πορευομαι ετοιμασαι τοπον υμιν³ και εαν πορευθω ετοιμασω υμιν τοπον παλιν ερχομαι και παραληψομαι υμας προς εμαυτον ινα οπου ειμι εγω και υμεις ητε⁴ και οπου εγω υπαγω οιδατε και την οδον οιδατε⁵ λεγει αυτω θωμας κυριε ουκ οιδαμεν που υπαγεισ και πως δυναμεθα την οδον ειδεναι⁶ λεγει αυτω ο ιησους εγω ειμι η οδος και η αληθεια και η ζωη ουδεις ερχεται προς τον πατερα ει μη δι εμου⁷ ει εγνωκειτε με και τον πατερα μου εγνωκειτε αν και απ αρτι γινωσκετε αυτον και εωρακατε αυτον⁸ λεγει αυτω φιλιππος κυριε δειξον ημιν τον πατερα και αρκει ημιν⁹ λεγει αυτω ο ιησους τοσουτον χρονον μεθ υμων ειμι και ουκ εγνωκασ με φιλιππε ο εωρακωσ εμε εωρακεν τον πατερα και πως συ λεγεισ δειξον ημιν τον πατερα¹⁰ ου πιστευεισ οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι εστιν τα ρηματα α εγω λαλω υμιν απ εμαυτου ου λαλω ο δε πατηρ ο εν εμοι μενων αυτοσ ποιει τα εργα¹¹ πιστευετε μοι οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι ει δε μη δια τα εργα αυτα πιστευετε μοι¹² αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εις εμε τα εργα α εγω ποιω κακεινος ποιησει και μειζονα τουτων ποιησει οτι εγω προς τον πατερα μου πορευομαι¹³ και ο τι αν αιτησητε εν τω ονοματι μου τουτο ποιησω ινα δοξασθη ο πατηρ εν τω υιω¹⁴ εαν τι αιτησητε με εν τω ονοματι μου εγω ποιησω¹⁵ εαν αγαπατε με τασ εντολασ τασ εμασ τηρησατε¹⁶ και εγω ερωτησω τον πατερα και αλλον παρακλητον δωσει υμιν ινα μενη μεθ υμων εις τον αιωνα¹⁷ το πνευμα της αληθειας ο ο κοσμος ου δυναται

λαβειν οτι ου θεωρει αυτο ουδε γινωσκει αυτο υμεις δε γινωσκετε αυτο οτι παρ υμιν μενει και εν υμιν εσται¹⁸ ουκ αφησω υμασ ορφανουσ ερχομαι προς υμασ¹⁹ ετι μικρον και ο κοσμος με ουκετι θεωρει υμεις δε θεωρειτε με οτι εγω ζω και υμεις ζησεσθε²⁰ εν εκεινη τη ημερα γνωσεσθε υμεις οτι εγω εν τω πατρι μου και υμεις εν εμοι και εγω εν υμιν²¹ ο εχων τασ εντολασ μου και τηρων αυτασ εκεινος εστιν ο αγαπων με ο δε αγαπων με αγαπηθησεται υπο του πατροσ μου και εγω αγαπησω αυτον και εμφανισω αυτω εμαυτον²² λεγει αυτω ιουδασ ουχ ο ισκαριωτησ κυριε και τι γεγονεν οτι ημιν μελλεισ εμφανιζειν σεαυτον και ουχι τω κοσμω²³ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω εαν τισ αγαπα με τον λογον μου τηρησει και ο πατηρ μου αγαπησει αυτον και προς αυτον ελευσομεθα και μονην παρ αυτω ποιησομεν²⁴ ο μη αγαπων με τουσ λογουσ μου ου τηρει και ο λογοσ ον ακουετε ουκ εστιν εμοσ αλλα του πεμφαντοσ με πατροσ²⁵ ταυτα λελαληκα υμιν παρ υμιν μενων²⁶ ο δε παρακλητοσ το πνευμα το αγιον ο πεμψει ο πατηρ εν τω ονοματι μου εκεινος υμασ διδαξει παντα και υπομνησει υμασ παντα α ειπον υμιν²⁷ ειρηνην αφημι υμιν ειρηνην την εμην διδωμι υμιν ου καθωσ ο κοσμοσ διδωσιν εγω διδωμι υμιν μη ταρασσεσθω υμων η καρδια μηδε δειλιατω²⁸ ηκουσατε οτι εγω ειπον υμιν υπαγω και ερχομαι προς υμασ ει ηγαπατε με εχαρητε αν οτι ειπον πορευομαι προς τον πατερα οτι ο πατηρ μου μειζων μου εστιν²⁹ και νυν ειρηκα υμιν πριν γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε³⁰ ουκετι πολλα λαλησω μεθ υμων ερχεται γαρ ο του κοσμου αρχων και εν εμοι ουκ εχει ουδεν³¹ αλλ ινα γνω ο κοσμοσ οτι αγαπω τον πατερα και καθωσ ενετειλατο μοι ο πατηρ ουτωσ ποιω εγειρεσθε αγωμεν εντευθεν

15

¹ εγω ειμι η αμπελοσ η αληθινη και ο πατηρ μου ο γεωργοσ εστιν² παν κλημα εν εμοι μη φερον καρπον αιρει αυτο και παν το καρπον φερον καθαιρει αυτο ινα πλειονα καρπον φερη³ ηδη υμεις καθαροι εστε δια τον λογον ον λελαληκα υμιν⁴ μεινατε εν εμοι καγω εν υμιν καθωσ το κλημα ου δυναται καρπον φερειν αφ εαυτου εαν μη μεινη εν τη αμπελω ουτωσ ουδε υμεις εαν μη εν εμοι μεινητε⁵ εγω ειμι η αμπελοσ υμεις τα κληματα ο μενων εν εμοι καγω εν αυτω ουτοσ φερει καρπον πολυν οτι χωρισ εμου ου δυνασθε ποιειν ουδεν⁶ εαν μη τισ μεινη εν εμοι εβληθη εξω ωσ το κλημα και εξηρανθη και συναγουσιν αυτα και εις το πυρ βαλλουσιν και

καιεται ⁷ εαν μεινητε εν εμοι και τα ρηματα μου εν υμιν μεινη ο εαν θελητε αιτησεσθε και γενησεται υμιν ⁸ εν τω εδοξασθη ο πατηρ μου ινα καρπον πολυν φερητε και γενησεσθε εμοι μαθηται ⁹ καθωσ ηγαπησεν με ο πατηρ καγω ηγαπησα υμασ μεινατε εν τη αγαπη τη εμη ¹⁰ εαν τασ εντολασ μου τηρησητε μενειτε εν τη αγαπη μου καθωσ εγω τασ εντολασ του πατροσ μου τητηρηκα και μενω αυτου εν τη αγαπη ¹¹ ταυτα λελαληκα υμιν ινα η χαρα η εμη εν υμιν μεινη και η χαρα υμων πληρωθη ¹² αυτη εστιν η εντολη η εμη ινα αγαπατε αλληλουσ καθωσ ηγαπησα υμασ ¹³ μειζονα ταυτησ αγαπην ουδεις εχει ινα τισ την ψυχην αυτου θη υπερ των φιλων αυτου ¹⁴ υμεισ φιλοι μου εστε εαν ποιητε οσα εγω εντελλομαι υμιν ¹⁵ ουκετι υμασ λεγω δουλουσ οτι ο δουλοσ ουκ οιδεν τι ποιει αυτου ο κυριοσ υμασ δε ειρηκα φιλουσ οτι παντα ακουσα παρα του πατροσ μου εγνωρισα υμιν ¹⁶ ουχ υμεισ με εξελεξασθε αλλ εγω εξελεξαμην υμασ και εθηκα υμασ ινα υμεισ υπαγητε και καρπον φερητε και ο καρποσ υμων μενη ινα ο τι αν αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δω υμιν ¹⁷ ταυτα εντελλομαι υμιν ινα αγαπατε αλληλουσ ¹⁸ ει ο κοσμοσ υμασ μισει γινωσκετε ^{1097 V-PAI-2P} οτι εμε πρωτον υμων μεμισηκεν ¹⁹ ει εκ του κοσμου ητε ο κοσμοσ αν το ιδιον εφιλει οτι δε εκ του κοσμου ουκ εστε αλλ εγω εξελεξαμην υμασ εκ του κοσμου δια τουτο μισει υμασ ο κοσμοσ ²⁰ μνημονευετε του λογου ου εγω ειπον υμιν ουκ εστιν δουλοσ μειζων του κυριου αυτου ει εμε εδιωξαν και υμασ διωξουσιν ει τον λογον μου ετηρησαν και τον υμετερον τηρησουσιν ²¹ αλλα ταυτα παντα ποιησουσιν υμιν δια το ονομα μου οτι ουκ οιδασιν τον πεμψαντα με ²² ει μη ηλθον και ελαλησα αυτοισ αμαρτιαν ουκ ειχον νυν δε προφασιν ουκ εχουσιν περι τησ αμαρτιασ αυτων ²³ ο εμε μισων και τον πατερα μου μισει ²⁴ ει τα εργα μη εποιησα εν αυτοισ ακουσα αλλοσ πεποιηκεν αμαρτιαν ουκ ειχον νυν δε και εωρακασιν και μεμισηκασιν και εμε και τον πατερα μου ²⁵ αλλ ινα πληρωθη ο λογοσ ο γεγραμμενοσ εν τω νομω αυτων οτι εμισησαν με δωρεαν ²⁶ οταν δε ελθη ο παρακλητοσ ον εγω πεμψω υμιν παρα του πατροσ το πνευμα τησ αληθειασ ο παρα του πατροσ εκπορευεται εκεινοσ μαρτυρησει περι εμου ²⁷ και υμεισ δε μαρτυρειτε οτι απ αρχησ μετ εμου εστε

16

¹ ταυτα λελαληκα υμιν ινα μη σκανδαλισθητε
² αποσυναγωγουσ ποιησουσιν υμασ αλλ ερχεται

ωρα ινα πασ ο αποκτεινασ υμασ δοξη λατρειαν προσφερειν τω θεω ³ και ταυτα ποιησουσιν οτι ουκ εγνωσαν τον πατερα ουδε εμε ⁴ αλλα ταυτα λελαληκα υμιν ινα οταν ελθη η ωρα μνημονευητε αυτων οτι εγω ειπον υμιν ταυτα δε υμιν εξ αρχησ ουκ ειπον οτι μεθ υμων ημην ⁵ νυν δε υπαγω προσ τον πεμψαντα με και ουδεις εξ υμων ερωτα με που υπαγεισ ⁶ αλλ οτι ταυτα λελαληκα υμιν η λυπη πεπληρωκεν υμων την καρδιαν ⁷ αλλ εγω την αληθειαν λεγω υμιν συμφερει υμιν ινα εγω απελθω εαν γαρ εγω μη απελθω ο παρακλητοσ ουκ ελευσεται προσ υμασ εαν δε πορευθω πεμψω αυτον προσ υμασ ⁸ και ελθων εκεινοσ ελεγξει τον κοσμον περι αμαρτιασ και περι δικαιοσυνησ και περι κρισεωσ ⁹ περι αμαρτιασ μεν οτι ου πιστευουσιν εισ εμε ¹⁰ περι δικαιοσυνησ δε οτι προσ τον πατερα μου υπαγω και ουκετι θεωρειτε με ¹¹ περι δε κρισεωσ οτι ο αρχων του κοσμου τουτου κεκριται ¹² ετι πολλα εχω λεγειν υμιν αλλ ου δυνασθε βασταζειν αρτι ¹³ οταν δε ελθη εκεινοσ το πνευμα τησ αληθειασ οδηγησει υμασ εισ πασαν την αληθειαν ου γαρ λαλησει αφ εαυτου αλλ οσα αν ακουση λαλησει και τα ερχομενα αναγγελει υμιν ¹⁴ εκεινοσ εμε δοξασει οτι εκ του εμου ληψεται και αναγγελει υμιν ¹⁵ παντα οσα εχει ο πατηρ εμα εστιν δια τουτο ειπον οτι εκ του εμου λαμβανει και αναγγελει υμιν ¹⁶ μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με οτι υπαγω προσ τον πατερα ¹⁷ ειπον ουν εκ των μαθητων αυτου προσ αλληλουσ τι εστιν τουτο ο λεγει ημιν μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με και οτι εγω υπαγω προσ τον πατερα ¹⁸ ελεγον ουν τουτο τι εστιν ο λεγει το μικρον ουκ οιδαμεν τι λαλει ¹⁹ εγνω ουν ο ιηουσοσ οτι ηθελον αυτον ερωταν και ειπεν αυτοισ περι τουτου ζητειτε μετ αλληλων οτι ειπον μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με ²⁰ αμην αμην λεγω υμιν οτι κλαυσετε και θρηνησετε υμεισ ο δε κοσμοσ χαρησεται υμεισ δε λυπηθησεσθε αλλ η λυπη υμων εισ χαραν γενησεται ²¹ η γυνη οταν τικτη λυπην εχει οτι ηλθεν η ωρα αυτησ οταν δε γεννηση το παιδιον ουκετι μνημονευει τησ θλιψεωσ δια την χαραν οτι εγεννηθη ανθρωποσ εισ τον κοσμον ²² και υμεισ ουν λυπην μεν νυν εχετε παλιν δε οψομαι υμασ και χαρησεται υμων η καρδια και την χαραν υμων ουδεις αιρει αφ υμων ²³ και εν εκεινη τη ημερα εμε ουκ ερωτησετε ουδεν αμην αμην λεγω υμιν οτι οσα αν αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δωσει

υμιν²⁴ εως αρτι ουκ ητησατε ουδεν εν τω ονοματι μου αιτειτε και ληψεσθε ινα η χαρα υμων η πεπληρωμενη²⁵ ταυτα εν παροιμιαισ λελαληκα υμιν αλλ ερχεται ωρα οτε ουκετι εν παροιμιαισ λαλησω υμιν αλλα παρρησια περι του πατροσ αναγγελω υμιν²⁶ εν εκεινη τη ημερα εν τω ονοματι μου αιτησεσθε και ου λεγω υμιν οτι εγω ερωτησω τον πατερα περι υμων²⁷ αυτοσ γαρ ο πατηρ φιλει υμασ οτι υμεισ εμε πεφιληκατε και πεπιστευκατε οτι εγω παρα του θεου εξηλθον²⁸ εξηλθον παρα του πατροσ και εληλυθα εισ τον κοσμον παλιν αφημι τον κοσμον και πορευομαι προσ τον πατερα²⁹ λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ιδε νυν παρρησια λαλεισ και παροιμιαν ουδεμιαν λεγεισ³⁰ νυν οιδαμεν οτι οιδασ παντα και ου χρειαν εχεισ ινα τισ σε ερωτα εν τούτω πιστευομεν οτι απο θεου εξηλθεσ³¹ απεκριθη αυτοισ ο ιησουσ αρτι πιστευετε³² ιδου ερχεται ωρα και νυν εληλυθεν ινα σκορπισθητε εκαστοσ εισ τα ιδια και εμε μονον αφητε και ουκ ειμι μονοσ οτι ο πατηρ μετ εμου εστιν³³ ταυτα λελαληκα υμιν ινα εν εμοι ειρηνην εχητε εν τω κοσμω θλιψιν εχετε αλλα θαρσειτε εγω νενικηκα τον κοσμον

17

¹ ταυτα ελαλησεν ο ιησουσ και επηρεν τουσ οφθαλμουσ αυτου εισ τον ουρανον και ειπεν πατερ εληλυθεν η ωρα δοξασον σου τον υιον ινα και ο υιοσ σου δοξαση σε² καθωσ εδωκασ αυτω εξουσιαν πασησ σαρκοσ ινα παν ο δεδωκασ αυτω δωσει αυτοισ ζωην αιωνιον³ αυτη δε εστιν η αιωνιοσ ζωη ινα γνωσκωσιν σε τον μονον αληθινον θεον και ον απεστειλασ ιησουν χριστον⁴ εγω σε εδοξασα επι της γησ το εργον ετελειωσα ο δεδωκασ μοι ινα ποιησω⁵ και νυν δοξασον με συ πατερ παρα σεαυτω τη δοξη η ειχον προ του τον κοσμον ειναι παρα σοι⁶ εφανερωσα σου το ονομα τοισ ανθρωποισ ουσ δεδωκασ μοι εκ του κοσμου σοι ησαν και εμοι αυτοουσ δεδωκασ και τον λογον σου τητηρηκασιν⁷ νυν εγνωκαν οτι παντα οσα δεδωκασ μοι παρα σου εστιν⁸ οτι τα ρηματα α δεδωκασ μοι δεδωκα αυτοισ και αυτοι ελαβον και εγνωσαν αληθωσ οτι παρα σου εξηλθον και επιστευσαν οτι συ με απεστειλασ⁹ εγω περι αυτων ερωτω ου περι του κοσμου ερωτω αλλα περι ων δεδωκασ μοι οτι σοι εισιν¹⁰ και τα εμα παντα σα εστιν και τα σα εμα και δεδοξασμαι εν αυτοισ¹¹ και ουκετι ειμι εν τω κοσμω και ουτοι εν τω κοσμω εισιν και εγω προσ σε ερχομαι πατερ αγιε τηρησον αυτοουσ εν τω

ονοματι σου ω δεδωκασ μοι ινα ωσιν εν καθωσ ημεισ¹² οτε ημην μετ αυτων εν τω κοσμω εγω ετηρουν αυτοουσ εν τω ονοματι σου ουσ δεδωκασ μοι εφυλαξα και ουδεις εξ αυτων απωλετο ει μη ο υιοσ της απωλειασ ινα η γραφη πληρωθη¹³ νυν δε προσ σε ερχομαι και ταυτα λαλω εν τω κοσμω ινα εχωσιν την χαραν την εμην πεπληρωμενην εν αυτοισ¹⁴ εγω δεδωκα αυτοισ τον λογον σου και ο κοσμοσ εμισεσεν αυτοουσ οτι ουκ εισιν εκ του κοσμου καθωσ εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου¹⁵ ουκ ερωτω ινα αρησ αυτοουσ εκ του κοσμου αλλ ινα τηρησησ αυτοουσ εκ του πονηρου¹⁶ εκ του κοσμου ουκ εισιν καθωσ εγω εκ του κοσμου ουκ ειμι¹⁷ αγιασον αυτοουσ εν τη αληθεια σου ο λογοσ ο σοσ αληθεια εστιν¹⁸ καθωσ εμε απεστειλασ εισ τον κοσμον καγω απεστειλα αυτοουσ εισ τον κοσμον¹⁹ και υπερ αυτων εγω αγιαζω εμαυτον ινα και αυτοι ωσιν ηγιασμενοι εν αληθεια²⁰ ου περι τουτων δε ερωτω μονον αλλα και περι των πιστευοντων δια του λογου αυτων εισ εμε²¹ ινα παντεσ εν ωσιν καθωσ συ πατερ εν εμοι καγω εν σοι ινα και αυτοι εν ημιν εν ωσιν ινα ο κοσμοσ πιστευση οτι συ με απεστειλασ²² και εγω την δοξαν ην δεδωκασ μοι δεδωκα αυτοισ ινα ωσιν εν καθωσ ημεισ εν εσμεν²³ εγω εν αυτοισ και συ εν εμοι ινα ωσιν τετελειωμενοι εισ εν και ινα γνωσκη ο κοσμοσ οτι συ με απεστειλασ και ηγαπησασ αυτοουσ καθωσ εμε ηγαπησασ²⁴ πατερ ουσ δεδωκασ μοι θελω ινα οπου ειμι εγω κακεινοι ωσιν μετ εμου ινα θεωρωσιν την δοξαν την εμην ην εδωκασ μοι οτι ηγαπησασ με προ καταβολησ κοσμου²⁵ πατερ δικαιε και ο κοσμοσ σε ουκ εγνω εγω δε σε εγνω και ουτοι εγνωσαν οτι συ με απεστειλασ²⁶ και εγνωρισα αυτοισ το ονομα σου και γνωριωσ ινα η αγαπη ην ηγαπησασ με εν αυτοισ η καγω εν αυτοισ

18

¹ ταυτα ειπων ο ιησουσ εξηλθεν συν τοισ μαθηταισ αυτου περαν του χειμαρρου των κεδρων οπου ην κηποσ εισ ον εισηλθεν αυτοσ και οι μαθηται αυτου² ηδει δε και ιουδασ ο παραδιδουσ αυτον τον τοπον οτι πολλακισ συνηχθη ο ιησουσ εκει μετα των μαθητων αυτου³ ο ουν ιουδασ λαβων την σπειραν και εκ των αρχιερεων και φαρισαιων υπηρετασ ερχεται εκει μετα φανων και λαμπαδων και οπλων⁴ ιησουσ ουν ειδωσ παντα τα ερχομενα επ αυτον εξελθων ειπεν αυτοισ τινα ζητειτε⁵ απεκριθησαν αυτω ιησουν τον ναζωραιον λεγει αυτοισ ο ιησουσ εγω ειμι ειστηκει δε και ιουδασ ο παραδιδουσ αυτον

μετ αυτων ⁶ ωσ ουν ειπεν αυτοις οτι εγω ειμι απηλθον εις τα οπισω και επεσον χαμαι ⁷ παλιν ουν αυτους επηρωτησεν τινα ζητειτε οι δε ειπον ιησουν τον ναζωραιον ⁸ απεκριθη ιησους ειπον υμιν οτι εγω ειμι ει ουν εμε ζητειτε αφετε τουτους υπαγειν ⁹ ινα πληρωθη ο λογος ον ειπεν οτι ους δεδωκασ μοι ουκ απωλεσα εξ αυτων ουδεν ¹⁰ σιμων ουν πετρος εχων μαχαιραν ειλικυσεν αυτην και επαισεν τον του αρχιερεωσ δουλον και απεκοψεν αυτου το ωτιον το δεξιον ην δε ονομα τω δουλω μαλχος ¹¹ ειπεν ουν ο ιησους τω πετρω βαλε την μαχαιραν εις την θηκην το ποτηριον ο δεδωκεν μοι ο πατηρ ου μη πιω αυτο ¹² η ουν σπειρα και ο χιλιαρχος και οι υπηρεται των ιουδαιων συνελαβον τον ιησουν και εδησαν αυτον ¹³ και απηγαγον αυτον προσ ανναν πρωτον ην γαρ πενθερος του καιαφα οσ ην αρχιερευς του ενιαυτου εκεινου ¹⁴ ην δε καιαφασ ο συμβουλευσας τοις ιουδαιοις οτι συμφερει ενα ανθρωπον απολεσθαι υπερ του λαου ¹⁵ ηκολουθει δε τω ιησου σιμων πετρος και ο αλλος μαθητησ ο δε μαθητησ εκεινος ην γνωστος τω αρχιερει και συνεισηλθεν τω ιησου εις την αυλην του αρχιερεωσ ¹⁶ ο δε πετρος εισηκει προσ τη θυρα εξω εξηλθεν ουν ο μαθητησ ο αλλος οσ ην γνωστος τω αρχιερει και ειπεν τη θυρωρω και εισηγαγεν τον πετρον ¹⁷ λεγει ουν η παιδισκη η θυρωρος τω πετρω μη και συ εκ των μαθητων ει του ανθρωπου τουτου λεγει εκεινος ουκ ειμι ¹⁸ εισηκεισαν δε οι δουλοι και οι υπηρεται ανθρακιαν πεπονηκοτεσ οτι ψυχος ην και εθερμαινοντο ην δε μετ αυτων ο πετρος εστωσ και θερμαινομενος ¹⁹ ο ουν αρχιερευς ηρωτησεν τον ιησουν περι των μαθητων αυτου και περι της διδαχης αυτου ²⁰ απεκριθη αυτω ο ιησους εγω παρρησια ελαλησα τω κοσμω εγω παντοτε εδιδαξα εν συναγωγη και εν τω ιερω οπου παντοτε οι ιουδαιοι συνερχονται και εν κρυπτω ελαλησα ουδεν ²¹ τι με επερωτας επερωτησον τουσ ακηκοοτας τι ελαλησα αυτοις ιδε ουτοι οιδασιν α ειπον εγω ²² ταυτα δε αυτου ειποντοσ εις των υπηρετων παρεστηκωσ εδωκεν ραπισμα τω ιησου ειπων ουτωσ αποκρινη τω αρχιερει ²³ απεκριθη αυτω ο ιησους ει κακωσ ελαλησα μαρτυρησον περι του κακου ει δε καλωσ τι με δερεισ ²⁴ απεστειλεν αυτον ο αννας δεδεμενον προσ καιαφαν τον αρχιερεα ²⁵ ην δε σιμων πετρος εστωσ και θερμαινομενος ειπον ουν αυτω μη και συ εκ των μαθητων αυτου ει ηρνησατο ουν εκεινος και ειπεν ουκ ειμι ²⁶ λεγει εις εκ

των δουλων του αρχιερεωσ συγγενησ ων ου απεκοψεν πετροσ το ωτιον ουκ εγω σε ειδον εν τω κηπω μετ αυτου ²⁷ παλιν ουν ηρνησατο ο πετροσ και ευθεωσ αλεκτωρ εφωνησεν ²⁸ αγουσιν ουν τον ιησουν απο του καιαφα εις το πραιτωριον ην δε πρωι και αυτοι ουκ εισηλθον εις το πραιτωριον ινα μη μιανθωσιν αλλ ινα φαγωσιν το πασχα ²⁹ εξηλθεν ουν ο πιλατοσ προσ αυτους και ειπεν τινα κατηγοριαν φερετε κατα του ανθρωπου τουτου ³⁰ απεκριθησαν και ειπον αυτω ει μη ην ουτος κακοποιος ουκ αν σοι παρεδωκαμεν αυτον ³¹ ειπεν ουν αυτοις ο πιλατοσ λαβετε αυτον υμεισ και κατα τον νομον υμων κρινατε αυτον ειπον ουν αυτω οι ιουδαιοι ημιν ουκ εξεστιν αποκτειναι ουδεν ³² ινα ο λογος του ιησου πληρωθη ον ειπεν σημαινων ποιω θανατω εμελλεν αποθνησκειν ³³ εισηλθεν ουν εις το πραιτωριον παλιν ο πιλατοσ και εφωνησεν τον ιησουν και ειπεν αυτω συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων ³⁴ απεκριθη αυτω ο ιησους αφ εαυτου συ τουτο λεγεις η αλλοι σοι ειπον περι εμου ³⁵ απεκριθη ο πιλατοσ μητι εγω ιουδαιοσ ειμι το εθνοσ το σον και οι αρχιερεισ παρεδωκαν σε εμοι τι εποιησας ³⁶ απεκριθη ιησους η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εκ του κοσμου τουτου ει εκ του κοσμου τουτου ην η βασιλεια η εμη οι υπηρεται αν οι εμοι ηγωνιζοντο ινα μη παραδοθω τοις ιουδαιοις νυν δε η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εντευθεν ³⁷ ειπεν ουν αυτω ο πιλατοσ ουκουν βασιλευσ ει συ απεκριθη ιησους συ λεγεις οτι βασιλευσ ειμι εγω εγω εις τουτο γεγεννημαι και εις τουτο εληλυθα εις τον κοσμον ινα μαρτυρησω τη αληθεια πασ ο ων εκ της αληθειας ακουει μου της φωνης ³⁸ λεγει αυτω ο πιλατοσ τι εστιν αληθεια και τουτο ειπων παλιν εξηλθεν προσ τουσ ιουδαιοουσ και λεγει αυτοις εγω ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω εν αυτω ³⁹ εστιν δε συνηθεια υμιν ινα ενα υμιν απολυσω εν τω πασχα βουλευσθε ουν υμιν απολυσω τον βασιλεα των ιουδαιων ⁴⁰ εκραυγασαν ουν παλιν παντεσ λεγοντεσ μη τουτον αλλα τον βαραββαν ην δε ο βαραββασ ληστησ

19

¹ τοτε ουν ελαβεν ο πιλατοσ τον ιησουν και εμαστιγωσεν ² και οι στρατιωται πλεξαντεσ στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν αυτου τη κεφαλη και ιματιον πορφυρουν περιεβαλον αυτον ³ και ελεγον χαιρε ο βασιλευσ των ιουδαιων και εδιδουν αυτω ραπισματα ⁴ εξηλθεν ουν παλιν εξω ο πιλατοσ και λεγει αυτοις ιδε

αγω υμιν αυτον εξω ινα γνωτε οτι εν αυτω ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω⁵ εξηλθεν ουν ο ιησους εξω φορων τον ακανθινον στεφανον και το πορφυρον ιματιον και λεγει αυτοις ιδε ο ανθρωπος⁶ οτε ουν ειδον αυτον οι αρχιερεις και οι υπηρεται εκραυγασαν λεγοντες σταυρωσον σταυρωσον αυτον λεγει αυτοις ο πιλατος λαβετε αυτον υμεις και σταυρωσατε εγω γαρ ουχ ευρισκω εν αυτω αιτιαν⁷ απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι ημεις νομον εχομεν και κατα τον νομον ημων οφειλει αποθανειν οτι εαυτον υιον θεου εποιησεν⁸ οτε ουν ηκουσεν ο πιλατος τουτον τον λογον μαλλον εφοβηθη⁹ και εισηλθεν εις το πραιτωριον παλιν και λεγει τω ιησου ποθεν ει συ ο δε ιησους αποκρισιν ουκ εδωκεν αυτω¹⁰ λεγει ουν αυτω ο πιλατος εμοι ου λαλεις ουκ οιδας οτι εξουσιαν εχω σταυρωσαι σε και εξουσιαν εχω απολυσαι σε¹¹ απεκριθη ιησους ουκ ειχες εξουσιαν ουδεμιαν κατ εμου ει μη ην σοι δεδομενον ανωθεν δια τουτο ο παραδιδουσ με σοι μειζονα αμαρτιαν εχει¹² εκ τουτου εξητει ο πιλατος απολυσαι αυτον οι δε ιουδαιοι εκραζον λεγοντες εαν τουτον απολυσης ουκ ει φιλος του καισαρος πας ο βασιλεα εαυτον ποιων αντιλεγει τω καισαρι¹³ ο ουν πιλατος ακουσας τουτον τον λογον ηγαγεν εξω τον ιησουν και εκαθισεν επι του βηματος εις τοπον λεγομενον λιθοστρωτον εβραϊστι δε γαββαθα¹⁴ ην δε παρασκευη του πασχα ωρα δε ωσει εκτη και λεγει τοις ιουδαιοις ιδε ο βασιλευς υμων¹⁵ οι δε εκραυγασαν αρον αρον σταυρωσον αυτον λεγει αυτοις ο πιλατος τον βασιλεα υμων σταυρωσω απεκριθησαν οι αρχιερεις ουκ εχομεν βασιλεα ει μη καισαρα¹⁶ τοτε ουν παρεδωκεν αυτον αυτοις ινα σταυρωθη παρελαβον δε τον ιησουν και ηγαγον¹⁷ και βασταζων τον σταυρον αυτου εξηλθεν εις τοπον λεγομενον κρανιου τοπον ος λεγεται εβραϊστι γολγοθα¹⁸ οπου αυτον εσταυρωσαν και μετ αυτου αλλους δυο εντευθεν και εντευθεν μεσον δε τον ιησουν¹⁹ εγραψεν δε και τιτλον ο πιλατος και εθηκεν επι του σταυρου ην δε γεγραμμενον ιησους ο ναζωραιος ο βασιλευς των ιουδαιων²⁰ τουτον ουν τον τιτλον πολλοι ανεγνωσαν των ιουδαιων οτι εγγυσ ην ο τοπος της πολεως οπου εσταυρωθη ο ιησους και ην γεγραμμενον εβραϊστι ελληνιστι ρωμαιοστι²¹ ελεγον ουν τω πιλατω οι αρχιερεις των ιουδαιων μη γραφε ο βασιλευς των ιουδαιων αλλ οτι εκεινος ειπεν βασιλευς ειμι των ιουδαιων²² απεκριθη ο πιλατος ο γεγραφα γεγραφα²³ οι

ουν στρατιωται οτε εσταυρωσαν τον ιησουν ελαβον τα ιματια αυτου και εποιησαν τεσσαρα μερη εκαστω στρατιωτη μερος και τον χιτωνα ην δε ο χιτων αραφος εκ των ανωθεν υφαντος δι ολου²⁴ ειπον ουν προς αλληλους μη σχισωμεν αυτον αλλα λαχωμεν περι αυτου τινος εσται ινα η γραφη πληρωθη η λεγουσα διεμερισαντο τα ιματια μου εαυτοις και επι τον ιματισμον μου εβαλον κληρον οι μεν ουν στρατιωται ταυτα εποιησαν²⁵ ειστηκεισαν δε παρα τω σταυρω του ιησου η μητηρ αυτου και η αδελφη της μητρος αυτου μαρια η του κλωπα και μαρια η μαγδαλινη²⁶ ιησους ουν ιδων την μητερα και τον μαθητην παρεστωτα ον ηγαπα λεγει τη μητρι αυτου γυναι ιδου ο υιος σου²⁷ ειτα λεγει τω μαθητη ιδου η μητηρ σου και απ εκεινης της ωρας ελαβεν ο μαθητης αυτην εις τα ιδια²⁸ μετα τουτο ιδων ο ιησους οτι παντα ηδη τετελεσται ινα τελειωθη η γραφη λεγει διψω²⁹ σκευος ουν εκειτο οξους μεστον οι δε πλησαντες σπογγον οξους και υσσωπω περιθεντες προσηνεγκαν αυτου τω στοματι³⁰ οτε ουν ελαβεν το οξος ο ιησους ειπεν τετελεσται και κλινασ την κεφαλην παρεδωκεν το πνευμα³¹ οι ουν ιουδαιοι ινα μη μεινη επι του σταυρου τα σωματα εν τω σαββατω επει παρασκευη ην ην γαρ μεγαλη η ημερα εκεινου του σαββατου ηρωτησαν τον πιλατον ινα κατεαγωσιν αυτων τα σκελη και αρθωσιν³² ηλθον ουν οι στρατιωται και του μεν πρωτου κατεαξαν τα σκελη και του αλλου του συσταυρωθεντος αυτω³³ επι δε τον ιησουν ελθοντες ως ειδον αυτον ηδη τεθνηκοτα ου κατεαξαν αυτου τα σκελη³⁴ αλλ εις των στρατιωτων λογχη αυτου την πλευραν ενυξεν και ευθεωσ εξηλθεν αιμα και υδωρ³⁵ και ο εωρακωσ μεμαρτυρηκεν και αληθινη εστιν αυτου η μαρτυρια κακεινος οιδεν οτι αληθη λεγει ινα υμεις πιστευσητε³⁶ εγενετο γαρ ταυτα ινα η γραφη πληρωθη οστουν ου συντριβησεται απ αυτου³⁷ και παλιν ετερα γραφη λεγει οψονται εις ον εξεκεντησαν³⁸ μετα ταυτα ηρωτησεν τον πιλατον ιωσηφ ο απο αριμαθαιας ων μαθητης του ιησου κεκρυμμενος δε δια τον φοβον των ιουδαιων ινα αρη το σωμα του ιησου και επετρεψεν ο πιλατος ηλθεν ουν και ηρεν το σωμα του ιησου³⁹ ηλθεν δε και νικοδημος ο ελθων προς τον ιησουν νυκτος το πρωτον φερων μιγμα σμυρνης και αλοης ως λιτρας εκατον⁴⁰ ελαβον ουν το σωμα του ιησου και εδησαν αυτο εν οθονιοις μετα των αρωματων καθως εθος εστιν τοις ιουδαιοις ενταφιαζειν⁴¹ ην δε εν τω τοπω οπου εσταυρωθη κηπος και εν τω

κηπω μνημειον καινον εν ω ουδεπω ουδεις ετεθη
 42 εκει ουν δια την παρασκευην των ιουδαιων οτι
 εγγυσ ην το μνημειον εθηκαν τον ιησουν

20

1 τη δε μια των σαββατων μαρια η μαγδαληνη
 ερχεται πρωι σκοτιας ετι ουσης εισ το μνημειον
 και βλεπει τον λιθον ηρμενον εκ του μνημειου
 2 τρεχει ουν και ερχεται προς σιμωνα πετρον και
 προς τον αλλον μαθητην ον εφιλει ο ιησους και
 λεγει αυτοις ηραν τον κυριον εκ του μνημειου και
 ουκ οίδαμεν που εθηκαν αυτον 3 εξηλθεν ουν ο
 πετρος και ο αλλος μαθητης και ηρχοντο εισ το
 μνημειον 4 ετρεχον δε οι δυο ομου και ο αλλος
 μαθητης προεδραμεν ταχιον του πετρου και
 ηλθεν πρωτος εισ το μνημειον 5 και παρακυψας
 βλεπει κειμενα τα οθονια ου μεντοι εισηλθεν
 6 ερχεται ουν σιμων πετρος ακολουθων αυτω
 και εισηλθεν εισ το μνημειον και θεωρει τα
 οθονια κειμενα 7 και το σουδαριον ο ην επι της
 κεφαλης αυτου ου μετα των οθονιων κειμενον
 αλλα χωρισ εντετυλιγμενον εισ ενα τοπον 8 τοτε
 ουν εισηλθεν και ο αλλος μαθητης ο ελθων
 πρωτος εισ το μνημειον και ειδεν και επιστευσεν
 9 ουδεπω γαρ ηδεισαν την γραφην οτι δει αυτον
 εκ νεκρων αναστηναι 10 απηλθον ουν παλιν
 προς εαυτους οι μαθηται 11 μαρια δε ειστηκει
 προς το μνημειον κλαιουσα εξω ως ουν εκλαιεν
 παρεκυψεν εισ το μνημειον 12 και θεωρει δυο
 αγγελους εν λευκοις καθεζομενους ενα προς τη
 κεφαλη και ενα προς τοις ποσιν οπου εκειτο το
 σωμα του ιησου 13 και λεγουσιν αυτη εκεινοι
 γυναι τι κλαιεις λεγει αυτοις οτι ηραν τον κυριον
 μου και ουκ οίδα που εθηκαν αυτον 14 και ταυτα
 ειπουσα εστραφη εισ τα οπισω και θεωρει τον
 ιησουν εστωτα και ουκ ηδει οτι ιησους εστιν
 15 λεγει αυτη ο ιησους γυναι τι κλαιεις τινα
 ζητεισ εκεινη δοκουσα οτι ο κηπουρος εστιν λεγει
 αυτω κυριε ει συ εβαστασας αυτον ειπε μοι που
 εθηκας αυτον καγω αυτον αρω 16 λεγει αυτη
 ο ιησους μαρια στραφεισα εκεινη λεγει αυτω
 ραββουνι ο λεγεται διδασκαλε 17 λεγει αυτη ο
 ιησους μη μου απτου ουπω γαρ αναβεβηκα προς
 τον πατερα μου πορευου δε προς τους αδελφους
 μου και ειπε αυτοις αναβαινω προς τον πατερα
 μου και πατερα υμων και θεον μου και θεον υμων
 18 ερχεται μαρια η μαγδαληνη απαγγελουσα
 τοις μαθηταις οτι εωρακεν τον κυριον και ταυτα
 ειπεν αυτη 19 ουσης ουν οψιας τη ημερα εκεινη τη
 μια των σαββατων και των θυρων κεκλεισμενων
 οπου ησαν οι μαθηται συνηγμενοι δια τον φοβον

των ιουδαιων ηλθεν ο ιησους και εστη εισ το
 μεσον και λεγει αυτοις ειρηνη υμιν 20 και τουτο
 ειπων εδειξεν αυτοις τας χειρας και την πλευραν
 αυτου εχαρησαν ουν οι μαθηται ιδοντες τον
 κυριον 21 ειπεν ουν αυτοις ο ιησους παλιν ειρηνη
 υμιν καθως απεσταλκεν με ο πατηρ καγω πεμπω
 υμας 22 και τουτο ειπων ενεφυσησεν και λεγει
 αυτοις λαβετε πνευμα αγιον 23 αν τινων αφητε
 τας αμαρτιας αφιενται αυτοις αν τινων κρατητε
 κεκρατηνται 24 θωμας δε εισ εκ των δωδεκα ο
 λεγομενος διδυμος ουκ ην μετ αυτων οτε ηλθεν
 ο ιησους 25 ελεγον ουν αυτω οι αλλοι μαθηται
 εωρακαμεν τον κυριον ο δε ειπεν αυτοις εαν μη
 ιδω εν ταις χερσιν αυτου τον τυπον των ηλων και
 βαλω τον δακτυλον μου εισ τον τυπον των ηλων
 και βαλω την χειρα μου εισ την πλευραν αυτου
 ου μη πιστευσω 26 και μεθ ημερας οκτω παλιν
 ησαν εσω οι μαθηται αυτου και θωμας μετ αυτων
 ερχεται ο ιησους των θυρων κεκλεισμενων και
 εστη εισ το μεσον και ειπεν ειρηνη υμιν 27 ειτα
 λεγει τω θωμα φερε τον δακτυλον σου ωδε και
 ιδε τας χειρας μου και φερε την χειρα σου και
 βαλε εισ την πλευραν μου και μη γινου απιστος
 αλλα πιστος 28 και απεκριθη θωμας και ειπεν
 αυτω ο κυριος μου και ο θεος μου 29 λεγει αυτω
 ο ιησους οτι εωρακας με πεπιστευκας μακαριοι
 οι μη ιδοντες και πιστευσαντες 30 πολλα μεν
 ουν και αλλα σημεια εποιησεν ο ιησους ενωπιον
 των μαθητων αυτου α ουκ εστιν γεγραμμενα
 εν τω βιβλιω τουτω 31 ταυτα δε γεγραπται ινα
 πιστευσητε οτι ιησους εστιν ο χριστος ο υιος
 του θεου και ινα πιστευοντες ζωην εχητε εν τω
 ονοματι αυτου

21

1 μετα ταυτα εφανερωσεν εαυτον παλιν ο
 ιησους τοις μαθηταις επι της θαλασσης της
 τιβεριαδος εφανερωσεν δε ουτως 2 ησαν ομου
 σιμων πετρος και θωμας ο λεγομενος διδυμος
 και ναθαναηλ ο απο κανα της γαλιλαιας και
 οι του ζεβεδαιου και αλλοι εκ των μαθητων
 αυτου δυο 3 λεγει αυτοις σιμων πετρος υπαγω
 αλιευειν λεγουσιν αυτω ερχομεθα και ημεις συν
 σοι εξηλθον και ενεβησαν εισ το πλοιον ευθυσ
 και εν εκεινη τη νυκτι επιασαν ουδεν 4 πρωιας δε
 ηδη γενομενης εστη ο ιησους εισ τον αιγιαλον ου
 μεντοι ηδεισαν οι μαθηται οτι ιησους εστιν 5 λεγει
 ουν αυτοις ο ιησους παιδια μη τι προσφαγιον
 εχετε απεκριθησαν αυτω ου 6 ο δε ειπεν αυτοις
 βαλετε εισ τα δεξια μερη του πλοιου το δικτυον
 και ευρησητε εβαλον ουν και ουκετι αυτο ελκυσαι

ισχυσαν απο του πληθους των ιχθυων ⁷ λεγει ουν ο μαθητης εκεινος ον ηγαπα ο ιησους τω πετρω ο κυριος εστιν σιμων ουν πετροσ ακουσας οτι ο κυριος εστιν τον επενδυτην διεζωσατο ην γαρ γυμνος και εβαλεν εαυτον εις την θαλασσαν ⁸ οι δε αλλοι μαθηται τω πλοιαριω ηλθον ου γαρ ησαν μακραν απο της γησ αλλ ως απο πηχων διακοσιων συροντες το δικτυον των ιχθυων ⁹ ως ουν απεβησαν εις την γην βλεπουσιν ανθρακιαν κειμενην και οψαριον επικειμενον και αρτον ¹⁰ λεγει αυτοις ο ιησους ενεγκατε απο των οψαριων ων επιασατε νυν ¹¹ ανεβη σιμων πετροσ και ειλκυσεν το δικτυον επι της γησ μεστον ιχθυων μεγαλων εκατον πεντηκοντα τριων και τοσουτων οντων ουκ εσχισθη το δικτυον ¹² λεγει αυτοις ο ιησους δευτε αριστησατε ουδεις δε ετολμα των μαθητων εξετασαι αυτον συ τις ει ειδοτες οτι ο κυριος εστιν ¹³ ερχεται ουν ο ιησους και λαμβανει τον αρτον και διδωσιν αυτοις και το οψαριον ομοιωσ ¹⁴ τουτο ηδη τριτον εφανερωθη ο ιησους τοις μαθηταις αυτου εγερθεις εκ νεκρων ¹⁵ οτε ουν ηριστησαν λεγει τω σιμωνι πετρω ο ιησους σιμων ιωνα αγαπασ με πλειον τουτων **3778 D-GPM** λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδασ οτι φιλω σε λεγει αυτω βοσκε τα αρνια μου ¹⁶ λεγει αυτω παλιν δευτερον σιμων ιωνα αγαπασ με λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδασ οτι φιλω σε λεγει αυτω ποιμαινε τα προβατα μου ¹⁷ λεγει αυτω το τριτον σιμων ιωνα φιλεισ με ελυπηθη ο πετροσ οτι ειπεν αυτω το τριτον φιλεισ με και ειπεν αυτω κυριε συ παντα οιδασ συ γινωσκεισ οτι φιλω σε λεγει αυτω ο ιησους βοσκε τα προβατα μου ¹⁸ αμην αμην λεγω σοι οτε ησ νεωτεροσ εζωννυεσ σεαυτον και περιεπατεισ οπου ηθελεσ οταν δε γηρασησ εκτενεισ τασ χειρασ σου και αλλοσ σε ζωσει και οισει οπου ου θελεισ ¹⁹ τουτο δε ειπεν σημαινων ποιω θανατω δοξασει τον θεον και τουτο ειπων λεγει αυτω ακολουθει μοι ²⁰ επιστραφεισ δε ο πετροσ βλεπει τον μαθητην ον ηγαπα ο ιησους ακολουθουντα οσ και ανεπεσεν εν τω δειπνω επι το στηθος αυτου και ειπεν κυριε τις εστιν ο παραδιδουσ σε ²¹ τουτον ιδων ο πετροσ λεγει τω ιησου κυριε ουτοσ δε τι ²² λεγει αυτω ο ιησους εαν αυτον θελω μενειν εωσ ερχομαι τι προσ σε συ ακολουθει μοι ²³ εξηλθεν ουν ο λογοσ ουτοσ εις τουσ αδελφουσ οτι ο μαθητης εκεινοσ ουκ αποθνησκει και ουκ ειπεν αυτω ο ιησους οτι ουκ αποθνησκει αλλ εαν αυτον θελω μενειν εωσ ερχομαι τι προσ σε ²⁴ ουτοσ εστιν ο μαθητης ο μαρτυρων περι τουτων και γραψασ ταυτα και οιδαμεν οτι αληθησ εστιν η μαρτυρια

αυτου ²⁵ εστιν δε και αλλα πολλα οσα εποιησεν ο ιησους ατινα εαν γραφηται καθ εν ουδε αυτον οιμαι τον κοσμον χωρησαι τα γραφομενα βιβλια αμην

ΠΡΑΞΕΙΣ

1 τον μεν πρωτον λογον εποιησαμην περι παντων ω θεοφιλεων ηρξατο ο ιησους ποιειν τε και διδασκειν 2 αχρι ησ ημερασ εντειλαμενος τοις αποστολοις δια πνευματος αγιου ους εξελεξατο ανεληφθη 3 οισ και παρεστησεν εαυτον ζωντα μετα το παθειν αυτον εν πολλοις τεκμηριοις δι ημερων τεσσαρακοντα οπτανομενος αυτοις και λεγων τα περι της βασιλειας του θεου 4 και συναλιζομενος παρηγγειλεν αυτοις απο ιεροσολυμων μη χωριζεσθαι αλλα περιμενειν την επαγγελιαν του πατροσ ην ηκουσατε μου 5 οτι ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε βαπτισθησεσθε εν πνευματι αγιω ου μετα πολλας ταυτας ημερας 6 οι μεν ουν συνελθοντες επηρωτων αυτον λεγοντες κυριε ει εν τω χρονω τουτω αποκαθιστανεις την βασιλειαν τω ισραηλ 7 ειπεν δε προς αυτους ουχ υμων εστιν γνωμαι χρονουσ η καιρουσ ουσ ο πατηρ εθετο εν τη ιδια εξουσια 8 αλλα ληψεσθε δυναμιν επελθοντοσ του αγιου πνευματοσ εφ υμασ και εσεσθε μοι μαρτυρεσ εν τε ιερουσαλημ και εν παση τη ιουδαια και σαμαρεια και εωσ εσχατου της γησ 9 και ταυτα ειπων βλεποντων αυτων επηρθη και νεφελη υπελαβεν αυτον απο των οφθαλμων αυτων 10 και ωσ ατενιζοντες ησαν εις τον ουρανον πορευομενου αυτου και ιδου ανδρεσ δυο παρειστηκεισαν αυτοις εν εσθητι λευκη 11 οι και ειπον ανδρεσ γαλιλαιοι τι εστηκατε εμβλεποντες εις τον ουρανον ουτοσ ο ιησους ο αναληφθεισ αφ υμων εις τον ουρανον ουτωσ ελευσεται ον τροπον εθεασασθε αυτον πορευομενον εις τον ουρανον 12 τοτε υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ απο ορουσ του καλουμενου ελαιωνοσ ο εστιν εγγυσ ιερουσαλημ σαββατου εχον οδον 13 και οτε εισηλθον ανεβησαν εις το υπερων ου ησαν καταμενοντες ο τε πετροσ και ιακωβοσ και ιωαννης και ανδρεασ φιλιπποσ και θωμασ βαρθολομαιοσ και ματθαιοσ ιακωβοσ αλφαιου και σιμων ο ζηλωτησ και ιουδασ ιακωβου 14 ουτοι παντεσ ησαν προσκαρτερουντεσ ομοθυμαδον τη προσευχη και τη δεησει συν γυναιξιν και μαρια τη μητρι του ιησου και συν τοις αδελφοις αυτου 15 και εν ταισ ημεραισ ταυταισ αναστασ πετροσ εν μεσω των μαθητων ειπεν ην τε οχλοσ ονοματων επι το αυτο ωσ εκατον εικοσι 16 ανδρεσ αδελφοι εδει πληρωθηναι την γραφην ταυτην ην προειπεν το πνευμα το αγιον δια στοματοσ δαυιδ περι

ιουδα του γενομενου οδηγου τοις συλλαβουσιν τον ιησουν 17 οτι κατηριθμημενοσ ην συν ημιν και ελαχεν τον κληρον της διακονιασ ταυτησ 18 ουτοσ μεν ουν εκτησατο χωριον εκ μισθου της αδικιασ και πρηνης γενομενοσ ελακησεν μεσοσ και εξεχυθη παντα τα σπλαγχνα αυτου 19 και γνωστον εγενετο πασιν τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ ωστε κληθηναι το χωριον εκεινο τη ιδια διαλεκτω αυτων ακελδαμα τουτ εστιν χωριον αιματοσ 20 γεγραπται γαρ εν βιβλω ψαλμων γενηθητω η επαυλισ αυτου ερημοσ και μη εστω ο κατοικων εν αυτη και την επισκοπην αυτου λαβοι ετεροσ 21 δει ουν των συνελθοντων ημιν ανδρων εν παντι χρονω εν ω εισηλθεν και εξηλθεν εφ ημασ ο κυριοσ ιησους 22 αρξαμενοσ απο του βαπτισματοσ ιωαννου εωσ της ημερασ ησ ανεληφθη αφ ημων μαρτυρα της αναστασεωσ αυτου γενεσθαι συν ημιν ενα τουτων 23 και εστησαν δυο ιωσηφ τον καλουμενον βαρσαβαν οσ επεκληθη ιουστοσ και ματθιαν 24 και προσευξαμενοι ειπον συ κυριε καρδιογνωστα παντων αναδειξον ον εξελεξω εκ τουτων των δυο ενα 25 λαβειν τον κληρον της διακονιασ ταυτησ και αποστολησ εξ ησ παρεβη ιουδασ πορευθηναι εις τον τοπον τον ιδιον 26 και εδωκαν κληρουσ αυτων και επεσεν ο κληροσ επι ματθιαν και συγκατεψηφισθη μετα των ενδεκα αποστολων

2

1 και εν τω συμπληρουσθαι την ημεραν της πεντηκοστησ ησαν απαντεσ ομοθυμαδον επι το αυτο 2 και εγενετο αφνω εκ του ουρανου ηχοσ ωσπερ φερομενησ πνοησ βιαιασ και επληρωσεν ολον τον οικον ου ησαν καθημενοι 3 και ωφθησαν αυτοις διαμεριζομεναι γλωσσαι ωσει πυροσ εκαθισεν τε εφ ενα εκαστον αυτων 4 και επλησθησαν απαντεσ πνευματοσ αγιου και ηρξαντο λαλειν ετεραισ γλωσσαισ καθωσ το πνευμα εδιδου αυτοις αποφθεγγεσθαι 5 ησαν δε εν ιερουσαλημ κατοικουντεσ ιουδαιοι ανδρεσ ευλαβεισ απο παντοσ εθνουσ των υπο τον ουρανον 6 γενομενησ δε της φωνησ ταυτησ συνηλθεν το πληθοσ και συνεχυθη οτι ηκουον εις εκαστοσ τη ιδια διαλεκτω λαλουντων αυτων 7 εξισταντο δε παντεσ και εθαυμαζον λεγοντεσ προς αλληλουσ ουκ ιδου παντεσ ουτοι εισιν οι λαλουντεσ γαλιλαιοι 8 και πωσ ημεις ακουομεν εκαστοσ τη ιδια διαλεκτω ημων εν η εγεννηθημεν 9 παρθοι και μηδοι και ελαμιται και οι κατοικουντεσ την μεσοποταμιαν

ιουδαιαν τε και καππαδοκιαν ποντον και την ασιαν ¹⁰ φρυγίαν τε και παμφυλιαν αιγυπτον και τα μερη της λιβυης της κατα κυρηνην και οι επιδημουντες ρωμαιοι ιουδαιοι τε και προσηλυτοι ¹¹ κρητες και αραβες ακουομεν λαλουντων αυτων ταις ημετεραις γλωσσαις τα μεγαλεια του θεου ¹² εξισταντο δε παντες και διηπορουν αλλοσ προς αλλον λεγοντες τι αν θελοι τουτο ειναι ¹³ ετεροι δε χλευαζοντες ελεγον οτι γλευκοσ μεμεστωμενοι εισιν ¹⁴ σταθεισ δε πετροσ συν τοις ενδεκα επηρεν την φωνην αυτου και απεφθεγξατο αυτοις ανδρες ιουδαιοι και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες τουτο υμιν γνωστον εστω και ενωτισασθε τα ρηματα μου ¹⁵ ου γαρ ωσ υμεις υπολαμβανετε ουτοι μεθυουσιν εστιν γαρ ωρα τριτη της ημερας ¹⁶ αλλα τουτο εστιν το ειρημενον δια του προφητου ιωηλ ¹⁷ και εσται εν ταις εσχαταις ημεραις λεγει ο θεοσ εκχεω απο του πνευματοσ μου επι πασαν σαρκα και προφητευσουσιν οι υιοι υμων και αι θυγατερεσ υμων και οι νεανισκοι υμων ορασεισ οψονται και οι πρεσβυτεροι υμων ενυπνια ενυπνιασθησονται ¹⁸ και γε επι τουσ δουλουσ μου και επι τασ δουλασ μου εν ταις ημεραις εκειναισ εκχεω απο του πνευματοσ μου και προφητευσουσιν ¹⁹ και δωσω τερατα εν τω ουρανω ανω και σημεια επι της γησ κατω αιμα και πυρ και ατμιδα καπνου ²⁰ ο ηλιοσ μεταστραφησεται εισ σκοτοσ και η σεληνη εισ αιμα πριν η ελθειν την ημεραν κυριου την μεγαλην και επιφανη ²¹ και εσται πασ οσ αν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται ²² ανδρες ισραηλιται ακουσατε τουσ λογουσ τουτουσ ιησουν τον ναζωραιον ανδρα απο του θεου αποδεδειγμενον εισ υμασ δυναμεσιν και τερασιν και σημειοισ οισ εποιησεν δι αυτου ο θεοσ εν μεσω υμων καθωσ και αυτοι οιδατε ²³ τουτον τη ωρισμενη βουλη και προγνωσει του θεου εκδοτον λαβοντες δια χειρων ανομων προσπηξαντες ανειλετε ²⁴ ον ο θεοσ ανεστησεν λυσασ τασ ωδινασ του θανατου καθοτι ουκ ην δυνατον κρατεισθαι αυτον υπ αυτου ²⁵ δαυιδ γαρ λεγει εισ αυτον προωρωμην τον κυριον ενωπιον μου δια παντοσ οτι εκ δεξιων μου εστιν ινα μη σαλευθω ²⁶ δια τουτο ευφρανθη η καρδια μου και ηγαλλιασατο η γλωσσα μου ετι δε και η σαρξ μου κατασκηνωσει επ ελπιδι ²⁷ οτι ουκ εγκαταλειψει την ψυχην μου εισ αδου ουδε δωσεισ τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν ²⁸ εγνωρισασ μοι οδουσ ζωησ πληρωσεισ με ευφροσυνησ μετα του προσωπου σου ²⁹ ανδρεσ

αδελφοι εξον ειπειν μετα παρρησιασ προς υμασ περι του πατριαρχου δαυιδ οτι και ετελευτησεν και εταφη και το μνημα αυτου εστιν εν ημιν αχρι της ημερασ ταυτησ ³⁰ προφητησ ουν υπαρχων και ειδωσ οτι ορκω ωμοσεν αυτω ο θεοσ εκ καρπου της οσφουοσ αυτου το κατα σαρκα αναστησειν τον χριστον καθισαι επι του θρονου αυτου ³¹ προιδων ελαλησεν περι της αναστασεωσ του χριστου οτι ου κατελειφθη η ψυχη αυτου εισ αδου ουδε η σαρξ αυτου ειδεν διαφθοραν ³² τουτον τον ιησουν ανεστησεν ο θεοσ ου παντες ημεις εσμεν μαρτυρεσ ³³ τη δεξια ουν του θεου υψωθεισ την τε επαγγελιαν του αγιου πνευματοσ λαβων παρα του πατροσ εξεχεεν τουτο ο νυν υμεις βλεπετε και ακουετε ³⁴ ου γαρ δαυιδ ανεβη εισ τουσ ουρανοουσ λεγει δε αυτοσ ειπεν ο κυριοσ τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου ³⁵ εωσ αν θω τουσ εχθρουσ σου υποποδιον των ποδων σου ³⁶ ασφαλωσ ουν γινωσκετω πασ οικοσ ισραηλ οτι και κυριον και χριστον αυτον ο θεοσ εποιησεν τουτον τον ιησουν ον υμεις εσταυρωσατε ³⁷ ακουσαντες δε κατενυγησαν τη καρδια ειπον τε προς τον πετρον και τουσ λοιπουσ αποστολουσ τι ποιησομεν ανδρες αδελφοι ³⁸ πετροσ δε εφη προς αυτοουσ μετανοησατε και βαπτισθητω εκαστοσ υμων επι τω ονοματι ιησου χριστου εισ αφεσιν αμαρτιων και ληψεσθε την δωρεαν του αγιου πνευματοσ ³⁹ υμιν γαρ εστιν η επαγγελια και τοις τεκνοισ υμων και πασιν τοις εισ μακραν οσουσ αν προσκαλεσηται κυριοσ ο θεοσ ημων ⁴⁰ ετεροισ τε λογοισ πλειοσιν διεμαρτυρετο και παρεκαλει λεγων σωθητε απο της γενεασ της σκολιασ ταυτησ ⁴¹ οι μεν ουν ασμενωσ αποδεξαμενοι τον λογον αυτου εβαπτισθησαν και προσετεθησαν τη ημερα εκεινη ψυχαι ωσει τρισχιλια ⁴² ησαν δε προσκαρτερουντες τη διδαχη των αποστολων και τη κοινωνια και τη κλασει του αρτου και ταις προσευχαισ ⁴³ εγενετο δε παση ψυχη φοβοσ πολλα τε τερατα και σημεια δια των αποστολων εγινετο ⁴⁴ παντες δε οι πιστευοντες ησαν επι το αυτο και ειχον απαντα κοινα ⁴⁵ και τα κτηματα και τασ υπαρξεισ επιπρασκον και διεμεριζον αυτα πασιν καθοτι αν τισ χρειαν ειχεν ⁴⁶ καθ ημεραν τε προσκαρτερουντες ομοθυμαδον εν τω ιερω κλωντες τε κατ οικον αρτον μετελαμβανον τροφησ εν αγαλλιασει και αφελοτητι καρδιασ ⁴⁷ αινουντες τον θεον και εχοντες χαριν προσ ολον τον λαον ο δε κυριοσ προσετιθει τουσ σωζομενουσ καθ ημεραν τη εκκλησια

3

¹ επί το αυτό δε πέτρος και ιωάννης ανεβαίνουν εἰς τὸ ἱερόν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἑνάτην ² και τὶς ἀνὴρ χῶλος ἐκ κοιλίας μητροῦ αὐτοῦ ὑπαρχῶν ἐβαστάζετο ὄν ἐπιθῶν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην ὠραϊαν τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερόν ³ ὁ δὲ ἰδὼν πέτρον και ἰωάννην μέλλοντας εἰσεῖναι εἰς τὸ ἱερόν ἠρώτα ἐλεημοσύνην ⁴ ἀτενίσας δὲ πέτρος εἰς αὐτὸν συν τῷ ἰωάννῃ εἶπεν βλέψον εἰς ἡμᾶς ⁵ ὁ δὲ ἐπέιχεν αὐτοῖς προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν ⁶ εἶπεν δὲ πέτρος ἀργυρίον και χρυσιόν οὐχ ὑπαρχει μοι ὁ δὲ ἔχω τούτο σοὶ δίδωμι ἐν τῷ ὀνόματι ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ ναζωραίου ἐγείραι και περιπατεῖ ⁷ και πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιάς χειρὸς ἠγείρεν παραχρημα δὲ ἐστερεώθησαν αὐτοῦ αἱ βάσεις και τὰ σφυρὰ ⁸ και ἐξάλλομενος ἐστή και περιεπατεῖ και εἰσηλθὼν συν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερόν περιπατῶν και ἀλλομενος και αἰῶν τὸν θεόν ⁹ και εἶδεν αὐτὸν πᾶς ὁ λαὸς περιπατοῦντα και αἰνούντα τὸν θεόν ¹⁰ ἐπεγίνωσκον τε αὐτὸν ὅτι οὗτος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην καθημένος ἐπὶ τῇ ὠραϊᾷ πύλῃ τοῦ ἱεροῦ και ἐπλησθήσαν θαμβοὺς και ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ ¹¹ κρατοῦντος δὲ τοῦ ἰαθέντος χῶλου τὸν πέτρον και ἰωάννην συνεδράμεν πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλουμένην σολομώντος ἐκθαμβοὶ ¹² ἰδὼν δὲ πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν ἀνδρες ἰσραηλίται τι θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ ἢ ἡμῖν τι ἀτενίζετε ὡς ἰδία δύναμις ἢ εὐσεβεία πεποιηκόσιν τοῦ περιπατεῖν αὐτὸν ¹³ ὁ θεὸς ἀβραάμ και ἰσαάκ και ἰακώβ ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἐδοξάσεν τὸν παῖδα αὐτοῦ ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς μὲν παρέδωκατε και ἠρνήσασθε αὐτὸν κατὰ πρόσωπον πιλᾶτου κρίναντος ἐκείνου ἀπολῦειν ¹⁴ ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον και δίκαιον ἠρνήσασθε και ἠτήσασθε ἀνδρᾶ φονεᾶ χάρισθῆναι ὑμῖν ¹⁵ τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνετε ὃν ὁ θεὸς ἠγείρεν ἐκ νεκρῶν οὐ ἡμεῖς μαρτυροῦσμεν ¹⁶ και ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τούτον ὃν θεωρεῖτε και οἰδατε ἐστερεώσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ και ἡ πίστις ἢ δι' αὐτοῦ ἐδωκεν αὐτῷ τὴν ὀλοκληρίαν ταύτην ἀπεναντι πάντων ὑμῶν ¹⁷ και νῦν ἀδελφοὶ οἶδα ὅτι κατὰ ἀγνοίαν ἐπραξάτε ὡσπερ και οἱ ἀρχόντες ὑμῶν ¹⁸ ὁ δὲ θεὸς ἀπροκατήγγειλεν διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ παθεῖν τὸν χριστὸν ἐπλήρωσεν οὕτως ¹⁹ μετάνοησατε οὖν και ἐπιστρέψατε εἰς τὸ ἐξάλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἀμαρτίας ὡσὺς ἀν

ἐλθῶσιν καιροὶ ἀναψυξέωσ ἀπο προσώπου τοῦ κυρίου ²⁰ και ἀποστείλῃ τὸν προκεχειρισμένον ὑμῖν χριστὸν ἰησοῦν ²¹ ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δεξασθῆναι ἀχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ θεὸς διὰ στόματος πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ προφητῶν ἀπ' αἰῶνος ²² μωσῆς μὲν γὰρ πρὸς τοὺς πατέρας εἶπεν ὅτι προφητὴν ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμὲ αὐτοῦ ἀκουσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἀν' ἐλάλησεν πρὸς ὑμᾶς ²³ ἐστὶ δὲ πᾶσα ψυχὴ ἢ τίς ἐάν μὴ ἀκουσῇ τοῦ προφητοῦ ἐκείνου ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ ²⁴ και πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπο σαμουὴλ και τῶν καθ' ἑξῆς ὅσοι ἐλάλησαν και κατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας ²⁵ ὑμεῖς ἐστε υἱοὶ τῶν προφητῶν και τῆς διαθήκης ἢ διεθέτο ὁ θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν λέγων πρὸς ἀβραάμ και ἐν τῷ σπερματί σου ἐνευλογηθήσονται πᾶσαι αἱ πατρίαι τῆς γῆς ²⁶ ὑμῖν πρῶτον ὁ θεὸς ἀνάστησας τὸν παῖδα αὐτοῦ ἰησοῦν ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογούντα ὑμᾶς ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἕκαστον ἀπο τῶν πονηριῶν ὑμῶν

4

¹ λαλούντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαόν ἐπεστήσαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς και ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ και οἱ σαδδουκαῖοι ² διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαόν και καταγγέλλειν ἐν τῷ ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν ³ και ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας και ἐθέντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὐρίον ἢν γὰρ ἐσπερα ἤδη ⁴ πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον ἐπίστευσαν και ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὡσεὶ χιλιάδες πεντε ⁵ ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὐρίον συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς ἀρχόντας και πρεσβυτέρους και γραμματεῖς εἰς ἱερουσαλήμ ⁶ και ἀνναν τὸν ἀρχιερεᾶ και καιάφαν και ἰωάννην και ἀλεξάνδρον και ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ ⁷ και στήσαντες αὐτοὺς ἐν μέσῳ ἐπυνθάνοντο ἐν ποίᾳ δύναμει ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τούτο ὑμεῖς ⁸ τότε πέτρος πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ἀρχόντες τοῦ λαοῦ και πρεσβύτεροι τοῦ ἰσραὴλ ⁹ εἰ ἡμεῖς σημερον ἀνακρίνομεθα ἐπὶ εὐεργεσία ἀνθρώπου ἀσθένους ἐν τίνι **5101 I-DSN** οὗτος σέσωσται ¹⁰ γνῶστον ἐστὼ πᾶσιν ὑμῖν και παντὶ τῷ λαῷ ἰσραὴλ ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ ναζωραίου ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε ὃν ὁ θεὸς ἠγείρεν ἐκ νεκρῶν ἐν τούτῳ οὗτος παρεστήκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγίης ¹¹ οὗτος ἐστὶν ὁ λίθος ὁ ἐξουθενήθεισ ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδομούντων ὁ γενομένος εἰς κεφαλὴν γωνίας ¹² και οὐκ ἐστὶν

εν άλλω ουδενι η σωτηρια ουτε γαρ ονομα εστιν ετερον το δεδομενον εν ανθρωποις εν ω δει σωθηναι ημας ¹³ θεωρουντες δε την του πετρου παρρησιαν και ιωαννου και καταλαβομενοι οτι ανθρωποι αγραμματοι εισιν και ιδιωται εθαυμαζον επεγινωσκον τε αυτους οτι συν τω ιησου ησαν ¹⁴ τον δε ανθρωπον βλεποντες συν αυτοις εστωτα τον τεθεραπευμενον ουδεν ειχον αντειπειν ¹⁵ κελυσαντες δε αυτους εξω του συνεδριου απελθειν συνεβαλλον προς αλληλους ¹⁶ λεγοντες τι ποιησομεν τοις ανθρωποις τουτοις οτι μεν γαρ γνωστον σημειον γεγονεν δι αυτων πασιν τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ φανερον και ου δυναμεθα αρνησασθαι ¹⁷ αλλ ινα μη επι πλειον διανεμηθη εις τον λαον απειλη απειλησομεθα αυτοις μηκετι λαλειν επι τω ονοματι τουτω μηδενι ανθρωπων ¹⁸ και καλεσαντες αυτους παρηγγειλαν αυτοις το καθολου μη φθεγγεσθαι μηδε διδασκειν επι τω ονοματι του ιησου ¹⁹ ο δε πετρος και ιωαννης αποκριθεντες προς αυτους ειπον ει δικαιον εστιν ενωπιον του θεου υμων ακουειν μαλλον η του θεου κρινατε ²⁰ ου δυναμεθα γαρ ημεις α ειδομεν και ηκουσαμεν μη λαλειν ²¹ οι δε προσαπειλησαμενοι απελυσαν αυτους μηδεν ευρισκοντες το πως κολασονται αυτους δια τον λαον οτι παντες εδοξαζον τον θεον επι τω γεγονοτι ²² ετων γαρ ην πλειονων τεσσαρακοντα ο ανθρωπος εφ ον εγεγονει το σημειον τουτο της ιασεως ²³ απολυθεντες δε ηλθον προς τους ιδιους και απηγγειλαν οσα προς αυτους οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι ειπον ²⁴ οι δε ακουσαντες ομοθυμαδον ηραν φωνην προς τον θεον και ειπον δεσποτα συ ο θεος ο ποιησας τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις ²⁵ ο δια στοματος δαυιδ παιδος σου ειπων ινα τι εφρυαζαν εθνη και λαοι εμελετησαν κενα ²⁶ παρεστησαν οι βασιλεις της γης και οι αρχοντες συνηχθησαν επι το αυτο κατα του κυριου και κατα του χριστου αυτου ²⁷ συνηχθησαν γαρ επ αληθειας επι τον αγιον παιδα σου ιησουν ον εχρισας ηρωδης τε και ποντιος πιλατος συν εθνεσιν και λαοις ισραηλ ²⁸ ποιησαι οσα η χειρ σου και η βουλη σου προωρισεν γενεσθαι ²⁹ και τα νυν κυριε επιδε επι τας απειλας αυτων και δος τοις δουλοις σου μετα παρρησιας πασης λαλειν τον λογον σου ³⁰ εν τω την χειρα σου εκτεινειν σε εις ιασιν και σημεια και τερατα γινεσθαι δια του ονοματος του αγιου παιδος σου ιησου ³¹ και δεηθεντων αυτων εσαλευθη ο τοπος εν ω ησαν συνηγμενοι και επλησθησαν απαντες

πνευματος αγιου και ελαλουν τον λογον του θεου μετα παρρησιας ³² του δε πληθους των πιστευσαντων ην η καρδια και η ψυχη μια και ουδε εις τι των υπαρχοντων αυτων ελεγεν ιδιον ειναι αλλ ην αυτοις απαντα κοινα ³³ και μεγαλη δυναμει απεδιδουν το μαρτυριον οι αποστολοι της αναστασεως του κυριου ιησου χαρις τε μεγαλη ην επι παντας αυτους ³⁴ ουδε γαρ ενδεησ τις υπηρχεν εν αυτοις οσοι γαρ κτητορες χωριων η οικιων υπηρχον πωλουντες εφερον τας τιμας των πιπρασκομενων ³⁵ και ετιθουν παρα τους ποδας των αποστολων διεδιδото δε εκαστω καθοτι αν τις χρειαν ειχεν ³⁶ ιωσησ δε ο επικληθεις βαρναβας απο των αποστολων ο εστιν μεθερμηνευομενον υιος παρακλησεως λευιτης κυπριος τω γενει ³⁷ υπαρχοντος αυτω αγρου πωλησας ηνεγκεν το χρημα και εθηκεν παρα τους ποδας των αποστολων

5

¹ ανηρ δε τις ανανιας ονοματι συν σαπφειρη τη γυναικι αυτου επωλησεν κτημα ² και ενοσφισατο απο της τιμησ συνειδυιας και της γυναικος αυτου και ενεγκας μεροσ τι παρα τους ποδας των αποστολων εθηκεν ³ ειπεν δε πετρος ανανια δια τι επληρωσεν ο σατανας την καρδιαν σου ψευσασθαι σε το πνευμα το αγιον και νοσφισασθαι σε απο της τιμησ του χωριου ⁴ ουχι μενον σοι εμενεν και πραθεν εν τη ση εξουσια υπηρχεν τι οτι εθου εν τη καρδια σου το πραγμα τουτο ουκ εψευσω ανθρωποις αλλα τω θεω ⁵ ακουων δε ο ανανιας τους λογους τουτους πεσων εξειψυξεν και εγενετο φοβος μεγας επι παντας τους ακουοντας ταυτα ⁶ ανασταντες δε οι νεωτεροι συνεστειλαν αυτον και εξενεγκαντες εθαψαν ⁷ εγενετο δε ωσ ωρων τριων διαστημα και η γυνη αυτου μη ειδυια το γεγονος εισηλθεν ⁸ απεκριθη δε αυτη ο πετρος ειπε μοι ει τοσουτου το χωριον απεδοσθε η δε ειπεν ναι τοσουτου ⁹ ο δε πετρος ειπεν προς αυτην τι οτι συνεφωνηθη υμιν πειρασαι το πνευμα κυριου ιδου οι ποδες των θαψαντων τον ανδρα σου επι τη θυρα και εξοισουσιν σε ¹⁰ επεσεν δε παραχρημα παρα τους ποδας αυτου και εξειψυξεν εισελθοντες δε οι νεανισκοι ευρον αυτην νεκραν και εξενεγκαντες εθαψαν προς τον ανδρα αυτησ ¹¹ και εγενετο φοβος μεγας εφ ολην την εκκλησιαν και επι παντας τους ακουοντας ταυτα ¹² δια δε των χειρων των αποστολων εγινετο σημεια και τερατα εν τω λαω πολλα και ησαν ομοθυμαδον απαντες εν τη στοα

σολομωντος ¹³ των δε λοιπων ουδεις ετολμα κολλασθαι αυτοις αλλ εμεγαλυνεν αυτους ο λαος ¹⁴ μαλλον δε προσετιθεντο πιστευοντες τω κυριω πληθη ανδρων τε και γυναικων ¹⁵ ωστε κατα τας πλατειας εκφερειν τους ασθενεις και τιθεναι επι κλινων και κραββατων ινα ερχομενου πετρου καν η σκια επισκιαση τινι αυτων ¹⁶ συνηρχετο δε και το πληθος των περιξ πολεων εισ ιερουσαλημ φεροντες ασθενεις και οχλουμενους υπο πνευματων ακαθαρτων οιτινες εθεραπευοντο απαντες ¹⁷ αναστας δε ο αρχιερευς και παντες οι συν αυτω η ουσα αιρεσις των σαδδουκαιων επλησθησαν ζηλου ¹⁸ και επεβαλον τας χειρας αυτων επι τους αποστολους και εθεντο αυτους εν τηρησει δημοσια ¹⁹ αγγελος δε κυριου δια της νυκτος ηνοιξεν τας θυρας της φυλακης εξαγαγων τε αυτους ειπεν ²⁰ πορευεσθε και σταθεντες λαλειτε εν τω ιερω τω λαω παντα τα ρηματα της ζωης ταυτης ²¹ ακουσαντες δε εισηλθον υπο τον ορθρον εισ το ιερον και εδιδασκον παραγενομενος δε ο αρχιερευς και οι συν αυτω συνεκαλεσαν το συνεδριον και πασαν την γερουσιαν των υιων ισραηλ και απεστειλαν εισ το δεσμωτηριον αχθηναι αυτους ²² οι δε υπηρεται παραγενομενοι ουχ ευρον αυτους εν τη φυλακη αναστρεψαντες δε απηγγειλαν ²³ λεγοντες οτι το μεν δεσμωτηριον ευρομεν κεκλεισμενον εν παση ασφαλεια και τους φυλακας εστωτας προ των θυρων ανοιξαντες δε εσω ουδενα ευρομεν ²⁴ ωσ δε ηκουσαν τους λογους τουτους ο τε ιερευς και ο στρατηγος του ιερου και οι αρχιερεις διηπορουν περι αυτων τι αν γενοιτο τουτο ²⁵ παραγενομενος δε τις απηγγειλεν αυτοις οτι ιδου οι ανδρες ους εθεσθε εν τη φυλακη εισιν εν τω ιερω εστωτες και διδασκοντες τον λαον ²⁶ τοτε απελθων ο στρατηγος συν τοις υπηρεταις ηγαγεν αυτους ου μετα βιας εφοβουντο γαρ τον λαον ινα μη λιθασθωσιν ²⁷ αγαγοντες δε αυτους εστησαν εν τω συνεδριω και επηρωτησεν αυτους ο αρχιερευς ²⁸ λεγων ου παραγγελια παρηγγειλαμεν υμιν μη διδασκειν επι τω ονοματι τουτω και ιδου πεπληρωκατε την ιερουσαλημ της διδαχης υμων και βουλευσθε επαγαγειν εφ ημας το αιμα του ανθρωπου τουτου ²⁹ αποκριθεισ δε πετρος και οι αποστολοι ειπον πειθαρχειν δει θεω μαλλον η ανθρωποις ³⁰ ο θεος των πατερων ημων ηγειρεν ιησουν ον υμεις διεχειρισασθε κρεμασαντες επι ξυλου ³¹ τουτον ο θεος αρχηγον και σωτηρα υψωσεν τη δεξια αυτου δουναι μετανοιαν τω ισραηλ και αφεσιν

αμαρτιων ³² και ημεις εσμεν αυτου μαρτυρες των ρηματων τουτων και το πνευμα δε το αγιον ο εδωκεν ο θεος τοις πειθαρχουσιν αυτω ³³ οι δε ακουοντες διεπριοντο και εβουλευοντο ανελιν αυτους ³⁴ αναστας δε τις εν τω συνεδριω φαρισαιος ονοματι γαμαλιηλ νομοδιδασκαλος τιμιος παντι τω λαω εκελευσεν εξω βραχυ τι τους αποστολους ποιησαι ³⁵ ειπεν τε προς αυτους ανδρες ισραηλιται προσεχετε εαυτοις επι τοις ανθρωποις τουτοις τι μελλετε πρασσειν ³⁶ προ γαρ τουτων των ημερων ανεστη θευδασ λεγων ειναι τινα εαυτον ω προσεκληθη αριθμος ανδρων ωσει τετρακοσιων ος ανηρεθη και παντες οσοι επειθοντο αυτω διελυθησαν και εγενοντο εισ ουδεν ³⁷ μετα τουτον ανεστη ιουδας ο γαλιλαιος εν ταις ημεραις της απογραφης και απεστησεν λαον ικανον οπισω αυτου κακεινος απωλετο και παντες οσοι επειθοντο αυτω διεσκορπισθησαν ³⁸ και τα νυν λεγω υμιν αποστητε απο των ανθρωπων τουτων και εασατε αυτους οτι εαν η εξ ανθρωπων η βουλη η το εργον τουτο καταλυθησεται ³⁹ ει δε εκ θεου εστιν ου δυνασθε καταλυσαι αυτο μηποτε και θεομαχοι ευρεθητε ⁴⁰ επεισθησαν δε αυτω και προσκαλεσαμενοι τους αποστολους δειραντες παρηγγειλαν μη λαλειν επι τω ονοματι του ιησου και απελυσαν αυτους ⁴¹ οι μεν ουν επορευοντο χαιροντες απο προσωπου του συνεδριου οτι υπερ του ονοματος του ιησου κατηξιωθησαν ατιμασθηναι ⁴² πασαν τε ημεραν εν τω ιερω και κατ οικον ουκ επαυοντο διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι ιησουν τον χριστον

6

¹ εν δε ταις ημεραις ταυταις πληθυνοντων των μαθητων εγενετο γογγυσμος των ελληνιστων προς τους εβραιους οτι παρεθεωρουντο εν τη διακονια τη καθημερινη αι χηραι αυτων ² προσκαλεσαμενοι δε οι δωδεκα το πληθος των μαθητων ειπον ουκ αρεστον εστιν ημας καταλειψαντας τον λογον του θεου διακονειν τραπεζαις ³ επισκεψασθε ουν αδελφοι ανδρας εξ υμων μαρτυρουμενους επτα πληρεις πνευματος αγιου και σοφιας ους καταστησωμεν επι της χρειας ταυτης ⁴ ημεις δε τη προσευχη και τη διακονια του λογου προσκαρτερησομεν ⁵ και ηρσεν ο λογος ενωπιον παντος του πληθους και εξελεξαντο στεφανον ανδρα πληρης πιστεως και πνευματος αγιου και φιλιππον και προχορον και νικανορα και τιμωνα και παρμεναν και νικολαον προσηλυτον αντιοχεια ⁶ ους εστησαν

ενωπιον των αποστολων και προσευξαμενοι επεθηκαν αυτοις τας χειρας ⁷ και ο λογος του θεου ηυξανεν και επληθυνετο ο αριθμος των μαθητων εν ιερουσαλημ σφοδρα πολυσ τε οχλος των ιερων υπηκουον τη πιστει ⁸ στεφανος δε πληρης πιστεωσ και δυναμεωσ εποιει τερατα και σημεια μεγαλα εν τω λαω ⁹ ανεστησαν δε τινεσ των εκ της συναγωγης της λεγομενης λιβερτινων και κυρηναιων και αλεξανδρεων και των απο κικικιασ και ασιασ συζητουντεσ τω στεφανω ¹⁰ και ουκ ισχυον αντιστηναι τη σοφια και τω πνευματι ω ελαλει ¹¹ τοτε υπεβαλον ανδρασ λεγοντασ οτι ακηκοαμεν αυτου λαλουντοσ ρηματα βλασφημα εισ μωσην και τον θεον ¹² συνεκινησαν τε τον λαον και τουσ πρεσβυτερουσ και τουσ γραμματεισ και επισταντεσ συνηρπασαν αυτον και ηγαγον εισ το συνεδριον ¹³ εστησαν τε μαρτυρασ ψευδεισ λεγοντασ ο ανθρωποσ ουτοσ ου πανεται ρηματα βλασφημα λαλων κατα του τοπου του αγιου και του νομου ¹⁴ ακηκοαμεν γαρ αυτου λεγοντοσ οτι ιησουσ ο ναζωραιοσ ουτοσ καταλυσει τον τοπον τουτον και αλλαξει τα εθη α παρεδωκεν ημιν μωσησ ¹⁵ και ατενισαντεσ εισ αυτον απαντεσ οι καθεζομενοι εν τω συνεδριω ειδον το προσωπον αυτου ωσει προσωπον αγγελου

7

¹ ειπεν δε ο αρχιερευσ ει αρα ταυτα ουτωσ χειρ ² ο δε εφη ανδρεσ αδελφοι και πατερεσ ακουσατε ο θεοσ της δοξης ωφθη τω πατρι ημων αβρααμ οντι εν τη μεσοποταμια πριν η κατοικησαι αυτον εν χαρραν ³ και ειπεν προσ αυτον εξελθε εκ της γης σου και εκ της συγγενειας σου και δευρο εισ γην ην αν σοι δειξω ⁴ τοτε εξελθων εκ γης χαλδαιων κατωκησεν εν χαρραν κακειθεν μετα το αποθανειν τον πατερα αυτου μετωκισεν αυτον εισ την γην ταυτην εισ ην υμεισ νυν κατοικειτε ⁵ και ουκ εδωκεν αυτω κληρονομια εν αυτη ουδε βημα ποδοσ και επηγγειλατο δουναι αυτω εισ κατασχεσιν αυτην και τω σπερματι αυτου μετ αυτον ουκ οντοσ αυτω τεκνου ⁶ ελαλησεν δε ουτωσ ο θεοσ οτι εσται το σπερμα αυτου παροικον εν γη αλλοτρια και δουλωσουσιν αυτο και κακωσουσιν ετη τετρακοσια ⁷ και το εθνοσ ω εαν δουλευσωσιν κρινω εγω ειπεν ο θεοσ και μετα ταυτα εξελευσονται και λατρευσουσιν μοι εν τω τοπω τουτω ⁸ και εδωκεν αυτω διαθηκην περιτομησ και ουτωσ εγεννησεν τον ισαακ και περιετεμεν αυτον τη ημερα τη ογδοη και ο ισαακ τον ιακωβ και ο ιακωβ τουσ δωδεκα

πατριαρχασ ⁹ και οι πατριαρχαι ζηλωσαντεσ τον ιωσηφ απεδοντο εισ αιγυπτον και ην ο θεοσ μετ αυτου ¹⁰ και εξειλετο αυτον εκ πασων των θλιψεων αυτου και εδωκεν αυτω χαριν και σοφιαν εναντιον φαραω βασιλεωσ αιγυπτου και κατεστησεν αυτον ηγουμενον επ αιγυπτον και ολον τον οικον αυτου ¹¹ ηλθεν δε λιμοσ εφ ολην την γην αιγυπτου και χανααν και θλιψισ μεγαλη και ουχ ευρισκον χορτασματα οι πατερεσ ημων ¹² ακουσασ δε ιακωβ οντα σιτα εν αιγυπτω εξαπεστειλεν τουσ πατερασ ημων πρωτον ¹³ και εν τω δευτερω ανεγνωρισθη ιωσηφ τοισ αδελφοισ αυτου και φανερον εγενετο τω φαραω το γενοσ του ιωσηφ ¹⁴ αποστειλασ δε ιωσηφ μετεκαλεσατο τον πατερα αυτου ιακωβ και πασαν την συγγενεια εν ψυχαισ εβδομηκοντα πεντε ¹⁵ κατεβη δε ιακωβ εισ αιγυπτον και ετελευτησεν αυτοσ και οι πατερεσ ημων ¹⁶ και μετετεθησαν εισ συχεμ και ετεθησαν εν τω μνηματι ο ωνησατο αβρααμ τιμησ αργυριου παρα των υιων εμπορ του συχεμ ¹⁷ καθωσ δε ηγγιζεν ο χρονοσ της επαγγελιασ ησ ωμοσεν ο θεοσ τω αβρααμ ηυξησεν ο λαοσ και επληθυνθη εν αιγυπτω ¹⁸ αχρι ου ανεστη βασιλευσ ετεροσ οσ ουκ ηδει τον ιωσηφ ¹⁹ ουτοσ κατασοφισαμενοσ το γενοσ ημων εκακωσεν τουσ πατερασ ημων του ποιειν εκθετα τα βρεφη αυτων εισ το μη ζωογονεισθαι ²⁰ εν ω καιρω εγεννηθη μωσησ και ην ασειοσ τω θεω οσ ανετραφη μηνασ τρεισ εν τω οικω του πατροσ ²¹ εκτεθεντα δε αυτον ανειλετο η θυγατηρ φαραω και ανεθρεψατο αυτον εαυτη εισ υιον ²² και επαιδευθη μωσησ παση σοφια αιγυπτιων ην δε δυνατοσ εν λογοισ και εργοισ ²³ ωσ δε επληρουτο αυτω τεσσαρακονταετησ χρονοσ ανεβη επι την καρδιαν αυτου επισκεψασθαι τουσ αδελφουσ αυτου τουσ υιουσ ισραηλ ²⁴ και ιδων τινα αδικουμενον ημυνατο και εποιησεν εκδικησιν τω καταπονουμενω παταξασ τον αιγυπτιον ²⁵ ενομιζεν δε συνιεναι τουσ αδελφουσ αυτου οτι ο θεοσ δια χειροσ αυτου διδωσιν αυτοισ σωτηριαν οι δε ου συνηκαν ²⁶ τη τε επιουση ημερα ωφθη αυτοισ μαχομενοισ και συνηλασεν αυτοουσ εισ ειρηνην ειπων ανδρεσ αδελφοι εστε υμεισ ινα τι αδικειτε αλληλουσ ²⁷ ο δε αδικων τον πλησιον απωσατο αυτον ειπων τισ σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην εφ ημασ ²⁸ μη ανελιν με συ θελεισ ον τροπον ανειλεσ χθεσ τον αιγυπτιον ²⁹ εφυγεν δε μωσησ εν τω λογω τουτω και εγενετο παροικοσ εν γη μαδιαμ ου εγεννησεν υιουσ δυο ³⁰ και πληρωθεντων

ετων τεσσαρακοντα ωφθη αυτω εν τη ερημω του ορουσ σινα αγγελος κυριου εν φλογι πυροσ βατου ³¹ ο δε μωσησ ιδων εθαυμαζεν το οραμα προσερχομενου δε αυτου κατανοησαι εγενετο φωνη κυριου προς αυτον ³² εγω ο θεος των πατερων σου ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ εντρομος δε γενομενος μωσησ ουκ ετολμα κατανοησαι ³³ ειπεν δε αυτω ο κυριος λυσον το υποδημα των ποδων σου ο γαρ τοπος εν ω εστηκασ γη αγια εστιν ³⁴ ιδων ειδον την κακωσιν του λαου μου του εν αιγυπτω και του στεναγμου αυτων ηκουσα και κατεβην εξελεσθαι αυτους και νυν δευρο αποστελω σε εις αιγυπτον ³⁵ τουτον τον μωσην ον ηρνησαντο ειποντες τις σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην τουτον ο θεος αρχοντα και λυτρωτην απεστειλεν εν χειρι αγγελου του οφθεντος αυτω εν τη βατω ³⁶ ουτος εξηγαγεν αυτους ποιησας τερατα και σημεια εν γη αιγυπτω και εν ερυθρα θαλασση και εν τη ερημω ετη τεσσαρακοντα ³⁷ ουτος εστιν ο μωσησ ο ειπων τοις υιοις ισραηλ προφητην υμιν αναστησει κυριος ο θεος ημων εκ των αδελφων υμων ωσ εμε ³⁸ ουτος εστιν ο γενομενος εν τη εκκλησια εν τη ερημω μετα του αγγελου του λαλουντος αυτω εν τω ορει σινα και των πατερων ημων οσ εδεξατο λογον ζωντα δουναι ημιν ³⁹ ω ουκ ηθελησαν υπηκοοι γενεσθαι οι πατερες ημων αλλ απωσαντο και εστραφησαν τη καρδια αυτων εις αιγυπτον ⁴⁰ ειποντες τω ααρων ποιησον ημιν θεουσ οι προπορευονται ημων ο γαρ μωσησ ουτος οσ εξηγαγεν ημασ εκ γης αιγυπτου ουκ οίδαμεν τι γεγονεν αυτω ⁴¹ και εμοσχοποιησαν εν ταισ ημεραισ εκειναισ και ανηγαγον θυσιαν τω ειδωλω και ευφραινοντο εν τοις εργοις των χειρων αυτων ⁴² εστρεψεν δε ο θεος και παρεδωκεν αυτους λατρευειν τη στρατια του ουρανου καθωσ γεγραπται εν βιβλω των προφητων μη σφαγια και θυσιασ προσηνεγκατε μοι ετη τεσσαρακοντα εν τη ερημω οικος ισραηλ ⁴³ και ανελαβετε την σκηνην του μολοχ και το αστρον του θεου υμων ρεμφαν τουσ τυπουσ ουσ εποιησατε προσκυνειν αυτοις και μετοικιω υμασ επεκεινα βαβυλωνοσ ⁴⁴ η σκηνη του μαρτυριου ην τοις πατρασιν ημων εν τη ερημω καθωσ διεταξατο ο λαλων τω μωση ποιησαι αυτην κατα τον τυπον ον εωρακει ⁴⁵ ην και εισηγαγον διαδεξαμενοι οι πατερες ημων μετα ιησου εν τη κατασχεσει των εθνων ων εξωσεν ο θεος απο προσωπου των πατερων ημων εωσ των ημερων δαυιδ ⁴⁶ οσ ευρεν χαριν ενωπιον του θεου και ητησατο ευρειν σκηνωμα τω θεω ιακωβ

⁴⁷ σολομων δε ωκοδομησεν αυτω οικον ⁴⁸ αλλ ουχ ο υψιστος εν χειροποιητοις ναοις κατοικει καθωσ ο προφητησ λεγει ⁴⁹ ο ουρανοσ μοι θρονοσ η δε γη υποποδιον των ποδων μου ποιον οικον οικοδομησατε μοι λεγει κυριος η τις τοποσ της καταπαυσεωσ μου ⁵⁰ ουχι η χειρ μου εποιησεν ταυτα παντα ⁵¹ σκληροτραχηλοι και απεριτμητοι τη καρδια και τοισ ωσιν υμεισ αι τω πνευματι τω αγιω αντιπιπτετε ωσ οι πατερες υμων και υμεισ ⁵² τινα των προφητων ουκ εδιωξαν οι πατερες υμων και απεκτειναν τουσ προκαταγγειλαντασ περι της ελευσεωσ του δικαιου ου νυν υμεισ προδοται και φονεισ γεγενησθε ⁵³ οιτινεσ ελαβετε τον νομον εις διαταγασ αγγελων και ουκ εφυλαξατε ⁵⁴ ακουοντεσ δε ταυτα διεπριοντο ταισ καρδιαισ αυτων και εβρυχον τουσ οδοντασ επ αυτον ⁵⁵ υπαρχων δε πληρησ πνευματοσ αγιου ατενισασ εις τον ουρανον ειδεν δοξαν θεου και ιησουν εστωτα εκ δεξιων του θεου ⁵⁶ και ειπεν ιδου θεωρω τουσ ουρανοουσ ανεωγμενουσ και τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων εστωτα του θεου ⁵⁷ κραζαντεσ δε φωνη μεγαλη συνεσchon τα ωτα αυτων και ωρμησαν ομοθυμαδον επ αυτον ⁵⁸ και εκβαλοντεσ εξω της πολεωσ ελιθοβολουν και οι μαρτυρεσ απεθεντο τα ιματια παρα τουσ ποδασ νεανιου καλουμενου σαυλου ⁵⁹ και ελιθοβολουν τον στεφανον επικαλουμενον και λεγοντα κυριε ιησου δεξαι το πνευμα μου ⁶⁰ θεισ δε τα γονατα εκραξεν φωνη μεγαλη κυριε μη στησησ αυτοισ την αμαρτιαν ταυτην και τουτο ειπων εκοιμηθη

8

¹ σαυλοσ δε ην συνευδοκων τη ανααιρεσει αυτου εγενετο δε εν εκεινη τη ημερα διωγμοσ μεγασ επι την εκκλησιαν την εν ιεροσολυμοισ παντεσ δε διεσπαρησαν κατα τασ χωρασ της ιουδαιασ και σαμαρειασ πλην των αποστολων ² συνεκομισαν δε τον στεφανον ανδρεσ ευλαβεισ και εποιησαντο κοπετον μεγαν επ αυτω ³ σαυλοσ δε ελυμαινετο την εκκλησιαν κατα τουσ οικουσ εισπορευομενοσ συρων τε ανδρασ και γυναιकाσ παρεδιδου εις φυλακην ⁴ οι μεν ουν διασπαρεντεσ διηλθον ευαγγελιζομενοι τον λογον ⁵ φιλιπποσ δε κατελθων εις πολιν της σαμαρειασ εκηρυσσεν αυτοισ τον χριστον ⁶ προσειchon τε οι οχλοι τοισ λεγομενοισ υπο του φιλιππου ομοθυμαδον εν τω ακουειν αυτουσ και βλεπειν τα σημεια α ποιει ⁷ πολλων γαρ των εχοντων πνευματα ακαθαρτα βωωντα φωνη μεγαλη εξηρχετο πολλοι δε παραλελυμενοι και χωλοι εθεραπευθησαν

8 και εγενετο χαρα μεγαλη εν τη πολει εκεινη
 9 ανηρ δε τισ ονοματι σιμων προουπηρχεν εν
 τη πολει μαγευων και εξιστων το εθνος της
 σαμαρειας λεγων ειναι τινα εαυτον μεγαν 10 ω
 προσειχον απο μικρου εως μεγαλου λεγοντες
 ουτος εστιν η δυναμις του θεου η μεγαλη
 11 προσειχον δε αυτω δια το ικανω χρονω
 ταις μαγειαις εξεστακεναι αυτους 12 οτε δε
 επιστευσαν τω φιλιππω ευαγγελιζομενω τα περι
 της βασιλειας του θεου και του ονοματος ιησου
 χριστου εβαπτιζοντο ανδρες τε και γυναικες 13 ο
 δε σιμων και αυτος επιστευσεν και βαπτισθεις ην
 προσκαρτερων τω φιλιππω θεωρων τε δυναμεις
 και σημεια γινομενα εξιστατο 14 ακουσαντες
 δε οι εν ιεροσολυμοις αποστολοι οτι δεδεκται
 η σαμαρεια τον λογον του θεου απεστειλαν
 προς αυτους τον πετρον και ιωαννην 15 οιτινες
 καταβαντες προσηυξαντο περι αυτων οπως
 λαβωσιν πνευμα αγιον 16 ουπω γαρ ην επ ουδενι
 αυτων επιπετωκος μονον δε βεβαπτισμενοι
 υπηρχον εις το ονομα του χριστου ιησου 17 τοτε
 επετιθουν τας χειρας επ αυτους και ελαμβανον
 πνευμα αγιον 18 θεασαμενος δε ο σιμων οτι
 δια της επιθεσεως των χειρων των αποστολων
 διδοται το πνευμα το αγιον προσηνεγκεν αυτοις
 χρηματα 19 λεγων δοτε καμοι την εξουσιαν
 ταυτην ινα ω εαν επιθω τας χειρας λαμβανη
 πνευμα αγιον 20 πετρος δε ειπεν προς αυτον το
 αργυριον σου συν σοι ειη εις απωλειαν οτι την
 δωρεαν του θεου ενομισας δια χρηματων κτασθαι
 21 ουκ εστιν σοι μερις ουδε κληρος εν τω λογω
 τουτω η γαρ καρδια σου ουκ εστιν ευθεια ενωπιον
 του θεου 22 μετανοησον ουν απο της κακιας σου
 ταυτης και δεηθητι του θεου ει αρα αφεθησεται
 σοι η επινοια της καρδιας σου 23 εις γαρ χολην
 πικριας και συνδεσμον αδικιας ορω σε οντα
 24 αποκριθεις δε ο σιμων ειπεν δεηθητε υμεις
 υπερ εμου προς τον κυριον οπως μηδεν επελθη επ
 εμε ων ειρηκατε 25 οι μεν ουν διαμαρτυραμενοι
 και λαλησαντες τον λογον του κυριου
 υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ πολλας τε κωμας
 των σαμαρειτων ευηγγελισαντο 26 αγγελος δε
 κυριου ελαλησεν προς φιλιππον λεγων αναστηθι
 και πορευου κατα μεσημβριαν επι την οδον
 την καταβαινουσαν απο ιερουσαλημ εις γαζαν
 αυτη εστιν ερημος 27 και αναστας επορευθη και
 ιδου ανηρ αιθιοψ ευνουχος δυναστης κανδακης
 της βασιλισσης αιθιοπων ος ην επι πασης της
 γαζης αυτης ος εληλυθει προσκυνησων εις
 ιερουσαλημ 28 ην τε υποστρεφων και καθημενος

επι του αρματος αυτου και ανεγινωσκεν τον
 προφητην ησαιαν 29 ειπεν δε το πνευμα τω
 φιλιππω προσελθε και κολληθητι τω αρματι
 τουτω 30 προσδραμων δε ο φιλιππος ηκουσεν
 αυτου αναγινωσκοντος τον προφητην ησαιαν
 και ειπεν αρα γε γινωσκεις α αναγινωσκεις
 31 ο δε ειπεν πως γαρ αν δυναιμην εαν μη
 τισ οδηγηση με παρεκαλεσεν τε τον φιλιππον
 αναβαντα καθισαι συν αυτω 32 η δε περιοχη της
 γραφης ην ανεγινωσκεν ην αυτη ως προβατον
 επι σφαγην ηχθη και ως αμνος εναντιον του
 κειροντος αυτον αφωνος ουτως ουκ ανοιγει
 το στομα αυτου 33 εν τη ταπεινωσει αυτου η
 κρισις αυτου ηρθη την δε γενεαν αυτου τισ
 διηγησεται οτι αιρεται απο της γης η ζωη αυτου
 34 αποκριθεις δε ο ευνουχος τω φιλιππω ειπεν
 δεομαι σου περι τινος ο προφητης λεγει τουτο
 περι εαυτου η περι ετερου τινος 35 ανοιξας δε ο
 φιλιππος το στομα αυτου και αρξαμενος απο της
 γραφης ταυτης ευηγγελισατο αυτω τον ιησουν
 36 ως δε επορευοντο κατα την οδον ηλθον επι τι
 υδωρ και φησιν ο ευνουχος ιδου υδωρ τι κωλυει
 με βαπτισθηναι 37 38 και εκελευσεν στηναι το
 αρμα και κατεβησαν αμφοτεροι εις το υδωρ
 ο τε φιλιππος και ο ευνουχος και εβαπτισεν
 αυτον 39 οτε δε ανεβησαν εκ του υδατος πνευμα
 κυριου ηρπασεν τον φιλιππον και ουκ ειδεν
 αυτον ουκετι ο ευνουχος επορευετο γαρ την οδον
 αυτου χαιρων 40 φιλιππος δε ευρεθη εις αζωτον
 και διερχομενος ευηγγελιζετο τας πολεις πασας
 εως του ελθειν αυτον εις καισαρειαν

9

1 ο δε σαυλος ετι εμπνεων απειλησ και φονου
 εις τους μαθητας του κυριου προσελθων τω
 αρχιερει 2 ητησατο παρ αυτου επιστολας εις
 δαμασκον προς τας συναγωγας οπως εαν τινας
 ευρη της οδου οντας ανδρας τε και γυναικας
 δεδεμενους αγαγη εις ιερουσαλημ 3 εν δε τω
 πορευεσθαι εγενετο αυτον εγγιζειν τη δαμασκω
 και εξαιφνης περιηστραψεν αυτον φως απο του
 ουρανου 4 και πεσων επι την γην ηκουσεν φωνην
 λεγουσαν αυτω σαουλ σαουλ τι με διωκεις
 5 ειπεν δε τισ ει κυριε ο δε κυριος ειπεν εγω
 ειμι ιησους ον συ διωκεις 6 αλλα αναστηθι και
 εισελθε εις την πολιν και λαληθησεται σοι τι σε
 δει ποιειν 7 οι δε ανδρες οι συνοδευοντες αυτω
 ειστηκεισαν ενεοι ακουοντες μεν της φωνης
 μηδεν δε θεωρουντες 8 ηγερθη δε ο σαυλος
 απο της γης ανεωγμενων τε των οφθαλμων
 αυτου ουδενα εβλεπεν χειραγωγουντες δε αυτον

εισηγαγον εις δαμασκον ⁹ και ην ημερασ τρεισ μη βλεπων και ουκ εφαγεν ουδε επιεν ¹⁰ ην δε τισ μαθητησ εν δαμασκω ονοματι ανανιασ και ειπεν προσ αυτον ο κυριοσ εν οραματι ανανια ο δε ειπεν ιδου εγω κυριε ¹¹ ο δε κυριοσ προσ αυτον αναστασ πορευθητι επι την ρυμην την καλουμενην ευθειαν και ζητησον εν οικια ιουδα σαυλον ονοματι ταρσεα ιδου γαρ προσευχεται ¹² και ειδεν εν οραματι ανδρα ονοματι ανανιαν εισελθοντα και επιθεντα αυτω χειρα οπωσ αναβλεψη ¹³ απεκριθη δε ανανιασ κυριε ακηκοα απο πολλων περι του ανδρουσ τουτου οσα κακα εποιησεν τοισ αγιοισ σου εν ιερουσαλημ ¹⁴ και ωδε εχει εξουσιαν παρα των αρχιερεων δησαι παντασ τουσ επικαλουμενουσ το ονομα σου ¹⁵ ειπεν δε προσ αυτον ο κυριοσ πορευου οτι σκευοσ εκλογησ μοι εστιν ουτοσ του βαστασαι το ονομα μου ενωπιον εθνων και βασιλεων υιων τε ισραηλ ¹⁶ εγω γαρ υποδειξω αυτω οσα δει αυτον υπερ του ονοματοσ μου παθειν ¹⁷ απηλθεν δε ανανιασ και εισηλθεν εις την οικιαν και επιθεισ επ αυτον τασ χειρασ ειπεν σαουλ αδελφε ο κυριοσ απεσταλκεν με ο οφθεισ σοι εν τη οδω η ηρχου οπωσ αναβλεψησ και πλησθησ πνευματοσ αγιου ¹⁸ και ευθεωσ απεπεσον απο των οφθαλμων αυτου ωσει λεπιδεσ ανεβλεψεν τε και αναστασ εβαπτισθη ¹⁹ και λαβων τροφην ενισχυσεν εγενετο δε ο σαυλοσ μετα των εν δαμασκω μαθητων ημερασ τινασ ²⁰ και ευθεωσ εν ταισ συναγωγαισ εκηρυσσεν τον χριστον οτι ουτοσ εστιν ο υιοσ του θεου ²¹ εξισταντο δε παντεσ οι ακουοντεσ και ελεγον ουχ ουτοσ εστιν ο πορθησασ εν ιερουσαλημ τουσ επικαλουμενουσ το ονομα τουτου και ωδε εις τουτο εληλυθεν ινα δεδεμενουσ αυτουσ αγαγη επι τουσ αρχιερεισ ²² σαυλοσ δε μαλλον ενεδυναμουτο και συνεχυνεν τουσ ιουδαιουσ τουσ κατοικουντασ εν δαμασκω συμβιβαζων οτι ουτοσ εστιν ο χριστοσ ²³ ωσ δε επληρουντο ημεραι ικαναι συνεβουλευσαντο οι ιουδαιοι ανελαιν αυτον ²⁴ εγνωσθη δε τω σαυλω η επιβουλη αυτων παρετηρουν τε τασ πυλασ ημερασ τε και νυκτοσ οπωσ αυτον ανελωσιν ²⁵ λαβοντεσ δε αυτον οι μαθηται νυκτοσ καθηκαν δια του τειχουσ χαλασαντεσ εν σπυριδι ²⁶ παραγενομενοσ δε ο σαυλοσ εν ιερουσαλημ επειρατο κολλασθαι τοισ μαθηταισ και παντεσ εφοβουντο αυτον μη πιστευοντεσ οτι εστιν μαθητησ ²⁷ βαρναβασ δε επιλαβομενοσ αυτον ηγαγεν προσ τουσ αποστολουσ και διηγησατο αυτοισ πωσ εν τη οδω

ειδεν τον κυριον και οτι ελαλησεν αυτω και πωσ εν δαμασκω επαρρησιασατο εν τω ονοματι του ιησου ²⁸ και ην μετ αυτων εισπορευομενοσ εις ιερουσαλημ και παρρησιαζομενοσ εν τω ονοματι του κυριου ιησου ²⁹ ελαλει τε και συνεζητει προσ τουσ ελληνιστασ οι δε επεχειρουν αυτον ανελαιν ³⁰ επιγονντεσ δε οι αδελφοι κατηγαγον αυτον εις καισαρειαν και εξαπεστειλαν αυτον εις ταρσον ³¹ αι μεν ουν εκκλησιαι καθ ολησ τησ ιουδαιασ και γαλιλαιασ και σαμαρειασ ειχον ειρηνην οικοδομουμεναι και πορευομεναι τω φοβω του κυριου και τη παρακλησει του αγιου πνευματοσ επληθυνοντο ³² εγενετο δε πετρον διερχομενον δια παντων κατελθειν και προσ τουσ αγιουσ τουσ κατοικουντασ λυδδαν ³³ ευρεν δε εκει ανθρωπον τινα αινεαν ονοματι εξ ετων οκτω κατακειμενον επι κραββατω οσ ην παραλελυμενοσ ³⁴ και ειπεν αυτω ο πετροσ αινεα ιαται σε ιηουσοσ ο χριστοσ αναστηθι και στρωσον σεαυτω και ευθεωσ ανεστη ³⁵ και ειδον αυτον παντεσ οι κατοικουντεσ λυδδαν και τον ασσαρωνα οιτινεσ επεστρεψαν επι τον κυριον ³⁶ εν ιοπηη δε τισ ην μαθητρια ονοματι ταβηθα η διερμηνευομενη λεγεται δορκασ αυτη ην πληρησ αγαθων εργαων και ελεημοσυνων ων εποιει ³⁷ εγενετο δε εν ταισ ημεραισ εκειναισ ασθηνησασαν αυτην αποθανειν λουσαντεσ δε αυτην εθηκαν εν υπερωω ³⁸ εγγυσ δε ουσησ λυδδησ τη ιοπηη οι μαθηται ακουσαντεσ οτι πετροσ εστιν εν αυτη απεστειλαν προσ αυτον παρακαλουντεσ μη οκνησαι διελθειν εωσ αυτων ³⁹ αναστασ δε πετροσ συνηλθεν αυτοισ ον παραγενομενον ανηγαγον εις το υπερωων και παρεστησαν αυτω πασαι αι χηραι κλαιουσαι και επιδεικνυμεναι χιτωνασ και ιματια οσα εποιει μετ αυτων ουσα η δορκασ ⁴⁰ εκβαλων δε εξω παντασ ο πετροσ θεισ τα γονατα προσηυξατο και επιστρεψασ προσ το σωμα ειπεν ταβηθα αναστηθι η δε ηνοιξεν τουσ οφθαλμουσ αυτησ και ιδουσα τον πετρον ανεκαθισεν ⁴¹ δουσ δε αυτη χειρα ανεστησεν αυτην φωνησασ δε τουσ αγιουσ και τασ χηρασ παρεστησεν αυτην ζωσαν ⁴² γνωστον δε εγενετο καθ ολησ τησ ιοπηησ και πολλοι επιστευσαν επι τον κυριον ⁴³ εγενετο δε ημερασ ικανασ μειναι αυτον εν ιοπηη παρα τινη σιμωνι βυρσει

10

¹ ανηρ δε τισ ην εν καισαρεια ονοματι κορνηλιοσ εκατονταρχησ εκ σπειρησ τησ καλουμενησ ιταλικησ ² ευσεβησ και φοβουμενοσ τον θεον συν παντι τω οικω αυτου ποιων τε

ελεημοσυνας πολλας τω λαω και δεομενος του θεου δια παντος ³ ειδεν εν οραματι φανερωσ ωσει ωραν ενατην της ημερας αγγελον του θεου εισελθοντα προς αυτον και ειποντα αυτω κορνηλιε ⁴ ο δε ατενισας αυτω και εμφοβος γενομενος ειπεν τι εστιν κυριε ειπεν δε αυτω αι προσευχαι σου και αι ελεημοσυναι σου ανεβησαν εις μνημοσυνον ενωπιον του θεου ⁵ και νυν πεμψον εις ιοππην ανδρα και μεταπεμψαι σιμωνα τον επικαλουμενον πετρον ⁶ ουτος ξενιζεται παρα τινι σιμωνι βυρσει ω εστιν οικια παρα θαλασσαν ⁷ ωσ δε απηλθεν ο αγγελος ο λαλων τω κορνηλιω φωνησας δυο των οικετων αυτου και στρατιωτην ευσεβη των προσκαρτερουντων αυτω ⁸ και εξηγησαμενος αυτοις απαντα απεστειλεν αυτους εις την ιοππην ⁹ τη δε επαυριον οδοιπορουντων εκεινων και τη πολει εγγιζοντων ανεβη πετρος επι το δωμα προσευξασθαι περι ωραν εκτην ¹⁰ εγενετο δε προσπεινος και ηθελεν γευσασθαι παρασκευαζοντων δε εκεινων επεπεσεν επ αυτον εκστασις ¹¹ και θεωρει τον ουρανον ανεωγμενον και καταβαινον επ αυτον σκευος τι ωσ οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαισ δεδεμενον και καθιεμενον επι της γησ ¹² εν ω υπηρχεν παντα τα τετραποδα της γησ και τα θηρια και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου ¹³ και εγενετο φωνη προς αυτον αναστας πετρε θυσον και φαγε ¹⁴ ο δε πετρος ειπεν μηδαμωσ κυριε οτι ουδεποτε εφαγον παν κοινον η ακαθαρτον ¹⁵ και φωνη παλιν εκ δευτερου προς αυτον α ο θεος εκαθαρισεν συ μη κοινου ¹⁶ τουτο δε εγενετο επι τρισ και παλιν ανεληφθη το σκευος εις τον ουρανον ¹⁷ ωσ δε εν εαυτω διηπορει ο πετρος τι αν ειη το οραμα ο ειδεν και ιδου οι ανδρες οι απεσταλμενοι απο του κορνηλιου διερωτησαντες την οικιαν σιμωνος επεστησαν επι τον πυλωνα ¹⁸ και φωνησαντες επυνθανοντο ει σιμων ο επικαλουμενος πετρος ενθαδε ξενιζεται ¹⁹ του δε πετρου διενθυμουμενου περι του οραματος ειπεν αυτω το πνευμα ιδου ανδρες ζητουςιν σε ²⁰ αλλα αναστας καταβηθι και πορευου συν αυτοις μηδεν διακρινομενος διοτι εγω απεσταλκα αυτους ²¹ καταβας δε πετρος προς τους ανδρασ ειπεν ιδου εγω ειμι ον ζητειτε τισ η αιτια δι ην παρεστε ²² οι δε ειπον κορνηλιος εκατονταρχης ανηρ δικαιοσ και φοβουμενος τον θεον μαρτυρουμενος τε υπο ολου του εθνουσ των ιουδαιων εχρηματισθη υπο αγγελου αγιου μεταπεμψασθαι σε εις τον

οικον αυτου και ακουσαι ρηματα παρα σου ²³ εισκαλεσαμενος ουν αυτους εξενισεν τη δε επαυριον ο πετρος εξηλθεν συν αυτοις και τινεσ των αδελφων των απο ιοππησ συνηλθον αυτω ²⁴ και τη επαυριον εισηλθον εις την καισαρειαν ο δε κορνηλιος ην προσδοκων αυτους συγκαλεσαμενος τους συγγενεισ αυτου και τους αναγκαιουσ φιλουσ ²⁵ ωσ δε εγενετο του εισελθειν τον πετρον συναντησας αυτω ο κορνηλιος πεσων επι τουσ ποδασ προσεκυνησεν ²⁶ ο δε πετροσ αυτον ηγειρεν λεγων αναστηθι καγω αυτοσ ανθρωποσ ειμι ²⁷ και συνομιλων αυτω εισηλθεν και ευρισκει συνεληλυθοτασ πολλουσ ²⁸ εφη τε προς αυτους υμεισ επιστασθε ωσ αθεμιτον εστιν ανδρι ιουδαιω κολλασθαι η προσερχεσθαι αλλοφυλω και εμοι ο θεοσ εδειξεν μηδενα κοινον η ακαθαρτον λεγειν ανθρωπον ²⁹ διο και αναντιρρητωσ ηλθον μεταπεμφθεισ πυνθανομαι ουν τινι λογω μετεπεμψασθε με ³⁰ και ο κορνηλιος εφη απο τεταρτησ ημερασ μεχρι ταυτησ της ωρασ ημην νηστευων και την ενατην ωραν προσευχομενοσ εν τω οικω μου και ιδου ανηρ εστη ενωπιον μου εν εσθητι λαμπρα ³¹ και φησιν κορνηλιε εισηκουσθη σου η προσευχη και αι ελεημοσυναι σου εμνησθησαν ενωπιον του θεου ³² πεμψον ουν εις ιοππην και μετακαλεσαι σιμωνα οσ επικαλειται πετροσ ουτοσ ξενιζεται εν οικια σιμωνοσ βυρσεωσ παρα θαλασσαν οσ παραγενομενοσ λαλησει σοι ³³ εξαυτησ ουν επεμψα προς σε συ τε καλωσ εποιησας παραγενομενοσ νυν ουν παντεσ ημεισ ενωπιον του θεου παρεσμεν ακουσαι παντα τα προστεταγμενα σοι υπο του θεου ³⁴ ανοιξασ δε πετροσ το στομα ειπεν επ αληθειασ καταλαμβανομαι οτι ουκ εστιν προσωποληπτησ ο θεοσ ³⁵ αλλ εν παντι εθνει ο φοβουμενοσ αυτον και εργαζομενοσ δικαιοσυνην δεκτοσ αυτω εστιν ³⁶ τον λογον ον απεστειλεν τοισ υιοισ ισραηλ ευαγγελιζομενοσ ειρηνην δια ιησου χριστου ουτοσ εστιν παντων κυριοσ ³⁷ υμεισ οιδατε το γενομενον ρημα καθ ολησ της ιουδαιασ αρξαμενον απο της γαλιλαιασ μετα το βαπτισμα ο εκηρυξεν ιωαννησ ³⁸ ιησουν τον απο ναζαρετ ωσ εχρισεν αυτον ο θεοσ πνευματι αγιω και δυναμει οσ διηλθεν ευεργετων και ιωμενοσ παντασ τουσ καταδυναστευομενοουσ υπο του διαβολου οτι ο θεοσ ην μετ αυτου ³⁹ και ημεισ εσμεν μαρτυρεσ παντων ων εποιησεν εν τε τη χωρα των ιουδαιων και εν ιερουσαλημ ον και ανειλον κρεμασαντεσ επι ξυλου ⁴⁰ τουτον ο θεοσ ηγειρεν τη τριτη ημερα και εδωκεν αυτον εμφανη

γενεσθαι ⁴¹ ου παντι τω λαω αλλα μαρτυσιν τοις προκεχειροτονημενοις υπο του θεου ημιν οιτινες συνεφαγομεν και συνεπιομεν αυτω μετα το αναστηναι αυτον εκ νεκρων ⁴² και παρηγγειλεν ημιν κηρυξαι τω λαω και διαμαρτυρασθαι οτι αυτος εστιν ο ωρισμενος υπο του θεου κριτης ζωντων και νεκρων ⁴³ τουτω παντες οι προφηται μαρτυρουσιν αφεσιν αμαρτιων λαβειν δια του ονοματος αυτου παντα τον πιστευοντα εις αυτον ⁴⁴ ετι λαλουντος του πετρου τα ρηματα ταυτα επεπεσεν το πνευμα το αγιον επι παντας τους ακουοντας τον λογον ⁴⁵ και εξεστησαν οι εκ περιτομης πιστοι οσοι συνηλθον τω πετρω οτι και επι τα εθνη η δωρεα του αγιου πνευματος εκκεχυται ⁴⁶ ηκουον γαρ αυτων λαλουντων γλωσσαις και μεγαλυνοντων τον θεον τοτε απεκριθη ο πετρος ⁴⁷ μητι το υδωρ κωλυσαι δυναται τισ του μη βαπτισθηναι τουτους οιτινες το πνευμα το αγιον ελαβον καθως και ημεις ⁴⁸ προσεταξεν τε αυτους βαπτισθηναι εν τω ονοματι του κυριου τοτε ηρωτησαν αυτον επιμειναι ημερας τινας

11

¹ ηκουσαν δε οι αποστολοι και οι αδελφοι οι οντες κατα την ιουδαιαν οτι και τα εθνη εδεξαντο τον λογον του θεου ² και οτε ανεβη πετρος εις ιεροσολυμα διεκρινοντο προς αυτον οι εκ περιτομης ³ λεγοντες οτι προς ανδρα ακροβυστιαν εχοντας εισηλθεσ και συνεφαγες αυτοις ⁴ αρξαμενος δε ο πετρος εξετιθετο αυτοις καθεξης λεγων ⁵ εγω ημην εν πολει ιοπη προσευχομενος και ειδον εν εκστασει οραμα καταβαινον σκευος τι ωσ οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαις καθιεμενην εκ του ουρανου και ηλθεν αχρι εμου ⁶ εις ην ατενισας κατενοουσα και ειδον τα τετραποδα της γης και τα θηρια και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου ⁷ ηκουσα δε φωνης λεγουσης μοι αναστας πετρε θυσον και φαγε ⁸ ειπον δε μηδαμως κυριε οτι παν κοινον η ακαθαρτον ουδεποτε εισηλθεν εις το στομα μου ⁹ απεκριθη δε μοι φωνη εκ δευτερου εκ του ουρανου α ο θεος εκαθαρισεν συ μη κοινου ¹⁰ τουτο δε εγενετο επι τρισ και παλιν ανεσπασθη απαντα εις τον ουρανον ¹¹ και ιδου εξαυτης τρεις ανδρες επεστησαν επι την οικιαν εν η ημην απεσταλμενοι απο καισαρειας προς με ¹² ειπεν δε μοι το πνευμα συνελθειν αυτοις μηδεν διακρινομενον ηλθον δε συν εμοι και οι εξ αδελφοι ουτοι και εισηλθομεν εις τον οικον του ανδρος ¹³ απηγγειλεν τε ημιν πως ειδεν

τον αγγελον εν τω οικω αυτου σταθεντα και ειποντα αυτω αποστειλον εις ιοπην ανδρας και μεταπεμψαι σιμωνα τον επικαλουμενον πετρον ¹⁴ ος λαλησει ρηματα προς σε εν οισ σωθησιν συ και πας ο οικος σου ¹⁵ εν δε τω αρξασθαι με λαλειν επεπεσεν το πνευμα το αγιον επ αυτους ωσπερ και εφ ημας εν αρχη ¹⁶ εμνησθην δε του ρηματος κυριου ωσ ελεγεν ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε βαπτισθησεσθε εν πνευματι αγιω ¹⁷ ει ουν την ισην δωρεαν εδωκεν αυτοις ο θεος ωσ και ημιν πιστευσασιν επι τον κυριον ιησουν χριστον εγω δε τισ ημην δυνατος κωλυσαι τον θεον ¹⁸ ακουσαντες δε ταυτα ησυχασαν και εδοξαζον τον θεον λεγοντες αρα γε και τοις εθνεσιν ο θεος την μετανοιαν εδωκεν εις ζωην ¹⁹ οι μεν ουν διασπαρεντες απο της θλιψεως της γενομενης επι στεφανω διηλθον εως φοινικης και κυπρου και αντιοχειας μηδενι λαλουντες τον λογον ει μη μονον ιουδαιοις ²⁰ ησαν δε τινες εξ αυτων ανδρες κυπριοι και κυρηναιοι οιτινες εισελθοντες εις αντιοχειαν ελαλουν προς τους ελληνιστας ευαγγελιζομενοι τον κυριον ιησουν ²¹ και ην χειρ κυριου μετ αυτων πολυς τε αριθμος πιστευσας επεστρεψεν επι τον κυριον ²² ηκουσθη δε ο λογος εις τα ωτα της εκκλησιας της εν ιεροσολυμοις περι αυτων και εξαπεστειλαν βαρναβαν διελθειν εως αντιοχειας ²³ ος παραγενομενος και ιδων την χαριν του θεου εχαρη και παρεκαλει παντας τη προθεσει της καρδιας προσμενειν τω κυριω ²⁴ οτι ην ανηρ αγαθος και πληρης πνευματος αγιου και πιστεως και προσετεθη οχλος ικανος τω κυριω ²⁵ εξηλθεν δε εις ταρσον ο βαρναβας αναζητησαι σαυλον ²⁶ και ευρων ηγαγεν αυτον εις αντιοχειαν εγενετο δε αυτους ενιαυτον ολον συναχθηναι τη εκκλησια και διδαξαι οχλον ικανον χρηματισαι τε πρωτον εν αντιοχεια τους μαθητας χριστιανους ²⁷ εν ταυταις δε ταις ημεραις κατηλθον απο ιεροσολυμων προφηται εις αντιοχειαν ²⁸ αναστας δε εις εξ αυτων ονοματι αγαβος εσημανεν δια του πνευματος λιμον μεγαν μελλειν εσεσθαι εφ ολην την οικουμενην οστις και εγενετο επι κλαυδιου καισαρος ²⁹ των δε μαθητων καθως ευπορειτο τισ ωρισαν εκαστος αυτων εις διακονιαν πεμψαι τοις κατοικουσιν εν τη ιουδαια αδελφοις ³⁰ ο και εποιησαν αποστειλαντες προς τους πρεσβυτερουσ δια χειροσ βαρναβα και σαυλου

12

¹ κατ εκεινον δε τον καιρον επεβαλεν ηρωδης

ο βασιλευσ τασ χειρασ κακωσαι τινασ των απο της εκκλησιασ ² ανειλεν δε ιακωβον τον αδελφον ιωαννου μαχαιρα ³ και ιδων οτι αρεστον εστιν τοισ ιουδαιοισ προσεθετο συλλαβειν και πετρον ησαν δε αι ημεραι των αζυμων ⁴ ον και πιασασ εθετο εισ φυλακιην παραδουσ τεσσαρσιν τετραδιοισ στρατιωτων φυλασσειν αυτον βουλομενοσ μετα το πασχα αναγαγειν αυτον τω λαω ⁵ ο μεν ουν πετροσ ετηρειτο εν τη φυλακη προσευχη δε ην εκτενης γινομενη υπο της εκκλησιασ προσ τον θεον υπερ αυτου ⁶ οτε δε εμελλεν αυτον προαγειν ο ηρωδησ τη νυκτι εκεινη ην ο πετροσ κοιμωμενοσ μεταξυ δυο στρατιωτων δεδεμενοσ αλυσεισ δυσιν φυλακεσ τε προ της θυρασ ετηρουν την φυλακιην ⁷ και ιδου αγγελοσ κυριου επεστη και φωσ ελαμψεν εν τω οικηματι παταξασ δε την πλευραν του πετρου ηγειρεν αυτον λεγων αναστα εν ταχει και εξεπεσον αυτου αι αλυσεισ εκ των χειρων ⁸ ειπεν τε ο αγγελοσ προσ αυτον περιζωσαι και υποδησαι τα σανδاليا σου εποιησεν δε ουτωσ και λεγει αυτω περιβαλου το ιματιον σου και ακολουθει μοι ⁹ και εξελθων ηκολουθει αυτω και ουκ ηδει οτι αληθεσ εστιν το γινομενον δια του αγγελου εδοκει δε οραμα βλεπειν ¹⁰ διελθοντεσ δε πρωτην φυλακιην και δευτεραν ηλθον επι την πυλην την σιδηραν την φερουσαν εισ την πολιν ητισ αυτοματη ηνοιχθη αυτοισ και εξελθοντεσ προηλθον ρυμην μιαν και ευθεωσ απεστη ο αγγελοσ απ αυτου ¹¹ και ο πετροσ γενομενοσ εν εαυτω ειπεν νυν οιδα αληθωσ οτι εξαπεστειλεν κυριοσ τον αγγελον αυτου και εξειλετο με εκ χειροσ ηρωδου και πασησ της προσδοκιασ του λαου των ιουδαιων ¹² συνιδων τε ηλθεν επι την οικιαν μαριασ της μητροσ ιωαννου του επικαλουμενου μαρκου ου ησαν ικανοι συνηθροισμενοι και προσευχομενοι ¹³ κρουσαντοσ δε του πετρου την θυραν του πυλωνοσ προσηλθεν παιδισκη υπακουσαι ονοματι ροδη ¹⁴ και επιγνουςα την φωνην του πετρου απο της χαρασ ουκ ηνοιξεν τον πυλωνα εισδραμουςα δε απηγγειλεν εσταναι τον πετρον προ του πυλωνοσ ¹⁵ οι δε προσ αυτην ειπον μαινη η δε δισχυριζετο ουτωσ εχειν οι δε ελεγον ο αγγελοσ αυτου εστιν ¹⁶ ο δε πετροσ επεμενε κρουων ανοιξαντεσ δε ειδον αυτον και εξεστησαν ¹⁷ κατασειασ δε αυτοισ τη χειρι σιγαν διηγησατο αυτοισ πως ο κυριοσ αυτον εξηγαγεν εκ της φυλακησ ειπεν δε απαγγειλατε ιακωβω και τοισ αδελφοισ ταυτα και εξελθων επορευθη εισ ετερον

τοπον ¹⁸ γενομενησ δε ημερασ ην ταραχοσ ουκ ολιγοσ εν τοισ στρατιωταισ τι αρα ο πετροσ εγενετο ¹⁹ ηρωδησ δε επιζητησασ αυτον και μη ευρων ανακρινασ τουσ φυλακασ εκελευσεν απαχθηναι και κατελθων απο της ιουδαιασ εισ την καισαρειαν διετριβεν ²⁰ ην δε ο ηρωδησ θυμομαχων τυριοισ και σιδωνιοισ ομοθυμαδον δε παρησαν προσ αυτον και πεισαντεσ βλαστον τον επι του κοιτωνοσ του βασιλεωσ ητουντο ειρηνην δια το τρεφεσθαι αυτων την χωραν απο της βασιλικησ ²¹ τακτη δε ημερα ο ηρωδησ ενδυσαμενοσ εσθητα βασιλικην και καθισασ επι του βηματοσ εδημηγορει προσ αυτοουσ ²² ο δε δημοσ επεφωνει φωνη θεου και ουκ ανθρωπου ²³ παραχημα δε επαταξεν αυτον αγγελοσ κυριου ανθων ουκ εδωκεν δοξαν τω θεω και γενομενοσ σκωληκοβρωτοσ εξεψυξεν ²⁴ ο δε λογοσ του θεου ηυξανεν και επληθυνετο ²⁵ βαρναβασ δε και σαυλοσ υπεστρεψαν εισ ιερουσαλημ πληρωσαντεσ την διακονιαν συμπαραλαβοντεσ και ιωαννην τον επικληθεντα μαρκον

13

¹ ησαν δε τινεσ εν αντιοχεια κατα την ουσαν εκκλησιαν προφηται και διδασκαλοι ο τε βαρναβασ και συμεων ο καλουμενοσ νιγερ και λουκιοσ ο κυρηναιοσ μαναην τε ηρωδου του τετραρχου συντροφοσ και σαυλοσ ² λειτουργοντων δε αυτων τω κυριω και νηστευοντων ειπεν το πνευμα το αγιον αφορισατε δη μοι τον βαρναβαν και τον σαυλον εισ το εργον ο προσκεκλημαι αυτοουσ ³ τοτε νηστευσαντεσ και προσευξαμενοι και επιθεντεσ τασ χειρασ αυτοισ απελυσαν ⁴ ουτοι μεν ουν εκπεμφθεντεσ υπο του πνευματοσ του αγιου κατηλθον εισ την σελευκειαν εκειθεν δε απεπλευσαν εισ την κυπρον ⁵ και γενομενοι εν σαλαμινι κατηγγελλον τον λογον του θεου εν ταισ συναγωγαισ των ιουδαιων ειχον δε και ιωαννην υπηρετην ⁶ διελθοντεσ δε την νησον αχρι παφου ευρον τινα μαγον ψευδοπροφητην ιουδαιον ω ονομα βαριησοσ ⁷ οσ ην συν τω ανθυπατω σεργιω παυλω ανδρι συνετω ουτοσ προσκαλεσαμενοσ βαρναβαν και σαυλον επεζητησεν ακουσαι τον λογον του θεου ⁸ ανθιστατο δε αυτοισ ελυμασ ο μαγοσ ουτωσ γαρ μεθερμηνευεται το ονομα αυτου ζητων διαστρεψαι τον ανθυπατον απο της πιστεωσ ⁹ σαυλοσ δε ο και παυλοσ πλησθεισ πνευματοσ αγιου και ατενισασ εισ αυτον ¹⁰ ειπεν ω πληρησ παντοσ δολου και πασησ ραδιουργιασ

υιε διαβολου εχθρε πασης δικαιοσυνης ου παυση
 διαστρεφων τας οδους κυριου τας ευθειας
 11 και νυν ιδου χειρ κυριου επι σε και εση
 τυφλος μη βλεπων τον ηλιον αχρι καιρου
 παραχρημα δε επεπεσεν επ αυτον αχλυσ και
 σκοτος και περιαγων εζητει χειραγωγου 12 τοτε
 ιδων ο ανθυπατος το γεγονος επιστευσεν
 εκπληροσσομενος επι τη διδαχη του κυριου
 13 αναχθεντες δε απο της παφου οι περι τον
 παυλον ηλθον εισ περγην της παμφυλιας
 ιωαννης δε αποχωρησας απ αυτων υπεστρεψεν
 εισ ιεροσολυμα 14 αυτοι δε διελθοντες απο
 της περγης παρεγενοντο εισ αντιοχειαν της
 πισιδιας και εισελθοντες εισ την συναγωγην
 τη ημερα των σαββατων εκαθισαν 15 μετα δε
 την αναγνωσιν του νομου και των προφητων
 απεστειλαν οι αρχισυναγωγοι προς αυτους
 λεγοντες ανδρες αδελφοι ει εστιν λογος εν υμιν
 παρακλησεως προς τον λαον λεγετε 16 αναστας
 δε παυλος και κατασεισας τη χειρι ειπεν ανδρες
 ισραηλιται και οι φοβουμενοι τον θεον ακουσατε
 17 ο θεος του λαου τουτου εξελεξατο τους
 πατερας ημων και τον λαον υψωσεν εν τη
 παροικια εν γη αιγυπτω και μετα βραχιονος
 υψηλου εξηγαγεν αυτους εξ αυτης 18 και ως
 τεσσαρακονταετη χρονον ετροποφορησεν αυτους
 εν τη ερημω 19 και καθελων εθνη επτα εν
 γη χανααν κατεκληρονομησεν αυτοις την γην
 αυτων 20 και μετα ταυτα ως ετεσιν τετρακοσιοις
 και πενητηκοντα εδωκεν κριτας εως σαμουηλ
 του προφητου 21 κακειθεν ητησαντο βασιλεα
 και εδωκεν αυτοις ο θεος τον σαουλ υιον κισ
 ανδρα εκ φυλης βενιαμιν ετη τεσσαρακοντα
 22 και μεταστησας αυτον ηγειρεν αυτοις τον
 δαυιδ εισ βασιλεα ω και ειπεν μαρτυρησας
 ευρον δαυιδ τον του ιεσσαι ανδρα κατα την
 καρδιαν μου ος ποιησει παντα τα θεληματα
 μου 23 τουτου ο θεος απο του σπερματος
 κατ επαγγελιαν ηγαγεν τω ισραηλ σωτηριαν
 24 προκηρυξαντος ιωαννου προ προσωπου της
 εισοδου αυτου βαπτισμα μετανοιας τω ισραηλ
 25 ως δε επληρου ο ιωαννης τον δρομον ελεγεν
 τινα με υπονοειτε ειναι ουκ ειμι εγω αλλ ιδου
 ερχεται μετ εμε ου ουκ ειμι αξιος το υποδημα
 των ποδων λυσαι 26 ανδρες αδελφοι υιοι γενου
 αβρααμ και οι εν υμιν φοβουμενοι τον θεον
 υμιν ο λογος της σωτηριας ταυτης απεσταλη
 27 οι γαρ κατοικουντες εν ιερουσαλημ και οι
 αρχοντες αυτων τουτον αγνοησαντες και τας
 φωνας των προφητων τας κατα παν σαββατον
 αναγινωσκομενας κριναντες επληρωσαν 28 και

μηδεμιαν αιτιαν θανατου ευροντες ητησαντο
 πιλατον αναιρεθηναι αυτον 29 ως δε ετελεσαν
 παντα τα περι αυτου γεγραμμενα καθελοντες
 απο του ξυλου εθηκαν εισ μνημειον 30 ο δε
 θεος ηγειρεν αυτον εκ νεκρων 31 ος ωφθη
 επι ημερας πλειους τοις συναναβασιν αυτω
 απο της γαλιλαιας εισ ιερουσαλημ οιτινες
 εισιν μαρτυρες αυτου προς τον λαον 32 και
 ημεις υμας ευαγγελιζομεθα την προς τους
 πατερας επαγγελιαν γενομενην οτι ταυτην ο
 θεος εκπληρωκεν τοις τεκνοις αυτων ημιν
 αναστησας ιησουν 33 ως και εν τω ψαλμω
 τω δευτερω γεγραπται υιος μου ει συ εγω
 σημερον γεγεννηκα σε 34 οτι δε ανεστησεν
 αυτον εκ νεκρων μηκετι μελλοντα υποστρεφειν
 εισ διαφθοραν ουτως ειρηκεν οτι δωσω υμιν
 τα οσια δαυιδ τα πιστα 35 διο και εν ετερω
 λεγει ου δωσεις τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν
 36 δαυιδ μεν γαρ ιδια γενεα υπηρετησας τη του
 θεου βουλη εκοιμηθη και προσετεθη προς τους
 πατερας αυτου και ειδεν διαφθοραν 37 ον δε ο
 θεος ηγειρεν ουκ ειδεν διαφθοραν 38 γνωστον
 ουν εστω υμιν ανδρες αδελφοι οτι δια τουτου
 υμιν αφεσις αμαρτιων καταγγελλεται 39 και απο
 παντων ων ουκ ηδυνηθητε εν τω νομω μωυσεως
 δικαιωθηναι εν τουτω πας ο πιστευων δικαιουται
 40 βλεπετε ουν μη επεληθη εφ υμας το ειρημενον
 εν τοις προφηταις 41 ιδετε οι καταφρονηται
 και θαυμασατε και αφανισθητε οτι εργον εγω
 εργαζομαι εν ταις ημεραις υμων ο ου μη
 πιστευσητε εαν τις εκδιηγηται υμιν 42 εξιοντων
 δε εκ της συναγωγης των ιουδαιων παρεκαλουν
 τα εθνη εισ το μεταξυ σαββατον λαληθηναι
 αυτοις τα ρηματα 43 λυθεισης δε της συναγωγης
 ηκολουθησαν πολλοι των ιουδαιων και των
 σεβομενων προσηλυτων τω παυλω και τω
 βαρναβα οιτινες προσλαλουντες επειθον αυτους
 επιμενειν τη χαριτι του θεου 44 τω τε ερχομενω
 σαββατω σχεδον πασα η πολις συνηχθη ακουσαι
 τον λογον του θεου 45 ιδοντες δε οι ιουδαιοι
 τους οχλους επλησθησαν ζηλου και αντελεγον
 τοις υπο του παυλου λεγομενοις αντιλεγοντες
 και βλασφημουντες 46 παρρησιασαμενοι δε ο
 παυλος και ο βαρναβας ειπον υμιν ην αναγκαιον
 πρωτον λαληθηναι τον λογον του θεου επειδη δε
 απωθεισθε αυτον και ουκ αξιους κρινετε εαυτους
 της αιωνιου ζωης ιδου στρεφομεθα εισ τα εθνη
 47 ουτως γαρ εντεταλται ημιν ο κυριος τεθεικα
 σε εισ φως εθνων του ειναι σε εισ σωτηριαν
 εως εσχατου της γης 48 ακουοντα δε τα εθνη

εχαιρεν και εδοξαζον τον λογον του κυριου και επιστευσαν οσοι ησαν τεταγμενοι εις ζωην αιωνιον ⁴⁹ διεφερετο δε ο λογος του κυριου δι ολησ της χωρας ⁵⁰ οι δε ιουδαιοι παρωτρυναν τας σεβομενας γυναικας και τας ευσημονας και τους πρωτους της πολεωσ και επηγειραν διωγμον επι τον παυλον και τον βαρναβαν και εξεβαλον αυτους απο των οριων αυτων ⁵¹ οι δε εκτιναξαμενοι τον κονιορτον των ποδων αυτων επ αυτους ηλθον εις ικονιον ⁵² οι δε μαθηται απληρουντο χαρασ και πνευματος αγιου

14

¹ εγενετο δε εν ικονιω κατα το αυτο εισελθειν αυτους εις την συναγωγην των ιουδαιων και λαλησαι ουτως ωστε πιστευσαι ιουδαιων τε και ελληνων πολυ πληθος ² οι δε απειθουντες ιουδαιοι επηγειραν και εκακωσαν τας ψυχας των εθνων κατα των αδελφων ³ ικανον μεν ουν χρονον διετριψαν παρρησιαζομενοι επι τω κυριω τω μαρτυρουντι τω λογω της χαριτος αυτου διδοντι σημεια και τερατα γινεσθαι δια των χειρων αυτων ⁴ εσχισθη δε το πληθος της πολεωσ και οι μεν ησαν συν τοις ιουδαιοις οι δε συν τοις αποστολοις ⁵ ως δε εγενετο ορμη των εθνων τε και ιουδαιων συν τοις αρχουσιν αυτων υβρισαι και λιθοβολησαι αυτους ⁶ συνιδοντες κατεφυγον εις τας πολεις της λυκαονιασ λυστραν και δερβην και την περιχωρον ⁷ κακει ησαν ευαγγελιζομενοι ⁸ και τισ ανηρ εν λυστροις αδυνατος τοις ποσιν εκαθητο χωλος εκ κοιλιασ μητροσ αυτου υπαρχων οσ ουδεποτε περιπεπατηκει ⁹ ουτος ηκουσεν του παυλου λαλουντος οσ ατενισασ αυτω και ιδων οτι πιστιν εχει του σωθηναι ¹⁰ ειπεν μεγαλη τη φωνη αναστηθι επι τους ποδας σου ορθωσ και ηλλετο και περιεπατει ¹¹ οι δε οχλοι ιδοντες ο εποιησεν ο παυλος επηραν την φωνην αυτων λυκαονιστι λεγοντες οι θεοι ομοιωθεντες ανθρωποισ κατεβησαν προσ ημασ ¹² εκαλουν τε τον μεν βαρναβαν δια τον δε παυλον ερμην επειδη αυτοσ ην ο ηγουμενοσ του λογου ¹³ ο δε ιερευσ του διουσ του οντοσ προ της πολεωσ αυτων ταυρους και στεμματα επι τους πυλωνασ ενεγκασ συν τοις οχλοις ηθελεν θυειν ¹⁴ ακουσαντες δε οι αποστολοι βαρναβασ και παυλοσ διαρρηξαντες τα ιματια αυτων εισεπηδησαν εις τον οχλον κραζοντες ¹⁵ και λεγοντες ανδρεσ τι ταυτα ποιειτε και ημεισ ομοιοπαθεισ εσμεν υμιν ανθρωποι ευαγγελιζομενοι υμασ απο τουτων των ματαιων επιστρεφειν επι τον θεον τον

ζωντα οσ εποιησεν τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις ¹⁶ οσ εν ταισ παρωχημεναισ γενεαισ ειασεν παντα τα εθνη πορευεσθαι ταισ οδοις αυτων ¹⁷ καιτοιγε ουκ αμαρτυρον εαυτον αφηκεν αγαθοποιων ουρανοθεν υμιν υετουσ διδουσ και καιρουσ καρποφορουσ εμπιπλων τροφησ και ευφροσυνησ τας καρδιασ ημων ¹⁸ και ταυτα λεγοντες μολισ κατεπαυσαν τους οχλουσ του μη θυειν αυτοις ¹⁹ επηλθον δε απο αντιοχειασ και ικονιου ιουδαιοι και πεισαντες τους οχλουσ και λιθασαντες τον παυλον εσυρον εξω της πολεωσ νομισαντες αυτον τεθνανα ²⁰ κυκλωσαντων δε αυτον των μαθητων αναστασ εισηλθεν εις την πολιν και τη επαυριον εξηλθεν συν τω βαρναβα εις δερβην ²¹ ευαγγελισαμενοι τε την πολιν εκεινην και μαθητευσαντες ικανουσ υπεστρεψαν εις την λυστραν και ικονιον και αντιοχειαν ²² επιστηριζοντες τας ψυχασ των μαθητων παρακαλουντες εμμενειν τη πιστει και οτι δια πολλων θλιψεων δει ημασ εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου ²³ χειροτονησαντες δε αυτοις πρεσβυτερουσ κατ εκκλησιαν προσευξαμενοι μετα νηστειων παρεθεντο αυτους τω κυριω εις ον πεπιστευκεισαν ²⁴ και διελθοντες την πισιδιαν ηλθον εις παμφυλιαν ²⁵ και λαλησαντες εν περγη τον λογον κατεβησαν εις ατταλειαν ²⁶ κακειθεν απεπλευσαν εις αντιοχειαν οθεν ησαν παραδεδομενοι τη χαριτι του θεου εις το εργον ο επληρωσαν ²⁷ παραγενομενοι δε και συναγαγοντες την εκκλησιαν ανηγγειλαν οσα εποιησεν ο θεοσ μετ αυτων και οτι ηνοιξεν τοις εθνεσιν θυραν πιστεωσ ²⁸ διετριβον δε εκει χρονον ουκ ολιγον συν τοις μαθηταισ

15

¹ και τινεσ κατελθοντες απο της ιουδαιασ εδιδασκον τους αδελφουσ οτι εαν μη περιτεμνησθε τω εθει μωυσεωσ ου δυνασθε σωθηναι ² γενομενησ ουν στασεωσ και ζητησεωσ ουκ ολιγησ τω παυλω και τω βαρναβα προσ αυτουσ εταξαν αναβαινειν παυλον και βαρναβαν και τινασ αλλουσ εξ αυτων προσ τουσ αποστολουσ και πρεσβυτερουσ εις ιερουσαλημ περι του ζητηματοσ τουτου ³ οι μεν ουν προπεμφθεντες υπο της εκκλησιασ διηρχοντο την φοινικην και σαμαρειαν εκδιηγουμενοι την επιστροphen των εθνων και εποιουν χαραν μεγαλην πασιν τοις αδελφοις ⁴ παραγενομενοι δε εις ιερουσαλημ απεδεχθησαν υπο της εκκλησιασ και των αποστολων και των πρεσβυτερων

ανηγγειλαν τε οσα ο θεος εποιησεν μετ αυτων
 5 εξανεστησαν δε τινες των απο της αιρεσεωσ
 των φαρισαιων πεπιστευκοτες λεγοντες οτι δει
 περιτεμνειν αυτους παραγγελλειν τε τηρειν τον
 νομον μωυσεωσ 6 συνηχθησαν δε οι αποστολοι
 και οι πρεσβυτεροι ιδειν περι του λογου τουτου
 7 πολλησ δε συζητησεωσ γενομενησ αναστασ
 πετροσ ειπεν προς αυτους ανδρες αδελφοι υμεισ
 επιστασθε οτι αφ ημερων αρχαιων ο θεος εν
 ημιν εξελεξατο δια του στοματοσ μου ακουσαι
 τα εθνη τον λογον του ευαγγελιου και πιστευσαι
 8 και ο καρδιογνωσθησ θεοσ εμαρτυρησεν αυτοισ
 δουσ αυτοισ το πνευμα το αγιον καθωσ και
 ημιν 9 και ουδεν διεκρινεν μεταξυ ημων τε και
 αυτων τη πιστει καθαρισασ τασ καρδιασ αυτων
 10 νυν ουν τι πειραζετε τον θεον επιθειναι ζυγον
 επι τον τραχηλον των μαθητων ον ουτε οι
 πατερεσ ημων ουτε ημεισ ισχυσαμεν βαστασαι
 11 αλλα δια της χαριτοσ του κυριου ιησου
 πιστευομεν σωθηναι καθ ον τροπον κακεινοι
 12 εσιγησεν δε παν το πληθοσ και ηκουον
 βαρναβα και παυλου εξηγουμενων οσα εποιησεν
 ο θεοσ σημεια και τερατα εν τοισ εθνεσιν δι
 αυτων 13 μετα δε το σιγησαι αυτους απεκριθη
 ιακωβοσ λεγων ανδρες αδελφοι ακουσατε μου
 14 συμεων εξηγησατο καθωσ πρωτον ο θεοσ
 επεσκεψατο λαβειν εξ εθνων λαον επι τω ονοματι
 αυτου 15 και τουτω συμφωνουσιν οι λογοι
 των προφητων καθωσ γεγραπται 16 μετα ταυτα
 αναστρεψω και ανοικοδομησω την σκηνην δαυιδ
 την πεπτωκυιαν και τα κατεσκαμμενα αυτησ
 ανοικοδομησω και ανορθωσω αυτην 17 οπωσ αν
 εκζητησωσιν οι καταλοιποι των ανθρωπων τον
 κυριον και παντα τα εθνη εφ ουσ επικεκληται
 το ονομα μου επ αυτους λεγει κυριοσ ο ποιων
 ταυτα παντα 18 γνωστα απ αιωνοσ εστιν τω
 θεω παντα τα εργα αυτου 19 διο εγω κρινω μη
 παρενοχλειν τοισ απο των εθνων επιστρεφουσιν
 επι τον θεον 20 αλλα επιστειλαι αυτοισ του
 απεχεσθαι απο των αλισγηματων των ειδωλων
 και της πορνειασ και του πνικτου και του αιματοσ
 21 μωυσησ γαρ εκ γενεων αρχαιων κατα πολιν
 τουσ κηρυσσοντασ αυτον εχει εν ταισ συναγωγαισ
 κατα παν σαββατον αναγινωσκομενοσ 22 τοτε
 εδοξεν τοισ αποστολοισ και τοισ πρεσβυτεροισ
 συν ολη τη εκκλησια εκλεξαμενουσ ανδρασ εξ
 αυτων πεμψαι εισ αντιοχειαν συν παυλω και
 βαρναβα ιουδαν τον επικαλουμενον βαρσαββαν
 και σιλαν ανδρασ ηγουμενουσ εν τοισ αδελφοισ
 23 γραψαντεσ δια χειροσ αυτων ταδε οι αποστολοι
 και οι πρεσβυτεροι και οι αδελφοι τοισ κατα την

αντιοχειαν και συριαν και κιλικιαν αδελφοισ
 τοισ εξ εθνων χαιρειν 24 επειδη ηκουσαμεν οτι
 τινες εξ ημων εξελθοντεσ εταραξαν υμασ λογοισ
 ανασκευαζοντεσ τασ ψυχασ υμων λεγοντεσ
 περιτεμνεσθαι και τηρειν τον νομον οισ ου
 διεστειλαμεθα 25 εδοξεν ημιν γενομενοισ
 ομοθυμαδον εκλεξαμενουσ ανδρασ πεμψαι προς
 υμασ συν τοισ αγαπητοισ ημων βαρναβα και
 παυλω 26 ανθρωποισ παραδεδωκοσιν τασ ψυχασ
 αυτων υπερ του ονοματοσ του κυριου ημων
 ιησου χριστου 27 απεσταλκαμεν ουν ιουδαν και
 σιλαν και αυτους δια λογου απαγγελοντασ τα
 αυτα 28 εδοξεν γαρ τω αγιω πνευματι και ημιν
 μηδεν πλεον επιτιθεσθαι υμιν βαροσ πλην των
 επαναγκεσ τουτων 29 απεχεσθαι ειδωλοθυτων
 και αιματοσ και πνικτου και πορνειασ εξ ων
 διατηρουντεσ εαυτουσ ευ πραξετε ερρωσθε 30 οι
 μεν ουν απολυθεντεσ ηλθον εισ αντιοχειαν
 και συναγαγοντεσ το πληθοσ επεδωκαν την
 επιστολην 31 αναγνοντεσ δε εχαρησαν επι τη
 παρακλησει 32 ιουδασ τε και σιλασ και αυτοι
 προφηται οντεσ δια λογου πολλου παρεκαλεσαν
 τουσ αδελφουσ και επεστηριξαν 33 ποιησαντεσ
 δε χρονον απελυθησαν μετ ειρηνησ απο των
 αδελφων προς τουσ αποστολουσ 34 35 παυλοσ δε
 και βαρναβασ διετριβον εν αντιοχεια διδασκοντεσ
 και ευαγγελιζομενοι μετα και ετερων πολλων
 τον λογον του κυριου 36 μετα δε τινασ ημερασ
 ειπεν παυλοσ προς βαρναβαν επιστρεψαντεσ
 δη επισκεψωμεθα τουσ αδελφουσ ημων κατα
 πασαν πολιν εν αισ κατηγγειλαμεν τον λογον του
 κυριου πωσ εχουσιν 37 βαρναβασ δε εβουλευσατο
 συμπαραλαβειν τον ιωαννην τον καλουμενον
 μαρκον 38 παυλοσ δε ηξιου τον αποstanta απ
 αυτων απο παμφυλιασ και μη συνελθοντα αυτοισ
 εισ το εργον μη συμπαραλαβειν τουτον 39 εγενετο
 ουν παροξυσμοσ ωστε αποχωρισθηναι αυτουσ
 απ αλληλων τον τε βαρναβαν παραλαβοντα
 τον μαρκον εκπλευσαι εισ κυπρον 40 παυλοσ
 δε επιλεξαμενοσ σιλαν εξηλθεν παραδοθεισ τη
 χαριτι του θεου υπο των αδελφων 41 διηρχετο
 δε την συριαν και κιλικιαν επιστηριζων τασ
 εκκλησιασ

16

1 κατηντησεν δε εισ δερβην και λυστραν και
 ιδου μαθητησ τισ ην εκει ονοματι τιμοθεοσ
 υιοσ γυναικοσ τινοσ ιουδαιασ πιστησ πατροσ δε
 ελληνοσ 2 οσ εμαρτυρειτο υπο των εν λυστροισ
 και ικονιω αδελφων 3 τουτον ηθελησεν ο

παυλος συν αυτω εξελθειν και λαβων περιετεμεν αυτον δια τουσ ιουδαιουσ τουσ οντας εν τοις τοποισ εκεινοισ ηδεισαν γαρ απαντες τον πατερα αυτου οτι ελλην υπηρχεν ⁴ ωσ δε διεπορευοντο τασ πολεισ παρεδιδουν αυτοισ φυλασσειν τα δογματα τα κεκριμενα υπο των αποστολων και των πρεσβυτερων των εν ιερουσαλημ ⁵ αι μεν ουν εκκλησιαι εστερευοντο τη πιστει και επερισσευον τω αριθμω καθ ημεραν ⁶ διελθοντες δε την φρυγιαν και την γαλατικην χωραν κωλυθεντες υπο του αγιου πνευματος λαλησαι τον λογον εν τη ασια ⁷ ελθοντες κατα την μυσιαν επειραζον κατα την βιθυνιαν πορευεσθαι και ουκ ειασεν αυτοουσ το πνευμα ⁸ παρελθοντες δε την μυσιαν κατεβησαν εις τρωαδα ⁹ και οραμα δια της νυκτος ωφθη τω παυλω ανηρ τισ ην μακεδων εστωσ παρακαλων αυτον και λεγων διαβασ εις μακεδονιαν βοηθησον ημιν ¹⁰ ωσ δε το οραμα ειδεν ευθεωσ εξητησαμεν εξελθειν εις την μακεδονιαν συμβιβαζοντες οτι προσκεκληται ημασ ο κυριος ευαγγελισασθαι αυτοουσ ¹¹ αναχθεντες ουν απο της τρωαδος ευθυδρομησαμεν εις σαμοθρακην τη τε επιουση εις νεαπολιν ¹² εκειθεν τε εις φιλιππουσ ητισ εστιν πρωτη της μεριδος της μακεδονιασ πολισ κολωνεια ημεν δε εν αυτη τη πολει διατριβοντες ημερασ τινασ ¹³ τη τε ημερα των σαββατων εξηλθομεν εξω της πολεωσ παρα ποταμον ου ενομιζετο προσευχη ειναι και καθισαντες ελαλουμεν ταισ συνελθουσαισ γυναιξιν ¹⁴ και τισ γυνη ονοματι λυδια πορφυροπωλισ πολεωσ θαυτειρων σεβομενη τον θεον ηκουεν ησ ο κυριος διηνοιξεν την καρδιαν προσεχειν τοισ λαλουμενοισ υπο του παυλου ¹⁵ ωσ δε εβαπτισθη και ο οικοσ αυτησ παρεκαλεσεν λεγουσα ει κεκρικατε με πιστην τω κυριω ειναι εισελθοντες εις τον οικον μου μεινατε και παρεβιασατο ημασ ¹⁶ εγενετο δε πορευομενων ημων εις προσευχην παιδισκην τινα εχουσαν πνευμα πυθωνοσ απαντησαι ημιν ητισ εργασιαν πολλην παρειχεν τοισ κυριοισ αυτησ μαντευομενη ¹⁷ αυτη κατακολουθησασα τω παυλω και ημιν εκραζεν λεγουσα ουτοι οι ανθρωποι δουλοι του θεου του υψιστου εισιν οιτινες καταγγελλουσιν ημιν οδον σωτηριασ ¹⁸ τουτο δε εποιει επι πολλασ ημερασ διαπονηθεισ δε ο παυλοσ και επιστρεψασ τω πνευματι ειπεν παραγγελλω σοι εν τω ονοματι ιησου χριστου εξελθειν απ αυτησ και εξηλθεν αυτη τη ωρα ¹⁹ ιδοντες δε οι κυριοι αυτησ οτι εξηλθεν η ελπισ της

εργασιασ αυτων επιλαβομενοι τον παυλον και τον σιλαν ειλκυσαν εις την αγοραν επι τουσ αρχοντασ ²⁰ και προσαγαγοντες αυτοουσ τοισ στρατηγοισ ειπον ουτοι οι ανθρωποι εκταρασσουσιν ημων την πολιν ιουδαιοι υπαρχοντες ²¹ και καταγγελλουσιν εθη α ουκ εξεστιν ημιν παραδεχεσθαι ουδε ποιειν ρωμαιοισ ουσιν ²² και συνεπεστη ο οχλοσ κατ αυτων και οι στρατηγοι περιρρηξαντες αυτων τα ιματια εκελευον ραβδιζειν ²³ πολλασ τε επιθεντες αυτοισ πληγασ εβαλον εις φυλακην παραγγειλαντες τω δεσμοφυλακι ασφαλωσ τηρειν αυτοουσ ²⁴ οσ παραγγελιαν τοιαυτην ειληφωσ εβαλεν αυτοουσ εις την εσωτεραν φυλακην και τουσ ποδασ αυτων ησφαλισατο εις το ξυλον ²⁵ κατα δε το μεσονυκτιον παυλοσ και σιλασ προσευχομενοι υμνουν τον θεον επηκρωοντο δε αυτων οι δεσμιοι ²⁶ αφνω δε σεισμοσ εγενετο μεγασ ωστε σαλευθηναι τα θεμελια του δεσμοτηριου ανεωχθησαν τε παραρημα αι θυραι πασαι και παντων τα δεσμα ανεθη ²⁷ εξυπνοσ δε γενομενοσ ο δεσμοφυλαξ και ιδων ανεωγμενασ τασ θυρασ της φυλακησ σπασαμενοσ μαχαιραν εμελλεν εαυτον αναιρειν νομιζων εκπεφευγεναι τουσ δεσμιουσ ²⁸ εφωνησεν δε φωνη μεγαλη ο παυλοσ λεγων μηδεν πραξησ σεαυτω κακον απαντες γαρ εσμεν ενθαδε ²⁹ αιτησασ δε φωτα εισεπηδησεν και εντρομοσ γενομενοσ προσεπεσεν τω παυλω και τω σιλα ³⁰ και προαγαγων αυτοουσ εξω εφη κυριοι τι με δει ποιειν ινα σωθω ³¹ οι δε ειπον πιστευσον επι τον κυριον ιησουν χριστον και σωθησι συ και ο οικοσ σου ³² και ελαλησαν αυτω τον λογον του κυριου και πασιν τοισ εν τη οικια αυτου ³³ και παραλαβων αυτοουσ εν εκεινη τη ωρα της νυκτος ελουσεν απο των πληγων και εβαπτισθη αυτοσ και οι αυτου παντες παραρημα ³⁴ αναγαγων τε αυτοουσ εις τον οικον αυτου παρεθηκεν τραπεζαν και ηγαλλιατο πανοικι πεπιστευκωσ τω θεω ³⁵ ημερασ δε γενομενησ απεστειλαν οι στρατηγοι τουσ ραβδουχοουσ λεγοντες απολυσον τουσ ανθρωπουσ εκεινοουσ ³⁶ απηγγειλεν δε ο δεσμοφυλαξ τουσ λογουσ τουτουσ προσ τον παυλον οτι απεσταλκασι οι στρατηγοι ινα απολυθητε νυν ουν εξελθοντες πορευεσθε εν ειρηνη ³⁷ ο δε παυλοσ εφη προσ αυτοουσ δειραντες ημασ δημοσια ακατακριτουσ ανθρωπουσ ρωμαιοουσ υπαρχοντασ εβαλον εις φυλακην και νυν λαθρα ημασ εκβαλλουσιν ου γαρ αλλα ελθοντες αυτοι εξαγαγετωσαν

³⁸ ανηγγειλαν δε τοις στρατηγοις οι ραβδουχοι τα ρηματα ταυτα και εφοβηθησαν ακουσαντες οτι ρωμαιοι εισιν ³⁹ και ελθοντες παρεκαλεσαν αυτους και εξαγαγοντες ηρωτων εξελθειν της πολεως ⁴⁰ εξελθοντες δε εκ της φυλακης εισηλθον προς την λυδιαν και ιδοντες τους αδελφους παρεκαλεσαν αυτους και εξηλθον

17

¹ διοδευσαντες δε την αμφιπολιν και απολλωνιαν ηλθον εις θεσσαλονικην οπου ην η συναγωγή των ιουδαιων ² κατα δε το ειωθος τω παυλω εισηλθεν προς αυτους και επι σαββατα τρια διελεξατο αυτοις απο των γραφων ³ διανοιγων και παρατιθεμενος οτι τον χριστον εδει παθειν και αναστηναι εκ νεκρων και οτι ουτος εστιν ο χριστος ιησους ον εγω καταγγελλω υμιν ⁴ και τινες εξ αυτων επεισθησαν και προσεκληρωθησαν τω παυλω και τω σιλα των τε σεβομενων ελληνων πολυ πληθος γυναικων τε των πρωτων ουκ ολιγαι ⁵ προσλαβομενοι δε οι ιουδαιοι οι απειθουντες των αγοραιων τινασ ανδρας πονηρους και οχλοποιησαντες εθоруβουν την πολιν επισταντες τε τη οικια ιασονος εξητουν αυτους αγαγειν εις τον δημον ⁶ μη ευροντες δε αυτους εσυρον τον ιασονα και τινασ αδελφους επι τους πολιταρχασ βωωντες οτι οι την οικουμενην αναστατωσαντες ουτοι και ενθαδε παρεισιν ⁷ ους υποδεδεκται ιασων και ουτοι παντες απεναντι των δογματων καισαρος πρασσουν βασιλεα λεγοντες ετερον ειναι ιησουν ⁸ εταραξαν δε τον οχλον και τους πολιταρχασ ακουοντας ταυτα ⁹ και λαβοντες το ικανον παρα του ιασονος και των λοιπων απελυσαν αυτους ¹⁰ οι δε αδελφοι ευθεως δια της νυκτος εξεπεμψαν τον τε παυλον και τον σιλαν εις βεροιαν οιτινες παραγενομενοι εις την συναγωγην απησσαν των ιουδαιων ¹¹ ουτοι δε ησαν ευγενεστεροι των εν θεσσαλονικη οιτινες εδεξαντο τον λογον μετα πασης προθυμιας το καθ ημεραν ανακρινοντες τας γραφασ ει εχοι ταυτα ουτως ¹² πολλοι μεν ουν εξ αυτων επιστευσαν και των ελληνιδων γυναικων των ευσημημονων και ανδρων ουκ ολιγοι ¹³ ως δε εγνωσαν οι απο της θεσσαλονικης ιουδαιοι οτι και εν τη βεροια κατηγγελη υπο του παυλου ο λογος του θεου ηλθον κακει σαλευοντες τους οχλους ¹⁴ ευθεως δε τοτε τον παυλον εξαπεστειλαν οι αδελφοι πορευεσθαι ως επι την θαλασσαν υπεμενον δε ο τε σιλας και ο τιμοθεος εκει ¹⁵ οι δε καθιστωντες τον παυλον ηγαγον αυτον

εως αθηνων και λαβοντες εντολην προς τον σιλαν και τιμοθεον ινα ως ταχιστα ελθωσιν προς αυτον εξησσαν ¹⁶ εν δε ταις αθηναις εκδεχομενου αυτους του παυλου παρωξυνετο το πνευμα αυτου εν αυτω θεωρουντι κατειδωλον ουσαν την πολιν ¹⁷ διελεγετο μεν ουν εν τη συναγωγή τοις ιουδαιοις και τοις σεβομενοις και εν τη αγορα κατα πασαν ημεραν προς τους παρατυγχανοντας ¹⁸ τινες δε και των επικουρειων και των στοικων φιλοσοφων συνεβαλλον αυτω και τινες ελεγον τι αν θελοι ο σπερμολογος ουτος λεγειν οι δε ξενων δαιμονιων δοκει καταγγελευσ ειναι οτι τον ιησουν και την αναστασιν ευηγγελιζετο ¹⁹ επιλαβομενοι τε αυτου επι τον αρειον παγον ηγαγον λεγοντες δυναμεθα γνωσαι τις η καινη αυτη η υπο σου λαλουμενη διδαχη ²⁰ ξενιζοντα γαρ τινα εισφερεις εις τας ακοασημων βουλομεθα ουν γνωσαι τι αν θελοι ταυτα ειναι ²¹ αθηναιοι δε παντες και οι επιδημουντες ξενοι εις ουδεν ετερον ευκαιρουν η λεγειν τι και ακουειν καινοτερον ²² σταθεισ δε ο παυλος εν μεσω του αρειου παγου εφη ανδρες αθηναιοι κατα παντα ως δεισιδαιμονεστερους υμας θεωρω ²³ διερχομενος γαρ και αναθεωρων τα σεβασματα υμων ευρον και βωμον εν ω επεγεγραπτο αγνωστω θεω ον ουν αγνοουντες ευσεβειτε τουτον εγω καταγγελλω υμιν ²⁴ ο θεος ο ποιησας τον κοσμον και παντα τα εν αυτω ουτος ουρανου και γης κυριος υπαρχων ουκ εν χειροποιητοις ναοις κατοικει ²⁵ ουδε υπο χειρων ανθρωπων θεραπευεται προσδεομενος τινος αυτος διδουσ πασιν ζωην και πνοην κατα παντα ²⁶ εποιησεν τε εξ ενος αιματος παν εθνος ανθρωπων κατοικειν επι παν το προσωπον της γης ορισας προστεταγμενους καιρους και τας οροθεσιας της κατοικιας αυτων ²⁷ ζητειν τον κυριον ει αρα γε ψηλαφησειαν αυτον και ευροιεν και γε ου μακραν απο ενος εκαστου ημων υπαρχοντα ²⁸ εν αυτω γαρ ζωμεν και κινουμεθα και εσμεν ως και τινες των καθ υμας ποιητων ειρηκασιν του γαρ και γενοσ εσμεν ²⁹ γενοσ ουν υπαρχοντες του θεου ουκ οφειλομεν νομιζειν χρυσω η αργυρω η λιθω χαραγματι τεχνησ και ενθυμησεωσ ανθρωπου τοθειον ειναι ομοιον ³⁰ τουσ μεν ουν χρονουσ της αγνοιασ υπεριδων ο θεος τα νυν παραγγελλει τοις ανθρωποις πασιν πανταχου μετανοειν ³¹ διοτι εστησεν ημεραν εν η μελλει κρινειν την οικουμενην εν δικαιοσυνη εν ανδρι ω ωρισεν πιστιν παρασχων πασιν αναστησας αυτον εκ νεκρων ³² ακουσαντες δε αναστασιν νεκρων οι μεν εχλευαζον οι δε ειπον

ακουσομεθα σου παλιν περι τουτου ³³ και ουτως ο παυλος εξηλθεν εκ μεσου αυτων ³⁴ τινες δε ανδρες κολληθεντες αυτω επιστευσαν εν οισ και διονυσιος ο αρεοπαγιτης και γυνη ονοματι δαμαρις και ετεροι συν αυτοις

18

¹ μετα δε ταυτα χωρισθεις ο παυλος εκ των αθηνων ηλθεν εις κορινθον ² και ευρων τινα ιουδαιον ονοματι ακυλαν ποντικον τω γενει προσφατως εληλυθοτα απο της ιταλιας και πρισκιλλαν γυναικα αυτου δια το τεταχεναι κλαυδιον χωριζεσθαι παντας τους ιουδαιους εκ της ρωμης προσηλθεν αυτοις ³ και δια το ομοτεχνον ειναι εμενεν παρ αυτοις και ειργαζετο ησαν γαρ σκηνοποιοι την τεχνην ⁴ διελεγετο δε εν τη συναγωγη κατα παν σαββατον επειθεν τε ιουδαιους και ελληνας ⁵ ως δε κατηλθον απο της μακεδονιας ο τε σιλας και ο τιμοθεος συνειχετο τω πνευματι ο παυλος διαμαρτυρομενος τοις ιουδαιοις τον χριστον ιησουν ⁶ αντιτασσομενων δε αυτων και βλασφημουντων εκτιναξαμενος τα ιματια ειπεν προς αυτους το αιμα υμων επι την κεφαλην υμων καθαρως εγω απο του νυν εις τα εθνη πορευσομαι ⁷ και μεταβας εκειθεν ηλθεν εις οικιαν τινος ονοματι ιουστου σεβομενου τον θεον ου η οικια ην συνομορουσα τη συναγωγη ⁸ κρισπος δε ο αρχισυναγωγος επιστευσεν τω κυριω συν ολω τω οικω αυτου και πολλοι των κορινθιων ακουοντες επιστευον και εβαπτιζοντο ⁹ ειπεν δε ο κυριος δι οραματος εν νυκτι τω παυλω μη φοβου αλλα λαλει και μη σιωπησης ¹⁰ διοτι εγω ειμι μετα σου και ουδεις επιθησεται σοι του κακωσαι σε διοτι λαος εστιν μοι πολυς εν τη πολει ταυτη ¹¹ εκαθισεν τε ενιαυτον και μηνας εξ διδασκων εν αυτοις τον λογον του θεου ¹² γαλλιωνος δε ανθυπατευοντος της αχαιας κατεπεστησαν ομοθυμαδον οι ιουδαιοι τω παυλω και ηγαγον αυτον επι το βημα ¹³ λεγοντες οτι παρα τον νομον ουτος αναπειθει τους ανθρωπους σεβεσθαι τον θεον ¹⁴ μελλοντος δε του παυλου ανοιγειν το στομα ειπεν ο γαλλιων προς τους ιουδαιους ει μεν ουν ην αδικημα τι η ραδιουργημα πονηρον ω ιουδαιοι κατα λογον αν ηνεσχομην υμων ¹⁵ ει δε ζητημα εστιν περι λογου και ονοματων και νομου του καθ υμας οψεσθε αυτοι κριτης γαρ εγω τούτων ου βουλομαι ειναι ¹⁶ και απηλασεν αυτους απο του βηματος ¹⁷ επιλαβομενοι δε παντες οι ελληνες σωσθενην τον αρχισυναγωγον ετυπτον εμπροσθεν του βηματος και ουδεν τούτων τω

γαλλιωνι εμελλεν ¹⁸ ο δε παυλος ετι προσμεινας ημερας ικανας τοις αδελφοις αποταξαμενος εξεπλει εις την συριαν και συν αυτω πρισκιλλα και ακυλας κειραμενος την κεφαλην εν κεγχραις ειχεν γαρ ευχην ¹⁹ κατηντησεν δε εις εφεσον και εκεινους κατελιπεν αυτου αυτοσ δε εισελθων εις την συναγωγην διελεχθη τοις ιουδαιοις ²⁰ ερωτωντων δε αυτων επι πλειονα χρονον μειναι παρ αυτοις ουκ επενευσεν ²¹ αλλ απεταξατο αυτοις ειπων δει με παντως την εορτην την ερχομενην ποιησαι εις ιεροσολυμα παλιν δε ανακαμψω προς υμας του θεου θελοντος ανηχθη απο της εφεσου ²² και κατελθων εις καισαρειαν αναβας και ασπασαμενος την εκκλησιαν κατεβη εις αντιοχειαν ²³ και ποιησας χρονον τινα εξηλθεν διερχομενος καθεξης την γαλατικην χωραν και φρυγιαν επιστηριζων παντας τους μαθητας ²⁴ ιουδαιοσ δε τισ απολλωσ ονοματι αλεξανδρευσ τω γενει ανηρ λογιοσ κατηντησεν εις εφεσον δυνατος ων εν ταις γραφαις ²⁵ ουτος ην κατηχημενος την οδον του κυριου και ζων τω πνευματι ελαλει και εδιδασκεν ακριβως τα περι του κυριου επισταμενος μονον το βαπτισμα ιωαννου ²⁶ ουτος τε ηρξατο παρρησιαζεσθαι εν τη συναγωγη ακουσαντες δε αυτου ακυλας και πρισκιλλα προσελαβοντο αυτον και ακριβεστερον αυτω εξεθεντο την του θεου οδον ²⁷ βουλομενου δε αυτου διελθειν εις την αχαιαν προτρεψαμενοι οι αδελφοι εγραψαν τοις μαθηταις αποδεξασθαι αυτον οσ παραγενομενος συνεβαλετο πολυ τοις πεπιστευκοσιν δια της χαριτος ²⁸ ευτονως γαρ τοις ιουδαιοις διακατηλεγχετο δημοσια επιδεικνυσ δια των γραφων ειναι τον χριστον ιησουν

19

¹ εγενετο δε εν τω τον απολλω ειναι εν κορινθω παυλον διελθοντα τα ανωτερα μερη ελθειν εις εφεσον και ευρων τινας μαθητας ² ειπεν προς αυτους ει πνευμα αγιον ελαβετε πιστευσαντες οι δε ειπον προς αυτον αλλ ουδε ει πνευμα αγιον εστιν ηκουσαμεν ³ ειπεν τε προς αυτους εις τι ουν εβαπτισθητε οι δε ειπον εις το ιωαννου βαπτισμα ⁴ ειπεν δε παυλος ιωαννης μεν εβαπτισεν βαπτισμα μετανοιας τω λαω λεγων εις τον ερχομενον μετ αυτον ινα πιστευσωσιν τουτ εστιν εις τον χριστον ιησουν ⁵ ακουσαντες δε εβαπτισθησαν εις το ονομα του κυριου ιησου ⁶ και επιθεντος αυτοις του παυλου

τας χειρας ηλθεν το πνευμα το αγιον επ αυτους ελαλουν τε γλωσσαισ και προεφητευον ⁷ ησαν δε οι παντες ανδρες ωσει δεκαδυο ⁸ εισελθων δε εις την συναγωγην επαρησιαζετο επι μηνασ τρεις διαλεγομενος και πειθων τα περι της βασιλειασ του θεου ⁹ ωσ δε τινεσ εσκληρυνοντο και ηπειθουν κακολογουντες την οδον ενωπιον του πληθουσ αποστασ απ αυτων αφωρισεν τους μαθητασ καθ ημεραν διαλεγομενος εν τη σχολη τυραννου τινος ¹⁰ τουτο δε εγενετο επι ετη δυο ωστε παντασ τους κατοικουντασ την ασιαν ακουσαι τον λογον του κυριου ιησου ιουδαιουσ τε και ελληνασ ¹¹ δυναμεισ τε ου τασ τυχουσασ εποιει ο θεοσ δια των χειρων παυλου ¹² ωστε και επι τουσ ασθενουντασ επιφερεσθαι απο του χρωτοσ αυτου σουδαρια η σιμικινθια και απαλλασσεσθαι απ αυτων τασ νοσουσ τα τε πνευματα τα πονηρα εξερχεσθαι απ αυτων ¹³ επεχειρησαν δε τινεσ απο των περιερχομενων ιουδαιων εξορκιστων ονομαζειν επι τουσ εχοντασ τα πνευματα τα πονηρα το ονομα του κυριου ιησου λεγοντες ορκιζομεν υμασ τον ιησουν ον ο παυλοσ κηρυσσει ¹⁴ ησαν δε τινεσ υιοι σκευα ιουδαιου αρχιερεωσ επτα οι τουτο ποιουντεσ ¹⁵ αποκριθεν δε το πνευμα το πονηρον ειπεν τον ιησουν γινωσκω και τον παυλον επισταμαι υμεισ δε τινεσ εστε ¹⁶ και εφαλλομενοσ επ αυτουσ ο ανθρωποσ εν ω ην το πνευμα το πονηρον και κατακυριευσαν αυτων ισχυσεν κατ αυτων ωστε γυμνουσ και τετραυματισμενουσ εκφυγειν εκ του οικου εκεινου ¹⁷ τουτο δε εγενετο γνωστον πασιν ιουδαιοισ τε και ελλησιν τοισ κατοικουσιν την εφεσσον και επεπεσεν φοβοσ επι παντασ αυτουσ και εμεγαλυνετο το ονομα του κυριου ιησου ¹⁸ πολλοι τε των πεπιστευκοτων ηρχοντο εξομολογουμενοι και αναγγελλοντεσ τασ πραξεισ αυτων ¹⁹ ικανοι δε των τα περιεργα πραξαντων συνενεγκαντεσ τασ βιβλουσ κατεκαιον ενωπιον παντων και συνεψηφισαν τασ τιμασ αυτων και ευρον αργυριου μυριαδασ πεντε ²⁰ ουτωσ κατα κρατοσ ο λογοσ του κυριου ηυξανεν και ισχυεν ²¹ ωσ δε επληρωθη ταυτα εθετο ο παυλοσ εν τω πνευματι διελθων την μακεδονιαν και αχαιαν πορευεσθαι εις ιερουσαλημ ειπων οτι μετα το γενεσθαι με εκει δει με και ρωμην ιδειν ²² αποστειλασ δε εις την μακεδονιαν δυο των διακονουντων αυτω τιμοθεον και εραστον αυτοσ επεσχεν χρονον εις την ασιαν ²³ εγενετο δε κατα τον καιρον εκεινον ταραχοσ ουκ ολιγοσ περι της οδου ²⁴ δημητριοσ γαρ τισ ονοματι αργυροκοποσ ποιων ναουσ

αργυρουσ αρτεμιδοσ παρειχετο τοισ τεχνιταισ εργασιαν ουκ ολιγην ²⁵ ουσ συναθροισασ και τουσ περι τα τοιαυτα εργατασ ειπεν ανδρεσ επιστασθε οτι εκ ταυτησ της εργασιασ η ευπορια ημων εστιν ²⁶ και θεωρειτε και ακουετε οτι ου μονον εφεσουσ αλλα σχεδον πασησ της ασιασ ο παυλοσ ουτοσ πεισασ μετεστησεν ικανον οχλον λεγων οτι ουκ εισιν θεοι οι δια χειρων γινομενοι ²⁷ ου μονον δε τουτο κινδυνευει ημιν το μεροσ εις απελεγμον ελθειν αλλα και το της μεγαλησ θεασ ιερων αρτεμιδοσ εις ουθεν λογισθηναι μελλειν δε και καθαιρεισθαι την μεγαλειοτητα αυτησ ην ολη η ασια και η οικουμενη σεβεται ²⁸ ακουσαντεσ δε και γενομενοι πληρεισ θυμου εκραζον λεγοντεσ μεγαλη η αρτεμισ εφεσιων ²⁹ και επλησθη η πολισ ολη της συγχυσεωσ ωρμησαν τε ομοθυμαδον εις το θεατρον συναρπασαντεσ γαιον και αρισταρχον μακεδονασ συνεκδημουσ παυλου ³⁰ του δε παυλου βουλομενου εισελθειν εις τον δημον ουκ ειων αυτον οι μαθηται ³¹ τινεσ δε και των ασιαρχων οντεσ αυτω φιλοι πεμψαντεσ προσ αυτον παρεκαλουν μη δουναι εαυτον εις το θεατρον ³² αλλοι μεν ουν αλλο τι εκραζον ην γαρ η εκκλησια συγκεχυμενη και οι πλειουσ ουκ ηδεισαν τινοσ ενεκεν συνεληλυθεισαν ³³ εκ δε του οχλου προεβιβασαν αλεξανδρον προβαλοντων αυτον των ιουδαιων ο δε αλεξανδροσ κατασεισασ την χειρα ηθελεν απολογεισθαι τω δημω ³⁴ επιγοντεσ δε οτι ιουδαιοσ εστιν φωνη εγενετο μια εκ παντων ωσ επι ωρασ δυο κραζοντων μεγαλη η αρτεμισ εφεσιων ³⁵ καταστειλασ δε ο γραμματευσ τον οχλον φησιν ανδρεσ εφεσιοι τισ γαρ εστιν ανθρωποσ οσ ου γινωσκει την εφεσιων πολιν νεωκορον ουσαν της μεγαλησ θεασ αρτεμιδοσ και του διοπετουσ ³⁶ αναντιρρητων ουν οντων τουτων δεον εστιν υμασ κατεσταλμενουσ υπαρχειν και μηδεν προπετεσ πρασσειν ³⁷ ηγαγετε γαρ τουσ ανδρασ τουτουσ ουτε ιεροσυλουσ ουτε βλασφημουντασ την θεον υμων ³⁸ ει μεν ουν δημητριοσ και οι συν αυτω τεχνιται εχουσιν προσ τινα λογον αγοραιοι αγωνται και ανθυπατοι εισιν εγκαλειτωσαν αλληλοισ ³⁹ ει δε τι περι ετερων επιζητειτε εν τη εννομω εκκλησια επιλυθησεται ⁴⁰ και γαρ κινδυνεομεν εγκαλεισθαι στασεωσ περι της σημερον μηδενοσ αιτιου υπαρχοντοσ περι ου ου δυνησομεθα δουναι λογον της συστροφησ ταυτησ ⁴¹ και ταυτα ειπων απελυσεν την εκκλησιαν

20

¹ μετα δε το παυσασθαι τον θορυβον προσκαλεσαμενος ο παυλος τους μαθητας και ασπασαμενος εξηλθεν πορευθηναι εις την μακεδονιαν ² διελθων δε τα μερη εκεινα και παρακαλεσας αυτους λογω πολλω ηλθεν εις την ελλαδα ³ ποιησας τε μηνασ τρεις γενομενης αυτω επιβουλησ υπο των ιουδαιων μελλοντι αναγεσθαι εις την συριαν εγενετο γνωμη του υποστρεφειν δια μακεδονιασ ⁴ συνειπετο δε αυτω αχρι της ασιασ σωπατροσ βεροιαιοσ θεσσαλονικεων δε αρισταρχοσ και σεκουνδοσ και γαιοσ δερβαιοσ και τιμοθεοσ ασιανοι δε τυχικοσ και τροφιμοσ ⁵ ουτοι προσελθοντες εμενον ημασ εν τρωαδι ⁶ ημεις δε εξεπλευσαμεν μετα τασ ημερασ των αζυμων απο φιλιππων και ηλθομεν προσ αυτους εις την τρωαδα αχρι ημερων πεντε ου διετριψαμεν ημερασ επτα ⁷ εν δε τη μια των σαββατων συνηγμενων των μαθητων κλασαι αρτον ο παυλοσ διελεγετο αυτοισ μελλων εξιεναι τη επαυριον παρετεινεν τε τον λογον μεχρι μεσονυκτιου ⁸ ησαν δε λαμπαδεσ ικαναι εν τω υπερω ου ημεν συνηγμενοι ⁹ καθημενοσ δε τισ νεανιασ ονοματι ευτυχοσ επι της θυριδοσ καταφερομενοσ υπνω βαθει διαλεγομενου του παυλου επι πλειον κατενεχθεισ απο του υπνου επεσεν απο του τριστεγου κατω και ηρθη νεκροσ ¹⁰ καταβασ δε ο παυλοσ επεπεσεν αυτω και συμπεριλαβων ειπεν μη θορυβεισθε η γαρ ψυχη αυτου εν αυτω εστιν ¹¹ αναβασ δε και κλασασ αρτον και γευσαμενοσ εφ ικανον τε ομιλησασ αχρι αυγησ ουτωσ εξηλθεν ¹² ηγαγον δε τον παιδα ζωντα και παρεκληθησαν ου μετριωσ ¹³ ημεις δε προσελθοντες επι το πλοιον ανηχθημεν εις την ασσον εκειθεν μελλοντες αναλαμβανειν τον παυλον ουτωσ γαρ ην διατεταγμενοσ μελλων αυτοσ πεζευειν ¹⁴ ωσ δε συνεβαλεν ημιν εις την ασσον αναλαβοντες αυτον ηλθομεν εις μιτυληνην ¹⁵ κακειθεν αποπλευσαντες τη επιουση κατηνησαμεν αντικρυ χιου τη δε ετερα παρεβαλομεν εις σαμον και μειναντες εν τρωγυλλιω τη εχομενη ηλθομεν εις μιλητον ¹⁶ εκρινεν γαρ ο παυλοσ παραπλευσαι την εφεσον οπωσ μη γενηται αυτω χρονοτριβησαι εν τη ασια εσπευδεν γαρ ει δυνατον ην αυτω την ημεραν της πεντηκοστησ γενεσθαι εις ιεροσολυμα ¹⁷ απο δε της μιλητου πεμψασ εις εφεσον μετεκαλεσατο τους πρεσβυτερουσ της εκκλησιασ ¹⁸ ωσ δε παρεγενοντο προσ αυτον ειπεν αυτοισ υμεις επιστασθε απο πρωτης

ημερασ αφ ησ επεβην εις την ασιαν πως μεθ υμων τον παντα χρονον εγενομην ¹⁹ δουλευων τω κυριω μετα πασησ ταπεινοφροσυνησ και πολλων δακρυων και πειρασμων των συμβαντων μοι εν ταισ επιβουλαισ των ιουδαιων ²⁰ ωσ ουδεν υπεστειλαμην των συμφεροντων του μη αναγγελαι υμιν και διδαξαι υμασ δημοσια και κατ οικουσ ²¹ διαμαρτυρομενοσ ιουδαιοισ τε και ελλησιν την εις τον θεον μετανοιαν και πιστιν την εις τον κυριον ημων ιησουν ²² και νυν ιδου εγω δεδεμενοσ τω πνευματι πορευομαι εις ιερουσαλημ τα εν αυτη συναντησοντα μοι μη ειδωσ ²³ πλην οτι το πνευμα το αγιον κατα πολιν διαμαρτυρεται λεγον οτι δεσμα με και θλιψεισ μενουσιν ²⁴ αλλ ουδενοσ λογον ποιουμαι ουδε εχω την ψυχην μου τιμιαν εμαυτω ωσ τελειωσαι τον δρομον μου μετα χαρασ και την διακονιαν ην ελαβον παρα του κυριου ιησου διαμαρτυρασθαι το ευαγγελιον της χαριτοσ του θεου ²⁵ και νυν ιδου εγω οйда οτι ουκετι οψεσθε το προσωπον μου υμεις παντες εν οισ δηλθον κηρυσσων την βασιλειαν του θεου ²⁶ διοτι μαρτυρομαι υμιν εν τη σημερον ημερα οτι καθαροσ εγω απο του αιματοσ παντων ²⁷ ου γαρ υπεστειλαμην του μη αναγγελαι υμιν πασαν την βουλην του θεου ²⁸ προσεχετε ουν εαυτοισ και παντι τω ποιμνιω εν ω υμασ το πνευμα το αγιον εθετο επισκοπουσ ποιμινειν την εκκλησιαν του κυριου και θεου ην περιεποιησατο δια του ιδιου αιματοσ ²⁹ εγω γαρ οйда τουτο οτι εισελευσονται μετα την αφιξιν μου λυκοι βαρεισ εις υμασ μη φειδομενοι του ποιμνιου ³⁰ και εξ υμων αυτων αναστησονται ανδρεσ λαλουντες διεστραμμενα του αποσπαν τουσ μαθητασ οπισω αυτων ³¹ διο γρηγορειτε μνημονευοντες οτι τριετιαν νυκτα και ημεραν ουκ επαυσαμην μετα δακρυων νουθετων ενα εκαστον ³² και τα νυν παρατιθεμαι υμασ αδελφοι τω θεω και τω λογω της χαριτοσ αυτου τω δυναμενω εποικοδομησαι και δουναι υμιν κληρονομιαν εν τοισ ηγιασμενοισ πασιν ³³ αργυριου η χρυσιου η ιματισμου ουδενοσ επεθυμησα ³⁴ αυτοι γινωσκετε οτι ταισ χρειασισ μου και τοισ ουσιν μετ εμου υπηρετησαν αι χειρεσ αυται ³⁵ παντα υπεδειξα υμιν οτι ουτωσ κοπιωντασ δει αντιλαμβανεσθαι των ασθενουντων μνημονευειν τε των λογων του κυριου ιησου οτι αυτοσ ειπεν μακαριον εστιν μαλλον διδοναι η λαμβανειν ³⁶ και ταυτα ειπων θεισ τα γονατα αυτου συν πασιν αυτοισ προσηξατο ³⁷ ικανοσ δε εγενετο κλαυθμοσ παντων και επιπεσοντες επι τον τραχηλον

του παυλου κατεφιλον αυτον ³⁸ οδυνωμενοι μαλιστα επι τω λογω ω ειρηκει οτι ουκειτι μελλουσιν το προσωπον αυτου θεωρειν προπεμπον δε αυτον εις το πλοιον

21

¹ ωσ δε εγενετο αναχθηναι ημασ αποσπασθεντασ απ αυτων ευθυδρομησαντες ηλθομεν εις την κων τη δε εξησ εις την ροδον κακειθεν εις παταρα ² και ευροντες πλοιον διαπερων εις φοινικην επιβαντες ανηχθημεν ³ αναφανεντες δε την κυπρον και καταλιποντες αυτην ευωνυμον επλεομεν εις συριαν και κατηχθημεν εις τυρον εκεισε γαρ ην το πλοιον αποφορτιζομενον τον γομον ⁴ και ανευροντες μαθητασ επεμειναμεν αυτου ημερασ επτα οιτινεσ τω παυλω ελεγον δια του πνευματοσ μη αναβαινειν εις ιερουσαλημ ⁵ οτε δε εγενετο ημασ εξαρτισαι τασ ημερασ εξελθοντες επορευομεθα προπεμποντων ημασ παντων συν γυναιξιν και τεκνοισ εωσ εξω της πολεωσ και θεντεσ τα γονατα επι τον αιγιαλον προσηυξαμεθα ⁶ και ασπασαμενοι αλληλουσ επεβημεν εις το πλοιον εκεινοι δε υπεστρεψαν εις τα ιδια ⁷ ημεισ δε τον πλουν διανυσαντεσ απο τυρου κατηντησαμεν εις πτολεμαιδα και ασπασαμενοι τουσ αδελφουσ εμειναμεν ημεραν μιαν παρ αυτοισ ⁸ τη δε επαυριον εξελθοντεσ οι περι τον παυλον ηλθον εις καισαρειαν και εισελθοντεσ εις τον οικον φιλιππου του ευαγγελιστου οντοσ εκ των επτα εμειναμεν παρ αυτω ⁹ τουτω δε ησαν θυγατερεσ παρθενοι τεσσαρεσ προφητεουσαι ¹⁰ επιμενοντων δε ημων ημερασ πλειουσ κατηλθεν τισ απο της ιουδαιασ προφητησ ονοματι αγαβοσ ¹¹ και ελθων προσ ημασ και αρασ την ζωνην του παυλου δησασ τε αυτου τουσ ποδασ και τασ χειρασ ειπεν ταδε λεγει το πνευμα το αγιον τον ανδρα ου εστιν η ζωνη αυτη ουτωσ δησουσιν εν ιερουσαλημ οι ιουδαιοι και παραδωσουσιν εις χειρασ εθνων ¹² ωσ δε ηκουσαμεν ταυτα παρεκαλουμεν ημεισ τε και οι εντοπιοι του μη αναβαινειν αυτον εις ιερουσαλημ ¹³ απεκριθη τε ο παυλοσ τι ποιειτε κλαιοντεσ και συνθρυπτοντεσ μου την καρδιαν εγω γαρ ου μονον δεθηναι αλλα και αποθανειν εις ιερουσαλημ ετοιμωσ εχω υπερ του ονοματοσ του κυριου ιησου ¹⁴ μη πειθομενου δε αυτου ησυχασαμεν ειποντεσ το θελημα του κυριου γενεσθω ¹⁵ μετα δε τασ ημερασ ταυτασ επισκευασαμενοι ανεβαινομεν εις ιερουσαλημ ¹⁶ συνηλθον δε και των μαθητων απο καισαρειασ

συν ημιν αγωντεσ παρ ω ξενισθωμεν μνασωνι τινι κυπριω αρχαιω μαθητη ¹⁷ γενομενων δε ημων εις ιεροσολυμα ασμενωσ εδεξαντο ημασ οι αδελφοι ¹⁸ τη δε επιουση εισηει ο παυλοσ συν ημιν προσ ιακωβον παντεσ τε παρεγενοντο οι πρεσβυτεροι ¹⁹ και ασπασαμενοσ αυτουσ εξηγειτο καθ εν εκαστον ων εποιησεν ο θεοσ εν τοισ εθνεσιν δια της διακονιασ αυτου ²⁰ οι δε ακουσαντεσ εδοξαζον τον κυριον ειποντεσ αυτω θεωρεισ αδελφε ποσαι μυριαδεσ εισιν ιουδαιων των πεπιστευκοτων και παντεσ ζηλωται του νομου υπαρχουσιν ²¹ κατηχηθησαν δε περι σου οτι αποστασιαν διδασκεισ απο μωυσεωσ τουσ κατα τα εθνη παντασ ιουδαιουσ λεγων μη περιτεμνειν αυτουσ τα τεκνα μηδε τοισ εθεσιν περιπατειν ²² τι ουν εστιν παντωσ δει πληθοσ συνελθειν ακουσονται γαρ οτι εληλυθασ ²³ τουτο ουν ποιησον ο σοι λεγομεν εισιν ημιν ανδρεσ τεσσαρεσ ευχην εχοντεσ εφ εαυτων ²⁴ τουτουσ παραλαβων αγνισθητι συν αυτοισ και δαπανησον επ αυτοισ ινα ξυρησωνται την κεφαλην και γνωσιν παντεσ οτι ων κατηχηνται περι σου ουδεν εστιν αλλα στοιχεισ και αυτοσ τον νομον φυλασσωσ ²⁵ περι δε των πεπιστευκοτων εθνων ημεισ επεστειλαμεν κριναντεσ μηδεν τοιουτον τηρειν αυτουσ ει μη φυλασσεσθαι αυτουσ το τε ειδωλοθυτον και το αιμα και πνικτον και πορνειαν ²⁶ τοτε ο παυλοσ παραλαβων τουσ ανδρασ τη εχομενη ημερα συν αυτοισ αγνισθεισ εισηει εις το ιερον διαγγελων την εκπληρωσιν των ημερων του αγνισμου εωσ ου προσηνεχθη υπερ ενοσ εκαστου αυτων η προσφορα ²⁷ ωσ δε εμελλον αι επτα ημεραι συντελεισθαι οι απο της ασιασ ιουδαιοι θεασαμενοι αυτον εν τω ιερω συνεχεον παντα τον οχλον και επεβαλον τασ χειρασ επ αυτον ²⁸ κραζοντεσ ανδρεσ ισραηλιται βοηθειτε ουτοσ εστιν ο ανθρωποσ ο κατα του λαου και του νομου και του τοπου τουτου παντασ πανταχου διδασκων ετι τε και ελληνασ εισηγαγεν εις το ιερον και κεκοινωκεν τον αγιον τοπον τουτον ²⁹ ησαν γαρ εωρακοτεσ τροφιμον τον εφεσιον εν τη πολει συν αυτω ον ενομιζον οτι εις το ιερον εισηγαγεν ο παυλοσ ³⁰ εκινηθη τε η πολισ ολη και εγενετο συνδρομη του λαου και επιλαβομενοι του παυλου ειλκον αυτον εξω του ιερου και ευθεωσ εκλεισθησαν αι θυραι ³¹ ζητουντων δε αυτον αποκτειναι ανεβη φασισ τω χιλιαρχω της σπειρησ οτι ολη συγκεχυται ιερουσαλημ ³² οσ εξαυτησ παραλαβων στρατιωτασ και

εκατονταρχους κατεδραμεν επ αυτους οι δε ιδοντες τον χιλιαρχον και τους στρατιωτας επαυσαντο τυπτοντες τον παυλον ³³ εγγισας δε ο χιλιαρχος επελαβετο αυτου και εκελευσεν δεθηναι αλυσεσιν δυσιν και επυνθανετο τισ αν ειη και τι εστιν πεποιηκωσ ³⁴ αλλοι δε αλλο τι εβων εν τω οχλω μη δυναμενος δε γνωναι το ασφαλεσ δια τον θορυβον εκελευσεν αγεσθαι αυτον εις την παρεμβολην ³⁵ οτε δε εγενετο επι τους αναβαθμους συνεβη βασταζεσθαι αυτον υπο των στρατιωτων δια την βιαν του οχλου ³⁶ ηκολουθει γαρ το πληθος του λαου κραζον αιρε αυτον ³⁷ μελλων τε εισαγεσθαι εις την παρεμβολην ο παυλος λεγει τω χιλιαρχω ει εξεστιν μοι ειπειν προσ σε ο δε εφη ελληνιστι γινωσκεις ³⁸ ουκ αρα συ ει ο αιγυπτιος ο προ τουτων των ημερων αναστατωσας και εξαγαγων εις την ερημον τους τετρακιςχιλιους ανδρας των σικαριων ³⁹ ειπεν δε ο παυλος εγω ανθρωπος μεν ειμι ιουδαιος ταρσευσ της κιλικιασ ουκ ασημου πολεωσ πολιτησ δεομαι δε σου επιτρεψον μοι λαλησαι προσ τον λαον ⁴⁰ επιτρεψαντοσ δε αυτου ο παυλος εστωσ επι των αναβαθμων κατεσεισεν τη χειρι τω λαω πολλησ δε σιγησ γενομενησ προσεφωνει τη εβραιδι διαλεκτω λεγων

22

¹ ανδρες αδελφοι και πατερεσ ακουσατε μου της προσ υμασ νυνη απολογιασ ² ακουσαντες δε οτι τη εβραιδι διαλεκτω προσεφωνει αυτοισ μαλλον παρεσχον ησυχιαν και φησιν ³ εγω μεν ειμι ανηρ ιουδαιος γεγεννημενος εν ταρσω της κιλικιασ ανατεθραμμενος δε εν τη πολει ταυτη παρα τους ποδασ γαμαλιηλ πεπαιδευμενος κατα ακριβειαν του πατρωου νομου ζηλωτησ υπαρχων του θεου καθωσ παντεσ υμεισ εστε σημερον ⁴ οσ ταυτην την οδον εδιωξα αχρι θανατου δεσμευων και παραδιδουσ εις φυλακασ ανδρασ τε και γυναιकाσ ⁵ ωσ και ο αρχιερευσ μαρτυρει μοι και παν το πρεσβυτεριον παρ ων και επιστολασ δεξαμενος προσ τους αδελφουσ εις δαμασκον επορευομην αζων και τους εκεισε οντασ δεδεμενουσ εις ιερουσαλημ ινα τιμωρηθωσιν ⁶ εγενετο δε μοι πορευομενω και εγγιζοντι τη δαμασκω περι μεσημβριαν εξαιφνησ εκ του ουρανου περιαστραψαι φωσ ικανον περι εμε ⁷ επεσα τε εις το εδαφοσ και ηκουσα φωνησ λεγουσησ μοι σαουλ σαουλ τι με διωκεισ ⁸ εγω δε απεκριθην τισ ει κυριε ειπεν τε προσ με εγω ειμι ιησουσ ο ναζωραιουσ ον

συ διωκεισ ⁹ οι δε συν εμοι οντεσ το μεν φωσ εθεασαντο και εμφοβοι εγενοντο την δε φωνην ουκ ηκουσαν του λαλουντοσ μοι ¹⁰ ειπον δε τι ποιησω κυριε ο δε κυριουσ ειπεν προσ με αναστασ πορευου εις δαμασκον κακει σοι λαληθησεται περι παντων ων τετακται σοι ποιησαι ¹¹ ωσ δε ουκ ενεβλεπον απο της δοξησ του φωτοσ εκεινου χειραγωγουμενοσ υπο των συνοντων μοι ηλθον εις δαμασκον ¹² ανανιασ δε τισ ανηρ ευσεβησ κατα τον νομον μαρτυρουμενοσ υπο παντων των κατοικουντων ιουδαιων ¹³ ελθων προσ με και επιστασ ειπεν μοι σαουλ αδελφε αναβλεψον καγω αυτη τη ωρα ανεβλεψα εις αυτον ¹⁴ ο δε ειπεν ο θεουσ των πατερων ημων προεχειρισατο σε γνωναι το θελημα αυτου και ιδειν τον δικαιον και ακουσαι φωνην εκ του στοματοσ αυτου ¹⁵ οτι εση μαρτυσ αυτω προσ παντασ ανθρωπουσ ων εωρακασ και ηκουσασ ¹⁶ και νυν τι μελλεισ αναστασ βαπτισαι και απολουσαι τασ αμαρτιασ σου επικαλεσαμενοσ το ονομα του κυριου ¹⁷ εγενετο δε μοι υποστρεψαντι εις ιερουσαλημ και προσευχομενου μου εν τω ιερω γενεσθαι με εν εκστασει ¹⁸ και ιδειν αυτον λεγοντα μοι σπευσον και εξελθε εν ταχει εξ ιερουσαλημ διοτι ου παραδεξονται σου την μαρτυριαν περι εμου ¹⁹ καγω ειπον κυριε αυτοι επιστανται οτι εγω ημην φυλακιζων και δερων κατα τασ συναγωγασ τουσ πιστευοντασ επι σε ²⁰ και οτε εξεχειτο το αιμα στεφανου του μαρτυροσ σου και αυτοσ ημην εφεστωσ και συνευδοκων τη αναιρεσει αυτου φυλασσων τα ιματια των αναιρουντων αυτον ²¹ και ειπεν προσ με πορευου οτι εγω εις εθνη μακραν εξαποστελω σε ²² ηκουον δε αυτου αχρι τουτου του λογου και επηραν την φωνην αυτων λεγοντεσ αιρε απο της γησ τον τοιουτον ου γαρ καθηκεν αυτον ζην ²³ κραζοντων δε αυτων και ριπτουντων τα ιματια και κονιορτον βαλλοντων εις τον αερα ²⁴ εκελευσεν αυτον ο χιλιαρχουσ αγεσθαι εις την παρεμβολην ειπων μαστιξιν ανεταζεσθαι αυτον ινα επιγνω δι ην αιτιαν ουτωσ επεφωνουν αυτω ²⁵ ωσ δε προτεινεν αυτον τοισ ιμασιν ειπεν προσ τον εστωτα εκατονταρχον ο παυλουσ ει ανθρωπον ρωμαιον και ακατακριτον εξεστιν υμιν μαστιζειν ²⁶ ακουσασ δε ο εκατονταρχουσ προσελθων απηγγειλεν τω χιλιαρχω λεγων ορα τι μελλεισ ποιειν ο γαρ ανθρωπουσ ουτοσ ρωμαιουσ εστιν ²⁷ προσελθων δε ο χιλιαρχουσ ειπεν αυτω λεγε μοι ει συ ρωμαιουσ ει ο δε εφη ναι ²⁸ απεκριθη τε ο χιλιαρχουσ εγω πολλου κεφαλαιου την πολιτειαν ταυτην εκτησαμην ο

δε παυλος εφη εγω δε και γεγεννημαι ²⁹ ευθεωσ ουν απεστησαν απ αυτου οι μελλοντες αυτον ανεταζειν και ο χιλιαρχος δε εφοβηθη επιγνους οτι ρωμαιος εστιν και οτι ην αυτον δεδεκωσ ³⁰ τη δε επαυριον βουλομενος γνωνα το ασφαλεσ το τι κατηγορειται παρα των ιουδαιων ελυσεν αυτον απο των δεσμων και εκελευσεν ελθειν τους αρχιερεις και ολον το συνεδριον αυτων και καταγαγων τον παυλον εστησεν εις αυτους

23

¹ ατενισασ δε ο παυλος τω συνεδριω ειπεν ανδρες αδελφοι εγω παση συνειδησει αγαθη πεπολιτευμαι τω θεω αχρι ταυτησ της ημερασ ² ο δε αρχιερευσ ανανιασ επεταξεν τοις παρεστωσιν αυτω τυπτειν αυτου το στομα ³ τοτε ο παυλος προσ αυτον ειπεν τυπτειν σε μελλει ο θεοσ τοιχε κεκονιαμενε και συ καθη κρινων με κατα τον νομον και παρανομων κελευεισ με τυπτεσθαι ⁴ οι δε παρεστωτες ειπον τον αρχιερεα του θεου λoidορεισ ⁵ εφη τε ο παυλος ουκ ηδειν αδελφοι οτι εστιν αρχιερευσ γεγραπται γαρ αρχοντα του λαου σου ουκ ερεισ κακωσ ⁶ γνουσ δε ο παυλος οτι το εν μεροσ εστιν σαδδουκαιων το δε ετερον φαρισαιων εκραξεν εν τω συνεδριω ανδρες αδελφοι εγω φαρισαιοσ ειμι υιοσ φαρισαιου περι ελπιδοσ και αναστασεωσ νεκρων εγω κρινομαι ⁷ τουτο δε αυτου λαλησαντοσ εγενετο στασισ των φαρισαιων και εσχισθη το πληθοσ ⁸ σαδδουκαιοι μεν γαρ λεγουσιν μη ειναι αναστασιν μηδε αγγελον μητε πνευμα φαρισαιοι δε ομολογουσιν τα αμφοτερα ⁹ εγενετο δε κραυγη μεγαλη και ανασταντες οι γραμματεισ του μερουσ των φαρισαιων διεμαχοντο λεγοντες ουδεν κακον ευρισκομεν εν τω ανθρωπω τουτω ει δε πνευμα ελαλησεν αυτω η αγγελοσ μη θεομαχωμεν ¹⁰ πολλησ δε γενομενησ στασεωσ ευλαβηθεισ ο χιλιαρχοσ μη διασπασθη ο παυλοσ υπ αυτων εκελευσεν το στρατευμα καταβηναι και αρπασαι αυτον εκ μεσου αυτων αγειν τε εις την παρεμβολην ¹¹ τη δε επιουση νυκτι επιστασ αυτω ο κυριοσ ειπεν θαρσει παυλε ωσ γαρ διεμαρτυρω τα περι εμου εις ιερουσαλημ ουτωσ σε δει και εις ρωμην μαρτυρησαι ¹² γενομενησ δε ημερασ ποιησαντες τινεσ των ιουδαιων συστροφην ανεθεματισαν εαυτουσ λεγοντες μητε φαγειν μητε πιειν εωσ ου αποκτεινωσιν τον παυλον ¹³ ησαν δε πλειουσ τεσσαρακοντα οι ταυτην την συνωμοσιαν πεποηκοτες ¹⁴ οιτινεσ προσελθοντες τοις αρχιερευσιν και τοις πρεσβυτεροισ ειπον αναθεματι

ανεθεματισαμεν εαυτουσ μηδενοσ γευσασθαι εωσ ου αποκτεινωμεν τον παυλον ¹⁵ νυν ουν υμεισ εμφανισατε τω χιλιαρχω συν τω συνεδριω οπωσ αυριον αυτον καταγαγη προσ υμασ ωσ μελλοντασ διαγινωσκειν ακριβεστερον τα περι αυτου ημεισ δε προ του εγγισαι αυτον ετοιμοι εσμεν του ανελειν αυτον ¹⁶ ακουσασ δε ο υιοσ της αδελφησ παυλου το ενεδρον παραγενομενοσ και εισελθων εις την παρεμβολην απηγγειλεν τω παυλω ¹⁷ προσκαλεσαμενοσ δε ο παυλοσ ενα των εκατονταρχων εφη τον νεανιαν τουτον απαγαγε προσ τον χιλιαρχον εχει γαρ τι απαγγελαι αυτω ¹⁸ ο μεν ουν παραλαβων αυτον ηγαγεν προσ τον χιλιαρχον και φησιν ο δεσμοιοσ παυλοσ προσκαλεσαμενοσ με ηρωτησεν τουτον τον νεανιαν αγαγειν προσ σε εχοντα τι λαλησαι σοι ¹⁹ επιλαβομενοσ δε της χειροσ αυτου ο χιλιαρχοσ και αναχωρησασ κατ ιδιαν επυνθανετο τι εστιν ο εχεισ απαγγελαι μοι ²⁰ ειπεν δε οτι οι ιουδαιοι συνεθεντο του ερωτησαι σε οπωσ αυριον εις το συνεδριον καταγαγησ τον παυλον ωσ μελλοντα τι ακριβεστερον πυνθανεσθαι περι αυτου ²¹ συ ουν μη πεισθησ αυτοιοσ ενεδρευουσιν γαρ αυτον εξ αυτων ανδρεσ πλειουσ τεσσαρακοντα οιτινεσ ανεθεματισαν εαυτουσ μητε φαγειν μητε πιειν εωσ ου ανελωσιν αυτον και νυν ετοιμοι εισιν προσδεχομενοι την απο σου επαγγελιαν ²² ο μεν ουν χιλιαρχοσ απελυσεν τον νεανιαν παραγγελιασ μηдени εκλαλησαι οτι ταυτα ενεφανισασ προσ με ²³ και προσκαλεσαμενοσ δυο τινασ των εκατονταρχων ειπεν ετοιμασατε στρατιωτασ διακοσιοουσ οπωσ πορευθωσιν εωσ καισαρειασ και ιππεισ εβδομηκοντα και δεξιολαβουσ διακοσιοουσ απο τριτησ ωρασ της νυκτοσ ²⁴ κτηνη τε παραστησαι ινα επιβιβασαντες τον παυλον διασωσωσιν προσ φηλικα τον ηγεμονα ²⁵ γραψασ επιστολην περιεχουσαν τον τυπον τουτον ²⁶ κλαυδιοσ λυσιασ τω κρατιστω ηγεμονι φηλικι χαιρειν ²⁷ τον ανδρα τουτον συλληφθεντα υπο των ιουδαιων και μελλοντα αναιρεισθαι υπ αυτων επιστασ συν τω στρατευματι εξειλομην αυτον μαθων οτι ρωμαιοσ εστιν ²⁸ βουλομενοσ δε γνωνα την αιτιαν δι ην ενεκαλουν αυτω καταγαγον αυτον εις το συνεδριον αυτων ²⁹ ον ευρον εγκαλουμενον περι ζητηματων του νομου αυτων μηδεν αξιον θανατου η δεσμων εγκλημα εχοντα ³⁰ μηνυθεισησ δε μοι επιβουλησ εις τον ανδρα μελλειν εσεσθαι υπο των ιουδαιων εξαυτησ επεμψα προσ σε παραγγελιασ και τοιοσ

κατηγοροίς λεγείν τα πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σοῦ ἐρρωσθὶ ³¹ οἱ μὲν οὖν στρατιῶται κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς ἀναλαβόντες τὸν παῦλον ἠγάγον διὰ τῆς νυκτὸς εἰς τὴν ἀντιπατρίδα ³² τῆ δὲ ἐπαυρίῳν εἰσαντες τοὺς ἵππους πορευεσθαι σὺν αὐτῷ ὑπεστρεψάν εἰς τὴν παρεμβολὴν ³³ οἱ τινεὶς εἰσελθόντες εἰς τὴν καισαρείαν καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμονίᾳ παρεστήσαν καὶ τὸν παῦλον αὐτῷ ³⁴ ἀναγνούς δὲ ὁ ἡγεμὼν καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστίν καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ κιλικίας ³⁵ διακουσομαι σοῦ ἐφη ὅταν καὶ οἱ κατηγοροὶ σοῦ παραγενῶνται ἐκέλευσεν τε αὐτὸν ἐν τῷ πραιτωρίῳ ἠρώδου φυλασσεσθαι

24

¹ μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς ἀνανίας μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ῥητορὸς τερτυλλοῦ τινὸς οἱ τινεὶς ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμονίᾳ κατὰ τοῦ παύλου ² κληθέντος δὲ αὐτοῦ ἠρξάτο κατηγορεῖν ὁ τερτυλλὸς λέγων πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ καὶ κατορθωμάτων γινομένων τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς σῆς προνοίας ³ πάντῃ τε καὶ πανταχοῦ ἀποδεχομεθα κρατίστε φηλιξ μετὰ πάσης εὐχαριστίας ⁴ ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πλεῖον σε ἐγκοπτῶ παρακαλῶ ἀκουσαὶ σε ἡμῶν συντομῶς τῆς ἐπιεικειᾶς ⁵ εὐροντες γὰρ τὸν ἀνδρᾶ τούτον λοιμὸν καὶ κινούντα στάσις πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην πρωτοστάτην τε τῆς τῶν ναζωραίων αἵρεσεως ⁶ ὅς καὶ τὸ ἱερόν ἐπειράσεν βεβήλωσαι ὃν καὶ ἐκράτησαμεν ^{7 8} παρ' οὐ δυνήσῃ αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ πάντων τούτων ἐπιγνώνας ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ ⁹ συνεπέθεντο δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι φασκόντες ταῦτα οὕτως εἶναι ¹⁰ ἀπεκριθὴ δὲ ὁ παῦλος νεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἡγεμονοῦ λέγειν ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τῷ ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμενος εὐθυμότερον τα περὶ ἐμαυτοῦ ἀπολογουμαι ¹¹ δυναμένου σοῦ γνῶναι ὅτι οὐ πλείους εἰσὶν μοι ἡμέραι δεκάδυο ἢ ἀνεβὴν προσκυνήσων ἐν ἱερουσαλήμ ¹² καὶ οὐτε ἐν τῷ ἱερῷ εὐρον με πρὸς τινὰ διαλεγόμενον ἢ ἐπισυστάσιν ποιοῦντα ὄχλου οὐτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς οὐτε κατὰ τὴν πόλιν ¹³ οὐτε παραστήσαι με δύνανται περὶ ὧν νῦν κατηγοροῦσιν μοι ¹⁴ ὁμολογῶ δὲ τούτῳ σοὶ ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν ἣν λεγούσιν αἵρεσις οὕτως λατρεύω τῷ πατρὶ ἡμῶν πιστευῶν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ τοῖς προφηταῖς γεγραμμένοις ¹⁵ ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν θεὸν ἣν καὶ αὐτοὶ οὗτοι πρὸςδεχόνται ἀναστάσις μελλεῖν ἐσεσθαι νεκρῶν

δικαίων τε καὶ ἀδικῶν ¹⁶ ἐν τούτῳ δὲ αὐτὸς ἀσκήσας ἀπροσκοπὸν συνειδήσιν ἔχων πρὸς τὸν θεόν καὶ τοὺς ἀνθρώπους διὰ πάντος ¹⁷ δι' ἐτῶν δὲ πλείωνων παρεγενομένην ἐλεημοσύνας ποιήσων εἰς τὸ ἔθνος μου καὶ προσφοράς ¹⁸ ἐν οἷς εὐρον με ἡγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ οὐ μετὰ ὄχλου οὐδὲ μετὰ θορυβοῦ τινεὶς ἀπὸ τῆς ἀσίας Ἰουδαῖοι ¹⁹ οὗς δεῖ ἐπὶ σοῦ παρεῖναι καὶ κατηγορεῖν εἰ τί ἐχοίεν πρὸς με ²⁰ ἢ αὐτοὶ οὗτοι εἰπατώσαν τί εὐρον ἐν ἐμοὶ ἀδικημᾶ σταντος μου ἐπὶ τοῦ συνεδρίου ²¹ ἢ περὶ μίας ταύτης φωνῆς ἡσ ἐκράξα ἐστὼς ἐν αὐτοῖς ὅτι περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ὑφ' ὑμῶν ²² ἀκουσας δὲ ταῦτα ὁ φηλιξ ἀνεβάλετο αὐτοὺς ἀκριβεστερον εἰδὼς τα περὶ τῆς ὁδοῦ εἰπὼν ὅταν λυσίας ὁ χιλιάρχος καταβῆ διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς ²³ διαταξάμενος τε τῷ ἑκατονταρχῇ τηρεῖσθαι τὸν παῦλον εἶναι τε ἀνεσίς καὶ μὴδενα κωλυεῖν τῶν ἰδίων αὐτοῦ υπηρετεῖν ἢ προσερχεσθαι αὐτῷ ²⁴ μετὰ δὲ ἡμέρας τινὰς παραγενομένου ὁ φηλιξ σὺν δρουσίλλῃ τῇ γυναικί οὐσῃ Ἰουδαία μετεπεμψάτο τὸν παῦλον καὶ ἠκούσεν αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς χριστὸν πίστεως ²⁵ διαλεγόμενου δὲ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ τοῦ κριματος τοῦ μελλοντος ἐσεσθαι ἐμφοβὸς γενομένος ὁ φηλιξ ἀπεκριθὴ τὸ νῦν ἔχον πορευοῦν καιρὸν δὲ μεταλαβὼν μετακαλεσομαι σε ²⁶ ἀλλὰ καὶ ἐλπίζων ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ παύλου ὅπως λύσῃ αὐτὸν διὸ καὶ πυκνότερον αὐτὸν μεταπεμπομένος ὠμίλει αὐτῷ ²⁷ διέτις δὲ πληρωθείσης ἐλάβεν διαδοχὸν ὁ φηλιξ πορκίον φηστον θέλων τε χάριτας καταθεσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ φηλιξ κατέλιπεν τὸν παῦλον δεδεμένον

25

¹ φηστός οὖν ἐπιβὰς τῆς ἐπαρχίας μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνεβὴ εἰς ἱεροσόλυμα ἀπὸ καισαρείας ² ἐνεφάνισαν δὲ αὐτῷ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ παύλου καὶ παρεκαλοῦν αὐτὸν ³ αἰτούμενοι χάριν κατ' αὐτοῦ ὅπως μεταπεμψῆται αὐτὸν εἰς ἱερουσαλήμ ἐνεδρᾶν ποιοῦντες ἀνελεῖν αὐτὸν κατὰ τὴν ὁδὸν ⁴ ὁ μὲν οὖν φηστός ἀπεκριθὴ τηρεῖσθαι τὸν παῦλον ἐν καισαρείᾳ ἑαυτὸν δὲ μελλεῖν ἐν τάχει ἐκπορευεσθαι ⁵ οἱ οὖν δυνατοὶ ἐν ὑμῖν φησίς συγκαταβάντες εἰ τί ἐστὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ κατηγορεῖτωσαν αὐτοῦ ⁶ διατριψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας πλείους ἢ δεκά καταβάς εἰς καισαρείαν τῆς ἐπαυρίῳν καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσεν

τον παυλον αχθηναι ⁷ παραγενομενου δε αυτου περιεστησαν οι απο ιεροσολυμων καταβεβηκοτες ιουδαιοι πολλα και βαρεα αιτιωματα φεροντες κατα του παυλου α ουκ ισχυον αποδειξαι ⁸ απολογουμενου αυτου οτι ουτε εις τον νομον των ιουδαιων ουτε εις το ιερον ουτε εις καισαρα τι ημαρτον ⁹ ο φηστοσ δε τοισ ιουδαιοισ θελων χαριν καταθεσθαι αποκριθεισ τω παυλω ειπεν θελεισ εις ιεροσολυμα αναβασ εκει περι τουτων κρινεσθαι επ εμου ¹⁰ ειπεν δε ο παυλοσ επι του βηματοσ καισαροσ εστωσ ειμι ου με δει κρινεσθαι ιουδαιουσ ουδεν ηδικησαωσ και συ καλλιον επιγινωσκεισ ¹¹ ει μεν γαρ αδικω και αξιον θανατου πεπραχα τι ου παραιτουμαι το αποθανειν ει δε ουδεν εστιν ων ουτοι κατηγορουσιν μου ουδεις με δυναται αυτοισ χαρισασθαι καισαρα επικαλουμαι ¹² τοτε ο φηστοσ συλλαλησασ μετα του συμβουλιου απεκριθη καισαρα επικεκλησαι επι καισαρα πορευση ¹³ ημερων δε διαγενομενων τινων αγριππασ ο βασιλευσ και βερνικη κατηντησαν εις καισαρειαν ασπασαμενοι τον φηστον ¹⁴ ωσ δε πλειουσ ημερασ διετριβεν εκει ο φηστοσ τω βασιλει ανεθετο τα κατα τον παυλον λεγων ανηρ τισ εστιν καταλελειμμενοσ υπο φηλικοσ δεσμιοσ ¹⁵ περι ου γενομενου μου εις ιεροσολυμα ενεφανισαν οι αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων αιτουμενοι κατα αυτου δικην ¹⁶ προσ ουσ απεκριθην οτι ουκ εστιν εθοσ ρωμαιοισ χαριζεσθαι τινα ανθρωπον εις απωλειαν πριν η ο κατηγορουμενοσ κατα προσωπον εχοι τουσ κατηγορουσ τοπον τε απολογιασ λαβοι περι του εγκληματοσ ¹⁷ συνελθοντων ουν αυτων ενθαδε αναβολην μηδεμιαν ποιησαμενοσ τη εξησ καθισασ επι του βηματοσ εκελευσα αχθηναι τον ανδρα ¹⁸ περι ου σταθεντεσ οι κατηγοροι ουδεμιαν αιτιαν επεφερον ων υπενοουν εγω ¹⁹ ζητηματα δε τινα περι της ιδιασ δεισιδαιμονιασ ειχον προσ αυτον και περι τινοσ ιησου τεθνηκοτοσ ον εφασκεν ο παυλοσ ζην ²⁰ απορουμενοσ δε εγω την περι τουτου ζητησιν ελεγον ει βουλοιτο πορευεσθαι εις ιερουσαλημ κακει κρινεσθαι περι τουτων ²¹ του δε παυλου επικαλεσαμενου τηρηθηναι αυτον εις την του σεβαστου διαγνωσιν εκελευσα τηρεισθαι αυτον εωσ ου πεμψω αυτον προσ καισαρα ²² αγριππασ δε προσ τον φηστον εφη εβουλομην και αυτοσ του ανθρωπου ακουσαι ο δε αυριον φησιν ακουση αυτου ²³ τη ουν επαυριον ελθοντοσ του αγριππα και της βερνικησ μετα πολλησ φαντασιασ και

εισελθοντων εις το ακροατηριον συν τε τοισ χιλιαρχοισ και ανδρασιν τοισ κατα εξοχην ουσιν της πολεωσ και κελευσαντοσ του φηστου ηχθη ο παυλοσ ²⁴ και φησιν ο φηστοσ αγριππα βασιλευ και παντεσ οι συμπαροντεσ ημιν ανδρεσ θεωρειτε τουτον περι ου παν το πληθοσ των ιουδαιων ενετυχον μοι εν τε ιεροσολυμοισ και ενθαδε επιβωντεσ μη δειν ζην αυτον μηκετι ²⁵ εγω δε καταλαβομενοσ μηδεν αξιον θανατου αυτον πεπραχεναι και αυτου δε τουτου επικαλεσαμενου τον σεβαστον εκρινα πεμπειν αυτον ²⁶ περι ου ασφαλεσ τι γραφαι τω κυριω ουκ εχω διο προηγαγον αυτον εφ υμων και μαλιστα επι σου βασιλευ αγριππα οπωσ της ανακρισεωσ γενομενησ σχω τι γραφαι ²⁷ αλογον γαρ μοι δοκει πεμποντα δεσμιον μη και τασ κατα αυτου αιτιασ σημαναι

26

¹ αγριππασ δε προσ τον παυλον εφη επιτρεπεται σοι υπερ σεαυτου λεγειν τοτε ο παυλοσ απελογειτο εκτεινασ την χειρα ² περι παντων ων εγκαλουμαι υπο ιουδαιων βασιλευ αγριππα ηγημαι εμαυτον μακαριον επι σου μελλων απολογεισθαι σημερον ³ μαλιστα γνωστην οντα σε παντων των κατα ιουδαιουσ ηθων τε και ζητηματων διο δεομαι σου μακροθυμωσ ακουσαι μου ⁴ την μεν ουν βιωσιν μου την εκ νεοτητοσ την απ αρχησ γενομενην εν τω εθνει μου εν ιεροσολυμοισ ισασιν παντεσ οι ιουδαιοι ⁵ προγινωσκοντεσ με ανωθεν εαν θελωσιν μαρτυρειν οτι κατα την ακριβεστατην αιρεσιν της ημετερασ θρησκειασ εζησα φαρισαιοσ ⁶ και νυν επ ελπιδι της προσ τουσ πατερασ επαγγελιασ γενομενησ υπο του θεου εστηκα κρινομενοσ ⁷ εις ην το δωδεκαφυλον ημων εν εκτενεια νυκτα και ημεραν λατρευον ελπιζει κατανησαι περι ησ ελπιδοσ εγκαλουμαι βασιλευ αγριππα υπο ιουδαιων ⁸ τι απιστον κρινεται παρ υμιν ει ο θεοσ νεκρουσ εγειρει ⁹ εγω μεν ουν εδοξα εμαυτω προσ το ονομα ιησου του ναζωραιου δειν πολλα εναντια πραξαι ¹⁰ ο και εποιησα εν ιεροσολυμοισ και πολλουσ των αγιων εγω φυλακαισ κατεκλεισα την παρα των αρχιερων εξουσιαν λαβων αναιρουμενων τε αυτων κατηνεγκα ψηφον ¹¹ και κατα πασασ τασ συναγωγασ πολλακισ τιμωρων αυτοουσ ηναγκαζον βλασφημειν περισσωσ τε εμμαινομενοσ αυτοισ εδιωκον εωσ και εις τασ εξω πολεισ ¹² εν οισ και πορευομενοσ εις την δαμασκον μετ εξουσιασ και επιτροπησ της παρα

των αρχιερων ¹³ ημερας μεσησ κατα την οδον ειδον βασιλευ ουρανοθεν υπερ την λαμπροτητα του ηλιου περιλαμψαν με φωσ και τους συν εμοι πορευομενους ¹⁴ παντων δε καταπεσοντων ημων εισ την γην ηκουσα φωνην λαλουσαν προς με και λεγουσαν τη εβραιδι διαλεκτω σαουλ σαουλ τι με διωκεισ σκληρον σοι προσ κεντρα λακτιζειν ¹⁵ εγω δε ειπον τισ ει κυριε ο δε ειπεν εγω ειμι ιησους ον συ διωκεισ ¹⁶ αλλα αναστηθι και στηθι επι τους ποδασ σου εισ τουτο γαρ ωφθην σοι προχειρισασθαι σε υπηρετην και μαρτυρα ων τε ειδεσ ων τε οφθησομαι σοι ¹⁷ εξαιρουμενοσ σε εκ του λαου και των εθνων εισ ουσ εγω σε αποστελλω ¹⁸ ανοιξαι οφθαλμους αυτων του υποστρεψαι απο σκοτους εισ φωσ και της εξουσιασ του σατανα επι τον θεον του λαβειν αυτους αφεσιν αμαρτιων και κληρον εν τοις ηγιασμενοις πιστει τη εισ εμε ¹⁹ οθεν βασιλευ αγριππα ουκ εγενομην απειθισ τη ουρανω οπτασια ²⁰ αλλα τοις εν δαμασκω πρωτον και ιεροσολυμοις εισ πασαν τε την χωραν της ιουδαιασ και τοις εθνεσιν απαγγελων μετανοειν και επιστρεφειν επι τον θεον αξια της μετανοιασ εργα πρασσοντασ ²¹ ενεκα τουτων οι ιουδαιοι με συλλαβομενοι εν τω ιερω επειρωντο διαχειρισασθαι ²² επικουριασ ουν τυχων της παρα του θεου αχρι της ημερασ ταυτησ εστηκα μαρτυρομενοσ μικρω τε και μεγαλω ουδεν εκτος λεγων ων τε οι προφηται ελαλησαν μελλοντων γινεσθαι και μωυσησ ²³ ει παθητοσ ο χριστοσ ει πρωτοσ εξ αναστασεωσ νεκρων φωσ μελλει καταγγελλειν τω λαω και τοις εθνεσιν ²⁴ ταυτα δε αυτου απολογουμενου ο φηστοσ μεγαλη τη φωνη εφη μαινη παυλε τα πολλα σε γραμματα εισ μανιαν περιτρεπει ²⁵ ο δε ου μαινομαι φησιν κρατιστε φηστε αλλα αληθειασ και σωφροσυνησ ρηματα αποφθεγγομαι ²⁶ επισταται γαρ περι τουτων ο βασιλευσ προς ον και παρρησιαζομενοσ λαλω λανθανειν γαρ αυτον τι τουτων ου πειθομαι ουδεν ου γαρ εν γωνια πεπραγμενον τουτο ²⁷ πιστευεισ βασιλευ αγριππα τοις προφηταισ οιδα οτι πιστευεισ ²⁸ ο δε αγριππασ προς τον παυλον εφη εν ολιγω με πειθεισ χριστιανον γενεσθαι ²⁹ ο δε παυλοσ ειπεν ευξαιμην αν τω θεω και εν ολιγω και εν πολλω ου μονον σε αλλα και παντασ τους ακουοντασ μου σημερον γενεσθαι τοιουτουσ οποιοσ καγω ειμι παρεκτοσ των δεσμων τουτων ³⁰ και ταυτα ειποντοσ αυτου ανεστη ο βασιλευσ και ο ηγεμων η τε βερνικη και οι συγκαθημενοι αυτοις ³¹ και αναχωρησαντες

ελαλουν προς αλληλουσ λεγοντεσ οτι ουδεν θανατου αξιον η δεσμων πρασσει ο ανθρωποσ ουτοσ ³² αγριππασ δε τω φηστω εφη απολευσθαι εδυνατο ο ανθρωποσ ουτοσ ει μη επεκεκλητο καισαρα

27

¹ ωσ δε εκριθη του αποπλειν ημασ εισ την ιταλιαν παρεδιδουν τον τε παυλον και τινασ ετερουσ δεσμωτασ εκατονταρχη ονοματι ιουλιω σπειρησ σεβαστησ ² επιβαντεσ δε πλοιω αδραμυττηνω μελλοντεσ πλειν τουσ κατα την ασιαν τοπουσ ανηχθημεν οντοσ συν ημιν αρισταρχου μακεδονοσ θεσσαλονικεωσ ³ τη τε ετερα κατηχθημεν εισ σιδωνα φιλανθρωπωσ τε ο ιουλιοσ τω παυλω χρησαμενοσ επετρεψεν προς τουσ φιλουσ πορευθεντα επιμελειασ τυχειν ⁴ κακειθεν αναχθεντεσ υπεπλευσαμεν την κυπρον δια το τουσ ανεμουσ ειναι εναντιουσ ⁵ το τε πελαγοσ το κατα την κιλικιαν και παμφυλιαν διαπλευσαντεσ κατηλθομεν εισ μυρα της λυκιασ ⁶ κακει ευρων ο εκατονταρχοσ πλοιον αλεξανδρινον πλεον εισ την ιταλιαν ενεβιβασεν ημασ εισ αυτο ⁷ εν ικαναισ δε ημεραισ βραδυπλοουντεσ και μολισ γενομενοι κατα την κνιδον μη προσεωντοσ ημασ του ανεμου υπεπλευσαμεν την κρητην κατα σαλμωνην ⁸ μολισ τε παραλεγομενοι αυτην ηλθομεν εισ τοπον τινα καλουμενον καλουσ λιμενασ ω εγγυσ ην πολισ λασαια ⁹ ικανου δε χρονου διαγενομενου και οντοσ ηδη επισφαλουσ του πλοοσ δια το και την νηστειαν ηδη παρεληλυθεναι παρηνει ο παυλοσ ¹⁰ λεγων αυτοις ανδρεσ θεωρω οτι μετα υβρεωσ και πολλησ ζημιασ ου μονον του φορτιου και του πλοιου αλλα και των ψυχων ημων μελλειν εσεσθαι τον πλουν ¹¹ ο δε εκατονταρχησ τω κυβερνητη και τω ναυκληρω επειθετο μαλλον η τοις υπο του παυλου λεγομενοις ¹² ανευθετου δε του λιμενοσ υπαρχοντοσ προς παραχειμασιαν οι πλειουσ εθεντο βουλην αναχθηναι κακειθεν ει πωσ δυναιντο καταντησαντεσ εισ φοινικα παραχειμασαι λιμενα της κρητησ βλεποντα κατα λιβα και κατα χωρον ¹³ υποπνευσαντοσ δε νοτου δοξαντεσ της προθεσεωσ κεκρατηκεναι αραντεσ ασσον παρελεγοντο την κρητην ¹⁴ μετ ου πολυ δε εβαλεν κατ αυτησ ανεμοσ τυφωνικοσ ο καλουμενοσ ευροκλυδων ¹⁵ συναρπασθεντοσ δε του πλοιου και μη δυναμενου αντοφθαλμειν τω ανεμω επιδοντεσ εφερομεθα ¹⁶ νησιον δε τι υποδραμοντεσ καλουμενον κλαυδην

μολισ ισχυσαμεν περικρατεισ γενεσθαι της σκαφησ ¹⁷ ην αραντεσ βοηθειαισ εχρωντο υποζωννυντεσ το πλοιον φοβουμενοι τε μη εισ την συρτην εκπεσωσιν χαλασαντεσ το σκευοσ ουτωσ εφεροντο ¹⁸ σφοδρωσ δε χειμαζομενων ημων τη εξησ εκβολην εποιουντο ¹⁹ και τη τριτη αυτοχειρεσ την σκευην του πλοιου ερριψαμεν ²⁰ μητε δε ηλιου μητε αστρων επιφαινοντων επι πλειονασ ημερασ χειμωνοσ τε ουκ ολιγου επικειμενου λοιπον περιηρειτο πασα ελπισ του σωζεσθαι ημασ ²¹ πολλησ δε ασιτιασ υπαρχουσησ τοτε σταθεισ ο παυλοσ εν μεσω αυτων ειπεν εδει μεν ω ανδρεσ πειθαρχησαντασ μοι μη αναγεσθαι απο της κρητησ κερδησαι τε την υβριν ταυτην και την ζημιαν ²² και τα νυν παραινω υμασ ευθυμειν αποβολη γαρ ψυχησ ουδεμια εσται εξ υμων πλην του πλοιου ²³ παρεστη γαρ μοι ταυτη τη νυκτι αγγελοσ του θεου ου ειμι ω και λατρευω ²⁴ λεγων μη φοβου παυλε καισαρι σε δει παραστηναι και ιδου κεχαρισται σοι ο θεοσ παντασ τουσ πλεοντασ μετα σου ²⁵ διο ευθυμειτε ανδρεσ πιστευω γαρ τω θεω οτι ουτωσ εσται καθ ον τροπον λελαληται μοι ²⁶ εισ νησον δε τινα δει ημασ εκπεσειν ²⁷ ωσ δε τεσσαρεσκαιδεκατη νυξ εγενετο διαφερομενων ημων εν τω αδρια κατα μεσον της νυκτοσ υπενουουν οι ναυται προσαγειν τινα αυτοισ χωραν ²⁸ και βολισαντεσ ευρον οργυιασ εικοσι βραχυ δε διαστησαντεσ και παλιν βολισαντεσ ευρον οργυιασ δεκαπεντε ²⁹ φοβουμενοι τε μηπωσ εισ τραχεισ τοπουσ εκπεσωμεν εκ πρυμνησ ριψαντεσ αγκυρασ τεσσαρασ ηυχοντο ημεραν γενεσθαι ³⁰ των δε ναυτων ζητουντων φυγειν εκ του πλοιου και χαλασαντων την σκαφην εισ την θαλασσαν προφασει ωσ εκ πρωρασ μελλοντων αγκυρασ εκτεινειν ³¹ ειπεν ο παυλοσ τω εκατονταρχη και τοισ στρατιωταισ εαν μη ουτοι μεινωσιν εν τω πλοιω υμεισ σωθηναι ου δυνασθε ³² τοτε οι στρατιωται απεκοψαν τα σχοινια της σκαφησ και ειασαν αυτην εκπεσειν ³³ αχρι δε ου ημελλεν ημερα γινεσθαι παρεκαλει ο παυλοσ απαντασ μεταλαβειν τροφησ λεγων τεσσαρεσκαιδεκατην σημερον ημεραν προσδοκωντεσ ασιτοι διατελειτε μηδεν προσλαβομενοι ³⁴ διο παρακαλω υμασ προσλαβειν τροφησ τουτο γαρ προσ της υμετερασ σωτηριασ υπαρχει ουδενοσ γαρ υμων θριξ εκ της κεφαλησ πεσειται ³⁵ ειπων δε ταυτα και λαβων αρτον ευχαριστησεν τω θεω ενωπιον παντων και κλασασ ηρξατο εσθιειν ³⁶ ευθυμοι δε γενομενοι παντεσ και αυτοι προσελαβοντο

τροφησ ³⁷ ημεν δε εν τω πλοιω αι πασαι ψυχαι διακοσαι εβδομηκοντα εξ ³⁸ κορεσθεντεσ δε της τροφησ εκουφιζον το πλοιον εκβαλλομενοι τον σιτον εισ την θαλασσαν ³⁹ οτε δε ημερα εγενετο την γην ουκ επεγινωσκοσ κολπον δε τινα κατενοουν εχοντα αιγιαλον εισ ον εβουλευσαντο ει δυνατον εξωσαι το πλοιον ⁴⁰ και τασ αγκυρασ περιελοντεσ ειων εισ την θαλασσαν αμα ανεντεσ τασ ζευκτηριασ των πηδαλιων και επαραντεσ τον αρτεμονα τη πνεουση κατειχον εισ τον αιγιαλον ⁴¹ περιπεσοντεσ δε εισ τοπον διθαλασσον επωκειλαν την ναυν και η μεν πρωρα ερεισασα εμεινεν ασαλευτοσ η δε πρυμνα ελυετο υπο της βιασ των κυματων ⁴² των δε στρατιωτων βουλη εγενετο ινα τουσ δεσμωτασ αποκτεινωσιν μη τισ εκκολυμβησασ διαφυγη ⁴³ ο δε εκατονταρχοσ βουλομενοσ διασωσαι τον παυλον εκωλυσεν αυτοουσ του βουληματοσ εκελευσεν τε τουσ δυναμενουσ κολυμβαν απορριψαντασ πρωτουσ επι την γην εξιεναι ⁴⁴ και τουσ λοιπουσ ουσ μεν επι σανισιν ουσ δε επι τινων των απο του πλοιου και ουτωσ εγενετο παντασ διασωθηναι επι την γην

28

¹ και διασωθεντεσ τοτε επεγνωσαν οτι μελιτη η νησοσ καλειται ² οι δε βαρβαροι παρειχον ου την τυχουσαν φιλανθρωπιαν ημιν αναψαντεσ γαρ πυραν προσελαβοντο παντασ ημασ δια τον υετον τον εφεστωτα και δια το ψυχοσ ³ συστρεψαντοσ δε του παυλου φρυγανων πληθοσ και επιθεντοσ επι την πυραν εχιδνα εκ της θερμησ διεξελθουσα καθηψεν της χειροσ αυτου ⁴ ωσ δε ειδον οι βαρβαροι κρεμαμενον το θηριον εκ της χειροσ αυτου ελεγον προσ αλληλουσ παντωσ φονευσ εστιν ο ανθρωποσ ουτοσ ον διασωθεντα εκ της θαλασσησ η δικη ζην ουκ ειασεν ⁵ ο μεν ουν αποτιναξασ το θηριον εισ το πυρ επαθεν ουδεν κακοσ ⁶ οι δε προσεδοκων αυτον μελλειν πιμπρασθαι η καταπιπτειν αφνω νεκρον επι πολυ δε αυτων προσδοκωντων και θεωρουντων μηδεν ατοπον εισ αυτον γινομενον μεταβαλλομενοι ελεγον θεον αυτον ειναι ⁷ εν δε τοισ περι τον τοπον εκεινον υπηρχεν χωρια τω πρωτω της νησου ονοματι ποπλιω οσ αναδεξαμενοσ ημασ τρεισ ημερασ φιλοφρονωσ εξενισεν ⁸ εγενετο δε τον πατερα του ποπλιου πυρετοισ και δυσεντερια συνεχομενον κατακεισθαι προσ ον ο παυλοσ εισελθων και προσευξαμενοσ επιθεισ τασ χειρασ αυτω ιασατο αυτον ⁹ τουτου ουν γενομενου και οι λοιποι οι εχοντεσ ασθενιασ

εν τη νησω προσηρχοντο και εθεραπευοντο ¹⁰ οι και πολλαισ τιμαισ ετιμησαν ημασ και αναγομενοισ επεθεντο τα προσ την χρειαν ¹¹ μετα δε τρεις μηνασ ηχθημεν εν πλοιω παρακεχειμακοτι εν τη νησω αλεξανδρινω παρασημω διοσκουροισ ¹² και καταχθεντες εισ συρακουσασ επεμειναμεν ημερασ τρεις ¹³ οθεν περιελθοντες κατηντησαμεν εισ ρηγιον και μετα μιαν ημεραν επιγενομενου νοτου δευτεραιοι ηλθομεν εισ ποτιολουσ ¹⁴ ου ευροντες αδελφουσ παρεκληθημεν επ αυτοισ επιμειναι ημερασ επτα και ουτωσ εισ την ρωμην ηλθομεν ¹⁵ κακειθεν οι αδελφοι ακουσαντες τα περι ημων εξηλθον εισ απαντησιν ημιν αχρι αππιου φορου και τριων ταβερνων ουσ ιδων ο παυλοσ ευχαριστησασ τω θεω ελαβεν θαρσοσ ¹⁶ οτε δε ηλθομεν εισ ρωμην ο εκατονταρχοσ παρεδωκεν τουσ δεσμιουσ τω στρατοπεδαρχη τω δε παυλω επετραπη μενειν καθ εαυτον συν τω φυλασσοντι αυτον στρατιωτη ¹⁷ εγενετο δε μετα ημερασ τρεις συγκαλεσασθαι τον παυλον τουσ οντασ των ιουδαιων πρωτουσ συνελθοντων δε αυτων ελεγεν προσ αυτοσ ανδρεσ αδελφοι εγω ουδεν εναντιον ποιησασ τω λαω η τοισ εθεσιν τοισ πατρωοισ δεσμιουσ εξ ιεροσολυμων παρεδοθην εισ τασ χειρασ των ρωμαιων ¹⁸ οτινεσ ανακριναντες με εβουλοντο απολυσαι δια το μηδεμιαν αιτιαν θανατου υπαρχειν εν εμοι ¹⁹ αντιλεγοντων δε των ιουδαιων ηναγκασθην επικαλεσασθαι καισαρα ουχ ωσ του εθνουσ μου εχων τι κατηγορησαι ²⁰ δια ταυτην ουν την αιτιαν παρεκαλεσα υμασ ιδειν και προσλαλησαι ενεκεν γαρ τησ ελπιδοσ του ισραηλ την αλυσιν ταυτην περικειμαι ²¹ οι δε προσ αυτον ειπον ημεισ ουτε γραμματα περι σου εδεξαμεθα απο τησ ιουδαιασ ουτε παραγενομενοσ τισ των αδελφων απηγγειλεν η ελαλησεν τι περι σου πονηρον ²² αξιουμεν δε παρα σου ακουσαι α φρονεισ περι μεν γαρ τησ αιρεσεωσ ταυτησ γνωστον εστιν ημιν οτι πανταχου αντιλεγεται ²³ ταξαμενοι δε αυτω ημεραν ηκον προσ αυτον εισ την ξενιαν πλειονεσ οισ εξετιθετο διαμαρτυρομενοσ την βασιλειαν του θεου πειθων τε αυτοσ τα περι του ιησου απο τε του νομου μωυσεωσ και των προφητων απο πρωι εωσ εσπερασ ²⁴ και οι μεν επειθοντο τοισ λεγομενοισ οι δε ηπιστουν ²⁵ ασυμφωνοι δε οντεσ προσ αλληλουσ απελυοντο ειποντοσ του παυλου ρημα εν οτι καλωσ το πνευμα το αγιον ελαλησεν δια ησαιου του προφητου προσ τουσ πατερασ ημων ²⁶ λεγον πορευθητι προσ τον λαον τουτον και ειπον ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και

βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε ²⁷ επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοισ ωσιν βαρεωσ ηκουσαν και τουσ οφθαλμουσ αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοισ οφθαλμοισ και τοισ ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτοσ ²⁸ γνωστον ουν εστω υμιν οτι τοισ εθνεσιν απεσταλη το σωτηριον του θεου αυτοι και ακουσονται ²⁹ και ταυτα αυτου ειποντοσ απηλθον οι ιουδαιοι πολλην εχοντεσ εν εαυτοισ συζητησιν ³⁰ εμεινεν δε ο παυλοσ διετιαν ολην εν ιδιω μισθωματι και απεδεχετο παντασ τουσ εισπορευομενουσ προσ αυτον ³¹ κηρυσσων την βασιλειαν του θεου και διδασκων τα περι του κυριου ιησου χριστου μετα πασησ παρρησιασ ακωλυτωσ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

¹ παυλος δουλος ιησου χριστου κλητος αποστολος αφωρισμενος εις ευαγγελιον θεου ² ο προεπηγγειλατο δια των προφητων αυτου εν γραφαις αγιαις ³ περι του υιου αυτου του γενομενου εκ σπερματος δαυιδ κατα σαρκα ⁴ του ορισθεντος υιου θεου εν δυναμει κατα πνευμα αγιωσυνησ εξ αναστασεω νεκρων ιησου χριστου του κυριου ημων ⁵ δι ου ελαβομεν χαριν και αποστολην εις υπακοην πιστεωσ εν πασιν τοις εθνεσιν υπερ του ονοματος αυτου ⁶ εν οισ εστε και υμεις κλητοι ιησου χριστου ⁷ πασιν τοις ουσιν εν ρωμη αγαπητοις θεου κλητοις αγιοις χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατροσ ημων και κυριου ιησου χριστου ⁸ πρωτον μεν ευχαριστω τω θεω μου δια ιησου χριστου υπερ παντων υμων οτι η πιστις υμων καταγγελλεται εν ολω τω κοσμω ⁹ μαρτυσ γαρ μου εστιν ο θεοσ ω λατρευω εν τω πνευματι μου εν τω ευαγγελιω του υιου αυτου ωσ αδιαλειπτωσ μνειαν υμων ποιουμεναι ¹⁰ παντοτε επι των προσευχων μου δεομενοσ ει πωσ ηδη ποτε ευοδωθησομαι εν τω θεληματι του θεου ελθειν προσ υμασ ¹¹ επιποθω γαρ ιδειν υμασ ινα τι μεταδω χαρισμα υμιν πνευματικον εις το στηριχθηναι υμασ ¹² τουτο δε εστιν συμπαρακληθηναι εν υμιν δια της εν αλληλοις πιστεωσ υμων τε και εμου ¹³ ου θελω δε υμασ αγνοειν αδελφοι οτι πολλακις προεθεμην ελθειν προσ υμασ και εκωλυθην αχρι του δευρο ινα τινα καρπον σχω και εν υμιν καθωσ και εν τοις λοιποισ εθνεσιν ¹⁴ ελλησιν τε και βαρβαροις σοφοισ τε και ανοητοις οφειλετησ ειμι ¹⁵ ουτωσ το κατ εμε προθυμον και υμιν τοις εν ρωμη ευαγγελισασθαι ¹⁶ ου γαρ επαισχυνομαι το ευαγγελιον του χριστου δυναμισ γαρ θεου εστιν εις σωτηριαν παντι τω πιστευοντι ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι ¹⁷ δικαιοσυνη γαρ θεου εν αυτω αποκαλυπτεται εκ πιστεωσ εις πιστιν καθωσ γεγραπται ο δε δικαιοσ εκ πιστεωσ ζησεται ¹⁸ αποκαλυπτεται γαρ οργη θεου απ ουρανου επι πασαν ασεβειαν και αδικιαν ανθρωπων των την αληθειαν εν αδικια κατεχοντων ¹⁹ διοτι το γνωστον του θεου φανερον εστιν εν αυτοισ ο γαρ θεοσ αυτοισ εφανερωσεν ²⁰ τα γαρ αορατα αυτου απο κτισεωσ κοσμου τοισ ποιημασιν νοουμενα καθοραται η τε αιδιοσ αυτου δυναμισ και θειοτησ εις το ειναι αυτοισ αναπολογητουσ ²¹ διοτι γνοντεσ

τον θεον ουχ ωσ θεον εδοξασαν η ευχαριστησαν αλλ εματαιωθησαν εν τοισ διαλογισμοισ αυτων και εσκοτισθη η ασυνετοσ αυτων καρδια ²² φασκοντεσ ειναι σοφοι εμωρανθησαν ²³ και ηλλαξαν την δοξαν του αφθαρτου θεου εν ομοιωματι εικονοσ φθαρτου ανθρωπου και πετεινων και τετραποδων και ερπετων ²⁴ διο και παρεδωκεν αυτοισ ο θεοσ εν ταισ επιθυμιαισ των καρδιων αυτων εις ακαθαρσιαν του ατιμαζεσθαι τα σωματα αυτων εν εαυτοις ²⁵ οιτινεσ μετηλλαξαν την αληθειαν του θεου εν τω ψευδει και εσεβασθησαν και ελατρευσαν τη κτισει παρα τον κτισαντα οσ εστιν ευλογητοσ εις τουσ αιωνασ αμην ²⁶ δια τουτο παρεδωκεν αυτοισ ο θεοσ εις παθη ατιμιασ αι τε γαρ θηλειαι αυτων μετηλλαξαν την φυσικην χρησην εις την παρα φυσιν ²⁷ ομοιωσ τε και οι αρρενεσ αφεντεσ την φυσικην χρησην της θηλειασ εξεκαυθησαν εν τη ορεξει αυτων εις αλληλουσ αρσενεσ εν αρσενισ την ασχημοσυνην κατεργαζομενοι και την αντιμισθιαν ην εδει της πλανησ αυτων εν εαυτοις απολαμβανοντεσ ²⁸ και καθωσ ουκ εδοκιμασαν τον θεον εχειν εν επιγνωσει παρεδωκεν αυτοισ ο θεοσ εις αδοκιμον νουν ποιειν τα μη καθηκοντα ²⁹ πεπληρωμενουσ παση αδικια πορνεια πονηρια πλεονεξια κακια μεστουσ φθονου φονου εριδοσ δολουσ κακοηθειασ ψιθυριστασ ³⁰ καταλαλουσ θεοστυγεισ υβριστασ υπερηφανουσ αλαζονασ εφευρετασ κακων γονευσιν απειθεισ ³¹ ασυνετουσ ασυνθετουσ αστοργουσ ασπονδουσ ανελεημονασ ³² οιτινεσ το δικαιομα του θεου επιγνωντεσ οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντεσ αξιοι θανατου εισιν ου μονον αυτα ποιουσιν αλλα και συνευδοκουσιν τοισ πρασσουσιν

2

¹ διο αναπολογητοσ ει ω ανθρωπε πασ ο κρινων εν ω γαρ κρινεισ τον ετερον σεαυτον κατακρινεισ τα γαρ αυτα πρασσεισ ο κρινων ² οιδαμεν δε οτι το κριμα του θεου εστιν κατα αληθειαν επι τουσ τα τοιαυτα πρασσοντασ ³ λογιζη δε τουτο ω ανθρωπε ο κρινων τουσ τα τοιαυτα πρασσοντασ και ποιων αυτα οτι συ εκφευξη το κριμα του θεου ⁴ η του πλουτου της χρηστοτητοσ αυτου και της ανοχησ και της μακροθυμιασ καταφρονεισ αγνων οτι το χρηστον του θεου εις μετανοιαν σε αγει ⁵ κατα δε την σκληροτητα σου και αμετανοητον καρδιαν θησαυριζεισ σεαυτω οργην εν ημερα οργησ και αποκαλυψεωσ και δικαιοκρισιασ του θεου ⁶ οσ αποδωσει εκαστω κατα τα εργα αυτου ⁷ τοισ μεν

καθ' υπομονήν έργου αγαθού δοξάν και τιμήν και αφθαρσίαν ζητουσίν ζωήν αιώνιον ⁸ τοίς δε εξ εριθείας και απειθουσίν μὲν τῇ ἀληθείᾳ πειθομένοις δε τῇ ἀδικίᾳ θυμὸς και ὀργή ⁹ θλιψίς και στενοχωρία ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου του κατεργαζόμενου το κακὸν ἰουδαίου τε πρώτου και ἑλληνός ¹⁰ δοξα δε και τιμή και εἰρηνὴ παντὶ τῷ εργαζόμενῳ το ἀγαθὸν ἰουδαίῳ τε πρώτῳ και ἑλληνί ¹¹ οὐ γὰρ ἐστὶν προσωπολήψια παρα τῷ θεῷ ¹² ὅσοι γὰρ ἀνομῶς ἡμάρτον ἀνομῶς και ἀπολύνονται και ὅσοι ἐν νόμῳ ἡμάρτον δια νόμου κριθήσονται ¹³ οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ του νόμου δίκαιοι παρα τῷ θεῷ ἀλλ' οἱ ποιηταὶ του νόμου δικαιώθησονται ¹⁴ ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ του νόμου ποιῇ οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσὶν νόμος ¹⁵ οἷτινες ἐνδείκνυνται το ἔργον του νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν συμμάρτυρισι αὐτῶν τῆς συνειδήσεως και μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ και ἀπολογουμένων ¹⁶ ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρίνει ὁ θεὸς τὰ κρυπτά τῶν ἀνθρώπων κατὰ το εὐαγγέλιον μου δια ἰησοῦ χριστοῦ ¹⁷ ἴδε σὺ ἰουδαίος ἐπονομαζή και ἐπαναπαυῆ τῷ νόμῳ και καυχᾶσαι ἐν θεῷ ¹⁸ και γίνωσκεῖς το θέλημα και δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα κατηχούμενος ἐκ του νόμου ¹⁹ πεποιθᾶς τε σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν φῶς τῶν ἐν σκοτει ²⁰ παιδεύτην ἀφρονῶν διδασκαλὸν νηπιῶν ἔχοντα τὴν μορφωσίν τῆς γνώσεως και τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ ²¹ ὁ οὖν διδασκὼν ἕτερον σεαυτὸν οὐ διδάσκεις ὁ κηρυσσὼν μὴ κλεπτὴν κλεπτῆς ²² ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν μοιχεύεις ὁ βδελυσσομένος τὰ εἰδῶλα ἱεροσυλῆς ²³ ὅς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι δια τῆς παραβάσεως του νόμου τὸν θεὸν ἀτιμάζεις ²⁴ το γὰρ ὄνομα του θεοῦ δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσιν καθὼς γεγραπταί ²⁵ περιτομῆ μὲν γὰρ ὠφελεῖ ἐὰν νόμον πράσῃς ἐὰν δε παραβᾶτῃς νόμου ἢ σὴ περιτομῆ σου ἀκροβυστία γέγονεν ²⁶ ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα του νόμου φυλάσῃ οὐχὶ ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθῆσεται ²⁷ και κρίνει ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία τὸν νόμον τέλουςα σε τὸν δια γραμμάτος και περιτομῆς παραβᾶτην νόμου ²⁸ οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ ἰουδαίος ἐστὶν οὐδε ἡ ἐν τῷ φανερῷ ἐν σαρκὶ περιτομῆ ²⁹ ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ ἰουδαίος και περιτομῆ καρδίας ἐν πνεύματι οὐ γραμματι οὐ ὁ ἐπαινοσ οὐκ ἐξ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐκ του θεοῦ

3

¹ τί οὖν το περισσὸν του ἰουδαίου ἢ τίς ἡ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς ² πολὺ κατὰ πάντα τρόπον πρώτον μὲν γὰρ ὅτι ἐπιστευθῆσαν τὰ λόγια του θεοῦ ³ τί γὰρ εἰ ἠπιστήσαν τινες μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν πίστιν του θεοῦ καταργῆσει ⁴ μὴ γένοιτο γίνεσθω δε ὁ θεὸς ἀληθῆς πᾶς δε ἀνθρώπος ψευστῆς καθὼς γεγραπταί ὡς ἀνδικαιώθησ ἐν τοῖς λόγοις σου και νίκησῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε ⁵ εἰ δε ἡ ἀδικία ἡμῶν θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησιν τί ἐροῦμεν μὴ ἀδίκος ὁ θεὸς ὁ ἐπιφερὼν τὴν ὀργὴν κατὰ ἀνθρώπον λέγω ⁶ μὴ γένοιτο ἐπεὶ πῶς κρίνει ὁ θεὸς τὸν κόσμον ⁷ εἰ γὰρ ἡ ἀληθεία του θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ ψευσματι ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δοξάν αὐτοῦ τί ἐτι καγὼ ὡς ἀμαρτωλὸς κρίνομαι ⁸ και μὴ καθὼς βλασφημούμεθα και καθὼς φασίν τινες ἡμᾶς λέγειν ὅτι ποιήσωμεν τὰ κακὰ ἵνα ἐλθῇ τὰ ἀγαθὰ ὡν το κρίμα ἐνδικὸν ἐστὶν ⁹ τί οὖν προεχομεθα οὐ παντῶς προητιάσαμεθα γὰρ ἰουδαίους τε και ἑλλήνας πάντασ ὑφ' ἀμαρτίαν εἶναι ¹⁰ καθὼς γεγραπταί ὅτι οὐκ ἐστὶν δίκαιος οὐδε εἰς ¹¹ οὐκ ἐστὶν ὁ συνίων οὐκ ἐστὶν ὁ ἐκζητῶν τὸν θεόν ¹² πάντες ἐξεκλινᾶν ἀμὰ ἠχρηιώθησαν οὐκ ἐστὶν ποιῶν χρηστότητα οὐκ ἐστὶν ἐὼς ἐνοσ ¹³ ταφὸς ἀνεωγμένος ὁ λαρυγξ αὐτῶν ταῖς γλῶσσαις αὐτῶν ἐδολιούσαν ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν ¹⁴ ὡν το στόμα ἀρας και πικρίας γεμει ¹⁵ ὄξεισι οἱ ποδὲς αὐτῶν ἐκχεαὶ αἷμα ¹⁶ συντριμμα και τάλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ¹⁷ και ὁδὸν εἰρηνῆς οὐκ ἐγνώσαν ¹⁸ οὐκ ἐστὶν φόβος θεοῦ ἀπεναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν ¹⁹ οἶδαμεν δε ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ ἵνα παν στόμα φραγῇ και ὑποδίκος γενῆται πᾶς ὁ κόσμος τῷ θεῷ ²⁰ διότι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιώθησεται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ δια γὰρ νόμου ἐπιγνώσις ἀμαρτίας ²¹ νυνὶ δε χωρὶς νόμου δικαιοσύνη θεοῦ πεφανερῶται μαρτυρούμενη ὑπὸ του νόμου και τῶν προφητῶν ²² δικαιοσύνη δε θεοῦ δια πίστεως ἰησοῦ χριστοῦ εἰς πάντασ και ἐπὶ πάντασ τοὺς πιστευόντας οὐ γὰρ ἐστὶν διαστολή ²³ πάντες γὰρ ἡμάρτον και ὑστεροῦνται τῆς δόξης του θεοῦ ²⁴ δικαιούμενοι δωρεὰν τῆ αὐτοῦ χάριτι δια τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν χριστῷ ἰησοῦ ²⁵ ὃν προέθετο ὁ θεὸς ἱλαστήριον δια τῆς πίστεως ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι εἰς ἐνδείξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ δια τὴν παρεσίς τῶν προγεγονότων ἀμαρτημάτων ²⁶ ἐν τῇ ἀνοχῇ του θεοῦ προσ ἐνδείξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ ἐν τῷ νῦν καιρῷ εἰς το εἶναι αὐτὸν δίκαιον

και δικαιουντα τον εκ πιστεωσ ιησου²⁷ που ουν η καυχησις εξεκλεισθη δια ποιου νομου των εργαων ουχι αλλα δια νομου πιστεωσ²⁸ λογιζομεθα ουν πιστει δικαιουσθαι ανθρωπον χωρισ εργαων νομου²⁹ η ιουδαιων ο θεος μονον ουχι δε και εθνων ναι και εθνων³⁰ επειπερ εισ ο θεος οσ δικαιωσει περιτομην εκ πιστεωσ και ακροβυστιαν δια της πιστεωσ³¹ νομον ουν καταργουμεν δια της πιστεωσ μη γενοιτο αλλα νομον ιστωμεν

4

¹ τι ουν ερουμεν αβρααμ τον πατερα ημων ευρηκεναι κατα σαρκα² ει γαρ αβρααμ εξ εργαων εδικαιωθη εχει καυχημα αλλ ου προσ τον θεον³ τι γαρ η γραφη λεγει επιστευσεν δε αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εισ δικαιοσυνην⁴ τω δε εργαζομενω ο μισθος ου λογιζεται κατα χαριν αλλα κατα οφειλημα⁵ τω δε μη εργαζομενω πιστευοντι δε επι τον δικαιουντα τον ασεβη λογιζεται η πιστις αυτου εισ δικαιοσυνην⁶ καθαπερ και δαυιδ λεγει τον μακαρισμον του ανθρωπου ω ο θεος λογιζεται δικαιοσυνην χωρισ εργαων⁷ μακαριοι ων αφεθησαν αι ανομιαι και ων επεκαλυφθησαν αι αμαρτια⁸ μακαρισσ ανηρ ω ου μη λογισηται κυριος αμαρτιαν⁹ ο μακαρισμος ουν ουτος επι την περιτομην η και επι την ακροβυστιαν λεγομεν γαρ οτι ελογισθη τω αβρααμ η πιστις εισ δικαιοσυνην¹⁰ πως ουν ελογισθη εν περιτομη οντι η εν ακροβυστια ουκ εν περιτομη αλλ εν ακροβυστια¹¹ και σημειον ελαβεν περιτομης σφραγιδα της δικαιοσυνης της πιστεωσ της εν τη ακροβυστια εισ το ειναι αυτον πατερα παντων των πιστευοντων δι ακροβυστιασ εισ το λογισθηναι και αυτοις την δικαιοσυνην¹² και πατερα περιτομης τοις ουκ εκ περιτομης μονον αλλα και τοις στοιχουσιν τοις ιχνεσιν της πιστεωσ της εν τη ακροβυστια του πατροσ ημων αβρααμ¹³ ου γαρ δια νομου η επαγγελια τω αβρααμ η τω σπερματι αυτου το κληρονομον αυτον ειναι του κοσμου αλλα δια δικαιοσυνης πιστεωσ¹⁴ ει γαρ οι εκ νομου κληρονομοι κεκενωται η πιστις και κατηργηται η επαγγελια¹⁵ ο γαρ νομος οργην κατεργαζεται ου γαρ ουκ εστιν νομος ουδε παραβασισ¹⁶ δια τουτο εκ πιστεωσ ινα κατα χαριν εισ το ειναι βεβαιαν την επαγγελιαν παντι τω σπερματι ου τω εκ του νομου μονον αλλα και τω εκ πιστεωσ αβρααμ οσ εστιν πατηρ παντων ημων¹⁷ καθωσ γεγραπται οτι πατερα πολλων εθνων τεθεικα σε κατεναντι ου επιστευσεν θεου του ζωοποιουντος

τους νεκρους και καλουντος τα μη οντα ωσ οντα¹⁸ οσ παρ ελπιδα επ ελπιδι επιστευσεν εισ το γενεσθαι αυτον πατερα πολλων εθνων κατα το ειρημενον ουτως εσται το σπερμα σου¹⁹ και μη ασθησασ τη πιστει ου κατενοησεν το εαυτου σωμα ηδη νεκρωμενον εκατονταετησ που υπαρχων και την νεκρωσιν της μητρασ σαρρασ²⁰ εισ δε την επαγγελιαν του θεου ου διεκριθη τη απιστια αλλ ενεδυναμωθη τη πιστει δουσ δοξαν τω θεω²¹ και πληροφορηθεισ οτι ο επηγγελται δυνατος εστιν και ποιησαι²² διο και ελογισθη αυτω εισ δικαιοσυνην²³ ουκ εγραφη δε δι αυτον μονον οτι ελογισθη αυτω²⁴ αλλα και δι ημασ οισ μελλει λογιζεσθαι τοις πιστευουσιν επι τον εγειραντα ιησουν τον κυριον ημων εκ νεκρων²⁵ οσ παρεδοθη δια τα παραπτωματα ημων και ηγερθη δια την δικαιοσιν ημων

5

¹ δικαιωθεντες ουν εκ πιστεωσ ειρηνην εχομεν προσ τον θεον δια του κυριου ημων ιησου χριστου² δι ου και την προσαγωγην εσχηκαμεν τη πιστει εισ την χαριν ταυτην εν η εστηκαμεν και καυχωμεθα επ ελπιδι της δοξης του θεου³ ου μονον δε αλλα και καυχωμεθα εν ταισ θλιψεσιν ειδοτες οτι η θλιψις υπομονην κατεργαζεται⁴ η δε υπομονη δοκιμην η δε δοκιμη ελπιδα⁵ η δε ελπις ου καταισχυνει οτι η αγαπη του θεου εκκεχυται εν ταισ καρδιαισ ημων δια πνευματος αγιου του δοθεντος ημιν⁶ ετι γαρ χριστος οντων ημων ασθενων κατα καιρον υπερ ασεβων απεθανεν⁷ μολις γαρ υπερ δικαιου τισ αποθανειται υπερ γαρ του αγαθου ταχα τισ και τολμα αποθανειν⁸ συνιστησιν δε την εαυτου αγαπην εισ ημασ ο θεος οτι ετι αμαρτωλων οντων ημων χριστος υπερ ημων απεθανεν⁹ πολλω ουν μαλλον δικαιωθεντες νυν εν τω αιματι αυτου σωθησομεθα δι αυτου απο της οργης¹⁰ ει γαρ εχθροι οντες κατηλλαγημεν τω θεω δια του θανατου του υιου αυτου πολλω μαλλον καταλλαγεντες σωθησομεθα εν τη ζωη αυτου¹¹ ου μονον δε αλλα και καυχωμενοι εν τω θεω δια του κυριου ημων ιησου χριστου δι ου νυν την καταλλαγην ελαβομεν¹² δια τουτο ωσπερ δι ενος ανθρωπου η αμαρτια εισ τον κοσμον εισηλθεν και δια της αμαρτιασ ο θανατος και ουτως εισ παντας ανθρωπουσ ο θανατος διηλθεν εφ ω παντες ημαρτον¹³ αχρι γαρ νομου αμαρτια ην εν κοσμω αμαρτια δε ουκ ελλογειται μη οντος νομου¹⁴ αλλ εβασιλευσεν ο θανατος απο αδαμ μεχρι μωυσεωσ και επι τους μη αμαρτησαντας επι τω ομοιωματι

της παραβασεωσ αδαμ οσ εστιν τυποσ του μελλοντοσ ¹⁵ αλλ ουχ ωσ το παραπτωμα ουτωσ και το χαρισμα ει γαρ τω του ενοσ παραπτωματοι πολλοι απεθανον πολλω μαλλον η χαρισ του θεου και η δωρεα εν χαριτι τη του ενοσ ανθρωπου ιησου χριστου εις τουσ πολλουσ επερισσευσεν ¹⁶ και ουχ ωσ δι ενοσ αμαρτησαντοσ το δωρημα το μεν γαρ κριμα εξ ενοσ εις κατακριμα το δε χαρισμα εκ πολλων παραπτωματοων εις δικαιοωμα ¹⁷ ει γαρ τω του ενοσ παραπτωματοι ο θανατοσ εβασιλευσεν δια του ενοσ πολλω μαλλον οι την περισσειαν της χαριτοσ και της δωρεασ της δικαιοσυνησ λαμβανοντεσ εν ζωη βασιλευσουσιν δια του ενοσ ιησου χριστου ¹⁸ αρα ουν ωσ δι ενοσ παραπτωματοσ εις παντασ ανθρωπουσ εις κατακριμα ουτωσ και δι ενοσ δικαιοωματοσ εις παντασ ανθρωπουσ εις δικαιοωσιν ζωησ ¹⁹ ωσπερ γαρ δια της παρακοησ του ενοσ ανθρωπου αμαρτωλοι κατεσταθησαν οι πολλοι ουτωσ και δια της υπακοησ του ενοσ δικαιοι κατασταθησονται οι πολλοι ²⁰ νομοσ δε παρεισηλθεν ινα πλεοναση το παραπτωμα ου δε επλεονασεν η αμαρτια υπερεπερισσευσεν η χαρισ ²¹ ινα ωσπερ εβασιλευσεν η αμαρτια εν τω θανατω ουτωσ και η χαρισ βασιλευση δια δικαιοσυνησ εις ζωην αιωνιον δια ιησου χριστου του κυριου ημων

6

¹ τι ουν ερουμεν επιμενομεν τη αμαρτια ινα η χαρισ πλεοναση ² μη γενοιτο οιτινεσ απεθανομεν τη αμαρτια πωσ ετι ζησομεν εν αυτη ³ η αγνοειτε οτι οσοι εβαπτισθημεν εις χριστον ιησουν εις τον θανατον αυτου εβαπτισθημεν ⁴ συνεταφημεν ουν αυτω δια του βαπτισματοσ εις τον θανατον ινα ωσπερ ηγερθη χριστοσ εκ νεκρων δια της δοξησ του πατροσ ουτωσ και ημεισ εν καινοτητι ζωησ περιπατησωμεν ⁵ ει γαρ συμφυτοι γεγοναμεν τω ομοιωματοι του θανατου αυτου αλλα και της αναστασεωσ εσομεθα ⁶ τουτο γινωσκοντεσ οτι ο παλαιοσ ημων ανθρωποσ συνεσταυρωθη ινα καταργηθη το σωμα της αμαρτιασ του μηκετι δουλευειν ημασ τη αμαρτια ⁷ ο γαρ αποθανων δεδικαιωται απο της αμαρτιασ ⁸ ει δε απεθανομεν συν χριστω πιστευομεν οτι και συζησομεν αυτω ⁹ ειδοτεσ οτι χριστοσ εγερθεισ εκ νεκρων ουκετι αποθνησκει θανατοσ αυτου ουκετι κυριευει ¹⁰ ο γαρ απεθανεν τη αμαρτια απεθανεν εφαπαξ ο δε ζη ζη τω θεω ¹¹ ουτωσ και υμεισ λογιζεσθε εαυτουσ νεκρουσ μεν εινα τη αμαρτια ζωντασ δε τω θεω εν χριστω ιησου

τω κυριω ημων ¹² μη ουν βασιλευετω η αμαρτια εν τω θνητω υμων σωματι εις το υπακουειν αυτη εν ταισ επιθυμιαισ αυτου ¹³ μηδε παριστανετε τα μελη υμων οπλα αδικιασ τη αμαρτια αλλα παραστησατε εαυτουσ τω θεω ωσ εκ νεκρων ζωντασ και τα μελη υμων οπλα δικαιοσυνησ τω θεω ¹⁴ αμαρτια γαρ υμων ου κυριευσει ου γαρ εστε υπο νομον αλλ υπο χαριν ¹⁵ τι ουν αμαρτησομεν οτι ουκ εσμεν υπο νομον αλλ υπο χαριν μη γενοιτο ¹⁶ ουκ οιδατε οτι ω παριστανετε εαυτουσ δουλουσ εις υπακοην δουλοι εστε ω υπακουετε ητοι αμαρτιασ εις θανατον η υπακοησ εις δικαιοσυνην ¹⁷ χαρισ δε τω θεω οτι ητε δουλοι της αμαρτιασ υπηκουσατε δε εκ καρδιασ εις ον παρεδοθητε τυπον διδαχησ ¹⁸ ελευθερωθεντεσ δε απο της αμαρτιασ εδουλωθητε τη δικαιοσυνη ¹⁹ ανθρωπινον λεγω δια την ασθενειαν της σαρκοσ υμων ωσπερ γαρ παρεστησατε τα μελη υμων δουλα τη ακαθαρσια και τη ανομια εις την ανομιαν ουτωσ νυν παραστησατε τα μελη υμων δουλα τη δικαιοσυνη εις αγιασμον ²⁰ οτε γαρ δουλοι ητε της αμαρτιασ ελευθεροι ητε τη δικαιοσυνη ²¹ τινα ουν καρπον ειχετε τοτε εφ οισ νυν επαισχυνεσθε το γαρ τελοσ εκεινων θανατοσ ²² νυνι δε ελευθερωθεντεσ απο της αμαρτιασ δουλωθεντεσ δε τω θεω εχετε τον καρπον υμων εις αγιασμον το δε τελοσ ζωην αιωνιον ²³ τα γαρ οψωνια της αμαρτιασ θανατοσ το δε χαρισμα του θεου ζωη αιωνιοσ εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

7

¹ η αγνοειτε αδελφοι γινωσκουσιν γαρ νομον λαλω οτι ο νομοσ κυριευει του ανθρωπου εφ οσον χρονον ζη ² η γαρ υπανδροσ γυνη τω ζωντι ανδρι δεδεται νομω εαν δε αποθανη ο ανηρ κατηργηται απο του νομου του ανδροσ ³ αρα ουν ζωντοσ του ανδροσ μοιχαλισ χρηματισει εαν γενηται ανδρι ετερω εαν δε αποθανη ο ανηρ ελευθερα εστιν απο του νομου του μη εινα αυτην μοιχαλιδα γενομενην ανδρι ετερω ⁴ ωστε αδελφοι μου και υμεισ εθανατωθητε τω νομω δια του σωματοσ του χριστου εις το γενεσθαι υμασ ετερω τω εκ νεκρων εγερθεντι ινα καρποφορησωμεν τω θεω ⁵ οτε γαρ ημεν εν τη σαρκι τα παθηματα των αμαρτιων τα δια του νομου ενηργειτο εν τοισ μελεσιν ημων εις το καρποφορησαι τω θανατω ⁶ νυνι δε κατηργηθημεν απο του νομου αποθανοντεσ εν ω κατειχομεθα ωστε δουλευειν ημασ εν καινοτητι πνευματοσ και ου παλαιοτητι γραμματοσ ⁷ τι ουν ερουμεν ο νομοσ αμαρτια μη γενοιτο αλλα

την αμαρτιαν ουκ εγνων ει μη δια νομου την τε γαρ επιθυμιαν ουκ ηδειν ει μη ο νομος ελεγεν ουκ επιθυμησεις ⁸ αφορμην δε λαβουσα η αμαρτια δια της εντολης κατειργασατο εν εμοι πασαν επιθυμιαν χωρισ γαρ νομου αμαρτια νεκρα ⁹ εγω δε εζων χωρισ νομου ποτε ελθουσης δε της εντολης η αμαρτια ανεζησεν εγω δε απεθανον ¹⁰ και ευρεθη μοι η εντολη η εις ζωην αυτη εις θανατον ¹¹ η γαρ αμαρτια αφορμην λαβουσα δια της εντολης εξηπατησεν με και δι αυτης απεκτεινεν ¹² ωστε ο μεν νομος αγιος και η εντολη αγια και δικαια και αγαθη ¹³ το ουν αγαθον εμοι γεγονεν θανατος μη γενοιτο αλλα η αμαρτια ινα φανη αμαρτια δια του αγαθου μοι κατεργαζομενη θανατον ινα γενηται καθ υπερβολην αμαρτωλος η αμαρτια δια της εντολης ¹⁴ οίδαμεν γαρ οτι ο νομος πνευματικος εστιν εγω δε σαρκικος ειμι πεπραμενος υπο την αμαρτιαν ¹⁵ ο γαρ κατεργαζομαι ου γινωσκω ου γαρ ο θελω τουτο πρασσω αλλ ο μισω τουτο ποιω ¹⁶ ει δε ο ου θελω τουτο ποιω συμφημι τω νομω οτι καλος ¹⁷ νυνι δε ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτια ¹⁸ οίδα γαρ οτι ουκ οικει εν εμοι τουτ εστιν εν τη σαρκι μου αγαθον το γαρ θελειν παρακειται μοι το δε κατεργαζεσθαι το καλον ουχ ευρισκω ¹⁹ ου γαρ ο θελω ποιω αγαθον αλλ ο ου θελω κακον τουτο πρασσω ²⁰ ει δε ο ου θελω εγω τουτο ποιω ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτια ²¹ ευρισκω αρα τον νομον τω θελοντι εμοι ποιειν το καλον οτι εμοι το κακον παρακειται ²² συνηδομαι γαρ τω νομω του θεου κατα τον εσω ανθρωπον ²³ βλεπω δε ετερον νομον εν τοις μελεσιν μου αντιστρατευομενον τω νομω του νοου μου και αιχμαλωτιζοντα με τω νομω της αμαρτιας τω οντι εν τοις μελεσιν μου ²⁴ ταλαιπωρος εγω ανθρωπος τισ με ρυσεται εκ του σωματος του θανατου τουτου ²⁵ ευχαριστω τω θεω δια ιησου χριστου του κυριου ημων αρα ουν αυτοσ εγω τω μεν νοι δουλευω νομω θεου τη δε σαρκι νομω αμαρτιας

8

¹ ουδεν αρα νυν κατακριμα τοις εν χριστω ιησου μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα ² ο γαρ νομος του πνευματος της ζωης εν χριστω ιησου ηλευθερωσεν με απο του νομου της αμαρτιας και του θανατου ³ το γαρ αδυνατον του νομου εν ω ησθενει δια της σαρκος ο θεος τον εαυτου υιον πεμψασ εν ομοιωματι σαρκος αμαρτιας και περι αμαρτιας κατεκρινεν

την αμαρτιαν εν τη σαρκι ⁴ ινα το δικαιομα του νομου πληρωθη εν ημιν τοις μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα ⁵ οι γαρ κατα σαρκα οντες τα της σαρκος φρονουσιν οι δε κατα πνευμα τα του πνευματος ⁶ το γαρ φρονημα της σαρκος θανατος το δε φρονημα του πνευματος ζωη και ειρηνη ⁷ διοτι το φρονημα της σαρκος εχθρα εις θεον τω γαρ νομω του θεου ουχ υποτασσεται ουδε γαρ δυναται ⁸ οι δε εν σαρκι οντες θεω αρεσαι ου δυνανται ⁹ υμεις δε ουκ εστε εν σαρκι αλλ εν πνευματι ειπερ πνευμα θεου οικει εν υμιν ει δε τισ πνευμα χριστου ουκ εχει ουτος ουκ εστιν αυτου ¹⁰ ει δε χριστος εν υμιν το μεν σωμα νεκρον δια αμαρτιαν το δε πνευμα ζωη δια δικαιοσυνην ¹¹ ει δε το πνευμα του εγειραντος ιησουν εκ νεκρων οικει εν υμιν ο εγειρας τον χριστον εκ νεκρων ζωοποιησει και τα θνητα σωματα υμων δια το ενοικουν αυτου πνευμα εν υμιν ¹² αρα ουν αδελφοι οφειλεται εσμεν ου τη σαρκι του κατα σαρκα ζην ¹³ ει γαρ κατα σαρκα ζητε μελλετε αποθνησκειν ει δε πνευματι τας πραξεις του σωματος θανατουτε ζησεσθε ¹⁴ οσοι γαρ πνευματι θεου αγωνται ουτοι εισιν υιοι θεου ¹⁵ ου γαρ ελαβετε πνευμα δουλειας παλιν εις φοβον αλλ ελαβετε πνευμα υιοθεσιας εν ω κραζομεν αββα ο πατηρ ¹⁶ αυτο το πνευμα συμμαρτυρει τω πνευματι ημων οτι εσμεν τεκνα θεου ¹⁷ ει δε τεκνα και κληρονομοι κληρονομοι μεν θεου συγκληρονομοι δε χριστου ειπερ συμπασχομεν ινα και συνδοξασθωμεν ¹⁸ λογιζομαι γαρ οτι ουκ αξια τα παθηματα του νυν καιρου προσ την μελλουσαν δοξαν αποκαλυφθηναι εις ημας ¹⁹ η γαρ αποκαταδοκια της κτισεως την αποκαλυψιν των υιων του θεου απεκδεχεται ²⁰ τη γαρ ματαιοτητι η κτισις υπεταγη ουχ εκουσα αλλα δια τον υποταξαντα επ ελπιδι ²¹ οτι και αυτη η κτισις ελευθερωθησεται απο της δουλειας της φθορας εις την ελευθεριαν της δοξης των τεκνων του θεου ²² οίδαμεν γαρ οτι πασα η κτισις συστεναζει και συνωδινει αχρι του νυν ²³ ου μονον δε αλλα και αυτοι την απαρχην του πνευματος εχοντες και ημεις αυτοι εν εαυτοις στεναζομεν υιοθεσιαν απεκδεχομενοι την απολυτρωσιν του σωματος ημων ²⁴ τη γαρ ελπιδι εσωθημεν ελπισ δε βλεπομενη ουκ εστιν ελπισ ο γαρ βλεπει τισ τι και ελπίζει ²⁵ ει δε ο ου βλεπομεν ελπίζομεν δι υπομονησ απεκδεχομεθα ²⁶ ωσαυτως δε και το πνευμα συναντιλαμβανεται ταισ ασθενειαισ ημων το

γάρ τι προσευξομεθα καθο δει ουκ οίδαμεν
 αλλ αυτο το πνευμα υπερεντυγχανει υπερ ημων
 στεναγμοις αλαλητοις ²⁷ ο δε ερευνηων τας
 καρδιας οιδεν τι το φρονημα του πνευματος οτι
 κατα θεον εντυγχανει υπερ αγιων ²⁸ οίδαμεν
 δε οτι τοις αγαπωσιν τον θεον παντα ³⁹⁵⁶ A-
 APN συνεργει εισ αγαθον τοις κατα προθεσιν
 κλητοις ουσιν ²⁹ οτι ουσ προεγνω και προωρισεν
 συμμορφους της εικονος του υιου αυτου εισ το
 ειναι αυτον πρωτοτοκον εν πολλοις αδελφοις
³⁰ ουσ δε προωρισεν τουτους και εκαλεσεν και
 ουσ εκαλεσεν τουτους και εδικαιωσεν ουσ δε
 εδικαιωσεν τουτους και εδοξασεν ³¹ τι ουν
 ερουμεν προσ ταυτα ει ο θεος υπερ ημων
 τισ καθ ημων ³² οσ γε του ιδιου υιου ουκ
 εφεισατο αλλ υπερ ημων παντων παρεδωκεν
 αυτον πως ουχι και συν αυτω τα παντα ημιν
 χαριζεται ³³ τισ εγκαλεσει κατα εκλεκτων θεου
 θεος ο δικαιων ³⁴ τισ ο κατακρινων χριστος
 ο αποθανων μαλλον δε και εγερθεισ οσ και
 εστιν εν δεξια του θεου οσ και εντυγχανει υπερ
 ημων ³⁵ τισ ημας χωρισει απο της αγαπης του
 χριστου θλιψις η στενοχωρια η διωγμος η λιμος
 η γυμνοτησ η κινδυνος η μαχαιρα ³⁶ καθως
 γεγραπται οτι ενεκεν σου θανατουμεθα ολην
 την ημεραν ελογισθημεν ως προβατα σφαγης
³⁷ αλλ εν τουτοις πασιν υπερνικωμεν δια του
 αγαπησαντος ημας ³⁸ πεπεισμαι γαρ οτι ουτε
 θανατος ουτε ζωη ουτε αγγελοι ουτε αρχαι
 ουτε δυναμεισ ουτε ενεστωτα ουτε μελλοντα
³⁹ ουτε υψωμα ουτε βαθος ουτε τισ κτισις ετερα
 δυνησεται ημας χωρισαι απο της αγαπης του
 θεου της εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

9

¹ αληθειαν λεγω εν χριστω ου ψευδομαι
 συμμαρτυρουσησ μοι της συνειδησεωσ μου εν
 πνευματι αγιω ² οτι λυπη μοι εστιν μεγαλη και
 αδιαλειπτος οδυνη τη καρδια μου ³ ευχομην
 γαρ αυτοσ εγω αναθεμα ειναι απο του χριστου
 υπερ των αδελφων μου των συγγενων μου κατα
 σαρκα ⁴ οιτινεσ εισιν ισραηλιται ων η υιοθεσια
 και η δοξα και αι διαθηκαι και η νομοθεσια και
 η λατρευια και αι επαγγελια ⁵ ων οι πατερεσ
 και εξ ων ο χριστος το κατα σαρκα ο ων επι
 παντων θεος ευλογητος εισ τουσ αιωνασ αμην
⁶ ουχ οιον δε οτι εκπεπτωκεν ο λογος του θεου
 ου γαρ παντεσ οι εξ ισραηλ ουτοι ισραηλ ⁷ ουδ
 οτι εισιν σπερμα αβρααμ παντεσ τεκνα αλλ εν
 ισαακ κληθησεται σοι σπερμα ⁸ τουτ εστιν ου τα
 τεκνα της σαρκος ταυτα τεκνα του θεου αλλα

τα τεκνα της επαγγελιασ λογιζεται εισ σπερμα
⁹ επαγγελιασ γαρ ο λογος ουτος κατα τον καιρον
 τουτον ελευσομαι και εσται τη σαρρα υιοσ ¹⁰ ου
 μονον δε αλλα και ρεβεκκα εξ ενοσ κοιτην
 εχουσα ισαακ του πατροσ ημων ¹¹ μηπω γαρ
 γεννηθεντων μηδε πραξαντων τι αγαθον η κακον
 ινα η κατ εκλογην προθεσισ του θεου μενη ουκ
 εξ εργων αλλ εκ του καλουντος ¹² ερηθη αυτη
 οτι ο μειζων δουλευσει τω ελασσονι ¹³ καθωσ
 γεγραπται τον ιακωβ ηγαπησα τον δε ησαυ
 εμισησα ¹⁴ τι ουν ερουμεν μη αδικια παρα τω
 θεω μη γενοιτο ¹⁵ τω γαρ μωση λεγει ελεησω
 ον αν ελεω και οικτειρησω ον αν οικτειρω ¹⁶ αρα
 ουν ου του θελοντος ουδε του τρεχοντος αλλα
 του ελεουντος θεου ¹⁷ λεγει γαρ η γραφη τω
 φαραω οτι εισ αυτο τουτο εξηγειρα σε οπωσ
 ενδειξωμαι εν σοι την δυναμιν μου και οπωσ
 διαγγελη το ονομα μου εν παση τη γη ¹⁸ αρα ουν
 ον θελει ελεει ον δε θελει σκληρυνει ¹⁹ ερεισ
 ουν μοι τι ετι μεμφεται τω γαρ βουληματι
 αυτου τισ ανθεστηκεν ²⁰ μενουγγε ω ανθρωπε
 συ τισ ει ο ανταποκρινομενοσ τω θεω μη ερει
 το πλασμα τω πλασαντι τι με εποιησασ ουτωσ
²¹ η ουκ εχει εξουσιαν ο κεραμευσ του πηλου εκ
 του αυτου φυραματος ποιησαι ο μεν εισ τιμην
 σκευοσ ο δε εισ ατιμιαν ²² ει δε θελων ο θεοσ
 ενδειξασθαι την οργην και γνωρισαι το δυνατον
 αυτου ηνεγκεν εν πολλη μακροθυμια σκευη
 οργησ κατηρτισμενα εισ απωλειαν ²³ και ινα
 γνωριση τον πλουτον της δοξης αυτου επι σκευη
 ελεουσ α προητοιμασεν εισ δοξαν ²⁴ ουσ και
 εκαλεσεν ημασ ου μονον εξ ιουδαιων αλλα και
 εξ εθνων ²⁵ ωσ και εν τω ωσηε λεγει καλεσω τον
 ου λαον μου λαον μου και την ουκ ηγαπημενην
 ηγαπημενην ²⁶ και εσται εν τω τοπω ου ερηθη
 αυτοισ ου λαοσ μου υμεισ εκει κληθησονται
 υιοι θεου ζωντος ²⁷ ησαιασ δε κραζει υπερ του
 ισραηλ εαν η ο αριθμοσ των υιων ισραηλ ωσ η
 αμμοσ της θαλασσης το καταλειμμα σωθησεται
²⁸ λογον γαρ συντελων και συντεμων εν
 δικαιοσυνη οτι λογον συντετμημενον ποιησει
 κυριοσ επι της γησ ²⁹ και καθωσ προειρηκεν
 ησαιασ ει μη κυριοσ σαβαωθ εγκατελιπεν ημιν
 σπερμα ωσ σοδομα αν εγεννηθημεν και ωσ
 γομορρα αν ωμοιωθημεν ³⁰ τι ουν ερουμεν οτι
 εθνη τα μη διωκοντα δικαιοσυνην κατελαβεν
 δικαιοσυνην δικαιοσυνην δε την εκ πιστεωσ
³¹ ισραηλ δε διωκων νομον δικαιοσυνησ εισ
 νομον δικαιοσυνησ ουκ εφθασεν ³² δια τι
 οτι ουκ εκ πιστεωσ αλλ ωσ εξ εργων νομου

προσεκοψαν γαρ τω λιθω του προσκομματος ³³ καθωσ γεγραπται ιδου τιθημι εν σιων λιθον προσκομματος και πετραν σκανδαλου και πασ ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνησεται

10

¹ αδελφοι η μεν ευδοκια της εμης καρδιας και η δεησις η προς τον θεον υπερ του ισραηλ εστιν εισ σωτηριαν ² μαρτυρω γαρ αυτοις οτι ζηλον θεου εχουσιν αλλ ου κατ επιγνωσιν ³ αγνοουντες γαρ την του θεου δικαιοσυνην και την ιδιαν δικαιοσυνην ζητουντες στησαι τη δικαιοσυνη του θεου ουχ υπεταγησαν ⁴ τελος γαρ νομου χριστος εισ δικαιοσυνην παντι τω πιστευοντι ⁵ μωυσησ γαρ γραφει την δικαιοσυνην την εκ του νομου οτι ο ποιησας αυτα ανθρωπος ζησεται εν αυτοις ⁶ η δε εκ πιστεωσ δικαιοσυνη ουτωσ λεγει μη ειπησ εν τη καρδια σου τισ αναβησεται εισ τον ουρανον τουτ εστιν χριστον καταγαγειν ⁷ η τισ καταβησεται εισ την αβυsson τουτ εστιν χριστον εκ νεκρων αναγαγειν ⁸ αλλα τι λεγει εγγυσ σου το ρημα εστιν εν τω στοματι σου και εν τη καρδια σου τουτ εστιν το ρημα της πιστεωσ ο κηρυσσομεν ⁹ οτι εαν ομολογησησ εν τω στοματι σου κυριον ιησουν και πιστευσησ εν τη καρδια σου οτι ο θεοσ αυτον ηγειρεν εκ νεκρων σωθηση ¹⁰ καρδια γαρ πιστευεται εισ δικαιοσυνην στοματι δε ομολογεται εισ σωτηριαν ¹¹ λεγει γαρ η γραφη πασ ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνησεται ¹² ου γαρ εστιν διαστολη ιουδαιου τε και ελληνοσ ο γαρ αυτοσ κυριοσ παντων πλουτων εισ παντασ τουσ επικαλουμενουσ αυτον ¹³ πασ γαρ οσ αν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται ¹⁴ πωσ ουν επικαλεσονται εισ ον ουκ επιστευσαν πωσ δε πιστευσουσιν ου ουκ ηκουσαν πωσ δε ακουσουσιν χωρισ κηρυσσοντοσ ¹⁵ πωσ δε κηρυξουσιν εαν μη αποσταλωσιν καθωσ γεγραπται ωσ ωραιοι οι ποδεσ των ευαγγελιζομενων ειρηνην των ευαγγελιζομενων τα αγαθα ¹⁶ αλλ ου παντεσ υπηκουσαν τω ευαγγελιω ησαιασ γαρ λεγει κυριε τισ επιστευσεν τη ακοη ημων ¹⁷ αρα η πιστισ εξ ακοησ η δε ακοη δια ρηματοσ θεου ¹⁸ αλλα λεγω μη ουκ ηκουσαν μενουγγε εισ πασαν την γην εξηλθεν ο φθογγοσ αυτων και εισ τα περατα της οικουμενησ τα ρηματα αυτων ¹⁹ αλλα λεγω μη ουκ εγνω ισραηλ πρωτοσ μωυσησ λεγει εγω παραζηλωσω υμασ επ ουκ εθνει επι εθνει ασυνετω παροργιω υμασ ²⁰ ησαιασ δε αποτολμα και λεγει ευρεθην τοισ εμε μη ζητουσιν εμφανησ εγενομην τοισ εμε μη επερωτωσιν ²¹ προς δε τον ισραηλ λεγει ολην την ημεραν εξεπετασα

τας χειρασ μου προς λαον απειθουντα και αντιλεγοντα

11

¹ λεγω ουν μη απωσατο ο θεοσ τον λαον αυτου μη γενοιτο και γαρ εγω ισραηλιτησ ειμι εκ σπερματοσ αβρααμ φυλησ βενιαμιν ² ουκ απωσατο ο θεοσ τον λαον αυτου ον προεγνω η ουκ οιδατε εν ηλια τι λεγει η γραφη ωσ εντυγχανει τω θεω κατα του ισραηλ λεγων ³ κυριε τουσ προφητασ σου απεκτειναν και τα θυσιαστηρια σου κατεσκαψαν καγω υπελειφθην μονοσ και ζητουσιν την ψυχην μου ⁴ αλλα τι λεγει αυτω ο χρηματισμοσ κατελιπον εμαυτω επτακισχιλιοσ ανδρασ οιτινεσ ουκ εκαμφαν γονυ τη βααλ ⁵ ουτωσ ουν και εν τω νυν καιρω λειμμα κατ εκλογην χαριτοσ γεγονεν ⁶ ει δε χαριτι ουκετι εξ εργων επει η χαρισ ουκετι γινεται χαρισ ει δε εξ εργων ουκετι εστιν χαρισ επει το εργον ουκετι εστιν εργον ⁷ τι ουν ο επιζητει ισραηλ τουτο ουκ επετυχεν η δε εκλογη επετυχεν οι δε λοιποι επωρωθησαν ⁸ καθωσ γεγραπται εδωκεν αυτοισ ο θεοσ πνευμα κατανυξεωσ οφθαλμουσ του μη βλεπειν και ωτα του μη ακουειν εωσ της σημερον ημερασ ⁹ και δαυιδ λεγει γεννηθητω η τραπεζα αυτων εισ παγιδα και εισ θηραν και εισ σκανδαλον και εισ ανταποδομα αυτοισ ¹⁰ σκοτισθητωσαν οι οφθαλμοι αυτων του μη βλεπειν και τον νωτον αυτων δια παντοσ συγκαμψον ¹¹ λεγω ουν μη επταισαν ινα πεσωσιν μη γενοιτο αλλα τω αυτων παραπτωματι η σωτηρια τοισ εθνεσιν εισ το παραζηλωσαι αυτοουσ ¹² ει δε το παραπτωμα αυτων πλουτοσ κοσμου και το ηττημα αυτων πλουτοσ εθνων ποσω μαλλον το πληρωμα αυτων ¹³ υμιν γαρ λεγω τοισ εθνεσιν εφ οσον μεν ειμι εγω εθνων αποστολοσ την διακονιαν μου δοξαζω ¹⁴ ει πωσ παραζηλωσω μου την σαρκα και σωσω τινασ εξ αυτων ¹⁵ ει γαρ η αποβολη αυτων καταλλαγη κοσμου τισ η προσληψισ ει μη ζωη εκ νεκρων ¹⁶ ει δε η απαρχη αγια και το φυραμα και ει η ριζα αγια και οι κλαδοι ¹⁷ ει δε τινεσ των κλαδων εξεκλασθησαν συ δε αγριελαιοσ ων ενεκεντρισθησ εν αυτοισ και συγκοινωνοσ της ριζησ και της ποιοτητοσ της ελαιασ εγενου ¹⁸ μη κατακαυχω των κλαδων ει δε κατακαυχασαι ου συ την ριζαν βασταζεισ αλλ η ριζα σε ¹⁹ ερεισ ουν εξεκλασθησαν κλαδοι ινα εγω εγκεντρισθω ²⁰ καλωσ τη απιστια εξεκλασθησαν συ δε τη πιστει εστηκασ μη υψηλοφρονει αλλα

φοβου ²¹ ει γαρ ο θεος των κατα φυσιν κλαδων ουκ εφεισατο μηπωσ ουδε σου φεισεται ²² ιδε ουν χρηστοτητα και αποτομιαν θεου επι μεν τουσ πεσοντασ αποτομιαν επι δε σε χρηστοτητα εαν επιμεινησ τη χρηστοτητι επει και συ εκκοπησ ²³ και εκεινοι δε εαν μη επιμεινωσιν τη απιστια εγκεντρισθησονται δυνατοσ γαρ ο θεοσ εστιν παλιν εγκεντρισαι αυτουσ ²⁴ ει γαρ συ εκ της κατα φυσιν εξεκοπησ αγριελαιου και παρα φυσιν ενεκεντρισθησ εισ καλλιελαιον ποσω μαλλον ουτοι οι κατα φυσιν εγκεντρισθησονται τη ιδια ελαια ²⁵ ου γαρ θελω υμασ αγνοειν αδελφοι το μυστηριον τουτο ινα μη ητε παρ εαυτοισ φρονιμοι οτι πωρωσισ απο μερουσ τω ισραηλ γεγονεν αχρι ου το πληρωμα των εθνων εισελθη ²⁶ και ουτωσ πασ ισραηλ σωθησεται καθωσ γεγραπται ηξει εκ σιων ο ρυομενοσ και αποστρεψει ασεβειασ απο ιακωβ ²⁷ και αυτη αυτοισ η παρ εμου διαθηκη οταν αφελωμαι τασ αμαρτιασ αυτων ²⁸ κατα μεν το ευαγγελιον εχθροι δι υμασ κατα δε την εκλογην αγαπητοι δια τουσ πατερασ ²⁹ αμεταμελητα γαρ τα χαρισματα και η κλησισ του θεου ³⁰ ωσπερ γαρ και υμεισ ποτε ηπειθησατε τω θεω νυν δε ηληθητε τη τουτων απειθεια ³¹ ουτωσ και ουτοι νυν ηπειθησαν τω υμετερω ελεει ινα και αυτοι ελεηθωσιν ³² συνεκλεισεν γαρ ο θεοσ τουσ παντασ εισ απειθειαν ινα τουσ παντασ ελεησ ³³ ω βαθοσ πλουτου και σοφιασ και γνωσεωσ θεου ωσ ανεξερευνητα τα κριματα αυτου και ανεξιχνιαστοι αι οδοι αυτου ³⁴ τισ γαρ εγνω νουν κυριου η τισ συμβουλοσ αυτου εγενετο ³⁵ η τισ προεδωκεν αυτω και ανταποδοθησεται αυτω ³⁶ οτι εξ αυτου και δι αυτου και εισ αυτον τα παντα αυτω η δοξα εισ τουσ αιωνασ αμην

12

¹ παρακαλω ουν υμασ αδελφοι δια των οικτιρμων του θεου παραστησαι τα σωματα υμων θυσιαν ζωσαν αγιαν ευαρεστον τω θεω την λογικην λατρειαν υμων ² και μη συσχηματιζεσθαι τω αιωνι τουτω αλλα μεταμορφουσθαι τη ανακαινωσει του νοου υμων εισ το δοκιμαζειν υμασ τι το θελημα του θεου το αγαθον και ευαρεστον και τελειον ³ λεγω γαρ δια της χαριτοσ της δοθεισης μοι παντι τω οντι εν υμιν μη υπερφρονειν παρ ο δει φρονειν αλλα φρονειν εισ το σωφρονειν εκαστω ωσ ο θεοσ εμερισεν μετρον πιστεωσ ⁴ καθαπερ γαρ εν ενι σωματι μελη πολλα εχομεν τα δε μελη παντα ου την αυτην εχει πραξιν ⁵ ουτωσ οι πολλοι εν σωμα εσμεν εν χριστω ο δε καθ εισ αλληλων μελη ⁶ εχοντεσ

δε χαρισματα κατα την χαριν την δοθεισαν ημιν διαφορα ειτε προφητειαν κατα την αναλογιαν της πιστεωσ ⁷ ειτε διακονιαν εν τη διακονια ειτε ο διδασκων εν τη διδασκαλια ⁸ ειτε ο παρακαλων εν τη παρακλησει ο μεταδιδουσ εν απλοτητι ο προισταμενοσ εν σπουδη ο ελεων εν ιλαροτητι ⁹ η αγαπη ανυποκριτοσ αποστρυγουντεσ το πονηρον κολλωμενοι τω αγαθω ¹⁰ τη φιλαδελφια εισ αλληλουσ φιλοστοργοι τη τιμη αλληλουσ προηγουμενοι ¹¹ τη σπουδη μη σκνηροι τω πνευματι ζεοντεσ τω κυριω δουλευοντεσ ¹² τη ελπιδι χαιροντεσ τη θλιψει υπομενοντεσ τη προσευχη προσκαρτερουντεσ ¹³ ταισ χρειαισ των αγιων κοινωνουντεσ την φιλοξενιαν διωκοντεσ ¹⁴ ευλογειτε τουσ διωκοντασ υμασ ευλογειτε και μη καταρασθε ¹⁵ χαιρειν μετα χαιροντων και κλαιειν μετα κλαιοντων ¹⁶ το αυτο εισ αλληλουσ φρονουντεσ μη τα υψηλα φρονουντεσ αλλα τοισ ταπεινοισ συναπαγομενοι μη γινεσθε φρονιμοι παρ εαυτοισ ¹⁷ μηδενι κακον αντι κακου αποδιδοντεσ προνοουμενοι καλα ενωπιον παντων ανθρωπων ¹⁸ ει δυνατον το εξ υμων μετα παντων ανθρωπων ειρηνευοντεσ ¹⁹ μη εαυτουσ εκδικουντεσ αγαπητοι αλλα δοτε τοπον τη οργη γεγραπται γαρ εμοι εκδικησισ εγω ανταποδωσω λεγει κυριοσ ²⁰ εαν ουν πεινα ο εχθροσ σου ψωμιζε αυτον εαν διψα ποτιζε αυτον τουτο γαρ ποιων ανθρακασ πυροσ σωρευσεισ επι την κεφαλην αυτου ²¹ μη νικω υπο του κακου αλλα νικα εν τω αγαθω το κακον

13

¹ πασα ψυχη εξουσιαισ υπερεχουσαισ υποτασσεσθω ου γαρ εστιν εξουσια ει μη υπο θεου αι δε ουσαι εξουσιαι υπο του θεου τεταγμεναι εισιν ² ωστε ο αντιτασσομενοσ τη εξουσια τη του θεου διαταγη ανθεσθηκεν οι δε ανθεσθηκοτεσ εαυτοισ κριμα ληψονται ³ οι γαρ αρχοντεσ ουκ εισιν φοβοσ των αγαθων εργαων αλλα των κακων θελεισ δε μη φοβεισθαι την εξουσιαν το αγαθον ποιει και εξεισ επαινον εξ αυτησ ⁴ θεου γαρ διακονοσ εστιν σοι εισ το αγαθον εαν δε το κακον ποιησ φοβου ου γαρ εικη την μαχαιραν φορει θεου γαρ διακονοσ εστιν εκδικοσ εισ οργην τω το κακον πρασσοντι ⁵ διο αναγκη υποτασσεσθαι ου μονον δια την οργην αλλα και δια την συνειδησιν ⁶ δια τουτο γαρ και φορουσ τελειτε λειτουργοι γαρ θεου εισιν εισ αυτο τουτο προσκαρτερουντεσ ⁷ αποδοτε ουν πασιν τασ οφειλασ τω τον φορον τον φορον τω το τελοσ το

τελος τω τον φοβον τον φοβον τω την τιμην την τιμην ⁸ μηδενι μηδεν οφειλετε ει μη το αγαπαν αλληλους ο γαρ αγαπων τον ετερον νομον πεπληρωκεν ⁹ το γαρ ου μοιχευσεις ου φονευσεις ου κλεψεις ουκ επιθυμησεις και ει τις ετερα εντολη εν τουτω τω λογω ανακεφαλαιουται εν τω αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον ¹⁰ η αγαπη τω πλησιον κακον ουκ εργαζεται πληρωμα ουν νομου η αγαπη ¹¹ και τουτο ειδοτες τον καιρον οτι ωρα ημας ηδη εξ υπνου εγερθηται νυν γαρ εγγυτερον ημων η σωτηρια η οτε επιστευσαμεν ¹² η νυξ προεκοψεν η δε ημερα ηγγικεν αποθωμεθα ουν τα εργα του σκοτους και ενδυσωμεθα τα οπλα του φωτος ¹³ ως εν ημερα ευσημονως περιπατησωμεν μη κωμοισ και μεθαισ μη κοιταισ και ασελγειαισ μη εριδι και ζηλω ¹⁴ αλλ ενδυσασθε τον κυριον ιησουν χριστον και της σαρκος προνοιαν μη ποιεισθε εις επιθυμιασ

14

¹ τον δε ασθενουντα τη πιστει προσλαμβανεσθε μη εις διακρισεις διαλογισμων ² οσ μεν πιστευει φαγειν παντα ο δε ασθενων λαχανα εσθιει ³ ο εσθιων τον μη εσθιοντα μη εξουθενειτω και ο μη εσθιων τον εσθιοντα μη κρινετω ο θεος γαρ αυτον προσελαβετο ⁴ συ τις ει ο κρινων αλλοτριον οικετην τω ιδιω κυριω στηκει η πιπτει σταθησεται δε δυνατος γαρ εστιν ο θεος στησαι αυτον ⁵ οσ μεν κρινει ημεραν παρ ημεραν οσ δε κρινει πασαν ημεραν εκαστος εν τω ιδιω νοι πληροφορεισθω ⁶ ο φρονων την ημεραν κυριω φρονει και ο μη φρονων την ημεραν κυριω ου φρονει και ο εσθιων κυριω εσθιει ευχαριστη γαρ τω θεω και ο μη εσθιων κυριω ουκ εσθιει και ευχαριστη τω θεω ⁷ ουδεις γαρ ημων εαυτω ζη και ουδεις εαυτω αποθνησκει ⁸ εαν τε γαρ ζωμεν τω κυριω ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν τω κυριω αποθνησκομεν εαν τε ουν ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν του κυριου εσμεν ⁹ εις τουτο γαρ χριστος και απεθανεν και ανεστη και εξησεν ινα και νεκρων και ζωντων κυριευση ¹⁰ συ δε τι κρινεις τον αδελφον σου η και συ τι εξουθενεις τον αδελφον σου παντες γαρ παραστησομεθα τω βηματι του χριστου ¹¹ γεγραπται γαρ ζω εγω λεγει κυριος οτι εμοι καμψει παν γονυ και πασα γλωσσα εξομολογησεται τω θεω ¹² αρα ουν εκαστος ημων περι εαυτου λογον δωσει τω θεω ¹³ μηκετι ουν αλληλους κρινωμεν αλλα τουτο κρινατε μαλλον το μη τιθεναι προσκομμα τω αδελφω η σκανδαλον ¹⁴ οίδα και πεπεισμαι εν

κυριω ιησου οτι ουδεν κοινον δι αυτου ει μη τω λογιζομενω τι κοινον ειναι εκεινω κοινον ¹⁵ ει δε δια βρωμα ο αδελφος σου λυπειται ουκετι κατα αγαπην περιπατεισ μη τω βρωματι σου εκεινον απολλυε υπερ ου χριστος απεθανεν ¹⁶ μη βλασφημεισθω ουν υμων το αγαθον ¹⁷ ου γαρ εστιν η βασιλεια του θεου βρωσις και ποσις αλλα δικαιοσυνη και ειρηνη και χαρα εν πνευματι αγιω ¹⁸ ο γαρ εν τουτοις δουλευων τω χριστω ευαρεστος τω θεω και δοκιμος τοις ανθρωποις ¹⁹ αρα ουν τα της ειρηνης διωκωμεν και τα της οικοδομησ της εις αλληλους ²⁰ μη ενεκεν βρωματος καταλυε το εργον του θεου παντα μεν καθαρα αλλα κακον τω ανθρωπω τω δια προσκομματος εσθιοντι ²¹ καλον το μη φαγειν κρεα μηδε πειν οινον μηδε εν ω ο αδελφος σου προσκοπτει η σκανδαλιζεται η ασθenei ²² συ πιστιν εχεισ κατα σεαυτον εχε ενωπιον του θεου μακαριος ο μη κρινων εαυτον εν ω δοκιμαζει ²³ ο δε διακρινομενος εαν φαγη κατακεκριται οτι ουκ εκ πιστεωσ παν δε ο ουκ εκ πιστεωσ αμαρτια εστιν ²⁴ τω δε δυναμενω υμασ στηριζαι κατα το ευαγγελιον μου και το κηρυγμα ιησου χριστου κατα αποκαλυψιν μυστηριου χρονοισ αιωνιοισ σεσιγημενου ²⁵ φανερωθεντος δε νυν δια τε γραφων προφητικων κατ επιταγην του αιωνιου θεου εις υπακοην πιστεωσ εις παντα τα εθνη γνωρισθεντος ²⁶ μονω σοφω θεω δια ιησου χριστου ω η δοξα εις τουσ αιωνασ αμην

15

¹ οφειλομεν δε ημεις οι δυνατοι τα ασθενηματα των αδυνατων βασταζειν και μη εαυτοις αρεσκειν ² εκαστος ημων τω πλησιον αρεσκετω εις το αγαθον προσ οικοδομην ³ και γαρ ο χριστος ουχ εαυτω ηρεσεν αλλα καθωσ γεγραπται οι ονειδισμοι των ονειδιζοντων σε επεπεσον επ εμε ⁴ οσα γαρ προεγραφη εις την ημετεραν διδασκαλιαν προεγραφη ινα δια της υπομονησ και δια της παρακλησεωσ των γραφων την ελπιδα εχωμεν ⁵ ο δε θεος της υπομονησ και της παρακλησεωσ δωη υμιν το αυτο φρονειν εν αλληλοις κατα χριστον ιησουν ⁶ ινα ομοθυμαδον εν ενι στοματι δοξαζητε τον θεον και πατερα του κυριου ημων ιησου χριστου ⁷ διο προσλαμβανεσθε αλληλους καθωσ και ο χριστος προσελαβετο υμασ εις δοξαν θεου ⁸ λεγω δε χριστον ιησουν διακονον γεγενησθαι περιτομησ υπερ αληθειας θεου εις το βεβαιωσαι τασ επαγγελιασ των πατερων ⁹ τα δε εθνη υπερ ελεουσ δοξασαι τον θεον καθωσ γεγραπται δια

τουτο εξομολογησομαι σοι εν εθνεσιν και τω ονοματι σου ψαλω ¹⁰ και παλιν λεγει ευφρανθητε εθνη μετα του λαου αυτου ¹¹ και παλιν αινειτε τον κυριον παντα τα εθνη και επαινεσατε αυτον παντες οι λαοι ¹² και παλιν ησαια λεγει εσται η ριζα του ιεσσα και ο ανισταμενος αρχειν εθνων επ αυτω εθνη ελπιουσιν ¹³ ο δε θεος της ελπιδος πληρωσαι υμασ πασης χαρασ και ειρηνησ εν τω πιστευειν εις το περισσευειν υμασ εν τη ελπιδι εν δυναμει πνευματοσ αγιου ¹⁴ πεπεισμαι δε αδελφοι μου και αυτοσ εγω περι υμων οτι και αυτοι μεστοι εστε αγαθωσυνησ πεπληρωμενοι πασης γνωσεωσ δυναμενοι και αλλουσ νουθετειν ¹⁵ τολμηροτερον δε εγραψα υμιν αδελφοι απο μερουσ ωσ επαναμιμνησκων υμασ δια την χαριν την δοθεισαν μοι υπο του θεου ¹⁶ εις το ειναι με λειτουργον ιησου χριστου εις τα εθνη ιερουργουντα το ευαγγελιον του θεου ινα γενηται η προσφορα των εθνων ευπροσδεκτοσ ηγιασμενη εν πνευματι αγιω ¹⁷ εχω ουν καυχησιν εν χριστω ιησου τα προσ τον θεον ¹⁸ ου γαρ τολμησω λαλειν τι ων ου κατειργασατο χριστοσ δι εμου εις υπακοην εθνων λογω και εργω ¹⁹ εν δυναμει σημειων και τερατων εν δυναμει πνευματοσ θεου ωστε με απο ιερουσαλημ και κυκλω μεχρι του ιλλυρικου πεπληρωκεναι το ευαγγελιον του χριστου ²⁰ ουτωσ δε φιλοτιμουμενον ευαγγελιζεσθαι ουχ οπου ωνομασθη χριστοσ ινα μη επ αλλοτριον θεμελιον οικοδομω ²¹ αλλα καθωσ γεγραπται οισ ουκ ανηγγελη περι αυτου οψονται και οι ουκ ακηκοασιν συνησουσιν ²² διο και ενεκοπτομην τα πολλα του ελθειν προσ υμασ ²³ νυνι δε μηκετι τοπον εχων εν τοισ κλιμασιν τουτοισ επιποθιαν δε εχων του ελθειν προσ υμασ απο πολλων ετων ²⁴ ωσ εαν πορευωμαι εις την σπανιαν ελευσομαι προσ υμασ ελιπιζω γαρ διαπορευομενοσ θεασασθαι υμασ και υφ υμων προπεμφθηναι εκει εαν υμων πρωτον απο μερουσ εμπλησθω ²⁵ νυνι δε πορευομαι εις ιερουσαλημ διακονων τοισ αγιοισ ²⁶ ευδοκησαν γαρ μακεδονια και αχαια κοινωνιαν τινα ποιησασθαι εις τουσ πτωχοουσ των αγιων των εν ιερουσαλημ ²⁷ ευδοκησαν γαρ και οφειλεται αυτων εις ει γαρ τοισ πνευματικοισ αυτων εκοινωνησαν τα εθνη οφειλουσιν και εν τοισ σαρκικοισ λειτουργησαι αυτοισ ²⁸ τουτο ουν επιτελεσασ και σφραγισαμενοσ αυτοισ τον καρπον τουτον απελευσομαι δι υμων εις την σπανιαν ²⁹ οίδα δε οτι ερχομενοσ προσ υμασ εν πληρωματι ευλογιασ του ευαγγελιου του χριστου

ελευσομαι ³⁰ παρακαλω δε υμασ αδελφοι δια του κυριου ημων ιησου χριστου και δια της αγαπησ του πνευματοσ συναγωνισασθαι μοι εν ταισ προσευχαισ υπερ εμου προσ τον θεον ³¹ ινα ρυσθω απο των απειθουντων εν τη ιουδαια και ινα η διακονια μου η εις ιερουσαλημ ευπροσδεκτοσ γενηται τοισ αγιοισ ³² ινα εν χαρα ελθω προσ υμασ δια θεληματοσ θεου και συναναπαυσωμαι υμιν ³³ ο δε θεος της ειρηνησ μετα παντων υμων αμην

16

¹ συνιστημι δε υμιν φοιβην την αδελφην ημων ουσαν διακονον της εκκλησιασ της εν κεγχραισ ² ινα αυτην προσδεξησθε εν κυριω αξιωσ των αγιων και παραστητε αυτη εν ω αν υμων χρηζη πραγματι και γαρ αυτη προστατισ πολλων εγενηθη και αυτου εμου ³ ασπασασθε πρισκαν και ακυλαν τουσ συνεργουσ μου εν χριστω ιησου ⁴ οιτινεσ υπερ της ψυχης μου τον εαυτων τραχηλον υπεθηκαν οισ ουκ εγω μονοσ ευχαριστω αλλα και πασαι αι εκκλησιαι των εθνων ⁵ και την κατ οικον αυτων εκκλησιαν ασπασασθε επαινετον τον αγαπητον μου οσ εστιν απαρχη της αχαιασ εις χριστον ⁶ ασπασασθε μαριαμ ητισ πολλα εκοπιασεν εις ημασ ⁷ ασπασασθε ανδρονικον και ιουνιαν τουσ συγγενεισ μου και συναιχμαλωτουσ μου οιτινεσ εισιν επισημοι εν τοισ αποστολοισ οι και προ εμου γεγονασιν εν χριστω ⁸ ασπασασθε αμπλιαν τον αγαπητον μου εν κυριω ⁹ ασπασασθε ουρβανον τον συνεργον ημων εν χριστω και σταχυν τον αγαπητον μου ¹⁰ ασπασασθε απελλην τον δοκιμον εν χριστω ασπασασθε τουσ εκ των αριστοβουλου ¹¹ ασπασασθε ηρωδιωνα τον συγγενη μου ασπασασθε τουσ εκ των ναρκισσου τουσ οντασ εν κυριω ¹² ασπασασθε τρυφαιναν και τρυφωσαν τασ κοπιωσασ εν κυριω ασπασασθε περσιδα την αγαπητην ητισ πολλα εκοπιασεν εν κυριω ¹³ ασπασασθε ρουφον τον εκλεκτον εν κυριω και την μητερα αυτου και εμου ¹⁴ ασπασασθε ασυγκριτον φλεγοντα ερμαν πατροβαν ερμην και τουσ συν αυτοισ αδελφουσ ¹⁵ ασπασασθε φιλολογον και ιουλιαν νηρεα και την αδελφην αυτου και ολυμπαν και τουσ συν αυτοισ παντασ αγιοουσ ¹⁶ ασπασασθε αλληλουσ εν φιληματι αγιω ασπαζονται υμασ αι εκκλησιαι του χριστου ¹⁷ παρακαλω δε υμασ αδελφοι σκοπειν τουσ τασ διχοστασιασ και τα σκανδαλα παρα την διδαχην ην υμεισ εμαθετε ποιουντασ και εκκλινατε απ αυτων ¹⁸ οι γαρ τοιουτοι τω κυριω

ημων ιησου χριστω ου δουλευουσιν αλλα τη
εαυτων κοιλια και δια της χρηστολογιας και
ευλογιας εξαπατωσιν τας καρδιας των ακακων
¹⁹ η γαρ υμων υπακοη εις παντας αφικετο χαιρω
ουν το εφ υμιν θελω δε υμας σοφους μεν ειναι εις
το αγαθον ακεραιους δε εις το κακον ²⁰ ο δε θεος
της ειρηνης συντριψει τον σαταναν υπο τουσ
ποδας υμων εν ταχει η χαρις του κυριου ημων
ιησου χριστου μεθ υμων ²¹ ασπαζονται υμας
τιμοθεοσ ο συνεργοσ μου και λουκιοσ και ιασων
και σωσιπατροσ οι συγγενεισ μου ²² ασπαζομαι
υμασ εγω τερτιοσ ο γραψασ την επιστολην εν
κυριω ²³ ασπαζεται υμασ γαιοσ ο ξενοσ μου και
της εκκλησιασ ολησ ασπαζεται υμασ εραστοσ ο
οικονομοσ της πολεωσ και κουαρτοσ ο αδελφοσ
²⁴ η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα
παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄

¹ παυλος κλητος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και σωσθενης ο αδελφος ² τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω ηγιασμενοις εν χριστω ιησου κλητοις αγιοις συν πασιν τοις επικαλουμενοις το ονομα του κυριου ημων ιησου χριστου εν παντι τοπω αυτων τε και ημων ³ χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ⁴ ευχαριστω τω θεω μου παντοτε περι υμων επι τη χαριτι του θεου τη δοθειση υμιν εν χριστω ιησου ⁵ οτι εν παντι επλουτισθητε εν αυτω εν παντι λογω και παση γνωσει ⁶ καθωσ το μαρτυριον του χριστου εβεβαιωθη εν υμιν ⁷ ωστε υμασ μη υστερεισθαι εν μηδενι χαρισματι απεκδεχομενουσ την αποκαλυψιν του κυριου ημων ιησου χριστου ⁸ οσ και βεβαιωσει υμασ εωσ τελουσ ανεγκλητουσ εν τη ημερα του κυριου ημων ιησου χριστου ⁹ πιστοσ ο θεοσ δι ου εκληθητε εις κοινωνιαν του υιου αυτου ιησου χριστου του κυριου ημων ¹⁰ παρακαλω δε υμασ αδελφοι δια του ονοματος του κυριου ημων ιησου χριστου ινα το αυτο λεγητε παντεσ και μη η εν υμιν σχισματα ητε δε κατηρτισμενοι εν τω αυτω νοι και εν τη αυτη γνωμη ¹¹ εδηλωθη γαρ μοι περι υμων αδελφοι μου υπο των χλοησ οτι εριδες εν υμιν εισιν ¹² λεγω δε τουτο οτι εκαστοσ υμων λεγει εγω μεν ειμι παυλου εγω δε απολλω εγω δε κηφα εγω δε χριστου ¹³ μεμερισται ο χριστοσ μη παυλοσ εσταυρωθη υπερ υμων η εις το ονομα παυλου εβαπτισθητε ¹⁴ ευχαριστω τω θεω οτι ουδενα υμων εβαπτισα ει μη κρισπον και γαιον ¹⁵ ινα μη τισ ειπη οτι εις το εμον ονομα εβαπτισα ¹⁶ εβαπτισα δε και τον στεφανα οικον λοιπον ουκ οйда ει τινα αλλον εβαπτισα ¹⁷ ου γαρ απεστειλεν με χριστοσ βαπτιζειν αλλ ευαγγελιζεσθαι ουκ εν σοφια λογου ινα μη κενωθη ο σταυροσ του χριστου ¹⁸ ο λογοσ γαρ ο του σταυρου τοισ μεν απολλυμενοισ μωρια εστιν τοισ δε σωζομενοισ ημιν δυναμισ θεου εστιν ¹⁹ γεγραπται γαρ απολω την σοφιαν των σοφων και την συνεσιν των συνετων αθετησω ²⁰ που σοφοσ που γραμματευσ που συζητητησ του αιωνοσ τουτου ουχι εμωρανεν ο θεοσ την σοφιαν του κοσμου τουτου ²¹ επειδη γαρ εν τη σοφια του θεου ουκ εγνω ο κοσμοσ δια τησ σοφιασ τον θεον ευδοκησεν ο θεοσ δια τησ μωριασ του κηρυγματοσ σωσαι τουσ πιστευοντασ ²² επειδη και ιουδαιοι σημειον αιτουσιν και

ελληνεσ σοφιαν ζητουσιν ²³ ημεισ δε κηρυσσομεν χριστον εσταυρωμενον ιουδαιοισ μεν σκανδαλον ελλησιν δε μωριαν ²⁴ αυτοισ δε τοισ κλητοισ ιουδαιοισ τε και ελλησιν χριστον θεου δυναμιν και θεου σοφιαν ²⁵ οτι το μωρον του θεου σοφωτερον των ανθρωπων εστιν και το ασθενεσ του θεου ισχυροτερον των ανθρωπων εστιν ²⁶ βλεπετε γαρ την κλησιν υμων αδελφοι οτι ου πολλοι σοφοι κατα σαρκα ου πολλοι δυνατοι ου πολλοι ευγενεισ ²⁷ αλλα τα μωρα του κοσμου εξελεξατο ο θεοσ ινα τουσ σοφουσ καταισχυνη και τα ασθενη του κοσμου εξελεξατο ο θεοσ ινα καταισχυνη τα ισχυρα ²⁸ και τα αγενη του κοσμου και τα εξουθενημενα εξελεξατο ο θεοσ και τα μη οντα ινα τα οντα καταργηση ²⁹ οπωσ μη καυχησηται πασα σαρξ ενωπιον του θεου ³⁰ εξ αυτου δε υμεισ εστε εν χριστω ιησου οσ εγενηθη ημιν σοφια απο θεου δικαιοσυνη τε και αγιασμοσ και απολυτρωσισ ³¹ ινα καθωσ γεγραπται ο καυχωμενοσ εν κυριω καυχασθω

2

¹ καγω ελθων προς υμασ αδελφοι ηλθον ου καθ υπεροχην λογου η σοφιασ καταγγελλων υμιν το μαρτυριον του θεου ² ου γαρ εκρινα του ειδεναι τι εν υμιν ει μη ιησουν χριστον και τουτον εσταυρωμενον ³ και εγω εν ασθενεια και εν φοβω και εν τρομω πολλω εγενομην προς υμασ ⁴ και ο λογοσ μου και το κηρυγμα μου ουκ εν πειθοισ ανθρωπινησ σοφιασ λογοισ αλλ εν αποδειξει πνευματοσ και δυναμεωσ ⁵ ινα η πιστισ υμων μη η εν σοφια ανθρωπων αλλ εν δυναμει θεου ⁶ σοφιαν δε λαλουμεν εν τοισ τελειοισ σοφιαν δε ου του αιωνοσ τουτου ουδε των αρχοντων του αιωνοσ τουτου των καταργουμενων ⁷ αλλα λαλουμεν σοφιαν θεου εν μυστηριω την αποκεκρυμμενην ην προωρισεν ο θεοσ προ των αιωνων εις δοξαν ημων ⁸ ην ουδεις των αρχοντων του αιωνοσ τουτου εγνωκεν ει γαρ εγνωσαν ουκ αν τον κυριον τησ δοξησ εσταυρωσαν ⁹ αλλα καθωσ γεγραπται α οφθαλμοσ ουκ ειδεν και ουσ ουκ ηκουσεν και επι καρδιαν ανθρωπου ουκ ανεβη α ητοιμασεν ο θεοσ τοισ αγαπωσιν αυτον ¹⁰ ημιν δε ο θεοσ απεκαλυψεν δια του πνευματοσ αυτου το γαρ πνευμα παντα ερευνα και τα βαθη του θεου ¹¹ τισ γαρ οιδεν ανθρωπων τα του ανθρωπου ει μη το πνευμα του ανθρωπου το εν αυτω ουτωσ και τα του θεου ουδεις οιδεν ει μη το πνευμα του θεου ¹² ημεισ δε ου το πνευμα του κοσμου

ελαβομεν αλλα το πνευμα το εκ του θεου ινα ειδωμεν τα υπο του θεου χαρισθεντα ημιν ¹³ α και λαλουμεν ουκ εν διδακτοις ανθρωπινησ σοφιασ λογοισ αλλ εν διδακτοις πνευματος αγιου πνευματικοισ ^{4152 A-DPN} πνευματικα συγκρινοντες ¹⁴ ψυχικος δε ανθρωπος ου δεχεται τα του πνευματος του θεου μωρια γαρ αυτω εστιν και ου δυναται γνωσαι οτι πνευματικωσ ανακρινεται ¹⁵ ο δε πνευματικος ανακρινει μεν παντα αυτοσ δε υπ ουδενος ανακρινεται ¹⁶ τισ γαρ εγνω νουν κυριου οσ συμβιβασει αυτον ημεισ δε νουν χριστου εχομεν

3

¹ και εγω αδελφοι ουκ ηδυνηθην υμιν λαλησαι ωσ πνευματικοισ αλλ ωσ σαρκικοισ ωσ νηπιουσ εν χριστω ² γαλα υμασ εποτισα και ου βρωμα ουπω γαρ εδυνασθε αλλ ουτε ετι νυν δυνασθε ³ ετι γαρ σαρκικοι εστε οπου γαρ εν υμιν ζηλος και ερισ και διχοστασιαι ουχι σαρκικοι εστε και κατα ανθρωπον περιπατειτε ⁴ οταν γαρ λεγη τισ εγω μεν ειμι παυλου ετερος δε εγω απολλω ουχι σαρκικοι εστε ⁵ τισ ουν εστιν παυλος τισ δε απολλωσ αλλ η διακονοι δι ων επιστευσατε και εκαστω ωσ ο κυριος εδωκεν ⁶ εγω εφυτευσα απολλωσ εποτισεν αλλ ο θεος ηυξανεν ⁷ ωστε ουτε ο φυτευων εστιν τι ουτε ο ποτιζων αλλ ο αυξανων θεος ⁸ ο φυτευων δε και ο ποτιζων εν εισιν εκαστος δε τον ιδιον μισθον ληφεται κατα τον ιδιον κοπον ⁹ θεου γαρ εσμεν συνεργοι θεου γεωργιον θεου οικοδομη εστε ¹⁰ κατα την χαριν του θεου την δοθεισαν μοι ωσ σοφος αρχιτεκτων θεμελιον τεθεικα αλλοσ δε εποικοδομει εκαστος δε βλεπετω πως εποικοδομει ¹¹ θεμελιον γαρ αλλον ουδεις δυναται θειναι παρα τον κειμενον οσ εστιν ιησους χριστος ¹² ει δε τισ εποικοδομει επι τον θεμελιον τουτον χρυσον αργυρον λιθουσ τιμιουσ ξυλα χορτον καλαμην ¹³ εκαστου το εργον φανερον γενησεται η γαρ ημερα δηλωσει οτι εν πυρι αποκαλυπτεται και εκαστου το εργον οποιον εστιν το πυρ δοκιμασει ¹⁴ ει τινος το εργον μενει ο εποικοδομησεν μισθον ληφεται ¹⁵ ει τινος το εργον κατακαησεται ζημιωθησεται αυτοσ δε σωθησεται ουτωσ δε ωσ δια πυροσ ¹⁶ ουκ οιδατε οτι ναοσ θεου εστε και το πνευμα του θεου οικει εν υμιν ¹⁷ ει τισ τον ναον του θεου φθειρει φθερει τουτον ο θεοσ ο γαρ ναοσ του θεου αγιοσ εστιν οιτινεσ εστε υμεισ ¹⁸ μηδεις εαυτον εξαπατατω ει τισ δοκει σοφοσ ειναι εν υμιν εν τω αιωνι τουτω μωροσ γενεσθω ινα γενηται σοφοσ ¹⁹ η γαρ σοφια

του κοσμου τουτου μωρια παρα τω θεω εστιν γεγραπται γαρ ο δρασσομενοσ τουσ σοφουσ εν τη πανουργια αυτων ²⁰ και παλιν κυριοσ γινωσκει τουσ διαλογισμουσ των σοφων οτι εισιν ματαιοι ²¹ ωστε μηδεις καυχασθω εν ανθρωποισ παντα γαρ υμων εστιν ²² ειτε παυλοσ ειτε απολλωσ ειτε κηφασ ειτε κοσμοσ ειτε ζωη ειτε θανατοσ ειτε ενεστωτα ειτε μελλοντα παντα υμων εστιν ²³ υμεισ δε χριστου χριστοσ δε θεου

4

¹ ουτωσ ημασ λογιζεσθω ανθρωποσ ωσ υπηρετασ χριστου και οικονομουσ μυστηριων θεου ² ο δε λοιπον ζητειται εν τοισ οικονομοισ ινα πιστοσ τισ ευρεθη ³ εμοι δε εισ ελαχιστον εστιν ινα υφ υμων ανακριθω η υπο ανθρωπινησ ημερασ αλλ ουδε εμαυτον ανακρινω ⁴ ουδεν γαρ εμαυτω συνοιδα αλλ ουκ εν τουτω δεδικαιωμαι ο δε ανακρινων με κυριοσ εστιν ⁵ ωστε μη προ καιρου τι κρινετε εωσ αν ελθη ο κυριοσ οσ και φωτισει τα κρυπτα του σκοτουσ και φανερωσει τασ βουλασ των καρδιων και τοτε ο επαينوσ γενησεται εκαστω απο του θεου ⁶ ταυτα δε αδελφοι μετεσχηματισα εισ εμαυτον και απολλω δι υμασ ινα εν ημιν μαθητε το μη υπερ ο γεγραπται φρονειν ινα μη εισ υπερ του ενοσ φυσιουσθε κατα του ετερου ⁷ τισ γαρ σε διακρινει τι δε εχεισ ο ουκ ελαβεσ ει δε και ελαβεσ τι καυχασαι ωσ μη λαβων ⁸ ηδη κεκορεσμενοι εστε ηδη επλουτησατε χωρισ ημων εβασιλευσατε και οφελον γε εβασιλευσατε ινα και ημεισ υμιν συμβασιλευσωμεν ⁹ δοκω γαρ οτι ο θεοσ ημασ τουσ αποστολουσ εσχατουσ απεδειξεν ωσ επιθανατιουσ οτι θεατρον εγενηθημεν τω κοσμω και αγγελοισ και ανθρωποισ ¹⁰ ημεισ μωροι δια χριστον υμεισ δε φρονιμοι εν χριστω ημεισ ασθενεισ υμεισ δε ισχυροι υμεισ ενδοξοι ημεισ δε ατιμοι ¹¹ αχρι της αρτι ωρασ και πεινωμεν και διψωμεν και γυμνητεομεν και κολαφιζομεθα και αστατουμεν ¹² και κοπιωμεν εργαζομενοι ταισ ιδiais χερσιν λοιδορουμενοι ευλογουμεν διωκομενοι ανεχομεθα ¹³ βλασφημουμενοι παρακαλουμεν ωσ περικαθαρματα του κοσμου εγενηθημεν παντων περιψημα εωσ αρτι ¹⁴ ουκ εντρεπων υμασ γραφω ταυτα αλλ ωσ τεκνα μου αγαπητα νουθετω ¹⁵ εαν γαρ μυριουσ παιδαγωγουσ εχητε εν χριστω αλλ ου πολλουσ πατερασ εν γαρ χριστω ιησου δια του ευαγγελιου εγω υμασ εγεννησα ¹⁶ παρακαλω ουν υμασ μιμηται μου γινεσθε ¹⁷ δια τουτο επεμψα υμιν τιμοθεον οσ εστιν τεκνον μου αγαπητον και

πιστον εν κυριω οσ υμασ αναμνησει τασ οδουσ μου τασ εν χριστω καθωσ πανταχου εν παση εκκλησια διδασκω ¹⁸ ωσ μη ερχομενου δε μου προσ υμασ εφυσιωθησαν τινεσ ¹⁹ ελευσομαι δε ταχεωσ προσ υμασ εαν ο κυριοσ θεληση και γνωσομαι ου τον λογον των πεφυσιωμενων αλλα την δυναμιν ²⁰ ου γαρ εν λογω η βασιλεια του θεου αλλ εν δυναμει ²¹ τι θελετε εν ραβδω ελθω προσ υμασ η εν αγαπη πνευματι τε πραοτητοσ

5

¹ ολωσ ακουεται εν υμιν πορνεια και τοιαυτη πορνεια ητισ ουδε εν τοισ εθνεσιν ονομαζεται ωστε γυναικα τινα του πατροσ εχειν ² και υμεισ πεφυσιωμενοι εστε και ουχι μαλλον επενθησατε ινα εξαρθη εκ μεσου υμων ο το εργον τουτο ποιησασ ³ εγω μεν γαρ ωσ απων τω σωματι παρων δε τω πνευματι ηδη κεκρικα ωσ παρων τον ουτωσ τουτο κατεργασαμενον ⁴ εν τω ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου συναχθεντων υμων και του εμου πνευματοσ συν τη δυναμει του κυριου ημων ιησου χριστου ⁵ παραδουναι τον τοιουτον τω σατανα εισ ολεθρον της σαρκοσ ινα το πνευμα σωθη εν τη ημερα του κυριου ιησου ⁶ ου καλον το καυχημα υμων ουκ οιδατε οτι μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι ⁷ εκκαθαρατε την παλαιαν ζυμην ινα ητε νεον φυραμα καθωσ εστε αζυμοι και γαρ το πασχα ημων υπερ ημων ετυθη χριστοσ ⁸ ωστε εορταζωμεν μη εν ζυμη παλαια μηδε εν ζυμη κακιασ και πονηριασ αλλ εν αζυμοισ ειλικρινειασ και αληθειασ ⁹ εγραψα υμιν εν τη επιστολη μη συναναμιγνυσθαι πορνοισ ¹⁰ και ου παντωσ τοισ πορνοισ του κοσμου τουτου η τοισ πλεονεκταισ η αρπαξιν η ειδωλολατραισ επει οφειλετε αρα εκ του κοσμου εξελθειν ¹¹ νυν δε εγραψα υμιν μη συναναμιγνυσθαι εαν τισ αδελφοσ ονομαζομενοσ η πορνοσ η πλεονεκτησ η ειδωλολατρησ η λοιδοροσ η μεθυσσοσ η αρπαξ τω τοιουτω μηδε συνεσθιειν ¹² τι γαρ μοι και τουσ εξω κρινειν ουχι τουσ εσω υμεισ κρινετε ¹³ τουσ δε εξω ο θεοσ κρινει και εξαρειτε τον πονηρον εξ υμων αυτων

6

¹ τολμα τισ υμων πραγμα εχων προσ τον ετερον κρινεσθαι επι των αδικων και ουχι επι των αγιων ² ουκ οιδατε οτι οι αγιοι τον κοσμον κρινουσιν και ει εν υμιν κρινεται ο κοσμοσ αναξιοι εστε κριτηριων ελαχιστων ³ ουκ οιδατε οτι αγγελουσ κρινουμεν μητι γε βιωτικα ⁴ βιωτικα μεν ουν κριτηρια εαν εχητε τουσ εξουθενημενουσ εν

τη εκκλησια τουτουσ καθιζετε ⁵ προσ εντροπην υμιν λεγω ουτωσ ουκ ενι εν υμιν σοφοσ ουδε εισ οσ δυνησεται διακριναι ανα μεσον του αδελφου αυτου ⁶ αλλα αδελφοσ μετα αδελφου κρινεται και τουτο επι απιστων ⁷ ηδη μεν ουν ολωσ ηττημα υμιν εστιν οτι κριματα εχετε μεθ εαυτων δια τι ουχι μαλλον αδικεισθε δια τι ουχι μαλλον αποστερεισθε ⁸ αλλα υμεισ αδικειτε και αποστερειτε και ταυτα αδελφουσ ⁹ η ουκ οιδατε οτι αδικοι βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν μη πλανασθε ουτε πορνοι ουτε ειδωλολατραι ουτε μοιχοι ουτε μαλακοι ουτε αρσενοκοιται ¹⁰ ουτε πλεονεκται ουτε κλεπται ουτε μεθυσσοι ου λοιδοροι ουχ αρπαγεσ βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν ¹¹ και ταυτα τινεσ ητε αλλα απελουσασθε αλλα ηγιασθητε αλλ εδικαιωθητε εν τω ονοματι του κυριου ιησου και εν τω πνευματι του θεου ημων ¹² παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα μοι εξεστιν αλλ ουκ εγω εξουσιασθησομαι υπο τινουσ ¹³ τα βρωματα τη κοιλια και η κοιλια τοισ βρωμασιν ο δε θεοσ και ταυτην και ταυτα καταργησει το δε σωμα ου τη πορνεια αλλα τω κυριω και ο κυριοσ τω σωματι ¹⁴ ο δε θεοσ και τον κυριον ηγειρεν και ημασ εξεγερει δια της δυναμειωσ αυτου ¹⁵ ουκ οιδατε οτι τα σωματα υμων μελη χριστου εστιν αρασ ουν τα μελη του χριστου ποιησω πορνησ μελη μη γενοιτο ¹⁶ ουκ οιδατε οτι ο κολλωμενοσ τη πορνη εν σωμα εστιν εσονται γαρ φησιν οι δυο εισ σαρκα μιαν ¹⁷ ο δε κολλωμενοσ τω κυριω εν πνευμα εστιν ¹⁸ φυγετε την πορνειαν παν αμαρτημα ο εαν ποιηση ανθρωποσ εκτοσ του σωματοσ εστιν ο δε πορνευων εισ το ιδιον σωμα αμαρτανει ¹⁹ η ουκ οιδατε οτι το σωμα υμων ναοσ του εν υμιν αγιου πνευματοσ εστιν ου εχετε απο θεου και ουκ εστε εαυτων ²⁰ ηγορασθητε γαρ τιμησ δοξασατε δη τον θεον εν τω σωματι υμων και εν τω πνευματι υμων ατινα εστιν του θεου

7

¹ περι δε ων εγραψατε μοι καλον ανθρωπω γυναικοσ μη απτεσθαι ² δια δε τασ πορνειασ εκαστοσ την εαυτου γυναικα εχετω και εκαστη τον ιδιον ανδρα εχετω ³ τη γυναικι ο ανηρ την οφειλομενην ευνοιαν αποδιδοτω ομοιωσ δε και η γυνη τω ανδρι ⁴ η γυνη του ιδιου σωματοσ ουκ εξουσιαζει αλλ ο ανηρ ομοιωσ δε και ο ανηρ του ιδιου σωματοσ ουκ εξουσιαζει αλλ η γυνη ⁵ μη αποστερειτε αλληλουσ ει μητι αν εκ συμφωνου προσ καιρον ινα σχολαζητε τη νηστεια και τη προσευχη και παλιν επι το αυτο συνερχησθε ινα

μη πειραζή υμας ο σατανας δια την ακρασιαν υμων ⁶ τουτο δε λεγω κατα συγγνωμην ου κατα επιταγην ⁷ θελω γαρ παντας ανθρωπους ειναι ως και εμαυτον αλλ εκαστος ιδιον χαρισμα εχει εκ θεου ος μεν ουτως ος δε ουτως ⁸ λεγω δε τοις αγαμοις και ταις χηραις καλον αυτοις εστιν εαν μεινωσιν ως καγω ⁹ ει δε ουκ εγκρατευονται γαμησατωσαν κρεισσον γαρ εστιν γαμησαι η πυρουσθαι ¹⁰ τοις δε γεγαμηκοσιν παραγγελλω ουκ εγω αλλ ο κυριος γυναικα απο ανδρος μη χωρισθηναι ¹¹ εαν δε και χωρισθη μενετω αγαμος η τω ανδρι καταλλαγητω και ανδρα γυναικα μη αφιεναι ¹² τοις δε λοιποισ εγω λεγω ουχ ο κυριος ει τις αδελφος γυναικα εχει απιστον και αυτη συνευδοκει οικειν μετ αυτου μη αφιετω αυτην ¹³ και γυνη ητις εχει ανδρα απιστον και αυτοσ συνευδοκει οικειν μετ αυτησ μη αφιετω αυτον ¹⁴ ηγιασται γαρ ο ανηρ ο απιστος εν τη γυναικι και ηγιασται η γυνη η απιστος εν τω ανδρι επει αρα τα τεκνα υμων ακαθαρτα εστιν νυν δε αγια εστιν ¹⁵ ει δε ο απιστος χωριζεται χωριζεσθω ου δεδουλωται ο αδελφος η η αδελφη εν τοις τοιουτοις εν δε ειρηνη κεκληκεν ημας ο θεος ¹⁶ τι γαρ οιδασ γυναι ει τον ανδρα σωσεις η τι οιδασ ανερ ει την γυναικα σωσεις ¹⁷ ει μη εκαστω ως εμερισεν ο θεος εκαστον ως κεκληκεν ο κυριος ουτως περιπατειτω και ουτως εν ταις εκκλησιαις πασαις διατασσομαι ¹⁸ περιτετμημενος τις εκληθη μη επισπασθω εν ακροβυστια τις εκληθη μη περιτεμνεσθω ¹⁹ η περιτομη ουδεν εστιν και η ακροβυστια ουδεν εστιν αλλα τηρησις εντολων θεου ²⁰ εκαστος εν τη κλησει η εκληθη εν ταυτη μενετω ²¹ δουλος εκληθησ μη σοι μελετω αλλ ει και δυνασαι ελευθερος γενεσθαι μαλλον χρησαι ²² ο γαρ εν κυριω κληθεισ δουλος απελευθερος κυριου εστιν ομοιωσ και ο ελευθερος κληθεισ δουλος εστιν χριστου ²³ τιμησ ηγορασθητε μη γινεσθε δουλοι ανθρωπων ²⁴ εκαστος εν ω εκληθη αδελφοι εν τουτω μενετω παρα θεω ²⁵ περι δε των παρθενων επιταγην κυριου ουκ εχω γνωμην δε διδωμι ως ηλημενος υπο κυριου πιστος ειναι ²⁶ νομιζω ουν τουτο καλον υπαρχειν δια την ενεστωσαν αναγκην οτι καλον ανθρωπω το ουτως ειναι ²⁷ δεδεσαι γυναικι μη ζητει λυσιν λελυσαι απο γυναικος μη ζητει γυναικα ²⁸ εαν δε και γημησ ουχ ημαρτες και εαν γημη η παρθενος ουχ ημαρτεν θλιψιν δε τη σαρκι εξουσιεν οι τοιουτοι εγω δε υμων φειδομαι ²⁹ τουτο δε φημι αδελφοι ο καιρος συνεσταλμενος το λοιπον εστιν ινα και

οι εχοντες γυναικασ ως μη εχοντες ωσιν ³⁰ και οι κλαιοντες ως μη κλαιοντες και οι χαιροντες ως μη χαιροντες και οι αγοραζοντες ως μη κατεχοντες ³¹ και οι χρωμενοι τω κοσμω τουτω ως μη καταχρωμενοι παραγει γαρ το σχημα του κοσμου τουτου ³² θελω δε υμας αμεριμνους ειναι ο αγαμος μεριμνα τα του κυριου πως αρεσει τω κυριω ³³ ο δε γαμησασ μεριμνα τα του κοσμου πως αρεσει τη γυναικι ³⁴ μεμερισται και η γυνη και η παρθενος η αγαμος μεριμνα τα του κυριου ινα η αγια και σωματι και πνευματι η δε γαμησασα μεριμνα τα του κοσμου πως αρεσει τω ανδρι ³⁵ τουτο δε προσ το υμων αυτων συμφερον λεγω ουχ ινα βροχον υμιν επιβαλω αλλα προσ το ευσχημον και ευπροσεδρον τω κυριω απερισπαστως ³⁶ ει δε τις ασχημονειν επι την παρθενον αυτου νομιζει εαν η υπερακμος 5230 A-NSM και ουτως οφειλει γινεσθαι ο θελει ποιειτω ουχ αμαρτανει γαμειτωσαν ³⁷ οσ δε εστηκεν εδραιος εν τη καρδια μη εχων αναγκην εξουσιαν δε εχει περι του ιδιου θεληματος και τουτο κεκρικεν εν τη καρδια αυτου του τηρειν την εαυτου παρθενον καλωσ ποιει ³⁸ ωστε και ο εκγαμιζων καλωσ ποιει ο δε μη εκγαμιζων κρεισσον ποιει ³⁹ γυνη δεδετα νομω εφ οσον χρονον ζη ο ανηρ αυτησ εαν δε και κοιμηθη ο ανηρ ελευθερα εστιν ω θελει γαμηθηναι μονον εν κυριω ⁴⁰ μακαριωτερα δε εστιν εαν ουτως μεινη κατα την εμην γνωμην δοκω δε καγω πνευμα θεου εχειν

8

¹ περι δε των ειδωλοθυτων οιδαμεν οτι παντες γνωσιν εχομεν η γνωσις φυσιοι η δε αγαπη οικοδομει ² ει δε τις δοκει ειδεναι τι ουδεπω ουδεν εγνωκεν καθωσ δει γνωσαι ³ ει δε τις αγαπα τον θεον ουτος εγνωσται υπ αυτου ⁴ περι τησ βρωσεωσ ουν των ειδωλοθυτων οιδαμεν οτι ουδεν ειδωλον εν κοσμω και οτι ουδεις θεος ετερος ει μη εις ⁵ και γαρ ειπερ εισιν λεγομενοι θεοι ειτε εν ουρανω ειτε επι γησ ωσπερ εισιν θεοι πολλοι και κυριοι πολλοι ⁶ αλλ ημιν εις θεος ο πατηρ εξ ου τα παντα και ημεις εις αυτον και εις κυριος ιησους χριστος δι ου τα παντα και ημεις δι αυτου ⁷ αλλ ουκ εν πασιν η γνωσις τινεσ δε τη συνειδησει του ειδωλου εωσ αρτι ως ειδωλοθυτον εσθιουσιν και η συνειδησις αυτων ασθηνησ ουσα μολυνεται ⁸ βρωμα δε ημασ ου παριστησιν τω θεω ουτε γαρ εαν φαγωμεν περισσευομεν ουτε εαν μη φαγωμεν υστερουμεθα ⁹ βλεπετε δε μηπως η εξουσια υμων

αυτη προσκομμα γενηται τοις ασθενουσιν ¹⁰ εαν γαρ τισ ιδη σε τον εχοντα γνωσιν εν ειδωλειω κατακειμενον ουχι η συνειδησις αυτου ασθενους οντος οικοδομηθησεται εις το τα ειδωλοθυτα εσθιειν ¹¹ και απολειται ο ασθενων αδελφος επι τη ση γνωσει δι ον χριστος απεθανεν ¹² ουτως δε αμαρτανοντες εις τους αδελφους και τυπτοντες αυτων την συνειδησιν ασθενουσαν εις χριστον αμαρτανετε ¹³ διοπερ ει βρωμα σκανδαλιζει τον αδελφον μου ου μη φαγω κρεα εις τον αιωνα ινα μη τον αδελφον μου σκανδαλισω

9

¹ ουκ ειμι αποστολος ουκ ειμι ελευθερος ουχι ιησουν χριστον τον κυριον ημων εωρακα ου το εργον μου υμεις εστε εν κυριω ² ει αλλοις ουκ ειμι αποστολος αλλα γε υμιν ειμι η γαρ σφραγις της εμησ αποστολης υμεις εστε εν κυριω ³ η εμη απολογια τοις εμε ανακρινουσιν αυτη εστιν ⁴ μη ουκ εχομεν εξουσιαν φαγειν και πιειν ⁵ μη ουκ εχομεν εξουσιαν αδελφην γυναικα περιαγειν ωσ και οι λοιποι αποστολοι και οι αδελφοι του κυριου και κηφας ⁶ η μονος εγω και βαρναβας ουκ εχομεν εξουσιαν του μη εργαζεσθαι ⁷ τισ στρατευεται ιδιοις οψωνιοις ποτε τισ φυτευει αμπελωνα και εκ του καρπου αυτου ουκ εσθιει η τισ ποιμινει ποιμνην και εκ του γαλακτος της ποιμνης ουκ εσθιει ⁸ μη κατα ανθρωπον ταυτα λαλω η ουχι και ο νομος ταυτα λεγει ⁹ εν γαρ τω μωυσεωσ νομω γεγραπται ου φιμωσεις βουν αλωντα μη των βων μελει τω θεω ¹⁰ η δι ημας παντως λεγει δι ημας γαρ εγραφη οτι επ ελπιδι οφειλει ο αροτριων αροτριαν και ο αλων της ελπιδος αυτου μετεχειν επ ελπιδι ¹¹ ει ημεις υμιν τα πνευματικα εσπειραμεν μεγα ει ημεις υμων τα σαρκικα θερισομεν ¹² ει αλλοι της εξουσιασ υμων μετεχουσιν ου μαλλον ημεις αλλ ουκ εχρησαμεθα τη εξουσια ταυτη αλλα παντα στεγομεν ινα μη εγκοπην τινα δωμεν τω ευαγγελιω του χριστου ¹³ ουκ οιδατε οτι οι τα ιερα εργαζομενοι εκ του ιερου εσθιουσιν οι τω θυσιαστηριω προσεδρευοντες τω θυσιαστηριω συμμεριζονται ¹⁴ ουτως και ο κυριος διεταξεν τοις το ευαγγελιον καταγγελλουσιν εκ του ευαγγελιου ζην ¹⁵ εγω δε ουδενι εχρησαμην τουτων ουκ εγραψα δε ταυτα ινα ουτως γενηται εν εμοι καλον γαρ μοι μαλλον αποθανειν η το καυχημα μου ινα τισ κενωση ¹⁶ εαν γαρ ευαγγελιζωμαι ουκ εστιν μοι καυχημα αναγκη γαρ μοι επικειται ουαι δε μοι εστιν εαν μη ευαγγελιζωμαι ¹⁷ ει γαρ εκων τουτο πρασσω

μισθον εχω ει δε ακων οικονομιαν πεπιστευμαι ¹⁸ τισ ουν μοι εστιν ο μισθος ινα ευαγγελιζομενος αδαπανον θησω το ευαγγελιον του χριστου εις το μη καταχρησασθαι τη εξουσια μου εν τω ευαγγελιω ¹⁹ ελευθερος γαρ ων εκ παντων πασιν εμαυτον εδουλωσα ινα τους πλειονας κερδησω ²⁰ και εγενομην τοις ιουδαιοις ωσ ιουδαιος ινα ιουδαιους κερδησω τοις υπο νομον ωσ υπο νομον ινα τους υπο νομον κερδησω ²¹ τοις ανομοις ωσ ανομος μη ων ανομος θεω αλλ εννομος χριστω ινα κερδησω ανομους ²² εγενομην τοις ασθενεσιν ωσ ασθενησ ινα τους ασθενεις κερδησω τοις πασιν γεγονα τα παντα ινα παντως τινασ σωσω ²³ τουτο δε ποιω δια το ευαγγελιον ινα συγκοινωνος αυτου γενωμαι ²⁴ ουκ οιδατε οτι οι εν σταδιω τρεχοντες παντες μεν τρεχουσιν εις δε λαμβανει το βραβειον ουτως τρεχετε ινα καταλαβητε ²⁵ πασ δε ο αγωνιζομενος παντα εγκρατευεται εκεινοι μεν ουν ινα φθαρτον στεφανον λαβωσιν ημεις δε αφθαρτον ²⁶ εγω τοιουν ουτως τρεχω ωσ ουκ αδηλωσ ουτως πυκτευω ωσ ουκ αερα δερων ²⁷ αλλ υπωπιαζω μου το σωμα και δουλαγωγω μηπως αλλοις κηρυξασ αυτοσ αδοκιμος γενωμαι

10

¹ ου θελω δε υμασ αγνοειν αδελφοι οτι οι πατερες ημων παντες υπο την νεφελην ησαν και παντες δια της θαλασσης δηληθον ² και παντες εις τον μωυσην εβαπτισαντο εν τη νεφελη και εν τη θαλασση ³ και παντες το αυτο βρωμα πνευματικον εφαγον ⁴ και παντες το αυτο πομα πνευματικον επιον επινον γαρ εκ πνευματικης ακολουθουσης πετρασ η δε πετρα ην ο χριστος ⁵ αλλ ουκ εν τοις πλειοσιν αυτων ευδοκησεν ο θεος κατεστρωθησαν γαρ εν τη ερημω ⁶ ταυτα δε τυποι ημων εγενηθησαν εις το μη ειναι ημασ επιθυμητας κακων καθωσ κακεινοι επεθυμησαν ⁷ μηδε ειδωλολατραι γινεσθε καθωσ τινεσ αυτων ωσπερ γεγραπται εκαθισεν ο λαοσ φαγειν και πιειν και ανεστησαν παιζειν ⁸ μηδε πορνευωμεν καθωσ τινεσ αυτων επορνευσαν και επεσον εν μια ημερα εικοσι τρεις χιλιαδες ⁹ μηδε εκπειραζωμεν τον χριστον καθωσ και τινεσ αυτων επειρασαν και υπο των οφειων απωλοντο ¹⁰ μηδε γογγυζετε καθωσ και τινεσ αυτων εγογγυσαν και απωλοντο υπο του ολοθρευτου ¹¹ ταυτα δε παντα τυποι συνεβαινον εκεινοις εγραφη δε προσ νουθεσιαν ημων εις ουσ τα τελη των αιωνων κατηντησεν ¹² ωστε ο δοκων εσταναι βλεπετω μη πεση ¹³ πειρασμοσ

υμασ ουκ ειληφεν ει μη ανθρωπινος πιστος δε ο θεος οσ ουκ εασει υμασ πειρασθηναι υπερ ο δυνασθε αλλα ποιησει συν τω πειρασμω και την εκβασιν του δυνασθαι υμασ υπενεγκειν ¹⁴ διοπερ αγαπητοι μου φευγετε απο της ειδωλολατρειας ¹⁵ ωσ φρονιμοιοσ λεγω κρινατε υμειοσ ο φημι ¹⁶ το ποτηριον της ευλογιασ ο ευλογουμεν ουχι κοινωνια του αιματοσ του χριστου εστιν τον αρτον ον κλωμεν ουχι κοινωνια του σωματοσ του χριστου εστιν ¹⁷ οτι εισ αρτοσ εν σωμα οι πολλοι εσμεν οι γαρ παντεσ εκ του ενοσ αρτου μετεχομεν ¹⁸ βλεπετε τον ισραηλ κατα σαρκα ουχι οι εσθιοντεσ τασ θυσιασ κοινωνοι του θυσιαστηριου εισιν ¹⁹ τι ουν φημι οτι ειδωλον τι εστιν η οτι ειδωλοθυτον τι εστιν ²⁰ αλλ οτι α θυει τα εθνη δαιμονιοιοσ θυει και ου θεω ου θελω δε υμασ κοινωνουσ των δαιμονιων γινεσθαι ²¹ ου δυνασθε ποτηριον κυριου πινειν και ποτηριον δαιμονιων ου δυνασθε τραπεζησ κυριου μετεχειν και τραπεζησ δαιμονιων ²² η παραζηλουμεν τον κυριον μη ισχυροτεροι αυτου εσμεν ²³ παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα οικοδομει ²⁴ μηδειοσ το εαυτου ζητειω αλλα το του ετερου εκαστοσ ²⁵ παν το εν μακελλω πωλουμενον εσθιετε μηδεν ανακρινοντεσ δια την συνειδησιν ²⁶ του γαρ κυριου η γη και το πληρωμα αυτησ ²⁷ ει δε τιοσ καλει υμασ των απιστων και θελετε πορευεσθαι παν το παρατιθεμενον υμιν εσθιετε μηδεν ανακρινοντεσ δια την συνειδησιν ²⁸ εαν δε τιοσ υμιν ειπη τουτο ειδωλοθυτον εστιν μη εσθιετε δι εκεινον τον μηνυσαντα και την συνειδησιν του γαρ κυριου η γη και το πληρωμα αυτησ ²⁹ συνειδησιν δε λεγω ουχι την εαυτου αλλα την του ετερου ινα τι γαρ η ελευθερια μου κρινεται υπο αλλησ συνειδησεωσ ³⁰ ει εγω χαριτι μετεχω τι βλασφημουμαι υπερ ου εγω ευχαριστω ³¹ ειτε ουν εσθιετε ειτε πινετε ειτε τι ποιειτε παντα εισ δοξαν θεου ποιειτε ³² απροσκοποι γινεσθε και ιουδαιοιοσ και ελλησιν και τη εκκλησια του θεου ³³ καθωσ καγω παντα πασιν αρεσκω μη ζητων το εμαυτου συμφερον αλλα το των πολλων ινα σωθωσιν

11

¹ μιμηται μου γινεσθε καθωσ καγω χριστου ² επαινω δε υμασ αδελφοι οτι παντα μου μεμνησθε και καθωσ παρεδωκα υμιν τασ παραδοσειοσ κατεχετε ³ θελω δε υμασ ειδεναι οτι παντοσ ανδροσ η κεφαλη ο χριστοσ εστιν κεφαλη δε γυναικοσ ο ανηρ κεφαλη δε χριστου ο θεοσ

⁴ πασ ανηρ προσευχομενοσ η προφητευων κατα κεφαλησ εχων καταισχυνει την κεφαλην αυτου ⁵ πασα δε γυνη προσευχομενη η προφητευουσα ακατακαλυπτω τη κεφαλη καταισχυνει την κεφαλην εαυτησ εν γαρ εστιν και το αυτο τη εξυρημενη ⁶ ει γαρ ου κατακαλυπτεται γυνη και κειρασθω ει δε αισχρον γυναικι το κειρασθαι η ξυρασθαι κατακαλυπτεσθω ⁷ ανηρ μεν γαρ ουκ οφειλει κατακαλυπτεσθαι την κεφαλην εικων και δοξα θεου υπαρχων γυνη δε δοξα ανδροσ εστιν ⁸ ου γαρ εστιν ανηρ εκ γυναικοσ αλλα γυνη εξ ανδροσ ⁹ και γαρ ουκ εκτισθη ανηρ δια την γυναικα αλλα γυνη δια τον ανδρα ¹⁰ δια τουτο οφειλει η γυνη εξουσιαν εχειν επι της κεφαλησ δια τουσ αγγελουσ ¹¹ πλην ουτε ανηρ χωρισ γυναικοσ ουτε γυνη χωρισ ανδροσ εν κυριω ¹² ωσπερ γαρ η γυνη εκ του ανδροσ ουτωσ και ο ανηρ δια της γυναικοσ τα δε παντα εκ του θεου ¹³ εν υμιν αυτοιοσ κρινατε πρεπον εστιν γυναικα ακατακαλυπτον τω θεω προσευχεσθαι ¹⁴ η ουδε αυτη η φυσιοσ διδασκει υμασ οτι ανηρ μεν εαν κομα ατιμια αυτω εστιν ¹⁵ γυνη δε εαν κομα δοξα αυτη εστιν οτι η κομη αντι περιβολαιου δεδοται ¹⁶ ει δε τιοσ δοκει φιλονεικοσ εινα ημειοσ τοιαυτην συνηθειαν ουκ εχομεν ουδε αι εκκλησιαι του θεου ¹⁷ τουτο δε παραγγελλων ουκ επαινω οτι ουκ εισ το κρειττον αλλ εισ το ηττον συνερχεσθε ¹⁸ πρωτον μεν γαρ συνερχομενων υμων εν εκκλησια ακουω σχισματα εν υμιν υπαρχειν και μεροσ τι πιστευω ¹⁹ δει γαρ και αιρεσειοσ εν υμιν εινα οι δοκιμοι φανεροι γενωνται εν υμιν ²⁰ συνερχομενων ουν υμων επι το αυτο ουκ εστιν κυριακον δειπνον φαγειν ²¹ εκαστοσ γαρ το ιδιον δειπνον προλαμβανει εν τω φαγειν και οσ μεν πεινα οσ δε μεθυει ²² μη γαρ οικιασ ουκ εχετε εισ το εσθιειν και πινειν η της εκκλησιασ του θεου καταφρονειτε και καταισχυνετε τουσ μη εχοντασ τι υμιν ειπω επαινεσω υμασ εν τουτω ουκ επαινω ²³ εγω γαρ παρελαβον απο του κυριου ο και παρεδωκα υμιν οτι ο κυριοσ ιησουσ εν τη νυκτι η παρεδιδото ελαβεν αρτον ²⁴ και ευχαριστησασ εκλασεν και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο μου εστιν το σωμα το υπερ υμων κλωμενον τουτο ποιειτε εισ την εμην αναμνησιν ²⁵ ωσαυτωσ και το ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εστιν εν τω εμω αιματι τουτο ποιειτε οσακις αν πινητε εισ την εμην αναμνησιν ²⁶ οσακις γαρ αν εσθιητε τον αρτον τουτον και το ποτηριον τουτο πινητε τον θανατον του κυριου

καταγγελλετε αχρι ου αν ελθη²⁷ ωστε οσ αν εσθιη τον αρτον τουτον η πινη το ποτηριον του κυριου αναξιωσ του κυριου ενοχοσ εσται του σωματοσ και του αιματοσ του κυριου²⁸ δοκιμαζετω δε ανθρωποσ εαυτον και ουτωσ εκ του αρτου εσθιετω και εκ του ποτηριου πινετω²⁹ ο γαρ εσθιων και πιων αναξιωσ κριμα εαυτω εσθιει και πινει μη διακρινων το σωμα του κυριου³⁰ δια τουτο εν υμιν πολλοι ασθενεισ και αρρωστοι και κοιμωνται ικανοι³¹ ει γαρ εαυτουσ διεκρινομεν ουκ αν εκρινομεθα³² κρινομενοι δε υπο κυριου παιδευομεθα ινα μη συν τω κοσμω κατακριθωμεν³³ ωστε αδελφοι μου συνερχομενοι εισ το φαγειν αλληλουσ εκδεχεσθε³⁴ ει δε τισ πεινα εν οικω εσθιετω ινα μη εισ κριμα συνερχησθε τα δε λοιπα ωσ αν ελθω διαταξομαι

12

¹ περι δε των πνευματικων αδελφοι ου θελω υμασ αγνοειν ² οιδατε οτι οτε εθνη ητε προσ τα ειδωλα τα αφωνα ωσ αν ηγεσθε απαγομενοι ³ διο γνωριζω υμιν οτι ουδεισ εν πνευματι θεου λαλων λεγει αναθεμα ιησουν και ουδεισ δυναται ειπειν κυριον ιησουν ει μη εν πνευματι αγιω ⁴ διαιρεσεισ δε χαρισματων εισιν το δε αυτο πνευμα ⁵ και διαιρεσεισ διακονιων εισιν και ο αυτοσ κυριοσ ⁶ και διαιρεσεισ ενεργηματων εισιν ο δε αυτοσ εστιν θεοσ ο ενεργων τα παντα εν πασιν ⁷ εκαστω δε διδοται η φανερωσισ του πνευματοσ προσ το συμφερον ⁸ ω μεν γαρ δια του πνευματοσ διδοται λογοσ σοφιασ αλλω δε λογοσ γνωσεωσ κατα το αυτο πνευμα ⁹ ετερω δε πιστισ εν τω αυτω πνευματι αλλω δε χαρισματα ιαματων εν τω αυτω πνευματι ¹⁰ αλλω δε ενεργηματα δυναμειων αλλω δε προφητεια αλλω δε διακρισεισ πνευματων ετερω δε γενη γλωσσων αλλω δε ερμηνεια γλωσσων ¹¹ παντα δε ταυτα ενεργει το εν και το αυτο πνευμα διαιρουν ιδια εκαστω καθωσ βουλεται ¹² καθαπερ γαρ το σωμα εν εστιν και μελη εχει πολλα παντα δε τα μελη του σωματοσ του ενοσ πολλα οντα εν εστιν σωμα ουτωσ και ο χριστοσ ¹³ και γαρ εν ενι πνευματι ημεισ παντεσ εισ εν σωμα εβαπτισθημεν ειτε ιουδαιοι ειτε ελληνεσ ειτε δουλοι ειτε ελευθεροι και παντεσ εισ εν πνευμα εποτισθημεν ¹⁴ και γαρ το σωμα ουκ εστιν εν μελοσ αλλα πολλα ¹⁵ εαν ειπη ο πουσ οτι ουκ ειμι χειρ ουκ ειμι εκ του σωματοσ ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματοσ ¹⁶ και εαν ειπη το ουσ οτι ουκ ειμι οφθαλμοσ ουκ ειμι εκ του σωματοσ ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματοσ ¹⁷ ει ολον το

σωμα οφθαλμοσ που η ακοη ει ολον ακοη που η οσφρησισ ¹⁸ νυνη δε ο θεοσ εθετο τα μελη εν εκαστον αυτων εν τω σωματι καθωσ ηθελησεν ¹⁹ ει δε ην τα παντα εν μελοσ που το σωμα ²⁰ νυν δε πολλα μεν μελη εν δε σωμα ²¹ ου δυναται δε ο οφθαλμοσ ειπειν τη χειρι χριαν σου ουκ εχω η παλιν η κεφαλη τοισ ποσιν χριαν υμων ουκ εχω ²² αλλα πολλω μαλλον τα δοκουντα μελη του σωματοσ ασθενεστερα υπαρχειν αναγκαια εστιν ²³ και α δοκουμεν ατιμοτερα εινα του σωματοσ τουτοισ τιμην περισσοτεραν περιτιθεμεν και τα ασχημονα ημων ευσημοσυνην περισσοτεραν εχει ²⁴ τα δε ευσημονα ημων ου χριαν εχει αλλ ο θεοσ συνεκερασεν το σωμα τω υστερουντι περισσοτεραν δουσ τιμην ²⁵ ινα μη η σχισματα εν τω σωματι αλλα το αυτο υπερ αλληλων μεριμνωσιν τα μελη ²⁶ και ειτε πασχει εν μελοσ συμπασχει παντα τα μελη ειτε δοξαζεται εν μελοσ συγχαιρει παντα τα μελη ²⁷ υμεισ δε εστε σωμα χριστου και μελη εκ μερουσ ²⁸ και ουσ μεν εθετο ο θεοσ εν τη εκκλησια πρωτον αποστολουσ δευτερον προφητασ τριτον διδασκαλουσ επειτα δυναμεισ ειτα χαρισματα ιαματων αντιληψεισ κυβερνησεισ γενη γλωσσων ²⁹ μη παντεσ αποστολοι μη παντεσ προφηται μη παντεσ διδασκαλοι μη παντεσ δυναμεισ ³⁰ μη παντεσ χαρισματα εχουσιν ιαματων μη παντεσ γλωσσαισ λαλουσιν μη παντεσ διερμηνευουσιν ³¹ ζηλουτε δε τα χαρισματα τα κρειττονα και ετι καθ υπερβολην οδον υμιν δεικνυμι

13

¹ εαν ταισ γλωσσαισ των ανθρωπων λαλω και των αγγελων αγαπην δε μη εχω γεγωνα χαλκοσ ηχων η κυμβαλον αλαλαζον ² και εαν εχω προφητεια και ειδω τα μυστηρια παντα και πασαν την γνωσιν και εαν εχω πασαν την πιστιν ωστε ορη μεθιστανειν αγαπην δε μη εχω ουθεν ειμι ³ και εαν ψωμισω παντα τα υπαρχοντα μου και εαν παραδω το σωμα μου ινα καυθησωμαι αγαπην δε μη εχω ουδεν ωφελουμαι ⁴ η αγαπη μακροθυμει χρηστευεται η αγαπη ου ζηλοι η αγαπη ου περπερευεται ου φυσιουται ⁵ ουκ ασχημονει ου ζητει τα εαυτησ ου παροξυνεται ου λογιζεται το κακον ⁶ ου χαιρει επι τη αδικια συγχαιρει δε τη αληθεια ⁷ παντα στεγει παντα πιστευει παντα ελπιζει παντα υπομενει ⁸ η αγαπη ουδεποτε εκπιπτει ειτε δε προφητεια καταργηθησονται ειτε γλωσσαι παυσονται ειτε γνωσισ καταργηθησεται ⁹ εκ μερουσ δε γινωσκομεν και εκ μερουσ

προφητευομεν ¹⁰ οταν δε ελθη το τελειον τοτε το εκ μερους καταργηθησεται ¹¹ οτε ημην νηπιος ως νηπιος ελαλουν ως νηπιος εφρονουν ως νηπιος ελογιζομεν οτε δε γεγωνα ανηρ κατηρηγα τα του νηπιου ¹² βλεπομεν γαρ αρτι δι εσοπτρου εν αιγιματι τοτε δε προσωπον προς προσωπον αρτι γινωσκω εκ μερους τοτε δε επιγνωσομαι καθως και επεγνωσθην ¹³ νυνη δε μενει πιστις ελπισ αγαπη τα τρια ταυτα μειζων δε τουτων η αγαπη

14

¹ διωκετε την αγαπην ζηλουτε δε τα πνευματικα μαλλον δε ινα προφητευητε ² ο γαρ λαλων γλωσση ουκ ανθρωποις λαλει αλλα τω θεω ουδεις γαρ ακουει πνευματι δε λαλει μυστηρια ³ ο δε προφητευων ανθρωποις λαλει οικοδομην και παρακλησιν και παραμυθιαν ⁴ ο λαλων γλωσση εαυτον οικοδομει ο δε προφητευων εκκλησιαν οικοδομει ⁵ θελω δε παντας υμας λαλειν γλωσσαις μαλλον δε ινα προφητευητε μειζων γαρ ο προφητευων η ο λαλων γλωσσαις εκτος ει μη διερμηνευει ινα η εκκλησια οικοδομην λαβη ⁶ νυνη δε αδελφοι εαν ελθω προς υμας γλωσσαις λαλων τι υμας ωφελησω εαν μη υμιν λαλησω η εν αποκαλυψει η εν γνωσει η εν προφητεια η εν διδαχη ⁷ ομως τα αψυχα φωνην διδοντα ειτε αυλος ειτε κιθαρα εαν διαστολην τοις φθογγοις μη διδω πωσ γνωσθησεται το αυλουμενον η το κιθαριζομενον ⁸ και γαρ εαν αδηλον φωνην σαλπιγξ δω τις παρασκευασεται εις πολεμον ⁹ ουτως και υμεις δια της γλωσσης εαν μη ευσημον λογον δωτε πωσ γνωσθησεται το λαλουμενον εσεσθε γαρ εις αερα λαλουντες ¹⁰ τοσαυτα ει τυχοι γενη φωνων εστιν εν κοσμω και ουδεν αυτων αφωνων ¹¹ εαν ουν μη ειδω την δυναμιν της φωνης εσομαι τω λαλουντι βαρβαρος και ο λαλων εν εμοι βαρβαρος ¹² ουτως και υμεις επει ζηλωται εστε πνευματων προς την οικοδομην της εκκλησιας ζητειτε ινα περισσευητε ¹³ διοπερ ο λαλων γλωσση προσευχεσθω ινα διερμηνευη ¹⁴ εαν γαρ προσευχωμαι γλωσση το πνευμα μου προσευχεται ο δε νους μου ακαρπος εστιν ¹⁵ τι ουν εστιν προσευξομαι τω πνευματι προσευξομαι δε και τω νοι ψαλω τω πνευματι ψαλω δε και τω νοι ¹⁶ επει εαν ευλογησω τω πνευματι ο αναπληρων τον τοπον του ιδιωτου πωσ ερει το αμην επι τη ση ευχαριστια επειδη τι λεγεις ουκ οιδεν ¹⁷ συ μεν γαρ καλωσ ευχαριστεις αλλ ο ετερος ουκ οικοδομειται ¹⁸ ευχαριστω τω θεω

μου παντων υμων μαλλον γλωσσαις λαλων ¹⁹ αλλ εν εκκλησια θελω πεντε λογους δια του νοου μου λαλησαι ινα και αλλους κατηρησω η μυριους λογους εν γλωσση ²⁰ αδελφοι μη παιδια γινεσθε ταις φρεσιν αλλα τη κακια νηπιαζετε ταις δε φρεσιν τελειοι γινεσθε ²¹ εν τω νομω γεγραπται οτι εν ετερογλωσσοις και εν χειλεσιν ετεροις λαλησω τω λαω τουτω και ουδ ουτως εισακουσονται μου λεγει κυριος ²² ωστε αι γλωσσαι εις σημειον εισιν ου τοις πιστευουσιν αλλα τοις απιστοις η δε προφητεια ου τοις απιστοις αλλα τοις πιστευουσιν ²³ εαν ουν συνελθη η εκκλησια ολη επι το αυτο και παντες γλωσσαις λαλωσιν εισελθωσιν δε ιδιωται η απιστοι ουκ ερουσιν οτι μαινεσθε ²⁴ εαν δε παντες προφητευωσιν εισελθη δε τις απιστος η ιδιωτης ελεγχεται υπο παντων ανακρινεται υπο παντων ²⁵ και ουτως τα κρυπτα της καρδιας αυτου φανερα γινεται και ουτως πεσων επι προσωπον προσκυνησει τω θεω απαγγελων οτι ο θεος οντως εν υμιν εστιν ²⁶ τι ουν εστιν αδελφοι οταν συνερχηθε εκαστος υμων ψαλμον εχει διδαχην εχει γλωσσαν εχει αποκαλυψιν εχει ερμηνειαν εχει παντα προς οικοδομην γινεσθω ²⁷ ειτε γλωσση τις λαλει κατα δυο η το πλειστον τρεις και ανα μερος και εις διερμηνευετω ²⁸ εαν δε μη η διερμηνευτησ σιγατω εν εκκλησια εαυτω δε λαλειτω και τω θεω ²⁹ προφηται δε δυο η τρεις λαλειτωσαν και οι αλλοι διακρινετωσαν ³⁰ εαν δε αλλω αποκαλυφθη καθημενω ο πρωτος σιγατω ³¹ δυνασθε γαρ καθ ενα παντες προφητευειν ινα παντες μανθανωσιν και παντες παρακαλωνται ³² και πνευματα προφητων προφηταις υποτασεται ³³ ου γαρ εστιν ακαταστασιας ο θεος αλλα ειρηνησ ως εν πασαις ταις εκκλησιαις των αγιων ³⁴ αι γυναικες υμων εν ταις εκκλησιαις σιγατωσαν ου γαρ επιτετραπται αυταις λαλειν αλλ υποτασσεσθαι καθως και ο νομος λεγει ³⁵ ει δε τι μαθειν θελουσιν εν οικω τουσ ιδιουσ ανδρας επερωτατωσαν αισχρον γαρ εστιν γυναιξιν εν εκκλησια λαλειν ³⁶ η αφ υμων ο λογος του θεου εξηλθεν η εις υμας μονους κατηνησεν ³⁷ ει τις δοκει προφητης ειναι η πνευματικος επιγνωσκετω α γραφω υμιν οτι κυριου εισιν εντολαι ³⁸ ει δε τις αγνοει αγνοειτω ³⁹ ωστε αδελφοι ζηλουτε το προφητευειν και το λαλειν γλωσσαις μη κωλυετε ⁴⁰ παντα ευσημονως και κατα ταξιν γινεσθω

15

¹ γνωρίζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον ο ευηγγελισαμην υμιν ο και παρελαβετε εν ω και εστηκατε ² δι ου και σωζεσθε τινι λογω ευηγγελισαμην υμιν ει κατεχετε εκτος ει μη εικη επιστευσατε ³ παρεδωκα γαρ υμιν εν πρωτοις ο και παρελαβον οτι χριστος απεθανεν υπερ των αμαρτιων ημων κατα τας γραφας ⁴ και οτι εταφη και οτι εγηγερται τη τριτη ημερα κατα τας γραφας ⁵ και οτι ωφθη κηφα ειτα τοις δωδεκα ⁶ επειτα ωφθη επανω πεντακοσιοις αδελφοις εφραπαξ εξων οι πλειους μενουσιν εως αρτι τινες δε και εκοιμηθησαν ⁷ επειτα ωφθη ιακωβω ειτα τοις αποστολοις πασιν ⁸ εσχατον δε παντων ωσπερι τω εκτρωματι ωφθη και οι ⁹ εγω γαρ ειμι ο ελαχιστος των αποστολων ος ουκ ειμι ικανος καλεισθαι αποστολος διοτι εδιωξα την εκκλησιαν του θεου ¹⁰ χαριτι δε θεου ειμι ο ειμι και η χαρις αυτου η εις εμε ου κενη εγενηθη αλλα περισσοτερον αυτων παντων εκοπιασα ουκ εγω δε αλλ η χαρις του θεου η συν εμοι ¹¹ ειτε ουν εγω ειτε εκεινοι ουτως κηρυσσομεν και ουτως επιστευσατε ¹² ει δε χριστος κηρυσσεται οτι εκ νεκρων εγηγερται πως λεγουσιν τινες εν υμιν οτι αναστασις νεκρων ουκ εστιν ¹³ ει δε αναστασις νεκρων ουκ εστιν ουδε χριστος εγηγερται ¹⁴ ει δε χριστος ουκ εγηγερται κενον αρα το κηρυγμα ημων κενη δε και η πιστις υμων ¹⁵ ευρισκομεθα δε και ψευδομαρτυρες του θεου οτι εμαρτυρησαμεν κατα του θεου οτι ηγειρεν τον χριστον ον ουκ ηγειρεν ειπερ αρα νεκροι ουκ εγειρονται ¹⁶ ει γαρ νεκροι ουκ εγειρονται ουδε χριστος εγηγερται ¹⁷ ει δε χριστος ουκ εγηγερται ματαια η πιστις υμων ετι εστε εν ταις αμαρτιας υμων ¹⁸ αρα και οι κοιμηθεντες εν χριστω απωλοντο ¹⁹ ει εν τη ζωη ταυτη ηλπικοτες εσμεν εν χριστω μονον ελεεινοτεροι παντων ανθρωπων εσμεν ²⁰ νυνι δε χριστος εγηγερται εκ νεκρων απαρχη των κεκοιμημενων εγενετο ²¹ επειδη γαρ δι ανθρωπου ο θανατος και δι ανθρωπου αναστασις νεκρων ²² ωσπερ γαρ εν τω αδαμ παντες αποθνησκουσιν ουτως και εν τω χριστω παντες ζωοποιηθησονται ²³ εκαστος δε εν τω ιδιω ταγματι απαρχη χριστος επειτα οι του χριστου εν τη παρουσια αυτου ²⁴ ειτα το τελος οταν παραδω την βασιλειαν τω θεω και πατρι οταν καταργηση πασαν αρχην και πασαν εξουσιαν και δυναμιν ²⁵ δει γαρ αυτον βασιλευειν αχρι ου αν θη παντας τους εχθρους υπο τους ποδας αυτου ²⁶ εσχατος εχθρος καταργειται ο θανατος ²⁷ παντα γαρ υπεταξεν υπο τους ποδας αυτου

οταν δε ειπη οτι παντα υποτακται δηλον οτι εκτος του υποταξαντος αυτω τα παντα ²⁸ οταν δε υποταγη αυτω τα παντα τοτε και αυτοσ ο υιος υποταγησεται τω υποταξαντι αυτω τα παντα ινα η ο θεος τα παντα εν πασιν ²⁹ επει τι ποιησουσιν οι βαπτιζομενοι υπερ των νεκρων ει ολωσ νεκροι ουκ εγειρονται τι και βαπτιζονται υπερ των νεκρων ³⁰ τι και ημεις κινδυνευομεν πασαν ωραν ³¹ καθ ημεραν αποθνησκω νη την υμετεραν καυχησιν ην εχω εν χριστω ιησου τω κυριω ημων ³² ει κατα ανθρωπον εθηριομαχησα εν εφεσω τι μοι το οφελος ει νεκροι ουκ εγειρονται φαγωμεν και πιωμεν αυριον γαρ αποθνησκομεν ³³ μη πλανασθε φθειρουσιν ηθη χρηστα ομιλια κακαι ³⁴ εκνηψατε δικαιωσ και μη αμαρτανετε αγνωσιαν γαρ θεου τινες εχουσιν προς εντροπην υμιν λεγω ³⁵ αλλ ερει τισ πως εγειρονται οι νεκροι ποιω δε σωματι ερχονται ³⁶ αφρον συ ο σπειρεις ου ζωοποιεεται εαν μη αποθανη ³⁷ και ο σπειρεις ου το σωμα το γενησομενον σπειρεις αλλα γυμνον κοκκον ει τυχοι σιτου η τινος των λοιπων ³⁸ ο δε θεος αυτω διδωσιν σωμα καθωσ ηθελησεν και εκαστω των σπερματων το ιδιον σωμα ³⁹ ου πασα σαρξ η αυτη σαρξ αλλα αλλη μεν ανθρωπων αλλη δε σαρξ κτηνων αλλη δε ιχθυων αλλη δε πτηνων ⁴⁰ και σωματα επουρανια και σωματα επιγεια αλλ ετερα μεν η των επουρανιων δοξα ετερα δε η των επιγειων ⁴¹ αλλη δοξα ηλιου και αλλη δοξα σεληνης και αλλη δοξα αστερων αστηρ γαρ αστερος διαφερεει εν δοξη ⁴² ουτως και η αναστασις των νεκρων σπειρεται εν φθορα εγειρεται εν αφθαρσια ⁴³ σπειρεται εν ατιμια εγειρεται εν δοξη σπειρεται εν ασθενεια εγειρεται εν δυναμει ⁴⁴ σπειρεται σωμα ψυχικον εγειρεται σωμα πνευματικον εστιν σωμα ψυχικον και εστιν σωμα πνευματικον ⁴⁵ ουτως και γεγραπται εγενετο ο πρωτος ανθρωπος αδαμ εις ψυχην ζωσαν ο εσχατος αδαμ εις πνευμα ζωοποιουν ⁴⁶ αλλ ου πρωτον το πνευματικον αλλα το ψυχικον επειτα το πνευματικον ⁴⁷ ο πρωτος ανθρωπος εκ γησ χοικος ο δευτερος ανθρωπος ο κυριος εξ ουρανου ⁴⁸ οιος ο χοικος τοιουτοι και οι χοικοι και οιος ο επουρανιος τοιουτοι και οι επουρανιοι ⁴⁹ και καθωσ εφορεσαμεν την εικονα του χοικου φορεσωμεν και την εικονα του επουρανιου ⁵⁰ τουτο δε φημι αδελφοι οτι σαρξ και αιμα βασιλειαν θεου κληρονομησαι ου δυνανται ουδε η φθορα την αφθαρσιαν κληρονομει ⁵¹ ιδου μυστηριον υμιν λεγω παντες μεν ου κοιμηθησομεθα παντες δε αλλαγησομεθα ⁵² εν ατομω εν ριπη οφθαλμου εν τη εσχατη

σαλπγγι σαλπσει γαρ και οι νεκροι εγερθησονται αφθαρτοι και ημεις αλλαγησομεθα ⁵³ δει γαρ το φθαρτον τουτο ενδυσασθαι αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσασθαι αθανασιαν ⁵⁴ οταν δε το φθαρτον τουτο ενδυσηται αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσηται αθανασιαν τοτε γενησεται ο λογος ο γεγραμμενος κατεποθη ο θανατος εις νικος ⁵⁵ που σου θανατε το κεντρον που σου αδη το νικος ⁵⁶ το δε κεντρον του θανατου η αμαρτια η δε δυναμις της αμαρτιας ο νομος ⁵⁷ τω δε θεω χαρις τω διδοντι ημιν το νικος δια του κυριου ημων ιησου χριστου ⁵⁸ ωστε αδελφοι μου αγαπητοι εδραιοι γινεσθε αμετακινητοι περισσευοντες εν τω εργω του κυριου παντοτε ειδοτες οτι ο κοπος υμων ουκ εστιν κενος εν κυριω

16

¹ περι δε της λογιας της εις τους αγιους ωσπερ διεταξαται εκκλησιας της γαλατιας ουτως και υμεις ποιησατε ² κατα μιαν σαββατων εκαστος υμων παρ εαυτω τιθετω θησαυριζων ο τι αν ευοδωται ινα μη οταν ελθω τοτε λογια γινωνται ³ οταν δε παραγενωμαι ους εαν δοκιμασητε δι επιστολων τουτους πεμψω απενεγκειν την χαριν υμων εις ιερουσαλημ ⁴ εαν δε η αξιον του καμε πορευεσθαι συν εμοι πορευσονται ⁵ ελευσομαι δε προς υμας οταν μακεδονιαν διελθω μακεδονιαν γαρ διερχομαι ⁶ προς υμας δε τυχον παραμενω η και παραχειμασω ινα υμεις με προπεμψητε ου εαν πορευωμαι ⁷ ου θελω γαρ υμας αρτι εν παροδω ιδειν ελπίζω δε χρονον τινα επιμειναι προς υμας εαν ο κυριος επιτρεπη ⁸ επιμενω δε εν εφεσω εως της πεντηκοστης ⁹ θυρα γαρ μοι ανεωγεν μεγαλη και ενεργησ και αντικειμενοι πολλοι ¹⁰ εαν δε ελθη τιμοθεος βλεπετε ινα αφοβωσ γενηται προς υμας το γαρ εργον κυριου εργαζεται ως και εγω ¹¹ μη τις ουν αυτον εξουθενηση προπεμψατε δε αυτον εν ειρηνη ινα ελθη προς με εκδεχομαι γαρ αυτον μετα των αδελφων ¹² περι δε απολλω του αδελφου πολλα παρεκαλεσα αυτον ινα ελθη προς υμας μετα των αδελφων και παντως ουκ ην θελημα ινα νυν ελθη ελευσεται δε οταν ευκαιρηση ¹³ γρηγορειτε στηκετε εν τη πιστει ανδριζεσθε κραταιουσθε ¹⁴ παντα υμων εν αγαπη γινεσθω ¹⁵ παρακαλω δε υμας αδελφοι οιδατε την οικιαν στεφανα οτι εστιν απαρχη της αχαιας και εις διακονιαν τοις αγιοις εταξαν εαυτους ¹⁶ ινα και υμεις υποτασσησθε τοις τοιουτοις και παντι τω συνεργουντι και κοπιωντι ¹⁷ χαιρω δε επι τη παρουσια στεφανα

και φουρτουνατου και αχαικου οτι το υμων υστερημα ουτοι ανεπληρωσαν ¹⁸ ανεπαυσαν γαρ το εμον πνευμα και το υμων επιγινωσκετε ουν τους τοιουτους ¹⁹ ασπαζονται υμας αι εκκλησιαι της ασιας ασπαζονται υμας εν κυριω πολλα ακυλας και πρισκιλλα ουν τη κατ οικον αυτων εκκλησια ²⁰ ασπαζονται υμας οι αδελφοι παντες ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγιω ²¹ ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου ²² ει τις ου φιλει τον κυριον ιησουν χριστον ητω αναθεμα μαραν αθα ²³ η χαρις του κυριου ιησου χριστου μεθ υμων ²⁴ η αγαπη μου μετα παντων υμων εν χριστω ιησου αμην

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω συν τοις αγιοις πασιν τοις ουσιν εν ολη τη αχαια ² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ των οικτιρμων και θεος πασης παρακλησεως ⁴ ο παρακαλων ημας επι παση τη θλιψει ημων εισ το δυνασθαι ημας παρακαλειν τουσ εν παση θλιψει δια της παρακλησεως ησ παρακαλουμεθα αυτοι υπο του θεου ⁵ οτι καθωσ περισσευει τα παθηματα του χριστου εισ ημας ουτωσ δια του χριστου περισσευει και η παρακλησις ημων ⁶ ειτε δε θλιβομεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριασ της ενεργουμενης εν υπομονη των αυτων παθηματων ων και ημεις πασχομεν και η ελπισ ημων βεβαια υπερ υμων ειτε παρακαλουμεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριασ ⁷ ειδοτεσ οτι ωσπερ κοινωνοι εστε των παθηματων ουτωσ και της παρακλησεως ⁸ ου γαρ θελομεν υμασ αγνοειν αδελφοι υπερ της θλιψεως ημων της γενομενης ημιν εν τη ασια οτι καθ υπερβολην εβαρηθημεν υπερ δυναμιν ωστε εξαπορηθηναι ημασ και του ζην ⁹ αλλα αυτοι εν εαυτοις το αποκριμα του θανατου εσχηκαμεν ινα μη πεποιθοτεσ ωμεν εφ εαυτοις αλλ επι τω θεω τω εγειροντι τουσ νεκρουσ ¹⁰ οσ εκ τηλικουτου θανατου ερρυσατο ημασ και ρυεται εισ ον ηλπικαμεν οτι και ετι ρυσεται ¹¹ συνυπουργουντων και υμων υπερ ημων τη δεησει ινα εκ πολλων προσωπων το εισ ημασ χαρισμα δια πολλων ευχαριστηθη υπερ υμων ¹² η γαρ καυχησις ημων αυτη εστιν το μαρτυριον της συνειδησεως ημων οτι εν απλοτητι και ειλικρινεια θεου ουκ εν σοφια σαρκικη αλλ εν χαριτι θεου ανεστραφημεν εν τω κοσμω περισσοτερωσ δε προσ υμασ ¹³ ου γαρ αλλα γραφομεν υμιν αλλ η α αναγινωσκετε η και επιγινωσκετε ελπίζω δε οτι και εωσ τελουσ επιγινωσεσθε ¹⁴ καθωσ και επεγνωτε ημασ απο μερουσ οτι καυχημα υμων εσμεν καθαπερ και υμεισ ημων εν τη ημερα του κυριου ιησου ¹⁵ και ταυτη τη πεποιθησει εβουλομην ελθειν προσ υμασ το προτερον ινα δευτεραν χαριν εχητε ¹⁶ και δι υμων διελθειν εισ μακεδονιαν και παλιν απο μακεδονιασ ελθειν προσ υμασ και υφ υμων

προπεμφθηναι εισ την ιουδαιαν ¹⁷ τουτο ουν βουλευομενοσ μητι αρα τη ελαφρια εχρησαμην η α βουλευομαι κατα σαρκα βουλευομαι ινα η παρ εμοι το ναι ναι και το ου ου ¹⁸ πιστοσ δε ο θεοσ οτι ο λογοσ ημων ο προσ υμασ ουκ εγενετο ναι και ου ¹⁹ ο γαρ του θεου υιοσ ιησουσ χριστοσ ο εν υμιν δι ημων κηρυχθεισ δι εμου και σιλουανου και τιμοθεου ουκ εγενετο ναι και ου αλλα ναι εν αυτω γεγονεν ²⁰ οσαι γαρ επαγγελια θεου εν αυτω το ναι και εν αυτω το αμην τω θεω προσ δοξαν δι ημων ²¹ ο δε βεβαιων ημασ συν υμιν εισ χριστον και χρισασ ημασ θεοσ ²² ο και σφραγισαμενοσ ημασ και δουσ τον αρραβωνα του πνευματοσ εν ταισ καρδιαισ ημων ²³ εγω δε μαρτυρα τον θεον επικαλουμαι επι την εμην ψυχην οτι φειδομενοσ υμων ουκετι ηλθον εισ κορινθον ²⁴ ουχ οτι κυριευομεν υμων της πιστεωσ αλλα συνεργοι εσμεν της χαρασ υμων τη γαρ πιστει εστηκατε

2

¹ εκρινα δε εμαυτω τουτο το μη παλιν εν λυπη προσ υμασ ελθειν ² ει γαρ εγω λυπω υμασ και τισ εστιν ο ευφραινων με ει μη ο λυπουμενοσ εξ εμου ³ και εγραψα υμιν τουτο αυτο ινα μη ελθων λυπην εχω αφ ων εδει με χαιρειν πεποιθωσ επι παντασ υμασ οτι η εμη χαρα παντων υμων εστιν ⁴ εκ γαρ πολλησ θλιψεωσ και συνοχησ καρδιασ εγραψα υμιν δια πολλων δακρυων ουχ ινα λυπηθητε αλλα την αγαπην ινα γνωτε ην εχω περισσοτερωσ εισ υμασ ⁵ ει δε τισ λελυπηκεν ουκ εμε λελυπηκεν αλλα απο μερουσ ινα μη επιβαρω παντασ υμασ ⁶ ικανον τω τοιουτω η επιτιμια αυτη η υπο των πλειονων ⁷ ωστε τουναντιον μαλλον υμασ χαρισασθαι και παρακαλεσαι μηπωσ τη περισσοτερα λυπη καταποθη ο τοιουτοσ ⁸ διο παρακαλω υμασ κυρωσαι εισ αυτον αγαπην ⁹ εισ τουτο γαρ και εγραψα ινα γνω την δοκιμην υμων ει εισ παντα υπηκοοι εστε ¹⁰ ω δε τι χαριζεσθε και εγω και γαρ εγω ει τι κεχαρισμαι ω κεχαρισμαι δι υμασ εν προσωπω χριστου ¹¹ ινα μη πλεονεκτηθωμεν υπο του σατανα ου γαρ αυτου τα νοηματα αγνοουμεν ¹² ελθων δε εισ την τρωαδα εισ το ευαγγελιον του χριστου και θυρασ μοι ανεωγμενης εν κυριω ¹³ ουκ εσχηκα ανεσιν τω πνευματι μου τω μη ευρειν με τιτον τον αδελφον μου αλλα αποταξαμενοσ αυτοισ εξηλθον εισ μακεδονιαν ¹⁴ τω δε θεω χαρισ τω παντοτε θριαμβουντι ημασ εν τω χριστω και την οσμην της γνωσεωσ αυτου φανερουντι δι ημων εν παντι τοπω ¹⁵ οτι χριστου ευωδια εσμεν τω θεω εν τοις σωζομενοισ και εν τοις απολλυμενοισ

16 οἱς μὲν ὁσμη θανάτου εἰς θάνατον οἱς δὲ ὁσμη ζωῆς εἰς ζῶν καὶ πρὸς ταῦτα τὸς ἱκανοὺς 17 οὐ γὰρ ἐσμὲν ὡς οἱ λοιποὶ καπηλευόντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀλλ' ὡς ἐξ εὐκρινείας ἀλλ' ὡς ἐκ θεοῦ κατενώπιον τοῦ θεοῦ ἐν χριστῷ λαλοῦμεν

3

1 ἀρχομεθα παλιν εαυτοὺς συνιστάνειν εἰ μὴ χρῆζομεν ὡς τινὲς συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐξ ὑμῶν συστατικῶν 2 ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν γινώσκουμένη καὶ ἀναγινώσκουμένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων 3 φανερούμενοι ὅτι ἐστε ἐπιστολὴ χριστοῦ διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν ἐγγεγραμμένη οὐ μελανὶ ἀλλὰ πνεύματι θεοῦ ζῶντος οὐκ ἐν πλαξίν λιθίναις ἀλλ' ἐν πλαξίν καρδίαις σαρκίνοις 4 πεποιθησὶν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ χριστοῦ πρὸς τὸν θεόν 5 οὐχ ὅτι ἱκανοὶ ἐσμὲν ἀφ' εαυτῶν λογισασθαι τί ὡς ἐξ εαυτῶν ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ θεοῦ 6 ὅς καὶ ἱκανώσεν ἡμᾶς διακονοῦς καινῆς διαθήκης οὐ γραμματοσ ἀλλὰ πνεύματος τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτενεῖ τὸ δὲ πνεῦμα ζῶοποιεῖ 7 εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γραμμασίς ἐντετυπωμένη ἐν λίθοις ἐγενήθη ἐν δόξῃ ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον μωσῆος διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὴν καταργουμένην 8 πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἐστὶ ἐν δόξῃ 9 εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως δόξα πολλῶ μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ 10 καὶ γὰρ οὐ δεδοξασταὶ τὸ δεδοξασμένον ἐν τούτῳ τῷ μέρει ἐνεκὲν τῆς υπερβαλλούσης δόξης 11 εἰ γὰρ τὸ καταργουμένον διὰ δόξης πολλῶ μᾶλλον τὸ μένον ἐν δόξῃ 12 ἔχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα πολλὴ παρρησία χρωμεθα 13 καὶ οὐ καθάπερ μωσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον εαυτοῦ πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου 14 ἀλλ' ἐπώρωθη τὰ νοήματα αὐτῶν ἀχρι γὰρ τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τὴν ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει μὴ ἀνακαλυπτομένον ὅτι ἐν χριστῷ καταργεῖται 15 ἀλλ' ἐὼς σήμερον ἠνικά ἀναγινώσκειται μωσῆς κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται 16 ἠνικά δ' ἂν ἐπιστρέψῃ πρὸς κύριον περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα 17 ὁ δὲ κύριος τὸ πνεῦμα ἐστὶν οὐ δὲ τὸ πνεῦμα κυρίου ἐκεῖ ἐλευθερία 18 ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακεκαλυμμένω πρόσωπῳ τὴν δόξαν κυρίου κατοπτριζόμενοι τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφουμέθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν καθάπερ ἀπὸ κυρίου πνεύματος

4

1 διὰ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην καθὼς ἠλεθήμεν οὐκ ἐκκακοῦμεν 2 ἀλλὰ ἀπειπαμέθα τὰ κρυπτά τῆς αἰσχυνῆς μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ μὴδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὴν φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστῶντες εαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνειδήσιν ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ θεοῦ 3 εἰ δὲ καὶ ἐστὶν κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶν κεκαλυμμένον 4 ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτυφλώσεν τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων εἰς τὸ μὴ αὐγασαὶ αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ χριστοῦ ὅς ἐστὶν εἰκὼν τοῦ θεοῦ 5 οὐ γὰρ εαυτοὺς κηρυσσομεν ἀλλὰ χριστὸν ἰησοῦν κύριον εαυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν διὰ ἰησοῦν 6 ὅτι ὁ θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτοῦς φῶς λαμψαὶ ὅς ἐλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ θεοῦ ἐν πρόσωπῳ ἰησοῦ χριστοῦ 7 ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τούτον ἐν οστρακίνοις σκευεῖσιν ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν 8 ἐν παντὶ θλιβομενοὶ ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι 9 διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλείπομενοι καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλυμενοὶ 10 πάντοτε τὴν νεκρῶσιν τοῦ κυρίου ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ 11 αἰ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ ἰησοῦν ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνήτῃ σαρκὶ ἡμῶν 12 ὥστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν 13 ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον ἐπίστευσα διὸ ἐλάλησα καὶ ἡμεῖς πιστευόμεν διὸ καὶ λαλοῦμεν 14 εἰδοτες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν κύριον ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ ἰησοῦ ἐγείρει καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν 15 τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλείονων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ 16 διὸ οὐκ ἐκκακοῦμεν ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἐξ ἡμῶν ἀνθρώπος διαφθείρεται ἀλλ' ὁ ἐσῶθεν ἀνακαίνονται ἡμέρα καὶ ἡμέρα 17 τὸ γὰρ παραυτικά ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν 18 μὴ σκοποῦντων ἡμῶν τὰ βλεπομένα ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπομένα τὰ γὰρ βλεπομένα προσκαιρὰ τὰ δὲ μὴ βλεπομένα αἰώνια

5

1 οἰδαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπιγείσις ἡμῶν οἰκία τοῦ σκηνοῦς καταλυθῇ οἰκοδομην ἐκ θεοῦ ἔχομεν

οικίαν αχειροποίητον αιώνιον εν τοις ουρανοίς
² και γαρ εν τούτω στεναζόμεν το οικητήριον
 ημών το εξ ουρανού επενδυσασθαι επιποθούντες
³ ειγε και ενδυσάμενοι ου γυμνοί ευρεθησόμεθα
⁴ και γαρ οι οντες εν τω σκηνεί στεναζόμεν
 βαρούμενοι εφ' ω ου θέλομεν εκδυσασθαι αλλ
 επενδυσασθαι ινα καταποθῆ το θνητόν υπο τῆς
 ζωῆς ⁵ ο δε κατεργασάμενος ἡμας εἰς αὐτό
 τούτο θεός ο και δούσ ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ
 πνεύματος ⁶ θάρρουντες οὖν παντοτε και εἰδοτες
 οτι ενδημουντες εν τῷ σωματι εκδημουμεν απο
 τοῦ κυρίου ⁷ δια πιστεωσ γαρ περιπατοουμεν ου δια
 εἰδουσ ⁸ θάρρουμεν δε και ευδοκουμεν μαλλον
 εκδημησαι εκ τοῦ σωματος και ενδημησαι
 προσ τὸν κύριον ⁹ διο και φιλοτιμουμεθα εἴτε
 ενδημουντες εἴτε εκδημουντες ευαρεστοί αὐτῷ
 εἶναι ¹⁰ τοὺσ γαρ παντας ἡμασ φανερωθῆναι
 δεῖ εμπροσθεν τοῦ βῆματος τοῦ χριστοῦ ινα
 κομισθῆται εκαστος τὰ δια τοῦ σωματος προσ
 α ἐπραξεν εἴτε αγαθόν εἴτε κακόν ¹¹ εἰδοτες
 οὖν τὸν φόβον τοῦ κυρίου ἀνθρωποὺσ πειθομεν
 θεῷ δε πεφανερωμεθα ελπιζῶ δε και εν ταισ
 συνειδησεσιν υμῶν πεφανερωσθαι ¹² ου γαρ
 παλιν εαυτοὺσ συνιστανόμεν υμῖν αλλα ἀφορμῆν
 διδόντες υμῖν καυχῆματος ὑπερ ἡμῶν ινα
 ἐχητε προσ τοὺσ εν προσωπῷ καυχώμενοὺσ
 και ου καρδία ¹³ εἴτε γαρ ἐξεστημεν θεῷ εἴτε
 σωφρονουμεν υμῖν ¹⁴ ἡ γαρ ἀγαπῆ τοῦ χριστοῦ
 συνεχεῖ ἡμασ κριναντας τούτο οτι εἰ εἰς ὑπερ
 παντῶν ἀπεθάνεν ἀρα οι παντες ἀπεθάνον ¹⁵ και
 ὑπερ παντῶν ἀπεθάνεν ινα οι ζώντες μηκετι
 εαυτοῖσ ζωσῖν αλλα τῷ ὑπερ αὐτῶν ἀποθάνοντι
 και ἐγερθῆντι ¹⁶ ὡστε ἡμεῖσ ἀπο τοῦ νῦν οὐδενα
 οἶδαμεν κατὰ σάρκα εἰ δε και ἐγνωκαμεν κατὰ
 σάρκα χριστόν αλλα νῦν οὐκετι γινωσκομεν
¹⁷ ὡστε εἰ τῖσ εν χριστῷ καινῆ κτίσισ τὰ ἀρχαία
 παρηλθεν ἰδοῦ γεγονεν καινα τὰ παντὰ ¹⁸ τὰ
 δε παντὰ εκ τοῦ θεοῦ τοῦ καταλλάξαντοσ ἡμασ
 εαυτῷ δια ἰησοῦ χριστοῦ και δόντοσ ἡμῖν τῆν
 διακονίαν τῆσ καταλλαγῆσ ¹⁹ ὡσ οτι θεός ἦν
 εν χριστῷ κόσμον καταλλάσσων εαυτῷ μη
 λογιζόμενοσ αὐτοῖσ τὰ παραπτώματα αὐτῶν και
 θεμενοσ εν ἡμῖν τὸν λόγον τῆσ καταλλαγῆσ
²⁰ ὑπερ χριστοῦ οὖν πρεσβευόμεν ὡσ τοῦ θεοῦ
 παρακαλουντοσ δι ἡμῶν δεόμεθα ὑπερ χριστοῦ
 καταλλαγῆτε τῷ θεῷ ²¹ τὸν γαρ μη γνοντὰ
 ἀμαρτίαν ὑπερ ἡμῶν ἀμαρτίαν ἐποίησεν ινα
 ἡμεῖσ γενώμεθα δικαιοσυνῆ θεοῦ εν αὐτῷ

6

¹ συνεργουντες δε και παρακαλουμεν μη

εἰσ κενόν τῆν χάριν τοῦ θεοῦ δεξασθαι ὑμασ
² λέγει γαρ καιρῷ δεκτῷ ἐπηκουσα σοῦ και
 εν ἡμερᾷ σωτηρίας ἐβοηθῆσα σοῖ ἰδοῦ νῦν
 καιροσ ευπροσδεκτοσ ἰδοῦ νῦν ἡμερᾷ σωτηρίας
³ μηδεμίαν εν μηδενι διδόντες προσκοπήν ινα μη
 μωμηθῆ ἡ διακονία ⁴ αλλ εν παντι συνιστωντες
 εαυτοὺσ ὡσ θεοῦ διακονοί εν υπομονῆ πολλῇ
 εν θλιψεσιν εν ἀναγκαισ εν στενοχωριασ ⁵ εν
 πληγαισ εν φυλακαισ εν ἀκαταστασιασ εν
 κοποισ εν ἀγρυπνιασ εν νηστειασ ⁶ εν ἀγνωτη
 εν γνωσει εν μακροθυμία εν χρηστοτητι εν
 πνεύματι ἀγίῳ εν ἀγαπῆ ἀνυποκριτῷ ⁷ εν λογῷ
 ἀληθείασ εν δυνάμει θεοῦ δια τῶν ὀπλῶν τῆσ
 δικαιοσυνῆσ τῶν δεξιῶν και ἀριστερῶν ⁸ δια
 δοξῆσ και ἀτιμίας δια δυσφημίας και ευφημίας
 ὡσ πλανοί και ἀληθεῖσ ⁹ ὡσ ἀγνοουμενοί και
 ἐπιγινωσκομενοί ὡσ ἀποθνήσκοντες και ἰδοῦ
 ζόμεν ὡσ παιδευόμενοί και μη θανατουμενοί
¹⁰ ὡσ λυπουμενοί ἀεὶ δε χαιροντες ὡσ πτωχοί
 πολλοὺσ δε πλουτιζόντες ὡσ μηδεν ἐχόντες και
 παντὰ κατεχόντες ¹¹ τὸ στόμα ἡμῶν ἀνεῳγεν
 προσ ὑμασ κορινθιοί ἡ καρδία ἡμῶν πεπλατυνται
¹² ου στενοχωρεῖσθε εν ἡμῖν στενοχωρεῖσθε
 δε εν τοῖσ σπλαγχνοῖσ υμῶν ¹³ τῆν δε αὐτῆν
 ἀντιμισθίαν ὡσ τέκνοισ λέγω πλατυνθῆτε και
 ὑμεῖσ ¹⁴ μη γινεσθε ἐτεροζυγουντες ἀπιστοῖσ
 τῖσ γαρ μετοχῆ δικαιοσυνῆ και ἀνομία τῖσ δε
 κοινωνία φωτι προσ σκοτοσ ¹⁵ τῖσ δε συμφωνησῖσ
 χριστῷ προσ βελίαρ ἡ τῖσ μερισ πιστῷ μετα
 ἀπιστοῦ ¹⁶ τῖσ δε συγκαταθεσῖσ ναῷ θεοῦ μετα
 εἰδῶλῶν ὑμεῖσ γαρ ναοσ θεοῦ εστε ζώντοσ
 καθῶσ εἶπεν ο θεός οτι ἐνοικῆσω εν αὐτοῖσ και
 ἐμπεριπατήσω και ἐσομαι αὐτῶν θεός και αὐτοί
 ἐσονται μοι λαός ¹⁷ διο ἐξελθετε εκ μεσοῦ αὐτῶν
 και ἀφορισθῆτε λέγει κύριοσ και ἀκαθάρτου μη
 ἀπτεσθε καγῶ εἰσδεξομαι ὑμασ ¹⁸ και ἐσομαι υμῖν
 εἰσ πατέρα και ὑμεῖσ ἐσεσθε μοι εἰσ υἱοὺσ και
 θυγατέρασ λέγει κύριοσ παντοκράτωρ

7

¹ ταυτὰσ οὖν ἐχόντες τὰσ ἐπαγγέλιασ
 ἀγαπῆτοί καθαρισόμεν εαυτοὺσ ἀπο παντοσ
 μολυσμοῦ σαρκοσ και πνεύματος ἐπιτελουντες
 ἀγιωσύνην εν φόβῳ θεοῦ ² χωρησατε ἡμασ
 οὐδενα ἠδικῆσαμεν οὐδενα ἐφθειραμεν οὐδενα
 ἐπλεονεκτήσαμεν ³ ου προσ κατακρίσιν λέγω
 προεῖρηκα γαρ οτι εν ταισ καρδίασ ἡμῶν εστε εἰσ
 τὸ συναποθάνειν και συζῆν ⁴ πολλῇ μοι παρρησία
 προσ ὑμασ πολλῇ μοι καυχῆσισ ὑπερ υμῶν
 πεπληρωμαι τῆ παρακλήσει ὑπερπερισσευομαι τῆ

χαρά επι πάση τη θλιψει ημών⁵ και γαρ ελθοντων ημών εισ μακεδονίαν ουδεμίαν εσχίκεν ανείσιν η σαρξ ημών αλλ εν παντι θλιβομενοι εξώθεν μάχαι εσωθεν φόβοι⁶ αλλ ο παρακαλών τους ταπεινούς παρεκάλεσεν ημάς ο θεός εν τη παρουσία τιτού⁷ ου μόνον δε εν τη παρουσία αυτού αλλά και εν τη παρακλησει η παρεκληθη εφ υμιν αναγγέλλων ημιν την υμών επιποθησιν τον υμών οδυρμον τον υμών ζήλον υπέρ εμού ώστε με μάλλον χαρήναι⁸ οτι ει και ελυπησα υμάς εν τη επιστολή ου μεταμελομαι ει και μετεμελομένη βλέπω γαρ οτι η επιστολή εκείνη ει και προς ώραν ελυπησεν υμάς⁹ νυν χαιρώ ουχ οτι ελυπηθητε αλλ οτι ελυπηθητε εισ μετανοίαν ελυπηθητε γαρ κατά θεον ινα εν μηδενι ζημιωθητε εξ ημών¹⁰ η γαρ κατά θεον λυπη μετανοίαν εισ σωτηρίαν αμεταμέλητον κατεργάζεται η δε του κόσμου λυπη θάνατον κατεργάζεται¹¹ ιδού γαρ αυτό τουτο το κατά θεον λυπηθηναι υμάς ποσην κατειργάσατο υμιν σπουδήν αλλά απολογίαν αλλά αγανακτησιν αλλά φόβον αλλά επιποθησιν αλλά ζήλον αλλά εκδικησιν εν παντι συνεστήσατε εαυτούς αγνούς είναι εν τω πραγματι¹² αρα ει και εγραψα υμιν ουχ εινεκεν του αδικησαντος ουδε εινεκεν του αδικηθεντος αλλ εινεκεν του φανερωθηναι την σπουδήν υμών την υπέρ ημών προς υμάς ενώπιον του θεού¹³ δια τουτο παρακεκλημέθα επι δε τη παρακλησει υμών περισσοτέρως μάλλον εχαρημέν επι τη χαρά τιτού οτι αναπεπαύται το πνεύμα αυτού απο παντων υμών¹⁴ οτι ει τι αυτώ υπέρ υμών κεκαυχήμαι ου κατησχυνθην αλλ ως πάντα εν αληθεία ελάλησαμεν υμιν ουτως και η καυχησισ ημών η επι τιτού αληθεία εγενηθη¹⁵ και τα σπλάγχνα αυτού περισσοτέρως εισ υμάς εστιν αναμνησκομένου την παντων υμών υπακοήν ως μετά φόβου και τρόμου εδεξάσθε αυτόν¹⁶ χαιρώ οτι εν παντι θάρρω εν υμιν

8

¹ γνωρίζομεν δε υμιν αδελφοι την χαρίν του θεού την δεδομένην εν ταις εκκλησιαισ της μακεδονίας² οτι εν πολλή δοκιμή θλιψέως η περισσεια της χάρας αυτών και η κατά βαθούς πτωχεία αυτών επερισσευσεν εισ τον πλουτον της απλοτητος αυτών³ οτι κατά δυναμιν μαρτυρω και υπέρ δυναμιν αυθαιρετοι⁴ μετά πολλης παρακλησεως δεόμενοι ημών την χαρίν και την κοινωνίαν της διακονίας της εισ τους αγίους⁵ και ου καθως ηλπίσαμεν αλλ εαυτούς εδωκαν πρώτον τω κυρίω και ημιν δια θεληματος θεού

⁶ εισ το παρακαλεσαι ημάς τιτον ινα καθως προενηρξάτο ουτως και επιτελεση εισ υμάς και την χαρίν ταυτήν⁷ αλλ ωςπερ εν παντι περισσευετε πιστει και λόγω και γνώσει και πάση σπουδή και τη εξ υμών εν ημιν αγαπή ινα και εν ταυτη τη χαριτι περισσευητε⁸ ου κατ επιταγήν λεγω αλλά δια της ετερων σπουδης και το της υμετερας αγαπης γνησιον δοκιμάζων⁹ γινώσκετε γαρ την χαρίν του κυρίου ημών ιησου χριστου οτι δι υμάς επτωχευσεν πλουσιος ων ινα υμεις τη εκείνου πτωχεία πλουτησητε¹⁰ και γνώμη εν τουτω δίδωμι τουτο γαρ υμιν συμφερει οιτινες ου μόνον το ποιησαι αλλά και το θελιν προενηρξασθε απο περυσι¹¹ νυνι δε και το ποιησαι επιτελεσατε οπως καθάπερ η προθυμία του θελιν ουτως και το επιτελεσαι εκ του εχειν¹² ει γαρ η προθυμία προκειται καθο εαν εχη τις ευπροσδεκτος ου καθο ουκ εχει¹³ ου γαρ ινα άλλοις ανείσιν υμιν δε θλιψισ αλλ εξ ισοτητος εν τω νυν καιρω το υμών περισσευμα εισ το εκείνων υστερημα¹⁴ ινα και το εκείνων περισσευμα γενηται εισ το υμών υστερημα οπως γενηται ισοτης¹⁵ καθως γεγραπται ο το πολυ ουκ επλεονασεν και ο το ολιγον ουκ ηλαττονησεν¹⁶ χάρις δε τω θεω τω δίδοντι την αυτην σπουδήν υπέρ υμών εν τη καρδιά τιτού¹⁷ οτι την μεν παρακλησιν εδεξάτο σπουδαιοτερος δε υπαρχων αυθαιρετος εξήλθεν προς υμάς¹⁸ συνεπεμψάμεν δε μετ αυτού τον αδελφον ου ο επαινος εν τω ευαγγελίω δια πασων των εκκλησιων¹⁹ ου μόνον δε αλλά και χειροτονηθεις υπο των εκκλησιων συνεκδημοσ ημών συν τη χαριτι ταυτη τη διακονουμένη υφ ημών προς την αυτου του κυρίου δοξάν και προθυμίαν ημών²⁰ στελλόμενοι τουτο μη τις ημάς μωμησηται εν τη αδροτητι ταυτη τη διακονουμένη υφ ημών²¹ προνοούμενοι καλά ου μόνον ενώπιον κυρίου αλλά και ενώπιον ανθρωπων²² συνεπεμψάμεν δε αυτοις τον αδελφον ημών ον εδοκιμάσαμεν εν πολλοις πολλακις σπουδαιον οντα νυνι δε πολυ σπουδαιοτερον πεποιθησει πολλή τη εισ υμάς²³ ειτε υπέρ τιτου κοινωνος εμοσ και εισ υμάς συνεργος ειτε αδελφοι ημών αποστολοι εκκλησιων δοξα χριστου²⁴ την ουν ενδειξιν της αγαπης υμών και ημών καυχησεως υπέρ υμών εισ αυτούς ενδειξάσθε εισ προσωπον των εκκλησιων

9

¹ περι μεν γαρ της διακονίας της εισ τους αγίους περισσον μοι εστιν το γραφειν

υμιν ² οίδα γαρ την προθυμian υμων ην υπερ υμων καυχωμαι μακεδοσιν οτι αχαια παρεσκευασται απο περυσι και ο εξ υμων ζηλος ηρεθισεν τουσ πλειονασ ³ επεμψα δε τουσ αδελφουσ ινα μη το καυχημα ημων το υπερ υμων κενωθη εν τω μερει τουτω ινα καθωσ ελεγον παρεσκευασμενοι ητε ⁴ μηπωσ εαν ελθωσιν συν εμοι μακεδονεσ και ευρωσιν υμασ απαρασκευαστουσ καταισχυνηθωμεν ημεισ ινα μη λεγωμεν υμεισ εν τη υποστασει ταυτη της καυχησεωσ ⁵ αναγκαιον ουν ηγησαμην παρακαλεσαι τουσ αδελφουσ ινα προελθωσιν εισ υμασ και προκαταρτισωσιν την προκατηγγελημενην ευλογιαν υμων ταυτην ετοιμην ειναι ουτωσ ωσ ευλογιαν και μη ωσ πλεονεξιαν ⁶ τουτο δε ο σπειρων φειδομενωσ φειδομενωσ και θερισει και ο σπειρων επ ευλογιαισ επ ευλογιαισ και θερισει ⁷ εκαστοσ καθωσ προαιρειται τη καρδια μη εκ λυπησ η εξ αναγκησ ιλαρον γαρ δοτην αγαπα ο θεοσ ⁸ δυνατοσ δε ο θεοσ πασαν χαριν περισσευσαι εισ υμασ ινα εν παντι παντοτε πασαν αυταρκειαν εχοντεσ περισσευητε εισ παν εργον αγαθον ⁹ καθωσ γεγραπται εσκορπισεν εδωκεν τοισ πενησιν η δικαιοσυνη αυτου μενει εισ τον αιωνα ¹⁰ ο δε επιχορηγων σπερμα τω σπειροντι και αρτον εισ βρωσιν χορηγησαι και πληθυναι τον σπορον υμων και αυξησαι τα γενηματα της δικαιοσυνησ υμων ¹¹ εν παντι πλουτιζομενοι εισ πασαν απλοτητα ητισ κατεργαζεται δι ημων ευχαριστιαν τω θεω ¹² οτι η διακονια της λειτουργιασ ταυτησ ου μονον εστιν προσαναπληρουσα τα υστερηματα των αγιων αλλα και περισσευουσα δια πολλων ευχαριστιων τω θεω ¹³ δια της δοκιμησ της διακονιασ ταυτησ δοξαζοντεσ τον θεον επι τη υποταγη της ομολογιασ υμων εισ το ευαγγελιον του χριστου και απλοτητι της κοινωνιασ εισ αυτουσ και εισ παντασ ¹⁴ και αυτων δεησει υπερ υμων επιποθουντων υμασ δια την υπερβαλλουσαν χαριν του θεου εφ υμιν ¹⁵ χαρισ δε τω θεω επι τη ανεκδιγητω αυτου δωρεα

10

¹ αυτοσ δε εγω παυλοσ παρακαλω υμασ δια της πραοτητοσ και επιεικειασ του χριστου οσ κατα προσωπον μεν ταπεινοσ εν υμιν απων δε θαρρω εισ υμασ ² δεομαι δε το μη παρων θαρρησαι τη πεποιθησει η λογιζομαι τολμησαι επι τινασ τουσ λογιζομενουσ ημασ ωσ κατα σαρκα περιπατουντασ ³ εν σαρκι γαρ περιπατουντεσ ου

κατα σαρκα στρατευομεθα ⁴ τα γαρ οπλα της στρατειασ ημων ου σαρκικα αλλα δυνατα τω θεω προσ καθαιρεσιν οχυρωματων ⁵ λογισμουσ καθαιρουντεσ και παν υψωμα επαιρομενον κατα της γνωσεωσ του θεου και αιχμαλωτιζοντεσ παν νοημα εισ την υπακοην του χριστου ⁶ και εν ετοιμω εχοντεσ εκδικησαι πασαν παρακοην οταν πληρωθη υμων η υπακοη ⁷ τα κατα προσωπον βλεπετε ει τισ πεποιθεν εαυτω χριστου ειναι τουτο λογιζεσθω παλιν αφ εαυτου οτι καθωσ αυτοσ χριστου ουτωσ και ημεισ χριστου ⁸ εαν τε γαρ και περισσοτερον τι καυχησωμαι περι της εξουσιασ ημων ησ εδωκεν ο κυριοσ ημιν εισ οικοδομην και ουκ εισ καθαιρεσιν υμων ουκ αισχυνησομαι ⁹ ινα μη δοξω ωσ αν εκφοβειν υμασ δια των επιστολων ¹⁰ οτι αι μεν επιστολαι φησιν βαρειαι και ισχυραι η δε παρουσία του σωματοσ ασθενησ και ο λογοσ εξουθενημενοσ ¹¹ τουτο λογιζεσθω ο τοιουτοσ οτι οιοι εσμεν τω λογω δι επιστολων αποντεσ τοιουτοι και παροντεσ τω εργω ¹² ου γαρ τολμωμεν εγκριναι η συγκριναι εαυτουσ τισιν των εαυτουσ συνιστανοντων αλλα αυτοι εν εαυτοισ εαυτουσ μετροντεσ και συγκρινοντεσ εαυτουσ εαυτοισ ου συνιουσιν ¹³ ημεισ δε ουχι εισ τα αμετρα καυχησομεθα αλλα κατα το μετρον του κανονοσ ου εμερισεν ημιν ο θεοσ μετρου εφικεσθαι αχρι και υμων ¹⁴ ου γαρ ωσ μη εφικνουμενοι εισ υμασ υπερεκτεινομεν εαυτουσ αχρι γαρ και υμων εφθασαμεν εν τω ευαγγελιω του χριστου ¹⁵ ουκ εισ τα αμετρα καυχωμενοι εν αλλοτριουσ κοποισ ελπιδα δε εχοντεσ αυξανομενησ της πιστεωσ υμων εν υμιν μεγαλυνθηναι κατα τον κανονα ημων εισ περισσειαν ¹⁶ εισ τα υπερεκεινα υμων ευαγγελισασθαι ουκ εν αλλοτριω κανονι εισ τα ετοιμα καυχησασθαι ¹⁷ ο δε καυχωμενοσ εν κυριω καυχασθω ¹⁸ ου γαρ ο εαυτον συνιστων εκεινοσ εστιν δοκιμοσ αλλ ον ο κυριοσ συνιστησιν

11

¹ οφελον ανειχεσθε μου μικρον τη αφροσυνη αλλα και ανεχεσθε μου ² ζηλω γαρ υμασ θεου ζηλω ηρμοσαμην γαρ υμασ ενι ανδρι παρθενον αγνην παραστησαι τω χριστω ³ φοβουμαι δε μηπωσ ωσ ο οφιοσ ευαν εξηπατησεν εν τη πανουργια αυτου ουτωσ φθαρη τα νοηματα υμων απο της απλοτητοσ της εισ τον χριστον ⁴ ει μεν γαρ ο ερχομενοσ αλλον ιησουν κηρυσσει ον ουκ εκηρυξαμεν η πνευμα ετερον λαμβανετε ο ουκ ελαβετε η ευαγγελιον ετερον ο ουκ εδεξασθε καλωσ ηνειχεσθε ⁵ λογιζομαι γαρ μηδεν

υστερηκεναι των υπερ λιαν αποστολων ⁶ ει δε και ιδιωτησ τω λογω αλλ ου τη γνωσει αλλ εν παντι φανερωθεντες εν πασιν εισ υμασ ⁷ η αμαρτιαν εποιησα εμαυτον ταπεινων ινα υμεις υψωθητε οτι δωρεαν το του θεου ευαγγελιον ευηγγελισαμην υμιν ⁸ αλλασ εκκλησιασ εσυλησα λαβων οψωνιον προσ την υμων διακονιαν ⁹ και παρων προσ υμασ και υστερηθεισ ου κατεναρκησα ουδενοσ το γαρ υστερημα μου προσανεπληρωσαν οι αδελφοι ελθοντες απο μακεδονιασ και εν παντι αβαρη υμιν εμαυτον ετηρησα και τηρησω ¹⁰ εστιν αληθεια χριστου εν εμοι οτι η καυχησισ αυτη ου φραγησεται εισ εμε εν τοισ κλιμασιν της αχαιασ ¹¹ δια τι οτι ουκ αγαπω υμασ ο θεοσ οιδεν ¹² ο δε ποιω και ποιησω ινα εκκοψω την αφορμην των θελοντων αφορμην ινα εν ω καυχωνται ευρεθωσιν καθωσ και ημεισ ¹³ οι γαρ τοιουτοι ψευδαποστολοι εργαται δολιοι μετασχηματιζομενοι εισ αποστολουσ χριστου ¹⁴ και ου θαυμαστον αυτοσ γαρ ο σατανασ μετασχηματιζεται εισ αγγελον φωτοσ ¹⁵ ου μεγα ουν ει και οι διακονοι αυτοσ μετασχηματιζονται ωσ διακονοι δικαιοσυνησ ων το τελοσ εσται κατα τα εργα αυτων ¹⁶ παλιν λεγω μη τισ με δοξη αφρονα ειναι ει δε μηγε καν ωσ αφρονα δεξασθε με ινα καγω μικρον τι καυχησωμαι ¹⁷ ο λαλω ου λαλω κατα κυριον αλλ ωσ εν αφροσυνη εν ταυτη τη υποστασει της καυχησεωσ ¹⁸ επει πολλοι καυχωνται κατα την σαρκα καγω καυχησωμαι ¹⁹ ηδεωσ γαρ ανεχεσθε των αφρωνων φρονιμοι οντεσ ²⁰ ανεχεσθε γαρ ει τισ υμασ καταδουλοι ει τισ κατεσθιει ει τισ λαμβανει ει τισ επαιρεται ει τισ υμασ εισ προσωπον δερει ²¹ κατα ατιμιαν λεγω ωσ οτι ημεισ ησθενησαμεν εν ω δ αν τισ τολμα εν αφροσυνη λεγω τολμω καγω ²² εβραιοι εισιν καγω ισραηλιται εισιν καγω σπερμα αβρααμ εισιν καγω ²³ διακονοι χριστου εισιν παραφρωνων λαλω υπερ εγω εν κοποισ περισσοτερωσ εν πληγαισ υπερβαλλοντωσ εν φυλακαισ περισσοτερωσ εν θανατοισ πολλακισ ²⁴ υπο ιουδαιων πεντακισ τεσσαρακοντα παρα μιαν ελαβον ²⁵ τρισ εραβδισθην απαξ ελιθασθην τρισ εναυαγησα νυχθημερον εν τω βυθω πεποιηκα ²⁶ οδοιποριαισ πολλακισ κινδυνοισ ποταμων κινδυνοισ ληστων κινδυνοισ εκ γενουσ κινδυνοισ εξ εθνων κινδυνοισ εν πολει κινδυνοισ εν ερημια κινδυνοισ εν θαλασση κινδυνοισ εν ψευδαδελφοισ ²⁷ εν κοπω και μοχθω εν αγρυπνιαισ πολλακισ εν λιμω και διψει εν

νηστειαισ πολλακισ εν ψυχει και γυμνοτητι ²⁸ χωρισ των παρεκτοσ η επισυστασισ μου η καθ ημεραν η μεριμνα πασων των εκκλησιων ²⁹ τισ ασθενει και ουκ ασθενω τισ σκανδαλιζεται και ουκ εγω πυρουμαι ³⁰ ει καυχασθαι δει τα της ασθενειασ μου καυχησομαι ³¹ ο θεοσ και πατηρ του κυριου ιησου χριστου οιδεν ο ων ευλογητοσ εισ τουσ αιωνασ οτι ου ψευδομαι ³² εν δαμασκω ο εθναρχησ αρετα του βασιλεωσ εφρουρει την δαμασκηνων πολιν πιασαι με θελων ³³ και δια θυριδοσ εν σαργανη εχαλασθην δια του τειχουσ και εξεφυγον τασ χειρασ αυτοσ

12

¹ καυχασθαι δη ου συμφερει μοι ελευσομαι γαρ εισ οπτασιασ και αποκαλυψεισ κυριου ² οίδα ανθρωπον εν χριστω προ ετων δεκατεσσαρων ειτε εν σωματι ουκ οίδα ειτε εκτοσ του σωματοσ ουκ οίδα ο θεοσ οιδεν αρπαγεντα τον τοιουτον εωσ τριτου ουρανου ³ και οίδα τον τοιουτον ανθρωπον ειτε εν σωματι ειτε εκτοσ του σωματοσ ουκ οίδα ο θεοσ οιδεν ⁴ οτι ηρπαγη εισ τον παραδεισον και ηκουσεν αρρητα ρηματα α ουκ εξον ανθρωπω λαλησαι ⁵ υπερ του τοιουτου καυχησωμαι υπερ δε εμαυτου ου καυχησωμαι ει μη εν ταισ ασθενειαισ μου ⁶ εαν γαρ θελησω καυχησασθαι ουκ εσομαι αφρων αληθειαν γαρ ερω φειδομαι δε μη τισ εισ εμε λογισηται υπερ ο βλεπει με η ακουει τι εξ εμου ⁷ και τη υπερβολη των αποκαλυψεων ινα μη υπεραιρωμαι εδοθη μοι σκολοψ τη σαρκι αγγελοσ σαταν ινα με κολαφιζη ινα μη υπεραιρωμαι ⁸ υπερ τουτου τρισ τον κυριον παρεκαλεσα ινα αποστη απ εμου ⁹ και ειρηκεν μοι αρκει σοι η χαρισ μου η γαρ δυναμισ μου εν ασθενεια τελειουται ηδιστα ουν μαλλον καυχησωμαι εν ταισ ασθενειαισ μου ινα επισκηνωση επ εμε η δυναμισ του χριστου ¹⁰ διο ευδοκω εν ασθενειαισ εν υβρεσιν εν αναγκαισ εν διωγμοισ εν στενοχωριαισ υπερ χριστου οταν γαρ ασθενω τοτε δυνατοσ ειμι ¹¹ γεγωνα αφρων καυχωμενοσ υμεισ με ηναγκασατε εγω γαρ ωφειλον υφ υμων συνιστασθαι ουδεν γαρ υστερησα των υπερ λιαν αποστολων ει και ουδεν ειμι ¹² τα μεν σημεια του αποστολου κατειργασθη εν υμιν εν παση υπομονη εν σημειοισ και τερασιν και δυναμεσιν ¹³ τι γαρ εστιν ο ηττηθητε υπερ τασ λοιπασ εκκλησιασ ει μη οτι αυτοσ εγω ου κατεναρκησα υμων χαρισασθε μοι την αδικιαν ταυτην ¹⁴ ιδου τριτον ετοιμωσ εχω ελθειν προσ υμασ και ου καταναρκησω υμων ου γαρ ζητω τα υμων αλλα υμασ ου γαρ οφειλει τα

τεκνα τοις γονευσιν θησαυριζειν αλλ οι γονειοι τοις τεκνοις ¹⁵ εγω δε ηδιστα δαπανησω και εκδαπανηθησομαι υπερ των ψυχων υμων ει και περισσοτερωσ υμασ αγαπων ηττον αγαπωμαι ¹⁶ εστω δε εγω ου κατεβαρησα υμασ αλλ υπαρχων πανουργοσ δολω υμασ ελαβον ¹⁷ μη τινα ων απεσταλκα προσ υμασ δι αυτου επλεονεκτησα υμασ ¹⁸ παρεκαλεσα τιτον και συναπεστειλα τον αδελφον μητι επλεονεκτησεν υμασ τιτοσ ου τω αυτω πνευματι περιεπατησαμεν ου τοις αυτοις ιχνησιν ¹⁹ παλιν δοκειτε οτι υμιν απολογουμεθα κατενωπιον του θεου εν χριστω λαλουμεν τα δε παντα αγαπητοι υπερ της υμων οικοδομησ ²⁰ φοβουμαι γαρ μηπωσ ελθων ουχ οιοουσ θελω ευρω υμασ καγω ευρεθω υμιν οιον ου θελετε μηπωσ ερεισ ζηλοι θυμοι εριθειαι καταλαλια ψιθυρισμοι φυσιωσεισ ακαταστασιαι ²¹ μη παλιν ελθοντα με ταπεινωσει ο θεοσ μου προσ υμασ και πενηθησω πολλουσ των προημαρτηκοτων και μη μετανοησαντων επι τη ακαθαρσια και πορνεια και ασελγεια η επραξαν

φιληματι ¹³ ασπαζονται υμασ οι αγιοι παντεσ ¹⁴ η χαρισ του κυριου ιησου χριστου και η αγαπη του θεου και η κοινωνια του αγιου πνευματοσ μετα παντων υμων αμην

13

¹ τριτον τουτο ερχομαι προσ υμασ επι στοματοσ δυο μαρτυρων και τριων σταθησεται παν ρημα ² προειρηκα και προλεγω ωσ παρων το δευτερον και απων νυν γραφω τοις προημαρτηκοσιν και τοις λοιποισ πασιν οτι εαν ελθω εισ το παλιν ου φεισομαι ³ επει δοκιμην ζητειτε του εν εμοι λαλουντοσ χριστου οσ εισ υμασ ουκ ασθeneι αλλα δυνατει εν υμιν ⁴ και γαρ ει εσταυρωθη εξ ασθeneιασ αλλα ζη εκ δυναμεωσ θεου και γαρ ημεισ ασθενουμεν εν αυτω αλλα ζησομεθα συν αυτω εκ δυναμεωσ θεου εισ υμασ ⁵ εαυτουσ πειραζετε ει εστε εν τη πιστει εαυτουσ δοκιμαζετε η ουκ επιγινωσκετε εαυτουσ οτι ιησουσ χριστοσ εν υμιν εστιν ει μητι αδοκιμοι εστε ⁶ ελπιζω δε οτι γνωσεσθε οτι ημεισ ουκ εσμεν αδοκιμοι ⁷ ευχομαι δε προσ τον θεον μη ποιησαι υμασ κακον μηδεν ουχ ινα ημεισ δοκιμοι φανωμεν αλλ ινα υμεισ το καλον ποιητε ημεισ δε ωσ αδοκιμοι ωμεν ⁸ ου γαρ δυναμεθα τι κατα της αληθειασ αλλ υπερ της αληθειασ ⁹ χαιρομεν γαρ οταν ημεισ ασθενωμεν υμεισ δε δυνατοι ητε τουτο δε και ευχομεθα την υμων καταρτισιν ¹⁰ δια τουτο ταυτα απων γραφω ινα παρων μη αποτομωσ χρησωμαι κατα την εξουσιαν ην εδωκεν μοι ο κυριοσ εισ οικοδομην και ουκ εισ καθαιρεσιν ¹¹ λοιπον αδελφοι χαιρετε καταρτιζεσθε παρακαλεισθε το αυτο φρονειτε ειρηνευετε και ο θεοσ της αγαπησ και ειρηνησ εσται μεθ υμων ¹² ασπασασθε αλληλουσ εν αγιω

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ

¹ παυλος αποστολος ουκ απ ανθρωπων ουδε δι ανθρωπου αλλα δια ιησου χριστου και θεου πατροσ του εγειραντοσ αυτον εκ νεκρων ² και οι συν εμοι παντεσ αδελφοι ταισ εκκλησιαισ της γαλατιασ ³ χαρισ υμιν και ειρηνη απο θεου πατροσ και κυριου ημων ιησου χριστου ⁴ του δοντοσ εαυτον περι των αμαρτιων ημων οπωσ εξεληται ημασ εκ του ενεστωτοσ αιωνοσ πονηρου κατα το θελημα του θεου και πατροσ ημων ⁵ ω η δοξα εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην ⁶ θαυμαζω οτι ουτωσ ταχεωσ μετατιθεσθε απο του καλεσαντοσ υμασ εν χαριτι χριστου εισ ετερον ευαγγελιον ⁷ ο ουκ εστιν αλλο ει μη τινεσ εισιν οι ταρασσοντεσ υμασ και θελοντεσ μεταστρεψαι το ευαγγελιον του χριστου ⁸ αλλα και εαν ημεισ η αγγελοσ εξ ουρανου ευαγγελιζηται υμιν παρ ο ευηγγελισαμεθα υμιν αναθεμα εστω ⁹ ωσ προειρηκαμεν και αρτι παλιν λεγω ει τισ υμασ ευαγγελιζεται παρ ο παρελαβετε αναθεμα εστω ¹⁰ αρτι γαρ ανθρωπουσ πειθω η τον θεον η ζητω ανθρωποισ αρεσκειν ει γαρ ετι ανθρωποισ ηρεσκον χριστου δουλοσ ουκ αν ημην ¹¹ γνωριζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον το ευαγγελισθεν υπ εμου οτι ουκ εστιν κατα ανθρωπον ¹² ουδε γαρ εγω παρα ανθρωπου παρελαβον αυτο ουτε εδιδαχθην αλλα δι αποκαλυψεωσ ιησου χριστου ¹³ ηκουσατε γαρ την εμην αναστροφην ποτε εν τω ιουδαισμω οτι καθ υπερβολην εδιωκον την εκκλησιαν του θεου και επορθουν αυτην ¹⁴ και προεκοπτον εν τω ιουδαισμω υπερ πολλουσ συνηλικιωτασ εν τω γενει μου περισσοτερωσ ζηλωτησ υπαρχων των πατρικων μου παραδοσεων ¹⁵ οτε δε ευδοκησεν ο θεοσ ο αφορισασ με εκ κοιλιασ μητροσ μου και καλεσασ δια της χαριτοσ αυτου ¹⁶ αποκαλυψαι τον υιον αυτου εν εμοι ινα ευαγγελιζωμαι αυτον εν τοισ εθνεσιν ευθεωσ ου προσανεθεμην σαρκι και αιματι ¹⁷ ουδε ανηλθον εισ ιεροσολυμα προσ τουσ προ εμου αποστολουσ αλλα απηλθον εισ αραβιαν και παλιν υπεστρεψα εισ δαμασκον ¹⁸ επειτα μετα ετη τρια ανηλθον εισ ιεροσολυμα ιστορησαι πετρον και επεμεινα προσ αυτον ημερασ δεκαπεντε ¹⁹ ετερον δε των αποστολων ουκ ειδον ει μη ιακωβον τον αδελφον του κυριου ²⁰ α δε γραφω υμιν ιδου ενωπιον του θεου οτι ου ψευδομαι ²¹ επειτα ηλθον εισ τα κλιματα της συριασ και της κιλικιασ ²² ημην δε αγνοουμενοσ

τω προσωπω ταισ εκκλησιαισ της ιουδαιιασ ταισ εν χριστω ²³ μονον δε ακουοντεσ ησαν οτι ο διωκων ημασ ποτε νυν ευαγγελιζεται την πιστιν ην ποτε επορθει ²⁴ και εδοξαζον εν εμοι τον θεον

2

¹ επειτα δια δεκατεσσαρων ετων παλιν ανεβην εισ ιεροσολυμα μετα βαρναβα συμπαραλαβων και τιτον ² ανεβην δε κατα αποκαλυψιν και ανεθεμην αυτοισ το ευαγγελιον ο κηρυσσω εν τοισ εθνεσιν κατ ιδιαν δε τοισ δοκουσιν μηπωσ εισ κενον τρεχω η εδραμον ³ αλλ ουδε τιτοσ ο συν εμοι ελληνων ηναγκασθη περιτμηθηναι ⁴ δια δε τουσ παρεισακτουσ ψευδαδελφουσ οιτινεσ παρεισηλθον κατασκοπησαι την ελευθεριαν ημων ην εχομεν εν χριστω ιησου ινα ημασ καταδουλωσωνται ⁵ οισ ουδε προσ ωραν ειξαμεν τη υποταγη ινα η αληθεια του ευαγγελιου διαμεινη προσ υμασ ⁶ απο δε των δοκουντων ειναι τι οποιοι ποτε ησαν ουδεν μοι διαφερει προσωπον θεοσ ανθρωπου ου λαμβανει εμοι γαρ οι δοκουντεσ ουδεν προσανεθεντο ⁷ αλλα τουναντιον ιδοντεσ οτι πεπιστευμαι το ευαγγελιον της ακροβυστιασ καθωσ πετροσ της περιτομησ ⁸ ο γαρ ενεργησασ πετρω εισ αποστολην της περιτομησ ενηργησεν και εμοι εισ τα εθνη ⁹ και γνοντεσ την χαριν την δοθεισαν μοι ιακωβοσ και κηφασ και ιωαννησ οι δοκουντεσ στυλοι ειναι δεξιασ εδωκαν εμοι και βαρναβα κοινωνιασ ινα ημεισ μεν εισ τα εθνη αυτοι δε εισ την περιτομην ¹⁰ μονον των πτωχων ινα μνημονευωμεν ο και εσπουδασα αυτο τουτο ποιησαι ¹¹ οτε δε ηλθεν πετροσ εισ αντιοχειαν κατα προσωπον αυτω αντεστην οτι κατεγνωσμενοσ ην ¹² προ του γαρ ελθειν τινασ απο ιακωβου μετα των εθνων συνησθιεν οτε δε ηλθον υπεστελλεν και αφωριζεν εαυτον φοβουμενοσ τουσ εκ περιτομησ ¹³ και συνυπεκριθησαν αυτω και οι λοιποι ιουδαιοι ωστε και βαρναβασ συναπηχθη αυτων τη υποκρισει ¹⁴ αλλ οτε ειδον οτι ουκ ορθοδοδουσιν προσ την αληθειαν του ευαγγελιου ειπον τω πετρω εμπροσθεν παντων ει συ ιουδαιοσ υπαρχων εθνικωσ ζησ και ουκ ιουδαικωσ τι τα εθνη αναγκαζεισ ιουδαιζειν ¹⁵ ημεισ φυσει ιουδαιοι και ουκ εξ εθνων αμαρτωλοι ¹⁶ ειδοτεσ οτι ου δικαιοται ανθρωποσ εξ εργων νομου εαν μη δια πιστεωσ ιησου χριστου και ημεισ εισ χριστον ιησουν επιστευσαμεν ινα δικαιωθωμεν εκ πιστεωσ χριστου και ουκ εξ εργων νομου διоти

ου δικαιωθησεται εξ εργαων νομου πασα σαρξ¹⁷ ει δε ζητουντες δικαιωθηναι εν χριστω ευρεθημεν και αυτοι αμαρτωλοι αρα χριστος αμαρτιασ διακονος μη γενοιτο¹⁸ ει γαρ α κατελυσα ταυτα παλιν οικοδομω παραβατην εμαυτον συνιστημι¹⁹ εγω γαρ δια νομου νομω απεθανον ινα θεω ζησω²⁰ χριστω συνεσταυρωμαι ζω δε ουκετι εγω ζη δε εν εμοι χριστος ο δε νυν ζω εν σαρκι εν πιστει ζω τη του υιου του θεου του αγαπησαντος με και παραδοντος εαυτον υπερ εμου²¹ ουκ αθετω την χαριν του θεου ει γαρ δια νομου δικαιοσυνη αρα χριστος δωρεαν απεθανεν

3

¹ ω ανοητοι γαλαται τισ υμασ εβασκανεν τη αληθεια μη πειθεσθαι οισ κατ οφθαλμους ιησους χριστος προεγραφη εν υμιν εσταυρωμενος² τουτο μονον θελω μαθειν αφ υμων εξ εργαων νομου το πνευμα ελαβετε η εξ ακοησ πιστεωσ³ ουτως ανοητοι εστε εναρξαμενοι πνευματι νυν σαρκι επιτελεισθε⁴ τοσαυτα επαθετε εικη ειγε και εικη⁵ ο ουν επιχορηγων υμιν το πνευμα και ενεργων δυναμεισ εν υμιν εξ εργαων νομου η εξ ακοησ πιστεωσ⁶ καθωσ αβρααμ επιστευσεν τω θεω και ελογισθη αυτω εισ δικαιοσυνην⁷ γινωσκετε 1097 V-PAI-2P αρα οτι οι εκ πιστεωσ ουτοι εισιν υιοι αβρααμ⁸ προιδουσα δε η γραφη οτι εκ πιστεωσ δικαιοι τα εθνη ο θεοσ προεηγγελισατο τω αβρααμ οτι ενευλογηθησονται εν σοι παντα τα εθνη⁹ ωστε οι εκ πιστεωσ ευλογουνται συν τω πιστω αβρααμ¹⁰ οσοι γαρ εξ εργαων νομου εισιν υπο καταραν εισιν γεγραπται γαρ επικαταρατοσ πασ οσ ουκ εμμενει εν πασιν τοισ γεγραμμενοισ εν τω βιβλιω του νομου του ποιησαι αυτα¹¹ οτι δε εν νομω ουδεις δικαιουται παρα τω θεω δηλον οτι ο δικαιοσ εκ πιστεωσ ζησεται¹² ο δε νομοσ ουκ εστιν εκ πιστεωσ αλλ ο ποιησασ αυτα ανθρωποσ ζησεται εν αυτοισ¹³ χριστοσ ημασ εξηγορασεν εκ της καταρασ του νομου γενομενοσ υπερ ημων καταρα γεγραπται γαρ επικαταρατοσ πασ ο κρεμαμενοσ επι ξυλου¹⁴ ινα εισ τα εθνη η ευλογια του αβρααμ γενηται εν χριστω ιησου ινα την επαγγελιαν του πνευματοσ λαβωμεν δια της πιστεωσ¹⁵ αδελφοι κατα ανθρωπον λεγω ομωσ ανθρωπου κεκυρωμενην διαθηκην ουδεις αθετει η επιδιατασσεται¹⁶ τω δε αβρααμ ερρηθησαν αι επαγγελιαι και τω σπερματι αυτου ου λεγει και τοισ σπερμασιν ωσ επι πολλων αλλ ωσ εφ ενοσ και τω σπερματι σου οσ εστιν χριστοσ¹⁷ τουτο δε λεγω διαθηκην προκεκυρωμενην

υπο του θεου εισ χριστον ο μετα ετη τετρακοσια και τριακοντα γεγονωσ νομοσ ουκ ακυροι εισ το καταργησαι την επαγγελιαν¹⁸ ει γαρ εκ νομου η κληρονομια ουκετι εξ επαγγελιασ τω δε αβρααμ δι επαγγελιασ κεχαρισται ο θεοσ¹⁹ τι ουν ο νομοσ των παραβασεων χαριν προσετεθη αχρι ου ελθη το σπερμα ω εηγγελται διαταγεισ δι αγγελων εν χειρι μεσιτου²⁰ ο δε μεσιτησ ενοσ ουκ εστιν ο δε θεοσ εισ εστιν²¹ ο ουν νομοσ κατα των επαγγελιων του θεου μη γενοιτο ει γαρ εδοθη νομοσ ο δυναμενοσ ζωοποιησαι οντωσ αν εκ νομου ην η δικαιοσυνη²² αλλα συνεκλεισεν η γραφη τα παντα υπο αμαρτιαν ινα η επαγγελια εκ πιστεωσ ιησου χριστου δοθη τοισ πιστευουσιν²³ προ του δε ελθειν την πιστιν υπο νομον εφρουρουμεθα συγκεκλεισμενοι εισ την μελλουσαν πιστιν αποκαλυφθηναι²⁴ ωστε ο νομοσ παιδαγωγοσ ημων γεγονεν εισ χριστον ινα εκ πιστεωσ δικαιωθωμεν²⁵ ελθουσησ δε τησ πιστεωσ ουκετι υπο παιδαγωγον εσμεν²⁶ παντες γαρ υιοι θεου εστε δια της πιστεωσ εν χριστω ιησου²⁷ οσοι γαρ εισ χριστον εβαπτισθητε χριστον ενεδυσασθε²⁸ ουκ ενι ιουδαιοσ ουδε ελλην ουκ ενι δουλοσ ουδε ελευθεροσ ουκ ενι αρσεν και θηλυ παντες γαρ υμεισ εισ εστε εν χριστω ιησου²⁹ ει δε υμεισ χριστου αρα του αβρααμ σπερμα εστε και κατ επαγγελιαν κληρονομοι

4

¹ λεγω δε εφ οσον χρονον ο κληρονομοσ νηπιοσ εστιν ουδεν διαφερει δουλου κυριοσ παντων ων² αλλα υπο επιτροπουσ εστιν και οικονομοσ αχρι της προθεσμιασ του πατροσ³ ουτως και ημεισ οτε ημεν νηπιοι υπο τα στοιχεια του κοσμου ημεν δεδουλωμενοι⁴ οτε δε ηλθεν το πληρωμα του χρονου εξαπεστειλεν ο θεοσ τον υιον αυτου γενομενον εκ γυναικοσ γενομενον υπο νομον⁵ ινα τουσ υπο νομον εξαγοραση ινα την υιοθεσιαν απολαβωμεν⁶ οτι δε εστε υιοι εξαπεστειλεν ο θεοσ το πνευμα του υιου αυτου εισ τασ καρδιασ υμων κραζον αββα ο πατηρ⁷ ωστε ουκετι ει δουλοσ αλλ υιοσ ει δε υιοσ και κληρονομοσ θεου δια χριστου⁸ αλλα τοτε μεν ουκ ειδοτεσ θεον εδουλευσατε τοισ μη φυσει οουσιν θεοισ⁹ νυν δε γνοντεσ θεον μαλλον δε γνωσθεντεσ υπο θεου πωσ επιστρεφετε παλιν επι τα ασθηνη και πτωχα στοιχεια οισ παλιν ανωθεν δουλευειν θελετε¹⁰ ημερασ παρατηρεισθε και μηνασ και καιρουσ και ενιαυτουσ¹¹ φοβουμαι υμασ μηπωσ εικη κεκοπιακα εισ υμασ¹² γινεσθε

ως εγω οτι καγω ως υμεις αδελφοι δεομαι υμων ουδεν με ηδικησατε ¹³ οιδατε δε οτι δι ασθενειαν της σαρκος ευηγγελισαμην υμιν το προτερον ¹⁴ και τον πειρασμον μου τον εν τη σαρκι μου ουκ εξουθενησατε ουδε εξεπτυσσατε αλλ ως αγγελον θεου εδεξασθε με ως χριστον ιησουν ¹⁵ τισ ουν ην ο μακαρισμος υμων μαρτυρω γαρ υμιν οτι ει δυνατον τους οφθαλμους υμων εξορυξαντες αν εδωκατε μοι ¹⁶ ωστε εχθρος υμων γεγωνα αληθευων υμιν ¹⁷ ζηλουσιν υμας ου καλως αλλα εκκλεισαι υμας θελουσιν ινα αυτους ζηλουτε ¹⁸ καλον δε το ζηλουσθαι εν καλω παντοτε και μη μονον εν τω παρειναι με προς υμας ¹⁹ τεκνια μου ους παλιν ωδινω αχρι ου μορφωθη χριστος εν υμιν ²⁰ ηθελον δε παρειναι προς υμας αρτι και αλλαξαι την φωνην μου οτι απορουμεν εν υμιν ²¹ λεγετε μοι οι υπο νομον θελοντες ειναι τον νομον ουκ ακουετε ²² γεγραπται γαρ οτι αβρααμ δυο υιους εσχεν ενα εκ της παιδισκης και ενα εκ της ελευθερας ²³ αλλ ο μεν εκ της παιδισκης κατα σαρκα γεγεννηται ο δε εκ της ελευθερας δια της επαγγελιας ²⁴ ατινα εστιν αλληγορουμενα αυται γαρ εισιν δυο διαθηκαι μια μεν απο ορους σινα εισ δουλειαν γεννωσα ητις εστιν αγαρ ²⁵ το γαρ αγαρ σινα ορος εστιν εν τη αραβια συστοιχει δε τη νυν ιερουσαλημ δουλευει δε μετα των τεκνων αυτης ²⁶ η δε ανω ιερουσαλημ ελευθερα εστιν ητις εστιν μητηρ παντων ημων ²⁷ γεγραπται γαρ ευφρανθητι σπειρα η ου τικτουσα ρηξον και βοησον η ουκ ωδινουσα οτι πολλα τα τεκνα της ερημου μαλλον η της εχουσης τον ανδρα ²⁸ ημεις δε αδελφοι κατα ισαακ επαγγελιας τεκνα εσμεν ²⁹ αλλ ωσπερ τοτε ο κατα σαρκα γεννηθεισ εδιωκεν τον κατα πνευμα ουτως και νυν ³⁰ αλλα τι λεγει η γραφη εκβαλε την παιδισκην και τον υιον αυτης ου γαρ μη κληρονομηση ο υιος της παιδισκης μετα του υιου της ελευθερας ³¹ αρα αδελφοι ουκ εσμεν παιδισκης τεκνα αλλα της ελευθερας

5

¹ τη ελευθερια ουν η χριστος ημας ηλευθερωσεν στηκετε και μη παλιν ζυγω δουλειας ενεχεσθε ² ιδε εγω παυλος λεγω υμιν οτι εαν περιτεμνησθε χριστος υμας ουδεν ωφελησει ³ μαρτυρομαι δε παλιν παντι ανθρωπω περιτεμνομενω οτι οφειλετης εστιν ολον τον νομον ποιησαι ⁴ κατηγορηθητε απο του χριστου οιτινες εν νομω δικαιουσθε της χαριτος εξεπεσατε ⁵ ημεις γαρ πνευματι εκ

πιστεως ελπιδα δικαιοσυνησ απεκδεχομεθα ⁶ εν γαρ χριστω ιησου ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια αλλα πιστις δι αγαπης ενεργουμενη ⁷ ετρεχετε καλως τισ υμας ενεκοψεν τη αληθεια μη πειθεσθαι ⁸ η πεισμονη ουκ εκ του καλουντος υμας ⁹ μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι ¹⁰ εγω πεποιθα εισ υμας εν κυριω οτι ουδεν αλλο φρονησετε ο δε ταρασσων υμας βαστασει το κριμα οστις αν η ¹¹ εγω δε αδελφοι ει περιτομην ετι κηρυσσω τι ετι διωκομαι αρα κατηγορηται το σκανδαλον του σταυρου ¹² οφελον και αποκοψονται οι αναστατουντες υμας ¹³ υμεις γαρ επ ελευθερια εκληθητε αδελφοι μονον μη την ελευθεριαν εισ αφορμην τη σαρκι αλλα δια της αγαπης δουλευετε αλληλοις ¹⁴ ο γαρ πας νομος εν ενι λογω πληρουται εν τω αγαπησεις τον πλησιον σου ως εαυτον ¹⁵ ει δε αλληλους δακνετε και κατεσθιετε βλεπετε μη υπο αλληλων αναλωθητε ¹⁶ λεγω δε πνευματι περιπατειτε και επιθυμιαν σαρκος ου μη τελεσητε ¹⁷ η γαρ σαρξ επιθυμει κατα του πνευματος το δε πνευμα κατα της σαρκος ταυτα δε αντικειται αλληλοις ινα μη α αν θελητε ταυτα ποιητε ¹⁸ ει δε πνευματι αγεσθε ουκ εστε υπο νομον ¹⁹ φανερα δε εστιν τα εργα της σαρκος ατινα εστιν μοιχεια πορνεια ακαθαρσια ασελγεια ²⁰ ειδωλολατρευια φαρμακεια εχθραι ερεισ ζηλοι θυμοι εριθειαι διχοστασιαι αιρεσεις ²¹ φθονοι φονοι μεθαι κωμοι και τα ομοια τουτοις α προλεγω υμιν καθως και προειπον οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντες βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν ²² ο δε καρπος του πνευματος εστιν αγαπη χαρα ειρηνη μακροθυμια χρηστοτης αγαθωσυνη πιστις ²³ πραοτης εγκρατεια κατα των τοιουτων ουκ εστιν νομος ²⁴ οι δε του χριστου την σαρκα εσταυρωσαν συν τοις παθημασιν και ταις επιθυμιασ ²⁵ ει ζωμεν πνευματι πνευματι και στοιχωμεν ²⁶ μη γινωμεθα κενοδοξοι αλληλους προκαλουμενοι αλληλοις φθονουντες

6

¹ αδελφοι εαν και προληφθη ανθρωπος εν τινι παραπτωματι υμεις οι πνευματικοι καταρτιζετε τον τοιουτον εν πνευματι πραοτητος σκοπων σεαυτον μη και συ πειρασθης ² αλληλων τα βαρη βασταζετε και ουτως αναπληρωσατε τον νομον του χριστου ³ ει γαρ δοκει τισ ειναι τι μηδενων εαυτον φρεναπατα ⁴ το δε εργον εαυτου δοκιμαζετω εκαστος και τοτε εισ εαυτον μονον το καυχημα εξει και ουκ εισ τον ετερον ⁵ εκαστος γαρ το ιδιον φορτιον βαστασει ⁶ κοινωνειτω δε ο

κατηχουμενος τον λογον τω κατηχουντι εν πασιν αγαθοις ⁷ μη πλαναςθε θεος ου μυκτηριζεται ο γαρ εαν σπειρη ανθρωπος τουτο και θερισει ⁸ οτι ο σπειρων εις την σαρκα εαυτου εκ της σαρκος θερισει φθοραν ο δε σπειρων εις το πνευμα εκ του πνευματος θερισει ζωην αιωνιον ⁹ το δε καλον ποιουντες μη εκκακωμεν καιρω γαρ ιδιω θερισομεν μη εκλυομενοι ¹⁰ αρα ουν ως καιρον εχομεν εργαζωμεθα το αγαθον προσ παντας μαλιστα δε προσ τους οικειους της πιστεως ¹¹ ιδετε ηλικιοις υμιν γραμμασιν εγραψα τη εμη χειρι ¹² οσοι θελουσιν ευπροσωπησαι εν σαρκι ουτοι αναγκαζουσιν υμας περιτεμνεσθαι μονον ινα μη τω σταυρω του χριστου διωκωνται ¹³ ουδε γαρ οι περιτετμημενοι αυτοι νομον φυλασσουν αλλα θελουσιν υμας περιτεμνεσθαι ινα εν τη υμετερα σαρκι καυησωνται ¹⁴ εμοι δε μη γενοιτο καυχασθαι ει μη εν τω σταυρω του κυριου ημων ιησου χριστου δι ου εμοι κοσμος εσταυρωται καγω τω κοσμω ¹⁵ εν γαρ χριστω ιησου ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια αλλα καινη κτισις ¹⁶ και οσοι τω κανονι τουτω στοιχησουσιν ειρηνη επ αυτους και ελεος και επι τον ισραηλ του θεου ¹⁷ του λοιπου κοπουσ μοι μηδεις παρεχετω εγω γαρ τα στιγματα του κυριου ιησου εν τω σωματι μου βασταζω ¹⁸ η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα του πνευματος υμων αδελφοι αμην

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου τοις αγιοις τοις ουσιν εν εφεσω και πιστοις εν χριστω ιησου ² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο ευλογησας ημας εν παση ευλογια πνευματικη εν τοις επουρανοις εν χριστω ⁴ καθως εξελεξατο ημας εν αυτω προ καταβολησ κοσμου ειναι ημας αγιους και αμωμους κατενωπιον αυτου εν αγαπη ⁵ προορισας ημας εις υιοθεσιαν δια ιησου χριστου εις αυτον κατα την ευδοκιαν του θεληματος αυτου ⁶ εις επαινον δοξησ της χαριτος αυτου εν η εχαριτωσεν ημας εν τω ηγαπημενω ⁷ εν ω εχομεν την απολυτρωσιν δια του αιματος αυτου την αφεσιν των παραπτωματων κατα τον πλουτον της χαριτος αυτου ⁸ ησ επερισσευσεν εις ημας εν παση σοφια και φρονησει ⁹ γνωρισας ημιν το μυστηριον του θεληματος αυτου κατα την ευδοκιαν αυτου ην προεθετο εν αυτω ¹⁰ εις οικονομιαν του πληρωματος των καιρων ανακεφαλαιωσασθαι τα παντα εν τω χριστω τα επι τοις ουρανοις και τα επι της γης ¹¹ εν αυτω εν ω και εκληρωθημεν προορισθεντες κατα προθεσιν του τα παντα ενεργουντος κατα την βουλην του θεληματος αυτου ¹² εις το ειναι ημας εις επαινον δοξησ αυτου τους προηλπικοτας εν τω χριστω ¹³ εν ω και υμεις ακουσαντες τον λογον της αληθειας το ευαγγελιον της σωτηριασ υμων εν ω και πιστευσαντες εσφραγισθητε τω πνευματι της επαγγελιασ τω αγιω ¹⁴ οσ εστιν αρραβων της κληρονομιασ ημων εις απολυτρωσιν της περιποιησεωσ εις επαινον της δοξησ αυτου ¹⁵ δια τουτο καγω ακουσας την καθ υμασ πιστιν εν τω κυριω ιησου και την αγαπην την εις παντας τουσ αγιουσ ¹⁶ ου πανομαι ευχαριστων υπερ υμων μνειαν υμων ποιουμενοσ επι των προσευχων μου ¹⁷ ινα ο θεος του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ της δοξησ δωη υμιν πνευμα σοφιασ και αποκαλυψεωσ εν επιγνωσει αυτου ¹⁸ πεφωτισμενουσ τουσ οφθαλμουσ της καρδιασ υμων εις το ειδεναι υμασ τισ εστιν η ελπισ της κλησεωσ αυτου και τισ ο πλουτος της δοξησ της κληρονομιασ αυτου εν τοις αγιοις ¹⁹ και τι το υπερβαλλον μεγαθος της δυναμεωσ αυτου εις ημασ τουσ πιστευοντασ κατα την ενεργειαν του κρατουσ της ισχυοσ αυτου ²⁰ ην ενηργησεν εν τω χριστω εγειρασ αυτον

εκ των νεκρων και εκαθισεν εν δεξια αυτου εν τοις επουρανοις ²¹ υπερανω πασησ αρχησ και εξουσιασ και δυναμεωσ και κυριοτητοσ και παντοσ ονοματοσ ονομαζομενου ου μονον εν τω αιωνι τουτω αλλα και εν τω μελλοντι ²² και παντα υπεταξεν υπο τουσ ποδασ αυτου και αυτον εδωκεν κεφαλην υπερ παντα τη εκκλησια ²³ ητισ εστιν το σωμα αυτου το πληρωμα του τα παντα εν πασιν πληρουμενου

2

¹ και υμασ οντασ νεκρουσ τοις παραπτωμασιν και ταισ αμαρτιαισ ² εν αισ ποτε περιεπατησατε κατα τον αιωνα του κοσμου τουτου κατα τον αρχοντα της εξουσιασ του αεροσ του πνευματος του νυν ενεργουντος εν τοις υιοις της απειθειας ³ εν οισ και ημεις παντεσ ανεστραφημεν ποτε εν ταισ επιθυμιαισ της σαρκοσ ημων ποιουντεσ τα θεληματα της σαρκοσ και των διανοιων και ημεν τεκνα φυσει οργησ ωσ και οι λοιποι ⁴ ο δε θεος πλουσιος ων εν ελεει δια την πολλην αγαπην αυτου ην ηγαπησεν ημασ ⁵ και οντασ ημασ νεκρουσ τοις παραπτωμασιν συνεζωοποιησεν τω χριστω χαριτι εστε σεσωσμενοι ⁶ και συνηγειρεν και συνεκαθισεν εν τοις επουρανοις εν χριστω ιησου ⁷ ινα ενδειξηται εν τοις αιωσιν τοις επερχομενοις τον υπερβαλλοντα πλουτον της χαριτοσ αυτου εν χρηστοτητι εφ ημασ εν χριστω ιησου ⁸ τη γαρ χαριτι εστε σεσωσμενοι δια της πιστεωσ και τουτο ουκ εξ υμων θεου το δωρον ⁹ ουκ εξ εργαων ινα μη τισ καυχησηται ¹⁰ αυτου γαρ εσμεν ποιημα κτισθεντεσ εν χριστω ιησου επι εργαοις αγαθοις οισ προητοιμασεν ο θεος ινα εν αυτοις περιπατησωμεν ¹¹ διο μνημονευετε οτι υμεις ποτε τα εθνη εν σαρκι οι λεγομενοι ακροβυστια υπο της λεγομενησ περιτομησ εν σαρκι χειροποιητου ¹² οτι ητε εν τω καιρω εκεινω χωρισ χριστου απηλλοτριωμενοι της πολιτειασ του ισραηλ και ξενοι των διαθηκων της επαγγελιασ ελπιδα μη εχοντεσ και αθεοι εν τω κοσμω ¹³ νυνι δε εν χριστω ιησου υμεις οι ποτε οντεσ μακραν εγγυσ εγενηθητε εν τω αιματι του χριστου ¹⁴ αυτοσ γαρ εστιν η ειρηνη ημων ο ποιησας τα αμφοτερα εν και το μεσοτοιχον του φραγμου λυσας ¹⁵ την εχθραν εν τη σαρκι αυτου τον νομον των εντολων εν δογμασιν καταργησας ινα τουσ δυο κτιση εν εαυτω εις ενα καινον ανθρωπον ποιων ειρηνην ¹⁶ και αποκαταλλαξη τουσ αμφοτερουσ εν ενι σωματι τω θεω δια τουσ σταυρου αποκτεινας την εχθραν εν αυτω ¹⁷ και ελθων ευηγγελισατο ειρηνην υμιν τοις

μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς ¹⁸ ὅτι δι' αὐτοῦ ἐχομεν τὴν προσάγωγὴν οἱ ἀμφοτέρωθεν ἐν ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα ¹⁹ ἀρὰ οὖν οὐκεὶ ἐστε ξένοι καὶ παροικοὶ ἀλλὰ συμπολιταὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκιοὶ τοῦ θεοῦ ²⁰ ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ ἰησοῦ χριστοῦ ²¹ ἐν ᾧ πάσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὐξεῖ εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ ²² ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι

3

¹ τούτου χάριν ἐγὼ παῦλος ὁ δεσμιὸς τοῦ χριστοῦ ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν ² εἶγε ἤκουσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς ³ ὅτι κατὰ ἀποκαλύψιν ἐγνώρισεν μοι τὸ μυστήριον καθὼς προεγράψα ἐν ὀλίγῳ ⁴ πρὸς ὃ δυνάσθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν συνέσιν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ χριστοῦ ⁵ ὃ ἕτεροις γενεαῖς οὐκ ἐγνώρισθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφηταῖς ἐν πνεύματι ⁶ εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονομα καὶ συσσωμα καὶ συμμετοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἐν τῷ χριστῷ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ⁷ οὗ ἐγενομένη διακονοῦν κατὰ τὴν δωρεάν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τὴν δοθείσαν μοι κατὰ τὴν ἐνεργεσίαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ⁸ ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελισασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ χριστοῦ ⁹ καὶ φωτίσαι πάντας τοὺς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ ἰησοῦ χριστοῦ ¹⁰ ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποικίλος σοφία τοῦ θεοῦ ¹¹ κατὰ προθέσιν τῶν αἰώνων ἣν ἐποίησεν ἐν χριστῷ ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ¹² ἐν ᾧ ἐχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν προσάγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ ¹³ διὸ αἰτούμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλιψέσιν μου ὑπὲρ ὑμῶν ἧτις ἐστὶν δόξα ὑμῶν ¹⁴ τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ¹⁵ ἐξ οὗ πάσα πατρία ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομαζέται ¹⁶ ἵνα δώῃ ὑμῖν κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἐσῶ ἀνθρώπον ¹⁷ κατοικῆσαι τὸν χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ¹⁸ ἐν ἀγάπῃ ἐρριζώμενοι καὶ τεθεμελιωμένοι ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβεσθαι σὺν πάσιν τοῖς ἁγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μήκος καὶ βάθος καὶ ὕψος

¹⁹ γινῶναι τὴν ὑπερβαλλούσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ χριστοῦ ἵνα πληρωθῆτε εἰς πάντῃ τὸ πληρωμα τοῦ θεοῦ ²⁰ τῷ δὲ δυνάμενῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἡ νοοῦμεν κατὰ τὴν δυνάμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν ²¹ αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν χριστῷ ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων ἀμήν

4

¹ παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δεσμιὸς ἐν κυρίῳ ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκληθήτε ² μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος μετὰ μακροθυμίας ἀνεχομένοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ ³ σπουδαζόντες τηρεῖν τὴν ἐνοτητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης ⁴ ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεύμα καθὼς καὶ ἐκληθήτε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν ⁵ εἰς κύριον μιᾷ πίστις ἐν βάπτισμα ⁶ εἰς θεὸν καὶ πατέρα πάντων ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πάσιν ἡμῖν ⁷ ἐνὶ δὲ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ χριστοῦ ⁸ διὸ λέγει ἀνάβας εἰς ὕψος ἠχμαλωτεύσεν αἰχμαλωσίαν καὶ ἔδωκεν δώματα τοῖς ἀνθρώποις ⁹ τὸ δὲ ἀνεβῆ τί ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς ¹⁰ ὁ καταβάς αὐτὸς ἐστὶν καὶ ὁ ἀνάβας ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν ἵνα πληρωσῇ τὰ πάντα ¹¹ καὶ αὐτὸς ἔδωκεν τοὺς μὲν ἀποστόλους τοὺς δὲ προφῆτας τοὺς δὲ εὐαγγελιστὰς τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους ¹² πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ χριστοῦ ¹³ μέχρι καταστήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνοτητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ εἰς ἀνδρὰ τέλειον εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρωματος τοῦ χριστοῦ ¹⁴ ἵνα μὴκετὶ ὦμεν νηπιοὶ κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνεμῷ τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδεῖαν τῆς πλάνης ¹⁵ ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ ὁ χριστὸς ¹⁶ ἐξ οὗ πάντῃ τὸ σῶμα συναρμολογουμένον καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἀφῆς τῆς ἐπιχορηγίας κατ' ἐνεργεσίαν ἐν μέτρῳ ἐν ὅσῳ ἑκάστου μέρους τὴν αὐξήσιν τοῦ σώματος ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ ¹⁷ τούτου οὖν λέγω καὶ μαρτυροῦμαι ἐν κυρίῳ μὴκετὶ ὑμᾶς περιπατεῖν καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοῦς αὐτῶν ¹⁸ ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ θεοῦ διὰ τὴν

αγνοϊαν την ουσαν εν αυτοις δια την πωρωσιν της καρδιας αυτων ¹⁹ οιτινες απηληγκοτες εαυτους παρεδωκαν τη ασελγεια εις εργασιαν ακαθαρσιας πασης εν πλεονεξια ²⁰ υμεις δε ουχ ουτως εμαθετε τον χριστον ²¹ ειγε αυτον ηκουσατε και εν αυτω εδιδαχθητε καθως εστιν αληθεια εν τω ιησου ²² αποθεσθαι υμας κατα την προτερην αναστροφην τον παλαιον ανθρωπον τον φθειρομενον κατα τας επιθυμιας της απατης ²³ ανανευοσθαι δε τω πνευματι του νοου υμων ²⁴ και ενδυσασθαι τον καινον ανθρωπον τον κατα θεον κτισθεντα εν δικαιοσυνη και οσιοτητι της αληθειας ²⁵ διο αποθεμενοι το ψευδος λαλειτε αληθειαν εκαστος μετα του πλησιον αυτου οτι εσμεν αλληλων μελη ²⁶ οργιζεσθε και μη αμαρτανετε ο ηλιος μη επιδυετω επι τω παροργισμω υμων ²⁷ μηδε διδοτε τοπον τω διαβωλω ²⁸ ο κλεπτων μηκετι κλεπτετω μαλλον δε κοπιατω εργαζομενος το αγαθον ταις χερσιν ινα εχη μεταδιδοναι τω χρεϊαν εχοντι ²⁹ πας λογος σαπρος εκ του στοματος υμων μη εκπορευεσθω αλλ ει τις αγαθος προς οικοδομην της χρεϊας ινα δω χαριν τοις ακουουσιν ³⁰ και μη λυπειτε το πνευμα το αγιον του θεου εν ω εσφραγισθητε εις ημεραν απολυτρωσεως ³¹ πασα πικρια και θυμος και οργη και κραυγη και βλασφημια αρθητω αφ υμων συν παση κακια ³² γινεσθε δε εις αλληλους χρηστοι ευσπλαγχοι χαριζομενοι εαυτοις καθως και ο θεος εν χριστω εχαρισατο ημιν

5

¹ γινεσθε ουν μιμηται του θεου ως τεκνα αγαπητα ² και περιπατεϊτε εν αγαπη καθως και ο χριστος ηγαπησεν ημας και παρεδωκεν εαυτον υπερ ημων προσφοραν και θυσιαν τω θεω εις οσμην ευωδιας ³ πορνεια δε και πασα ακαθαρσια η πλεονεξια μηδε ονομαζεσθω εν υμιν καθως πρεπει αγιοις ⁴ και αισχροτησ και μωρολογια η ευτραπελια τα ουκ ανηκοντα αλλα μαλλον ευχαριστια ⁵ τουτο γαρ εστε γινωσκοντες οτι πας πορνος η ακαθαρτος η πλεονεκτησ οσ εστιν ειδωλολατρησ ουκ εχει κληρονομιαν εν τη βασιλεια του χριστου και θεου ⁶ μηδεις υμας απατατω κενοις λογοις δια ταυτα γαρ ερχεται η οργη του θεου επι τουσ υιουσ της απειθειας ⁷ μη ουν γινεσθε συμμετοχοι αυτων ⁸ ητε γαρ ποτε σκοτος νυν δε φωσ εν κυριω ως τεκνα φωτος περιπατεϊτε ⁹ ο γαρ καρπος του πνευματος εν παση αγαθωσυνη και δικαιοσυνη και αληθεια ¹⁰ δοκιμαζοντες τι εστιν

ευαρεστον τω κυριω ¹¹ και μη συγκοινωνειτε τοις εργασις τοις ακαρποις του σκοτους μαλλον δε και ελεγγετε ¹² τα γαρ κρυφη γινομενα υπ αυτων αισχρον εστιν και λεγειν ¹³ τα δε παντα ελεγγομενα υπο του φωτος φανερωται παν γαρ το φανερωμενον φωσ εστιν ¹⁴ διο λεγει εγειρε ο καθευδων και αναστα εκ των νεκρων και επιφανσει σοι ο χριστος ¹⁵ βλεπετε ουν πως ακριβως περιπατεϊτε μη ως ασοφοι αλλ ως σοφοι ¹⁶ εξαγοραζομενοι τον καιρον οτι αι ημεραι πονηραι εισιν ¹⁷ δια τουτο μη γινεσθε αφρονες αλλα συνιεντες τι το θελημα του κυριου ¹⁸ και μη μεθυσκεσθε οινω εν ω εστιν ασωτια αλλα πληρουσθε εν πνευματι ¹⁹ λαλουντες εαυτοις ψαλμοις και υμνοις και ωδαις πνευματικαις αδοντες και ψαλλοντες εν τη καρδια υμων τω κυριω ²⁰ ευχαριστουντες παντοτε υπερ παντων εν ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου τω θεω και πατρι ²¹ υποτασσομενοι αλληλοις εν φοβω χριστου ²² αι γυναικες τοις ιδιοις ανδρασιν υποτασσεσθε ως τω κυριω ²³ οτι ανηρ εστιν κεφαλη της γυναικος ως και ο χριστος κεφαλη της εκκλησιας και αυτοσ εστιν σωτηρ του σωματος ²⁴ αλλ ωσπερ η εκκλησια υποτασσεται τω χριστω ουτως και αι γυναικες τοις ιδιοις ανδρασιν εν παντι ²⁵ οι ανδρες αγαπατε τας γυναικας εαυτων καθως και ο χριστος ηγαπησεν την εκκλησιαν και εαυτον παρεδωκεν υπερ αυτης ²⁶ ινα αυτην αγιαση καθαρισας τω λουτρω του υδατος εν ρηματι ²⁷ ινα παραστηση αυτην εαυτω ενδοξον την εκκλησιαν μη εχουσαν σπιλον η ρυτιδα η τι των τοιουτων αλλ ινα η αγια και αμωμος ²⁸ ουτως οφειλουσιν οι ανδρες αγαπαν τας εαυτων γυναικας ως τα εαυτων σωματα ο αγαπων την εαυτου γυναικα εαυτον αγαπα ²⁹ ουδεις γαρ ποτε την εαυτου σαρκα εμισησεν αλλ εκτρεφει και θαλπει αυτην καθως και ο κυριος την εκκλησιαν ³⁰ οτι μελη εσμεν του σωματος αυτου εκ της σαρκος αυτου και εκ των οστων αυτου ³¹ αντι τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα και προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν ³² το μυστηριον τουτο μεγα εστιν εγω δε λεγω εις χριστον και εις την εκκλησιαν ³³ πλην και υμεις οι καθ ενα εκαστος την εαυτου γυναικα ουτως αγαπατω ως εαυτον η δε γυνη ινα φοβηται τον ανδρα

6

¹ τα τεκνα υπακουετε τοις γονευσιν υμων εν κυριω τουτο γαρ εστιν δικαιον ² τιμα τον

πατερα σου και την μητερα ητις εστιν εντολη πρωτη εν επαγγελια ³ ινα ευ σοι γενηται και εση μακροχρονοις επι της γης ⁴ και οι πατερες μη παροργιζετε τα τεκνα υμων αλλ εκτρεφετε αυτα εν παιδεια και νουθεσια κυριου ⁵ οι δουλοι υπακουετε τοις κυριοις κατα σαρκα μετα φοβου και τρομου εν απλοτητι της καρδιας υμων ωσ τω χριστω ⁶ μη κατ οφθαλμοδουλειαν ωσ ανθρωπαρεσκοι αλλ ωσ δουλοι του χριστου ποιουντες το θελημα του θεου εκ ψυχης ⁷ μετ ευνοιας δουλευοντες ωσ τω κυριω και ουκ ανθρωποις ⁸ ειδοτες οτι ο εαν τι εκαστος ποιηση αγαθον τουτο κομιεται παρα του κυριου ειτε δουλος ειτε ελευθερος ⁹ και οι κυριοι τα αυτα ποιειτε προσ αυτους ανιεντες την απειλην ειδοτες οτι και υμων αυτων ο κυριος εστιν εν ουρανοις και προσωποληψια ουκ εστιν παρ αυτω ¹⁰ το λοιπον αδελφοι μου ενδυναμουσθε εν κυριω και εν τω κρατει της ισχυος αυτου ¹¹ ενδυσασθε την πανοπλιαν του θεου προσ το δυνασθαι υμας στηναι προσ τας μεθοδεις του διαβολου ¹² οτι ουκ εστιν ημιν η παλη προσ αιμα και σαρκα αλλα προσ τας αρχας προσ τας εξουσιας προσ τους κοσμοκρατορας του σκοτους του αιωνος τουτου προσ τα πνευματικα της πονηριας εν τοις επουρανοις ¹³ δια τουτο αναλαβετε την πανοπλιαν του θεου ινα δυνηθητε αντιστηναι εν τη ημερα τη πονηρα και απαντα κατεργασαμενοι στηναι ¹⁴ στητε ουν περιζωσαμενοι την οσφυν υμων εν αληθεια και ενδυσασαμενοι τον θωρακα της δικαιοσυνης ¹⁵ και υποδησασαμενοι τους ποδας εν ετοιμασια του ευαγγελιου της ειρηνης ¹⁶ επι πασιν αναλαβοντες τον θυρεον της πιστεως εν ω δυνησεσθε παντα τα βελη του πονηρου τα πεπυρωμενα σβεσαι ¹⁷ και την περικεφαλαιαν του σωτηριου δεξασθαι και την μαχαιραν του πνευματος ο εστιν ρημα θεου ¹⁸ δια πασης προσευχης και δεησεως προσευχομενοι εν παντι καιρω εν πνευματι και εις αυτο τουτο αγρυπνουντες εν παση προσκαρτερησει και δεησει περι παντων των αγιων ¹⁹ και υπερ εμου ινα μοι δοθη λογος εν ανοιξει του στοματος μου εν παρρησια γνωρισαι το μυστηριον του ευαγγελιου ²⁰ υπερ ου πρεσβευω εν αλυσει ινα εν αυτω παρρησιασωμαι ωσ δει με λαλησαι ²¹ ινα δε ειδητε και υμεις τα κατ εμε τι πρασσω παντα υμιν γνωρισει τυχικος ο αγαπητος αδελφος και πιστος διακονος εν κυριω ²² ον επεμψα προσ υμας εις αυτο τουτο ινα γνωτε τα περι ημων και παρακαλεση τας καρδιας υμων ²³ ειρηνη τοις αδελφοις και αγαπη μετα πιστεως απο θεου

πατρος και κυριου ιησου χριστου ²⁴ η χαρις μετα παντων των αγαπωντων τον κυριον ημων ιησουν χριστον εν αφθαρσια αμην

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

¹ παυλος και τιμοθεος δουλοι ιησου χριστου πασιν τοις αγιοις εν χριστω ιησου τοις ουσιν εν φιλιπποισ συν επισκοποις και διακονοις ² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ ευχαριστω τω θεω μου επι παση τη μνεια υμων ⁴ παντοτε εν παση δεησει μου υπερ παντων υμων μετα χαρασ την δεησιν ποιουμενος ⁵ επι τη κοινωνια υμων εισ το ευαγγελιον απο πρωτησ ημερασ αχρι του νυν ⁶ πεποιθωσ αυτο τουτο οτι ο εναρξαμενος εν υμιν εργον αγαθον επιτελεσει αχρι ημερασ χριστου ιησου ⁷ καθωσ εστιν δικαιον εμοι τουτο φρονειν υπερ παντων υμων δια το εχειν με εν τη καρδια υμασ εν τε τοις δεσμοις μου και εν τη απολογια και βεβαιωσει του ευαγγελιου συγκοινωνουσ μου της χαριτοσ παντασ υμασ οντασ ⁸ μαρτυσ γαρ μου εστιν ο θεοσ ωσ επιποθω παντασ υμασ εν σπλαγχνοις ιησου χριστου ⁹ και τουτο προσευχομαι ινα η αγαπη υμων ετι μαλλον και μαλλον περισσευη εν επιγνωσει και παση αισθησει ¹⁰ εισ το δοκιμαζειν υμασ τα διαφεροντα ινα ητε ειλικρινεισ και απροσκοποι εισ ημεραν χριστου ¹¹ πεπληρωμενοι καρπων δικαιοσυνησ των δια ιησου χριστου εισ δοξαν και επαινον θεου ¹² γινωσκειν δε υμασ βουλομαι αδελφοι οτι τα κατ εμε μαλλον εισ προκοπην του ευαγγελιου εληλυθεν ¹³ ωστε τουσ δεσμουσ μου φανερουσ εν χριστω γενεσθαι εν ολω τω πραιτωριω και τοις λοιποισ πασιν ¹⁴ και τουσ πλειονασ των αδελφων εν κυριω πεποιθοτασ τοις δεσμοις μου περισσοτερωσ τολμαν αφοβωσ τον λογον λαλειν ¹⁵ τινεσ μεν και δια φθονον και εριν τινεσ δε και δι ευδοκιαν τον χριστον κηρυσσουσιν ¹⁶ οι μεν εξ εριθειας τον χριστον καταγγελλουσιν ουχ αγνωσ οιομενοι θλιψιν επιφερειν τοις δεσμοις μου ¹⁷ οι δε εξ αγαπησ ειδοτεσ οτι εισ απολογιαν του ευαγγελιου κειμαι ¹⁸ τι γαρ πλην παντι τροπω ειτε προφασει ειτε αληθεια χριστοσ καταγγελλεται και εν τουτω χαιρω αλλα και χαρησομαι ¹⁹ οίδα γαρ οτι τουτο μοι αποβησεται εισ σωτηριαν δια της υμων δεησεωσ και επιχορηγιασ του πνευματοσ ιησου χριστου ²⁰ κατα την αποκαραδοκιαν και ελπιδα μου οτι εν ουδενι αισχυνθησομαι αλλ εν παση παρρησια ωσ παντοτε και νυν μεγαλυνησεται χριστοσ εν τω σωματι μου ειτε δια ζωησ ειτε δια θανατου ²¹ εμοι γαρ το ζην χριστοσ και το

αποθανειν κερδοσ ²² ει δε το ζην εν σαρκι τουτο μοι καρποσ εργου και τι αιρησομαι ου γνωριζω ²³ συνεχομαι δε εκ των δυο την επιθυμιαν εχωσ εισ το αναλυσαι και συν χριστω ειναι πολλω μαλλον κρεισσον ²⁴ το δε επιμενειν εν τη σαρκι αναγκαιοτερον δι υμασ ²⁵ και τουτο πεποιθωσ οίδα οτι μενω και συμπαραμενω πασιν υμιν εισ την υμων προκοπην και χαραν της πιστεωσ ²⁶ ινα το καυχημα υμων περισσευη εν χριστω ιησου εν εμοι δια της εμησ παρουσιασ παλιν προς υμασ ²⁷ μονον αξιωσ του ευαγγελιου του χριστου πολιτευεσθε ινα ειτε ελθων και ιδων υμασ ειτε απων ακουσω τα περι υμων οτι στηκετε εν ενι πνευματι μια ψυχη συναθλουντεσ τη πιστει του ευαγγελιου ²⁸ και μη πτυρομενοι εν μηδενι υπο των αντικειμενων ητισ αυτοις μεν εστιν ενδειξισ απωλειασ υμιν δε σωτηριασ και τουτο απο θεου ²⁹ οτι υμιν εχαρισθη το υπερ χριστου ου μονον το εισ αυτον πιστευειν αλλα και το υπερ αυτου πασχειν ³⁰ τον αυτον αγωνα εχοντεσ οιον ειδετε εν εμοι και νυν ακουετε εν εμοι

2

¹ ει τισ ουν παρακλησισ εν χριστω ει τι παραμυθιον αγαπησ ει τισ κοινωνια πνευματοσ ει τισ σπλαγχνα και οικτιρμοι ² πληρωσατε μου την χαραν ινα το αυτο φρονητε την αυτην αγαπην εχοντεσ συμψυχοι το εν φρονουντεσ ³ μηδεν κατα εριθειαν η κενοδοξιασ αλλα τη ταπεινοφροσυνη αλληλουσ ηγουμενοι υπερεχοντασ εαυτων ⁴ μη τα εαυτων εκαστοσ σκοπειτε αλλα και τα ετερων εκαστοσ ⁵ τουτο γαρ φρονεισθω εν υμιν ο και εν χριστω ιησου ⁶ οσ εν μορφη θεου υπαρχων ουχ αρπαγμασ ηγησατο το ειναι ισα θεω ⁷ αλλ εαυτον εκενωσεν μορφησ δουλου λαβων εν ομοιωματι ανθρωπων γενομενοσ ⁸ και σχηματι ευρεθεισ ωσ ανθρωποσ εταπεινωσεν εαυτον γενομενοσ υπηκοοσ μεχρι θανατου θανατου δε σταυρου ⁹ διο και ο θεοσ αυτον υπερυψωσεν και εχαρισατο αυτω ονομα το υπερ παν ονομα ¹⁰ ινα εν τω ονοματι ιησου παν γονυ καμψη επουρασιων και επιγειων και καταχθονιων ¹¹ και πασα γλωσσα εξομολογησεται οτι κυριοσ ιησοσ χριστοσ εισ δοξαν θεου πατροσ ¹² ωστε αγαπητοι μου καθωσ παντοτε υπηκουσατε μη ωσ εν τη παρουσια μου μονον αλλα νυν πολλω μαλλον εν τη απουσια μου μετα φοβου και τρομου την εαυτων σωτηριαν κατεργαζεσθε ¹³ ο θεοσ γαρ εστιν ο ενεργων εν υμιν και το θελειν και το ενεργειν υπερ της ευδοκιασ ¹⁴ παντα ποιειτε χωρισ γογγυσμων και διαλογισμων ¹⁵ ινα γενησθε

αμεμπτοι και ακεραιοι τεκνα θεου αμωμητα εν μεσω γενεασ σκολιασ και διεστραμμενησ εν οισ φαινεσθε ωσ φωστηρεσ εν κοσμω ¹⁶ λογον ζωησ επεχοντεσ εισ καυχημα εμοι εισ ημεραν χριστου οτι ουκ εισ κενον εδραμον ουδε εισ κενον εκοπιασα ¹⁷ αλλ ει και σπενδομαι επι τη θυσια και λειτουργια της πιστεωσ υμων χαιρω και συγχαιρω πασιν υμιν ¹⁸ το δ αυτο και υμεισ χαιρετε και συγχαιρετε μοι ¹⁹ ελπίζω δε εν κυριω ιησου τιμοtheon ταχεωσ πεμψαι υμιν ινα καγω ευψυχω γνους τα περι υμων ²⁰ ουδενα γαρ εχω ισοψυχον οστισ γνησιωσ τα περι υμων μεριμνησει ²¹ οι παντεσ γαρ τα εαυτων ζητουσιν ου τα χριστου ιησου ²² την δε δοκιμην αυτου γινωσκετε οτι ωσ πατρι τεκνον συν εμοι εδουλευσεν εισ το ευαγγελιον ²³ τουτον μεν ουν ελπίζω πεμψαι ωσ αν απιδω τα περι εμε εξαυτησ ²⁴ πεποιθα δε εν κυριω οτι και αυτοσ ταχεωσ ελευσομαι ²⁵ αναγκαιον δε ηγησαμην επαφροδιτον τον αδελφον και συνεργον και συστρατιωτην μου υμων δε αποστολον και λειτουργον της χρειας μου πεμψαι προσ υμασ ²⁶ επειδη επιποθων ην παντασ υμασ και αδημονων διοτι ηκουσατε οτι ησθενησεν ²⁷ και γαρ ησθενησεν παραπλησιον θανατω αλλα ο θεοσ αυτον ηλησεν ουκ αυτον δε μονον αλλα και εμε ινα μη λυπην επι λυπην σχω ²⁸ σπουδαιοτερωσ ουν επεμψα αυτον ινα ιδοντεσ αυτον παλιν χαρητε καγω αλυποτεροσ ω ²⁹ προσδεχεσθε ουν αυτον εν κυριω μετα πασησ χαρασ και τουσ τοιουτουσ εντιμουσ εχετε ³⁰ οτι δια το εργον του χριστου μεχρι θανατου ηγγισεν παραβουλευσαμενοσ τη ψυχη ινα αναπληρωση το υμων υστερημα της προσ με λειτουργιασ

3

¹ το λοιπον αδελφοι μου χαιρετε εν κυριω τα αυτα γραφειν υμιν εμοι μεν ουκ οκνηρον υμιν δε ασφαλεσ ² βλεπετε τουσ κυνασ βλεπετε τουσ κακουσ εργατασ βλεπετε την κατατομην ³ ημεισ γαρ εσμεν η περιτομη οι πνευματι θεου λατρευοντεσ και καυχωμενοι εν χριστω ιησου και ουκ εν σαρκι πεποιοθετεσ ⁴ καιπερ εγω εχωσ πεποιοθησιν και εν σαρκι ει τισ δοκει αλλοσ πεποιοθεναι εν σαρκι εγω μαλλον ⁵ περιτομη οκταημεροσ εκ γενουσ ισραηλ φυλησ βενιαμιν εβραιουσ εξ εβραιων κατα νομον φαρισαιοσ ⁶ κατα ζηλον διωκων την εκκλησιαν κατα δικαιοσυνην την εν νομω γενομενοσ αμεμπτοσ ⁷ αλλ ατινα ην μοι κερδη ταυτα ηγημαι δια τον χριστον ζημιαν ⁸ αλλα μεν ουν και ηγουμαι παντα

ζημιαν εινα δια το υπερεχον της γνωσεωσ χριστου ιησου του κυριου μου δι ον τα παντα εξημιωθησ και ηγουμαι σκυβαλα εινα ινα χριστον κερδησω ⁹ και ευρεθω εν αυτω μη εχωσ εμην δικαιοσυνην την εκ νομου αλλα την δια πιστεωσ χριστου την εκ θεου δικαιοσυνην επι τη πιστει ¹⁰ του γνωσαι αυτον και την δυναμιν της αναστασεωσ αυτου και την κοινωνιαν των παθηματων αυτου συμμορφουμενοσ τω θανατω αυτου ¹¹ ειπωσ καταντησω εισ την εξαναστασιν των νεκρων ¹² ουχ οτι ηδη ελαβον η ηδη τετελειωμαι διωκω δε ει και καταλαβω εφ ω και κατεληφθησ υπο του χριστου ιησου ¹³ αδελφοι εγω εμαυτον ου λογιζομαι κατεληφεναι εν δε τα μεν οπισω επιλανθανομενοσ τοισ δε εμπροσθεν επεκτεινομενοσ ¹⁴ κατα σκοπον διωκω επι το βραβειον της ανω κλησεωσ του θεου εν χριστω ιησου ¹⁵ οσοι ουν τελειοι τουτο φρονωμεν και ει τι ετερωσ φρονειτε και τουτο ο θεοσ υμιν αποκαλυψει ¹⁶ πλην εισ ο εφθασαμεν τω αυτω στοιχειν κανονι το αυτο φρονειν ¹⁷ συμμιμηται μοι γινεσθε αδελφοι και σκοπειτε τουσ ουτωσ περιπατουντασ καθωσ εχετε τυπον ημασ ¹⁸ πολλοι γαρ περιπατουσιν ουσ πολλακισ ελεγον υμιν νυν δε και κλαιων λεγω τουσ εχθρουσ του σταυρου του χριστου ¹⁹ ων το τελοσ απωλεια ων ο θεοσ η κοιλια και η δοξα εν τη αισχυνη αυτων οι τα επιγεια φρονουντεσ ²⁰ ημων γαρ το πολιτευμα εν ουρανοισ υπαρχει εξ ου και σωτηρα απεκδεχομεθα κυριον ιησουν χριστον ²¹ οσ μετασχηματισει το σωμα της ταπεινωσεωσ ημων εισ το γενεσθαι αυτο συμμορφον τω σωματι της δοξησ αυτου κατα την ενεργειαν του δυνασθαι αυτον και υποταξαι εαυτω τα παντα

4

¹ ωστε αδελφοι μου αγαπητοι και επιποθητοι χαρα και στεφανοσ μου ουτωσ στηκετε εν κυριω αγαπητοι ² ευοδιαν παρακαλω και συντυχησ παρακαλω το αυτο φρονειν εν κυριω ³ ναι ερωτω και σε συζυγε γνησιε συλλαμβανου αυταισ αιτινεσ εν τω ευαγγελιω συνηθλησαν μοι μετα και κλημεντοσ και των λοιπων συνεργων μου ων τα ονοματα εν βιβλω ζωησ ⁴ χαιρετε εν κυριω παντοτε παλιν ερω χαιρετε ⁵ το επιεικεσ υμων γνωσθητω πασιν ανθρωποισ ο κυριοσ εγγυσ ⁶ μηδεν μεριμνατε αλλ εν παντι τη προσευχη και τη δεησει μετα ευχαριστιασ τα αιτηματα υμων γνωριζεσθω προσ τον θεον ⁷ και η ειρηνη του θεου η υπερεχουσα παντα νουν φρουρησει τασ καρδιασ υμων και τα νοηματα υμων εν χριστω

ιησου ⁸ το λοιπον αδελφοι οσα εστιν αληθη οσα σεμνα οσα δικαια οσα αγνα οσα προσφιλη οσα ευφημα ει τις αρετη και ει τις επαινος ταυτα λογιζεσθε ⁹ α και εμαθετε και παρελαβετε και ηκουσατε και ειδετε εν εμοι ταυτα πρασσετε και ο θεος της ειρηνης εσται μεθ υμων ¹⁰ εχαρην δε εν κυριω μεγαλωσ οτι ηδη ποτε ανεθαλετε το υπερ εμου φρονειν εφ ω και εφρονειτε ηκαιρεισθε δε ¹¹ ουχ οτι καθ υστερησιν λεγω εγω γαρ εμαθον εν οιο εμι αυταρκησ ειναι ¹² οιδα και ταπεινουςθαι οιδα και περισσευειν εν παντι και εν πασιν μεμνημαι και χορταζεσθαι και πειναν και περισσευειν και υστερεισθαι ¹³ παντα ισχυω εν τω ενδυναμουντι με χριστω ¹⁴ πλην καλωσ εποιησατε συγκοινωνησαντες μου τη θλιψει ¹⁵ οιδατε δε και υμεις φιλιππησιοι οτι εν αρχη του ευαγγελιου οτε εξηλθον απο μακεδονιασ ουδεμια μοι εκκλησια εκοινωνησεν εις λογον δοσεωσ και ληψεωσ ει μη υμεις μονοι ¹⁶ οτι και εν θεσσαλονικη και απαξ και δις εις την χρειαν μοι επεμψατε ¹⁷ ουχ οτι επιζητω το δομα αλλ επιζητω τον καρπον τον πλεοναζοντα εις λογον υμων ¹⁸ απεχω δε παντα και περισσευω πεπληρωμαι δεξαμενοσ παρα επαφροδιτου τα παρ υμων οσμην ευωδιασ θυσιαν δεκτην ευαρεστον τω θεω ¹⁹ ο δε θεοσ μου πληρωσει πασαν χρειαν υμων κατα τον πλουτον αυτου εν δοξη εν χριστω ιησου ²⁰ τω δε θεω και πατρι ημων η δοξα εις τουσ αιωνασ των αιωνων αμην ²¹ ασπασασθε παντα αγιον εν χριστω ιησου ασπαζονται υμασ οι συν εμοι αδελφοι ²² ασπαζονται υμασ παντες οι αγιοι μαλιστα δε οι εκ της καισαροσ οικιασ ²³ η χαρισ του κυριου ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ

1 παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος 2 τοις εν κολασσαις αγιοις και πιστοις αδελφοις εν χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου 3 ευχαριστουμεν τω θεω και πατρι του κυριου ημων ιησου χριστου παντοτε περι υμων προσευχομενοι 4 ακουσαντες την πιστιν υμων εν χριστω ιησου και την αγαπην την εις παντας τους αγιους 5 δια την ελπιδα την αποκειμενην υμιν εν τοις ουρανοις ην προηκουσατε εν τω λογω της αληθειας του ευαγγελιου 6 του παροντος εις υμας καθως και εν παντι τω κοσμω και εστιν καρποφορουμενον και αυξανομενον καθως και εν υμιν αφ ης ημερας ηκουσατε και επεγνωτε την χαριν του θεου εν αληθεια 7 καθως και εμαθετε απο επαφρα του αγαπητου συνδουλου ημων ος εστιν πιστος υπερ υμων διακονος του χριστου 8 ο και δηλωσας ημιν την υμων αγαπην εν πνευματι 9 δια τουτο και ημεις αφ ης ημερας ηκουσαμεν ου πανομεθα υπερ υμων προσευχομενοι και αιτουμενοι ινα πληρωθητε την επιγνωσιν του θεληματος αυτου εν παση σοφια και συνεσει πνευματικη 10 περιπατησαι υμας αξιως του κυριου εις πασαν αρεσκειαν εν παντι εργω αγαθω καρποφορουντες και αυξανομενοι εις την επιγνωσιν του θεου 11 εν παση δυναμει δυναμουμενοι κατα το κρατος της δοξης αυτου εις πασαν υπομονην και μακροθυμιαν μετα χαρας 12 ευχαριστουντες τω πατρι τω ικανωσαντι ημας εις την μεριδα του κληρου των αγιων εν τω φωτι 13 ος ερρυσατο ημας εκ της εξουσιας του σκοτους και μετεστησεν εις την βασιλειαν του υιου της αγαπης αυτου 14 εν ω εχομεν την απολυτρωσιν την αφεσιν των αμαρτιων 15 ος εστιν εικων του θεου του αορατου πρωτοτοκος πασης κτισεως 16 οτι εν αυτω εκτισθη τα παντα τα εν τοις ουρανοις και τα επι της γης τα ορατα και τα αορατα ειτε θronoi ειτε κυριοτητες ειτε αρχαι ειτε εξουσιαι τα παντα δι αυτου και εις αυτον εκτισται 17 και αυτοσ εστιν προ παντων και τα παντα εν αυτω συνεστηκεν 18 και αυτοσ εστιν η κεφαλη του σωματος της εκκλησιας ος εστιν αρχη πρωτοτοκος εκ των νεκρων ινα γενηται εν πασιν αυτοσ πρωτευων 19 οτι εν αυτω ευδοκησεν παν το πληρωμα κατοικησαι 20 και δι αυτου αποκαταλλαξαι τα παντα εις αυτον ειρηνοποιησας δια του αιματος του σταυρου αυτου δι αυτου ειτε τα επι της

γης ειτε τα επι τοις ουρανοις 21 και υμας ποτε οντας απηλλοτριωμενους και εχθρους τη διανοια εν τοις εργοις τοις πονηροις νυνι δε αποκατηλλαξεν 22 εν τω σωματι της σαρκος αυτου δια του θανατου παραστησαι υμας αγιους και αμωμους και ανεγκλητους κατενωπιον αυτου 23 ειγε επιμενετε τη πιστει τεθεμελιωμενοι και εδραιoi και μη μετακινουμενοι απο της ελpidos του ευαγγελιου ου ηκουσατε του κηρυχθεντος εν παση τη κτισει τη υπο τον ουρανον ου εγενομην εγω παυλος διακονος 24 νυν χαιρω εν τοις παθημασιν υπερ υμων και ανταναπληρω τα υστερηματα των θλιψεων του χριστου εν τη σαρκι μου υπερ του σωματος αυτου ο εστιν η εκκλησια 25 ης εγενομην εγω διακονος κατα την οικονομιαν του θεου την δοθεισαν μοι εις υμας πληρωσαι τον λογον του θεου 26 το μυστηριον το αποκεκρυμμενον απο των αιωνων και απο των γενεων νυνι δε εφανερωθη τοις αγιοις αυτου 27 οιοσ ηθελησεν ο θεος γνωρισαι τι το πλουτος της δοξης του μυστηριου τουτου εν τοις εθνεσιν ος εστιν χριστος εν υμιν η ελπισ της δοξης 28 ον ημεις καταγγελλομεν νουθετουντες παντα ανθρωπον και διδασκοντες παντα ανθρωπον εν παση σοφια ινα παραστησωμεν παντα ανθρωπον τελειον εν χριστω ιησου 29 εις ο και κοπιω αγωνιζομενος κατα την ενεργειαν αυτου την ενεργουμενην εν εμοι εν δυναμει

2

1 θελω γαρ υμας ειδεναι ηλικον αγωνα εχω περι υμων και των εν λαοδικεια και οσοι ουχ εωρακασιν το προσωπον μου εν σαρκι 2 ινα παρακληθωσιν αι καρδιαι αυτων συμβιβασθεντων εν αγαπη και εις παντα πλουτον της πληροφοριας της συνεσεως εις επιγνωσιν του μυστηριου του θεου και πατρος και του χριστου 3 εν ω εισιν παντες οι θησαυροι της σοφιας και της γνωσεως αποκρυφοι 4 τουτο δε λεγω ινα μη τισ υμας παραλογιζηται εν πιθανολογια 5 ει γαρ και τη σαρκι απειμι αλλα τω πνευματι συν υμιν ειμι χαιρων και βλεπων υμων την ταξιν και το στερεωμα της εις χριστον πιστεως υμων 6 ωσ ουν παρελαβετε τον χριστον ιησουν τον κυριον εν αυτω περιπατειτε 7 ερριζωμενοι και εποικοδομουμενοι εν αυτω και βεβαιουμενοι εν τη πιστει καθως εδιδαχθητε περισσευοντες εν αυτη εν ευχαριστια 8 βλεπετε μη τισ υμας εσται ο συλαγωγων δια της φιλοσοφιας και κενης

απατησ κατα την παραδοσιν των ανθρωπων κατα τα στοιχεια του κοσμου και ου κατα χριστον⁹ οτι εν αυτω κατοικει παν το πληρωμα της θεοτητος σωματικωσ¹⁰ και εστε εν αυτω πεπληρωμενοι οσ εστιν η κεφαλη πασης αρχης και εξουσιασ¹¹ εν ω και περιετμηθητε περιτομη αχειροποιητω εν τη απεκδυσει του σωματος των αμαρτιων της σαρκος εν τη περιτομη του χριστου¹² συνταφεντες αυτω εν τω βαπτισματι εν ω και συνηγερθητε δια της πιστεωσ της ενεργειας του θεου του εγειραντος αυτον εκ των νεκρων¹³ και υμασ νεκρουσ οντασ εν τοισ παραπτωμασιν και τη ακροβυστια της σαρκος υμων συνεζωοποιησεν υμασ συν αυτω χαρισαμενοσ ημιν παντα τα παραπτωματα¹⁴ εξαλειψασ το καθ ημων χειρογραφον τοισ δογμασιν ο ην υπεναντιον ημιν και αυτο ηρκεν εκ του μεσου προσηλωσασ αυτο τω σταυρω¹⁵ απεκδυσαμενοσ τασ αρχασ και τασ εξουσιασ εδειγματισεν εν παρρησια θριαμβευσασ αυτουσ εν αυτω¹⁶ μη ουν τισ υμασ κρινετω εν βρωσει η εν ποσει η εν μερει εορτησ η νουμηνιασ η σαββατων¹⁷ α εστιν σκια των μελλοντων το δε σωμα χριστου¹⁸ μηδεις υμασ καταβραβευετω θελων εν ταπεινοφροσυνη και θρησκεια των αγγελων α μη εωρακεν εμβατευων εικη φυσιουμενοσ υπο του νοουσ της σαρκος αυτου¹⁹ και ου κρατων την κεφαλην εξ ου παν το σωμα δια των αφων και συνδεσμων επιχορηγουμενον και συμβιβαζομενον αυξει την αυξησιν του θεου²⁰ ει απεθανετε συν χριστω απο των στοιχειων του κοσμου τι ωσ ζωντεσ εν κοσμω δογματιζεσθε²¹ μη αφη μηδε γευση μηδε θιγησ²² α εστιν παντα εισ φθοραν τη αποχρησει κατα τα ενταλματα και διδασκαλιασ των ανθρωπων²³ ατινα εστιν λογον μεν εχοντα σοφιασ εν εθελοθρησκεια και ταπεινοφροσυνη και αφειδια σωματοσ ουκ εν τιμη τινι προσ πλησμονην της σαρκος

3

¹ ει ουν συνηγερθητε τω χριστω τα ανω ζητειτε ου ο χριστοσ εστιν εν δεξια του θεου καθημενοσ² τα ανω φρονειτε μη τα επι της γησ³ απεθανετε γαρ και η ζωη υμων κεκρυπται συν τω χριστω εν τω θεω⁴ οταν ο χριστοσ φανερωθη η ζωη ημων τοτε και υμεισ συν αυτω φανερωθησεσθε εν δοξη⁵ νεκρωσατε ουν τα μελη υμων τα επι της γησ πορνειαν ακαθαρσιν παθοσ επιθυμιαν κακην και την πλεονεξιαν ητισ εστιν ειδωλοατρεια⁶ δι α ερχεται η οργη του θεου επι τουσ υιουσ της απειθειας⁷ εν οισ και υμεισ

περιεπατησατε ποτε οτε εζητε εν αυτοισ⁸ νυνι δε αποθεσθε και υμεισ τα παντα οργην θυμον κακιαν βλασφημιαν αισχρολογιαν εκ του στοματοσ υμων⁹ μη ψευδεσθε εισ αλληλουσ απεκδυσαμενοι τον παλαιον ανθρωπον συν ταισ πραξεσιν αυτου¹⁰ και ενδυσαμενοι τον νεον τον ανακαινουμενον εισ επιγνωσιν κατ εικονα του κτισαντοσ αυτον¹¹ οπου ουκ ενι ελλην και ιουδαιοσ περιτομη και ακροβυστια βαρβαροσ σκυθησ δουλοσ ελευθεροσ αλλα τα παντα και εν πασιν χριστοσ¹² ενδυσασθε ουν ωσ εκλεκτοι του θεου αγιοι και ηγαπημενοι σπλαγχνα οικτιρμου χρηστοτητα ταπεινοφροσυνην πραοτητα μακροθυμιαν¹³ ανεχομενοι αλληλων και χαριζομενοι εαυτοισ εαν τισ προσ τινα εχη μομφην καθωσ και ο χριστοσ εχαρισατο υμιν ουτωσ και υμεισ¹⁴ επι πασιν δε τουτοισ την αγαπην ητισ εστιν συνδεσμοσ της τελειοτητοσ¹⁵ και η ειρηνη του θεου βραβευετω εν ταισ καρδιασ υμων εισ ην και εκληθητε εν ενι σωματι και ευχαριστοι γινεσθε¹⁶ ο λογοσ του χριστου ενοικειτω εν υμιν πλουσιωσ εν παση σοφια διδασκοντεσ και νουθετουντεσ εαυτουσ ψαλμοισ και υμνοισ και ωδαισ πνευματικαισ εν χαριτι αδοντεσ εν τη καρδια υμων τω κυριω¹⁷ και παν ο τι αν ποιητε εν λογω η εν εργω παντα εν ονοματι κυριου ιησου ευχαριστουντεσ τω θεω και πατρι δι αυτου¹⁸ αι γυναικεσ υποτασσεσθε τοισ ιδιοισ ανδρασιν ωσ ανηκεν εν κυριω¹⁹ οι ανδρεσ αγαπατε τασ γυναιकाσ και μη πικραινεσθε προσ αυτασ²⁰ τα τεκνα υπακουετε τοισ γονευσιν κατα παντα τουτο γαρ εστιν ευαρεστον εν κυριω²¹ οι πατερεσ μη ερεθιζετε τα τεκνα υμων ινα μη αθυμωσιν²² οι δουλοι υπακουετε κατα παντα τοισ κατα σαρκα κυριοισ μη εν οφθαλμοδουλειαισ ωσ ανθρωπαρεσκοι αλλ εν απλοτητι καρδιασ φοβουμενοι τον θεον²³ και παν ο τι εαν ποιητε εκ ψυχης εργαζεσθε ωσ τω κυριω και ουκ ανθρωποισ²⁴ ειδοτεσ οτι απο κυριου ληψεσθε την ανταποδοσιν της κληρονομιασ τω γαρ κυριω χριστω δουλευετε 1398 V-PAI-2P²⁵ ο δε αδικων κομειται ο ηδικησεν και ουκ εστιν προσωποληψια

4

¹ οι κυριοι το δικαιον και την ισοτητα τοισ δουλοισ παρεχεσθε ειδοτεσ οτι και υμεισ εχετε κυριον εν ουρανοισ² τη προσευχη προσκαρτερειτε γρηγορουντεσ εν αυτη εν ευχαριστια³ προσευχομενοι αμα και περι ημων ινα ο θεοσ ανοιξη ημιν θυραν του λογου λαλησαι

το μυστηριον του χριστου δι ο και δεδεμαι ⁴ ινα φανερωσω αυτο ωσ δει με λαλησαι ⁵ εν σοφια περιπατειτε προσ τουσ εξω τον καιρον εξαγοραζομενοι ⁶ ο λογος υμων παντοτε εν χαριτι αλατι ηρτυμενος ειδεναι πως δει υμασ ενι εκαστω αποκρινεσθαι ⁷ τα κατ εμε παντα γνωρισει υμιν τυχικος ο αγαπητος αδελφος και πιστος διακονος και συνδουλος εν κυριω ⁸ ον επεμψα προσ υμασ εισ αυτο τουτο ινα γνω τα περι υμων και παρακαλεση τασ καρδιασ υμων ⁹ συν ονησιμω τω πιστω και αγαπητω αδελφω οσ εστιν εξ υμων παντα υμιν γνωριουσιν τα ωδε ¹⁰ ασπαζεται υμασ αρισταρχος ο συναιχμαλωτος μου και μαρκος ο ανεψιος βαρναβα περι ου ελαβετε εντολασ εαν ελθη προσ υμασ δεξασθε αυτον ¹¹ και ιησους ο λεγομενος ιουστοσ οι οντεσ εκ περιτομησ ουτοι μονοι συνεργοι εισ την βασιλειαν του θεου οιτινεσ εγενηθησαν μοι παρηγορια ¹² ασπαζεται υμασ επαφρασ ο εξ υμων δουλος χριστου παντοτε αγωνιζομενος υπερ υμων εν ταισ προσευχαισ ινα στητε τελειοι και πεπληρωμενοι εν παντι θεληματι του θεου ¹³ μαρτυρω γαρ αυτω οτι εχει ζηλον πολυν υπερ υμων και των εν λαοδικεια και των εν ιεραπολει ¹⁴ ασπαζεται υμασ λουκασ ο ιατροσ ο αγαπητος και δημασ ¹⁵ ασπασασθε τουσ εν λαοδικεια αδελφουσ και νυμφαν και την κατ οικον αυτου εκκλησιαν ¹⁶ και οταν αναγνωσθη παρ υμιν η επιστολη ποιησατε ινα και εν τη λαοδικαιων εκκλησια αναγνωσθη και την εκ λαοδικειας ινα και υμεις αναγνωτε ¹⁷ και ειπατε αρχιππω βλεπε την διακονιαν ην παρελαβεσ εν κυριω ινα αυτην πληροισ ¹⁸ ο ασπασμοσ τη εμη χειρι παυλου μνημονευετε μου των δεσμων η χαρισ μεθ υμων αμην

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄

¹ παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι και κυριω ιησου χριστω χαρισ υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ² ευχαριστουμεν τω θεω παντοτε περι παντων υμων μνειαν υμων ποιουμενοι επι των προσευχων ημων ³ αδιαλειπτωσ μνημονεουντες υμων του εργου της πιστεωσ και του κοπου της αγαπησ και της υπομονησ της ελπιδοσ του κυριου ημων ιησου χριστου εμπροσθεν του θεου και πατρος ημων ⁴ ειδοτες αδελφοι ηγαπημενοι υπο θεου την εκλογην υμων ⁵ οτι το ευαγγελιον ημων ουκ εγενηθη εισ υμασ εν λογω μονον αλλα και εν δυναμει και εν πνευματι αγιω και εν πληροφορια πολλη καθωσ οιδατε οιοι εγενηθημεν εν υμιν δι υμασ ⁶ και υμεισ μιμηται ημων εγενηθητε και του κυριου δεξαμενοι τον λογον εν θλιψει πολλη μετα χαρασ πνευματοσ αγιου ⁷ ωστε γενεσθαι υμασ τυπουσ πασιν τοισ πιστευουσιν εν τη μακεδονια και τη αχαια ⁸ αφ υμων γαρ εξηχηται ο λογοσ του κυριου ου μονον εν τη μακεδονια και εν τη αχαια αλλα και εν παντι τοπω η πιστισ υμων η προσ τον θεον εξεληλυθεν ωστε μη χρειαν ημασ εχειν λαλειν τι ⁹ αυτοι γαρ περι ημων απαγγελουσιν οποιαν εισοδον εσχομεν προσ υμασ και πωσ επεστρεψατε προσ τον θεον απο των ειδωλων δουλευειν θεω ζωντι και αληθινω ¹⁰ και αναμενειν τον υιον αυτου εκ των ουρανων ον ηγειρεν εκ των νεκρων ιησουν τον ρυομενον ημασ απο της οργησ της ερχομενησ

2

¹ αυτοι γαρ οιδατε αδελφοι την εισοδον ημων την προσ υμασ οτι ου κενη γεγονεν ² αλλα προπαθοντες και υβρισθεντες καθωσ οιδατε εν φιλιπποισ επαρρησιασαμεθα εν τω θεω ημων λαλησαι προσ υμασ το ευαγγελιον του θεου εν πολλω αγωνι ³ η γαρ παρακλησισ ημων ουκ εκ πλανησ ουδε εξ ακαθαρσιασ ουτε εν δολω ⁴ αλλα καθωσ δεδοκιμασαμεθα υπο του θεου πιστευθηναι το ευαγγελιον ουτωσ λαλουμεν ουχ ωσ ανθρωποισ αρεσκοντες αλλα τω θεω τω δοκιμαζοντι τασ καρδιασ ημων ⁵ ουτε γαρ ποτε εν λογω κολακειασ εγενηθημεν καθωσ οιδατε ουτε εν προφασει πλεονεξιασ θεοσ μαρτυσ ⁶ ουτε ζητουντες εξ ανθρωπων δοξαν ουτε αφ υμων ουτε απο αλλων δυναμενοι εν βαρει ειναι ωσ χριστου αποστολοι ⁷ αλλ εγενηθημεν ηπιοι εν

μεσω υμων ωσ αν τροφοσ θαληη τα εαυτησ τεκνα ⁸ ουτωσ ομειρομενοι υμων ευδοκουμεν μεταδουναι υμιν ου μονον το ευαγγελιον του θεου αλλα και τασ εαυτων ψυχασ διοτι αγαπητοι ημιν γεγενησθε ⁹ μνημονευετε γαρ αδελφοι τον κοπον ημων και τον μοχθον νυκτοσ γαρ και ημερασ εργαζομενοι προσ το μη επιβαρησαι τινα υμων εκηρυξαμεν εισ υμασ το ευαγγελιον του θεου ¹⁰ υμεισ μαρτυρεσ και ο θεοσ ωσ οσιωσ και δικαιοσ και αμεμπτωσ υμιν τοισ πιστευουσιν εγενηθημεν ¹¹ καθαπερ οιδατε ωσ ενα εκαστον υμων ωσ πατηρ τεκνα εαυτου παρακαλουντες υμασ και παραμυθουμενοι ¹² και μαρτυρομενοι εισ το περιπατησαι υμασ αξιωσ του θεου του καλουντοσ υμασ εισ την εαυτου βασιλειαν και δοξαν ¹³ δια τουτο και ημεισ ευχαριστουμεν τω θεω αδιαλειπτωσ οτι παραλαβοντες λογον ακοησ παρ ημων του θεου εδεξασθε ου λογον ανθρωπων αλλα καθωσ εστιν αληθωσ λογον θεου οσ και ενεργειται εν υμιν τοισ πιστευουσιν ¹⁴ υμεισ γαρ μιμηται εγενηθητε αδελφοι των εκκλησιων του θεου των ουσων εν τη ιουδαια εν χριστω ιησου οτι τα αυτα επαθετε και υμεισ υπο των ιδιων συμφυλετων καθωσ και αυτοι υπο των ιουδαιων ¹⁵ των και τον κυριον αποκτειναντων ιησουν και τουσ ιδιουσ προφητασ και ημασ εκδιωξαντων και θεω μη αρεσκοντων και πασιν ανθρωποισ εναντιων ¹⁶ κωλυοντων ημασ τοισ εθνεσιν λαλησαι ινα σωθωσιν εισ το αναπληρωσαι αυτων τασ αμαρτιασ παντοτε εφθασεν δε επ αυτουσ η οργη εισ τελοσ ¹⁷ ημεισ δε αδελφοι απορφανισθεντες αφ υμων προσ καιρον ωρασ προσωπω ου καρδια περισσοτερωσ εσπουδασαμεν το προσωπον υμων ιδειν εν πολλη επιθυμια ¹⁸ διο ηθελησαμεν ελθειν προσ υμασ εγω μεν παυλοσ και απαξ και διοσ και ενεκοψεν ημασ ο σατανασ ¹⁹ τισ γαρ ημων ελπισ η χαρα η στεφανοσ καυχησεωσ η ουχι και υμεισ εμπροσθεν του κυριου ημων ιησου εν τη αυτου παρουσια ²⁰ υμεισ γαρ εστε η δοξα ημων και η χαρα

3

¹ διο μηκετι στεγοντες ευδοκησαμεν καταλειφθηναι εν αθηναισ μονοι ² και επεμψαμεν τιμοθεον τον αδελφον ημων και διακονον του θεου και συνεργον ημων εν τω ευαγγελιω του χριστου εισ το στηριξαι υμασ και παρακαλεσαι υμασ περι της πιστεωσ υμων ³ το μηδενα σαινεσθαι εν ταισ θλιψεισιν ταυταισ αυτοι γαρ οιδατε οτι εισ τουτο κειμεθα ⁴ και γαρ οτε

προς υμας ημεν προελεγομεν υμιν οτι μελλομεν θλιβεσθαι καθωσ και εγενετο και οιδατε ⁵ δια τουτο καγω μηκετι στεγων επεμψα εισ το γνωναι την πιστιν υμων μηπωσ επειρασεν υμασ ο πειραζων και εισ κενον γενηται ο κοποσ ημων ⁶ αρτι δε ελθοντοσ τιμοθεου προς ημασ αφ υμων και ευαγγελισαμενου ημιν την πιστιν και την αγαπην υμων και οτι εχετε μνειαν ημων αγαθην παντοτε επιποθουντεσ ημασ ιδειν καθαπερ και ημεισ υμασ ⁷ δια τουτο παρεκληθημεν αδελφοι εφ υμιν επι παση τη θλιψει και αναγκη ημων δια της υμων πιστεωσ ⁸ οτι νυν ζωμεν εαν υμεισ στηκετε εν κυριω ⁹ τινα γαρ ευχαριστιαν δυναμεθα τω θεω ανταποδουναι περι υμων επι παση τη χαρη και χαιρομεν δι υμασ εμπροσθεν του θεου ημων ¹⁰ νυκτοσ και ημερασ υπερ εκπερισσου δεομενοι εισ το ιδειν υμων το προσωπον και καταρτισαι τα υστερηματα της πιστεωσ υμων ¹¹ αυτοσ δε ο θεοσ και πατηρ ημων και ο κυριοσ ημων ιηουσ χριστοσ κατευθυναι την οδον ημων προς υμασ ¹² υμασ δε ο κυριοσ πλεονασαι και περισσευσαι τη αγαπη εισ αλληλουσ και εισ παντασ καθαπερ και ημεισ εισ υμασ ¹³ εισ το στηριζαι υμων τασ καρδιασ αμεμπτουσ εν αγιωσυνη εμπροσθεν του θεου και πατροσ ημων εν τη παρουσια του κυριου ημων ιηουσ χριστου μετα παντων των αγιων αυτου

4

¹ λοιπον ουν αδελφοι ερωτωμεν υμασ και παρακαλουμεν εν κυριω ιηου καθωσ παρελαβετε παρ ημων το πως δει υμασ περιπατειν και αρεσκειν θεω ινα περισσευητε μαλλον ² οιδατε γαρ τινασ παραγγελιασ εδωκαμεν υμιν δια του κυριου ιηου ³ τουτο γαρ εστιν θελημα του θεου ο αγιασμοσ υμων απεχεσθαι υμασ απο της πορνειασ ⁴ ειδεναι εκαστον υμων το εαυτου σκευοσ κτασθαι εν αγιασμω και τιμη ⁵ μη εν παθει επιθυμιασ καθαπερ και τα εθνη τα μη ειδοτα τον θεον ⁶ το μη υπερβαινειν και πλεονεκτειν εν τω πραγματι τον αδελφον αυτου διοτι εκδικιοσ ο κυριοσ περι παντων τουτων καθωσ και προειπομεν υμιν και διεμαρτυραμεθα ⁷ ου γαρ εκαλεσεν ημασ ο θεοσ επι ακαθαρσια αλλ εν αγιασμω ⁸ τοιγαρουν ο αθετων ουκ ανθρωπον αθετει αλλα τον θεον τον και δοντα το πνευμα αυτου το αγιον εισ υμασ ⁹ περι δε της φιλαδελφιασ ου χρειαν εχετε γραφειν υμιν αυτοι γαρ υμεισ θεοδιδακτοι εστε εισ το αγαπαν αλληλουσ ¹⁰ και γαρ ποιειτε αυτο εισ παντασ τουσ αδελφουσ τουσ εν ολη τη μακεδονια

παρακαλουμεν δε υμασ αδελφοι περισσευειν μαλλον ¹¹ και φιλοτιμεισθαι ησυχαιζειν και πρασσειν τα ιδια και εργαζεσθαι ταισ ιδιαισ χερσιν υμων καθωσ υμιν παρηγγειλαμεν ¹² ινα περιπατητε ευσημονωσ προς τουσ εξω και μηδενοσ χρειαν εχητε ¹³ ου θελομεν δε υμασ αγνοειν αδελφοι περι των κεκοιμημενων ινα μη λυπησθε καθωσ και οι λοιποι οι μη εχοντεσ ελπιδα ¹⁴ ει γαρ πιστευομεν οτι ιηουσ απεθανεν και ανεστη ουτωσ και ο θεοσ τουσ κοιμηθεντασ δια του ιηουσ αξει συν αυτω ¹⁵ τουτο γαρ υμιν λεγομεν εν λογω κυριου οτι ημεισ οι ζωντεσ οι περιλειπομενοι εισ την παρουσιαν του κυριου ου μη φθασωμεν τουσ κοιμηθεντασ ¹⁶ οτι αυτοσ ο κυριοσ εν κελευσματι εν φωνη αρχαγγελου και εν σαλπιγγι θεου καταβησεται απ ουρανου και οι νεκροι εν χριστω αναστησονται πρωτον ¹⁷ επειτα ημεισ οι ζωντεσ οι περιλειπομενοι αμα συν αυτοισ αρπαγησομεθα εν νεφελαισ εισ απαντησιν του κυριου εισ αερα και ουτωσ παντοτε συν κυριω εσομεθα ¹⁸ ωστε παρακαλειτε αλληλουσ εν τοισ λογοισ τουτοισ

5

¹ περι δε των χρονων και των καιρων αδελφοι ου χρειαν εχετε υμιν γραφεσθαι ² αυτοι γαρ ακριβωσ οιδατε οτι η ημερα κυριου ωσ κλεπτησ εν νυκτι ουτωσ ερχεται ³ οταν γαρ λεγωσιν ειρηνη και ασφαλεια τοτε αιφνιδιοσ αυτοισ εφισταται ολεθροσ ωσπερ η ωδιν τη εν γαστρι εχουση και ου μη εκφυγωσιν ⁴ υμεισ δε αδελφοι ουκ εστε εν σκοτει ινα η ημερα υμασ ωσ κλεπτησ καταλαβη ⁵ παντεσ υμεισ υιοι φωτοσ εστε και υιοι ημερασ ουκ εσμεν νυκτοσ ουδε σκοτουσ ⁶ αρα ουν μη καθευδωμεν ωσ και οι λοιποι αλλα γρηγορωμεν και νηφωμεν ⁷ οι γαρ καθευδοντεσ νυκτοσ καθευδουσιν και οι μεθυσκομενοι νυκτοσ μεθουσιν ⁸ ημεισ δε ημερασ οντεσ νηφωμεν ενδυσαμενοι θωρακα πιστεωσ και αγαπησ και περικεφαλαιαν ελπιδα σωτηριασ ⁹ οτι ουκ εθετο ημασ ο θεοσ εισ οργην αλλ εισ περιποιησιν σωτηριασ δια του κυριου ημων ιηουσ χριστου ¹⁰ του αποθανοντοσ υπερ ημων ινα ειτε γρηγορωμεν ειτε καθευδωμεν αμα συν αυτω ζησωμεν ¹¹ διο παρακαλειτε αλληλουσ και οικοδομειτε εισ τον ενα καθωσ και ποιειτε ¹² ερωτωμεν δε υμασ αδελφοι ειδεναι τουσ κοπιωντασ εν υμιν και προισταμενουσ υμων εν κυριω και νουθετουντασ υμασ ¹³ και ηγεισθαι αυτοουσ υπερ εκπερισσου εν αγαπη δια το εργον αυτων ειρηνευετε εν εαυτοισ ¹⁴ παρακαλουμεν

δε υμας αδελφοι νουθετειτε τους ατακτους παραμυθεισθε τους ολιγοψυχους αντεχεσθε των ασθενων μακροθυμειτε προσ παντα ¹⁵ ορατε μη τις κακον αντι κακου τινι αποδω αλλα παντοτε το αγαθον διωκετε και εις αλληλους και εις παντα ¹⁶ παντοτε χαιρετε ¹⁷ αδιαλειπτως προσευχεσθε ¹⁸ εν παντι ευχαριστειτε τουτο γαρ θελημα θεου εν χριστω ιησου εις υμας ¹⁹ το πνευμα μη σβεννυτε ²⁰ προφητειασ μη εξουθενειτε ²¹ παντα δε δοκιμαζετε το καλον κατεχετε ²² απο παντοσ ειδουσ πονηρου απεχεσθε ²³ αυτοσ δε ο θεοσ της ειρηνησ αγιασαι υμασ ολοτελεισ και ολοκληρον υμων το πνευμα και η ψυχη και το σωμα αμεμπτωσ εν τη παρουσια του κυριου ημων ιησου χριστου τηρηθειη ²⁴ πιστοσ ο καλων υμασ οσ και ποιησει ²⁵ αδελφοι προσευχεσθε περι ημων ²⁶ ασπασασθε τουσ αδελφουσ παντασ εν φιληματι αγιω ²⁷ οркиζω υμασ τον κυριον αναγνωσθηναι την επιστολην πασιν τοισ αγιοισ αδελφοισ ²⁸ η χαρισ του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ υμων αμην

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄

¹ παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι ημων και κυριω ιησου χριστω ² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ ευχαριστην οφειλομεν τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι καθως αξιον εστιν οτι υπεραυξανει η πιστις υμων και πλεοναζει η αγαπη ενος εκαστου παντων υμων εισ αλληλους ⁴ ωστε ημας αυτους εν υμιν καυχασθαι εν ταις εκκλησιας του θεου υπερ της υπομονησ υμων και πιστεωσ εν πασιν τοις διωγμοις υμων και ταις θλιψεσιν αις ανεχεσθε ⁵ ενδειγμα της δικαιασ κρισεωσ του θεου εισ το καταξιωθηναι υμασ της βασιλειασ του θεου υπερ ησ και πασχετε ⁶ ειπερ δικαιον παρα θεω ανταποδουναι τοις θλιβουσιν υμασ θλιψιν ⁷ και υμιν τοις θλιβομενοις ανεσιν μεθ ημων εν τη αποκαλυψει του κυριου ιησου απ ουρανου μετ αγγελων δυναμεωσ αυτου ⁸ εν πυρι φλογος διδοντοσ εκδικησιν τοις μη ειδοσιν θεον και τοις μη υπακουουσιν τω ευαγγελιω του κυριου ημων ιησου ⁹ οιτινεσ δικην τισουσιν ολεθρον αιωνιον απο προσωπου του κυριου και απο της δοξησ της ισχυοσ αυτου ¹⁰ οταν ελθη ενδοξασθηναι εν τοις αγιοις αυτου και θαυμασθηναι εν πασιν τοις πιστευσασιν οτι επιστευθη το μαρτυριον ημων εφ υμασ εν τη ημερα εκεινη ¹¹ εισ ο και προσευχομεθα παντοτε περι υμων ινα υμασ αξιωση της κλησεωσ ο θεοσ ημων και πληρωση πασαν ευδοκιαν αγαθωσυνησ και εργον πιστεωσ εν δυναμει ¹² οπωσ ενδοξασθη το ονομα του κυριου ημων ιησου εν υμιν και υμεισ εν αυτω κατα την χαριν του θεου ημων και κυριου ιησου χριστου

2

¹ ερωτωμεν δε υμασ αδελφοι υπερ της παρουσιασ του κυριου ημων ιησου χριστου και ημων επισυναγωγησ επ αυτον ² εισ το μη ταχεωσ σαλευθηναι υμασ απο του νοοσ μητε θροεισθαι μητε δια πνευματοσ μητε δια λογου μητε δι επιστολησ ωσ δι ημων ωσ οτι ενεστηκεν η ημερα του χριστου ³ μη τισ υμασ εξαπατηση κατα μηδενα τροπον οτι εαν μη ελθη η αποστασια πρωτον και αποκαλυφθη ο ανθρωποσ της αμαρτιασ ο υιοσ της απωλειασ ⁴ ο αντικειμενοσ και υπεрайρομενοσ επι παντα λεγομενον θεον η σεβασμα ωστε αυτον εισ τον ναον του θεου ωσ θεον καθισαι αποδεικνυντα εαυτον οτι εστιν θεοσ

⁵ ου μνημονευετε οτι ετι ων προς υμασ ταυτα ελεγον υμιν ⁶ και νυν το κατεχον οιδατε εισ το αποκαλυφθηναι αυτον εν τω εαυτου καιρω ⁷ το γαρ μυστηριον ηδη ενεργειται της ανομιασ μονον ο κατεχων αρτι εωσ εκ μεσου γενηται ⁸ και τοτε αποκαλυφθησεται ο ανομοσ ον ο κυριοσ αναλωσει τω πνευματι του στοματοσ αυτου και καταργησει τη επιφανεια της παρουσιασ αυτου ⁹ ου εστιν η παρουσια κατ ενεργειαν του σατανα εν παση δυναμει και σημειοις και τερασιν ψευδοσ ¹⁰ και εν παση απατη της αδικιασ εν τοις απολλυμενοις ανθ ων την αγαπην της αληθειασ ουκ εδεξαντο εισ το σωθηναι αυτουσ ¹¹ και δια τουτο πεμψει αυτοις ο θεοσ ενεργειαν πλανησ εισ το πιστευσαι αυτουσ τω ψευδει ¹² ινα κριθωσιν παντεσ οι μη πιστευσαντεσ τη αληθεια αλλ ευδοκησαντεσ εν τη αδικια ¹³ ημεισ δε οφειλομεν ευχαριστην τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι ηγαπημενοι υπο κυριου οτι ειλετο υμασ ο θεοσ απ αρχησ εισ σωτηριαν εν αγιασμω πνευματοσ και πιστει αληθειασ ¹⁴ εισ ο εκαλεσεν υμασ δια του ευαγγελιου ημων εισ περιποιησιν δοξησ του κυριου ημων ιησου χριστου ¹⁵ αρα ουν αδελφοι στηκετε και κρατειτε τασ παραδοσεισ ασ εδιδαχθητε ειτε δια λογου ειτε δι επιστολησ ημων ¹⁶ αυτοσ δε ο κυριοσ ημων ιησουσ χριστοσ και ο θεοσ και πατηρ ημων ο αγαπησασ ημασ και δουσ παρακλησιν αιωνιαν και ελπιδα αγαθην εν χαριτι ¹⁷ παρακαλεσαι υμων τασ καρδιασ και στηριζαι υμασ εν παντι λογω και εργω αγαθω

3

¹ το λοιπον προσευχεσθε αδελφοι περι ημων ινα ο λογοσ του κυριου τρεχη και δοξαζηται καθωσ και προς υμασ ² και ινα ρυσθωμεν απο των ατοπων και πονηρων ανθρωπων ου γαρ παντων η πιστις ³ πιστοσ δε εστιν ο κυριοσ οσ στηριξει υμασ και φυλαξει απο του πονηρου ⁴ πεποιθαμεν δε εν κυριω εφ υμασ οτι α παραγγελλομεν υμιν και ποιειτε και ποιησετε ⁵ ο δε κυριοσ κατευθυναι υμων τασ καρδιασ εισ την αγαπην του θεου και εισ την υπομονην του χριστου ⁶ παραγγελλομεν δε υμιν αδελφοι εν ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου στελλεσθαι υμασ απο παντοσ αδελφου ατακτωσ περιπατουντοσ και μη κατα την παραδοσιν ην παρελαβον παρ ημων ⁷ αυτοι γαρ οιδατε πωσ δει μιμεισθαι ημασ οτι ουκ ητακτησαμεν εν υμιν ⁸ ουδε δωρεαν αρτον εφαγομεν παρα τινοσ αλλ εν κοπω και μοχθω νυκτα και ημεραν εργαζομενοι προς το μη επιβαρησαι τινα υμων ⁹ ουχ οτι ουκ εχομεν

εξουσιαν ἀλλ ἵνα ἑαυτοὺς τυποῦν ὡς ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς ¹⁰ καὶ γὰρ ὅτε ἡμεῖς πρὸς ὑμᾶς τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν ὅτι εἰ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι μὴδὲ ἐσθιέτω ¹¹ ἀκούομεν γὰρ τινὰς περιπατοῦντας ἐν ὑμῖν ἀτακτῶς μὴδὲν ἐργαζομένους ἀλλὰ περιεργαζομένους ¹² τοῖς δὲ τοιοῦτοις παραγγέλλομεν καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσιν ¹³ ὑμεῖς δὲ ἀδελφοί μὴ ἐκκακησῆτε καλοποιοῦντες ¹⁴ εἰ δὲ τις οὐχ ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς τοῦτον σημειώσθε καὶ μὴ συναναμιγνύσθε αὐτῷ ἵνα ἐντραπῆ ¹⁵ καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγείσθε ἀλλὰ νοθεύετε ὡς ἀδελφόν ¹⁶ αὐτοὺς δὲ ὁ κύριος τῆς εἰρήνης δώη ὑμῖν τὴν εἰρήνην διὰ πάντοτε ἐν παντί τρόπῳ ὁ κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν ¹⁷ ὁ ἀσπασμὸς τῆ ἐμῆ χειρὶ παύλου ὁ ἐστὶν σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ οὕτως γράφω ¹⁸ ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμήν

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου κατ επιταγην θεου σωτηρος ημων και κυριου ιησου χριστου της ελπιδος ημων ² τιμοθεω γνησιω τεκνω εν πιστει χαρισ ελεος ειρηνη απο θεου πατρος ημων και χριστου ιησου του κυριου ημων ³ καθωσ παρεκαλεσα σε προσμειναι εν εφεσω πορευομενος εις μακεδονιαν ινα παραγγειλησ τισιν μη ετεροδιδασκαλειν ⁴ μηδε προσεχειν μυθοισ και γενεαλογιαισ απεραντοις αιτινεσ ζητησεισ παρεχουσιν μαλλον η οικονομιαν θεου την εν πιστει ⁵ το δε τελος της παραγγελιασ εστιν αγαπη εκ καθαρασ καρδιασ και συνειδησεωσ αγαθησ και πιστεωσ ανυποκριτου ⁶ ων τινεσ αστοχησαντεσ εξετραπησαν εις ματαιολογιαν ⁷ θελοντεσ ειναι νομοδιδασκαλοι μη νοουντεσ μητε α λεγουσιν μητε περι τινων διαβεβαιουνται ⁸ οιδαμεν δε οτι καλος ο νομοσ εαν τισ αυτω νομιμωσ χρηται ⁹ ειδωσ τουτο οτι δικαιω νομοσ ου κειται ανομοισ δε και ανυποτακτοισ ασεβεσιν και αμαρτωλοισ ανοσιοισ και βεβηλοισ πατρολωαισ και μητρολωαισ ανδροφονοισ ¹⁰ πορνοισ αρσενοκοιταισ ανδραποδισταισ ψευσταισ επιορκοισ και ει τι ετερον τη υγιαינוση διδασκαλια αντικειται ¹¹ κατα το ευαγγελιον της δοξησ του μακαριου θεου ο επιστευθην εγω ¹² και χαριν εχω τω ενδυναμωσαντι με χριστω ιησου τω κυριω ημων οτι πιστον με ηγησατο θεμενος εις διακονιαν ¹³ τον προτερον οντα βλασφημον και διωκτην και υβριστην αλλα ηλεθην οτι αγνων εποιησα εν απιστια ¹⁴ υπερεπλεονασεν δε η χαρισ του κυριου ημων μετα πιστεωσ και αγαπησ της εν χριστω ιησου ¹⁵ πιστοσ ο λογοσ και πασησ αποδοχησ αξιοσ οτι χριστοσ ιησουσ ηλθεν εις τον κοσμον αμαρτωλουσ σωσαι ων πρωτοσ ειμι εγω ¹⁶ αλλα δια τουτο ηλεθην ινα εν εμοι πρωτω ενδειξηται ιησουσ χριστοσ την πασαν μακροθυμιαν προσ υποτυπωσιν των μελλοντων πιστευειν επ αυτω εις ζωην αιωνιον ¹⁷ τω δε βασιλει των αιωνων αφθαρτω αορατω μονω σοφω θεω τιμη και δοξα εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην ¹⁸ ταυτην την παραγγελιαν παρατιθεμαι σοι τεκνον τιμοθεε κατα τασ προαγουσασ επι σε προφητειασ ινα στρατευη εν αυταισ την καλην στρατειαν ¹⁹ εχων πιστιν και αγαθην συνειδησιν ην τινεσ απωσαμενοι περι την πιστιν εναυαγησαν ²⁰ ων

εστιν υμεναιοσ και αλεξανδροσ ουσ παρεδωκα τω σατανα ινα παιδευθωσιν μη βλασφημειν

2

¹ παρακαλω ουν πρωτον παντων ποιεισθαι δεησεισ προσευχασ εντευξεισ ευχαριστιασ υπερ παντων ανθρωπων ² υπερ βασιλεων και παντων των εν υπεροχη οντων ινα ηρεμον και ησυχιον βιον διαγωμεν εν παση ευσεβεια και σεμνοτητι ³ τουτο γαρ καλον και αποδεκτον ενωπιον του σωτηροσ ημων θεου ⁴ οσ παντασ ανθρωπουσ θελει σωθηναι και εισ επιγνωσιν αληθειασ ελθειν ⁵ εισ γαρ θεοσ εισ και μεσιτησ θεου και ανθρωπων ανθρωποσ χριστοσ ιησουσ ⁶ ο δουσ εαυτον αντιλυτρον υπερ παντων το μαρτυριον καιροισ ιδιοισ ⁷ εισ ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολοσ αληθειαν λεγω εν χριστω ου ψευδομαι διδασκαλοσ εθνων εν πιστει και αληθεια ⁸ βουλομαι ουν προσευχεσθαι τουσ ανδρασ εν παντι τοπω επαιροντασ οσιοουσ χειρασ χωρισ οργησ και διαλογισμου ⁹ ωσαυτωσ και τασ γυναιकाσ εν καταστολη κοσμιω μετα αιδουσ και σωφροσυνησ κοσμειν εαυτασ μη εν πλεγμασιν η χρυσω η μαργαριταισ η ιματισμω πολυτελει ¹⁰ αλλ ο πρεπει γυναιξιν επαγγελλομεναισ θεοσεβειαν δι εργων αγαθων ¹¹ γυνη εν ησυχια μανθανετω εν παση υποταγη ¹² γυναικι δε διδασκειν ουκ επιτρεπω ουδε αυθεντειν ανδροσ αλλ εινα εν ησυχια ¹³ αδαμ γαρ πρωτοσ επλασθη ειτα ευα ¹⁴ και αδαμ ουκ ηπατηθη η δε γυνη απατηθεισα εν παραβασει γεγονεν ¹⁵ σωθησεται δε δια της τεκνογονιασ εαν μεινωσιν εν πιστει και αγαπη και αγιασμω μετα σωφροσυνησ

3

¹ πιστοσ ο λογοσ ει τισ επισκοπησ ορεγεται καλου εργου επιθυμει ² δει ουν τον επισκοπον ανεπιληπτον εινα μιασ γυναικοσ ανδρα νηφαλεον σωφρονα κοσμιον φιλοξενον διδακτικον ³ μη παροινον μη πληκτην μη αισχροκερδη αλλ επιεικη αμαχον αφιλαργυρον ⁴ του ιδιου οικου καλωσ προισταμενον τεκνα εχοντα εν υποταγη μετα πασησ σεμνοτητοσ ⁵ ει δε τισ του ιδιου οικου προστηναι ουκ οιδεν πως εκκλησιασ θεου επιμελησεται ⁶ μη νεοφυτον ινα μη τυφωθεισ εισ κριμα εμπεση του διαβολου ⁷ δει δε αυτον και μαρτυριαν καλην εχειν απο των εξωθεν ινα μη εισ ονειδισμον εμπεση και παγιδα του διαβολου ⁸ διακονουσ ωσαυτωσ σεμνουσ μη δилоγοус μη οινω πολλω προσεχοντασ μη αισχροκερδεισ ⁹ εχοντασ το μυστηριον της

πιστεωσ εν καθαρα συνειδησει ¹⁰ και ουτοι δε δοκιμαζεσθωσαν πρωτον ειτα διακονειτωσαν ανεγκλητοι οντες ¹¹ γυναικασ ωσαυτωσ σεμνασ μη διαβολουσ νηφαλευσ πιστασ εν πασιν ¹² διακονοι εστωσαν μιασ γυναικοσ ανδρεσ τεκνων καλωσ προισταμενοι και των ιδιων οικων ¹³ οι γαρ καλωσ διακονησαντεσ βαθμον εαυτοισ καλον περιποιουνται και πολλην παρρησιαν εν πιστει τη εν χριστω ιησου ¹⁴ ταυτα σοι γραφω ελπιζων ελθειν προσ σε ταχιον ¹⁵ εαν δε βραδυνω ινα ειδησ πως δει εν οικω θεου αναστρεφεσθαι ητισ εστιν εκκλησια θεου ζωντοσ στυλοσ και εδραιωμα της αληθειασ ¹⁶ και ομολογουμενωσ μεγα εστιν το της ευσεβειασ μυστηριον θεοσ εφανερωθη εν σαρκι εδικαιωθη εν πνευματι ωφθη αγγελιοισ εκηρυχθη εν εθνεσιν επιστευθη εν κοσμω ανεληφθη εν δοξη

4

¹ το δε πνευμα ρητωσ λεγει οτι εν υστεροισ καιροισ αποστησονται τινεσ της πιστεωσ προσεχοντεσ πνευμασιν πλανοισ και διδασκαλιαισ δαιμονιων ² εν υποκρισει ψευδολογων κεκαυτηριασμενων την ιδιαν συνειδησιν ³ κωλυοντων γαμειν απεχεσθαι βρωματων α ο θεοσ εκτισεν εισ μεταληψιν μετα ευχαριστιασ τοισ πιστοισ και επεγνωκοσιν την αληθειαν ⁴ οτι παν κτισμα θεου καλον και ουδεν αποβλητον μετα ευχαριστιασ λαμβανομενον ⁵ αγιαζεται γαρ δια λογου θεου και εντευξεωσ ⁶ ταυτα υποτιθεμενοσ τοισ αδελφοισ καλοσ εση διακονοσ ιησου χριστου εντρεφομενοσ τοισ λογοισ της πιστεωσ και της καλησ διδασκαλιασ η παρηκολουθηκασ ⁷ τουσ δε βεβηλουσ και γραωδεισ μυθουσ παραιτου γυμναζε δε σεαυτον προσ ευσεβειαν ⁸ η γαρ σωματικη γυμνασια προσ ολιγον εστιν ωφελιμοσ η δε ευσεβεια προσ παντα ωφελιμοσ εστιν επαγγελιαν εχουσα ζωησ της νυν και της μελλουσησ ⁹ πιστοσ ο λογοσ και πασησ αποδοχησ αξιοσ ¹⁰ εισ τουτο γαρ και κοπιωμεν και ονειδιζομεθα οτι ηλπικαμεν επι θεω ζωντι οσ εστιν σωτηρ παντων ανθρωπων μαλιστα πιστων ¹¹ παραγγελλε ταυτα και διδασκε ¹² μηδεις σου της νεοτητοσ καταφρονειτω αλλα τυποσ γινου των πιστων εν λογω εν αναστροφη εν αγαπη εν πνευματι εν πιστει εν αγνεια ¹³ εωσ ερχομαι προσεχε τη αναγνωσει τη παρακλησει τη διδασκαλια ¹⁴ μη αμελει του εν σοι χαρισματοσ ο εδοθη σοι δια προφητειασ μετα επιθεσεωσ των χειρων του πρεσβυτεριου ¹⁵ ταυτα μελετα εν τουτοισ ισθι ινα σου η προκοπη φανера η εν

πασιν ¹⁶ επεχε σεαυτω και τη διδασκαλια επιμενε αυτοισ τουτο γαρ ποιων και σεαυτον σωσεισ και τουσ ακουοντασ σου

5

¹ πρεσβυτερω μη επιπληξησ αλλα παρακαλει ωσ πατερα νεωτερουσ ωσ αδελφουσ ² πρεσβυτερασ ωσ μητερασ νεωτερασ ωσ αδελφασ εν παση αγνεια ³ χηρασ τιμα τασ οντωσ χηρασ ⁴ ει δε τισ χηρα τεκνα η εκγονα εχει μανθανετωσαν πρωτον τον ιδιον οικον ευσεβειν και αμοιβασ αποδιδοναι τοισ προγονοισ τουτο γαρ εστιν αποδεκτον ενωπιον του θεου ⁵ η δε οντωσ χηρα και μεμονωμενη ηλπικεν επι τον θεον και προσμενει ταισ δεησεσιν και ταισ προσευχαισ νυκτοσ και ημερασ ⁶ η δε σπαταλωσα ζωσα τεθνηκεν ⁷ και ταυτα παραγγελλε ινα ανεπιληπτοι ωσιν ⁸ ει δε τισ των ιδιων και μαλιστα των οικειων ου προνοιει την πιστιν ηρηηται και εστιν απιστου χειρων ⁹ χηρα καταλεγεσθω μη ελαττον ετων εξηκοντα γεγονυια ενοσ ανδροσ γυνη ¹⁰ εν εργοισ καλοισ μαρτυρουμενη ει ετεκνοτροφησεν ει εξενοδοχησεν ει αγιων ποδασ ενιψεν ει θλιβομενοισ επηρκεσεν ει παντι εργω αγαθω επηκολουθησεν ¹¹ νεωτερασ δε χηρασ παραιτου οταν γαρ καταστρηνιασωσιν του χριστου γαμειν θελουσιν ¹² εχουσαι κριμα οτι την πρωτην πιστιν ηθετησαν ¹³ αμα δε και αργαι μανθανουσιν περιερχομεναι τασ οικιασ ου μονον δε αργαι αλλα και φλυαροι και περιεργοι λαλουσαι τα μη δεοντα ¹⁴ βουλομαι ουν νεωτερασ γαμειν τεκνογονειν οικοδεσποτειν μηδεμιαν αφορμην διδοναι τω αντικειμενω λοιδοριασ χαριν ¹⁵ ηδη γαρ τινεσ εξετραπησαν οπισω του σατανα ¹⁶ ει τισ πιστοσ η πιστη εχει χηρασ επαρκειτω αυταισ και μη βαρεισθω η εκκλησια ινα ταισ οντωσ χηραισ επαρκεση ¹⁷ οι καλωσ προεστωτεσ πρεσβυτεροι διπλησ τιμησ αξιουσθωσαν μαλιστα οι κοπιωντεσ εν λογω και διδασκαλια ¹⁸ λεγει γαρ η γραφη βουν αλωωντα ου φιμωσεισ και αξιοσ ο εργατησ του μισθου αυτου ¹⁹ κατα πρεσβυτερου κατηγοριαν μη παραδεχου εκτοσ ει μη επι δυο η τριων μαρτυρων ²⁰ τουσ αμαρτανοντασ ενωπιον παντων ελεγχε ινα και οι λοιποι φοβον εχωσιν ²¹ διαμαρτυρομαι ενωπιον του θεου και κυριου ιησου χριστου και των εκλεκτων αγγελων ινα ταυτα φυλαξησ χωρισ προκριματοσ μηδεν ποιων κατα προσκλησιν ²² χειρασ ταχεωσ μηδενι επιτιθει μηδε κοινωνει αμαρτιαισ αλλοτριαισ σεαυτον αγνον τηρει ²³ μηκετι υδροποτει αλλ οινω ολιγω χρω δια τον στομαχον σου και τασ

πυκνας σου ασθενειας ²⁴ τινων ανθρωπων αι αμαρτιαι προδηλοι εισιν προαγουσαι εις κρισιν τισιν δε και επακολουθουσιν ²⁵ ωσαυτως και τα καλα εργα προδηλα εστιν και τα αλλωσ εχοντα κρυβηναι ου δυνανται

6

¹ οσοι εισιν υπο ζυγον δουλοι τουσ ιδιουσ δεσποτασ πασησ τιμησ αξιουσ ηγεισθωσαν ινα μη το ονομα του θεου και η διδασκαλια βλασφημηται ² οι δε πιστουσ εχοντεσ δεσποτασ μη καταφρονειτωσαν οτι αδελφοι εισιν αλλα μαλλον δουλευετωσαν οτι πιστοι εισιν και αγαπητοι οι της ευεργεσιασ αντιλαμβανομενοι ταυτα διδασκε και παρακαλει ³ ει τισ ετεροδιδασκαλει και μη προσερχεται υγιαινουσιν λογοισ τοισ του κυριου ημων ιησου χριστου και τη κατ ευσεβειαν διδασκαλια ⁴ τετυφωται μηδεν επισταμενοσ αλλα νοσων περι ζητησεισ και λογομαχιασ εξ ων γινεται φθονοσ ερισ βλασφημιαι υπονοιαι πονηραι ⁵ διαπαρατριβαι διεφθαρμενων ανθρωπων τον νουν και απεστερημενων της αληθειας νομιζοντων πορισμον εισιν την ευσεβειαν αφιστασο απο των τοιουτων ⁶ εστιν δε πορισμοσ μεγασ η ευσεβεια μετα αυταρκειασ ⁷ ουδεν γαρ εισηνεγκαμεν εις τον κοσμον δηλον οτι ουδε εξενεγκειν τι δυναμεθα ⁸ εχοντεσ δε διατροφασ και σκεπασματα τουτοισ αρκεσθησομεθα ⁹ οι δε βουλομενοι πλουτειν εμπιπτουσιν εις πειρασμον και παγιδα και επιθυμιασ πολλασ ανοητουσ και βλαβερασ αιτινεσ βυθιζουσιν τουσ ανθρωπουσ εις ολεθρον και απωλειαν ¹⁰ ριζα γαρ παντων των κακων εστιν η φιλαργυρια ησ τινεσ ορεγομενοι απεπλανηθησαν απο της πιστεωσ και εαυτουσ περιπειραν οδυναισ πολλαισ ¹¹ συ δε ω ανθρωπε του θεου ταυτα φευγε διωκε δε δικαιοσυνην ευσεβειαν πιστιν αγαπην υπομονην πραοτητα ¹² αγωνιζου τον καλον αγωνα της πιστεωσ επιλαβου της αιωνιου ζωησ εις ην εκληθησ και ωμολογησασ την καλην ομολογιαν ενωπιον πολλων μαρτυρων ¹³ παραγγελλω σοι ενωπιον του θεου του ζωοποιουντοσ τα παντα και χριστου ιησου του μαρτυρησαντοσ επι ποντιου πιλατου την καλην ομολογιαν ¹⁴ τηρησαι σε την εντολην ασπιλον ανεπιληπτον μεχρι της επιφανειασ του κυριου ημων ιησου χριστου ¹⁵ ην καιροισ ιδιοισ δειξει ο μακαριοσ και μονοσ δυναστησ ο βασιλευσ των βασιλευοντων και κυριοσ των κυριευοντων ¹⁶ ο μονοσ εχων αθανασιαν φωσ οικων απροσιτον

ον ειδεν ουδεις ανθρωπων ουδε ιδειν δυναται ω τιμη και κρατοσ αιωνιον αμην ¹⁷ τοισ πλουσιοισ εν τω νυν αιωνι παραγγελλε μη υψηλοφρονειν μηδε ηλπικεναι επι πλουτου αδηλοτητι αλλ εν τω θεω τω ζωντι τω παρεχοντι ημιν παντα πλουσιωσ εις απολαυσιν ¹⁸ αγαθοεργειν πλουτειν εν εργοισ καλοισ ευμεταδοτουσ εισιν κοινωνικοουσ ¹⁹ αποθησαυριζοντασ εαυτοισ θεμελιον καλον εις το μελλον ινα επιλαβωνται της αιωνιου ζωησ ²⁰ ω τιμοθεε την παραθηκην φυλαξον εκτρεπομενοσ τασ βεβηλουσ κενοφωνιασ και αντιθεσεισ της ψευδωνυμου γνωσεωσ ²¹ ην τινεσ επαγγελλομενοι περι την πιστιν ηστοχησαν η χαρισ μετα σου αμην

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου κατ επαγγελιαν ζωης της εν χριστω ιησου ² τιμοθεω αγαπητω τεκνω χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και χριστου ιησου του κυριου ημων ³ χαριν εχω τω θεω ω λατρευω απο προγονων εν καθαρα συνειδησει ως αδιαλειπτον εχω την περι σου μνηιαν εν ταις δεησεσιν μου νυκτος και ημερας ⁴ επιποθων σε ιδειν μεμνημενος σου των δακρυων ινα χαρας πληρωθω ⁵ υπομνησιν λαμβανων της εν σοι ανυποκριτου πιστεως ητις ενωκησεν πρωτον εν τη μαμη σου λωιδι και τη μητρι σου ευνικη πεπεισμαι δε οτι και εν σοι ⁶ δι ην αιτιαν αναμιμνησκω σε αναζωπυρειν το χαρισμα του θεου ο εστιν εν σοι δια της επιθεσεως των χειρων μου ⁷ ου γαρ εδωκεν ημιν ο θεος πνευμα δειλιασ αλλα δυναμεως και αγαπης και σωφρονισμού ⁸ μη ουν επαισχυνθησ το μαρτυριον του κυριου ημων μηδε εμε τον δεσμιον αυτου αλλα συγκακοπαθησον τω ευαγγελιω κατα δυναμιν θεου ⁹ του σωσαντος ημας και καλεσαντος κλησει αγια ου κατα τα εργα ημων αλλα κατ ιδιαν προθεσιν και χαριν την δοθεισαν ημιν εν χριστω ιησου προ χρονων αιωνιων ¹⁰ φανερωθεισαν δε νυν δια της επιφανειας του σωτηρος ημων ιησου χριστου καταργησαντος μεν τον θανατον φωτισαντος δε ζων και αφθαρσιαν δια του ευαγγελιου ¹¹ εις ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολος και διδασκαλος εθνων ¹² δι ην αιτιαν και ταυτα πασχω αλλ ουκ επαισχυνομαι οίδα γαρ ω πεπιστευκα και πεπεισμαι οτι δυνατος εστιν την παραθηκην μου φυλαξαι εις εκεινην την ημεραν ¹³ υποτυπωσιν εχε υγιαινοντων λογων ων παρ εμου ηκουσας εν πιστει και αγαπη τη εν χριστω ιησου ¹⁴ την καλην παραθηκην φυλαξον δια πνευματος αγιου του νοικουντος εν ημιν ¹⁵ οιδας τουτο οτι απεστραφησαν με παντες οι εν τη ασια ων εστιν φυγελος και ερμογενης ¹⁶ δωη ελεος ο κυριος τω ονησιφορου οικω οτι πολλακις με ανεψυξεν και την αλυσιν μου ουκ επαισχυνθη ¹⁷ αλλα γενομενος εν ρωμη σπουδαιοτερον εξητησεν με και ευρεν ¹⁸ δωη αυτω ο κυριος ευρειν ελεος παρα κυριου εν εκεινη τη ημερα και οσα εν εφεσω διηκονησεν βελτιον συ γινωσκεις

2

¹ συ ουν τεκνον μου ενδυναμου εν τη χαριτι

τη εν χριστω ιησου ² και ακηκουσας παρ εμου δια πολλων μαρτυρων ταυτα παραθου πιστοις ανθρωποις οτινεσ ικανοι εσονται και ετερουσ διδαξαι ³ συ ουν κακοπαθησον ως καλος στρατιωτης ιησου χριστου ⁴ ουδεις στρατευομενος εμπλεκεται ταις του βιου πραγματειασι ινα τω στρατολογησαντι αρεση ⁵ εαν δε και αθλη τις ου στεφανουται εαν μη νομιμωσ αθληση ⁶ τον κοπιωντα γεωργον δει πρωτον **4412 ADV-S** των καρπων μεταλαμβάνειν ⁷ νοει ακερωτη γαρ σοι ο κυριος συνεσιν εν πασιν ⁸ μνημονευε ιησουν χριστον εγγεγερμενον εκ νεκρων εκ σπερματος δαυιδ κατα το ευαγγελιον μου ⁹ εν ω κακοπαθω μεχρι δεσμων ως κακουργος αλλ ο λογος του θεου ου δεδεται ¹⁰ δια τουτο παντα υπομενω δια τους εκλεκτους ινα και αυτοι σωτηριασ τυχωσιν της εν χριστω ιησου μετα δοξης αιωνιου ¹¹ πιστος ο λογος ει γαρ συναπεθανομεν και συζησομεν ¹² ει υπομενομεν και συμβασιλευσομεν ει αρνουμεθα κακεινος αρνησεται ημας ¹³ ει απιστουμεν εκεινος πιστος μενει αρνησασθαι εαυτον ου δυναται ¹⁴ ταυτα υπομιμνησκε διαμαρτυρομενος ενωπιον του κυριου μη λογομαχειν εις ουδεν χρησιμον επι καταστροφη των ακουοντων ¹⁵ σπουδασον σεαυτον δοκιμον παραστησαι τω θεω εργατην ανεπαισχυντον ορθοτομουντα τον λογον της αληθειας ¹⁶ τας δε βεβηλους κενοφωνιασ περιστασο επι πλειον γαρ προκοψουσιν ασεβειας ¹⁷ και ο λογος αυτων ως γαγγραινα νομην εξειων εστιν υμεναιοσ και φιλητος ¹⁸ οτινεσ περι την αληθειαν ηστοχησαν λεγοντες την αναστασιν ηδη γεγονεναι και ανατρεπουσιν την τινων πιστιν ¹⁹ ο μεντοι στερεος θεμελιος του θεου εστηκεν εχων την σφραγιδα ταυτην εγνω κυριος τους οντας αυτου και αποστητω απο αδικιασ πασ ο νομαζων το ονομα κυριου ²⁰ εν μεγαλη δε οικια ουκ εστιν μονον σκευη χρυσα και αργυρα αλλα και ξυλινα και οστρακινα και ακυρια εις τιμην ακερωτησ ²¹ εαν ουν τις εκκαθαρη εαυτον απο τουτων εσται σκευος εις τιμην ηγιασμενον και ευχρηστον τω δεσποτη εις παν εργον αγαθον ητοιμασμενον ²² τας δε νεωτερικας επιθυμιασ φυγε διωκε δε δικαιοσυνην πιστιν αγαπην ειρηνην μετα των επικαλουμενων τον κυριον εκ καθαρας καρδιασ ²³ τας δε μωρας και απαιδευτους ζητησεισ παραιτου ειδωσ οτι γεννωσιν μαχασ ²⁴ δουλον δε κυριου ου δει μαχεσθαι αλλ ηπιον ειναι προς παντας διδακτικον ανεξικακον ²⁵ εν πραοτητι

παιδευοντα τους αντιδιατιθεμενους μηποτε δω αυτοις ο θεος μετανοιαν εισ επιγνωσιν αληθειας ²⁶ και ανανηψωσιν εκ της του διαβολου παγιδος εξωγρημενοι υπ αυτου εισ το εκεινου θελημα

3

¹ τουτο δε γινωσκε οτι εν εσχαταις ημεραις ενστησονται καιροι χαλεποι ² εσονται γαρ οι ανθρωποι φιλαυτοι φιλαργυροι αλαζονες υπερηφανοι βλασφημοι γονευσιν απειθεισ αχαριστοι ανοσιοι ³ αστοργοι ασπονδοι διαβολοι ακρατεισ ανημεροι αφιλαγαθοι ⁴ προδοται προπετεισ τετυφωμενοι φιληδονοι μαλλον η φιλοθεοι ⁵ εχοντες μορφωσιν ευσεβειας την δε δυναμιν αυτης ηρηνημενοι και τουτους αποτρεπου ⁶ εκ τουτων γαρ εισιν οι ενδυνοντες εισ τας οικιας και αιχμαλωτευοντες γυναικαρια σεσωρευμενα αμαρτιας αγομενα επιθυμιας ποικιλιας ⁷ παντοτε μανθανοντα και μηδεποτε εισ επιγνωσιν αληθειας ελθειν δυναμενα ⁸ ον τροπον δε ιαννης και ιαμβρησ αντεστησαν μωση ουτως και ουτοι ανθιστανται τη αληθεια ανθρωποι κατεφθαρμενοι τον νουν αδοκιμοι περι την πιστιν ⁹ αλλ ου προκοψουσιν επι πλειον η γαρ ανοια αυτων εκδηλος εσται πασιν ωσ και η εκεινων εγενετο ¹⁰ συ δε παρηκολουθηκασ μου τη διδασκαλια τη αγωγη τη προθεσει τη πιστει τη μακροθυμια τη αγαπη τη υπομονη ¹¹ τοις διωγμοις τοις παθημασιν οια μοι εγενετο εν αντιοχεια εν ικονιω εν λυστροις οιουσ διωγμους υπηνεγκα και εκ παντων με ερρυσατο ο κυριος ¹² και παντες δε οι θελοντες ευσεβωσ ζην εν χριστω ιησου διωχθησονται ¹³ πονηροι δε ανθρωποι και γοητες προκοψουσιν επι το χειρον πλανωντες και πλανωμενοι ¹⁴ συ δε μενε εν οιο εμαθεσ και επιστωθησ ειδωσ παρα τινος εμαθεσ ¹⁵ και οτι απο βρεφουσ τα ιερα γραμματα οιδασ τα δυναμενα σε σοφισαι εισ σωτηριαν δια πιστεωσ της εν χριστω ιησου ¹⁶ πασα γραφη θεοπνευστος και ωφελιμος προς διδασκαλιαν προς ελεγχον προς επανορθωσιν προς παιδειαν την εν δικαιοσυνη ¹⁷ ινα αρτιος η ο του θεου ανθρωπος προς παν εργον αγαθον εξηρτισμενος

4

¹ διαμαρτυρομαι ουν εγω ενωπιον του θεου και του κυριου ιησου χριστου του μελλοντος κρινειν ζωντας και νεκρους κατα την επιφανειαν αυτου και την βασιλειαν αυτου ² κηρυξον τον λογον επιστηθι ευκαιρωσ ακαιρωσ ελεγχον επιτιμησον παρακαλεσον εν παση μακροθυμια και διδαχη

³ εσται γαρ καιρος οτε της υγιαινουσης διδασκαλιας ουκ ανεξονται αλλα κατα τας επιθυμιας τας ιδιας εαυτοις επισωρευουσιν διδασκαλους κνηθομενοι την ακοην ⁴ και απο μεν της αληθειας την ακοην αποστρεψουσιν επι δε τους μυθους εκτραπησονται ⁵ συ δε νηφε εν πασιν κακοπαθησον εργον ποιησον ευαγγελιστου την διακονιαν σου πληροφορησον ⁶ εγω γαρ ηδη σπενδομαι και ο καιρος της εμης αναλυσεωσ εφεστηκεν ⁷ τον αγωνα τον καλον ηγωνισμαι τον δρομον τετελεκα την πιστιν τετηρηκα ⁸ λοιπον αποκειται μοι ο της δικαιοσυνης στεφανος ον αποδωσει μοι ο κυριος εν εκεινη τη ημερα ο δικαιος κριτης ου μονον δε εμοι αλλα και πασιν τοις ηγαπηκοσιν την επιφανειαν αυτου ⁹ σπουδασον ελθειν προς με ταχεωσ ¹⁰ δημασ γαρ με εγκατελιπεν αγαπησασ τον νυν αιωνα και επορευθη εισ θεσσαλονικην κρησκης εισ γαλατιαν τιτοσ εισ δαλματιαν ¹¹ λουκασ εστιν μονος μετ εμου μαρκον αναλαβων αγε μετα σεαυτου εστιν γαρ μοι ευχρηστος εισ διακονιαν ¹² τυχικον δε απεστειλα εισ εφεσον ¹³ τον φελονην ον απελιπον εν τρωαδι παρα καρπω ερχομενος φερε και τα βιβλια μαλιστα τας μεμβρανασ ¹⁴ αλεξανδρος ο χαλκευσ πολλα μοι κακα ενεδειξατο αποδωη αυτω ο κυριος κατα τα εργα αυτου ¹⁵ ον και συ φυλασσου λιαν γαρ ανθεστηκεν τοις ημετεροισ λογοισ ¹⁶ εν τη πρωτη μου απολογια ουδεις μοι συμπαραγενετο αλλα παντες με εγκατελιπον μη αυτοις λογισθειη ¹⁷ ο δε κυριος μοι παρεστη και ενεδυναμωσεν με ινα δι εμου το κηρυγμα πληροφορηθη και ακουση παντα τα εθνη και ερρυσθην εκ στοματος λεοντος ¹⁸ και ρυσεται με ο κυριος απο παντος εργου πονηρου και σωσει εισ την βασιλειαν αυτου την επουρανιον ω η δοξα εισ τους αιωνασ των αιωνων αμην ¹⁹ ασπασαι πρισκαν και ακυλαν και τον ονησιφορου οικον ²⁰ εραστος εμεινεν εν κορινθω τροφιμον δε απελιπον εν μιλητω ασθενουντα ²¹ σπουδασον προ χειμωνος ελθειν ασπαζεται σε ευβουλος και πουδησ και λινος και κλαυδια και οι αδελφοι παντες ²² ο κυριος ιησουσ χριστος μετα του πνευματος σου η χαρις μεθ υμων αμην

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ

¹ παυλος δουλος θεου αποστολος δε ιησου χριστου κατα πιστιν εκλεκτων θεου και επιγνωσιν αληθειας της κατ ευσεβειαν ² επ ελπιδι ζωης αιωνιου ην επηγγειλατο ο αψευδης θεος προ χρονων αιωνιων ³ εφανερωσεν δε καιροισ ιδιοισ τον λογον αυτου εν κηρυγματι ο επιστευθην εγω κατ επιταγην του σωτηρος ημων θεου ⁴ τιτω γνησιω τεκνω κατα κοινην πιστιν χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατροσ και κυριου ιησου χριστου του σωτηροσ ημων ⁵ τουτου χαριν κατελιπον σε εν κρητη ινα τα λειποντα επιδιορθωση και καταστησης κατα πολιν πρεσβυτερουσ ωσ εγω σοι διαταξαμην ⁶ ει τις εστιν ανεγκλητοσ μιασ γυναικοσ ανηρ τεκνα εχων πιστα μη εν κατηγορια ασωτιασ η ανυποτακτα ⁷ δει γαρ τον επισκοπον ανεγκλητον ειναι ωσ θεου οικονομον μη αυθαδη μη οργιλον μη παροινον μη πληκτην μη αισχροκερδη ⁸ αλλα φιλοξενον φιλαγαθον σωφρονα δικαιον οσιον εγκρατη ⁹ αντεχομενον του κατα την διδαχην πιστου λογου ινα δυνατοσ η και παρακαλειν εν τη διδασκαλια τη υγιαινουση και τουσ αντιλεγοντασ ελεγχειν ¹⁰ εισιν γαρ πολλοι και ανυποτακτοι ματαιολογοι και φρεναπαται μαλιστα οι εκ περιτομησ ¹¹ ουσ δει επιστομιζειν οιτινεσ ολουσ οικουσ ανατρεπουσιν διδασκοντεσ α μη δει αισχρου κερδουσ χαριν ¹² ειπεν τις εξ αυτων ιδιοσ αυτων προφητησ κρητεσ αι ψευσαι κακα θηρια γαστερεσ αργαι ¹³ η μαρτυρια αυτη εστιν αληθησ δι ην αιτιαν ελεγχε αυτουσ αποτομωσ ινα υγιαινωσιν εν τη πιστει ¹⁴ μη προσεχοντεσ ιουδαικοισ μυθοισ και εντολαιοσ ανθρωπων αποστρεφομενων την αληθειαν ¹⁵ παντα μεν καθαρα τοισ καθαροισ τοισ δε μεμιασμενοισ και απιστοισ ουδεν καθαρον αλλα μεμιανται αυτων και ο νουσ και η συνειδησισ ¹⁶ θεον ομολογουσιν ειδεναι τοισ δε εργοισ αρνουνται βδελυκτοι οντεσ και απειθεισ και προσ παν εργον αγαθον αδοκιμοι

2

¹ συ δε λαλει α πρεπει τη υγιαινουση διδασκαλια ² πρεσβυτασ νηφαλεουσ ειναι σεμνουσ σωφρονασ υγιαινοντασ τη πιστει τη αγαπη τη υπομονη ³ πρεσβυτιδασ ωσαυτωσ εν καταστηματι ιεροπρεπεισ μη διαβολουσ μη οινω πολλω δεδουλωμενασ καλοδιδασκαλουσ ⁴ ινα σωφρονιζωσιν τασ νεασ φιλανδρουσ ειναι

φιλοτεκνουσ ⁵ σωφρονασ αγνασ οικουρουσ αγαθασ υποτασσομενασ τοισ ιδιοισ ανδρασιν ινα μη ο λογοσ του θεου βλασφημηται ⁶ τουσ νεωτερουσ ωσαυτωσ παρακαλει σωφρονειν ⁷ περι παντα σεαυτον παρεχομενοσ τυπον καλων εργων εν τη διδασκαλια αδιαφθοριαν σεμνοτητα αφθαρσιαν ⁸ λογον υγιη ακαταγνωστον ινα ο εξ εναντιασ εντραπη μηδεν εχων περι ημων λεγειν φαυλον ⁹ δουλουσ ιδιοισ δεσποταισ υποτασσεσθαι εν πασιν ευαρεστοουσ ειναι μη αντιλεγοντασ ¹⁰ μη νοσφιζομενουσ αλλα πιστιν πασαν ενδεικνυμενουσ αγαθην ινα την διδασκαλιαν του σωτηροσ ημων θεου κοσμωσιν εν πασιν ¹¹ επεφανη γαρ η χαρισ του θεου η σωτηριοσ πασιν ανθρωποισ ¹² παιδευουσα ημασ ινα αρνησαμενοι την ασεβειαν και τασ κοσμικασ επιθυμιασ σωφρονωσ και δικαιοσ και ευσεβωσ ζησωμεν εν τω νυν αιωνι ¹³ προσδεχομενοι την μακαριαν ελπιδα και επιφανειαν της δοξησ του μεγαλου θεου και σωτηροσ ημων ιησου χριστου ¹⁴ οσ εδωκεν εαυτον υπερ ημων ινα λυτρωσεται ημασ απο πασησ ανομιασ και καθαριση εαυτω λαον περιουσιον ζηλωτην καλων εργων ¹⁵ ταυτα λαλει και παρακαλει και ελεγχε μετα πασησ επιταγησ μηδεισ σου περιφρονειτω

3

¹ υπομιμησκε αυτουσ αρχαιοσ και εξουσιαιοσ υποτασσεσθαι πειθαρχειν προσ παν εργον αγαθον ετοιμουσ ειναι ² μηδενα βλασφημειν αμαχοσ ειναι επιεικεισ πασαν ενδεικνυμενουσ πραοτητα προσ παντασ ανθρωπουσ ³ ημεν γαρ ποτε και ημεισ ανοητοι απειθεισ πλανωμενοι δουλευοντεσ επιθυμιαιοσ και ηδοναιοσ ποικιλαιοσ εν κακια και φθονω διαγοντεσ στυγητοι μισουντεσ αλληλουσ ⁴ οτε δε η χρηστοτησ και η φιλανθρωπια επεφανη του σωτηροσ ημων θεου ⁵ ουκ εξ εργων των εν δικαιοσυνη ων εποιησαμεν ημεισ αλλα κατα τον αυτου ελεον εσωσεν ημασ δια λουτρου παλιγγενεσιασ και ανακαινωσεωσ πνευματοσ αγιου ⁶ ου εξεχεεν εφ ημασ πλουσιωσ δια ιησου χριστου του σωτηροσ ημων ⁷ ινα δικαιωθεντεσ τη εκεινου χαριτι κληρονομοι γενωμεθα κατ ελπιδα ζωης αιωνιου ⁸ πιστοσ ο λογοσ και περι τουτων βουλομαι σε διαβεβαιουσθαι ινα φροντιζωσιν καλων εργων προιστασθαι οι πεπιστευκοτεσ θεω ταυτα εστιν τα καλα και ωφελιμα τοισ ανθρωποισ ⁹ μωρασ δε ζητησεισ και γενεαλογιασ και ερεισ και μαχασ νομικασ περιστασο εισιν γαρ ανωφελεισ και ματαιοι ¹⁰ αιρετικον

ανθρωπον μετα μιαν και δευτεραν νουθεσιαν παραιτου ¹¹ ειδωσ οτι εξεστραπται ο τοιουτος και αμαρτανει ων αυτοκατακριτος ¹² οταν πεμψω αρτεμαν προσ σε η τυχικον σπουδασον ελθειν προσ με εισ νικοπολιν εκει γαρ κεκρικα παραχειμασαι ¹³ ζηναν τον νομικον και απολλω σπουδαιωσ προπεμψον ινα μηδεν αυτοις λειπη ¹⁴ μαθανετωσαν δε και οι ημετεροι καλων εργων προιστασθαι εισ τασ αναγκαιασ χρειασ ινα μη ωσιν ακαρποι ¹⁵ ασπαζονται σε οι μετ εμου παντες ασπασαι τουσ φιλουντασ ημασ εν πιστει η χαρισ μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

¹ παυλος δεσμιος χριστου ιησου και τιμοθεος ο αδελφος φιλημονι τω αγαπητω και συνεργω ημων ² και απφια τη αγαπητη και αρχιππω τω συστρατιωτη ημων και τη κατ οικον σου εκκλησια ³ χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατροσ ημων και κυριου ιησου χριστου ⁴ ευχαριστω τω θεω μου παντοτε μνειαν σου ποιουμενος επι των προσευχων μου ⁵ ακουων σου την αγαπην και την πιστιν ην εχεισ προσ τον κυριον ιησουν και εισ παντασ τουσ αγιουσ ⁶ οπωσ η κοινωνια της πιστεωσ σου ενεργησ γενηται εν επιγνωσει παντοσ αγαθου του εν ημιν εισ χριστον ιησουν ⁷ χαριν γαρ εχομεν πολλην και παρακλησιν επι τη αγαπη σου οτι τα σπλαγχνα των αγιων αναπεπαυται δια σου αδελφε ⁸ διο πολλην εν χριστω παρρησιαν εχων επιτασσειν σοι το ανηκον ⁹ δια την αγαπην μαλλον παρακαλω τοιουτοσ ων ωσ παυλος πρεσβυτησ νυνη δε και δεσμιος ιησου χριστου ¹⁰ παρακαλω σε περι του εμου τεκνου ον εγεννησα εν τοισ δεσμοισ μου ονησιμον ¹¹ τον ποτε σοι αχρηστον νυνη δε σοι και εμοι ευχρηστον ον ανεπεμψα ¹² συ δε αυτον τουτ εστιν τα εμα σπλαγχνα προσλαβου ¹³ ον εγω εβουλομην προσ εμαυτον κατεχειν ινα υπερ σου διακονη μοι εν τοισ δεσμοισ του ευαγγελιου ¹⁴ χωρισ δε της σης γνωμησ ουδεν ηθελησα ποιησαι ινα μη ωσ κατα αναγκην το αγαθον σου η αλλα κατα εκουσιον ¹⁵ ταχα γαρ δια τουτο εχωρισθη προσ ωραν ινα αιωνιον αυτον απεχησ ¹⁶ ουκετι ωσ δουλον αλλ υπερ δουλον αδελφον αγαπητον μαλιστα εμοι ποσω δε μαλλον σοι και εν σαρκι και εν κυριω ¹⁷ ει ουν με εχεισ κοινωνον προσλαβου αυτον ωσ εμε ¹⁸ ει δε τι ηδικησεν σε η οφειλει τουτο εμοι ελλογει ¹⁹ εγω παυλος εγραψα τη εμη χειρι εγω αποτισω ινα μη λεγω σοι οτι και σεαυτον μοι προσοφειλεις ²⁰ ναι αδελφε εγω σου οναιμην εν κυριω αναπαυσον μου τα σπλαγχνα εν κυριω ²¹ πεποιθωσ τη υπακοη σου εγραψα σοι ειδωσ οτι και υπερ ο λεγω ποιησεισ ²² αμα δε και ετοιμαζε μοι ξενιαν ελπιζω γαρ οτι δια των προσευχων υμων χαρισθησομαι υμιν ²³ ασπαζονται σε επαφρασ ο συναιχμαλωτοσ μου εν χριστω ιησου ²⁴ μαρκοσ αρισταρχοσ δημασ λουκασ οι συνεργοι μου ²⁵ η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα του πνευματοσ υμων αμην

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

¹ πολυμερως και πολυτροπως παλαι ο θεος λαλησας τοις πατρασιν εν τοις προφηταις επ εσχατου των ημερων τουτων ελαλησεν ημιν εν υιω ² ον εθηκεν κληρονομον παντων δι ου και τους αιωνας εποιησεν ³ ος ων απαυγασμα της δοξης και χαρακτηρ της υποστασεως αυτου φερων τε τα παντα τω ρηματι της δυναμειως αυτου δι εαυτου καθαρισμον ποιησαμενος των αμαρτιων ημων εκαθισεν εν δεξια της μεγαλωση εν υψηλοις ⁴ τοσούτω κρειττων γενομενος των αγγελων οσω διαφορωτερον παρ αυτους κεκληρονομηκεν ονομα ⁵ τινι γαρ ειπεν ποτε των αγγελων υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε και παλιν εγω εσομαι αυτω εισ πατερα και αυτοσ εσται μοι εισ υιον ⁶ οταν δε παλιν εισαγαγη τον πρωτοτοκον εισ την οικουμενην λεγει και προσκυνησατωσαν αυτω παντες αγγελοι θεου ⁷ και προς μεν τους αγγελους λεγει ο ποιων τους αγγελους αυτου πνευματα και τους λειτουργους αυτου πυροσ φλογα ⁸ προς δε τον υιον ο θρονος σου ο θεος εισ τον αιωνα του αιωνος ραβδος ευθυτητοσ η ραβδος της βασιλειασ σου ⁹ ηγαπησας δικαιοσυνην και εμισεσας ανομιαν δια τουτο εχρισεν σε ο θεος ο θεος σου ελαιον αγαλλιασεωσ παρα τους μετοχουσ σου ¹⁰ και συ κατ αρχασ κυριε την γην εθεμελιωσας και εργα των χειρων σου εισιν οι ουρανοι ¹¹ αυτοι απολουνται συ δε διαμενεις και παντες ωσ ιματιον παλαιωθησονται ¹² και ωσει περιβολαιον ελιξεις αυτους και αλλαγησονται συ δε ο αυτοσ ει και τα ετη σου ουκ εκλειψουσιν ¹³ προς τινα δε των αγγελων ειρηκεν ποτε καθου εκ δεξιων μου εωσ αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου ¹⁴ ουχι παντες εισιν λειτουργικα πνευματα εισ διακονιαν αποστελλομενα δια τους μελλοντασ κληρονομειν σωτηριαν

2

¹ δια τουτο δει περισσοτερωσ ημασ προσεχειν τοις ακουσθεισιν μηποτε παραρρυωμεν ² ει γαρ ο δι αγγελων λαληθεισ λογοσ εγενετο βεβαιοσ και πασα παραβασισ και παρακοη ελαβεν ενδικον μισθαποδοσιαν ³ πως ημεις εκφευξομεθα τηλικαυτησ αμελησαντες σωτηριασ ητισ αρχην λαβουσα λαλεισθαι δια του κυριου υπο των ακουσαντων εισ ημασ εβεβαιωθη

⁴ συνεπιμαρτυρουντοσ του θεου σημειοισ τε και τερασιν και ποικιλαιοσ δυναμεισιν και πνευματοσ αγιου μερισμοισ κατα την αυτου θελησιν ⁵ ου γαρ αγγελοισ υπεταξεν την οικουμενην την μελλουσαν περι ησ λαλουμεν ⁶ διεμαρτυρατο δε που τισ λεγων τι εστιν ανθρωποσ οτι μιμησκη αυτου η υιοσ ανθρωπου οτι επισκεπτη αυτον ⁷ ηλαττωσας αυτον βραχυ τι παρ αγγελουσ δοξη και τιμη εστεφανωσας αυτον ⁸ παντα υπεταξασ υποκατω των ποδων αυτου εν γαρ τω υποταξαι αυτω τα παντα ουδεν αφηκεν αυτω ανυποτακτον νυν δε ουπω ορωμεν αυτω τα παντα υποτεταγμενα ⁹ τον δε βραχυ τι παρ αγγελουσ ηλαττωμενον βλεπομεν ιησουν δια το παθημα του θανατου δοξη και τιμη εστεφανωμενον οπωσ χαριτι θεου υπερ παντοσ γευσηται θανατου ¹⁰ επρεπεν γαρ αυτω δι ον τα παντα και δι ου τα παντα πολλουσ υιουσ εισ δοξαν αγαγοντα τον αρχηγον της σωτηριασ αυτων δια παθηματων τελειωσαι ¹¹ ο τε γαρ αγιαζων και οι αγιαζομενοι εξ ενοσ παντες δι ην αιτιαν ουκ επαισχυνεται αδελφουσ αυτους καλειν ¹² λεγων απαγγελω το ονομα σου τοις αδελφοισ μου εν μεσω εκκλησιασ υμνησω σε ¹³ και παλιν εγω εσομαι πεποιθωσ επ αυτω και παλιν ιδου εγω και τα παιδια α μοι εδωκεν ο θεοσ ¹⁴ επει ουν τα παιδια κεκοινωνηκεν σαρκοσ και αιματοσ και αυτοσ παραπλησιωσ μετεσχεν των αυτων ινα δια του θανατου καταργηση τον το κρατοσ εχοντα του θανατου τουτ εστιν τον διαβολον ¹⁵ και απαλλαξη τουτουσ οσοι φοβω θανατου δια παντοσ του ζην ενοχοι ησαν δουλειασ ¹⁶ ου γαρ δηπου αγγελων επιλαμβανεται αλλα σπερματοσ αβρααμ επιλαμβανεται ¹⁷ οθεν ωφειλεν κατα παντα τοις αδελφοισ ομοιωθηναι ινα ελεημων γενηται και πιστοσ αρχιερευσ τα προσ τον θεον εισ το ιλασκεσθαι τασ αμαρτιασ του λαου ¹⁸ εν ω γαρ πεπονθεν αυτοσ πειρασθεισ δυναται τοις πειραζομενοισ βοηθησαι

3

¹ οθεν αδελφοι αγιοι κλησεωσ επουρανιου μετοχοι κατανοησατε τον αποστολον και αρχιερεα της ομολογιασ ημων ιησουν χριστον ² πιστον οντα τω ποιησαντι αυτον ωσ και μωυσησ εν ολω τω οικω αυτου ³ πλειονοσ γαρ δοξησ ουτοσ παρα μωυσην ηξιωται καθ οσον πλειονα τιμην εχει του οικου ο κατασκευασασ αυτον ⁴ πασ γαρ οικοσ κατασκευαζεται υπο τινοσ ο δε τα παντα κατασκευασασ θεοσ ⁵ και

μουσης μεν πιστος εν ολω τω οικω αυτου ως
 θεραπων εισ μαρτυριον των λαληθησομενων
 6 χριστος δε ως υιος επι τον οικον αυτου ου
 οικος εσμεν ημεις εανπερ την παρρησιαν και
 το καυχημα της ελπιδος μεχρι τελουσ βεβαιαν
 κατασχωμεν 7 διο καθως λεγει το πνευμα το
 αγιον σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε
 8 μη σκληρυνητε τας καρδιασ υμων ως εν τω
 παραπικρασμω κατα την ημεραν του πειρασμου
 εν τη ερημω 9 ου επειρασαν με οι πατερες
 υμων εδοκιμασαν με και ειδον τα εργα μου
 τεσσαρακοντα ετη 10 διο προσωχθισα τη γενεα
 εκεινη και ειπον αι πλανωνται τη καρδια αυτοι
 δε ουκ εγνωσαν τας οδουσ μου 11 ως ωμοσα εν
 τη οργη μου ει εισελευσονται εισ την καταπαυσιν
 μου 12 βλεπετε αδελφοι μηποτε εσται εν τινι
 υμων καρδια πονηρα απιστιασ εν τω αποστηναι
 απο θεου ζωντος 13 αλλα παρακαλειτε εαυτους
 καθ εκαστην ημεραν αχρι ου το σημερον καλειται
 ινα μη σκληρυνθη εξ υμων τισ απατη της
 αμαρτιασ 14 μετοχοι γαρ γεγοναμεν του χριστου
 εανπερ την αρχην της υποστασεωσ μεχρι τελουσ
 βεβαιαν κατασχωμεν 15 εν τω λεγεσθαι σημερον
 εαν της φωνης αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε
 τας καρδιασ υμων ως εν τω παραπικρασμω
 16 τινεσ γαρ ακουσαντεσ παρεπικραναν αλλ ου
 παντεσ οι εξελθοντεσ εξ αιγυπτου δια μουσεωσ
 17 τισιν δε προσωχθισεν τεσσαρακοντα ετη ουχι
 τοισ αμαρτησασιν ων τα κωλα επεσεν εν τη
 ερημω 18 τισιν δε ωμοσεν μη εισελευσεσθαι εισ
 την καταπαυσιν αυτου ει μη τοισ απειθησασιν
 19 και βλεπομεν οτι ουκ ηδυνηθησαν εισελθειν δι
 απιστιαν

4

1 φοβηθωμεν ουν μηποτε καταλειπομενησ
 επαγγελιασ εισελθειν εισ την καταπαυσιν αυτου
 δοκη τισ εξ υμων υστερηκεναι 2 και γαρ
 εσμεν ευηγγελισμενοι καθαπερ κακεινοι αλλ
 ουκ ωφελησεν ο λογος της ακοησ εκεινουσ
 μη συγκεκραμενουσ τη πιστει τοισ ακουσασιν
 3 εισερχομεθα γαρ εισ την καταπαυσιν οι
 πιστευσαντεσ καθωσ ειρηκεν ως ωμοσα εν τη
 οργη μου ει εισελευσονται εισ την καταπαυσιν
 μου καιτοι των εργαων απο καταβολησ κοσμου
 γενηθεντων 4 ειρηκεν γαρ που περι της εβδομησ
 ουτωσ και κατεπαυσεν ο θεοσ εν τη ημερα τη
 εβδομη απο παντων των εργαων αυτου 5 και εν
 τωτω παλιν ει εισελευσονται εισ την καταπαυσιν
 μου 6 επει ουν απολειπεται τινασ εισελθειν
 εισ αυτην και οι προτερον ευαγγελισθεντεσ

ουκ εισηλθον δι απειθειαν 7 παλιν τινα οριζει
 ημεραν σημερον εν δαυιδ λεγων μετα τοσουτον
 χρονον καθωσ ειρηται σημερον εαν της φωνησ
 αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τασ καρδιασ
 υμων 8 ει γαρ αυτουσ ιησουσ κατεπαυσεν ουκ
 αν περι αλλησ ελαλει μετα ταυτα ημερασ 9 αρα
 απολειπεται σαββατισμοσ τω λαω του θεου 10 ο
 γαρ εισελθων εισ την καταπαυσιν αυτου και
 αυτοσ κατεπαυσεν απο των εργαων αυτου ωσπερ
 απο των ιδιων ο θεοσ 11 σπουδασωμεν ουν
 εισελθειν εισ εκεινην την καταπαυσιν ινα μη
 εν τω αυτω τισ υποδειγματι πεση της απειθειας
 12 ζων γαρ ο λογος του θεου και ενεργησ
 και τομωτεροσ υπερ πασαν μαχαιραν διστομον
 και διικνουμενοσ αχρι μερισμου ψυχησ τε και
 πνευματοσ αρμων τε και μυελων και κριτικοσ
 ενθυμησεων και εννοιων καρδιασ 13 και ουκ
 εστιν κτισισ αφανησ ενωπιον αυτου παντα δε
 γυμνα και τετραχηλισμενα τοισ οφθαλμοισ αυτου
 προσ ον ημιν ο λογος 14 εχοντεσ ουν αρχιερα
 μεγαν διεληλυθοτα τουσ ουρανοουσ ιησουν τον
 υιον του θεου κρατωμεν της ομολογιασ 15 ου γαρ
 εχομεν αρχιερα μη δυναμενον συμπαθησαι ταισ
 ασθενειαισ ημων πεπειραμενον δε κατα παντα
 καθ ομοιοτητα χωρισ αμαρτιασ 16 προσερχωμεθα
 ουν μετα παρρησιασ τω θρονω της χαριτοσ ινα
 λαβωμεν ελεον και χαριν ευρωμεν εισ ευκαιρον
 βοηθειαν

5

1 πασ γαρ αρχιερευσ εξ ανθρωπων
 λαμβανομενοσ υπερ ανθρωπων καθισταται τα
 προσ τον θεον ινα προσφερη δωρα τε και θυσιασ
 υπερ αμαρτιων 2 μετριοπαθειν δυναμενοσ τοισ
 αγνοουσιν και πλανωμενοισ επει και αυτοσ
 περικειται ασθενειαν 3 και δια ταυτην οφειλει
 καθωσ περι του λαου ουτωσ και περι εαυτου
 προσφερειν υπερ αμαρτιων 4 και ουχ εαυτω
 τισ λαμβανει την τιμην αλλα καλουμενοσ υπο
 του θεου καθαπερ και ααρων 5 ουτωσ και ο
 χριστοσ ουχ εαυτον εδοξασεν γενηθηναι αρχιερα
 αλλ ο λαλησασ προσ αυτον υιοσ μου ει συ εγω
 σημερον γεγεννηκα σε 6 καθωσ και εν ετερω
 λεγει συ ιερευσ εισ τον αιωνα κατα την ταξιν
 μελχισεδεκ 7 οσ εν ταισ ημεραισ της σαρκοσ αυτου
 δεησεισ τε και ικετηριασ προσ τον δυναμενον
 σωζειν αυτον εκ θανατου μετα κραυγησ ισχυρασ
 και δακρυων προσενεγκασ και εισακουσθεισ
 απο της ευλαβειας 8 καιπερ ων υιοσ εμαθεν
 αφ ων επαθεν την υπακοην 9 και τελειωθεισ
 εγενετο τοισ υπακουουσιν αυτω πασιν αιτιοσ

σωτηρίας αιωνίου ¹⁰ προσαγορευθείς υπο του θεου αρχιερευσ κατα την ταξιν μελχισεδεκ ¹¹ περι ου πολυς ημιν ο λογος και δυσερμηνευτος λεγειν επει νωθροι γεγονατε ταις ακοαις ¹² και γαρ οφειλοντες εινα διδασκαλοι δια τον χρονον παλιν χρειαν εχετε του διδασκειν υμας τινα τα στοιχεια της αρχησ των λογιων του θεου και γεγονατε χρειαν εχοντες γαλακτος και ου στερεασ τροφησ ¹³ πασ γαρ ο μετεχων γαλακτος απειροσ λογου δικαιοσυνησ νηπιος γαρ εστιν ¹⁴ τελειων δε εστιν η στερεα τροφη των δια την εξιν τα αισθητηρια γεγυμνασμενα εχοντων προς διακρισιν καλου τε και κακου

6

¹ διο αφεντες τον της αρχησ του χριστου λογον επι την τελειοτητα φερωμεθα μη παλιν θεμελιον καταβαλλομενοι μετανοιασ απο νεκρων εργαων και πιστεωσ επι θεον ² βαπτισμων διδαχησ επιθεσεωσ τε χειρων αναστασεωσ τε νεκρων και κριματοσ αιωνιου ³ και τουτο ποιησωμεν εανπερ επιτρηπη ο θεοσ ⁴ αδυνατον γαρ τουσ απαξ φωτισθεντασ γευσαμενουσ τε της δωρεασ της επουρανιου και μετοχουσ γεννηθεντασ πνευματοσ αγιου ⁵ και καλον γευσαμενουσ θεου ρημα δυναμεισ τε μελλοντοσ αιωνοσ ⁶ και παραπεσοντασ παλιν ανακαινιζειν εις μετανοιαν ανασταυρουντασ εαυτοισ τον υιον του θεου και παραδειγματιζοντασ ⁷ γη γαρ η πιουσα τον επ αυτησ πολλακισ ερχομενον υετον και τικτουσα βοτανην ευθετον εκεινοισ δι ουσ και γεωργειται μεταλαμβάνει ευλογιασ απο του θεου ⁸ εκφερουσα δε ακανθασ και τριβολουσ αδοκιμοσ και καταρασ εγγυσ ησ το τελοσ εις καυσιν ⁹ πεπεισμεθα δε περι υμων αγαπητοι τα κρεισσονα και εχομενα σωτηριασ ει και ουτωσ λαλουμεν ¹⁰ ου γαρ αδικοσ ο θεοσ επιλαθεσθαι του εργου υμων και του κοπου της αγαπησ ησ ενεδειξασθε εις το ονομα αυτου διακονησαντες τοις αγιοις και διακονουντες ¹¹ επιθυμουμεν δε εκαστον υμων την αυτην ενδεικνυσθαι σπουδην προς την πληροφοριαν της ελπιδοσ αχρι τελουσ ¹² ινα μη νωθροι γενησθε μιμηται δε των δια πιστεωσ και μακροθυμιασ κληρονομουντων τασ επαγγελιασ ¹³ τω γαρ αβρααμ επαγγειλαμενοσ ο θεοσ επει κατ ουδενοσ ειχεν μειζονοσ ομοσαι ωμοσεν καθ εαυτου ¹⁴ λεγων η μην ευλογων ευλογησω σε και πληθυνων πληθυνω σε ¹⁵ και ουτωσ μακροθυμησασ επετυχεν της επαγγελιασ ¹⁶ ανθρωποι μεν γαρ κατα του μειζονοσ ομνουσιν και πασησ αυτοις αντιλογιασ περασ

εισ βεβαιωσιν ο ορκοσ ¹⁷ εν ω περισσοτερον βουλομενοσ ο θεοσ επιδειξαι τοις κληρονομοις της επαγγελιασ το αμεταθετον της βουλησ αυτου εμεσιτευσεν ορκω ¹⁸ ινα δια δυο πραγματων αμεταθετων εν οισ αδυνατον ψευσασθαι θεον ισχυραν παρακλησιν εχωμεν οι καταφυγοντες κρατησαι της προκειμενησ ελπιδοσ ¹⁹ ην ωσ αγκυραν εχομεν της ψυχησ ασφαλη τε και βεβαιαν και εισερχομενην εις το εσωτερον του καταπετασματοσ ²⁰ οπου προδρομοσ υπερ ημων εισηλθεν ιησουσ κατα την ταξιν μελχισεδεκ αρχιερευσ γενομενοσ εις τον αιωνα

7

¹ ουτοσ γαρ ο μελχισεδεκ βασιλευσ σαλημ ιερευσ του θεου του υψιστου ο συναντησασ αβρααμ υποστρεφοντι απο της κοπησ των βασιλεων και ευλογησασ αυτον ² ω και δεκατην απο παντων εμερισεν αβρααμ πρωτον μεν ερμηνευομενοσ βασιλευσ δικαιοσυνησ επειτα δε και βασιλευσ σαλημ ο εστιν βασιλευσ ειρηνησ ³ απατωρ αμητωρ αγενεαλογητοσ μητε αρχην ημερων μητε ζωησ τελοσ εχων αφωμοιωμενοσ δε τω υιω του θεου μενει ιερευσ εις το διηνεκεσ ⁴ θεωρειτε δε πληκοσ ουτοσ ω και δεκατην αβρααμ εδωκεν εκ των ακροθινιων ο πατριαρχησ ⁵ και οι μεν εκ των υιων λευι την ιερατειαν λαμβανοντες εντολην εχουσιν αποδεκατουν τον λαον κατα τον νομον τουτ εστιν τουσ αδελφουσ αυτων καιπερ εξεληλυθοτασ εκ της οσφυοσ αβρααμ ⁶ ο δε μη γενεαλογουμενοσ εξ αυτων δεδεκατωκεν τον αβρααμ και τον εχοντα τασ επαγγελιασ ευλογηκεν ⁷ χωρισ δε πασησ αντιλογιασ το ελαττον υπο του κρειττονοσ ευλογειται ⁸ και ωδε μεν δεκατασ αποθνησκοντες ανθρωποι λαμβανουσιν εκει δε μαρτυρουμενοσ οτι ζη ⁹ και ωσ εποσ ειπειν δια αβρααμ και λευι ο δεκατασ λαμβανων δεδεκατωται ¹⁰ ετι γαρ εν τη οσφυι του πατροσ ην οτε συνηνητησεν αυτω ο μελχισεδεκ ¹¹ ει μεν ουν τελειωσισ δια της λευιτικησ ιερωσυνησ ην ο λαοσ γαρ επ αυτη νενομοθετητο τισ ετι χρεια κατα την ταξιν μελχισεδεκ ετερον ανιστασθαι ιερα και ου κατα την ταξιν ααρων λεγεσθαι ¹² μετατιθεμενησ γαρ της ιερωσυνησ εξ αναγκησ και νομου μεταθεσισ γινεται ¹³ εφ ον γαρ λεγεται ταυτα φυλησ ετερασ μετεσχηκεν αφ ησ ουδεισ προσεσχηκεν τω θυσιαστηριω ¹⁴ προδηλον γαρ οτι εξ ιουδα ανατεταλκεν ο κυριοσ ημων εις ην φυλην ουδεν περι ιερωσυνησ μωυσησ ελαλησεν ¹⁵ και περισσοτερον ετι καταδηλον εστιν ει κατα

την ομοιοτητα μελχισεδεκ ανισταται ιερευς ετεροσ ¹⁶ οσ ου κατα νομον εντολησ σαρκικησ γεγονεν αλλα κατα δυναμιν ζωησ ακαταλυτου ¹⁷ μαρτυρει γαρ οτι συ ιερευς εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ ¹⁸ αθετησισ μεν γαρ γινεται προαγουσησ εντολησ δια το αυτησ ασθενεσ και ανωφελεσ ¹⁹ ουδεν γαρ ετελειωσεν ο νομοσ επεισαγωγή δε κρειττονοσ ελπιδοσ δι ησ εγγιζομεν τω θεω ²⁰ και καθ οσον ου χωρισ ορκωμοσιασ οι μεν γαρ χωρισ ορκωμοσιασ εισιν ιερεισ γεγονοτεσ ²¹ ο δε μετα ορκωμοσιασ δια του λεγοντοσ προσ αυτον ωμοσεν κυριοσ και ου μεταμεληθησεται συ ιερευς εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ ²² κατα τοσουτον κρειττονοσ διαθηκησ γεγονεν εγγυοσ ιηουσ ²³ και οι μεν πλειονεσ εισιν γεγονοτεσ ιερεισ δια το θανατω κωλυεσθαι παραμενειν ²⁴ ο δε δια το μενειν αυτον εις τον αιωνα απαραβατον εχει την ιερωσυνην ²⁵ οθεν και σωζειν εις το παντελεσ δυναται τουσ προσερχομενουσ δια αυτου τω θεω παντοτε ζων εις το εντυγχανειν υπερ αυτων ²⁶ τοιουτοσ γαρ ημιν επρεπεν αρχιερευς οσιοσ ακακοσ αμιαντοσ κεχωρισμενοσ απο των αμαρτωλων και υψηλοτεροσ των ουρανων γενομενοσ ²⁷ οσ ουκ εχει καθ ημεραν αναγκην ωσπερ οι αρχιερεισ προτερον υπερ των ιδιων αμαρτιων θυσιασ αναφερειν επειτα των του λαου τουτο γαρ εποιησεν εφραπαξ εαυτον ανενεγκασ ²⁸ ο νομοσ γαρ ανθρωπουσ καθιςτησιν αρχιερεισ εχοντασ ασθενειαν ο λογοσ δε τησ ορκωμοσιασ τησ μετα τον νομον υιον εις τον αιωνα τετελειωμενον

8

¹ κεφαλαιον δε επι τοισ λεγομενοισ τοιουτον εχομεν αρχιερα οσ εκαθισεν εν δεξια του θρονου τησ μεγαλωσυνησ εν τοισ ουρανοισ ² των αγιων λειτουργοσ και τησ σκηνησ τησ αληθινησ ην επηξεν ο κυριοσ και ουκ ανθρωποσ ³ πασ γαρ αρχιερευς εις το προσφερειν δωρα τε και θυσιασ καθισταται οθεν αναγκαιον εχειν τι και τουτον ο προσενεγκη ⁴ ει μεν γαρ ην επι γησ ουδ αν ην ιερευς οντων των ιερεων των προσφεροντων κατα τον νομον τα δωρα ⁵ οιτινεσ υποδειγματι και σκια λατρευουσιν των επουρανιων καθωσ κεχηματισται μωυσησ μελλων επιτελειν την σκηνην ορα γαρ φησιν ποιησεισ παντα κατα τον τυπον τον δειχθεντα σοι εν τω ορει ⁶ νυνη δε διαφορωτερασ τετυχεν λειτουργιασ οσω και κρειττονοσ εστιν διαθηκησ μεσιτησ ητισ επι κρειττοσιν επαγγελιασ νενομοθηται ⁷ ει γαρ

η πρωτη εκεινη ην αμεμπτοσ ουκ αν δευτερασ εζητειτο τοποσ ⁸ μεμφομενοσ γαρ αυτοισ λεγει ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριοσ και συντελεσω επι τον οικον ισραηλ και επι τον οικον ιουδα διαθηκην καινην ⁹ ου κατα την διαθηκην ην εποιησα τοισ πατρασιν αυτων εν ημερα επιλαβομενου μου τησ χειροσ αυτων εξαγαγειν αυτοουσ εκ γησ αιγυπτου οτι αυτοι ουκ ενεμειναν εν τη διαθηκη μου καγω ημελησα αυτων λεγει κυριοσ ¹⁰ οτι αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι τω οικω ισραηλ μετα τασ ημερασ εκεινασ λεγει κυριοσ διδουσ νομουσ μου εις την διανοιαν αυτων και επι καρδιασ αυτων επιγραψω αυτοουσ και εσομαι αυτοισ εις θεον και αυτοι εσονται μοι εις λαον ¹¹ και ου μη διδαξωσιν εκαστοσ τον πολιτην αυτου και εκαστοσ τον αδελφον αυτου λεγων γνωθι τον κυριον οτι παντεσ ειδησουσιν με απο μικρου αυτων εωσ μεγαλου αυτων ¹² οτι ιλεωσ εσομαι ταισ αδικιαισ αυτων και των αμαρτιων αυτων και των ανομιων αυτων ου μη μνησθω ετι ¹³ εν τω λεγειν καινην πεπαλαιωκεν την πρωτην το δε παλαιουμενον και γηρασκον εγγυσ αφανισμου

9

¹ ειχεν μεν ουν και η πρωτη δικαιωματα λατρειασ το τε αγιον κοσμικον ² σκηνη γαρ κατεσκευασθη η πρωτη εν η η τε λυχνια και η τραπεζα και η προθεσισ των αρτων ητισ λεγεται αγια ³ μετα δε το δευτερον καταπετασμα σκηνη η λεγομενη αγια αγιων ⁴ χρυσοσιν εχουσα θυμιατηριον και την κιβωτον τησ διαθηκησ περικεκαλυμμενην παντοθεν χρυσιω εν η σταμνοσ χρυση εχουσα το μαννα και η ραβδοσ ααρων η βλαστησασα και αι πλακεσ τησ διαθηκησ ⁵ υπερανω δε αυτησ χερουβιμ δοξησ κατασκιαζοντα το ιλαστηριον περι ων ουκ εστιν νυν λεγειν κατα μεροσ ⁶ τουτων δε ουτωσ κατεσκευασμενων εις μεν την πρωτην σκηνην δια παντοσ εισιασιν οι ιερεισ τασ λατρειασ επιτελουντεσ ⁷ εις δε την δευτεραν απαξ του ενιαυτου μονοσ ο αρχιερευς ου χωρισ αιματοσ ο προσφερει υπερ εαυτου και των του λαου αγνοηματων ⁸ τουτο δηλουνοσ του πνευματοσ του αγιου μηπω πεφανερωσθαι την των αγιων οδον ετι τησ πρωτησ σκηνησ εχουσησ στασιν ⁹ ητισ παραβολη εις τον καιρον τον ενεσθηκοτα καθ ον δωρα τε και θυσιαι προσφερονται μη δυναμεναι κατα συνειδησιν τελειωσαι τον λατρευοντα ¹⁰ μονον επι βρωμασιν και πομασιν και διαφοροισ βαπτισμοισ και δικαιωμασιν σαρκοσ μεχρι καιρου διορθωσεωσ επικειμενα

11 χριστος δε παραγενομενος αρχιερευς των μελλοντων αγαθων δια της μειζονος και τελειοτερας σκηνης ου χειροποιητου τουτ εστιν ου ταυτης της κτισεως 12 ουδε δι αιματος τραγων και μοσχων δια δε του ιδιου αιματος εισηλθεν εφαπαξ εις τα αγια αιωνιαν λυτρωσιν ευραμενος 13 ει γαρ το αιμα ταυρων και τραγων και σποδος δαμαλεως ραντιζουσα τους κεκοινωμενους αγιαζει προς την της σαρκος καθαροτητα 14 ποσω μαλλον το αιμα του χριστου ος δια πνευματος αιωνιου εαυτον προσηνεγκεν αμωμον τω θεω καθαριει την συνειδησιν υμων απο νεκρων εργαων εις το λατρευειν θεω ζωντι 15 και δια τουτο διαθηκης καινης μεσιτης εστιν οπως θανατου γενομενου εις απολυτρωσιν των επι τη πρωτη διαθηκη παραβασεων την επαγγελιαν λαβωσιν οι κεκλημενοι της αιωνιου κληρονομιας 16 οπου γαρ διαθηκη θανατον αναγκη φερεσθαι του διαθεμενου 17 διαθηκη γαρ επι νεκροισ βεβαια επει μηποτε ισχυει οτε ζη ο διαθεμενος 18 οθεν ουδ η πρωτη χωρισ αιματος εγκεκαινισται 19 λαληθεισης γαρ πασης εντολης κατα νομον υπο μωυσεως παντι τω λαω λαβων το αιμα των μοσχων και τραγων μετα υδατος και εριου κοκκινου και υσωπου αυτο τε το βιβλιον και παντα τον λαον ερραντισεν 20 λεγων τουτο το αιμα της διαθηκης ης ενετειλατο προς υμας ο θεος 21 και την σκηνην δε και παντα τα σκευη της λειτουργιας τω αιματι ομοιως ερραντισεν 22 και σχεδον εν αιματι παντα καθαριζεται κατα τον νομον και χωρισ αιματεκχυσιας ου γινεται αφεσις 23 αναγκη ουν τα μεν υποδειγματα των εν τοις ουρανοισ τουτοις καθαριζεσθαι αυτα δε τα επουρανια κρειττοσιν θυσιαισ παρα ταυτας 24 ου γαρ εις χειροποιητα αγια εισηλθεν ο χριστος αντιτυπα των αληθινων αλλ εις αυτον τον ουρανον νυν εμφανισθηναι τω προσωπω του θεου υπερ ημων 25 ουδ ινα πολλακις προσφερη εαυτον ωσπερ ο αρχιερευς εισερχεται εις τα αγια κατα ενιαυτον εν αιματι αλλοτριω 26 επει εδει αυτον πολλακις παθειν απο καταβολης κοσμου νυν δε απαξ επι συντελεια των αιωνων εις αθετησιν αμαρτιας δια της θυσιας αυτου πεφανερωται 27 και καθ οσον αποκειται τοις ανθρωποισ απαξ αποθανειν μετα δε τουτο κρισισ 28 ουτως και ο χριστος απαξ προσενεχθεις εις το πολλων ανενεγκειν αμαρτιας εκ δευτερου χωρισ αμαρτιας οφθησεται τοις αυτον απεκδεχομενοισ εις σωτηριαν

10

1 σκιαν γαρ εχων ο νομος των μελλοντων αγαθων ουκ αυτην την εικονα των πραγματων κατα ενιαυτον ταις αυταις θυσιαισ ασ προσφερουσιν εις το διηνεκεσ ουδεποτε δυνανται τους προσερχομενους τελειωσαι 2 επει ουκ αν επαυσαντο προσφερομεναι δια το μηδεμιαν εχειν επι συνειδησιν αμαρτιων τους λατρευοντασ απαξ κεκαθαρμενους 3 αλλ εν αυταις αναμνησις αμαρτιων κατα ενιαυτον 4 αδυνατον γαρ αιμα ταυρων και τραγων αφαιρειν αμαρτιας 5 διο εισερχομενος εις τον κοσμον λεγει θυσιαν και προσφοραν ουκ ηθελησασ σωμα δε κατηρησιω μοι 6 ολοκαυτωματα και περι αμαρτιας ουκ ευδοκησασ 7 τοτε ειπον ιδου ηκω εν κεφαλιδι βιβλιου γεγραπται περι εμου του ποιησαι ο θεος το θελημα σου 8 ανωτερον λεγων οτι θυσιαν και προσφοραν και ολοκαυτωματα και περι αμαρτιας ουκ ηθελησασ ουδε ευδοκησασ αιτινεσ κατα τον νομον προσφερονται 9 τοτε ειρηκεν ιδου ηκω του ποιησαι ο θεος το θελημα σου αναιρει το πρωτον ινα το δευτερον στηση 10 εν ω θεληματι ηγιασμενοι εσμεν οι δια της προσφορας του σωματος ιησου χριστου εφαπαξ 11 και πασ μεν ιερευς εστηκεν καθ ημεραν λειτουργων και τας αυτας πολλακις προσφερων θυσιας αιτινεσ ουδεποτε δυνανται περιελειν αμαρτιας 12 αυτοσ δε μιαν υπερ αμαρτιων προσενεγκασ θυσιαν εις το διηνεκεσ εκαθισεν εν δεξια του θεου 13 το λοιπον εκδεχομενος εως τεθωσιν οι εχθροι αυτου υποποδιον των ποδων αυτου 14 μια γαρ προσφορα τετελειωκεν εις το διηνεκεσ τους αγιαζομενους 15 μαρτυρει δε ημιν και το πνευμα το αγιον μετα γαρ το προειρηκεναι 16 αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι προς αυτους μετα τας ημερας εκεινας λεγει κυριοσ διδουσ νομους μου επι καρδιας αυτων και επι των διανοιων αυτων επιγραψω αυτους 17 και των αμαρτιων αυτων και των ανομιων αυτων ου μη μνησθω επι 18 οπου δε αφεσις τουτων ουκετι προσφορα περι αμαρτιας 19 εχοντεσ ουν αδελφοι παρρησιαν εις την εισοδον των αγιων εν τω αιματι ιησου 20 ην ενεκαινισεν ημιν οδον προσφατον και ζωσαν δια του καταπετασματος τουτ εστιν της σαρκος αυτου 21 και ιερα μεγαν επι τον οικον του θεου 22 προσερχωμεθα μετα αληθινης καρδιας εν πληροφορια πιστεωσ ερραντισμενοι τας καρδιας απο συνειδησεωσ πονηρασ και λελουμενοι το σωμα υδατι καθαρω 23 κατεχωμεν την ομολογιαν της ελπιδοσ ακλινη

πιστος γαρ ο επαγγειλαμενος ²⁴ και κατανοωμεν αλληλους εις παροξυσμον αγαπης και καλων εργαων ²⁵ μη εγκαταλειποντες την επισυναγωγην εαυτων καθως εθος τισιν αλλα παρακαλουντες και τοσουτω μαλλον οσω βλεπετε εγγιζουσαν την ημεραν ²⁶ εκουσιωσ γαρ αμαρτανοντων ημων μετα το λαβειν την επιγνωσιν της αληθειας ουκετι περι αμαρτιων απολειπεται θυσια ²⁷ φοβερα δε τισ εκδοχη κρισεωσ και πυροσ ζηλοσ εσθιειν μελλοντοσ τουσ υπεναντιουσ ²⁸ αθετησασ τισ νομον μωυσεωσ χωρισ οικτιρμων επι δυσιν η τρισιν μαρτυσιν αποθνησκει ²⁹ ποσω δοκειτε χειρονοσ αξιωθησεται τιμωριασ ο τον υιον του θεου καταπατησασ και το αιμα της διαθηκησ κοινον ηγησαμενοσ εν ω ηγιασθη και το πνευμα της χαριτοσ ενυβρισασ ³⁰ οιδαμεν γαρ τον ειποντα εμοι εκδικησισ εγω ανταποδωσω λεγει κυριοσ και παλιν κυριοσ κρινει τον λαον αυτου ³¹ φοβερον το εμπεισειν εισ χειρασ θεου ζωντοσ ³² αναμιμνησκεσθε δε τασ προτερον ημερασ εν αισ φωτισθεντεσ πολλην αθλησιν υπεμεινατε παθηματων ³³ τουτο μεν ονειδισμοισ τε και θλιψεισιν θεατριζομενοι τουτο δε κοινωνοι των ουτωσ αναστρεφομενων γενηθεντεσ ³⁴ και γαρ τοισ δεσμοισ μου συνεπαθησατε και την αρπαγην των υπαρχοντων υμων μετα χαρασ προσεδεξασθε γινωσκοντεσ εχειν εαυτοισ κρειττονα υπαρξιν εν ουρανοισ και μενουσαν ³⁵ μη αποβαλητε ουν την παρρησιαν υμων ητισ εχει μισθαποδοσιαν μεγαλην ³⁶ υπομονησ γαρ εχετε χρειαν ινα το θελημα του θεου ποιησαντεσ κομισησθε την επαγγελιαν ³⁷ ετι γαρ μικρον οσον οσον ο ερχομενοσ ηξει και ου χρονιει ³⁸ ο δε δικαιοσ εκ πιστεωσ ζησεται και εαν υποστειληται ουκ ευδοκει η ψυχη μου εν αυτω ³⁹ ημεισ δε ουκ εσμεν υποστολησ εισ απωλειαν αλλα πιστεωσ εισ περιποιησιν ψυχησ

11

¹ εστιν δε πιστισ ελπιζομενων υποστασισπραγματων ελεγχοσ ου βλεπομενων ² εν ταυτη γαρ εμαρτυρηθησαν οι πρεσβυτεροι ³ πιστει νοουμεν κατηρτισθαι τουσ αιωνασ ρηματι θεου εισ το μη εκ φαινομενων τα βλεπομενα γεγονεναι ⁴ πιστει πλειονα θυσιαν αβελ παρα καιν προσηνεγκεν τω θεω δι ησ εμαρτυρηθη ειναι δικαιοσ μαρτυρουντοσ επι τοισ δωροισ αυτου του θεου και δι αυτησ αποθανων ετι λαλειται ⁵ πιστει ενωχ μετετεθη του μη ιδειν θανατον και ουχ ευρισκετο διοτι μετεθηκεν

αυτον ο θεοσ προ γαρ της μεταθεσεωσ αυτου μεμαρτυρηται ευηρεστηκεναι τω θεω ⁶ χωρισ δε πιστεωσ αδυνατον ευαρεσθησαι πιστευσαι γαρ δει τον προσερχομενον τω θεω οτι εστιν και τοισ εκζητουσιν αυτον μισθαποδοτησ γινεται ⁷ πιστει χρηματισθεις νωε περι των μηδεπω βλεπομενων ευλαβηθεισ κατεσκευασεν κιβωτον εισ σωτηριαν του οικου αυτου δι ησ κατεκρινεν τον κοσμον και της κατα πιστιν δικαιοσυνησ εγενετο κληρονομοσ ⁸ πιστει καλουμενοσ αβρααμ υπηκουσεν εξελθειν εισ τον τοπον ον ημελλεν λαμβανειν εισ κληρονομιαν και εξηλθεν μη επισταμενοσ που ερχεται ⁹ πιστει παρωκησεν εισ γην της επαγγελιασ ωσ αλλοτριαν εν σκηναισ κατοικησασ μετα ισαακ και ιακωβ των συγκληρονομων της επαγγελιασ της αυτησ ¹⁰ εξεδεχετο γαρ την τουσ θεμελιουσ εχουσαν πολιν ησ τεχνιτησ και δημιουργοσ ο θεοσ ¹¹ πιστει και αυτη σαρρα δυναμιν εισ καταβολην σπερματοσ ελαβεν και παρα καιρον ηλικιασ ετεκεν επει πιστον ηγησατο τον επαγγειλαμενον ¹² διο και αφ ενοσ εγεννηθησαν και ταυτα νεκρωμενου καθωσ τα αστρα του ουρανου τω πληθει και ωσ η αμμοσ η παρα το χειλοσ της θαλασσησ η αναριθμητοσ ¹³ κατα πιστιν απεθανον ουτοι παντεσ μη λαβοντεσ τασ επαγγελιασ αλλα πορωθεν αυτασ ιδοντεσ και ασπασαμενοι και ομολογησαντεσ οτι ξενοι και παρεπιδημοι εισιν επι της γησ ¹⁴ οι γαρ τοιαυτα λεγοντεσ εμφανιζουσιν οτι πατριδα επιζητουσιν ¹⁵ και ει μεν εκεινησ εμνημονευον αφ ησ εξηλθον ειχον αν καιρον ανακαμψαι ¹⁶ νυν δε κρειττονοσ ορεγονται τουτ εστιν επουρανιου διο ουκ επαισχυνεται αυτουσ ο θεοσ θεοσ επικαλεισθαι αυτων ητοιμασεν γαρ αυτοισ πολιν ¹⁷ πιστει προσενηνοχεν αβρααμ τον ισαακ πειραζομενοσ και τον μονογενη προσεφερεν ο τασ επαγγελιασ αναδεξαμενοσ ¹⁸ προς ον ελαληθη οτι εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα ¹⁹ λογισαμενοσ οτι και εκ νεκρων εγειρειν δυνατοσ ο θεοσ οθεν αυτον και εν παραβολη εκομισατο ²⁰ πιστει περι μελλοντων ευλογησεν ισαακ τον ιακωβ και τον ησαυ ²¹ πιστει ιακωβ αποθνησκων εκαστον των υιων ιωσηφ ευλογησεν και προσεκυνησεν επι το ακρον της ραβδου αυτου ²² πιστει ιωσηφ τελευτων περι της εξοδου των υιων ισραηλ εμνημονευσεν και περι των οστων αυτου ενετειλατο ²³ πιστει μωυσησ γεννηθεισ εκρυβη τριμηνον υπο των πατερων αυτου διοτι ειδον αστειον το παιδιον και ουκ εφοβηθησαν το

διαταγμα του βασιλεωσ ²⁴ πιστει μωυσησ μεγασ γενομενοσ ηρνησατο λεγεσθαι υιοσ θυγατροσ φαραω ²⁵ μαλλον ελομενοσ συγκακουχεισθαι τω λαω του θεου η προσκαιρον εχειν αμαρτιασ απολαυσιν ²⁶ μειζονα πλουτον ηγησαμενοσ των αιγυπτου θησαυρων τον ονειδισμον του χριστου απεβλεπεν γαρ εις την μισθαποδοσιαν ²⁷ πιστει κατελιπεν αιγυπτον μη φοβηθεις τον θυμον του βασιλεωσ τον γαρ αορατον ωσ ορων εκαρτερησεν ²⁸ πιστει πεποιηκεν το πασχα και την προσχυσιν του αιματος ινα μη ο ολοθρευων τα πρωτοτοκα θιγη αυτων ²⁹ πιστει διεβησαν την ερυθραν θαλασσαν ωσ δια ξηρασ ησ πειραν λαβοντες οι αιγυπτιοι κατεποθησαν ³⁰ πιστει τα τειχη ιεριχω επεσεν κυκλωθεντα επι επτα ημερασ ³¹ πιστει ρααβ η πορνη ου συναπωλετο τοισ απειθησασιν δεξαμενη τουσ κατασκοπουσ μετ ειρηνησ ³² και τι ετι λεγω επιλειπει γαρ με διηγουμενον ο χρονοσ περι γεδεων βαρακ τε και σαμψων και ιεφθαε δαυιδ τε και σαμουηλ και των προφητων ³³ οι δια πιστεωσ κατηγωνισαντο βασιλειασ ειργασαντο δικαιοσυνην επετυχον επαγγελιων εφραξαν στοματα λεοντων ³⁴ εσβεσαν δυναμιν πυροσ εφυγον στοματα μαχαιρασ ενεδυναμωθησαν απο ασθeneιασ εγενηθησαν ισχυροι εν πολεμω παρεμβολασ εκλιναν αλλοτριων ³⁵ ελαβον γυναικεσ εξ αναστασεωσ τουσ νεκρουσ αυτων αλλοι δε ετυμpanισθησαν ου προσδεξαμενοι την απολυτρωσιν ινα κρειττονοσ αναστασεωσ τυχωσιν ³⁶ ετεροι δε εμπαιγμων και μαστιγων πειραν ελαβον ετι δε δεσμων και φυλακησ ³⁷ ελιθασθησαν επρισθησαν επειρασθησαν εν φονω μαχαιρασ απεθανον περιηλθον εν μηλωταισ εν αιγειοισ δερμασιν υστερουμενοι θλιβομενοι κακουχομενοι ³⁸ ων ουκ ην αξιοσ ο κοσμοσ εν ερημιασ πλανωμενοι και ορεσιν και σπηλαιοισ και ταισ οπαισ της γησ ³⁹ και ουτοι παντεσ μαρτυρηθεντεσ δια της πιστεωσ ουκ εκομισαντο την επαγγελιαν ⁴⁰ του θεου περι ημων κρειττον τι προβλεψαμενου ινα μη χωρισ ημων τελειωθωσιν

12

¹ τοιγαρουν και ημεισ τοσουτον εχοντεσ περικειμενον ημιν νεφοσ μαρτυρων ογκον αποθεμενοι παντα και την ευπεριστατον αμαρτιαν δι υπομονησ τρεχωμεν τον προκειμενον ημιν αγωνα ² αφορωντεσ εις τον της πιστεωσ αρχηγον και τελειωτην ιησουν οσ αντι της προκειμενησ αυτω χαρασ υπεμεινεν σταυρον αισχυνησ καταφρονησασ εν δεξια τε του

θρονου του θεου κεκαθικεν ³ αναλογισασθε γαρ τον τοιαυτην υπομεμενηκοτα υπο των αμαρτωλων εις αυτον αντιλογιαν ινα μη καμητε ταισ ψυχαισ υμων εκλυομενοι ⁴ ουπω μεχρι αιματοσ αντικατεστητε προσ την αμαρτιαν ανταγωνιζομενοι ⁵ και εκλελησθε της παρακλησεωσ ητισ υμιν ωσ υιοισ διαλεγεται υιε μου μη ολιγωρει παιδειασ κυριου μηδε εκλυου υπ αυτου ελεγχομενοσ ⁶ ον γαρ αγαπα κυριοσ παιδευει μαστιγοι δε παντα υιον ον παραδεχεται ⁷ εις παιδειαν υπομενετε ωσ υιοισ υμιν προσφερεται ο θεοσ τισ γαρ εστιν υιοσ ον ου παιδευει πατηρ ⁸ ει δε χωρισ εστε παιδειασ ησ μετοχοι γεγονασιν παντεσ αρα νοθοι εστε και ουχ υιοι ⁹ ειτα τουσ μεν της σαρκοσ ημων πατερασ ειχομεν παιδευτασ και ενετρεπομεθα ου πολλω μαλλον υποταγησομεθα τω πατρι των πνευματων και ζησομεν ¹⁰ οι μεν γαρ προσ ολιγασ ημερασ κατα το δοκουν αυτοισ επαιδευον ο δε επι το συμφερον εις το μεταλαβειν της αγιοτητοσ αυτου ¹¹ πασα δε παιδεια προσ μεν το παρον ου δοκει χαρασ ειναι αλλα λυπησ υστερον δε καρπον ειρηνικον τοισ δι αυτησ γεγυμνασμενοισ αποδιδωσιν δικαιοσυνησ ¹² διο τασ παρειμενασ χειρασ και τα παραλελυμενα γονατα ανορθωσατε ¹³ και τροχιασ ορθασ ποιησατε τοισ ποσιν υμων ινα μη το χωλον εκτραπη ιαθη δε μαλλον ¹⁴ ειρηνην διωκετε μετα παντων και τον αγιασμον ου χωρισ ουδεις οψεται τον κυριον ¹⁵ επισκοπουντεσ μη τισ υστερων απο της χαριτοσ του θεου μη τισ ριζα πικριασ ανω φυουσα ενοχλη και δια ταυτησ μιανθωσιν πολλοι ¹⁶ μη τισ πορνοσ η βεβηλοσ ωσ ησαυ οσ αντι βρωσεωσ μιασ απεδοτο τα πρωτοτοκια αυτου ¹⁷ ιστε γαρ οτι και μετεπειτα θελων κληρονομησαι την ευλογιαν απεδοκιμασθη μετανοιασ γαρ τοπον ουχ ευρεν καιπερ μετα δακρυων εκζητησασ αυτην ¹⁸ ου γαρ προσεληλυθατε ψηλαφωμενω ορει και κεκαυμενω πυρι και γνοφω και σκοτω και θυελλη ¹⁹ και σαλπιγγοσ ηχω και φωνη ρηματων ησ οι ακουσαντεσ παρητησαντο μη προστεθηναι αυτοισ λογον ²⁰ ουκ εφερον γαρ το διαστελλομενον καν θηριον θιγη του ορουσ λιθοβοληθησεται ²¹ και ουτωσ φοβερον ην το φανταζομενον μωυσησ ειπεν εκφοβοσ ειμι και εντρομοσ ²² αλλα προσεληλυθατε σιων ορει και πολει θεου ζωντοσ ιερουσαλημ επουρανιω και μυριασιν αγγελων ²³ πανηγυρει και εκκλησια πρωτοτοκων εν ουρανοισ απογεγραμμενων και κριτη θεω παντων και πνευμασιν δικαιων τετελειωμενων ²⁴ και διαθηκησ νεασ μεσιτη

ιησου και αιματι ραντισμου κρειττον λαλουντι παρα τον αβελ ²⁵ βλεπετε μη παραιτησεθε τον λαλουντα ει γαρ εκεινοι ουκ εφυγον τον επι γησ παραιτησαμενοι χρηματιζοντα πολλω μαλλον ημεις οι τον απ ουρανων αποστρεφομενοι ²⁶ ου η φωνη την γην εσαλευσεν τοτε νυν δε επηγγελται λεγων ετι απαξ εγω σειω ου μονον την γην αλλα και τον ουρανον ²⁷ το δε ετι απαξ δηλοι των σαλευομενων την μεταθεσιν ως πεποιημενων ινα μεινη τα μη σαλευομενα ²⁸ διο βασιλειαν ασαλευτον παραλαμβανοντες εχωμεν χαριν δι ησ λατρευομεν ευαρεστωσ τω θεω μετα αιδουσ και ευλαβειασ ²⁹ και γαρ ο θεος ημων πυρ καταναλισκον

13

¹ η φιλαδελφια μενετω ² της φιλοξενιασ μη επιλανθανεσθε δια ταυτησ γαρ ελαθον τινεσ ξενισαντες αγγελουσ ³ μιμνησκεσθε των δεσμιων ως συνδεδεμενοι των κακουχουμενων ως και αυτοι οντεσ εν σωματι ⁴ τιμιοσ ο γαμοσ εν πασιν και η κοιτη αμιαντοσ πορνουσ δε και μοιχουσ κρινει ο θεοσ ⁵ αφιλαργυροσ ο τροποσ αρκουμενοι τοισ παρουσιν αυτοσ γαρ ειρηκεν ου μη σε ανω ουδ ου μη σε εγκαταλειπω ⁶ ωστε θαρρουντασ ημασ λεγειν κυριοσ εμοι βοηθοσ και ου φοβηθησομαι τι ποιησει μοι ανθρωποσ ⁷ μνημονευετε των ηγουμενων υμων οιτινεσ ελαλησαν υμιν τον λογον του θεου ων αναθεωρουντεσ την εκβασιν της αναστροφησ μιμεισθε την πιστιν ⁸ ιησουσ χριστοσ χθεσ και σημερον ο αυτοσ και εισ τουσ αιωνασ ⁹ διδαχαισ ποικιλαισ και ξεναισ μη παραφερεσθε καλον γαρ χαριτι βεβαιουσθαι την καρδιαν ου βρωμασιν εν οισ ουκ ωφεληθησαν οι περιπατησαντεσ ¹⁰ εχομεν θυσιαστηριον εξ ου φαγειν ουκ εχουσιν εξουσιαν οι τη σκηνη λατρευοντεσ ¹¹ ων γαρ εισφερεται ζωων το αιμα περι αμαρτιασ εισ τα αγια δια του αρχιερωσ τουτων τα σωματα κατακαιεται εξω της παρεμβολησ ¹² διο και ιησουσ ινα αγιαση δια του ιδιου αιματοσ τον λαον εξω της πυλησ επαθεν ¹³ τοινυν εξερχωμεθα προσ αυτον εξω της παρεμβολησ τον ονειδισμον αυτου φεροντεσ ¹⁴ ου γαρ εχομεν ωδε μενουσαν πολιν αλλα την μελλουσαν επιζητουμεν ¹⁵ δι αυτου ουν αναφερωμεν θυσιαν αινεσεωσ δια παντοσ τω θεω τουτ εστιν καρπον χειλεων ομολογουντων τω ονοματι αυτου ¹⁶ της δε ευποιασ και κοινωνιασ μη επιλανθανεσθε τοιαυταισ γαρ θυσιαισ ευαρεστειται ο θεοσ ¹⁷ πειθεσθε τοισ ηγουμενοισ υμων και υπεικετε

αυτοι γαρ αγρυπνουσιν υπερ των ψυχων υμων ως λογον αποδωσοντεσ ινα μετα χαρασ τουτο ποιωσιν και μη στεναζοντεσ αλυσιτελεσ γαρ υμιν τουτο ¹⁸ προσευχεσθε περι ημων πεποιθαμεν γαρ οτι καλην συνειδησιν εχομεν εν πασιν καλωσ θελοντεσ αναστρεφεσθαι ¹⁹ περισσοτερωσ δε παρακαλω τουτο ποιησαι ινα ταχιον αποκατασταθω υμιν ²⁰ ο δε θεοσ της ειρηνησ ο αναγαγων εκ νεκρων τον ποιμενα των προβατων τον μεγαν εν αιματι διαθηκησ αιωνιου τον κυριον ημων ιησουσ ²¹ καταρτισαι υμασ εν παντι εργω αγαθω εισ το ποιησαι το θελημα αυτου ποιων εν υμιν το ευαρεστον ενωπιον αυτου δια ιησου χριστου ω η δοξα εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην ²² παρακαλω δε υμασ αδελφοι ανεχεσθε του λογου της παρακλησεωσ και γαρ δια βραχεων επεστειλα υμιν ²³ γινωσκετε 1097 V-PAI-2P τον αδελφον τιμοθεον απολελυμενον μεθ ου εαν ταχιον ερχηται οψομαι υμασ ²⁴ ασπασασθε παντασ τουσ ηγουμενουσ υμων και παντασ τουσ αγιουσ ασπαζονται υμασ οι απο της ιταλιασ ²⁵ η χαρισ μετα παντων υμων αμην

ΙΑΚΩΒΟΥ

¹ ιακωβος θεου και κυριου ιησου χριστου δουλος ταισ δωδεκα φυλαισ ταισ εν τη διασπορα χαιρειν ² πασαν χαραν ηγησασθε αδελφοι μου οταν πειρασμοισ περιπεσητε ποικιλοισ ³ γινωσκοντες οτι το δοκιμιον υμων της πιστεωσ κατεργαζεται υπομονην ⁴ η δε υπομονη εργον τελειον εχετω ινα ητε τελειοι και ολοκληροι εν μηδενι λειπομενοι ⁵ ει δε τισ υμων λειπεται σοφιασ αιτειτω παρα του διδοντος θεου πασιν απλωσ και ουκ ονειδιζοντος και δοθησεται αυτω ⁶ αιτειτω δε εν πιστει μηδεν διακρινομενος ο γαρ διακρινομενος εοικεν κλυδωνι θαλασσης ανεμιζομενω και ριπιζομενω ⁷ μη γαρ οισεσθω ο ανθρωπος εκεινος οτι ληψεται τι παρα του κυριου ⁸ ανηρ διψυχος ακαταστατος εν πασαισ ταισ οδοισ αυτου ⁹ καυχασθω δε ο αδελφος ο ταπεινος εν τω υψει αυτου ¹⁰ ο δε πλουσιος εν τη ταπεινωσει αυτου οτι ωσ ανθος χορτου παρελευσεται ¹¹ ανετειλεν γαρ ο ηλιος συν τω καυσωνι και εξηρανεν τον χορτον και το ανθος αυτου εξεπεσεν και η ευπρεπεια του προσωπου αυτου απωλετο ουτως και ο πλουσιος εν ταισ πορειαισ αυτου μαρανθησεται ¹² μακαριος ανηρ οσ υπομενει πειρασμον οτι δοκιμος γενομενος ληψεται τον στεφανον της ζωησ ον επηγγειλατο ο κυριος τοισ αγαπωσιν αυτον ¹³ μηδεισ πειραζομενος λεγετω οτι απο θεου πειραζομαι ο γαρ θεος απειραστος εστιν κακων πειραζει δε αυτοσ ουδενα ¹⁴ εκαστος δε πειραζεται υπο της ιδιασ επιθυμιασ εξελκομενος και δελεαζομενος ¹⁵ ειτα η επιθυμια συλλαβουσα τικτει αμαρτιαν η δε αμαρτια αποτελεσθεισα αποκυει θανατον ¹⁶ μη πλανασθε αδελφοι μου αγαπητοι ¹⁷ πασα δοσισ αγαθη και παν δωρημα τελειον ανωθεν εστιν καταβαινον απο του πατροσ των φωτων παρ ω ουκ ενι παραλλαγη η τροπησ αποσκιασμα ¹⁸ βουληθεισ απεκυησεν ημασ λογω αληθειασ εις το ειναι ημασ απαρχην τινα των αυτου κτισματων ¹⁹ ωστε αδελφοι μου αγαπητοι εστω πασ ανθρωποσ ταχυσ εις το ακουσαι βραδυσ εις το λαλησαι βραδυσ εις οργην ²⁰ οργη γαρ ανδροσ δικαιοσυνην θεου ου κατεργαζεται ²¹ διο αποθεμενοι πασαν ρυπαριαν και περισσειαν κακιασ εν πραυτητι δεξασθε τον εμφυτον λογον τον δυναμενον σωσαι τασ ψυχασ υμων ²² γινεσθε δε ποιηται λογου και μη μονον ακροαται παραλογιζομενοι εαυτουσ ²³ οτι ει τισ

ακροατησ λογου εστιν και ου ποιητησ ουτοσ εοικεν ανδρι κατανοουντι το προσωπον της γενεσεωσ αυτου εν εσοπτρω ²⁴ κατενοησεν γαρ εαυτον και απεληλυθεν και ευθεωσ επελαθετο οποιοσ ην ²⁵ ο δε παρακυψασ εις νομον τελειον τον της ελευθεριασ και παραμεινας ουτοσ ουκ ακροατησ επιλησμονησ γενομενος αλλα ποιητησ εργου ουτοσ μακαριος εν τη ποιησει αυτου εσται ²⁶ ει τισ δοκει θρησκοσ ειναι εν υμιν μη χαλιναγωγων γλωσσαν αυτου αλλα απατων καρδιαν αυτου τουτου ματαιοσ η θρησκεια ²⁷ θρησκεια καθαρα και αμιαντοσ παρα θεω και πατρι αυτη εστιν επισκεπτεσθαι ορφανουσ και χηρασ εν τη θλιψει αυτων ασπιλον εαυτον τηρειν απο του κοσμου

2

¹ αδελφοι μου μη εν προσωποληψιαισ εχετε την πιστιν του κυριου ημων ιησου χριστου της δοξησ ² εαν γαρ εισελθη εις την συναγωγην υμων ανηρ χρυσοδακτυλιοσ εν εσθητι λαμπρα εισελθη δε και πτωχοσ εν ρυπαρα εσθητι ³ και επιβλεψητε επι τον φορουντα την εσθητα την λαμπραν και ειπητε αυτω συ καθου ωδε καλωσ και τω πτωχω ειπητε συ στηθι εκει η καθου ωδε υπο το υποποδιον μου ⁴ και ου διεκριθητε εν εαυτοισ και εγενεσθε κριται διαλογισμων πονηρων ⁵ ακουσατε αδελφοι μου αγαπητοι ουχ ο θεοσ εξελεξατο τουσ πτωχοσ του κοσμου πλουσιουσ εν πιστει και κληρονομουσ της βασιλειασ ησ επηγγειλατο τοισ αγαπωσιν αυτον ⁶ υμεισ δε ητιμασατε τον πτωχον ουχ οι πλουσιοι καταδυναστευουσιν υμων και αυτοι ελκουσιν υμασ εις κριτηρια ⁷ ουκ αυτοι βλασφημουσιν το καλον ονομα το επικληθεν εφ υμασ ⁸ ει μεντοι νομον τελειτε βασιλικον κατα την γραφην αγαπησεισ τον πλησιον σου ωσ σεαυτον καλωσ ποιειτε ⁹ ει δε προσωποληπτειτε αμαρτιαν εργαζεσθε ελεγχομενοι υπο του νομου ωσ παραβαται ¹⁰ οστισ γαρ ολον τον νομον τηρησει πταισει δε εν ενι γεγονεν παντων ενοχοσ ¹¹ ο γαρ ειπων μη μοιχευσεισ ειπεν και μη φονευσεισ ει δε ου μοιχευσεισ φονευσεισ δε γεγονασ παραβατησ νομου ¹² ουτως λαλειτε και ουτως ποιειτε ωσ δια νομου ελευθεριασ μελλοντεσ κρινεσθαι ¹³ η γαρ κρισισ ανελεοσ τω μη ποιησαντι ελεοσ κατακαυχεται ελεον κρισεωσ ¹⁴ τι το οφελοσ αδελφοι μου εαν πιστιν λεγη τισ εχειν εργα δε μη εχη μη δυναται η πιστισ σωσαι αυτον ¹⁵ εαν δε αδελφοσ η αδελφη γυμνοι υπαρχωσιν και λειπομενοι ωσιν της εφημερου τροφησ

¹⁶ ειπη δε τισ αυτοισ εξ υμων υπαγετε εν ειρηνη θερμαινεσθε και χορταζεσθε μη δωτε δε αυτοισ τα επιτηδεια του σωματος τι το οφελος ¹⁷ ουτως και η πιστις εαν μη εργα εχη νεκρα εστιν καθ εαυτην ¹⁸ αλλ ερει τισ συ πιστιν εχεις καγω εργα εχω δειξον μοι την πιστιν σου εκ των εργαων σου καγω δειξω σοι εκ των εργαων μου την πιστιν μου ¹⁹ συ πιστευεις οτι ο θεος εις εστιν καλωσ ποιεις και τα δαιμονια πιστευουσιν και φρισουσιν ²⁰ θελεις δε γνωναι ω ανθρωπε κενε οτι η πιστις χωρισ των εργαων νεκρα εστιν ²¹ αβρααμ ο πατηρ ημων ουκ εξ εργαων εδικαιωθη ανενεγκασ ισαακ τον υιον αυτου επι το θυσιαστηριον ²² βλεπεις οτι η πιστις συνηργει τοις εργαοις αυτου και εκ των εργαων η πιστις ετελειωθη ²³ και επληρωθη η γραφη η λεγουσα επιστευσεν δε αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην και φιλος θεου εκληθη ²⁴ ορατε 3708 V-PAI-2P τοιουν οτι εξ εργαων δικαιουται ανθρωπος και ουκ εκ πιστεωσ μονον ²⁵ ομοιωσ δε και ρααβ η πορνη ουκ εξ εργαων εδικαιωθη υποδεξαμενη τους αγγελουσ και ετερα οδω εκβαλουσα ²⁶ ωσπερ γαρ το σωμα χωρισ πνευματος νεκρον εστιν ουτως και η πιστις χωρισ των εργαων νεκρα εστιν

3

¹ μη πολλοι διδασκαλοι γινεσθε αδελφοι μου ειδοτεσ οτι μειζον κριμα ληψομεθα ² πολλα γαρ πταιομεν απαντεσ ει τισ εν λογω ου πταιει ουτοσ τελειοσ ανηρ δυνατοσ χαλιναγωγησαι και ολον το σωμα ³ ιδε των ιπων τουσ χαλινουσ εις τα στοματα βαλλομεν προσ το πειθεσθαι αυτουσ ημιν και ολον το σωμα αυτων μεταγομεν ⁴ ιδου και τα πλοια τηλικαυτα οντα και υπο σκληρων ανεμων ελαυνομενα μεταγεται υπο ελαχιστου πηδαλιου οπου αν η ορμη του ευθυνοντοσ βουληται ⁵ ουτως και η γλωσσα μικρον μελοσ εστιν και μεγαλαυχει ιδου ολιγον πυρ ηλικην υλην αναπτει ⁶ και η γλωσσα πυρ ο κοσμοσ της αδικιασ ουτως η γλωσσα καθισταται εν τοις μελεσι ημων η σπιλουσα ολον το σωμα και φλογιζουσα τον τροχον της γενεσεωσ και φλογιζομενη υπο της γεεννησ ⁷ πασα γαρ φυσισ θηριων τε και πετεινων ερπετων τε και εναλιων δαμαζεται και δεδαμασται τη φυσει τη ανθρωπινη ⁸ την δε γλωσσαν ουδεις δυναται ανθρωπων δαμασαι ακατασχετον κακον μεστη ιου θανατηφορου ⁹ εν αυτη ευλογουμεν τον θεον και πατερα και εν αυτη καταρωμεθα τουσ ανθρωπουσ τουσ καθ ομοιωσιν θεου γεγονοτασ ¹⁰ εκ του αυτου στοματοσ εξερχεται ευλογία

και καταρα ου χρη αδελφοι μου ταυτα ουτωσ γινεσθαι ¹¹ μητι η πηγη εκ της αυτησ οπησ βρυνει το γλυκυ και το πικρον ¹² μη δυναται αδελφοι μου συκη ελαιασ ποιησαι η αμπελοσ συκα ουτωσ ουδεμια πηγη αλυκον και γλυκυ ποιησαι υδωρ ¹³ τισ σοφοσ και επιστημων εν υμιν δειξατω εκ της καλησ αναστροφησ τα εργα αυτου εν πραυτητι σοφιασ ¹⁴ ει δε ζηλον πικρον εχετε και εριθειαν εν τη καρδια υμων μη κατακαυχασθε και ψευδεσθε κατα της αληθειασ ¹⁵ ουκ εστιν αυτη η σοφια ανωθεν κατερχομενη αλλ επιγειοσ ψυχικη δαιμονιωδησ ¹⁶ οπου γαρ ζηλοσ και εριθεια εκει ακαταστασια και παν φαυλον πραγμα ¹⁷ η δε ανωθεν σοφια πρωτον μεν αγνη εστιν επειτα ειρηνικη επιεικησ ευπειθησ μεστη ελεουσ και καρπων αγαθων αδιακριτοσ και ανυποκριτοσ ¹⁸ καρποσ δε της δικαιοσυνησ εν ειρηνη σπειρεται τοις ποιουσιν ειρηνην

4

¹ ποθεν πολεμοι και μαχαι εν υμιν ουκ εντευθεν εκ των ηδωνων υμων των στρατευομενων εν τοις μελεσι υμων ² επιθυμειτε και ουκ εχετε φονευετε και ζηλουτε και ου δυνασθε επιτυχειν μαχεσθε και πολεμειτε ουκ εχετε δια το μη αιτεισθαι υμασ ³ αιτειτε και ου λαμβανετε διοτι κακωσ αιτεισθε ινα εν ταισ ηδοναισ υμων δαπανησητε ⁴ μοιχοι και μοιχαλιδεσ ουκ οιδατε οτι η φιλια του κοσμου εχθρα του θεου εστιν οσ αν ουν βουληθη φιλοσ ειναι του κοσμου εχθροσ του θεου καθισταται ⁵ η δοκειτε οτι κενωσ η γραφη λεγει προσ φθονον επιποθει το 3588 T-NSN πνευμα 4151 N-NSN ο κατωκησεν εν ημιν ⁶ μειζονα δε διδωσιν χαριν διο λεγει ο θεοσ υπερηφανοισ αντιτασσεται ταπεινοισ δε διδωσιν χαριν ⁷ υποταγητε ουν τω θεω αντιστητε δε τω διαβολω και φευξεται αφ υμων ⁸ εγγισατε τω θεω και εγγιει υμιν καθαρισατε χειρασ αμαρτωλοι και αγνισατε καρδιασ διψυχοι ⁹ ταλαιπωρησατε και πενηθησατε και κλαυσατε ο γελωσ υμων εις πενθοσ μεταστραφητω και η χαρα εις κατηφειαν ¹⁰ ταπεινωθητε ενωπιον του κυριου και υψωσει υμασ ¹¹ μη καταλαλειτε αλληλων αδελφοι ο καταλαλων αδελφου και κρινων τον αδελφον αυτου καταλαλει νομου και κρινει νομον ει δε νομον κρινεισ ουκ ει ποιητησ νομου αλλα κριτησ ¹² εις εστιν ο νομοθετησ ο δυναμενοσ σωσαι και απολεσαι συ δε τισ ει οσ κρινεισ τον ετερον ¹³ αγε νυν οι λεγοντεσ σημερον και αυριον πορευομεθα εις τηνδε

την πολιν και ποιησωμεν εκει ενιαυτον ενα και εμπορευσωμεθα και κερδησωμεν ¹⁴ οιτινες ουκ επιστασθε το της αυριον ποια γαρ η ζωη υμων ατμισ γαρ εσται η προσ ολιγον φαινομενη επειτα δε και αφανιζομενη ¹⁵ αντι του λεγειν υμας εαν ο κυριος θεληση και ζησωμεν και ποιησωμεν τουτο η εκεινο ¹⁶ νυν δε καυχασθε εν ταισ αλαζονειαισ υμων πασα καυχησις τοιαυτη πονηρα εστιν ¹⁷ ειδοτι ουν καλον ποιειν και μη ποιουντι αμαρτια αυτω εστιν

5

¹ αγε νυν οι πλουσιοι κλαυσατε ολολυζοντες επι ταισ ταλαιπωριαισ υμων ταισ επερχομεναισ ² ο πλουτος υμων σεσηπεν και τα ιματια υμων σητοβρωτα γεγονεν ³ ο χρυσοσ υμων και ο αργυροσ κατιωται και ο ιοσ αυτων εισ μαρτυριον υμιν εσται και φαγεται τασ σαρκασ υμων ωσ πυρ εθησαυρισατε εν εσχαταισ ημεραισ ⁴ ιδου ο μισθοσ των εργατων των αμησαντων τασ χωρασ υμων ο απεστερημενοσ αφ υμων κραζει και αι βοαι των θερισαντων εισ τα ωτα κυριου σαβαωθ εισεληλυθασι ⁵ ετρυφησατε επι της γησ και εσπαταλησατε εθρεψατε τασ καρδιασ υμων ωσ εν ημερα σφαγησ ⁶ κατεδικασατε εφονευσατε τον δικαιον ουκ αντιτασσεται υμιν ⁷ μακροθυμησατε ουν αδελφοι εωσ της παρουσιασ του κυριου ιδου ο γεωργοσ εκδεχεται τον τιμιον καρπον της γησ μακροθυμων επ αυτον εωσ λαβη υετον πρωιμον και οψιμον ⁸ μακροθυμησατε και υμεισ στηριξατε τασ καρδιασ υμων οτι η παρουσια του κυριου ηγγικεν ⁹ μη στεναζετε κατ αλληλων αδελφοι ινα μη κριθητε ιδου ο κριτησ προ των θυρων εστηκεν ¹⁰ υποδειγμα λαβετε αδελφοι μου της κακοπαθειασ και της μακροθυμιασ τουσ προφητασ οι ελαλησαν τω ονοματι κυριου ¹¹ ιδου μακαριζομεν τουσ υπομενοντασ την υπομονην ιωβ ηκουσατε και το τελοσ κυριου ιδετε οτι πολυσπλαγχνοσ εστιν και οικτιρμων ¹² προ παντων δε αδελφοι μου μη ομνυετε μητε τον ουρανον μητε την γην μητε αλλον τινα ορκον ητω δε υμων το ναι ναι και το ου ου ινα μη εισ υποκρισιν πεσητε ¹³ κακοπαθει τισ εν υμιν προσευχεσθω ευθυμει τισ ψαλλετω ¹⁴ ασθenei τισ εν υμιν προσκαλεσασθω τουσ πρεσβυτερουσ της εκκλησιασ και προσευξασθωσαν επ αυτον αλειψαντες αυτον ελαιω εν τω ονοματι του κυριου ¹⁵ και η ευχη της πιστεωσ σωσει τον καμνοντα και εγερει αυτον ο κυριοσ καν αμαρτιασ η πεποιηκωσ αφεθησεται αυτω ¹⁶ εξομολογεισθε αλληλοισ τα παραπτωματα

και ευχεσθε υπερ αλληλων οπωσ ιαθητε πολυ ισχυει δεησισ δικαιου ενεργουμενη ¹⁷ ηλιασ ανθρωποσ ην ομοιοπαθησ ημιν και προσευχη προσηυξατο του μη βρεξαι και ουκ εβρεξεν επι της γησ ενιαυτουσ τρεισ και μηνασ εξ ¹⁸ και παλιν προσηυξατο και ο ουρανοσ υετον εδωκεν και η γη εβλαστησεν τον καρπον αυτησ ¹⁹ αδελφοι εαν τισ εν υμιν πλανηθη απο της αληθειασ και επιστρεψη τισ αυτον ²⁰ γινωσκετω οτι ο επιστρεψασ αμαρτωλων εκ πλανησ οδου αυτου σωσει ψυχην εκ θανατου και καλυψει πληθοσ αμαρτιων

ΠΕΤΡΟΥ Α΄

¹ πετροσ αποστολοσ ιησου χριστου εκλεκτοισ παρεπιδημοισ διασπορασ ποντου γαλατιασ καππαδοκιασ ασιασ και βιθυνιασ ² κατα προγνωσιν θεου πατροσ εν αγιασμω πνευματοσ εισ υπακοην και ραντισμον αιματοσ ιησου χριστου χαρισ υμιν και ειρηνη πληθυνθειη ³ ευλογητοσ ο θεοσ και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο κατα το πολυ αυτου ελεοσ αναγεννησασ ημασ εισ ελπιδα ζωσαν δι αναστασεωσ ιησου χριστου εκ νεκρων ⁴ εισ κληρονομιαν αφαρτον και αμιαντον και αμαραντον τετηρημενην εν ουρανοισ εισ υμασ ⁵ τουσ εν δυναμει θεου φρουρουμενουσ δια πιστεωσ εισ σωτηριαν ετοιμην αποκαλυφθηναι εν καιρω εσχατω ⁶ εν ω 3739 R-DSM αγαλλιασθε ολιγον αρτι ει δεον εστιν λυπηθεντεσ εν ποικιλοισ πειρασμοισ ⁷ ινα το δοκιμιον υμων τησ πιστεωσ πολυ τιμιωτερον χρυσιου του απολλυμενου δια πυροσ δε δοκιμαζομενου ευρεθη εισ επαινον και τιμην και εισ δοξαν εν αποκαλυψει ιησου χριστου ⁸ ον ουκ ειδοτεσ αγαπατε εισ ον αρτι μη ορωντεσ πιστευοντεσ δε αγαλλιασθε χαρα ανεκλαλητω και δεδοξασμενη ⁹ κοιμιζομενοι το τελοσ τησ πιστεωσ υμων σωτηριαν ψυχων ¹⁰ περι ησ σωτηριασ εξεζητησαν και εξηρευνησαν προφηται οι περι τησ εισ υμασ χαριτοσ προφητευσαντεσ ¹¹ ερευνωντεσ εισ τινα η ποιον καιρον εδηλου το εν αυτοισ πνευμα χριστου προμαρτυρομενον τα εισ χριστον παθηματα και τασ μετα ταυτα δοξασ ¹² οισ απεκαλυφθη οτι ουχ εαυτοισ υμιν δε διηκουνουσ αυτα α νυν ανηγγελη υμιν δια των ευαγγελισαμενων υμασ εν πνευματι αγιω αποσταλεντι απ ουρανου εισ α επιθυμουσιν αγγελιοι παρακυψαι ¹³ διο αναζωσαμενοι τασ οσφρασ τησ διανοιασ υμων νηφοντεσ τελειωσ ελπισατε επι την φερομενην υμιν χαριν εν αποκαλυψει ιησου χριστου ¹⁴ ωσ τεκνα υπακοησ μη συσχηματιζομενοι ταισ προτερον εν τη αγνοια υμων επιθυμιαισ ¹⁵ αλλα κατα τον καλεσαντα υμασ αγιον και αυτοι αγιοι εν παση αναστροφη γενηθητε ¹⁶ διοτι γεγραπται αγιοι γινεσθε οτι εγω αγιοσ ειμι ¹⁷ και ει πατερα επικαλεισθε τον απροσωποληπτωσ κρινοντα κατα το εκαστου εργον εν φοβω τον τησ παροικιασ υμων χρονον αναστραφητε ¹⁸ ειδοτεσ οτι ου φθαρτοισ αργυριω η χρυσιω ελυτρωθητε εκ τησ ματαιιασ υμων

αναστροφησ πατροπαραδοτου ¹⁹ αλλα τιμιω αιματι ωσ αμνου αμωμου και ασπλου χριστου ²⁰ προεγνωσμενου μεν προ καταβολησ κοσμου φανερωθεντοσ δε επ εσχατων των χρονων δι υμασ ²¹ τουσ δι αυτου πιστευοντασ εισ θεον τον εγειραντα αυτον εκ νεκρων και δοξαν αυτω δοντα ωστε την πιστιν υμων και ελπιδα εινα εισ θεον ²² τασ ψυχασ υμων ηγγικοτεσ εν τη υπακοη τησ αληθειασ δια πνευματοσ εισ φιλαδελφιαν ανυποκριτον εκ καθαρασ καρδιασ αλληλουσ αγαπησατε εκτενωσ ²³ αναγεγεννημενοι ουκ εκ σπορασ φθαρτησ αλλα αφθαρτου δια λογου ζωнтоσ θεου και μενοντοσ εισ τον αιωνα ²⁴ διοτι πασα σαρξ ωσ χορτοσ και πασα δοξα ανθρωπου ωσ ανθοσ χορτου εξηρανθη ο χορτοσ και το ανθοσ αυτου εξεπεσεν ²⁵ το δε ρημα κυριου μενει εισ τον αιωνα τουτο δε εστιν το ρημα το ευαγγελισθεν εισ υμασ

2

¹ αποθεμενοι ουν πασαν κακιαν και παντα δολον και υποκρισεισ και φθονουσ και πασασ καταλαλιασ ² ωσ αρτιγεννητα βρεφη το λογικον αδολον γαλα επιποθησατε ινα εν αυτω αυξηθητε ³ ειπερ εγευσασθε οτι χρηστοσ ο κυριοσ ⁴ προσ ον προσερχομενοι λιθον ζωντα υπο ανθρωπων μεν αποδεδοκιμασμενον παρα δε θεω εκλεκτον εντιμον ⁵ και αυτοι ωσ λιθοι ζωντεσ οικοδομεισθε οικοσ πνευματικοσ ιερατευμα αγιον ανενεγκαι πνευματικασ θυσιασ ευπροσδεκτουσ τω θεω δια ιησου χριστου ⁶ διοτι περιεχει εν τη γραφη ιδου τιθημι εν σιων λιθον ακρογωνιαιον εκλεκτον εντιμον και ο πιστευων επ αυτω ου μη καταισχυνη ⁷ υμιν ουν η τιμη τοισ πιστευουσιν απειθουσιν δε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντεσ ουτοσ εγενηθη εισ κεφαλην γωνιασ ⁸ και λιθοσ προσκομματοσ και πετρα σκανδαλου οι προσκοπτουσιν τω λογω απειθουντεσ εισ ο και ετεθησαν ⁹ υμεισ δε γενοσ εκλεκτον βασιλειον ιερατευμα εθνοσ αγιον λαοσ εισ περιποιησιν οπωσ τασ αρετασ εξαγγελιητε του εκ σκοτουσ υμασ καλεσαντοσ εισ το θαυμαστον αυτου φωσ ¹⁰ οι ποτε ου λαοσ νυν δε λαοσ θεου οι ουκ ηληημενοι νυν δε ελεηθεντεσ ¹¹ αγαπητοι παρακαλω ωσ παροικουσ και παρεπιδημουσ απεχεσθαι των σαρκικων επιθυμιων αιτινεσ στρατευονται κατα τησ ψυχησ ¹² την αναστροφην υμων εχοντεσ καλην εν τοισ εθνεσιν ινα εν ω καταλαουσιν υμων ωσ κακοποιων εκ των καλων εργων εποπτευσαντεσ δοξασωσιν τον

θεον εν ημερα επισκοπησ¹³ υποταγητε ουν παση ανθρωπινη κτισει δια τον κυριον ειτε βασιλει ωσ υπερεχοντι¹⁴ ειτε ηγεμοσιν ωσ δι αυτου πεμπομενοισ εις εκδικησιν κακοποιων επαινον δε αγαθοποιων¹⁵ οτι ουτωσ εστιν το θελημα του θεου αγαθοποιουντας φιμουν την των αφρονων ανθρωπων αγνωσιαν¹⁶ ωσ ελευθεροι και μη ωσ επικαλυμμα εχοντες της κακιασ την ελευθεριαν αλλ ωσ δουλοι θεου¹⁷ παντασ τιμησατε την αδελφοτητα αγαπησατε τον θεον φοβεισθε τον βασιλεα τιματε¹⁸ οι οικεται υποτασσομενοι εν παντι φοβω τοισ δεσποταισ ου μονον τοισ αγαθοισ και επιεικεσιν αλλα και τοισ σκολιοισ¹⁹ τουτο γαρ χαρισ ει δια συνειδησιν θεου υποφerei τισ λυπασ πασχων αδικωσ²⁰ ποιον γαρ κλεοσ ει αμαρτανοντες και κολαφιζομενοι υπομενειτε αλλ ει αγαθοποιουντες και πασχοντες υπομενειτε τουτο χαρισ παρα θεω²¹ εις τουτο γαρ εκληθητε οτι και χριστοσ επαθεν υπερ ημων υμιν υπολιμπανων υπογραμμον ινα επακολουθησητε τοισ ιχνεσιν αυτου²² οσ αμαρτιαν ουκ εποιησεν ουδε ευρεθη δολοσ εν τω στοματι αυτου²³ οσ λοιδορουμενοσ ουκ αντελοιδορει πασχων ουκ ηπειλει παρεδιδου δε τω κρινοντι δικαιοσ²⁴ οσ τασ αμαρτιασ ημων αυτοσ ανηνεγκεν εν τω σωματι αυτου επι το ξυλον ινα ταισ αμαρτιαισ απογενομενοι τη δικαιοσυνη ζησωμεν ου τω μωλωπι αυτου ιαθητε²⁵ ητε γαρ ωσ προβατα πλανωμενα αλλ επεστραφητε νυν επι τον ποιμενα και επισκοπον των ψυχων υμων

3

¹ ομοιωσ αι γυναικεσ υποτασσομεναι τοισ ιδιοισ ανδρασιν ινα και ει τινεσ απειθουσιν τω λογω δια της των γυναικων αναστροφησ ανευ λογου κερδηθησονται² εποπτευσαντες την εν φοβω αγνην αναστροφην υμων³ ων εστω ουχ ο εξωθεν εμπλοκησ τριχων και περιθεσεωσ χρυσιων η ενδυσεωσ ιματιων κοσμοσ⁴ αλλ ο κρυπτοσ της καρδιασ ανθρωποσ εν τω αφθαρτω του πραεοσ και ησυχιου πνευματοσ ο εστιν ενωπιον του θεου πολυτελεσ⁵ ουτωσ γαρ ποτε και αι αγiai γυναικεσ αι ελπιζουσαι επι θεον εκοσμουν εαυτασ υποτασσομεναι τοισ ιδιοισ ανδρασιν⁶ ωσ σαρρα υπηκουσεν τω αβρααμ κυριον αυτον καλουσα ησ εγενηθητε τεκνα αγαθοποιουσαι και μη φοβουμεναι μηδεμιαν πτοησιν⁷ οι ανδρεσ ομοιωσ συνοικουντες κατα γνωσιν ωσ ασθενεστερω σκευει τω γυναικειω απονεμοντες τιμην ωσ και συγκληρονομοι

χαριτοσ ζωησ εις το μη εγκοπτεσθαι τασ προσευχασ υμων⁸ το δε τελοσ παντεσ ομοφρονεσ συμπαθεισ φιλαδελφοι ευσπλαγγχοι φιλοφρονεσ⁹ μη αποδιδοντεσ κακον αντι κακου η λοιδοριαν αντι λοιδοριασ τουναντιον δε ευλογουντεσ ειδοτεσ οτι εις τουτο εκληθητε ινα ευλογιαν κληρονομησητε¹⁰ ο γαρ θελων ζων ηγαπαν και ιδειν ημερασ αγαθασ παυσατω την γλωσσαν αυτου απο κακου και χειλη αυτου του μη λαλησαι δολον¹¹ εκκλινατω απο κακου και ποιησατω αγαθον ζητησατω ειρηνην και διωξατω αυτην¹² οτι οφθαλμοι κυριου επι δικαιοουσ και ωτα αυτου εις δεησιν αυτων προσωπον δε κυριου επι ποιουντασ κακα¹³ και τισ ο κακωσων υμασ εαν του αγαθου μιμηται γενησθε¹⁴ αλλ ει και πασχοιτε δια δικαιοσυνην μακαριοι τον δε φοβον αυτων μη φοβηθητε μηδε ταραχθητε¹⁵ κυριον δε τον θεον αγιασατε εν ταισ καρδιαισ υμων ετοιμοι δε αι προσ απολογιαν παντι τω αιτουντι υμασ λογον περι της εν υμιν ελπιδοσ μετα πραυτητοσ και φοβου¹⁶ συνειδησιν εχοντεσ αγαθην ινα εν ω καταλαουσιν υμων ωσ κακοποιων καταισχυνθωσιν οι επηρεαζοντεσ υμων την αγαθην εν χριστω αναστροφην¹⁷ κρειττον γαρ αγαθοποιουντασ ει θελοι το θελημα του θεου πασχειν η κακοποιουντασ¹⁸ οτι και χριστοσ απαξ περι αμαρτιων επαθεν δικαιοσ υπερ αδικων ινα υμασ προσαγαγη τω θεω θανατωθεισ μεν σαρκι ζωοποιηθεισ δε πνευματι¹⁹ εν ω και τοισ εν φυλακη πνευμασιν πορευθεισ εκηρυξεν²⁰ απειθησασιν ποτε οτε απεξεδεχετο η του θεου μακροθυμια εν ημεραισ νωε κατασκευαζομενησ κιβωτου εις ην ολιγαι τουτ εστιν οκτω ψυχαι διεσωθησαν δι υδατοσ²¹ ο αντιτυπον νυν και ημασ σωζει βαπτισμα ου σαρκοσ αποθεσισ ρυπου αλλα συνειδησεωσ αγαθησ επερωτημα εις θεον δι αναστασεωσ ιησου χριστου²² οσ εστιν εν δεξια του θεου πορευθεισ εις ουρανον υποταγεντων αυτω αγγελων και εξουσιων και δυναμειων

4

¹ χριστου ουν παθοντοσ υπερ ημων σαρκι και υμεισ την αυτην εννοιαν οπλισασθε οτι ο παθων εν σαρκι πεπαυται αμαρτιασ² εις το μηκετι ανθρωπων επιθυμιασ αλλα θεληματι θεου τον επιλοιπον εν σαρκι βιωσαι χρονον³ αρκετοσ γαρ ημιν ο παρεληλυθωσ χρονοσ του βιου το θελημα των εθνων κατεργασασθαι πεπορευμενουσ εν ασελγειαισ επιθυμιαισ οينوφλυγιαισ κωμοισ ποτοισ και αθεμιτοισ ειδωλολατρειαισ⁴ εν ω

ξενίζονται μη συντρεχόντων υμών εις την αυτην της ασωτίας αναχυσιν βλασφημούντες ⁵ οι αποδώσουσιν λογον τω ετοιμωσ έχοντι κριναι ζωντας και νεκρους ⁶ εις τουτο γαρ και νεκροισ ευηγγελισθη ινα κριθωσιν μεν κατα ανθρωπουσ σαρκι ζωσιν δε κατα θεον πνευματι ⁷ παντων δε το τελος ηγγικεν σωφρονησατε ουν και νηψατε εις τας προσευχασ ⁸ προ παντων δε την εις εαυτουσ αγαπην εκτενη έχοντες οτι αγαπη καλυπει πληθος αμαρτιων ⁹ φιλοξενοι εις αλληλουσ ανευ γογγυσμων ¹⁰ εκαστος καθωσ ελαβεν χαρισμα εις εαυτουσ αυτο διακονουντες ωσ καλοι οικονομοι ποικιλησ χαριτοσ θεου ¹¹ ει τισ λαλει ωσ λογια θεου ει τισ διακονει ωσ εξ ισχυοσ ωσ χορηγει ο θεοσ ινα εν πασιν δοξαζηται ο θεοσ δια ιησου χριστου ω εστιν η δοξα και το κρατοσ εις τουσ αιωνασ των αιωνων αμην ¹² αγαπητοι μη ξενιζεσθε τη εν υμιν πυρωσει προσ πειρασμον υμιν γινομενη ωσ ξενου υμιν συμβαινοντοσ ¹³ αλλα καθο κοινωνειτε τοισ του χριστου παθημασιν χαιρετε ινα και εν τη αποκαλυπει της δοξησ αυτου χαρητε αγαλλιωμενοι ¹⁴ ει ονειδιζεσθε εν ονοματι χριστου μακαριοι οτι το της δοξησ και το του θεου πνευμα εφ υμασ αναπαυεται κατα μεν αυτουσ βλασφημειται κατα δε υμασ δοξαζεται ¹⁵ μη γαρ τισ υμων πασχετω ωσ φονευσ η κλεπτησ η κακοποιοσ η ωσ αλλοτριοεπισκοποσ ¹⁶ ει δε ωσ χριστιανοσ μη αισχυνεσθω δοξαζετω δε τον θεον εν τω μερει τουτω ¹⁷ οτι ο καιροσ του αρξασθαι το κριμα απο του οικου του θεου ει δε πρωτον αφ ημων τι το τελος των απειθουντων τω του θεου ευαγγελιω ¹⁸ και ει ο δικαιοσ μολισ σωζεται ο σεβησ και αμαρτωλοσ που φανειται ¹⁹ ωστε και οι πασχοντες κατα το θελημα του θεου ωσ πιστω κτιστη παρατιθεσθωσαν τασ ψυχασ αυτων εν αγαθοποια

5

¹ πρεσβυτερουσ τουσ εν υμιν παρακαλω ο συμπρεσβυτεροσ και μαρτυσ των του χριστου παθηματων ο και της μελλουσησ αποκαλυπτεσθαι δοξησ κοινωνοσ ² ποιμανατε το εν υμιν ποιμνιον του θεου επισκοπουντες μη αναγκαστωσ αλλ εκουσιωσ μηδε αισχροκερδωσ αλλα προθυμωσ ³ μηδε ωσ κατακυριευοντες των κληρων αλλα τυποι γινομενοι του ποιμνιου ⁴ και φανερωθεντοσ του αρχιποιμενοσ κομεισθε τον αμαραντινον της δοξησ στεφανον ⁵ ομοιωσ νεωτεροι υποταγητε πρεσβυτεροισ παντες δε αλληλοισ υποτασσομενοι την

ταπεινοφροσυνην εγκομβωσασθε οτι ο θεοσ υπερηφανοισ αντιτασσεται ταπεινοισ δε διδωσιν χαριν ⁶ ταπεινωθητε ουν υπο την κραταιαν χειρα του θεου ινα υμασ υψωση εν καιρω ⁷ πασαν την μεριμναν υμων επιρριψαντες επ αυτον οτι αυτω μελει περι υμων ⁸ νηψατε γρηγορησατε ο αντιδικοσ υμων διαβολοσ ωσ λεων ωρυομενοσ περιπατει ζητων τινα καταπιη ⁹ ω αντιστητε στερεοι τη πιστει ειδοτεσ τα αυτα των παθηματων τη εν κοσμω υμων αδελφοτητι επιτελεισθαι ¹⁰ ο δε θεοσ πασησ χαριτοσ ο καλεσασ υμασ εις την αιωνιον αυτου δοξαν εν χριστω ιησου ολιγον παθοντασ αυτοσ καταρτισαι υμασ στηριξει σθενωσει θεμελιωσει ¹¹ αυτω η δοξα και το κρατοσ εις τουσ αιωνασ των αιωνων αμην ¹² δια σιλουανου υμιν του πιστου αδελφου ωσ λογιζομαι δι ολιγων εγραψα παρακαλων και επιμαρτυρων ταυτην ειναι αληθη χαριν του θεου εις ην εστηκατε ¹³ ασπαζεται υμασ η εν βαβυλωνι συνεκλεκτη και μαρκοσ ο υιοσ μου ¹⁴ ασπασασθε αλληλουσ εν φιληματι αγαπησ ειρηνη υμιν πασιν τοισ εν χριστω ιησου αμην

ΠΕΤΡΟΥ Β΄

¹ συμεων πετροσ δουλος και αποστολος ιησου χριστου τοις ισοτιμον ημιν λαχουσιν πιστιν εν δικαιοσυνη του θεου ημων και σωτηροσ ιησου χριστου ² χαρισ υμιν και ειρηνη πληθυνθειη εν επιγνωσει του θεου και ιησου του κυριου ημων ³ ωσ παντα ημιν της θειας δυναμεωσ αυτου τα προσ ζωην και ευσεβειαν δεδωρημενης δια της επιγνωσεωσ του καλεσαντοσ ημασ δια δοξησ και αρετησ ⁴ δι ων τα τιμια ημιν και μεγαιστα επαγγελματα δεδωρηται ινα δια τουτων γενησθε θειας κοινωνοι φυσεωσ αποφυγοντες της εν κοσμω εν επιθυμια φθορασ ⁵ και αυτο τουτο δε σπουδην πασαν παρεισενεγκαντες επιχορηγησατε εν τη πιστει υμων την αρετην εν δε τη αρετη την γνωσιν ⁶ εν δε τη γνωσει την εγκρατειαν εν δε τη εγκρατεια την υπομονην εν δε τη υπομονη την ευσεβειαν ⁷ εν δε τη ευσεβεια την φιλαδελφιαν εν δε τη φιλαδελφια την αγαπην ⁸ ταυτα γαρ υμιν υπαρχοντα και πλεοναζοντα ουκ αργουσ ουδε ακαρπουσ καθιστησιν εισ την του κυριου ημων ιησου χριστου επιγνωσιν ⁹ ω γαρ μη παρεστιν ταυτα τυφλοσ εστιν μυωπαζων ληθην λαβων του καθαρισμου των παλαι αυτου αμαρτιων ¹⁰ διο μαλλον αδελφοι σπουδασατε βεβαιαν υμων την κλησιν και εκλογην ποιεισθαι ταυτα γαρ ποιουντες ου μη πταισητε ποτε ¹¹ ουτωσ γαρ πλουσιωσ επιχορηγηθησεται υμιν η εισοδοσ εισ την αιωνιον βασιλειαν του κυριου ημων και σωτηροσ ιησου χριστου ¹² διο ουκ αμελησω αιει υμασ υπομιμνησκειν περι τουτων καιπερ ειδοτασ και εστηριγμενουσ εν τη παρουση αληθεια ¹³ δικαιον δε ηγουμαι εφ οσον ειμι εν τουτω τω σκηνωματι διεγειρειν υμασ εν υπομνησει ¹⁴ ειδωσ οτι ταχινη εστιν η αποθεσισ του σκηνωματοσ μου καθωσ και ο κυριοσ ημων ιησουσ χριστοσ εδηλωσεν μοι ¹⁵ σπουδασω δε και εκαστοτε εχειν υμασ μετα την εμην εξοδον την τουτων μνημην ποιεισθαι ¹⁶ ου γαρ σεσοφισμενοισ μυθοισ εξακολουθησαντες εγνωρισαμεν υμιν την του κυριου ημων ιησου χριστου δυναμιν και παρουσιαν αλλ εποπται γενηθεντες της εκεινου μεγαλειοτητοσ ¹⁷ λαβων γαρ παρα θεου πατροσ τιμην και δοξαν φωνησ ενεχθεισησ αυτω τοιασδε υπο της μεγαλοπρεπουσ δοξησ ουτοσ εστιν ο υιοσ μου ο αγαπητοσ εισ ον εγω ευδοκησα ¹⁸ και ταυτην την

φωνην ημεισ ηκουσαμεν εξ ουρανου ενεχθεισαν συν αυτω οντεσ εν τω ορει τω αγιω ¹⁹ και εχομεν βεβαιοτερον τον προφητικον λογον ω καλωσ ποιειτε προσεχοντες ωσ λυχνω φαινοντι εν αυχηρω τοπω εωσ ου ημερα διαυγαση και φωσφοροσ ανατειλη εν ταισ καρδιαισ υμων ²⁰ τουτο πρωτον γινωσκοντες οτι πασα προφητεια γραφησ ιδιασ επιλυσεωσ ου γινεται ²¹ ου γαρ θεληματι ανθρωπου ηνεχθη ποτε προφητεια αλλ υπο πνευματοσ αγιου φερομενοι ελαλησαν αγιοι θεου ανθρωποι

2

¹ εγενοντο δε και ψευδοπροφηται εν τω λαω ωσ και εν υμιν εσονται ψευδοδιδασκαλοι οιτινεσ παρεισαξουσιν αιρεσεισ απωλειασ και τον αγορασαντα αυτουσ δεσποτην αρνουμενοι επαγοντες εαυτοισ ταχινην απωλειαν ² και πολλοι εξακολουθησουσιν αυτων ταισ ασελγειαισ δι ουσ η οδοσ της αληθειας βλασφημηθησεται ³ και εν πλεονεξια πλαστοισ λογοισ υμασ εμπορευσονται οισ το κριμα εκπαλαι ουκ αργει και η απωλεια αυτων ου νυσταξει ⁴ ει γαρ ο θεοσ αγγελων αμαρτησαντων ουκ εφεισατο αλλα σειραισ ζοφου ταρταρωσασ παρεδωκεν εισ κρισιν τηρουμενουσ ⁵ και αρχαιου κοσμου ουκ εφεισατο αλλα ογδοον νωε δικαιοσυνησ κηρυκα εφυλαξεν κατακλυσμον κοσμω ασεβων επαξασ ⁶ και πολεισ σοδομων και γομορρασ τεφρωσασ καταστροφη κατεκρινεν υποδειγμα μελλοντων ασεβειν τεθεικωσ ⁷ και δικαιον λωτ καταπονουμενον υπο της των αθεσμων εν ασελγεια αναστροφησ ερρυσατο ⁸ βλεμματι γαρ και ακοη ο δικαιοσ εγκατοικων εν αυτοισ ημεραν εξ ημερασ ψυχην δικαιαν ανομοιοσ εργοισ εβασανιζεν ⁹ οιδεν κυριοσ ευσεβεισ εκ πειρασμου ρυεσθαι αδικοουσ δε εισ ημεραν κρισεωσ κολαζομενουσ τηρειν ¹⁰ μαλιστα δε τουσ οπισω σαρκοσ εν επιθυμια μiasμου πορευομενουσ και κυριοτητοσ καταφρονουντασ τολμηται αυθαδεισ δοξασ ου τρεμουσιν βλασφημουντες ¹¹ οπου αγγελοισ ισχυι και δυναμει μειζονεσ οντεσ ου φερουσιν κατ αυτων παρα κυριω βλασφημον κρισιν ¹² ουτοι δε ωσ αλογα ζωα φυσικα γεγενημενα εισ αλωσιν και φθοραν εν οισ αγνοουσιν βλασφημουντες εν τη φθορα αυτων καταφθαρησονται ¹³ κομιουμενοισ μισθον αδικιασ ηδονην ηγουμενοισ την εν ημερα τρυφην σπιλοι και μωμοισ εντρυφωντεσ εν ταισ απαταισ αυτων συνευωχουμενοισ υμιν ¹⁴ οφθαλμουσ εχοντεσ μεστουσ μοιχαλιδοσ και ακαταπαυστουσ

αμαρτιασ δελεαζοντες ψυχασ αστηρικτους καρδιαν γεγυμνασμενην πλεονεξιασ εχοντες καταρασ τεκνα ¹⁵ καταλιποντες ευθειαν οδον επλανηθησαν εξακολουθησαντες τη οδω του βαλααμ του βοσορ οσ μισθον αδικιασ ηγαπησεν ¹⁶ ελεγξιν δε εσχεν ιδιασ παρανομιασ υποζυγιον αφωνον εν ανθρωπου φωνη φθεγξαμενον εκωλυσεν την του προφητου παραφρονιαν ¹⁷ ουτοι εισιν πηγαι ανυδροι νεφελαι υπο λαιλαποσ ελαυνομεναι οισ ο ζοφος του σκοτους εισ αιωνα τετηρηται ¹⁸ υπερογκα γαρ ματαιοτητοσ φθεγγομενοι δελεαζουσιν εν επιθυμιασ σαρκοσ ασελγειασ τουσ οντωσ αποφυγοντασ τουσ εν πλανη αναστρεφομενουσ ¹⁹ ελευθεριαν αυτοισ επαγγελλομενοι αυτοι δουλοι υπαρχοντες της φθορασ ω 3739 R-DSM γαρ τισ ηττηται τουτω 3778 D-DSM και δεδουλwται ²⁰ ει γαρ αποφυγοντες τα μiasματα του κοσμου εν επιγνωσει του κυριου και σωτηροσ ιησου χριστου τουτοισ δε παλιν εμπλακεντες ηττωνται γεγονεν αυτοισ τα εσχατα χειρονα των πρωτων ²¹ κρειττον γαρ ην αυτοισ μη επεγνωκεναι την οδον της δικαιοσυνησ η επιγνωουσιν επιστρεψαι εκ της παραδοθεισασ αυτοισ αγιασ εντολησ ²² συμβεβηκεν δε αυτοισ το της αληθουσ παροιμιασ κυων επιστρεψασ επι το ιδιον εξεραμα και υσ λουσαμενη εισ κυλισμα βορβορου

3

¹ ταυτην ηδη αγαπητοι δευτεραν υμιν γραφω επιστολην εν αισ διεγειρω υμων εν υπομνησει την ειλικρινη διανοιαν ² μνησθηναι των προειρημενων ρηματων υπο των αγιων προφητων και της των αποστολων υμων εντολησ του κυριου και σωτηροσ ³ τουτο πρωτον γινωσκοντες οτι ελευσονται επ εσχατου των ημερων εμπαικται κατα τασ ιδιασ επιθυμιασ αυτων πορευομενοι ⁴ και λεγοντες που εστιν η επαγγελια της παρουσιασ αυτου αφ ησ γαρ οι πατερεσ εκοιμηθησαν παντα ουτωσ διαμενει απ αρχησ κτισεωσ ⁵ λανθανει γαρ αυτοουσ τουτο θελοντασ οτι ουρανοι ησαν εκπαλαι και γη εξ υδατοσ και δι υδατοσ συνεστωσα τω του θεου λογω ⁶ δι ων ο τοτε κοσμοσ υδατι κατακλυσθεισ απωλετο ⁷ οι δε νυν ουρανοι και η γη τω αυτου λογω τεθησαυρισμενοι εισιν πυρι τηρουμενοι εισ ημεραν κρισεωσ και απωλειασ των ασεβων ανθρωπων ⁸ εν δε τουτο μη λανθανετω υμασ αγαπητοι οτι μια ημερα παρα κυριω ωσ χιλια ετη και χιλια ετη ωσ ημερα μια ⁹ ου βραδυνει ο κυριοσ

της επαγγελιασ ωσ τινεσ βραδυτητα ηγουνται αλλα μακροθυμει εισ ημασ μη βουλομενοσ τινασ απολεσθαι αλλα παντασ εισ μετανοιαν χωρησαι ¹⁰ ηξει δε η ημερα κυριου ωσ κλεπτησ εν νυκτι εν η οι ουρανοι ροιζηδον παρελευσονται στοιχεια δε καυσουμενα λυθησονται και γη και τα εν αυτη εργα κατακαησεται ¹¹ τουτων ουν παντων λυομενων ποταπουσ δει υπαρχειν υμασ εν αγιασ αναστροφαισ και ευσεβειασ ¹² προσδοκωντασ και σπευδοντασ την παρουσιαν της του θεου ημερασ δι ην ουρανοι πυρουμενοι λυθησονται και στοιχεια καυσουμενα τηκεται ¹³ καινουσ δε ουρανοουσ και γην καινην κατα το επαγγελμα αυτου προσδοκωμεν εν οισ δικαιοσυνη κατοικει ¹⁴ διο αγαπητοι ταυτα προσδοκωντες σπουδασατε ασπιλοι και αμωμητοι αυτω ευρεθηναι εν ειρηνη ¹⁵ και την του κυριου ημων μακροθυμιαν σωτηριαν ηγεισθε καθωσ και ο αγαπητοσ ημων αδελφοσ παυλοσ κατα την αυτω δοθεισαν σοφιαν εγραψεν υμιν ¹⁶ ωσ και εν πασαισ ταισ επιστολαισ λαλων εν αυταισ περι τουτων εν οισ εστιν δυσνοητα τινα α οι αμαθεισ και αστηρικτοι στρεβλουσιν ωσ και τασ λοιपाσ γραφασ προσ την ιδιαν αυτων απωλειαν ¹⁷ υμεισ ουν αγαπητοι προγινωσκοντες φυλασσεσθε ινα μη τη των αθεσμων πλανη συναπαχθεντες εκπεσθε του ιδιου στηριγμου ¹⁸ αυξανετε δε εν χαριτι και γνωσει του κυριου ημων και σωτηροσ ιησου χριστου αυτω η δοξα και νυν και εισ ημεραν αιωνοσ αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Α΄

¹ ο ην απ αρχης ο ακηκοαμεν ο εωρακαμεν τοις οφθαλμοις ημων ο εθεασαμεθα και αι χειρες ημων εψηλαφησαν περι του λογου της ζωης ² και η ζωη εφανερωθη και εωρακαμεν και μαρτυρουμεν και απαγγελλομεν υμιν την ζωην την αιωνιον ητις ην προσ τον πατερα και εφανερωθη ημιν ³ ο εωρακαμεν και ακηκοαμεν απαγγελλομεν υμιν ινα και υμεις κοινωνιαν εχητε μεθ ημων και η κοινωνια δε η ημετερα μετα του πατρος και μετα του υιου αυτου ιησου χριστου ⁴ και ταυτα γραφομεν υμιν ινα η χαρα ημων η πεπληρωμενη ⁵ και εστιν αυτη η αγγελια ην ακηκοαμεν απ αυτου και αναγγελλομεν υμιν οτι ο θεος φως εστιν και σκοτια εν αυτω ουκ εστιν ουδεμια ⁶ εαν ειπωμεν οτι κοινωνιαν εχομεν μετ αυτου και εν τω σκοτει περιπατωμεν ψευδομεθα και ου ποιουμεν την αληθειαν ⁷ εαν δε εν τω φωτι περιπατωμεν ωσ αυτοσ εστιν εν τω φωτι κοινωνιαν εχομεν μετ αλληλων και το αιμα ιησου χριστου του υιου αυτου καθαριζει ημασ απο πασης αμαρτιασ ⁸ εαν ειπωμεν οτι αμαρτιαν ουκ εχομεν εαυτους πλανωμεν και η αληθεια ουκ εστιν εν ημιν ⁹ εαν ομολογωμεν τασ αμαρτιασ ημων πιστος εστιν και δικαιοσ ινα αφη ημιν τασ αμαρτιασ και καθαριση ημασ απο πασης αδικιασ ¹⁰ εαν ειπωμεν οτι ουχ ημαρτηκαμεν ψευστην ποιουμεν αυτον και ο λογοσ αυτου ουκ εστιν εν ημιν

2

¹ τεκνια μου ταυτα γραφω υμιν ινα μη αμαρτητε και εαν τισ αμαρτη παρακλητον εχομεν προσ τον πατερα ιησουν χριστον δικαιον ² και αυτοσ ιλασμοσ εστιν περι των αμαρτιων ημων ου περι των ημετερων δε μονον αλλα και περι ολου του κοσμου ³ και εν τουτω γινωσκομεν οτι εγνωκαμεν αυτον εαν τασ εντολασ αυτου τηρωμεν ⁴ ο λεγων εγνωκα αυτον και τασ εντολασ αυτου μη τηρων ψευστησ εστιν και εν τουτω η αληθεια ουκ εστιν ⁵ οσ δ αν τηρη αυτου τον λογον αληθωσ εν τουτω η αγαπη του θεου τετελειωται εν τουτω γινωσκομεν οτι εν αυτω εσμεν ⁶ ο λεγων εν αυτω μενειν οφειλει καθωσ εκεινοσ περιεπατησεν και αυτοσ ουτωσ περιπατειν ⁷ αδελφοι ουκ εντολην καινην γραφω υμιν αλλ εντολην παλαιαν ην ειχετε απ αρχης η εντολη η παλαια εστιν ο λογοσ ον ηκουσατε απ αρχης ⁸ παλιν εντολην καινην γραφω υμιν ο

εστιν αληθεσ εν αυτω και εν υμιν οτι η σκοτια παραγεται και το φωσ το αληθινον ηδη φαινει ⁹ ο λεγων εν τω φωτι ειναι και τον αδελφον αυτου μισων εν τη σκοτια εστιν εωσ αρτι ¹⁰ ο αγαπων τον αδελφον αυτου εν τω φωτι μενει και σκανδαλον εν αυτω ουκ εστιν ¹¹ ο δε μισων τον αδελφον αυτου εν τη σκοτια εστιν και εν τη σκοτια περιπατει και ουκ οιδεν που υπαγει οτι η σκοτια ετυφλωσεν τουσ οφθαλμουσ αυτου ¹² γραφω υμιν τεκνια οτι αφεωνται υμιν αι αμαρτιαι δια το ονομα αυτου ¹³ γραφω υμιν πατερεσ οτι εγνωκατε τον απ αρχης γραφω υμιν νεανισκοι οτι νενικηκατε τον πονηρον γραφω υμιν παιδια οτι εγνωκατε τον πατερα ¹⁴ εγραψα υμιν πατερεσ οτι εγνωκατε τον απ αρχης εγραψα υμιν νεανισκοι οτι ισχυροι εστε και ο λογοσ του θεου εν υμιν μενει και νενικηκατε τον πονηρον ¹⁵ μη αγαπατε τον κοσμον μηδε τα εν τω κοσμω εαν τισ αγαπα τον κοσμον ουκ εστιν η αγαπη του πατροσ εν αυτω ¹⁶ οτι παν το εν τω κοσμω η επιθυμια της σαρκοσ και η επιθυμια των οφθαλμων και η αλαζονεια του βιου ουκ εστιν εκ του πατροσ αλλ εκ του κοσμου εστιν ¹⁷ και ο κοσμοσ παραγεται και η επιθυμια αυτου ο δε ποιων το θελημα του θεου μενει εισ τον αιωνα ¹⁸ παιδια εσχατη ωρα εστιν και καθωσ ηκουσατε οτι ο αντιχριστοσ ερχεται και νυν αντιχριστοι πολλοι γεγωνασιν οθεν γινωσκομεν οτι εσχατη ωρα εστιν ¹⁹ εξ ημων εξηλθον αλλ ουκ ησαν εξ ημων ει γαρ ησαν εξ ημων μεμενηκεισαν αν μεθ ημων αλλ ινα φανερωθωσιν οτι ουκ εισιν παντεσ εξ ημων ²⁰ και υμεις χρισμα εχετε απο του αγιου και οιδατε παντα ²¹ ουκ εγραψα υμιν οτι ουκ οιδατε την αληθειαν αλλ οτι οιδατε αυτην και οτι παν ψευδοσ εκ της αληθειασ ουκ εστιν ²² τισ εστιν ο ψευστησ ει μη ο αρνουμενοσ οτι ιησουσ ουκ εστιν ο χριστοσ ουτοσ εστιν ο αντιχριστοσ ο αρνουμενοσ τον πατερα και τον υιον ²³ πασ ο αρνουμενοσ τον υιον ουδε τον πατερα εχει ²⁴ υμεισ ουν ο ηκουσατε απ αρχης εν υμιν μενετω εαν εν υμιν μεινη ο απ αρχης ηκουσατε και υμεισ εν τω υιω και εν τω πατρι μενειτε ²⁵ και αυτη εστιν η επαγγελια ην αυτοσ επηγγειλατο ημιν την ζωην την αιωνιον ²⁶ ταυτα εγραψα υμιν περι των πλανωντων υμασ ²⁷ και υμεισ το χρισμα ο ελαβετε απ αυτου εν υμιν μενει και ου χρειαν εχετε ινα τισ διδασκη υμασ αλλ ωσ το αυτο χρισμα διδασκει υμασ περι παντων και αληθεσ εστιν και ουκ εστιν ψευδοσ και καθωσ εδιδαξεν υμασ μενειτε εν αυτω ²⁸ και νυν τεκνια μενετε εν αυτω ινα οταν φανερωθη εχωμεν παρρησιαν και μη

αισχυνθωμεν απ αυτου εν τη παρουσια αυτου ²⁹ εαν ειδητε οτι δικαιος εστιν γινωσκετε οτι πασ ο ποιων την δικαιοσυνην εξ αυτου γεγεννηται

3

¹ ιδετε ποταπην αγαπην δεδωκεν ημιν ο πατηρ ινα τεκνα θεου κληθωμεν δια τουτο ο κοσμος ου γινωσκει υμας οτι ουκ εγνω αυτον ² αγαπητοι νυν τεκνα θεου εσμεν και ουπω εφανερωθη τι εσομεθα οιδαμεν δε οτι εαν φανερωθη ομοιοι αυτω εσομεθα οτι οψομεθα αυτον καθως εστιν ³ και πασ ο εχων την ελπιδα ταυτην επ αυτω αγνιζει εαυτον καθως εκεινος αγνος εστιν ⁴ πασ ο ποιων την αμαρτιαν και την ανομιαν ποιει και η αμαρτια εστιν η ανομια ⁵ και οιδατε οτι εκεινος εφανερωθη ινα τας αμαρτιας ημων αρη και αμαρτια εν αυτω ουκ εστιν ⁶ πασ ο εν αυτω μενων ουχ αμαρτανει πασ ο αμαρτανων ουχ εωρακεν αυτον ουδε εγνωκεν αυτον ⁷ τεκνια μηδεις πλανατω υμας ο ποιων την δικαιοσυνην δικαιος εστιν καθως εκεινος δικαιος εστιν ⁸ ο ποιων την αμαρτιαν εκ του διαβολου εστιν οτι απ αρχης ο διαβολος αμαρτανει εις τουτο εφανερωθη ο υιος του θεου ινα λυση τα εργα του διαβολου ⁹ πασ ο γεγεννημενος εκ του θεου αμαρτιαν ου ποιει οτι σπερμα αυτου εν αυτω μενει και ου δυναται αμαρτανειν οτι εκ του θεου γεγεννηται ¹⁰ εν τουτω φανερα εστιν τα τεκνα του θεου και τα τεκνα του διαβολου πασ ο μη ποιων δικαιοσυνην ουκ εστιν εκ του θεου και ο μη αγαπων τον αδελφον αυτου ¹¹ οτι αυτη εστιν η αγγελια ην ηκουσατε απ αρχης ινα αγαπωμεν αλληλους ¹² ου καθως καιν εκ του πονηρου ην και εσφαξεν τον αδελφον αυτου και χαριν τινος εσφαξεν αυτον οτι τα εργα αυτου πονηρα ην τα δε του αδελφου αυτου δικαια ¹³ μη θαυμαζετε αδελφοι μου ει μισει υμας ο κοσμος ¹⁴ ημεις οιδαμεν οτι μεταβηκαμεν εκ του θανατου εις την ζωην οτι αγαπωμεν τους αδελφους ο μη αγαπων τον αδελφον μενει εν τω θανατω ¹⁵ πασ ο μισων τον αδελφον αυτου ανθρωποκτονος εστιν και οιδατε οτι πασ ανθρωποκτονος ουκ εχει ζωην αιωνιον εν εαυτω μενουσαν ¹⁶ εν τουτω εγνωκαμεν την αγαπην οτι εκεινος υπερ ημων την ψυχην αυτου εθηκεν και ημεις οφειλομεν υπερ των αδελφων τας ψυχας τιθεναι ¹⁷ ος δ αν εχη τον βιον του κοσμου και θεωρη τον αδελφον αυτου χρειαν εχοντα και κλειση τα σπλαγχνα αυτου απ αυτου πως η αγαπη του θεου μενει εν αυτω ¹⁸ τεκνια μου μη αγαπωμεν λογω μηδε τη γλωσση αλλ εν εργω και αληθεια

¹⁹ και εν τουτω γινωσκομεν οτι εκ της αληθειας εσμεν και εμπροσθεν αυτου πεισομεν τας καρδιας ημων ²⁰ οτι εαν καταγινωσκη ημων η καρδια οτι μειζων εστιν ο θεος της καρδιας ημων και γινωσκει παντα ²¹ αγαπητοι εαν η καρδια ημων μη καταγινωσκη ημων παρρησιαν εχομεν προς τον θεον ²² και ο εαν αιτωμεν λαμβανομεν παρ αυτου οτι τας εντολας αυτου τηρουμεν και τα αρεστα ενωπιον αυτου ποιουμεν ²³ και αυτη εστιν η εντολη αυτου ινα πιστευσωμεν τω ονοματι του υιου αυτου ιησου χριστου και αγαπωμεν αλληλους καθως εδωκεν εντολην ²⁴ και ο τηρων τας εντολας αυτου εν αυτω μενει και αυτοσ εν αυτω και εν τουτω γινωσκομεν οτι μενει εν ημιν εκ του πνευματος ου ημιν εδωκεν

4

¹ αγαπητοι μη παντι πνευματι πιστευετε αλλα δοκιμαζετε τα πνευματα ει εκ του θεου εστιν οτι πολλοι ψευδοπροφηται εξεληλυθασιν εις τον κοσμον ² εν τουτω γινωσκεται το πνευμα του θεου παν πνευμα ο ομολογει ιησουν χριστον εν σαρκι εληλυθοτα εκ του θεου εστιν ³ και παν πνευμα ο μη ομολογει ιησουν χριστον εν σαρκι εληλυθοτα εκ του θεου ουκ εστιν και τουτο εστιν το του αντιχριστου ο ακηκοατε οτι ερχεται και νυν εν τω κοσμω εστιν ηδη ⁴ υμεις εκ του θεου εστε τεκνια και νενικηκατε αυτους οτι μειζων εστιν ο εν υμιν η ο εν τω κοσμω ⁵ αυτοι εκ του κοσμου εισιν δια τουτο εκ του κοσμου λαλουσιν και ο κοσμος αυτων ακουει ⁶ ημεις εκ του θεου εσμεν ο γινωσκων τον θεον ακουει ημων οσ ουκ εστιν εκ του θεου ουκ ακουει ημων εκ τουτου γινωσκομεν το πνευμα της αληθειας και το πνευμα της πλανεσ ⁷ αγαπητοι αγαπωμεν αλληλους οτι η αγαπη εκ του θεου εστιν και πασ ο αγαπων εκ του θεου γεγεννηται και γινωσκει τον θεον ⁸ ο μη αγαπων ουκ εγνω τον θεον οτι ο θεος αγαπη εστιν ⁹ εν τουτω εφανερωθη η αγαπη του θεου εν ημιν οτι τον υιον αυτου τον μονογενη απεσταλκεν ο θεος εις τον κοσμον ινα ζησωμεν δι αυτου ¹⁰ εν τουτω εστιν η αγαπη ουχ οτι ημεις ηγαπησαμεν τον θεον αλλ οτι αυτοσ ηγαπησεν ημας και απεστειλεν τον υιον αυτου ιλασμον περι των αμαρτιων ημων ¹¹ αγαπητοι ει ουτως ο θεος ηγαπησεν ημας και ημεις οφειλομεν αλληλους αγαπαν ¹² θεον ουδεις πωποτε τεθεαται εαν αγαπωμεν αλληλους ο θεος εν ημιν μενει και η αγαπη αυτου τετελειωμενη εστιν εν ημιν ¹³ εν τουτω γινωσκομεν οτι εν αυτω μενομεν και αυτοσ εν ημιν οτι εκ του πνευματος αυτου δεδωκεν ημιν

14 και ημεις τεθεαμεθα και μαρτυρουμεν οτι ο πατηρ απεσταλκεν τον υιον σωτηρα του κοσμου 15 ος αν ομολογηση οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου ο θεος εν αυτω μενει και αυτος εν τω θεω 16 και ημεις εγνωκαμεν και πεπιστευκαμεν την αγαπην ην εχει ο θεος εν ημιν ο θεος αγαπη εστιν και ο μενων εν τη αγαπη εν τω θεω μενει και ο θεος εν αυτω μενει 17 εν τουτω τετελειωται η αγαπη μεθ ημων ινα παρρησιαν εχωμεν εν τη ημερα της κρισεως οτι καθως εκεινος εστιν και ημεις εσμεν εν τω κοσμω τουτω 18 φοβος ουκ εστιν εν τη αγαπη αλλ η τελεια αγαπη εξω βαλλει τον φοβον οτι ο φοβος κολασιν εχει ο δε φοβουμενος ου τετελειωται εν τη αγαπη 19 ημεις αγαπωμεν αυτον οτι αυτος πρωτος ηγαπησεν ημας 20 εαν τις ειπη οτι αγαπω τον θεον και τον αδελφον αυτου μιση ψευστης εστιν ο γαρ μη αγαπων τον αδελφον αυτου ον εωρακεν τον θεον ουκ εωρακεν πως δυναται αγαπαν 21 και ταυτην την εντολην εχομεν απ αυτου ινα ο αγαπων τον θεον αγαπα και τον αδελφον αυτου

5

1 πας ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο χριστος εκ του θεου γεγεννηται και πας ο αγαπων τον γεννησαντα αγαπα 25 V-PAI-3S και τον γεγεννημενον εξ αυτου 2 εν τουτω γινωσκομεν οτι αγαπωμεν τα τεκνα του θεου οταν τον θεον αγαπωμεν και τας εντολας αυτου τηρωμεν 3 αυτη γαρ εστιν η αγαπη του θεου ινα τας εντολας αυτου τηρωμεν και αι εντολαι αυτου βαρειαι ουκ εισιν 4 οτι παν το γεγεννημενον εκ του θεου νικα τον κοσμον και αυτη εστιν η νικη η νικησασα τον κοσμον η πιστις ημων 5 τις εστιν ο νικων τον κοσμον ει μη ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου 6 ουτος εστιν ο ελθων δι υδατος και αιματος ιησους χριστος ουκ εν τω υδατι μονον αλλ εν τω υδατι και τω αιματι και το πνευμα εστιν το μαρτυρουν οτι το πνευμα εστιν η αληθεια 7 οτι τρεις εισιν οι μαρτυρουντες 8 το πνευμα και το υδωρ και το αιμα και οι τρεις εισ το εν εισιν 9 ει την μαρτυριαν των ανθρωπων λαμβανομεν η μαρτυρια του θεου μειζων εστιν οτι αυτη εστιν η μαρτυρια του θεου ην μεμαρτυρηκεν περι του υιου αυτου 10 ο πιστευων εισ τον υιον του θεου εχει την μαρτυριαν εν αυτω ο μη πιστευων τω θεω ψευστην πεποιηκεν αυτον οτι ου πεπιστευκεν εισ την μαρτυριαν ην μεμαρτυρηκεν ο θεος περι του υιου αυτου 11 και αυτη εστιν η μαρτυρια οτι ζων αιωνιον εδωκεν ημιν ο θεος και αυτη η ζωη εν

τω υιω αυτου εστιν 12 ο εχων τον υιον εχει την ζωην ο μη εχων τον υιον του θεου την ζωην ουκ εχει 13 ταυτα εγραψα υμιν τοις πιστευουσιν εισ το ονομα του υιου του θεου ινα ειδητε οτι ζων αιωνιον εχετε και ινα πιστευητε εισ το ονομα του υιου του θεου 14 και αυτη εστιν η παρρησια ην εχομεν προς αυτον οτι εαν τι αιτωμεθα κατα το θελημα αυτου ακουει ημων 15 και εαν οιδαμεν οτι ακουει ημων ο εαν αιτωμεθα οιδαμεν οτι εχομεν τα αιτηματα α ητηκαμεν παρ αυτου 16 εαν τις ιδη τον αδελφον αυτου αμαρτανοντα αμαρτιαν μη προς θανατον αιτησει και δωσει αυτω ζωην τοις αμαρτανουσιν μη προς θανατον εστιν αμαρτια προς θανατον ου περι εκεινησ λεγω ινα ερωτηση 17 πασα αδικια αμαρτια εστιν και εστιν αμαρτια ου προς θανατον 18 οιδαμεν οτι πας ο γεγεννημενος εκ του θεου ουκ αμαρτανει αλλ ο γεννηθεισ εκ του θεου τηρει εαυτον και ο πονηρος ουκ απτεται αυτου 19 οιδαμεν οτι εκ του θεου εσμεν και ο κοσμος ολος εν τω πονηρω κειται 20 οιδαμεν δε οτι ο υιος του θεου ηκει και δεδωκεν ημιν διανοιαν ινα γινωσκωμεν τον αληθινον και εσμεν εν τω αληθινω εν τω υιω αυτου ιησου χριστω ουτος εστιν ο αληθινος θεος και ζωη αιωνιος 21 τεκνια φυλαξατε εαυτα απο των ειδωλων αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Β΄

¹ ο πρεσβυτερος εκλεκτη κυρια και τοιο τεκνοιοσ αυτησ ουσ εγω αγαπω εν αληθεια και ουκ εγω μονοσ αλλα και παντεσ οι εγνωκοτεσ την αληθειαν ² δια την αληθειαν την μενουσαν εν ημιν και μεθ ημων εσται εισ τον αιωνα ³ εσται μεθ ημων χαρισ ελεοσ ειρηνη παρα θεου πατροσ και παρα κυριου ιησου χριστου του υιου του πατροσ εν αληθεια και αγαπη ⁴ εχαρην λιαν οτι ευρηκα εκ των τεκνων σου περιπατουντασ εν αληθεια καθωσ εντολην ελαβομεν παρα του πατροσ ⁵ και νυν ερωτω σε κυρια ουχ ωσ εντολην γραφων σοι καινην αλλα ην ειχομεν απ αρχησ ινα αγαπωμεν αλληλουσ ⁶ και αυτη εστιν η αγαπη ινα περιπατωμεν κατα τασ εντολασ αυτου αυτη εστιν η εντολη καθωσ ηκουσατε απ αρχησ ινα εν αυτη περιπατητε ⁷ οτι πολλοι πλανοι εισηλθον εισ τον κοσμον οι μη ομολογουντεσ ιησουν χριστον ερχομενον εν σαρκι ουτοσ εστιν ο πλανοσ και ο αντιχριστοσ ⁸ βλεπετε εαυτουσ ινα μη απολεσωμεν α ειργασαμεθα αλλα μισθον πληρη απολαβωμεν ⁹ πασ ο παραβαινων και μη μενων εν τη διδαχη του χριστου θεον ουκ εχει ο μενων εν τη διδαχη του χριστου ουτοσ και τον πατερα και τον υιον εχει ¹⁰ ει τισ ερχεται προσ υμασ και ταυτην την διδαχην ου φερει μη λαμβανετε αυτον εισ οικιαν και χαιρειν αυτω μη λεγετε ¹¹ ο γαρ λεγων αυτω χαιρειν κοινωνει τοιοσ εργοιοσ αυτου τοιοσ πονηροιοσ ¹² πολλα εχων υμιν γραφειν ουκ εβουληθην δια χαρτου και μελανοσ αλλα ελπίζω ελθειν προσ υμασ και στομα προσ στομα λαλησαι ινα η χαρα ημων η πεπληρωμενη ¹³ ασπαζεται σε τα τεκνα τησ αδελφησ σου τησ εκλεκτησ αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ´

¹ ο πρεσβυτερος γαιω τω αγαπητω ον εγω αγαπω εν αληθεια ² αγαπητε περι παντων ευχομαι σε ευοδουσθαι και υγαινειν καθωσ ευοδουται σου η ψυχη ³ εχαρην γαρ λιαν ερχομενων αδελφων και μαρτυρουντων σου τη αληθεια καθωσ συ εν αληθεια περιπατεισ ⁴ μειζοτεραν τουτων ουκ εχω χαραν ινα ακουω τα εμα τεκνα εν αληθεια περιπατουντα ⁵ αγαπητε πιστον ποιεισ ο εαν εργαση εισ τουσ αδελφουσ και εισ τουσ ξενουσ ⁶ οι εμαρτυρησαν σου τη αγαπη ενωπιον εκκλησιασ ουσ καλωσ ποιησεισ προπεμψασ αξιωσ του θεου ⁷ υπερ γαρ του ονοματος εξηλθον μηδεν λαμβανοντεσ απο των εθνων ⁸ ημεισ ουν οφειλομεν απολαμβανειν τουσ τοιουτουσ ινα συνεργοι γινωμεθα τη αληθεια ⁹ εγραψα τη εκκλησια αλλ ο φιλοπρωτευων αυτων διοτρεφησ ουκ επιδεχεται ημασ ¹⁰ δια τουτο εαν ελθω υπομνησω αυτου τα εργα α ποιει λογοισ πονηροισ φλυαρων ημασ και μη αρκουμενοσ επι τουτοισ ουτε αυτοσ επιδεχεται τουσ αδελφουσ και τουσ βουλομενουσ κωλυει και εκ της εκκλησιασ εκβαλλει ¹¹ αγαπητε μη μιμου το κακον αλλα το αγαθον ο αγαθοποιων εκ του θεου εστιν ο κακοποιων ουχ εωρακεν τον θεον ¹² δημητριω μεμαρτυρηται υπο παντων και υπ αυτησ της αληθειασ και ημεισ δε μαρτυρουμεν και οιδατε οτι η μαρτυρια ημων αληθησ εστιν ¹³ πολλα ειχον γραφειν αλλ ου θελω δια μελανοσ και καλαμου σοι γραψαι ¹⁴ ελπιζω δε ευθεωσ ιδειν σε και στομα προσ στομα λαλησομεν ειρηνη σοι ασπαζονται σε οι φιλοι ασπαζου τουσ φιλουσ κατ ονομα

ΙΟΥΔΑ

¹ ιουδας ιησου χριστου δουλος αδελφος δε ιακωβου τοις εν θεω πατρι ηγιασμενοις και ιησου χριστω τετηρημενοις κλητοις ² ελεος υμιν και ειρηνη και αγαπη πληθυνθειη ³ αγαπητοι πασαν σπουδην ποιουμενος γραφειν υμιν περι της κοινης σωτηριας αναγκην εσχον γραψαι υμιν παρακαλων επαγωνιζεσθαι τη απαξ παραδοθειση τοις αγιοις πιστει ⁴ παρεισεδυσαν γαρ τινες ανθρωποι οι παλαι προγεγραμμενοι εις τουτο το κριμα ασεβεισ την του θεου ημων χαριν μετατιθεντες εις ασελγειαν και τον μονον δεσποτην θεον και κυριον ημων ιησουν χριστον αρνουμενοι ⁵ υπομνησαι δε υμασ βουλομαι ειδοτας υμασ απαξ τουτο οτι ο κυριος λαον εκ γησ αιγυπτου σωσασ το δευτερον τουσ μη πιστευσαντας απωλεσεν ⁶ αγγελουσ τε τουσ μη τηρησαντας την εαυτων αρχην αλλα απολιποντας το ιδιον οικητηριον εις κρισιν μεγαλησ ημερασ δεσμοις αιδιοις υπο ζοφον τετηρηκεν ⁷ ωσ σοδομα και γομορρα και αι περι αυτας πολεισ τον ομοιον τουτοις τροπον εκπορνευσασαι και απελθουσαι οπισω σαρκουσ ετερασ προκεινται δειγμα πυρουσ αιωνιου δικην υπεχουσαι ⁸ ομοιωσ μεντοι και ουτοι ενυπνιαζομενοι σαρκα μεν μαινουσιν κυριοτητα δε αθετουσιν δοξασ δε βλασφημουσιν ⁹ ο δε μιχαηλ ο αρχαγγελουσ οτε τω διαβολω διακρινομενουσ διελεγετο περι του μωυσεωσ σωματουσ ουκ ετολμησεν κρισιν επενεγκειν βλασφημιασ αλλ ειπεν επιτιμησαι σοι κυριουσ ¹⁰ ουτοι δε οσα μεν ουκ οιδασιν βλασφημουσιν οσα δε φυσικωσ ωσ τα αλογα ζωα επιστανται εν τουτοις φθειρονται ¹¹ ουαι αυτοις οτι τη οδω του καιν επορευθησαν και τη πλανη του βαλααμ μισθου εξεχυθησαν και τη αντιλογια του κορε απωλοντο ¹² ουτοι εισιν εν ταισ αγαπαισ υμων σπιλαδεσ συνευωχουμενοι αφοβωσ εαυτουσ ποιμαινοντες νεφελαι ανυδροι υπο ανεμων παραφερομεναι δενδρα φθινοπωρινα ακαρπα δισ αποθανοντα εκριζωθεντα ¹³ κυματα αγρια θαλασσησ επαφριζοντα τασ εαυτων αισχυνασ αστερεσ πλανηται οισ ο ζοφουσ του σκοτουσ εις αιωνα τετηρηται ¹⁴ προεφητευσεν δε και τουτοις εβδομοσ απο αδαμ ενωχ λεγων ιδου ηλθεν κυριουσ εν αγιαισ μυριασιν αυτου ¹⁵ ποιησαι κρισιν κατα παντων και ελεγξαι παντασ τουσ ασεβεισ αυτων περι παντων των εργων ασεβειασ αυτων ων

ησεβησαν και περι παντων των σκληρων ων ελαλησαν κατα αυτουσ αμαρτωλοι ασεβεισ ¹⁶ ουτοι εισιν γογγυσται μεμψιμοιροι κατα τασ επιθυμιασ αυτων πορευομενοι και το στομα αυτων λαλει υπερογκα θαυμαζοντες προσωπα ωφελιασ χαριν ¹⁷ υμεισ δε αγαπητοι μνησθητε των ρηματων των προειρημενων υπο των αποστολων του κυριου ημων ιησου χριστου ¹⁸ οτι ελεγον υμιν οτι εν εσχατω χρονω εσονται εμπαικται κατα τασ εαυτων επιθυμιασ πορευομενοι των ασεβειων ¹⁹ ουτοι εισιν οι αποδιοριζοντες ψυχικοι πνευμα μη εχοντες ²⁰ υμεισ δε αγαπητοι τη αγιωτατη υμων πιστει εποικοδομουντες εαυτουσ εν πνευματι αγιω προσευχομενοι ²¹ εαυτουσ εν αγαπη θεου τηρησατε προσδεχομενοι το ελεουσ του κυριου ημων ιησου χριστου εις ζωην αιωνιον ²² και ουσ μεν ελεειτε διακρινομενοι ²³ ουσ δε εν φοβω σωζετε εκ πυρουσ αρπαζοντες μισουντες και τον απο της σαρκουσ εσπιλωμενον χιτωνα ²⁴ τω δε δυναμενω φυλαξαι αυτουσ απταιστουσ και στησαι κατενωπιον της δοξησ αυτουσ αμωμουσ εν αγαλλιασει ²⁵ μονω σοφω θεω σωτηρι ημων δοξα και μεγαλωσυνη κρατουσ και εξουσια και νυν και εις παντασ τουσ αιωνασ αμην

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

¹ αποκαλυψισ ιησου χριστου ην εδωκεν αυτω ο θεος δειξαι τοις δουλοις αυτου α δει γενεσθαι εν ταχει και εσημανεν αποστειλας δια του αγγελου αυτου τω δουλω αυτου ιωαννη ² ος εμαρτυρησεν τον λογον του θεου και την μαρτυριαν ιησου χριστου οσα ειδεν ³ μακαριος ο αναγινωσκων και οι ακουοντες τουσ λογους της προφητειας και τηρουντες τα εν αυτη γεγραμμενα ο γαρ καιρος εγγυσ ⁴ ιωαννης ταισ επτα εκκλησιαισ ταισ εν τη ασια χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου ο ων και ο ην και ο ερχομενος και απο των επτα πνευματων α ενωπιον του θρονου αυτου ⁵ και απο ιησου χριστου ο μαρτυς ο πιστος ο πρωτοτοκος των νεκρων και ο αρχων των βασιλεων της γης τω αγαπωντι ημας και λουσαντι ημας απο των αμαρτιων ημων εν τω αιματι αυτου ⁶ και εποιησεν ημας βασιλειαν ιερεισ τω θεω και πατρι αυτου αυτω η δοξα και το κρατος εις τουσ αιωνας των αιωνων αμην ⁷ ιδου ερχεται μετα των νεφελων και οψεται αυτον πασ οφθαλμοσ και οιτινες αυτον εξεκεντησαν και κοψονται επ αυτον πασαι αι φυλαι της γης ναι αμην ⁸ εγω ειμι το αλφα και το ω λεγει κυριος ο θεος ο ων και ο ην και ο ερχομενος ο παντοκρατωρ ⁹ εγω ιωαννης ο αδελφος υμων και κοινωνος εν τη θλιψει και βασιλεια και υπομονη εν χριστω ιησου εγενομη εν τη νησω τη καλουμενη πατμω δια τον λογον του θεου και δια την μαρτυριαν ιησου χριστου ¹⁰ εγενομη εν πνευματι εν τη κυριακη ημερα και ηκουσα φωνην οπισω μου μεγαλην ως σαλπιγγος ¹¹ λεγουσης ο βλεπεισ γραψον εις βιβλιον και πεμψον ταισ επτα εκκλησιαισ εις εφεσον και εις σμυρναν και εις περγαμον και εις θυατειρα και εις σαρδεισ και εις φιλαδελφειαν και εις λαοδικειαν ¹² και εκει επεστρεψα βλεπειν την φωνην ητισ ελαλει μετ εμου και επιστρεψασ ειδον επτα λυχνιασ χρυσασ ¹³ και εν μεσω των επτα λυχνιων ομοιον υιω ανθρωπου ενδεδυμενον ποδηρη και περιεζωσμενον προσ τοισ μαστοις ζωνην χρυσην ¹⁴ η δε κεφαλη αυτου και αι τριχες λευκαι ως εριον λευκον ως χιων και οι οφθαλμοι αυτου ως φλοξ πυρος ¹⁵ και οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολιβανω ως εν καμινω πεπυρωμενοι και η φωνη αυτου ως φωνη υδατων πολλων ¹⁶ και εχων εν τη δεξια αυτου χειρι αστερασ επτα και εκ του στοματος αυτου ρομφαια διστομοσ οξεια εκπορευομενη και η οψις αυτου ως ο ηλιος

φαινει εν τη δυναμει αυτου ¹⁷ και οτε ειδον αυτον επεσα προσ τουσ ποδασ αυτου ως νεκροσ και εθηκεν την δεξιαν αυτου επ εμε λεγων μη φοβου εγω ειμι ο πρωτοσ και ο εσχατοσ ¹⁸ και ο ζων και εγενομη νεκροσ και ιδου ζων ειμι εις τουσ αιωνας των αιωνων αμην και εχω τασ κλεισ του θανατου και του αδου ¹⁹ γραψον ουν α ειδεσ και α εισιν και α μελλει γινεσθαι μετα ταυτα ²⁰ το μυστηριον των επτα αστερων ων ειδεσ επι της δεξιασ μου και τασ επτα λυχνιασ τασ χρυσασ οι επτα αστερεσ αγγελοι των επτα εκκλησιων εισιν και αι λυχνιαι αι επτα επτα εκκλησιαι εισιν

2

¹ τω αγγελω της εν εφεσω εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο κρατων τουσ επτα αστερασ εν τη δεξια αυτου ο περιπατων εν μεσω των επτα λυχνιων των χρυσων ² οίδα τα εργα σου και τον κοπον σου και την υπομονην σου και οτι ου δυνη βαστασαι κακουσ και επειρασασ τουσ λεγοντασ εαυτουσ αποστολουσ ειναι και ουκ εισιν και ευρεσ αυτουσ ψευδεισ ³ και υπομονην εχεισ και εβαστασασ δια το ονομα μου και ουκ εκοπιασασ ⁴ αλλα εχω κατα σου οτι την αγαπην σου την πρωτην αφηκασ ⁵ μνημονευε ουν ποθεν πεπτωκασ και μετανοησον και τα πρωτα εργα ποιησον ει δε μη ερχομαι σοι ταχυ και κινησω την λυχνιαν σου εκ του τοπου αυτησ εαν μη μετανοησησ ⁶ αλλα τουτο εχεισ οτι μισεισ τα εργα των νικολαιτων α καγω μισω ⁷ ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιαισ τω νικωντι δωσω αυτω φαγειν εκ του ξυλου της ζωησ ο εστιν εν τω παραδεισω του θεου μου ⁸ και τω αγγελω της εν σμυρνη εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο πρωτοσ και ο εσχατοσ οσ εγενετο νεκροσ και εξησεν ⁹ οίδα σου τα εργα και την θλιψιν και την πτωχειαν αλλα πλουσιος ει και την βλασφημιαν εκ των λεγοντων ιουδαιουσ ειναι εαυτουσ και ουκ εισιν αλλα συναγωγη του σατανα ¹⁰ μηδεν φοβου α μελλεισ παθειν ιδου δη μελλει βαλειν ο διαβολοσ εξ υμων εις φυλακην ινα πειρασθητε και εξετε θλιψιν ημερων δεκα γινου πιστοσ αχρι θανατου και δωσω σοι τον στεφανον της ζωησ ¹¹ ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιαισ ο νικων ου μη αδικηθη εκ του θανατου του δευτερου ¹² και τω αγγελω της εν περγαμω εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο εχων την ρομφαιαν την διστομον την οξειαν ¹³ οίδα τα εργα σου και που κατοικεισ οπου ο θρονοσ του σατανα και κρατεισ το ονομα μου και ουκ ηρνησω την πιστιν μου

εν ταισ ημεραισ εν αισ αντιπασ ο μαρτυσ μου ο πιστοσ οσ απεκτανθη παρ υμιν οπου ο σατανας κατοικει ¹⁴ αλλ εχω κατα σου ολιγα οτι εχεισ εκει κρατουντασ την διδαχην βαλααμ οσ εδιδαξεν τον βαλακ βαλειν σκανδαλον ενωπιον των υιων ισραηλ και φαγειν ειδωλοθυτα και πορνευσαι ¹⁵ ουτωσ εχεισ και συ κρατουντασ την διδαχην των νικολαιτων ομοιωσ ¹⁶ μετανοησον ουν ει δε μη ερχομαι σοι ταχυ και πολεμησω μετ αυτων εν τη ρομφαια του στοματοσ μου ¹⁷ ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιαισ τω νικωντι δωσω αυτω του μαννα του κεκρυμμενου και δωσω αυτω ψηφον λευκην και επι την ψηφον ονομα καινον γεγραμμενον ο ουδεισ οιδεν ει μη ο λαμβανων ¹⁸ και τω αγγελω της εν θυατειροισ εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο υιοσ του θεου ο εχων τουσ οφθαλμουσ αυτου ωσ φλογα πυροσ και οι ποδεσ αυτου ομοιοι χαλκολιβανω ¹⁹ οίδα σου τα εργα και την αγαπην και την πιστιν και την διακονιαν και την υπομονην σου και τα εργα σου τα εσχατα πλειονα των πρωτων ²⁰ αλλ εχω κατα σου οτι αφεισ την γυναικα σου ιεζαβελ η λεγει εαυτην προφητιν και διδασκει και πλανα τουσ εμουσ δουλουσ πορνευσαι και φαγειν ειδωλοθυτα ²¹ και εδωκα αυτη χρονον ινα μετανοησ και ου θελει μετανοησαι εκ της πορνειασ αυτησ ²² ιδου βαλλω αυτην εισ κλινην και τουσ μοιχευοντασ μετ αυτησ εισ θλιψιν μεγαλην εαν μη μετανοησωσιν εκ των εργων αυτησ ²³ και τα τεκνα αυτησ αποκτενω εν θανατω και γνωσονται πασαι αι εκκλησιαι οτι εγω ειμι ο ερευνων νεφρουσ και καρδιασ και δωσω υμιν εκαστω κατα τα εργα υμων ²⁴ υμιν δε λεγω τοισ λοιποισ τοισ εν θυατειροισ οσοι ουκ εχουσιν την διδαχην ταυτην οιτινεσ ουκ εγνωσαν τα βαθεα του σατανα ωσ λεγουσιν ου βαλλω εφ υμασ αλλο βαροσ ²⁵ πλην ο εχετε κρατησατε αχρι ου αν ηξω ²⁶ και ο νικων και ο τηρων αχρι τελουσ τα εργα μου δωσω αυτω εξουσιαν επι των εθνων ²⁷ και ποιμανει αυτουσ εν ραβδω σιδηρα ωσ τα σκευη τα κεραμικα συντριβησεται ωσ καγω ειληφα παρα του πατροσ μου ²⁸ και δωσω αυτω τον αστερα τον πρωινον ²⁹ ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιαισ

3

¹ και τω αγγελω της εν σαρδεσιν εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο εχων τα επτα πνευματα του θεου και τουσ επτα αστερασ οίδα σου τα εργα οτι ονομα εχεισ οτι ζησ και νεκροσ ει ² γινου γρηγορων και στηρισον τα λοιπα α

εμελλεσ αποβαλλειν ου γαρ ευρηκα σου τα εργα πεπληρωμενα ενωπιον του θεου μου ³ μνημονευε ουν πωσ ειληφασ και ηκουσασ και τηρει και μετανοησον εαν ουν μη γρηγορησ ηξω επι σε ωσ κλεπτησ και ου μη γνωσ ποιαν ωραν ηξω επι σε ⁴ αλλ ολιγα εχεισ ονοματα εν σαρδεσιν α ουκ εμολυναν τα ιματια αυτων και περιπατησουσιν μετ εμου εν λευκοισ οτι αξιοι εισιν ⁵ ο νικων ουτοσ περιβαλειται εν ιματιοισ λευκοισ και ου μη εξαλειψω το ονομα αυτου εκ της βιβλου της ζωησ και ομολογησω το ονομα αυτου ενωπιον του πατροσ μου και ενωπιον των αγγελων αυτου ⁶ ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιαισ ⁷ και τω αγγελω της εν φιλαδελφεια εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο αγιοσ ο αληθिनοσ ο εχων την κλειν του δαυιδ ο ανοιγων και ουδεισ κλεισει αυτην ει μη ο ανοιγων και ουδεισ ανοιξει ⁸ οίδα σου τα εργα ιδου δεδωκα ενωπιον σου θυραν ανεωγμενην ην ουδεισ δυναται κλεισαι αυτην οτι μικραν εχεισ δυναμιν και ετηρησασ μου τον λογον και ουκ ηρηνησω το ονομα μου ⁹ ιδου διδωμι εκ της συναγωγησ του σατανα των λεγοντων εαυτουσ ιουδαιουσ ειναι και ουκ εισιν αλλα ψευδονται ιδου ποιησω αυτουσ ινα ηξωσιν και προσκυνησωσιν ενωπιον των ποδων σου και γνωσιν οτι ηγαπησα σε ¹⁰ οτι ετηρησασ τον λογον της υπομονησ μου καγω σε τηρησω εκ της ωρασ του πειρασμου της μελλουσησ ερχεσθαι επι της οικουμενησ ολησ πειρασαι τουσ κατοικουντασ επι της γησ ¹¹ ερχομαι ταχυ κρατει ο εχεισ ινα μηδεισ λαβη τον στεφανον σου ¹² ο νικων ποιησω αυτον στυλον εν τω ναω του θεου μου και εξω ου μη εξελθη ετι και γραψω επ αυτον το ονομα του θεου μου και το ονομα της πολεωσ του θεου μου της καινησ ιερουσαλημ η καταβαινει εκ του ουρανου απο του θεου μου και το ονομα μου το καινον ¹³ ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιαισ ¹⁴ και τω αγγελω της εν λαοδικεια εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο αμην ο μαρτυσ ο πιστοσ και αληθिनοσ η αρχη της κτισεωσ του θεου ¹⁵ οίδα σου τα εργα οτι ουτε ψυχροσ ει ουτε ζεστοσ οφελον ψυχροσ ησ η ζεστοσ ¹⁶ ουτωσ οτι χλιαροσ ει και ου ζεστοσ ουτε ψυχροσ μελλω σε εμεσαι εκ του στοματοσ μου ¹⁷ οτι λεγεισ πλουσιοσ ειμι και πεπλουτηκα και ουδενοσ ^{3762 A-GSN-N} χρειαν εχω και ουκ οιδασ οτι συ ει ο ταλαιπωροσ και ο ελεεινοσ και πτωχοσ και τυφλοσ και γυμνοσ ¹⁸ συμβουλευω σοι αγορασαι χρυσιον παρ εμου πεπυρωμενον εκ πυροσ ινα πλουτησ και ιματια λευκα ινα περιβαλη και μη φανερωθη η αισχυνη

της γυμνοτητος σου και κολλυριον ινα εγχριση τους οφθαλμους σου ινα βλεψη ¹⁹ εγω οσους εαν φιλω ελεγχω και παιδευω ζηλωσον ουν και μετανοησον ²⁰ ιδου εστηκα επι την θυραν και κρουω εαν τις ακουση της φωνης μου και ανοιξη την θυραν και εισελευσομαι προς αυτον και δειπνησω μετ αυτου και αυτοσ μετ εμου ²¹ ο νικων δωσω αυτω καθισαι μετ εμου εν τω θρονω μου ωσ καγω ενικησα και εκαθισα μετα του πατροσ μου εν τω θρονω αυτου ²² ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιαισ

4

¹ μετα ταυτα ειδον και ιδου θυρα ανεωγμενη εν τω ουρανω και η φωνη η πρωτη ην ηκουσα ωσ σαλπιγγοσ λαλουσησ μετ εμου λεγων αναβα ωδε και δειξω σοι α δει γενεσθαι μετα ταυτα ² και ευθεωσ εγενομην εν πνευματι και ιδου θρονοσ εκειτο εν τω ουρανω και επι τον θρονον καθημενοσ ³ ομοιοσ ορασει λιθω ιασπιδι και σαρδιω και ιρισ κυκλοθεν του θρονου ομοιωσ ορασισ σμαραγδινω ⁴ και κυκλοθεν του θρονου θρονοι εικοσι τεσσαρεσ και επι τουσ θρονουσ τουσ εικοσι τεσσαρασ πρεσβυτερουσ καθημενουσ περιβεβλημενουσ εν ιματιοισ λευκοισ και επι τασ κεφαλασ αυτων στεφανουσ χρυσουσ ⁵ και εκ του θρονου εκπορευονται αστραπαι και φωνα και βρονται και επτα λαμπαδεσ πυροσ καιομεναι ενωπιον του θρονου αυτου αι εισιν επτα πνευματα του θεου ⁶ και ενωπιον του θρονου ωσ θαλασσα υαλινη ομοια κρυσταλλω και εν μεσω του θρονου και κυκλω του θρονου τεσσαρα ζωα γεμοντα οφθαλμων εμπροσθεν και οπισθεν ⁷ και το ζων το πρωτον ομοιον λεοντι και το δευτερον ζων ομοιον μοσχω και το τριτον ζων εχον προσωπον ανθρωπου και το τεταρτον ζων ομοιον αετω πετομενω ⁸ και τα τεσσαρα ζωα εν καθ εν εχον ανα πτερυγασ εξ κυκλοθεν και εσωθεν γεμουσιν οφθαλμων και αναπαουσιν ουκ εχουσιν ημερασ και νυκτοσ λεγοντεσ αγιοσ αγιοσ αγιοσ κυριοσ ο θεοσ ο παντοκρατωρ ο ην και ο ων και ο ερχομενοσ ⁹ και οταν δωσιν τα ζωα δοξαν και τιμην και ευχαριστιαν τω καθημενω επι του θρονου τω ζωντι εισ τουσ αιωνασ των αιωνων ¹⁰ πεσουνται οι εικοσι τεσσαρεσ πρεσβυτεροι ενωπιον του καθημενου επι του θρονου και προσκυνησουσιν τω ζωντι εισ τουσ αιωνασ των αιωνων και βαλουσιν τουσ στεφανουσ αυτων ενωπιον του θρονου λεγοντεσ ¹¹ αξιοσ ει ο κυριοσ και ο θεοσ ημων ο αγιοσ λαβειν την δοξαν και την

τιμην και την δυναμιν οτι συ εκτισασ παντα και δια το θελημα σου ησαν και εκτισθησαν

5

¹ και ειδον επι την δεξιαν του καθημενου επι του θρονου βιβλιον γεγραμμενον εσωθεν και εξωθεν κατεσφραγισμενον σφραγισιν επτα ² και ειδον αγγελον ισχυρον κηρυσσοντα εν φωνη μεγαλη τις αξιοσ εστιν ανοιξει το βιβλιον και λυσαι τασ σφραγιδασ αυτου ³ και ουδεις εδυνατο εν τω ουρανω ανω ουτε επι της γησ ουτε υποκατω της γησ ανοιξει το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο ⁴ και εγω εκλαιον πολυ οτι ουδεις αξιοσ ευρεθη ανοιξει το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο ⁵ και εισ εκ των πρεσβυτερων λεγει μοι μη κλαιε ιδου ενικησεν ο λεων ο εκ της φυλης ιουδα η ριζα δαυιδ ο ανοιγων το βιβλιον και τασ επτα σφραγιδασ αυτου ⁶ και ειδον εν μεσω του θρονου και των τεσσαρων ζωνων και εν μεσω των πρεσβυτερων αρνιον εστηκοσ ωσ εσφαγμενον εχον κερατα επτα και οφθαλμουσ επτα αι εισιν τα επτα πνευματα του θεου αποστελλομενα εισ πασαν την γην ⁷ και ηλθεν και ειληφεν εκ της δεξιασ του καθημενου επι του θρονου ⁸ και οτε ελαβεν το βιβλιον τα τεσσαρα ζωα και οι εικοσι τεσσαρεσ πρεσβυτεροι επεσον ενωπιον του αρνιου εχοντεσ εκαστοσ κιθαραν και φιαλασ χρυσασ γεμουσασ θυμιαματων αι εισιν προσευχαι των αγιων ⁹ και αδουσιν ωδην καινην λεγοντεσ αξιοσ ει λαβειν το βιβλιον και ανοιξει τασ σφραγιδασ αυτου οτι εσφαγησ και ηγορασασ τω θεω ημασ εν τω αιματι σου εκ πασησ φυλησ και γλωσσησ και λαου και εθνουσ ¹⁰ και εποιησασ αυτοουσ τω θεω ημων βασιλεισ και ιερεισ και βασιλευσουσιν επι της γησ ¹¹ και ειδον και ηκουσα ωσ φωνην αγγελων πολλων κυκλω του θρονου και των ζωνων και των πρεσβυτερων και ην ο αριθμοσ αυτων μυριαδεσ μυριαδων και χιλιαδεσ χιλιαδων ¹² λεγοντεσ φωνη μεγαλη αξιον εστιν το αρνιον το εσφαγμενον λαβειν την δυναμιν και τον πλουτον και σοφιαν και ισχυν και τιμην και δοξαν και ευλογιαν ¹³ και παν κτισμα ο εν τω ουρανω και επι της γησ και υποκατω της γησ και επι της θαλασσησ εστιν και τα εν αυτοισ παντασ ηκουσα λεγοντασ τω καθημενω επι του θρονου και τω αρνιω η ευλογια και η τιμη και η δοξα και το κρατοσ εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην ¹⁴ και τα τεσσαρα ζωα λεγοντα το αμην και οι πρεσβυτεροι επεσον και προσεκυνησαν

6

¹ και ειδον οτι ηνοιξεν το αρνιον μιαν εκ των επτα σφραγιδων και ηκουσα ενος εκ των τεσσαρων ζων λεγοντος ωσ φωνη βροντησ ερχου και ιδε ² και ιδου ιπποσ λευκοσ και ο καθημενοσ επ αυτον εχων τοξον και εδοθη αυτω στεφανοσ και εξηλθεν νικων και ινα νικηση ³ και οτε ηνοιξεν την δευτεραν σφραγιδα ηκουσα του δευτερου ζου λεγοντος ερχου ⁴ και εξηλθεν αλλοσ ιπποσ πυροσ και τω καθημενω επ αυτον εδοθη αυτω λαβειν την ειρηνην εκ της γησ ινα αλληλουσ σφαξωσιν και εδοθη αυτω μαχαιρα μεγαλη ⁵ και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την τριτην ηκουσα του τριτου ζου λεγοντος ερχου και ιδε και ιδου ιπποσ μελασ και ο καθημενοσ επ αυτον εχων ζυγον εν τη χειρι αυτου ⁶ και ηκουσα φωνην εν μεσω των τεσσαρων ζων λεγουσαν χοινιξ σιτου δηναριου και τρεισ χοινικεσ κριθοσ δηναριου και το ελαιον και τον οινον μη αδικησησ ⁷ και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την τεταρτην ηκουσα του τεταρτου ζου λεγοντος ερχου και ιδε ⁸ και ιδου ιπποσ χλωροσ και ο καθημενοσ επανω αυτου ονομα αυτω ο θανατοσ και ο αδησ ηκολουθει αυτω και εδοθη αυτω εξουσια επι το τεταρτον της γησ αποκτειναι εν ρομφαια και εν λιμω και εν θανατω και υπο των θηριων της γησ ⁹ και οτε ηνοιξεν την πεμπτην σφραγιδα ειδον υποκατω του θυσιαστηριου τασ ψυχασ των εσφαγμενων δια τον λογον του θεου και δια την μαρτυριαν του αρνιου ην ειχον ¹⁰ και εκραξαν φωνη μεγαλη λεγοντεσ εωσ ποτε ο δεσποτησ ο αγιοσ και αληθινοσ ου κρινεισ και εκδικεισ το αιμα ημων εκ των κατοικουντων επι της γησ ¹¹ και εδοθη αυτοισ εκαστω στολη λευκη και ερρεθη αυτοισ ινα αναπαυσωνται ετι χρονον εωσ πληρωσωσιν και οι συνδουλοι αυτων και οι αδελφοι αυτων και οι μελλοντεσ αποκτενεσθαι ωσ και αυτοι ¹² και ειδον οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την εκτην και σεισμοσ μεγασ εγενετο και ο ηλιοσ μελασ εγενετο ωσ σακκοσ τριχινοσ και η σεληνη ολη εγενετο ωσ αιμα ¹³ και οι αστερεσ του ουρανου επεσον εις την γην ωσ συκη βαλουσα τουσ ολυνθουσ αυτησ υπο ανεμου μεγαλου σειομενη ¹⁴ και ο ουρανοσ απεχωρισθη ωσ βιβλιον ελισσομενον και παν οροσ και νησοσ εκ των τοπων αυτων εκινηθησαν ¹⁵ και οι βασιλεισ της γησ και οι μεγαστανεσ και οι χιλιαρχοι και οι πλουσιοι και οι ισχυροι και πασ δουλοσ και ελευθεροσ εκρυσαν εαυτουσ εις τα σπηλαια και εις τασ πετρασ των ορεων ¹⁶ και

λεγουσιν τοισ ορεσιν και ταισ πετραισ πεσετε εφ ημασ και κρυψατε ημασ απο προσωπου του καθημενου επι του θρονου και απο της οργησ του αρνιου ¹⁷ οτι ηλθεν η ημερα η μεγαλη της οργησ αυτου και τισ δυναται σταθηναι

7

¹ και μετα τουτο ειδον τεσσαρασ αγγελουσ εστωτασ επι τασ τεσσαρασ γωνιασ της γησ κρατουντασ τουσ τεσσαρασ ανεμουσ της γησ ινα μη πνεη ανεμοσ επι της γησ μητε επι της θαλασσησ μητε επι τι δενδρον ² και ειδον αλλον αγγελον αναβαινοντα απο ανατολησ ηλιου εχοντα σφραγιδα θεου ζωντοσ και εκραξεν φωνη μεγαλη τοισ τεσσαρσιν αγγελοισ οισ εδοθη αυτοισ αδικησαι την γην και την θαλασσαν ³ λεγων μη αδικησητε την γην μητε την θαλασσαν μητε τα δενδρα αχρι ου σφραγισωμεν τουσ δουλουσ του θεου ημων επι των μετωπων αυτων ⁴ και ηκουσα τον αριθμον των εσφραγισμενων εκατον και τεσσαρακοντα τεσσαρεσ χιλιαδεσ εσφραγισμενων εκ πασησ φυλησ υιων ισραηλ ⁵ εκ φυλησ ιουδα δωδεκα χιλιαδεσ εσφραγισμεναι εκ φυλησ ρουβιμ δωδεκα χιλιαδεσ εκ φυλησ γαδ δωδεκα χιλιαδεσ ⁶ εκ φυλησ ασηρ δωδεκα χιλιαδεσ εκ φυλησ νεφθαλειμ δωδεκα χιλιαδεσ εκ φυλησ μανασση δωδεκα χιλιαδεσ ⁷ εκ φυλησ συμειων δωδεκα χιλιαδεσ εκ φυλησ λευι δωδεκα χιλιαδεσ εκ φυλησ ισαχαρ δωδεκα χιλιαδεσ ⁸ εκ φυλησ ζαβουλων δωδεκα χιλιαδεσ εκ φυλησ ιωσηφ δωδεκα χιλιαδεσ εκ φυλησ βενιαμιν δωδεκα χιλιαδεσ εσφραγισμεναι ⁹ μετα ταυτα ειδον και ιδου οχλοσ πολυσ ον αριθμησαι ουδεισ εδυνατο εκ παντοσ εθνουσ και φυλων και λαων και γλωσσων εστωτασ ενωπιον του θρονου και ενωπιον του αρνιου περιβεβλημενουσ στολασ λευκασ και φοινικασ εν ταισ χερσιν αυτων ¹⁰ και κραζουσιν φωνη μεγαλη λεγοντεσ η σωτηρια τω θεω ημων τω καθημενω επι τω θρονω και τω αρνω ¹¹ και παντεσ οι αγγελοι ειστηκεισαν κυκλω του θρονου και των πρεσβυτερων και των τεσσαρων ζων και επεσον ενωπιον του θρονου επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω ¹² λεγοντεσ αμην η ευλογια και η δοξα και η σοφια και η ευχαριστια και η τιμη και η δυναμισ και η ισχυσ τω θεω ημων εις τουσ αιωνασ των αιωνων αμην ¹³ και απεκριθη εις εκ των πρεσβυτερων λεγων μοι ουτοι οι περιβεβλημενοι τασ στολασ τασ λευκασ τινεσ εισιν και ποθεν ηλθον ¹⁴ και ειπον αυτω κυριε μου συ οιδασ και ειπεν μοι ουτοι εισιν οι ερχομενοι εκ της θλιψεωσ της μεγαλησ και

επλυναν τας στολας αυτων και ελευκαναν εν τω αιματι του αρνιου ¹⁵ δια τουτο εισιν ενωπιον του θρονου του θεου και λατρευουσιν αυτω ημερας και νυκτοσ εν τω ναω αυτου και ο καθημενος επι τω θρονω σκηνωσει επ αυτουσ ¹⁶ ου πεινασουσιν ετι ουδε διψησουσιν ετι ουδ ου μη πεση επ αυτουσ ο ηλιος ουδε παν καυμα ¹⁷ οτι το αρνιον το ανα μεσον του θρονου ποιμαινει αυτουσ και οδηγει αυτουσ επι ζωησ πηγασ υδατων και εξαλειψει ο θεοσ παν δακρυον εκ των οφθαλμων αυτων

8

¹ και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την εβδομην εγενετο σιγη εν τω ουρανω ωσ ημιωριον ² και ειδον τουσ επτα αγγελουσ οι ενωπιον του θεου εστηκασιν και εδοθησαν αυτοισ επτα σαλπιγγεσ ³ και αλλοσ αγγελοσ ηλθεν και εσταθη επι του θυσιαστηριου εχων λιβανωτον χρυσουν και εδοθη αυτω θυμιαματα πολλα ινα δωση ταισ προσευχαισ των αγιων παντων επι το θυσιαστηριον το χρυσουν το ενωπιον του θρονου ⁴ και ανεβη ο καπνοσ των θυμιαματων ταισ προσευχαισ των αγιων εκ χειροσ του αγγελου ενωπιον του θεου ⁵ και ειληφεν ο αγγελοσ τον λιβανωτον και εγεμισεν αυτον εκ του πυροσ του θυσιαστηριου και εβαλεν εισ την γην και εγενοντο βρονται και φωνα και αστραπαι και σεισμοσ ⁶ και οι επτα αγγελοι οι εχοντεσ τασ επτα σαλπιγγασ ητοιμασαν εαυτουσ ινα σαλπισωσιν ⁷ και ο πρωτοσ εσαλπισεν και εγενετο χαλαζα και πυρ μεμιγμενα εν αιματι και εβληθη εισ την γην και το τριτον της γησ κατεκαη και το τριτον των δενδρων κατεκαη και πασ χορτοσ χλωροσ κατεκαη ⁸ και ο δευτεροσ αγγελοσ εσαλπισεν και ωσ οροσ μεγα καιομενον εβληθη εισ την θαλασσαν και εγενετο το τριτον της θαλασσησ αιμα ⁹ και απεθανεν το τριτον των κτισματων εν τη θαλασση τα εχοντα ψυχασ και το τριτον των πλοιων διεφθαρη ¹⁰ και ο τριτοσ αγγελοσ εσαλπισεν και επεσεν εκ του ουρανου αστηρ μεγασ καιομενοσ ωσ λαμπασ και επεσεν επι το τριτον των ποταμων και επι τασ πηγασ των υδατων ¹¹ και το ονομα του αστεροσ λεγεται ο αφινθοσ και εγενετο το τριτον των υδατων εισ αφινθον και πολλοι των ανθρωπων απεθανον εκ των υδατων οτι επικρανθησαν ¹² και ο τεταρτοσ αγγελοσ εσαλπισεν και επληγη το τριτον του ηλιου και το τριτον της σεληνησ και το τριτον των αστερων ινα σκοτισθη το τριτον αυτων και το τριτον αυτησ μη φανη η ημερα και η νυξ ομοιωσ ¹³ και ειδον και ηκουσα ενοσ αετου πετομενου εν

μεσουρανηματι λεγοντοσ φωνη μεγαλη ουαι ουαι ουαι τοισ κατοικουσιν επι της γησ εκ των λοιπων φωνων της σαλπιγγοσ των τριων αγγελων των μελλοντων σαλπιζειν

9

¹ και ο πεμπτοσ αγγελοσ εσαλπισεν και ειδον αστερα εκ του ουρανου πεπτωκοτα εισ την γην και εδοθη αυτω η κλεισ του φρεατοσ της αβυσσου ² και ηνοιξεν το φρεαρ της αβυσσου και ανεβη καπνοσ εκ του φρεατοσ ωσ καπνοσ καμινου καιομενησ και εσκοτισθη ο ηλιος και ο αηρ εκ του καπνου του φρεατοσ ³ και εκ του καπνου εξηλθον ακριδεσ εισ την γην και εδοθη αυταισ εξουσια ωσ εχουσιν εξουσιαν οι σκορπιοι της γησ ⁴ και ερρεθη αυταισ ινα μη αδικησωσιν τον χορτον της γησ ουδε παν χλωρον ουδε παν δενδρον ει μη τουσ ανθρωπουσ οιτινεσ ουκ εχουσιν την σφραγιδα του θεου επι των μετωπων αυτων ⁵ και εδοθη αυταισ ινα μη αποκτεινωσιν αυτουσ αλλ ινα βασανισθωσιν μηνασ πεντε και ο βασανισμοσ αυτων ωσ βασανισμοσ σκορπιου οταν παιση ανθρωπον ⁶ και εν ταισ ημεραισ εκειναισ ζητησουσιν οι ανθρωποι τον θανατον και ου μη ευρησουσιν αυτον και επιθυμησουσιν αποθανειν και φευζεται απ αυτων ο θανατοσ ⁷ και τα ομοιωματα των ακριδων ομοια ιπποισ ητοιμασμενοισ εισ πολεμον και επι τασ κεφαλασ αυτων ωσ στεφανοι χρυσοι και τα προσωπα αυτων ωσ προσωπα ανθρωπων ⁸ και ειχον τριχασ ωσ τριχασ γυναικων και οι οδοντεσ αυτων ωσ λεοντων ησαν ⁹ και ειχον θωρακασ ωσ θωρακασ σιδηρουσ και η φωνη των πτερυγων αυτων ωσ φωνη αρματων ιππων πολλων τρεχοντων εισ πολεμον ¹⁰ και εχουσιν ουρασ ομοιασ σκορπιοισ και κεντρα και εν ταισ ουραισ αυτων εξουσιαν εχουσιν του αδικησαι τουσ ανθρωπουσ μηνασ πεντε ¹¹ εχουσαι βασιλεα επ αυτων αγγελον της αβυσσου ονομα αυτω εβραιστι αββαδων εν δε τη ελληνικη ονομα εχει απολλυων ¹² η ουαι η μια απηλθεν ιδου ερχεται ετι δυο ουαι μετα ταυτα ¹³ και ο εκτοσ αγγελοσ εσαλπισεν και ηκουσα φωνην μιαν εκ των τεσσαρων κερατων του θυσιαστηριου του χρυσου του ενωπιον του θεου ¹⁴ λεγουσαν τω εκτω αγγελω ο εχων την σαλπιγγα λυσον τουσ τεσσαρασ αγγελουσ τουσ δεδεμενουσ επι τω ποταμω τω μεγαλω ευφρατη ¹⁵ και ελυθησαν οι τεσσαρεσ αγγελοι οι ητοιμασμενοι εισ την ωραν και εισ την ημεραν και μηνα και ενιαυτον ινα αποκτεινωσιν το τριτον των ανθρωπων ¹⁶ και ο αριθμοσ των

στρατευμάτων του ιππου μυριάδες μυριάδων ηκούσα τον αριθμόν αυτών ¹⁷ και ούτως είδον τους ιππούς εν τῇ ὄρασει και τους καθημένους ἐπ' αὐτῶν ἔχοντας θώρακας πυρίνους και υακινθίνους και θειώδεις και αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων ὡς κεφαλαὶ λέοντων και ἐκ τῶν στόματων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ και κάπνους και θείον ¹⁸ ἀπο τῶν τριῶν πληγῶν τούτων ἀπεκτανθήσαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων ἀπο τοῦ πυρός και τοῦ καπνοῦ και τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στόματων αὐτῶν ¹⁹ ἡ γὰρ ἐξουσία τῶν ἵππων ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἐστίν και ἐν ταῖς ουραῖς αὐτῶν αἱ γὰρ ουραὶ αὐτῶν ὁμοίαι ὄφειων ἔχουσαι κεφαλὰς και ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσιν ²⁰ και οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ οὐκ ἀπεκτανθήσαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταῦταις οὐ μετένοησαν ἐκ τῶν ἐργῶν τῶν χειρῶν αὐτῶν ἵνα μὴ προσκυνήσωσιν τὰ δαιμόνια και τὰ εἰδῶλα τὰ χρυσα και τὰ ἀργυρα και τὰ χαλκὰ και τὰ λίθινα και τὰ ξυλινὰ αὐτοὺς οὐτε βλέπειν δυνατὰ οὐτε ἀκούειν οὐτε περιπατεῖν ²¹ και οὐ μετένοησαν ἐκ τῶν φωνῶν αὐτῶν οὐτε ἐκ τῶν φαρμακείων αὐτῶν οὐτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν οὐτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν

10

¹ και είδον ἀγγέλον ἰσχυρόν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιβεβλημένον νεφέλῃν και ἡ ἴρις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ και τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος και οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στύλοι πυρός ² και ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλίον ἀνεῳγμένον και ἔθηκεν τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης τὸν δεξιὸν ἐπὶ τῆς γῆς ³ και ἐκράξεν φωνῇ μεγάλῃ ὡσπερ λέων μυκάται και ὅτε ἐκράξεν ἐλάλησαν αἱ ἐπτά βρονταὶ τὰς εαυτῶν φωνὰς ⁴ και ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἐπτά βρονταὶ ἐμέλλον γραφεῖν και ἡκούσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγουσαν σφραγίσσον α ἐλάλησαν αἱ ἐπτά βρονταὶ και μὴ αὐτὰ γραψῆς ⁵ και ὁ ἀγγέλος ὃν είδον ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης και ἐπὶ τῆς γῆς ἤρεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιάν εἰς τὸν οὐρανόν ⁶ και ὠμοσεν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ὅς ἐκτίσεν τὸν οὐρανόν και τὰ ἐν αὐτῷ και τὴν γῆν και τὰ ἐν αὐτῇ και τὴν θάλασσαν και τὰ ἐν αὐτῇ ὅτι χρόνος οὐκετι ἐστὶ ⁷ ἀλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἑβδομοῦ ἀγγέλου ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν και ἐτελεσθῆ τὸ μυστήριον τοῦ θεοῦ ὡς εὐηγγέλισεν τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς προφῆτας ⁸ και ἡ φωνὴ ἡν ἡκούσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πάλιν λαλοῦσα μετ' ἐμοῦ και λεγουσα ὑπάγε λαβε τὸ βιβλίδιον τὸ ἀνεῳγμένον ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀγγέλου τοῦ ἐστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης και ἐπὶ τῆς γῆς ⁹ και ἀπῆλθον

πρὸς τὸν ἀγγέλον λέγων αὐτῷ δοῦναι μοι τὸ βιβλίδιον και λέγει μοι λαβε και καταφαγε αὐτὸ και πικρᾶναι σου τὴν κοιλίαν ἀλλ' ἐν τῷ στόματι σου ἐστὶ γλυκὺ ὡς μέλι ¹⁰ και ἔλαβον τὸ βιβλίον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου και κατέφαγον αὐτὸ και ἦν ἐν τῷ στόματι μου ὡς μέλι γλυκὺ και ὅτε ἐφαγον αὐτὸ ἐπικράνη ἡ κοιλία μου ¹¹ και λεγουσίν μοι δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς και ἐπὶ ἔθνεσιν και γλώσσαις και βασιλευσίν πολλοῖς

11

¹ και ἐδοθῆ μοι καλάμος ὁμοῖος ῥαβδῷ λέγων ἐγείραι και μετρήσον τὸν ναόν τοῦ θεοῦ και τὸ θυσιαστήριον και τοὺς προσκυνήσοντας ἐν αὐτῷ ² και τὴν αὐλὴν τὴν ἐξῶθεν τοῦ ναοῦ ἐκβάλε ἐξῶ και μὴ αὐτὴν μετρήσῃς ὅτι ἐδοθῆ τοῖς ἔθνεσιν και τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν πατήσουσιν μῆνας τεσσαράκοντα και δύο ³ και δώσω τοῖς δύο μαρτυρῶσιν μου και προφητεῦσουσιν ἡμέρας χίλιας διακοσίας ἐξηκόντα περιβεβλημένοι σακκοῦς ⁴ οὗτοι εἰσὶν αἱ δύο ελαίαι και αἱ δύο λυχνίαι αἱ ἐνώπιον τοῦ κυρίου τῆς γῆς ἐστῶσαι ⁵ και εἰ τις αὐτοὺς θέλει ἀδικῆσαι πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν και κατεσθίει τοὺς ἐχθρούς αὐτῶν και εἰ τις θέλει αὐτοὺς ἀδικῆσαι οὕτως δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι ⁶ οὗτοι ἔχουσιν τὸν οὐρανὸν ἐξουσίαν κλείσαι ἵνα μὴ ὑετὸς βρέχη τὰς ἡμέρας τῆς προφητείας αὐτῶν και ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων στρέφειν αὐτὰ εἰς αἶμα και παταξάει τὴν γῆν ὄσakis εἰάν θελήσωσιν ἐν πάσῃ πληγῇ ⁷ και ὅταν τελεσωσιν τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν τὸ θῆριον τὸ ἀναβαίνον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποιήσει μετ' αὐτῶν πόλεμον και νικήσει αὐτοὺς και ἀποκτενεῖ αὐτοὺς ⁸ και τὸ πτώμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς πόλεως τῆς μεγάλης ἧτις καλεῖται πνευματικῶς σοδομα και αἰγύπτου ὅπου και ὁ κύριος αὐτῶν ἐσταυρώθη ⁹ και βλέπουσιν ἐκ τῶν λαῶν και φυλῶν και γλώσσων και ἔθνων τὸ πτώμα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς ἡμισυ και τὰ πτώματα αὐτῶν οὐκ ἀφήσουσιν τεθῆναι εἰς μνημα ¹⁰ και οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χαιροῦσιν ἐπ' αὐτοῖς και εὐφρανθήσονται και δῶρα δώσουσιν ἀλλήλοις ὅτι οὗτοι οἱ δύο προφῆται ἐβάσανισαν τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ¹¹ και μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας και ἡμισυ πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ θεοῦ εἰσηλθὲν εἰς αὐτοὺς και ἐστήσαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν και φόβος μέγας ἐπέσεν ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτοὺς ¹² και ἡκούσα φωνὴν μεγάλῃν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγουσαν αὐτοῖς ἀναβῆτε ὡδὲ και ἀνεβῆσαν

εις τον ουρανον εν τη νεφελη και εθεωρησαν αυτους οι εχθροι αυτων ¹³ και εν εκεινη τη ημερα εγενετο σεισμος megas και το δεκατον της πολεως επεσεν και απεκτανθησαν εν τω σεισμω ονοματα ανθρωπων χιλιαδες επτα και οι λοιποι εμφοβοι εγενοντο και εδωκαν δοξαν τω θεω του ουρανου ¹⁴ η ουαι η δευτερα απηλθεν η ουαι η τριτη ιδου ερχεται ταχυ ¹⁵ και ο εβδομος αγγελος εσαλπισεν και εγενοντο φωναι μεγαλαι εν τω ουρανω λεγουσαι εγενετο η βασιλεια του κοσμου του κυριου ημων και του χριστου αυτου και βασιλευσει εις τους αιωνας των αιωνων ¹⁶ και οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι οι ενωπιον του θρονου του θεου καθημενοι επι τους θρονους αυτων επεσον επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω ¹⁷ λεγοντες ευχαριστουμεν σοι κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ ο ων και ο ην οτι ειληφασ την δυναμιν σου την μεγαλην και εβασιλευσας ¹⁸ και τα εθνη ωργισθησαν και ηλθεν η οργη σου και ο καιρος των νεκρων κριθηναι και δουναι τον μισθον τοις δουλοις σου τοις προφηταις και τοις αγιοις και τοις φοβουμενοις το ονομα σου τοις μικροις και τοις μεγαλοις και διαφθειραι τους διαφθειροντας την γην ¹⁹ και ηνοιγη ο ναος του θεου εν τω ουρανω και ωφθη η κιβωτος της διαθηκης του κυριου εν τω ναω αυτου και εγενοντο αστραπαι και φωναι και βρονται και χαλαζα μεγαλη

12

¹ και σημειον μεγα ωφθη εν τω ουρανω γυνη περιβεβλημενη τον ηλιον και η σεληνη υποκατω των ποδων αυτης και επι της κεφαλης αυτης στεφανος αστερων δωδεκα ² και εν γαστρι εχουσα εκραζεν ωδινουσα και βασανιζομενη τεκειν ³ και ωφθη αλλο σημειον εν τω ουρανω και ιδου δρακων πυρος megas εχων κεφαλας επτα και κερατα δεκα και επι τας κεφαλας αυτου επτα διαδηματα ⁴ και η ουρα αυτου συρει το τριτον των αστερων του ουρανου και εβαλεν αυτους εις την γην και ο δρακων εστηκεν ενωπιον της γυναικος της μελλουσης τεκειν ινα οταν τεκη το τεκνον αυτης καταφαγη ⁵ και ετεκεν υιον αρρενα ος μελλει ποιμινειν παντα τα εθνη εν ραβδω σιδηρα και ηρπασθη το τεκνον αυτης προς τον θεον και προς τον θρονον αυτου ⁶ και η γυνη εφυγεν εις την ερημον οπου εχει εκει τοπον ητοιμασμενον υπο του θεου ινα εκει εκτρεφωσιν αυτην ημερας χιλιας διακοσιας εξηκοντα ⁷ και εγενετο πολεμος εν τω ουρανω ο μιχαηλ και οι

αγγελοι αυτου πολεμησαι μετα του δρακοντος και ο δρακων επολεμησεν και οι αγγελοι αυτου ⁸ και ουκ ισχυσεν ουδε τοπος ευρεθη αυτω ετι εν τω ουρανω ⁹ και εβληθη ο δρακων ο megas ο οφιοσ ο αρχαιος ο καλουμενος διαβολος και σατανας ο πλανων την οικουμενην ολην εβληθη εις την γην και οι αγγελοι αυτου μετ αυτου εβληθησαν ¹⁰ και ηκουσα φωνην μεγαλην εν τω ουρανω λεγουσαν αρτι εγενετο η σωτηρια και η δυναμις και η βασιλεια του θεου ημων και η εξουσια του χριστου αυτου οτι εβληθη ο κατηγορος των αδελφων ημων ο κατηγορων αυτων ενωπιον του θεου ημων ημερας και νυκτος ¹¹ και αυτοι ενικησαν αυτον δια το αιμα του αρνιου και δια τον λογον της μαρτυριας αυτων και ουκ ηγαπησαν την ψυχην αυτων αχρι θανατου ¹² δια τουτο ευφραινεσθε ουρανοι και οι εν αυτοις σκηνουντες ουαι τη γη και τη θαλασση οτι κατεβη ο διαβολος προς υμας εχων θυμον megan ειδωσ οτι ολιγον καιρον εχει ¹³ και οτε ειδεν ο δρακων οτι εβληθη εις την γην εδιωξεν την γυναικα ητις ετεκεν τον αρρενα ¹⁴ και εδοθησαν τη γυναικι δυο πτερυγες του αετου του μεγαλου ινα πετηται εις την ερημον εις τον τοπον αυτης οπως τρεφηται εκει καιρον και καιρους και ημισυ καιρου απο προσωπου του οφεως ¹⁵ και εβαλεν ο οφιοσ εκ του στοματος αυτου οπισω της γυναικος υδωρ ως ποταμον ινα αυτην ποταμοφορητον ποιηση ¹⁶ και εβοηθησεν η γη τη γυναικι και ηνοιξεν η γη το στομα αυτης και κατεπιεν τον ποταμον ον εβαλεν ο δρακων εκ του στοματος αυτου ¹⁷ και ωργισθη ο δρακων επι τη γυναικι και απηλθεν ποιησαι πολεμον μετα των λοιπων του σπερματος αυτης των τηρουντων τας εντολας του θεου και εχοντων την μαρτυριαν ιησου

13

¹ και εσταθην επι την αμμον της θαλασσης και ειδον εκ της θαλασσης θηριον αναβαινον εχον κερατα δεκα και κεφαλας επτα και επι των κερατων αυτου δεκα διαδηματα και επι τας κεφαλας αυτου ονοματα βλασφημιας ² και το θηριον ο ειδον ην ομοιον παρδαλει και οι ποδες αυτου ως αρκου και το στομα αυτου ως στομα λεοντος και εδωκεν αυτω ο δρακων την δυναμιν αυτου και τον θρονον αυτου και εξουσιαν μεγαλην ³ και μιαν εκ των κεφαλων αυτου ωσει εσφαγμενην εις θανατον και η πληγη του θανατου αυτου εθεραπευθη και εθαυμασεν ολη η γη οπισω του θηριου ⁴ και προσεκυνησαν τω δρακοντι τω δεδωκοτι την εξουσιαν τω θηριω

και προσεκυνησαν τω θηριω λεγοντες τισ ομοιοσ τω θηριω και τισ δυνατοσ πολεμησαι μετ αυτου ⁵ και εδοθη αυτω στομα λαλουν μεγαλα και βλασφημιαν και εδοθη αυτω εξουσια πολεμον ποιησαι μηνασ τεσσαρακοντα δυο ⁶ και ηνοιξεν το στομα αυτου εις βλασφημιαν προσ τον θεον βλασφημησαι το ονομα αυτου και την σκηνην αυτου τουσ εν τω ουρανω σκηνουντασ ⁷ και εδοθη αυτω ποιησαι πολεμον μετα των αγιων και νικησαι αυτουσ και εδοθη αυτω εξουσια επι πασαν φυλην και λαον και γλωσσαν και εθνοσ ⁸ και προσκυνησουσιν αυτω παντεσ οι κατοικουντεσ επι τησ γησ ων ου γεγραπται το ονομα εν τω βιβλιω τησ ζωησ του αρνιου του εσφαγμενου απο καταβολησ κοσμου ⁹ ει τισ εχει ουσ ακουσατω ¹⁰ ει τισ εχει αιχμαλωσιαν υπαγει ει τισ εν μαχαιρα αποκτενει δει αυτον εν μαχαιρα αποκτανθηναι ωδε εστιν η υπομονη και η πιστισ των αγιων ¹¹ και ειδον αλλο θηριον αναβαινον εκ τησ γησ και ειχεν κερατα δυο ομοια αρνιω και ελαλει ωσ δρακων ¹² και την εξουσιαν του πρωτου θηριου πασαν ποιει ενωπιον αυτου και εποιει την γην και τουσ εν αυτη κατοικουντασ ινα προσκυνησωσιν το θηριον το πρωτον ου εθεραπευθη η πληγη του θανατου αυτου ¹³ και ποιει σημεια μεγαλα και πυρ ινα εκ του ουρανου καταβαινη επι την γην ενωπιον των ανθρωπων ¹⁴ και πλανα τουσ εμουσ τουσ κατοικουντασ επι τησ γησ δια τα σημεια α εδοθη αυτω ποιησαι ενωπιον του θηριου λεγων τοισ κατοικουσιν επι τησ γησ ποιησαι εικονα τω θηριω ο ειχεν την πληγην και εξησεν απο τησ μαχαιρασ ¹⁵ και εδοθη αυτω πνευμα δουναι τη εικονι του θηριου ινα και λαληση η εικων του θηριου και ποιηση οσοι εαν μη προσκυνησωσιν τη εικονι του θηριου αποκτανθωσιν ¹⁶ και ποιει παντασ τουσ μικρουσ και τουσ μεγαλουσ και τουσ πλουσιουσ και τουσ πτωχουσ και τουσ ελευθερουσ και τουσ δουλουσ ινα δωσωσιν αυτοισ χαραγματα επι τησ χειροσ αυτων τησ δεξιασ η επι το μετωπον αυτων ¹⁷ και ινα μη τισ δυναται αγορασαι η πωλησαι ει μη ο εχων το χαραγμα το ονομα του θηριου η τον αριθμον του ονοματοσ αυτου ¹⁸ ωδε η σοφια εστιν ο εχων νουν ψηφισατω τον αριθμον του θηριου αριθμοσ γαρ ανθρωπου εστιν και ο αριθμοσ αυτου εστιν εξακοσια εξηκοντα εξ

14

¹ και ειδον και ιδου το αρνιον εστηκοσ επι το οροσ σιων και μετ αυτου αριθμοσ εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρεσ χιλιαδεσ εχουσαι το

ονομα αυτου και το ονομα του πατροσ αυτου γεγραμμενον επι των μετωπων αυτων ² και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου ωσ φωνην υδατων πολλων και ωσ φωνην βροντησ μεγαλησ και η φωνη ην ηκουσα ωσ κιθαρωδων κιθαριζοντων εν ταισ κιθαραισ αυτων ³ και αδουσιν ωδην καινην ενωπιον του θρονου και ενωπιον των τεσσαρων ζωων και των πρεσβυτερων και ουδεις εδυνατο μαθειν την ωδην ει μη αι εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρεσ χιλιαδεσ οι ηγορασμενοι απο τησ γησ ⁴ ουτοι εισιν οι μετα γυναικων ουκ εμολυνθησαν παρθενοι γαρ εισιν ουτοι εισιν οι ακολουθουντεσ τω αρνιω οπου αν υπαγη ουτοι υπο ιησου ηγορασθησαν απο των ανθρωπων απαρχη τω θεω και τω αρνιω ⁵ και ουχ ευρεθη εν τω στοματι αυτων ψευδοσ αμωμοι γαρ εισιν ⁶ και ειδον αγγελον πετομενον εν μεσουρανηματι εχοντα ευαγγελιον αιωνιον ευαγγελισαι τουσ καθημενουσ επι τησ γησ και επι παν εθνοσ και φυλην και γλωσσαν και λαον ⁷ λεγων εν φωνη μεγαλη φοβηθητε τον κυριον και δοτε αυτω δοξαν οτι ηλθεν η ωρα τησ κρισεωσ αυτου και προσκυνησατε αυτον τον ποιησαντα τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και πηγασ υδατων ⁸ και αλλοσ δευτεροσ αγγελοσ ηκολουθησεν λεγων επεσεν βαβυλων η μεγαλη εκ του οινου του θυμου τησ πορνειασ αυτησ πεποτικεν παντα τα εθνη ⁹ και αλλοσ αγγελοσ τριτοσ ηκολουθησεν αυτοισ λεγων εν φωνη μεγαλη ει τισ προσκυνει το θηριον και την εικονα αυτου και λαμβανει χαραγμα επι του μετωπου αυτου η επι την χειρα αυτου ¹⁰ και αυτοσ πιεται εκ του οινου του θυμου του θεου του κεκερασμενου ακρατου εν τω ποτηριω τησ οργησ αυτου και βασανισθησεται εν πυρι και θειω ενωπιον των αγιων αγγελων και ενωπιον του αρνιου ¹¹ και ο καπνοσ του βασανισμου αυτων εις αιωνασ αιωνων αναβαινει και ουκ εχουσιν αναπαουσιν ημερασ και νυκτοσ οι προσκυνουντεσ το θηριον και την εικονα αυτου και ει τισ λαμβανει το χαραγμα του ονοματοσ αυτου ¹² ωδε η υπομονη των αγιων εστιν οι τηρουντεσ τασ εντολασ του θεου και την πιστιν ιησου ¹³ και ηκουσα φωνησ εκ του ουρανου λεγουσησ γραψον μακαριοι οι νεκροι οι εν κυριω αποθνησκοντεσ απ αρτι λεγει ναι το πνευμα ινα αναπαουσωνται εκ των κοπων αυτων τα δε εργα αυτων ακολουθει μετ αυτων ¹⁴ και ειδον και ιδου νεφελη λευκη και επι την νεφελην καθημενον ομοιον υιω ανθρωπου εχων επι τησ κεφαλησ αυτου στεφανον χρυσουν και εν τη χειρι αυτου δρεπανον οξυ ¹⁵ και

αλλοσ αγγελος εξηλθεν εκ του ναου κραζων εν φωνη μεγαλη τω καθημενω επι της νεφελησ πεμψον το δρεπανον σου και θερισον οτι ηλθεν η ωρα θερισαι οτι εξηρανθη ο θερισμος της γησ ¹⁶ και εβαλεν ο καθημενος επι την νεφελην το δρεπανον αυτου επι την γην και εθερισθη η γη ¹⁷ και αλλοσ αγγελος εξηλθεν εκ του ναου του εν τω ουρανω εχων και αυτος δρεπανον οξυ ¹⁸ και αλλοσ αγγελος εξηλθεν εκ του θυσιαστηριου εχων εξουσιαν επι του πυροσ και εφωνησεν κραυγη μεγαλη τω εχοντι το δρεπανον το οξυ λεγων πεμψον σου το δρεπανον το οξυ και τρυγησον τουσ βοτρυασ της αμπελου της γησ οτι ηκμασαν αι σταφυλαι αυτησ ¹⁹ και εβαλεν ο αγγελος το δρεπανον αυτου εις την γην και ετρυγησεν την αμπελον της γησ και εβαλεν εις την ληνον του θυμου του θεου τον μεγαν ²⁰ και επατηθη η ληνος εξωθεν της πολεωσ και εξηλθεν αιμα εκ της ληνουσ αχρι των χαλινων των ιππων απο σταδιων χιλίων εξακοσιων

15

¹ και ειδον αλλο σημειον εν τω ουρανω μεγα και θαυμαστον αγγελουσ επτα εχοντασ πληγασ επτα τασ εσχατασ οτι εν αυταισ ετελεσθη ο θυμοσ του θεου ² και ειδον ωσ θαλασσαν υαλινην μεμιγμενην πυρι και τουσ νικωντασ εκ του θηριου και εκ της εικονοσ αυτου και εκ του αριθμου του ονοματοσ αυτου εστωτασ επι την θαλασσαν την υαλινην εχοντασ κιθαρασ του θεου ³ και αδουσιν την ωδην μωυσεωσ του δουλου του θεου και την ωδην του αρνιου λεγοντεσ μεγαλα και θαυμαστα τα εργα σου κυριε ο θεοσ ο παντοκρατωρ δικαιοι και αληθινοι αι οδοι σου ο βασιλευσ των εθνων ⁴ τισ ου μη φοβηθη σε κυριε και δοξαση το ονομα σου οτι μονοσ αγιοσ οτι παντα τα εθνη ηξουσιν και προσκυνησουσιν ενωπιον σου οτι τα δικαιωματα σου εφανερωθησαν ⁵ και μετα ταυτα ειδον και ηνοιγη ο ναοσ της σκηνησ του μαρτυριου εν τω ουρανω ⁶ και εξηλθον οι επτα αγγελοι οι εχοντεσ τασ επτα πληγασ εκ του ναου οι ησαν ενδεδυμενοι λινον καθαρον λαμπρον και περιεζωσμενοι περι τα στηθη ζωνασ χρυσασ ⁷ και εν εκ των τεσσαρων ζωνων εδωκεν τοισ επτα αγγελοισ επτα φιαλασ χρυσασ γεμουσασ του θυμου του θεου του ζωντοσ εις τουσ αιωνασ των αιωνων ⁸ και εγεμισθη ο ναοσ καπνου εκ της δοξησ του θεου και εκ της δυναμειωσ αυτου και ουδεις εδυνατο εισελθειν εις τον ναον αχρι τελεσθωσιν αι επτα πληγαι των επτα αγγελων

16

¹ και ηκουσα φωνησ μεγαλησ εκ του ναου λεγουσησ τοισ επτα αγγελοισ υπαγετε και εκχεατε τασ επτα φιαλασ του θυμου του θεου εις την γην ² και απηλθεν ο πρωτοσ και εξεχεεν την φιαλην αυτου εις την γην και εγενετο ελκοσ κακον και πονηρον επι τουσ ανθρωπουσ τουσ εχοντασ το χαραγμα του θηριου και τουσ προσκυνουντασ τη εικονι αυτου ³ και ο δευτεροσ αγγελοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου εις την θαλασσαν και εγενετο αιμα ωσ νεκρου και πασα ψυχη ζωσα απεθανεν εν τη θαλασση ⁴ και ο τριτοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου εις τουσ ποταμουσ και εις τασ πηγασ των υδατων και εγενετο αιμα ⁵ και ηκουσα του αγγελου των υδατων λεγοντοσ δικαιοι ει ο ων και ο ην ο οσιοσ οτι ταυτα εκρινασ ⁶ οτι αιμα αγιων και προφητων εξεχεαν και αιμα αυτοισ εδωκασ πειν αξιοι εισιν ⁷ και ηκουσα του θυσιαστηριου λεγοντοσ ναι κυριε ο θεοσ ο παντοκρατωρ αληθινοι και δικαιοι αι κρισεισ σου ⁸ και ο τεταρτοσ αγγελοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ηλιον και εδοθη αυτω καυματισαι εν πυρι τουσ ανθρωπουσ ⁹ και εκαυματισθησαν οι ανθρωποι καυμα μεγα και εβλασφημησαν οι ανθρωποι το ονομα του θεου του εχοντοσ εξουσιαν επι τασ πληγασ ταυτασ και ου μετενοησαν δουναι αυτω δοξαν ¹⁰ και ο πεμπτοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον θρονον του θηριου και εγενετο η βασιλεια αυτου εσκοτωμενη και εμασωντο τασ γλωσσασ αυτων εκ του πονου ¹¹ και εβλασφημησαν τον θεον του ουρανου εκ των πονων αυτων και εκ των ελκων αυτων και ου μετενοησαν εκ των εργαων αυτων ¹² και ο εκτοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ποταμον τον μεγαν ευφρατην και εξηρανθη το υδωρ αυτου ινα ετοιμασθη η οδοσ των βασιλεων των απο ανατολησ ηλιου ¹³ και ειδον εκ του στοματοσ του δρακοντοσ και εκ του στοματοσ του θηριου και εκ του στοματοσ του ψευδοπροφητου πνευματα ακαθαρτα τρια ωσ βατραχοι ¹⁴ εισιν γαρ πνευματα δαιμονιων ποιουντα σημεια ακπορευεται επι τουσ βασιλεισ της οικουμενησ ολησ συναγαγειν αυτοουσ εις τον πολεμον της ημερασ εκεινησ της μεγαλησ του θεου του παντοκρατοροσ ¹⁵ ιδου ερχομαι ωσ κλεπτησ μακαριοσ ο γρηγορων και τηρων τα ιματια αυτου ινα μη γυμνοσ περιπατη και βλεπωσιν την ασχημοσυνην αυτου ¹⁶ και συνηγαγεν αυτοουσ εις τον τοπον τον καλουμενον εβραιστι αρμαγεδων ¹⁷ και ο εβδομοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον αερα και εξηλθεν φωνη μεγαλη απο του

ναου του ουρανου απο του θρονου λεγουσα γεγονεν ¹⁸ και εγενοντο αστραπαι και βρονται και φωνα και σεισμος μεγας οιοσ ουκ εγενετο αφ ου οι ανθρωποι εγενοντο επι της γησ τηλικουτος σεισμος ουτως μεγας ¹⁹ και εγενετο η πολις η μεγαλη εισ τρια μερη και αι πολεις των εθνων επεσον και βαβυλων η μεγαλη εμνησθη ενωπιον του θεου δουναι αυτη το ποτηριον του οινου του θυμου της οργης αυτου ²⁰ και πασα νησος εφυγεν και ορη ουχ ευρεθησαν ²¹ και χαλαζα μεγαλη ως ταλαντιαια καταβαινει εκ του ουρανου επι τους ανθρωπους και εβλασφημησαν οι ανθρωποι τον θεον εκ της πληγης της χαλαζης οτι μεγαλη εστιν η πληγη αυτης σφοδρα

17

¹ και ηλθεν εισ εκ των επτα αγγελων των εχοντων τας επτα φιαλας και ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι το κριμα της πορνης της μεγαλης της καθημενης επι των υδατων των πολλων ² μεθ ησ επορνευσαν οι βασιλεις της γησ και εμεθυσθησαν οι κατοικουντες την γην εκ του οινου της πορνειας αυτης ³ και απηνεγκεν με εισ ερημον εν πνευματι και ειδον γυναικα καθημενην επι θηριον κοκκινον γεμον ονοματα βλασφημιας εχον κεφαλας επτα και κερατα δεκα ⁴ και η γυνη ην περιβεβλημενη πορφυρου και κοκκινον κεχρυσωμενη χρυσιω και λιθω τιμιω και μαργαριταις εχουσα ποτηριον χρυσου εν τη χειρι αυτης γεμον βδελυγματων και τα ακαθαρτα της πορνειας αυτης ⁵ και επι το μετωπον αυτης ονομα γεγραμμενον μυστηριον βαβυλων η μεγαλη η μητηρ των πορνων και των βδελυγματων της γησ ⁶ και ειδον την γυναικα μεθυσσαν εκ του αιματος των αγιων εκ του αιματος των μαρτυρων ιησου και εθαυμασα ιδων αυτην θαυμα μεγα ⁷ και ειπεν μοι ο αγγελος δια τι εθαυμασας εγω ερω σοι το μυστηριον της γυναικος και του θηριου του βασταζοντος αυτην του εχοντος τας επτα κεφαλας και τα δεκα κερατα ⁸ το θηριον ο ειδες ην και ουκ εστιν και μελλει αναβαινειν εκ της αβυσσου και εισ απωλειαν υπαγειν και θαυμασονται οι κατοικουντες επι της γησ ων ου γεγραπται τα ονοματα επι το βιβλιον της ζωης απο καταβολης κοσμου βλεποντων οτι ην το θηριον και ουκ εστιν και παρεσται ⁹ ωδε ο νους ο εχων σοφιαν αι επτα κεφαλαι επτα ορη εισιν οπου η γυνη καθηται επ αυτων ¹⁰ και βασιλεις εισιν επτα οι πεντε επεσον ο εισ εστιν ο αλλος ουπω ηλθεν και οταν ελθη ολιγον δει αυτον μειναι ¹¹ και το θηριον ο ην και ουκ εστιν

και αυτοσ ογδοος εστιν και εκ των επτα εστιν και εισ απωλειαν υπαγει ¹² και τα δεκα κερατα α ειδες δεκα βασιλεις εισιν οιτινες βασιλειαν ουπω ελαβον αλλ εξουσιαν ως βασιλεις μιαν ωραν λαμβανουσιν μετα του θηριου ¹³ ουτοι μιαν εχουσιν γνωμην και την δυναμιν και την εξουσιαν αυτων τω θηριω διδοασιν ¹⁴ ουτοι μετα του αρνιου πολεμησουσιν και το αρνιον νικησει αυτους οτι κυριος κυριων εστιν και βασιλευσ βασιλεων και οι μετ αυτου κλητοι και εκλεκτοι και πιστοι ¹⁵ και λεγει μοι τα υδατα α ειδες ου η πορνη καθηται λαοι και οχλοι εισιν και εθνη και γλωσσαι ¹⁶ και τα δεκα κερατα α ειδες και το θηριον ουτοι μισησουσιν την πορνην και ηρημωμενην ποιησουσιν αυτην και γυμνην ποιησουσιν αυτην και τας σαρκας αυτης φαγονται και αυτην κατακαουσουσιν εν πυρι ¹⁷ ο γαρ θεος εδωκεν εισ τας καρδιας αυτων ποιησαι την γνωμην αυτου και ποιησαι γνωμην μιαν και δουναι την βασιλειαν αυτων τω θηριω αχρι τελεσθωσιν οι λογοι του θεου ¹⁸ και η γυνη ην ειδες εστιν η πολις η μεγαλη η εχουσα βασιλειαν επι των βασιλεων της γησ

18

¹ μετα ταυτα ειδον αλλον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα εξουσιαν μεγαλην και η γη εφωτισθη εκ της δοξης αυτου ² και εκραξεν ισχυρα φωνη λεγων επεσεν βαβυλων η μεγαλη και εγενετο κατοικητηριον δαιμονων και φυλακη παντος πνευματος ακαθαρτου και φυλακη παντος ορνεου ακαθαρτου και μεμισημενου ³ οτι εκ του οινου του θυμου της πορνειας αυτης πεπτωκασιν παντα τα εθνη και οι βασιλεις της γησ μετ αυτης επορνευσαν και οι εμποροι της γησ εκ της δυναμειωσ του στρηνουσ αυτης επλουτησαν ⁴ και ηκουσα αλλην φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν εξελθε εξ αυτης ο λαοσ μου ινα μη συγκοινωνησητε ταισ αμαρτιαισ αυτης και εκ των πληγων αυτης ινα μη λαβητε ⁵ οτι εκολληθησαν αυτης αι αμαρτιαι αχρι του ουρανου και εμνημονευσεν ο θεος τα αδικηματα αυτης ⁶ αποδοτε αυτη ως και αυτη απεδωκεν και διπλωσατε αυτη διπλα κατα τα εργα αυτης εν τω ποτηριω ω εκερασεν κερασατε αυτη διπλου ⁷ οσα εδοξασεν αυτην και εστρηνιασεν τοσουτον δοτε αυτη βασανισμον και πενθος οτι εν τη καρδια αυτης λεγει οτι καθημαι βασιλισσα και χηρα ουκ ειμι και πενθος ου μη ιδω ⁸ δια τουτο εν μια ημερα ηξουσιν αι πληγαι αυτης θανατος και

πενθος και λιμος και εν πυρι κατακαυθησεται οτι ισχυρος κυριος ο θεος ο κρινας αυτην ⁹ και κλαουσουσιν και κοιφονται επ αυτην οι βασιλεις της γης οι μετ αυτης πορνευσαντες και στρηνιασαντες οταν βλεπωσιν τον καπνον της πυρωσεως αυτης ¹⁰ απο μακροθεν εστηκοτες δια τον φοβον του βασανισμού αυτης λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη βαβυλων η πολις η ισχυρα οτι μια ωρα ηλθεν η κρισις σου ¹¹ και οι εμποροι της γης κλαουσουσιν και πενθησουσιν επ αυτη οτι τον γομον αυτων ουδεις αγοραζει ουκετι ¹² γομον χρυσου και αργυρου και λιθου τιμιου και μαργαριτου και βυσσινου και πορφυρου και σηρικου και κοκκινου και παν ξυλον θυινον και παν σκευος ελεφαντινον και παν σκευος εκ ξυλου τιμιωτατου και χαλκου και σιδηρου και μαρμαρου ¹³ και κιναμωμον και θυμιαματα και μυρον και λιβανον και οινον και ελαιον και σεμιδαλιν και σιτον και προβατα και κτηνη και ιππων και ραιδων και σωματων και ψυχας ανθρωπων ¹⁴ και η οπωρα της επιθυμιας της ψυχης σου απηλθεν απο σου και παντα τα λιπαρα και τα λαμπρα απωλετο απο σου και ουκετι αυτα ου μη ευρησ ¹⁵ οι εμποροι τουτων οι πλουτησαντες απ αυτης απο μακροθεν στησονται δια τον φοβον του βασανισμού αυτης κλαιοντες και πενθουντες ¹⁶ και λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη η περιβεβλημενη βυσσινον και πορφυρον και κοκκινον και κεχρυσωμενη χρυσιω και λιθω τιμιω και μαργαριταις ¹⁷ οτι μια ωρα ηρημωθη ο τοσουτος πλουτος και πας κυβερνητης και πας ο επι τοπον πλεων και ναυται και οσοι την θαλασσαν εργαζονται απο μακροθεν εστησαν ¹⁸ και εκραζον βλεποντες τον καπνον της πυρωσεως αυτης λεγοντες τισ ομοια τη πολει τη μεγαλη ¹⁹ και εβαλον χουν επι τας κεφαλαι αυτων και εκραζον κλαιοντες και πενθουντες και λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη εν η επλουτησαν παντες οι εχοντες τα πλοια εν τη θαλασση εκ της τιμιότητος αυτης οτι μια ωρα ηρημωθη ²⁰ ευφραϊνου επ αυτη ουρανε και οι αγιοι και οι αποστολοι και οι προφηται οτι εκρινεν ο θεος το κριμα υμων εξ αυτης ²¹ και ηρεν εισ αγγελος ισχυρος λιθον ως μυλον μεγαν και εβαλεν εισ την θαλασσαν λεγων ουτως ορμηματι βληθησεται βαβυλων η μεγαλη πολις και ου μη ευρεθη ετι ²² και φωνη κιθαρωδων και μουσικων και αυλητων και σαλπιστων ου μη ακουσθη εν σοι ετι και πας τεχνιτης πασης τεχνης ου μη ευρεθη εν σοι ετι και φωνη μυλου

ου μη ακουσθη εν σοι ετι ²³ και φωσ λυχνου ου μη φανη εν σοι ετι και φωνη νυμφιου και νυμφης ου μη ακουσθη εν σοι ετι οτι οι εμποροι σου ησαν οι μεγιστανες της γης οτι εν τη φαρμακεια σου επλανηθησαν παντα τα εθνη ²⁴ και εν αυτη αιματα προφητων και αγιων ευρεθη και παντων των εσφαγμενων επι της γης

19

¹ μετα ταυτα ηκουσα ως φωνην μεγαλην οχλου πολλου εν τω ουρανω λεγοντων αλληλουια η σωτηρια και η δυναμις και η δοξα του θεου ημων ² οτι αληθιναι και δικαιαι αι κρισεις αυτου οτι εκρινεν την πορνην την μεγαλην ητις διεφθειρεν την γην εν τη πορνεια αυτης και εξεδικησεν το αιμα των δουλων αυτου εκ χειροσ αυτης ³ και δευτερον ειρηκεν αλληλουια και ο καπνος αυτης αναβαινει εισ τους αιωνας των αιωνων ⁴ και επεσον οι πρεσβυτεροι οι εικοσι τεσσαρες και τα τεσσαρα ζωα και προσεκυνησαν τω θεω τω καθημενω επι του θρονου λεγοντες αμην αλληλουια ⁵ και φωνη απο του θρονου εξηλθεν λεγουσα αινειτε τον θεον ημων παντες οι δουλοι αυτου και οι φοβουμενοι αυτον οι μικροι και οι μεγαλοι ⁶ και ηκουσα ως φωνην οχλου πολλου και ως φωνην υδατων πολλων και ως φωνην βροντων ισχυρων λεγοντες αλληλουια οτι εβασιλευσεν κυριος ο θεος ημων ο παντοκρατωρ ⁷ χαιρωμεν και αγαλλιωμεθα και δωμεν την δοξαν αυτω οτι ηλθεν ο γαμος του αρνιου και η γυνη αυτου ητοιμασεν εαυτην ⁸ και εδοθη αυτη ινα περιβαληται βυσσινον λαμπρον και καθαρον το γαρ βυσσινον τα δικαιωματα των αγιων εστιν ⁹ και λεγει μοι γραψον μακαριοι οι εισ το δειπνον του γαμου του αρνιου κεκλημενοι και λεγει μοι ουτοι οι λογοι αληθινοι του θεου εισιν ¹⁰ και επεσα εμπροσθεν των ποδων αυτου προσκυνησαι αυτω και λεγει μοι ορα μη συνδουλος σου ειμι και των αδελφων σου των εχοντων την μαρτυριαν ιησου τω θεω προσκυνησον η γαρ μαρτυρια του ιησου εστιν το πνευμα της προφητειας ¹¹ και ειδον τον ουρανον ανεωγμενον και ιδου ιππος λευκος και ο καθημενος επ αυτον καλουμενος πιστος και αληθινος και εν δικαιοσυνη κρινει και πολεμει ¹² οι δε οφθαλμοι αυτου φλοξ πυρος και επι την κεφαλην αυτου διαδηματα πολλα εχων ονοματα γεγραμμενα και ονομα γεγραμμενον ο ουδεις οιδεν ει μη αυτοσ ¹³ και περιβεβλημενος ιματιον βεβαμμενον αιματι και καλειται το ονομα αυτου ο λογος του θεου ¹⁴ και τα στρατευματα τα εν τω ουρανω ηκολουθει

αυτω επι ιπποισ λευκοισ ενδεδυμενοι βυσσινον λευκον καθαρων ¹⁵ και εκ του στοματος αυτου εκπορευεται ρομφαια διστομος οξεια ινα εν αυτη παταξη τα εθνη και αυτοσ ποιμανει αυτους εν ραβδω σιδηρα και αυτοσ πατει την ληνον του οινου του θυμου της οργησ του θεου του παντοκρατοροσ ¹⁶ και εχει επι το ιματιον και επι τον μηρον αυτου ονομα γεγραμμενον βασιλευσ βασιλεων και κυριοσ κυριων ¹⁷ και ειδον αγγελον εστωτα εν τω ηλιω και εκραξεν φωνη μεγαλη λεγων πασιν τοισ ορνειοισ τοισ πετομενοισ εν μεσουρανηματι δευτε συναχθητε εισ το δειπνον το μεγα του θεου ¹⁸ ινα φαγητε σαρκασ βασιλεων και σαρκασ χιλιαρχων και σαρκασ ισχυρων και σαρκασ ιππων και των καθημενων επ αυτων και σαρκασ παντων ελευθερων τε και δουλων και μικρων τε και μεγαλων ¹⁹ και ειδον το θηριον και τουσ βασιλεισ της γησ και τα στρατευματα αυτων συνηγμενα ποιησαι πολεμον μετα του καθημενου επι του ιππου και μετα του στρατευματοσ αυτου ²⁰ και επιασθη το θηριον και ο μετ αυτου ψευδοπροφητησ ο ποιησασ τα σημεια ενωπιον αυτου εν οισ επλανησεν τουσ λαβοντασ το χαραγμα του θηριου και τουσ προσκυνουντασ τη εικονι αυτου ζωντεσ εβληθησαν οι δυο εισ την λιμνην του πυροσ την καιομενην εν θειω ²¹ και οι λοιποι απεκτανθησαν εν τη ρομφαια του καθημενου επι του ιππου τη εξελθουση εκ του στοματος αυτου και παντα τα ορνεα εχορτασθησαν εκ των σαρκων αυτων

20

¹ και ειδον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα την κλειν της αβυσσου και αλυσιν μεγαλην επι την χειρα αυτου ² και εκρατησεν τον δρακοντα τον οφιν τον αρχαιον οσ εστιν διαβολοσ και ο σατανασ ο πλανων την οικουμενην ολην και εδησεν αυτον χιλια ετη ³ και εβαλεν αυτον εισ την αβυσσον και εκλεισεν και εσφραγισεν επανω αυτου ινα μη πλανα ετι τα εθνη αχρι τελεσθη τα χιλια ετη και μετα ταυτα δει αυτον λυθηναι μικρον χρονον ⁴ και ειδον θρονουσ και εκαθισαν επ αυτουσ και κριμα εδοθη αυτοισ και τασ ψυχασ των πεπελεκισμενων δια την μαρτυριαν ιησου και δια τον λογον του θεου και οιτινεσ ου προσεκυνησαν το θηριον ουδε την εικονα αυτου και ουκ ελαβον το χαραγμα επι το μετωπον και επι την χειρα αυτων και εξησαν και εβασιλευσαν μετα του χριστου τα χιλια ετη ⁵ και οι λοιποι των νεκρων ουκ εξησαν αχρι τελεσθη τα χιλια ετη αυτη η αναστασισ η πρωτη ⁶ μακαριοσ

και αγιοσ ο εχων μεροσ εν τη αναστασει τη πρωτη επι τουτων ο δευτεροσ θανατοσ ουκ εχει εξουσιαν αλλ εσονται ιερεισ του θεου και του χριστου και βασιλευσουσιν μετ αυτου χιλια ετη ⁷ και οταν τελεσθη τα χιλια ετη λυθησεται ο σατανασ εκ της φυλακησ αυτου ⁸ και εξελευσεται πλανησαι τα εθνη τα εν ταισ τεσσαρσιν γωνιαισ της γησ τον γωγ και τον μαγωγ συναγαγειν αυτουσ εισ τον πολεμον ων ο αριθμοσ ωσ η αμμοσ της θαλασσησ ⁹ και ανεβησαν επι το πλατοσ της γησ και εκυκλωσαν την παρεμβολην των αγιων και την πολιν την ηγαπημενην και κατεβη πυρ εκ του ουρανου απο του θεου και κατεφαγεν αυτουσ ¹⁰ και ο διαβολοσ ο πλανων αυτουσ εβληθη εισ την λιμνην του πυροσ και θειου οπου και το θηριον και ο ψευδοπροφητησ και βασανισθησονται ημερασ και νυκτοσ εισ τουσ αιωνασ των αιωνων ¹¹ και ειδον θρονον μεγαν λευκον και τον καθημενον επ αυτον ου απο προσωπου εφυγεν η γη και ο ουρανοσ και τοποσ ουχ ευρεθη αυτοισ ¹² και ειδον τουσ νεκρουσ τουσ μεγαλουσ και τουσ μικρουσ εστωτασ ενωπιον του θρονου και βιβλια ηνεωχθησαν και αλλο βιβλιον ηνεωχθη ο εστιν της ζωησ και εκριθησαν οι νεκροι εκ των γεγραμμενων εν τοισ βιβλιοισ κατα τα εργα αυτων ¹³ και εδωκεν η θαλασσα τουσ νεκρουσ τουσ εν αυτη και ο θανατοσ και ο αδησ εδωκαν τουσ νεκρουσ τουσ εν αυτοισ και εκριθησαν εκαστοσ κατα τα εργα αυτων ¹⁴ και ο θανατοσ και ο αδησ εβληθησαν εισ την λιμνην του πυροσ ουτοσ ο θανατοσ ο δευτεροσ εστιν η λιμνη του πυροσ ¹⁵ και ει τισ ουχ ευρεθη εν τω βιβλιω της ζωησ γεγραμμενοσ εβληθη εισ την λιμνην του πυροσ

21

¹ και ειδον ουρανον καινον και γην καινην ο γαρ πρωτοσ ουρανοσ και η πρωτη γη απηλθον και η θαλασσα ουκ εστιν ετι ² και την πολιν την αγιαν ιερουσαλημ καινην ειδον καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου ητοιμασμενην ωσ νυμφην κεκοσμημενην τω ανδρι αυτησ ³ και ηκουσα φωνησ μεγαλησ εκ του ουρανου λεγουσησ ιδου η σκηνη του θεου μετα των ανθρωπων και σκηνωσει μετ αυτων και αυτοι λαοσ αυτου εσονται και αυτοσ ο θεοσ εσται μετ αυτων ⁴ και εξαλειψει παν δακρυον απο των οφθαλμων αυτων και ο θανατοσ ουκ εσται ετι ουτε πενθοσ ουτε κραυγη ουτε πονοσ ουκ εσται ετι οτι τα πρωτα απηλθον ⁵ και ειπεν ο καθημενοσ επι τω θρονω ιδου παντα καινα ποιω και λεγει μοι

γραφον οτι ουτοι οι λογοι αληθινοι και πιστοι εισιν ⁶ και ειπεν μοι γεγωνα το αλφα και το ω η αρχη και το τελος εγω τω διψωντι δωσω εκ της πηγης του υδατος της ζωης δωρεαν ⁷ ο νικων κληρονομησει ταυτα και εσομαι αυτω θεος και αυτος εσται μοι υιος ⁸ τοις δε δειλοις και απιστοις και αμαρτωλοις και εβδελυγμενοις και φονευσις και πορνοις και φαρμακοις και ειδωλολατραις και πασιν τοις ψευδεσιν το μερος αυτων εν τη λιμνη τη καιομενη πυρι και θειω ο εστιν ο θανατος ο δευτερος ⁹ και ηλθεν εις εκ των επτα αγγελων των εχοντων τας επτα φιαλας γεμουσας των επτα πληγων των εσχατων και ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι την γυναικα την νυμφην του αρνιου ¹⁰ και απηνεγκεν με εν πνευματι επ ορος μεγα και υψηλον και εδειξεν μοι την πολιν την μεγαλην την αγιαν ιερουσαλημ καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου ¹¹ εχουσαν την δοξαν του θεου ο φωστηρ αυτης ομοιος λιθω τιμιωτατω ως λιθω ιασπιδι κρυσταλλιζοντι ¹² εχουσα τειχος μεγα και υψηλον εχουσα πυλωνασ δωδεκα και επι τοις πυλωσις αγγελουσ δωδεκα και ονοματα επιγεγραμμενα α εστιν ονοματα των δωδεκα φυλων των υιων ισραηλ ¹³ απο ανατολων πυλωνεσ τρεις και απο βορρα πυλωνεσ τρεις και απο νοτου πυλωνεσ τρεις και απο δυσμων πυλωνεσ τρεις ¹⁴ και το τειχοσ της πολεωσ εχον θεμελιουσ δωδεκα και επ αυτων δωδεκα ονοματα των δωδεκα αποστολων του αρνιου ¹⁵ και ο λαλων μετ εμου ειχεν μετρον καλαμον χρυσουν ινα μετρηση την πολιν και τουσ πυλωνασ αυτης και το τειχοσ αυτης ¹⁶ και η πολις τετραγωνοσ κειται και το μηκοσ αυτης οσον το πλατοσ και εμετρησεν την πολιν τω καλαμω επι σταδιουσ δωδεκα χιλιαδων δωδεκα το μηκοσ και το πλατοσ και το υψοσ αυτης ισα εστιν ¹⁷ και εμετρησεν το τειχοσ αυτης εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρων πηχων μετρον ανθρωπου ο εστιν αγγελου ¹⁸ και ην η ενδομησις του τειχοουσ αυτης ιασπις και η πολις χρυσιον καθαρον ομοιον υελω καθαρω ¹⁹ οι θεμελιοι του τειχοουσ της πολεωσ παντι λιθω τιμιω κεκοσμημενοι ο θεμελιουσ ο πρωτοσ ιασπις ο δευτεροσ σαπφειροσ ο τριτοσ χαλκηδων ο τεταρτοσ σμαραγδοσ ²⁰ ο πεμπτοσ σαρδονυξ ο εκτοσ σαρδιον ο εβδομοσ χρυσολιθοσ ο ογδοοσ βηρυλλοσ ο ενατοσ τοπαζιον ο δεκατοσ χρυσοπρασοσ ο ενδεκατοσ υακινθοσ ο δωδεκατοσ αμεθυσσοσ ²¹ και οι δωδεκα πυλωνεσ δωδεκα μαργαριται ανα εις εκαστοσ των πυλωνων ην εξ ενοσ μαργαριτου και η πλατεια της πολεωσ

χρυσιον καθαρον ως υελοσ διαυγησ ²² και ναον ουκ ειδον εν αυτη ο γαρ κυριοσ ο θεοσ ο παντοκρατωρ ναοσ αυτης εστιν και το αρνιον ²³ και η πολις ου χρειαν εχει του ηλιου ουδε της σεληνησ ινα φαινωσις αυτη η γαρ δοξα του θεου εφωτισεν αυτην και ο λυχνοσ αυτης το αρνιον ²⁴ και περιπατησουσις τα εθνη δια του φωτοσ αυτης και οι βασιλεισ της γησ φερουσις αυτω δοξαν και τιμην των εθνων εις αυτην ²⁵ και οι πυλωνεσ αυτης ου μη κλεισθωσις ημερασ νυξ γαρ ουκ εσται εκει ²⁶ και οισουσις την δοξαν και την τιμην των εθνων εις αυτην ²⁷ και ου μη εισελθη εις αυτην παν κοινον και ποιουν βδελυγμα και ψευδοσ ει μη οι γεγραμμενοι εν τω βιβλιω της ζωησ του αρνιου

22

¹ και εδειξεν μοι ποταμον καθαρον υδατοσ ζωησ λαμπρον ως κρυσταλλον εκπορευομενον εκ του θρονου του θεου και του αρνιου ² εν μεσω της πλατειασ αυτης και του ποταμου εντευθεν και εκειθεν ξυλον ζωησ ποιουν καρπουσ δωδεκα κατα μηνα εκαστον αποδιδουσ τον καρπον αυτου και τα φυλλα του ξυλου εις θεραπειαν των εθνων ³ και παν καταθεμα ουκ εσται ετι και ο θρονοσ του θεου και του αρνιου εν αυτη εσται και οι δουλοι αυτου λατρευουσις αυτω ⁴ και οψονται το προσωπον αυτου και το ονομα αυτου επι των μετωπων αυτων ⁵ και νυξ ουκ εσται εκει και χρειαν ουκ εχουσις λυχνου και φωτοσ ηλιου οτι κυριοσ ο θεοσ φωτιει αυτουσ και βασιλευσουσις εις τουσ αιωνασ των αιωνων ⁶ και λεγει μοι ουτοι οι λογοι πιστοι και αληθινοι και κυριοσ ο θεοσ των πνευματων των προφητων απεστειλεν τον αγγελον αυτου δειξαι τοις δουλοις αυτου αδει γενεσθαι εν ταχει ⁷ και ιδου ερχομαι ταχυ μακαριοσ ο τηρων τουσ λογουσ της προφητειασ του βιβλιου τουτου ⁸ καγω ιωαννησ ο ακουων και βλεπων ταυτα και οτε ηκουσα και εβλεψα επεσον προσκυνησαι εμπροσθεν των ποδων του αγγελου του δεικνουοντοσ μοι ταυτα ⁹ και λεγει μοι ορα μη συνδουλοσ σου ειμι και των αδελφων σου των προφητων και των τηρουντων τουσ λογουσ του βιβλιου τουτου τω θεω προσκυνησον ¹⁰ και λεγει μοι μη σφραγισησ τουσ λογουσ της προφητειασ του βιβλιου τουτου ο καιροσ γαρ εγγυσ εστιν ¹¹ ο αδικων αδικησατω ετι και ο ρυπαροσ ρυπαρευθητω ετι και ο δικαιοσ δικαιοσυνην ποιησατω ετι και ο αγιοσ αγιασθητω ετι ¹² ιδου ερχομαι ταχυ και ο μισθοσ μου μετ εμου αποδουναι εκαστω ως το εργον εσται αυτου

¹³ εγω το αλφα και το ω ο πρωτος και ο εσχατος η αρχη και το τελος ¹⁴ μακαριοι οι ποιουντες τας εντολας αυτου ινα εσται η εξουσια αυτων επι το ξυλον της ζωης και τοις πυλωσιν εισελθωσιν εις την πολιν ¹⁵ εξω οι κυνες και οι φαρμακοι και οι πορνοι και οι φονεις και οι ειδωλολατραι και πας φιλων και ποιων ψευδος ¹⁶ εγω ιησους επεμψα τον αγγελον μου μαρτυρησαι υμιν ταυτα επι ταις εκκλησιαις εγω ειμι η ριζα και το γενος δαυιδ ο αστηρ ο λαμπρος ο πρωινος ¹⁷ και το πνευμα και η νυμφη λεγουσιν ερχου και ο ακουων ειπατω

ερχου και ο διψων ερχεσθω ο θελων λαβετω υδωρ ζωης δωρεαν ¹⁸ μαρτυρω εγω παντι τω ακουοντι τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου εαν τις επιθη επ αυτα επιθησαι ο θεος επ αυτον τας πληγας τας γεγραμμενας εν τω βιβλιω τουτω ¹⁹ και εαν τις αφελη απο των λογων του βιβλιου της προφητειας ταυτης αφελοι ο θεος το μερος αυτου απο του ξυλου της ζωης και εκ της πολεως της αγιας των γεγραμμενων εν τω βιβλιω τουτω ²⁰ λεγει ο μαρτυρων ταυτα ναι ερχομαι ταχυ αμην ναι ερχου κυριε ιησου ²¹ η χαρις του κυριου ιησου χριστου μετα παντων των αγιων αμην